

Q2.3:38.25

M81

114.4.36

17 (946)
3.1889

கணபதிசூன,

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருகிரகசியம்.

புரிகைலாசபரம்பரைத் திருவாவடுதறை
ஆதினம் மஹாஸந்திரானத்துக்கு அடிமைபூண்டொழுகும்
ஸ்ரீசுப்பிரமணியத்தம்பிரான் தவாமகன் ஜெநையின்படி
கே. ஆதினத்து விதவான்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய முலாம்,

கா. திருச்சிற்றம்பலஞானியாவர்கள்

இயற்றிய உரையும்,

இ - ஸ்ரீ

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ நேமத்தாம்பட்டி

பெரியகூறுப்பன் செட்டியாவர்கள் கூட்டாளி

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ இராமச்சந்திரபுரம்

மு. அ. நு. அண்ணாமலைசெட்டியாவர்கள்

முயற்சியால்

பா. சொக்கலிங்கம்பிள்ளையவர்களது

சேவனை

ஸி. பாஸ்டர் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விஷயநாயகம்.

1881.

Copy Right.

வெற்றிலேவற்றதனை,

ம - ஈ - ஈ - பூ

புரண அஷ்டாவதானம்

பாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூரிதைதேமதுப் புதுவிருந்தளிமுரல்,
காரிதைதுறைசைக் கண்ணமர்ந்தருளிய
வருங்கயிலாய பரம்பரைமுதன்மை
மெய்கண்டதேவர் வைகடசர்ததி
மேயசீர்மச்சி வரயமெய்க்குரவன்
வைதுகமரபின் வருந்திருக்கூட்டத்
தெய்தியவிலக்கிய விலக்கணதூற்பொருட்
சட்டகமென்னத் தனியரசியற்றியோன்
வட்டரீர்ப்புவநீயோர் வாழ்த்துமேகம்ப
வாணரூட்டுசெம் கோனெறிநடாத்தும்
கச்சிமான்மியமுதற் கரையிலடற்பலநூல்
விச்சையினியற்றிய மேதருபுலனம்ச
சிவஞானமுதிவ னிவனென இற்றைக்கான்

கயாநீனத்து வீற்றிருந்த
மாணாபமல வரணதேசிக
அடிகள்ருணையி னளிக்கக்காயை
ஞானமெனரு பான்மையாடுமப்
பரக்கருக லேழ்புறுதீக்கை
பெற்றுச்சிவநெறி சற்றும்பிறழ்விலாக்
குரிசில்விரிசு புரமுறைபுரிதன்
ஆருர்குடத்தை சேரர்த்தனியூர்
ராகைமாயூர மாசுவந்நவமுதற்
புசல்பலசைதல புராணமின்ன
நிகர்சுவைஅணிபொருட் டகைமையினெவர்க்கும்
களிதலெடுத்தப் கண்டமேன்மையோன்
நளிகடற்றிசைதொறும் நளிதன்னிசைநிறுஉ

946

294.535

114436

மேனாட்பெருந்தமிழ் விரகநம்விழைதரு
மீனாடிகுந்தர விற்பனெகர்மணி
ஓதும்ஆவடுதுறை ஆதினவித்துவான்
தனைக்கொடுபல்கால் வினைப்பகைதுமிக்கும்
பொற்பிவர்காடு நற்றலயாத்திரைப்
பயன்பெறுசேரிபோனயன்றகுறைசைப்
பரிணாமத்தில் ஒருவாத்தவத்தினன்
காணத்தூய்மையிற் பரிணைதர்க்கேந்த
பத்திகெறியொடு பயிலசைவநெறியின்
வித்தெனவிளங்கும் சுபிரமணியத்
தம்பிரானரும்பெறற் றுகைகுழகாடு
இராசியமென்னப் பராவுறுவடநூல்
தன்னேமுன்னே ஞான் னுன்னருட்புத்திரப்
பேற்றைவிழைந்தான் காற்றியபூசனை
பேற்றித்தேவர்கோன் பாற்றனிஇருத்திய
தயாகிடயாநூர்த் திவாகப்பெருமான்
முதற்கிளர்ச்சத்த விடங்கமூர்த்திகளோயும்
பதிட்டைசெய்த சதுட்டயசாதனத்
துறைதருங்கக்த விதமனைத்தும்
முறையின்முற்றிய முககுந்தனென்னும்
பெருமையோனென்ன அருமையிற்கொணர்ந்து
பல்குமிநாட்டில் மல்கிப்பிறங்குவான்
செந்தமிழ்மொழியில் தாங்குகொன்ன
மெய்யுறவிருத்தச் செய்யுளாற்புனைவித்
தன்னுட்பொரு ளமைவுறத்தெரிக்கெனப்
பன்னியவாற்றால் பைந்தமிழ்ப்புலவொன்
றுற்றுளபெரியோர் மற்றையநகரை
புறவாசல்தை தகழ்த்தருக்கிப்
பதிவருகூரிய மதிஞன்வேதாகம
நூல்வகைஞ்ஞன் சால்புயர்ப்புரிமை
அன்புறுத்திருச்சிற் றம்பலஞானி
மன்பதைக்குழாமல் வாய்மைகளெளித்
பெரிதுணர்ந்துய் உணாவிரித்தியல்பெற்
நீடுதென்பாண்டி நாடெய்மகட்டு
மங்கலவணியெனத் தஞ்ஞமாமதுரை
சார்த்தவிராம சந்திரபுரத் தறை
அருணாசலவேன் அருத்தவப்புதல்வன்
தெருணாவலர்பால் றெந்தளவன்பின்

அண்ணாமலைத்திரு வாளன் முயற்சியால்
விண்ணாடருமிவண் மேவுவான் வெஃக
எங்கணுந்தன்பெயர் இங்கிதநிறுவி
நிலைதிருவண்ண மலையாதினக்
குன்றாக்குடிப்பதி னன்றத்தன்பு
ஆதரத்துடன்கொளும் பாதரக்குடிவளர்
ஆலமுத்தெயும்பெய ராண்டகையின்ற
சேலவுத்தமத் துவ்வியகு ளான்
தனையுமத்தோரைத் தாங்குந்தயாரசன்
கனியொடெஞ்ஞான்றும் ல்வியநிருரைக்
கண்டிருசித்துப் பண்டை டீப்பினனெனச்
சொட்டியாரவம் பாராட்டிவ்வள்ளல்
சொக்கலிங்க சுருணதனுட்டியன்
வைச்சுநடாத்தும் அச்சுக்கடத்
தெழுச்சுவெழுத்தி லிணைத்து
முழுநீர்ப்புவியில் முயன்றுநல்கினேன்.

ம-ஈ-ஈ-பூ

திருளவவுஞர்.

இராமராம செட்டியாரவர்கள்

இயற்றிய

ஆசிரிய விருத்தம்.

நுகிமருவுதனதுபான் மூழ்குகோர் பவவினைத், துரிசைத் துமித்துமேலா
சொல்லுநம்புண்ணியம் வாச்செயுங்கட்கைநதி, சூழுகர்சி மான்மியமெனந்
துங்கவடமொழிநா விலங்குதிருவாவடு, துறைபாதின்தகுதிசேர்
துயசுப்பிரமணியபுரானபுளந், தோன்றக் கொணர்ந்துதிவ்ய
விதமருவுசகல்கலை, அருமவிதாணன்னவ்பவ, விதவென்தேசகரணிதம்
மேதகுஞ்சீர்கொண்ட றிரிபுரத்தினால், மீனாட்சி சுந்தரப்பேர்
வினையன்றினைக்கொண்டி தென்மொழியினுற்செய்த மெய்க்காசி ரகசியத்
விண்ணவர்கல்பணிமயா டிழீழலீசருறை, விபனுலாங் காஞ்சித்தலப்
புதிமருவமிதினுத் தமர்பரகமமலசிவ, பத்திசெய் சித்ததுவ்யன்
புகர்திருச்சிற் றம் பலப்பேர்கொணுவனுரை, பண்புடன் செய்வைகட
புரவுறும் இராமசந்திரபுரம் வாழ்குணா, பரிபாலன் அருணாசலப்
பார்த்திபன்றருபால நென்னும் அண்ணாமலைப், பகிரதன் முயற்செய்து
நிதியருவு அளகைககர் நிகர்பாதரக்குடி, நிலவுமுயராலமுத்தாம்
சேயமால்மாதவப் புத்திரன் விசித்திரன், நிகரில் மதியுதியான
நீடியபுகழ்ச்சொக்க லங்குபதியினிசை, நிகழ்ச்சுயந்திரத்தல்
நீசரும்எழுதா வெழுத்தினிலிசைப்பித்து, நிலமிசைத்தந்தனரோ.

அட்டவணை.

பக்கம்.	அத்தியாயங்கள்.	பாடநூல் நெடுக்க.
1	பாயிரம்.	நக
2	முதலாவது குருபத்திசொருபமுரைத்த அத்தியாயம்.	சுய
3	2-வது காசிமாண்மியமுரைத்த அத்தியாயம்.	உரு
4	3-வது திருமால் திருமகளுக்குப்பதேசித்த அத்தியாயம்.	நக
5	4-வது சோமசன்மாமுதல் படைந்த அத்தியாயம்.	நக
6	5-வது மகாசேனன்முத்திடைந்த அத்தியாயம்.	நக
7	6-வது நரநாராயணர் நரநருக்குப்பதேசித்த அத்தியாயம்.	உய
8	7-வது பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்கு உபதேசித்த அத்தியாயம்.	நய
9	8-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷணமெய்யுரைத்த அத்தியாயம்.	உஎ
10	9-வது மண்டபன்முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.	சுஎ
11	10-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷணவியல்புரைத்த அத்தியாயம்.	சுந
12	11-வது காசிவாசகியம்முரைத்த அத்தியாயம்.	உச
13	12-வது மாதேசன்முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.	சச
14	13-வது சத்தபரிமெய்யுரைத்த அத்தியாயம்.	உஎ
15	14-வது பிரமன்முதன் மூவரும் பூசித்த அத்தியாயம்.	உரு
16	15-வது துச்சேதாமுத்தியடைந்த அத்தியாயம்.	யரு
17	16-வது நித்தியபாத்திரை விதியுரைத்த அத்தியாயம்.	உஉ
18	17-வது கச்சிதேவி வரம்பெற்ற அத்தியாயம்.	உய
19	18-வது காமசேனவரலாறுரைத்த அத்தியாயம்.	நய
20	19-வது வீரசேனன்முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.	நக
21	20-வது புராணிகரியல்புரைத்த அத்தியாயம்.	உஉ
22	21-வது புண்ணியகீர்த்தி முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.	எஅ
23	22-வது பாதக்கமுதவாயுரைத்த அத்தியாயம்.	சய
24	23-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம்.	அய
25	24-வது சனாதனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.	நக
26	25-வது இரணியகருப்பன் முதலோர் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.	ருக
27	26-வது விட்டுணுசநம் உபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம்.	ருஉ
28	பாயிரமுன்பட பாடநூலை.	தயஉ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காசிரகியம்.

பாயிரம்.

துண்டிராசவநாயகர்துதி.

பூமேவுகங்கைநதி யெடுத்தெறிகொக்கலா யெனவொன்
புனிற்றலோன
துமேவுமுத்தமென வதுகாலஞ்சுவையமுதத்
துளியும்வேணி
யோமேவுமெய்வயங்கக் காசியிலங்கிக் கோட்டி
னொளிரமேவு
மாமேவுமொருகோட்டுத் துண்டிராசக்களிற்றை
வணக்கஞ்செய்வாம்.

இதன் பொருள்.

பொலிவுள்ள கங்காநதியானது, அலைகளால் வீசப்படுகின்ற சங்கத்தைப் போல, ஒளிபொருந்திய இளஞ்சங்கிரனும், அச்சங்கம் பெறும் முத்துக்களைப் போல, அச்சந்திரன் பொழியும் மதாம்வாய்ந்த அமுதத்துளிகளும், சடையிலும், பிரணவவடிவமாய் திருமேனியிலும் பிரகாசிக்கும்படி, காசிப்பதியிலே அக்கங்கைக்கரைக்கண்மேல் பூமேவுத்தருளியிருக்கின்ற ஒற்றைக் கொம்பையுடைய துண்டிராச வநாயகக் கடவுளை வணங்குகாம். எ-று.

மங்கலம்படப் பூமேவுமென்றார். கங்கைநதியென்றது மூத்தபிள்ளையார் திருமுடிக்கண்ணதாசிய இடம் அருட்பெருக்கினை கங்கையென்றொழியாது நதியெனயிருத்துக் கூறினர். சத்தனுக்குள்ளை சத்திக்குமுள்ள ஒற்றுமை நயங்கருகி மூத்தபிள்ளையார் கிரியாசத்தி கூறமாகலின். எடுத்தெறியென்றது ஒருகொன்னிரது. கொக்கரை உவமியப்பொருள். புனிற்றலோன் என்றது இளம்பிறை. அது உவமிக்கப்படுபெருள். அது காலமென்பதனை முத்தமென்பதனோடும், அமுதமென்பதனோடும் தாழ்த்துரைப்பொருள்கோளாகக்கூட்டினுமெய்யும். சங்கைப்போலும், பிறைவேணிவயங்கவெனவும், அச்சங்கின்ற முத்துப்போலும் பிறையின்ற அமுதத்துளி மெய்வயங்க எனவும், ச-வமநிரணியாக்கக்கொள்க. ஒம்மேவும் மெய்யென்றது, மூலாதாரத்தின் கண்ணே பிரணவபீடத்திருந்து நல்லவகை வரக்கின் சத்திக்கும் காரணமாயுள்ள மூத்தபிள்ளைப்

பெருமான் அற்புதத்திருவுருவை. அது இன்ப அருட்பெருக்கினால் செலுத்துண்ட மதிக்கொழுந்து ஒழுக்கிய அமுதத்துளியாற் புணைவுற்ற வண்ணம் தியானித்தார். இந்நூல் இடையூறின்றி இனிது முடிந்து சுத்தமுற்று நிலவுதல் வேண்டி. இங்ஙனமன்று எக்கலைக்கும் பரிணாம உபாதானகாரணமாகிய பிணவமே திருமேனியெனவுந் தப.

விசுவநாயகர் துதி.

சீர்பூத்தவிடப்பாலும் வலப்பாலும் சிதாசஞ்செகத்திற்கோம்பும் பார்பூத்தன்னபூரணி மந்தாகினிதழுவப் பதுமன்மாயோன் ஞர்பூத்தபனிமலர் தூய்ப்போற்றெடுப்பக்காசிகர்தழைப்பமேவு மேர்பூத்தவிச்சுவ நாயகனடித்த மராமலர்க ளிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

(இ - ள்.) சராசரப் பிரபஞ்சங்களாகிய ஆன்மகோடிகளின் பரியை நீக்கியருளும் அன்னபூரணியார் இடப்பக்கத்திலும், அவ்வுயிர்களின் தாகத்தை நீக்கியருளும் கங்காதேவியார், வலப்பக்கத்திலும் பொருந்த பிரமவிஷ்ணுக்கள் மலரால் அர்ச்சித்துத் துதிக்கக் காசித்தலமானது மேன்மேல் தழைக்கும்படி எழுந்தருளிய விசுவநாதர் திருவடித்தாமரைகளை வணங்கி வாழ்வாம். எ-று. (உ)

தாரொன்பது—பூத்தான். மாலையென்பாருமுளர். போற்றெடுப்ப என்பது ஒரு சொன்னிரவாய்வந்த செயவென்னும் வாய்பாட்டு விளையெச்சம் மேவும் என்பதனை, தழுவ, போற்றெடுப்ப, தழைப்ப என்பவற்றோடுங் கூட்டி விச்சுவ நாயகன் என்னும் பெயரோடு முடித்துக்கொள்க.

உயிர்களுக்குப் போகழுட்டுவிக்கும் வள்ளற் தன்மைகுறிக்க அடித்தாமரை மலரொன்றார்.

வாழ்வார் மலரைவேண்டிதல் ஒருதலையாதலின் ஈண்டு இறைஞ்சுதற்கு இருபுடையும் இயைபுபெற்றவாறாயிற்று.

அன்னபூரணியார் துதி.

இறையவனில்வெண்ணிறஞ்செந்நிறஞ் சாரா முகக்கண்ணை யிருக்குஞ்சீரு மறைதருத வளப்பிறைதாழ் தருகுற்றின்பின் னனும்வன்னியமரங்கையு மறைமெழுமு மேதகவும் வாய்ந்துமாதேவியென மருவிநாளு நிறைதருபே ரருள்கொழிக்கு மன்னபூ ரணிமலர்த்தா ணினைந்துவாழ்வாம்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானைப்போலும், அவளும் சிறமும் செம்மைநிறமும் உள்ளே லிரம்பி முகத்தினிடத்துக் கண்ணாகக் காட்டி நின்று அழகும், சொல்லப்படுகின்ற வெள்ளைப் பிறைசேர்ந்து நீண்ட குழற்பின்னலும் எரியுந் தங்

யெகையும் வேதத்தால் துதிக்கப்பட்ட பெருமையும் அமைந்து, மாதேவர் என்றதற்கேற்ப மாதேவி என் திருமாமாதிரத்தாலும் ஒத்து நின்று, ஆன்மாக்களுக்கு என்றும் நிறைந்த பேரருளைச் செய்கின்ற அன்னபூரணியாருடைய மலர்போலும் திருவடிகளைத் தியானித்துக் கொடுத்த நிலைமையைப்பெறுவாம். (எ-று.)

பெருமான் திருமேனிக் கண்ணதாகிய திருநீற்றின் வெண்மையும் ஒளியின் செம்மையுமாகிய சிறமும் பிறையணிந்த சடையுந் திருக்கரத்தில் எரியமலும் வேதத்தாற் பரவப்படுதலும் மாதேவொன்னுந் திருநாமமுடையாய் அருள்செய்து நின்றவாறுபோல, அம்மையும் தமது திருவிழியில் வெண்மையுஞ் செவ்வரியுமாகிய அந்தச் செந்நிறமும் நைவடிவாகச் செய்யப்பட்ட தலைக்கோலமணிந்து பின்னப்பட்ட கூந்தலும் எரியழலேந்திய திருக்கரமும் வேதத்தாற் பரவப்படுதலும் மாதேவியென்ற திருநாமமும் கொண்டு அருள்செய்து நின்று வாழ்க்கைத்துணையாமாறு உலகுணர்த்தியவாறு காண்க. இது சிலைடை விசேடணம். பின்னல், சடைக்கும் மாதா குழற்பின்னலுக்கும் பெயராம். மாதேவர் என்றசொல் அவாய்கிலையாக நின்றது. வாழ்க்கைத் துணையாமாறுலகுணர்த்தியதென்பது குறிப்பெச்சம், கீழ்முதல்—பரவுதல்.

சபாநாதர் துதி.

வில்லாருந்திருமேனிமுதலானாள் காண்பதன்றி விளங்கம்மேனிங் கெல்லாருமாதையாபரணமா யிருப்பவையோ டெல்லாங்காணச் செல்லாரும்பொழிற்றில்லைமீனி மன்றுண்டநவிலுந் தேவதேவன் சொல்லாருங்குஞ்சித்தகா னெஞ்சித்தகாள் விதமுருதித் துதித்துவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) ஒளிபெருந்திய திருமேனியைப் பசையுக்கு முதற்காரணமா யுள்ள சிலகாம செளந்தரியார் நிரந்தரத் தரிசிப்பதன்றி, விளக்க விளங்கும் அத் திருமேனிக்குப் பிரகாசம்பொருந்திய வஸ்திராபரணங்களால் அலங்கரித்திருக்கும் காட்சியோடு கூடிய அகப்பாட்டுப் புறப்பாட்டுத் திருவடையாளங்க ளையுலகுங் காணும்படி மேகந்தங்கிய சோலைகள் குழந்த சிதம்பரத்தின் கண் அழகிய கனகசபையிற் பஞ்சகிருத்திய நடனஞ்செய்கின்ற சபாநாதரது புகழ் மைந்த குஞ்சிதபாதமானது பாஞ்சை இதம்படத்தன்வயப்படுத்த உருகித் துதித்துவாழ்வாம். எ-று.

அகப்பாட்டுப்புறப்பாட்டுத் திருவடையாளங்களை ஆளுடையவரசு அருளிய திருவதினிய் திருத்தாண்டகத்திற் பாக்கக்காண்க, "எல்லாங்காண" என்பதற்கு உலகமெல்லாம் காணவென்ப பொருள்விரிப்பாருமுளர்.

யாதுடைமை யொற்றுமை நயங்குறித்தற்கு “மணிமங்கலம்” என்றார். கிரோதித்தலை யுணர்ந்தற்பொருட்டு “எல்லாரு மாடையாபரணமாயிருப்பவையோ” டென்றபடி. வேதாந்தத்தின் முடிவின் கணுள்ளதாளென்பார் “சொல்லாருங் குஞ்சித்தா ளென்றென உலகுசொல்லெச்சம், அவாயநிலையான் வந்தது; காட்டக்காணும் தரத்தது” வின். அறம்பொருளென்பம் வீடுஎன்னும் பொருட்பேற்றிற்குக் காரணமாகியுடைமையின் “செல்லாரும் பொழிந்நிலை” என்றார். உருகுதல் என்றது தத்துவங்களைப்போல, நெருசென்ற திண்ணென்மென்னும் பொருட்டு. பஞ்சகிருத்தியின்படி என்பது கிருட்டி, திதி, சங்காரம், கிரோபவம், துக்கிரகமென்பன, பிறவுமன்ன.

சிவகாமசுந்தரியார் துதி.

யாதுபுரியினுந்தனக்கென்றொ ளதும் வேண்டான்
புரியுமிறையேபோற்செந்
நாதுபுரிபொதுநடனங்காண்டல் புரிவதுமுயிர்க
டமக்கேயாக்கிக்
கோதுபுரிபவந்தவிர்த்துருலவு வானந்த
வெள்ளங்குளிர்ப்பக்காணும்
போதுபுரிகருங்கூந்தற் சிவகாமசுந்தரிகள்
பொற்றாள்போற்றி.

(இ-ள்.) எத்தொழிலைச் செய்யினுந் தனக்கொருபயன் கருதாது-பிறர்பயன் கருதிச்செய்கின்ற இறைவனைப்போலக் கனகசபையி னிடத்தானந்த நடனதரிசனஞ்செய்வது மங்வுயிர்களின் பொருட்டேயாக்கிக் குற்றத்தை யியற்று கின்ற பிறப்பை நீங்கி அவ்வுயிர்கள் விளக்கமுற்ற பரிசுவானந்த வெள்ளத்திற் குளிரும்படி கிருபாரோக்கஞ் செய்கின்ற மலர்கள் விரும்பும் இயற்கை மணமமைந்தகரிய கூந்தலையுடைய சிவகாமவல்லியாரது பொன்போலும் திருவடிகளை நமஸ்கரிக்கின்றேன். எ-று.

(சு)

இறைவன் அனாதைமல முத்தனதலின் இடரின்மையனுகலானும் ஆனந்த மயனுகலின் சுகப்பேறு விழையானுகலானும் தாக்கொப்பாரு மிக்காரு மின்மையனுகலின் புகழ்விரும்பானுகலானும் பிறர்பயன் கருதியே அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் புரியும் பஞ்சகிருத்தியமென்பது கருதி “யாதுபுரியினுந் தனக்கென்றொன்றும் வேண்டான்” என்றார். உயிர்களைன்றது வீஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சுகலரென்ற மூவகையனாக்களை. இவற்றை “மூவகையாருயிர்வர்க்க மலத்தார்க்கம் மூலமலத்தார் மூன்றுமுடையா” ரென்ற சிவப்பிரகாசத் திருவிருத்தத்தார் காண்க. கோதுபுரிபவமென்றது பிறவிக் கேதுவாய் காமம்வெகுளி மயக்கங்களை மவெகுளி மயக்கமிவைமூன்ற, மூவகைக்கெடுகெடுகோய் எனத் திருவள்ளுவர் “மூவகைகருத்தேபற்றி என்க” இனிக் “கோது புரிபவந்தவிர்த்து குலவுசுவானந்த வெள்ளங் குளிர்ப்ப” என்றதற்கு “ஞாலத்தார்த்தைகெட்ட மணிமன்றுளாடல் காணும்” என்ற சிவப்

பிரகாசத்திருவிருத்தத்திற் குரையானுமுணர். போது என்றது பொழுதென்ற தன் மருஉ. அஃதீண்டாகுபெயராய் மலையுணர்ந்தி நின்றது. புரிதல் வீரு ம்புதல், போதுபுரிகருங்கூந்தலென்றதில் பேசுபுரியென வினைமுதலாக வைத் துரைக்கின் மலர்களுந் தம்மணத்தினூங்கு திறைவியார் கூந்தலினுமணமிறப் பக்கமழ்தலின் விழைதனோக்கிக் கூறியது. இங்ஙனமியற்கை மணமுடைத் தென்பதைப் “பரவி நீவழிபட்டேத்துய் பரஞ்சுடர் திருக்காளத்தி, யரவுநீர்ச்ச டையார் பாகத்தமர்ந்த ஞானப்பூங்கோதை, யிரவினீர்ந்துழுவமற்றே வென வந்து மற்றையென்னு” என்ற திருவினையாடற்புராணத்துத் தருமிக்குப்பொற் பெழியளித்த படலத்திருவிருத்தத் தாலும் அத்தருமிக்கு இறைவனருளிய “கூந்த வினையிவமுளவோ நீயறியும் புவே” என்ற திருப்பாசுரத்தானு முணர்க. இனி போதுபுரியென்பதை பிரண்டாவதற்குருகையாகக் கொண்டு மலரை விரும்பி யணிவென்றவெனப் பொருள் கூறினாயிற்றுக்காது. இது சத்தனுக்குச் சத்திக்கும் பேதம் கூறியபடி.

நகரிணைமூர்த்தி துதி.

வேறு.

மாலமராடிவாவெனநடுவன் வந்துகொண்டேருமுன்புரியுந்
சீலமராடிவாவினுந்திகழும் திருமதிமுகமுனாதுச்சிப்
பாலமராடிவாய்நிழல்பொருவப் பதிபெரும்பேறுளங்கொடுக
லாலமராடிவாழ்த்தருபெருமா னடிமலர்க்கன்புசெய்திடுவாம்.

(இ-ள்.) மயக்கமானது போர்செய்ய இயமன்வந்து வாவென்றுசொல்லி யழைத்துக்கொண்டு போமுன்னம், சொல்லளவில் பிரியேனென்று சொல்லி, பிரிதலாயி ஒழுக்கத்துநின்றும் தவறாத மாதாது முகவழிகையே நினைத்தி ராது, உச்சிப்போதில் சூரியன் எதிரின்ற கண்ணடியின் நிழல்புறந்தோன் றாது தன்னிலை நின்றாற்போல திருவருட் பிரகாசத்தின்முன் ஆன்மபோதத் தோன்றாது) ருள் நிலையில்லாத சிவபொகதையேநாடிக்கல்லாலமரத் தடியிலே குருமுகூர்த்தமரக எழுந்தருளிய பெரியபெருமான் திருவடிமலருக்கு அன்புசெய்வாம். எ-று.

(சு)

கோழிகூலிப்போது புலர்ந்தது என்றாற்போல அமராட் வென்ற பாலது, அமராடி வெனத்திரிந்து நின்றது. இங்ஙனமன்றிப் பெரும்போர் செய்து வாவென்றெனநடுவன் வினையேயாக்கி, செய்து என்னும் வாய்பாட் டாற் கூறுவாருமுனர். நடுவ்வந்து வாவெனக்கொண்டு எகுமுன், எனக் கூட்டுக. சொல்லளவிற பிரியேன் என்பது முன்னத்தினுணர்ந்தலால் வந்தது எனவே, சொல்வேறு செய்கையே என்பது கருத்து. சீலமரான் எனப்பர லது எதுகைகோக்கித் திரிந்தது. சாதியொருமை முகத்தினது அழகை முகமென்றார். மருட்கைஎன்னும் மெய்ப்பாட்டு மிகுதி சூறித்தற்கு. திரு மதி விருப்பத்தைத் தருகின்ற மதி. மதியாயி முகமெனவிரிக்க. திவாவினுந் திகழும் மதிமெனக் கூட்டுக. இது உருவக் எதுகத்தற்குறிப்பு. மதிபோல

முகமென்பாருமுள். அதுபொருந்தாது. உச்சிப்பால் மராடி வாய்கிழல்பொருவ, என்பது ஒட்டணி. அமரர் டெவன்வந்துகொண்டு எருமுன் முகம் உன்னுது கிழல்பொருவ உள்ளகெண்டு அன்புசெய்வாம் எனமுடிக்க. மர அடி மராடியெனத் திரிந்தது. பிரியு சேலமராடி என்பதற்கு பிரியுஞ் சேலத்தைப் பொருந்தாவனென்று பொருள்செய்வாருமுள். (கா)

தண்டபாணிசுவாமிகள் துதி.

எண்டபாணி ய நிறத்தறவமுத்தினுமீயங்
கொண்டபாணியை நிரப்பியுட்குத்தினுங்குறும்புள்
விண்டபாணியை பூம்பொழிற்காசியுன்மேய
தண்டபாணியை யன்றிமற்றாரையுந்தாமே.

(இ-ள்.) கணக்கில்லாத இருப்பான்களை மார்பிற்பொருந்த அறைத் தாவும் ஈயத்தை உருக்கி நீர்போல நிறைத்து அதனுள்ளே முழுகச்செய்தாவும் வண்டிகள் வெளிப்படுத்தும் சுரமமைய, மலர்ச்சேலையையுடைய காசித்தலத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் தண்டபாணி சுவாமிகளை யல்லாமல் வேறொரு தெய்வத்தையும் வணங்கோம். எ-று. (எ)

ஈயங்கொண்டபாணி, ஈயத்தையுருக்கிக்கொண்ட பாணி எனக்கொள்க. உருக்கி அவாயிலையால் வந்தது. ஈயமென்புழி ஈய இரண்டனுருபு தொகையாகலின் இயல்பாயிற்று.

காலவயிரவர் துதி.

வேறு.

தளம்பொலிமலரோனாதி வானவர்தாழ்ந்துபோற்ற
வுளம்பொலிகாசிமேவு முயிர்கள்செய்பாவமெல்லாங்
களம்பொலியாதுதண்டங் கண்டறவொழித்துமுத்தி
வுளம்பொலிவகைசெய்கால வயிரவற்கன்புசெய்வாம்.

(இ-ள்.) இதழ்களோடுகூடிய தாமரைப்பூவையுடைய பிரம்மத்தலிய தேவர்கள் வணங்கித் துதிக்க காசிப்பதியை விரும்பி யடைந்த உயிர்கள்செய்த பாவத்தையெல்லாம் தண்டஞ்செய்து முற்றுமொழித்து முத்திக்கெவ்வத்தை யடையச்செய்கின்ற காலவயிரவக் கடவுளுக்கு கன்புசெய்வாம். எ-று. (அ)

தளம்பொலி மலர்என்பது இதழ்களோடுகூடிய தாமரைமலரென்க. உளம்பொலிகாசியென்பது உய்தலை விருப்பினவாது உள்ளத்தோறும் நிகழும் காசியென்க. தியானிக்கத் தக்கென்றபடி களம்பொலிவாது என்பதுவேறு உடற்களத்தைச் சென்றடைந்து நுகராதென்க. விளைத்தவை துக்கந்து மேல்விளைவித்தலுக்கு வித்தாக விளைப்பயன் தொகுக்கப்பட்டு நிற்பலையப்பற்றி உடலைக்களமென்றது. உயிர்களுள்பற்றி முத்திவளம்பொலி என்றதோடுகூட்டுக.

துர்க்காதேவி துதி.

நிறைகடலுடுத்தவைப்பி னிகரமுழங்கிப்பாயு
மிறைகெழுசுற்றமூரும் வெந்தொழின்மகிடமஞ்சக்
கறைகெழுபிசிதலுன்கொள் கருமகிபஞ்சாய்த்தும்பர்
குறையறமுடித்ததெய்வக் கொற்றியைவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) நீர்நிறைந்த கடலை ஆடையாக உடுத்த உயிர்களை நிகரில்லாமல் முழக்கம்கொண்டு பாப்கின்ற அச்சம்பொருந்திய இயமன் செலுத்தும் கொடுத்தொழிலையுடைய எருமைக்கடர் அஞ்சும்படி உதிரங்கலந்த மாமிசத்தை உணவாகக்கொள்ளும் கரிய மகிடாசுரனை வதைத்துத் தேவர்களுகளை முற்றுமொழித்த தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த துர்க்காதேவியை வணங்குவாம். எ-று. கூ.

சுற்றுவினைக் கூற்றமென்றும் மகிடாசுரனை மகிடமென்றும் உயர்திணை அஃறிணையக்கம். மிறையென்பது அச்சம்.

துண்டிநாயகர் துதி.

விண்டிராசதந்தராமதமொழி தரவிரும்புசத்துவமொன்றே
கொண்டிராசதந்தரமுத்திகை கூடினீர்மதுவுண்ட
வண்டிராசதந்தரதிமூட்டியின் மருவுதும்புனற்காசித்
துண்டிராசதந்தரவளத்தினை யடிதொழினுலகுள்ளிரே.

(இ-ள்.) உலகத்தவரே தேனுண்டவண்டிகள் இராக்காலத்தில் படுக்கையாகக்கொண்டு நித்திராசெய்கின்ற தூற்றிதழ்த் தாமரைபூத்த மதரம் வாய்ந்த நீர்வளமுள்ள காசித்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் துண்டிராசரென்றும் திருநாமத்தையுடைய யானையைத் திருவடிக்கண்ணே வணங்குவீர்களானால் இராசததாமதகுணம் நீங்கி அறிவுடையோரால் விரும்பத்தக்க சத்துவகுணமொன்றுமே மேற்கொண்டு ஆணவக்குற்றம் விலகி முத்தியடைவீர்கள். எ-று. (க)

கொண்டிரென்னும் வினையுற்றை வினையெச்சமாக்கிக்கொள்க. வண்டு இராத்துயில் தாது சதவிதழ் மருவுதும்புனல், எனக்கூட்டுக. சததாதுசதந்தாது எனவிந்தல் விதழ்மாயிற்று. சதவிதழ் உறுப்பாகுபெயர். முதலே ஐயுறிய் வினையைக்கண்ணுறும் என்பதனால் தந்தாவளத்தினை அடிதொழின் என்புழி, ஏழனுருபு வீரிக்கப்பட்டது. இஃது உருபுமயக்கம் ஆண்டுத் தகரஒற்று மிகாமை புறநடைபாற்கொள்க. துண்டிராச தந்தாவளம் என்பது தற் குறிப்பணி. மூத்தபிள்ளையார்க்குத் துண்டிராசர் என்பது, காசிப்பதியைக் கவர்திருந்த துராசதன் என்க. அகரனை அழிக்கும்பொருட்டு உமாதேவி யார் திருமுகத்து எழுந்த கொப்பிரசாதமே ஐந்து திருமுகமும் பத்துத் திருத்தொருமுடைய லக்ஷிதண்ட மூர்த்தியாகத் திருக்கோலஞ்சாத்தி அவ்வகரனைத் திருவடிக்கீழ் அடக்கியகாலத்து அம்மூத்தபிள்ளையெருமானே கோக்கி

தேவர் யாவரும் துதிப்பக்குறித்த இருநாம மந்திரமென்றுணர்க இக்கதை யக்
லத்தினைப்பார்க்கவ புராணத்துட்காண்க. தந்தாவனமென்பது யானே, யானேமு
கத்தினை யுடையாரை யானேயென்றார். ஆர்வவணிவினங்க.

சுப்பிரமணியர் துதி.

இருகூட்டுவளர்பறவை யிரண்டுருவருமுள்ளிடத்துநாண்
வொருகூட்டுவளர்பறவையிரண்டுளொன்றுதுவசமற்றென்றுநிபாக்கி
யருகூட்டுபஞ்சடிமென்பிடியு மானுந்தழுவவமர்போரேற்றை
வருகூட்டுறழையாதுபோற்றுவா மிருநினைபுமாற்றுவாமே.

(இ-ள்.) இரண்டுகூண்டில் வளர்த்துக் இருபட்சிகளாகிய அன்னத்தின்
மீதும் கருடனீழும் எறுகின்ற பிரம்மவிஷ்ணுக்களிருவரும் மனத்தில் நாணங்
கொள்ளும்படி ஒருகூட்டில் வளர்ந்த சேவ மயிலுமாகிய பறவைகள் இரண்
டனுள் சேவலொன்றினையும் கொடியாக்கி மயிலொன்றினையும் வாகனமாக்
கிக்கொண்டு பக்கத்துச் செம்பஞ்சு ஊட்டிய இருவடிகளையுடைய பிடியையும்
மாணியுந் தழுவி வீற்றிருந்த தொருபோரிற் ற்ந்த ஏற்றினை இனிவரும் கூட்
டில் துழையாதபடி போற்றிசெய்து இருவினையு மொழிப்பாம். எ-று. (கக)

பறவைச்சாதி என்று குறித்தற்கு இருகூட்டுவளரென விசேடிக்கப்
பட்டது. ஒருகூட்டுவளர் பறவை. சூரபன்மனென்னும் பெயருடைய
தோர்யாக்கைக்கண்ணே வாழ்ந்திருந்த சூரன் பதுமனென்னும் ஈரநீவினையு
டைய உயிர் சேவலு மயிலுமாகிய புள்வடிவோடு போரழிந்த ஞான்று வந்த
னவற்றைக் குறித்தது. ஆக்கி என்பது மும்முதற்றொழிவில் படைப்புக் காப்
பென்னும் இருதொழிற்கும் தலைமையுண்ட பெருந்தேவராய அப் பிரமவிஷ்
ணுக்களிருவரும் வேறென்று படைத்துக்கொள்வதற்கும் வளர்ந்துக்கொள்வதற்
கும் வல்லராயும் அங்ஙனஞ்செய்துக்கொள்ளும் உரிமையாற்றல் இல்லாராய்
ஒவ்வொன்றினையே ஒவ்வொருவரும் ஊர்நிக்கும் கொடிக்குமாகப் பெற்றமை
யின் அவர்கண்டு நாண் அவ்விரண்டிற்கும் வேறுவேறு அமையக் கடைக்கணித்
துக் கொண்டருளிய இளையபிள்ளையார் அளவிலாற்றலைக் குறித்தது. இது
விபரவினையணி. ஊட்டுபஞ்சடி வினைத்தொகை. பிடியுமானும் தழுவி அமர்
எறு என்பது தொகை உவமம். பிடியும் மாணும் ஏற்றைக்கண்டஞ் அகல்
வது இயற்கையாகவும் அதனைமுத்து தழுவி அமர் எறு என்றார் இது விரோ
தவிலக்கணி. வருகூடு, இனிவரும் பிறவிக்கண்ணே தாகிய உடல், உயிர்க்கழுவ
னும் பறவைபோல யாக்கைதோறும் திரிதலுந் தாமையின். கொற்பொருளின்
பும்பெற கூட்டுறழையாது என்னப்பட்டது. “குடம்பை தனித்தொழியப்
புட்பற்றத்தறே யுடம்போ ரெயிரிடாட்டி” என்ற தேவர் மறைமொழிநேர்
க்கி. போற்றுவாமென்ற வினைமுற்றை வினையெச்சமாக் கொண்டு வினையு மாற்
றுதற்குக் காரணமாக்கிக்கொள்க. நல்வினையும் பிறவிக் கேதுவாகவின் இரு
வினையு மாற்றுவாமென்றது. “இருள்சேரிருவினையுஞ் சேரா” என்ற தேவர்
திருவாரணையுமது.

நந்திதேவர்வணக்கம்.

மறைமுழுதும்வகுத்துணர்ந்த வாதுராயணமுனிவன் மதிமாழாந்து
பிறையகிலநாதனெதிர் நாரணனேராமமென நிசுழ்த்தலோடு
மறைதருமவ்வுடிலேசன் முன்புநாட்டியசயத்துணவனேயாக
முறைநிறுவியருள்கொழிக்குந்நிபிரானடிக்கமலமுடிக்கொள்வாமே.

எ-று;—எல்லாவேதங்களுக்கும் வரம்பிற்படுத்து ஒருவரி-தன் றித் தாமே
யுணர்ந்தவராகிய வாதுராயணரென்னும் பெயரையுடைய வியாதமுனிவர் அவ
த்தைவடித்தானறிவுகலங்கிப் பூரணிகர்த்தாவாகிய விசுவநாதர் திருமுன்னர்
நாராயணனே பரமபதியென்று கூறுதலும், மேல் பூரணகர்த்தாவாகச் சொல்
லப்பட்ட விசுவநாதர் சந்திக்கு ன்பாக நாட்டியுள்ளதாகிய வெற்றிக்கொ
டித்தம்பம் அவ்வியாதனையாம்ப அவனைத் தமது ஆணையானிதுத்திப் பே
ரருள் புரிந்தவராகிய நந்திதேவரு டைய முடிபுக்கமலங்களை யெழு முடியிற்
குஞ்சிப்பூவெனக் கொள்ளுவா எ-று. (கஉ)

ப-ம்.—வேதங்கள் நான் னறி அந்தமென்பது அவ்வேதத்திற்குநே
பெறப்படுதலால் மறைமுழுதும் என்று கூறினர். “அனந்தை” என
பது சுருதிப்பிரமாணம்.

அந்தமாயுள்ள வேதங்களை யுணர்வது அந்தமாகியகாலத்தை யாச்சிரயித்
துக் காலம் முடிவு பெறாத வுண்மையால் வேதமுன்னதேயாய் முடியும்.
பரிமித்தானுணர்ந்த பாலனவல்லாத வேதமடங்கலுந் தமது தெய்வத்தன்மை
யா லொருங்குணர்ந்தமையால் வகுத்து என்று கூறினர். தெய்வத்தன்மை பெ
ன்பது விஷ்ணுவினுடைய அவதாரமாதல் பற்றி யென்க.

“ஸ்வாசாந்நாஸாந்” எனவேதத்திற் புகழப்படுந் தன்மையுண்
மையால், உணர்ந்து என்பதற்குத்தாமேயுணர்ந்து என்று பொருள்கொள்ளப்ப
ட்டது.

சாட்சாத்விஷ்ணுவேயாயினும், மறைந்து வியாசரூபங்கொண்டமையா
ல், அவ்வுண்மைதோற்ற வியாதமுனிவரென்னுது மறைசொல்லாய்வாதரா
யணரென்று கூறினர்.

விஷ்ணுவே வியாதமுனிவராயினும், அவத்தை வயத்தான முங்குமோர்
பகுவென்பது தோன்ற மதிமாழாந்து என்று கூறினர். வியாதர் பகுவானபோ
து அவர்க்கு மூலமாகிய விஷ்ணுவும் பகுவென்பதுதானே போதரும். “ஸ்வா
நாஸாந்” எனவரும் பிரமாணத்தால் பிரம னித்தின்
முடியவக்களோடு விஷ்ணுவு மோர்பகுவென்பது வெளிப்பட்டது. பகத்
துவமுள்ள விஷ்ணுவைத் தெய்வத்தன்மையுள்ளவராகமேற்கூறிய தென்னை
யெனின், சிவபெருமானை வழிபட்டு அவருடைய அதிகாரசத்திகளிற் பரிபால
ன சத்தி தம்மிடம் பதியப்பெற்றுக்கொண்டதனலென்க. எனவே, அத்தெய
்வத்தன்மைஆகத்துகமெனக் கொள்ளப்பட்டது.

கேர்ந்த விவாதம் பரிஷ்காரப்பட்டு வேறு ஆசங்கைக்கிடம் பெருமையே தோன்ற நாட்டிய என்று கூறினர். எங்ஙனம் பரிஷ்கரிக்கப்பட்டதெனின், விளம்புதும், வியாதமுனிவர் பால் வேதங்களையும் புராணங்களையும் பிறகலைகளையும் முணர்ந்த முனிவர்கள், அவற்றற்றெளிவு பெறுராதி யோர்பகல்வியாதரையடைந்து தேவரீரிடம் கேட்ட வுபதேசங்களை லெமக்குச் சந்தேகமே அதிகரிக்கின்றது. ஆகையால் நூன்முகமா யெங்களுக் குபதேசித்த லொழிந்து தேவரீருடைய வுள்ளத் துண்மைப்பொருளாகத் தெளிந்திருக்கும் பரம்பதியாவான் இவன் என்று பிரமாணித்துக் கூறல்வேண்டுமென்று கேட்டனா. அப்போதுவியாதமுனிவர் அவர்களை நோக்கி நாராயணனை பரமபதியென்று பிரமாணித்துக் கூறினர். அவர்கள் வியாதனை நோக்கித் தேவரீர் காசியில் விசுவநாதர் சந்நிதியின் கண்வந்து இவ்வாறு சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டனர். அதற்கிசைந்து அப்படியே (வசந்நிதியில் நின்றகொண்டு இரண்டிகைகளையு முயர்வெடுத்து நாராயணனை பரம் என்று கூறுதலு மிரண்டு கரங்களுந் தம்பித்துத் தம்பமாய் நின்றுனர். உடனே நந்திபகவான் வெளிப்பட்டுத் தம்பித்துநின்ற வவருடைய விரண்டுகரங்களையும் வாள் கொண்டு சேதித்தனர். அப்போது விஷ்ணுபகவான் மூர்த்தியுமங்குவந்து வியாதமுனிவரைப்பார்த்து “**ॐ ஸ்ரீமதேவாய நம: ॥**” என்று கூறினர் என்பது; மூடனாகியவ்யாசனே! சத்தியமாய்ச்சொல்லுகிறேன் கேள். உலகத்துக்கெல்லாம் நானேபதியென்பதுண்மை. எனக்குப்பதியாவார் மஹேசுவரரென்றறிவாயாக. மகாதேவராகிய அவர்க்கு மேலொரு பதிப்பொருள்கிடையாது என்று பெறப்படுகலறிக.—இவ்வுபதேசத்தை வியாதமுனிவருக்குச்செய்துவிட்டு விஷ்ணுபகவான் யதேச்சையாய்ச் சென்றனர். பின்னர் முனிவர்கள் தம்பிருப்பிட்டுச் சேர்ந்தனர். வியாதமுனிவர் நந்திபகவானை வணங்கி அடியேன் பாவிரங்கி யிரண்டுகரங்களையு மருளல்வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தபடியே அருளப் பெற்றுக்கொண்டனர். நந்திதேவர் தாம்செய்தருளிய சிவபரத்துவதாபனம்யாண்டு மூலக நிலைபெற்றிருக்கும்பொருட்டு வியாதமுனிவரையே விசுவநாதர் சந்நிதிக்கெதிரில் வெற்றிக் கொடித் தம்பமாகிறுத்தினர். இவ்வுண்மை காமொன்மிய முதலிய நூல்களிற்காண்க.

சிவபாரம்ப வியத்தி நேர்ந்தவாதத்தில், வெற்றிநந்திபகவான் பக்கல் சார்தலால் அவ்வெற்றியைக் கட்டிமறிகுரியாக, வவர் நிறுத்துமுறைமை தோன்றச் சயத்தானென்று கூறினர்.

அவரங்குணநாட்டிய துணை அவராத்கரங்கொழிந்து வரயடைந்து தம்பாகாரமாய்நின்ற வியாதரென்பது தோன்றவவனை யாகவென்று கூறினர். சிவ பெருமானுக்கு வாகனமாகிய நந்திபகவான் தமக்குள்ளேயே மானமுங் கொடியாவாருக்குமுளவாதல் கருதியமைத்தாரென்பதுதோன்றக்கொள்ளினுமையும. தானுமோர்வாகனமாதலா லபிமானம்பற்றி விஷ்ணுவே யாண்டடைந்து வியாதருக் கறிவுறுத்தியபடி. சிவநிந்தைசெய்வாரைத் தண்டித்து வறுத்தல் விதிக்கென்பது தோன்றமுறை நிறுவியென்று கூறினர்.

அறிவுறுத்த வுணர்ந்து வழிபட்டார்ச் சிங்குதன் முறைமையென்பது தோன்றவருள் கொழிக்குமென்று கூறினர்.

பெருமானைத்தாங்கி வாழ்தன்மாதிரியேயன்றிச் சைவத்துக்கு முதலாக சிரியருமார் தன்மைதோன்ற நந்திரானென்று கூறினர்.

முடியிற் சூட்டிக்கொள்வது பூவென்பதுதோன்ற அடிக்கமலமென்று கூறினர். இன்னும் அவரடியிற் சூடிய கமலமெனினு மொக்கும்.)

மலரை முடிப்பது குஞ்சியிலென்பது தோன்ற முடிக்கொள்வாமென்று கூறினர். முடிவுத்தமாங்க மாதலறிக. இன்னும், அவர் திருவடியை முடிமேற்கொள்வாமென்பது முடிமேலிருக்கக்கொள்வாமென்று பொருள்கொண்டி. அவர் திருவடியில் வசிக்கப்பெற்று மெனினுமையும். எம்முடைய தலையிற் பிரமனெழுதியவெழுதித் தவிர்காலாற் றுடைக்கப்பெற்றுக் கொண்டென்பதும் பொருள்தும். அவர்மீதுதிருவடிதனை யடையப்பெற்றே மென்பது மொன்று. இன்னும், முடிக்கொள்வாமென்பது எந்ததேவர் தரும தேவதை யாதல்கண்டென்க. தரும என்பது யாவரானுஞ் சிரசாக வகித்தொழுகற் பாலதரகிய பதியினுடை வாணையின் சொருபம். அது அப்பதியின் காலின்கொதுங்கிக் கிடக்கு. அப்பதியொருவருடைய வாணையில் வசிக்க வரியவனல்லாமையால், அகராணியில் யாவரும்வசிக்கவும், அவரொருவருடைய வாணையில் வசிக்காமலிருக்கவுமுள்ள வாதிக்கத்தாற்பதியைச் சர்வரியந்தாவென்று வேதங்கூறும். தருமம் சிவன் காலின்கிழக்கிடப்பது தோன்றவாகனமாய்ச் சமைத்திருத்தல்கான்றும். அத்தருமத்தையனுட்டிப்பார் முடியிற்கொள்வதொன்றாகலானத்தருமவடிவமாயே நந்தி தேவர் பாதங்கள் முடியிற் சேரும் பெற்றிமைத்தாதலறிக. இதனால், வியாதனைத் தருமமேதண்டித்தது என்று கூறுவதும் பொருள்தும்.

இவ்வனநிற்க, வியாதமுனிவர் வேதத்திற் புகழப் பெற்றவரும், ஓதாமலுணர்ந்தவரு மாதவண்ணமையாக, பின்னர்மலைவற்றுக் கூறினமையாண்டமையுமெனின், வேதத்திற் புகழப்பெற்றவரும், தெய்வத்தன்மை யுடையவருமாகிய விஷ்ணுபகவான் பொய்ச்சான்று கூறி மலைப்பாம்பாகச் சமைத்தென்னை? வேதத்திற் புகழப்பெற்றவரும், தெய்வத்தன்மையுடையவருமாகிய பிரமதேவர் விஷ்ணுவினிடம் பொய்யுரைத்துப் பூசையுங் கோயிலும் போக்கடித்துக்கொண்ட தென்னை? பசுக்களாதலுணை மயானிலின் மலைவற்றழங்கியல்பாம். (உத்யாமரீயா வுணாமறவா, வித்யாலறியா விமலன்புதல்வா) என்பது பிரமாணம். இதனால், மறப்புமாதிரியேயன்றி நிலைப்பு என்னுந் தெளிவுருடையராதல் பெறப்பட்டமையின், வியாதமுனிவர் நாரணனைப்பொருள்மென்று கூறியதைமலைத்துப் புகழுகொன்னது தெளிந்து கூறினாரெனினுமையும். தெளிந்து கூறுங்கால் பொய்யுரைத்தல்யாண்டமையு மெனின், அதுபொய்யன்றும். எம்மதுமெனின்; வியாதரையடைந்த முனிவர்கள் வேதங்களையும், பிறகலைகளையும்காலவரிடம் கேட்டுமையம் விலகாமையால், மீண்டு மவர்க்கு முற்படியே வுணாயாராயினர். பிழைபடக்கூறின் விஷ்ணுவையாண்டடைந்தன

(5 30

தெய்வக்காசியென்பதனால் தாரககேசுத்திரமென்பது பெற்றும். இந்தப் பதியில் தேகத்தை விடுமுயிர்கட்கு நிரியானதையில் ஸ்ரீவிசுவேசர் அவர்கள் வலக்காசில் தாரகமந்திரத்தை யுபதேசித்தருள்வவான்று வேதமுதலிய கலைகள் சாற்றலால். தாரகமந்திரமென்பது உடனே பாசத்தினின்றுத் தாண்டச்செய்யுமாற்றலுடைய மந்திரமென்றும். அது தசரதனுடைய மூத்தமகன் பேரென்று சிலர்சாற்றுவர். அவனுடையபேரை எல்லாமுடையானுயி பெருநாணுபதேசித்தல் அடாது. அவன் பாசத்தின்மூலம் யோனிவாய்ப்பட்டமூக்கியும், பெண்டைப் பறி கொடுத்து வரவாதையிற்பட்டு நொந்தும், பின்னர் பலவறுதிக்குள்ளாகிச் சரயுநதியில் வீழ்ந்திற்று மொழிதலால். அப்பெயர் இராமனென்பதேயாக, அது தசரதன் மகன்பேரென்பதுமடாது. சமதக்கினிக்கும், வசுதேவனுக்கு மப்பேரையுடைய பிள்ளைகளுளவாதலால். தசரதன் மகனைப்போலவே யேனையவருவரும், விஷ்ணுவின்னுடைய அவதாரங்களாதலால். மூவரும் விஷ்ணுவின்வதாரங்களேயாக, இருவரைக்கழித்து ஒருவனைக் கொண்டது பிழையாம். சமதக்கினிமகன் விஷ்ணுவின் நம்பாமிசமாதலும், வசுதேவன் மகன் விஷ்ணுவின் சுலேதரோமமொன்றாதலுடோக்கித் தசரதன்மகனைக் கொண்டதெனின், தசரதன் மூலக்குப் பூர்வஞானமின்மையும், வசுதேவனியோய சேயாகிய கண்ணனுக்குப் பூர்வஞானமுடைமையும் பெறப்படுதலால் மூவரையும்விடுத்துக் கண்ணனைப் பண் கொள்ளக்கூடாது? கண்ணன் பூர்வஞானமுடையவனுயிருப்பினும், அவன் விஷ்ணுவின் கற்புமயிரோன்றாதனோக்கிக் கழித்தனாபோலும். மற்றை யவதாரங்கள் ஸிங்கம், ஆமை, மீன், பன்றி குதிரையாதிகளாய் முடிதலா லவற்றையறவே யொழித்தனாபோலும், இவ்வாபாசங்களாலோவதாரமுஞ் சால்புடைத்தன்றும். இதனால் தசரதராமனை யிழுத்துவிடுத்தது தவறாய்முடிந்தது. அன்றியும், அவதாரபர்மாகிய இராமமந்திரம் தாரகமாகிறபோது மூலமந்திரமாகிய நாராயணமந்திரம் தாரகமாகாததென்னே? மூலமந்திரத்துக்குத் தாரகத்துஞ் சித்தியாதபோது அவதாரமந்திரத்துக் கவ்வாதிக்கமுண்டாமென்பதெப்படி? மோக்ஷப்பிரதாயகமாகிய மூலமந்திரத்தைநோக்க இராமமந்திரத்துக்கு மோக்ஷப்பிரதாயியத்து வமின்மையும், உடனே பாசவிச்சேதஞ் செய்யுந்தன்மையால் இராமதாரகத்தை நோக்க மூலமந்திரத்துக் கவிதின்மையும் வெளிப்படலால் ஒன்றைநோக்க வொன்றறிந்து இராமமந்திரங்களு மவலமாதல்காலும். இவ்வுண்மை விசாரத்தால் மூலமந்திரமும் தாரகமந்திரமுமாகிய மோக்ஷமந்திரமொன்றே யாதல் பெறப்படும். அது ஏகாக்ஷமாகிய பிரணவமென்று உண்மையுலனைத்துந் கூறும். பிரணவம் தாரகமுடேக்ஷமந்திரமுமாயின், ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம் மோட்சமந்திரமும் தாரகமுமாகத் விழுக்காமேயெனின், பிரணவமும், ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமும் ஏகமேயாகிச் சூக்குமமும், தூலமுமாய் விளங்கிச் சூக்குமபஞ்சாக்கரம், தூலபஞ்சாக்கரம் என்று வெளிப்படலால் ஒன்றிலொன்று முரணுவாம். இவ்வுண்மை சூதசங்கிதத்திற்காண்க. ஆகவே, ஸ்ரீவிசுவேசரானபேதேசித்தருளுவது தமது ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமாகிய பிரணவதாரகமென்பது நிச்சயிக்கப்பட்டது. இவ்வுபதேசத்தைப்பெற்று ஸிங்குமாண்மாசுவசாரூப்பியமெய்தல் காசிகண்டமுதலிய நூல்களுரைத்தலால், அச்சிவப்பேற்றையுதவுமந்திரம் பரசிவ

சம்பந்தமொன்றையன்றி யிதயதேவதா சம்பந்தமொன்று மெய்தரமைதெனிக, மாதேவன் வடிவுற்றார்க்கு ஞானங்களோடு நல்கியெனவிச்செய்யுளிற் போந்த மையு யிதனைவிளக்கும். எனவே தன்னிடத்தி னிரியாணத்தைப்பெற்ற டேர்க் குத்தாரகோபதேசத்துடன், அதன்பிரயோசனமாகிய மகாதேவருடைய சா ரூப்பியத்தையு மருளுந் தகைமைத்தென்பது வெளிப்படை. இன்னும் விரிசென் றொருகும்.

கங்காதேவியவணக்கம்.

மாற்றவளிடப்பான்மேவிவாழ்வனதயுணர்ந்துவள்ளல் போற்றும்வலப்பான்மேவிப்புரிந்துவந்தாடாநின்றோர் சாற்றருங்கொடியபாவத்தனையழித்தறங்குகளெல்லா மேற்றின்கருளுந்தெய்வக்கங்கையையிறைஞ்சல்செய்வாம்.

இ-ள். உமாதேவியார் இவபெருமானுடைய இடதுபாகத்திற் பொருங்கி வாழ்வதை யறிந்து அவருடைய வலப்பாகத்தையடைந்து சங்கற்பஞ்செய்து தன்பால்வந்து மூழ்குகின்றவர்களுடைய சான்றுதற்கரிய கொடுமையை வி னைக்கும்பாவமாகிய விலங்கைத்தறித்துப் புரணியத்தில் விடுத்துச் சமஸ்த சிவ தருமங்களையும் அவர்கட்கு நன்மையுண்டாம்படி யதுக்கிரகிக்குந் தெய்வத்தன் மையுடைய கங்கைஎன்னும் நதிநீரப்பிராப்தியை யடைந்திருக்குமோர்பெண் கொடியைவணங்குவாம். எ-று. (கசு)

கங்கையைப்பெண் ணென்ற தென்னையெனின், இமவாளுக்கு மேனையென்துந் தாய்வயிற்றில் குடிலைஎனவும், உமையெனவு மிரண்டுபெண்கள் பிறந்தனரெனவும், அவர்களில் ஜ்யேஷ்டையாகிய குடிலையைச் சிவபத்தினி யாகத் தேவர்க்கள் பிரம்ஹலோகத்திற்கு வரித்தபோது அவள் பிரம்ஹதேவ ரால் சபிக்கப்பட்டு நதிநீரப் பிராப்தியையடைந்து சத்தியலோகத்திலேதானே யிருந்தனளெனவும், பின்னர் பரேதனால் வரிக்கப்பட்டுப் பூமியில்வந்தபோது சிவபெருமான் தரித்தருளினரெனவும் பாகவதம், பாரதம், இராமாயணமு தலியவற்றுள் கூறப்படுதல்காண்க. இவ்வுண்மையை யறியாதார் திரிவிக்கிர மனுடைய பாதவிஸ்ருதமாகிய சலந்தையே சிவன்தரித்தாடு என்று கூறுவர். அது சமுத்திரகாமினியாய் விட்டமையும், சிவபெருமான் தரேமையும் பாக வதம் பஞ்சமஸ்கந்தத்திற் பரக்கக்காணலாம். விரிவஞ்சிவிடுதலாம். இவ்வுண் மை (கங்காதாரணப் பிரக்யானம்) என்னு னூலில் இனிது விளங்குமென்க.

அகத்தியர்வணக்கம்.

ஒருமலைபிலத்துவீழ்வாழிமிக்கார்த்துப்பொங்கி ளுருமலையிற்றுச்செல்லமலர்க்கரங்கவித்திட்டேற்றுப் பொருமலையொழிந்தோமென்றுபுவிமகள்களிப்பத்தென்னந் திருமலையமருந்தெய்வச்செம்மலையுணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) வந்தமென்னு மோர்மலையின் செருக்கழிந்து பாதலத்திற் பதுங்கவும், மிக்ககோபங்கொண்டு பேரினாச்சலோடு பொங்கிவருஞ் சமுத் தியமடங்கலுந் தமது திருவயிற்றுச்செல்லவும், முறையே தமது மலர்போ வந்திருக்காததேமலையைவதும், ஆசமனத்தின்பொருட்டு ஏற்றும் பூமியின் தென்பாகம் பாரயின்றித் தூக்கிக்கொண்டபோது பூமிதேவிக்குண்டாகிய துன்பத்தலின்று நலிக்ஞம்பொருட்டுத் தென்மலையென்னும் பொன்னைய கண் ணெழுந்தருளியிருக்கத் தெய்வத்தன்மையுடைய அந்ஸ்தியமகாமுனி வரை வணங்குவாம். எ-று. (கடு)

திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள் வணக்கம்.

திருமடத் தமணரிட்ட செய்யதி வழுதிமேனி யுருகிடப் பற்றியந்நின் றெல்லையன் வாணரோடு கருகிடப் பற்றியன்னார் வயிற்றுஞ் கலப்பச்செய்த பொருவரு முத்தீச்செல்வர் பொன்னடி சென்னிசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) மதுராபுரியில் னம்மடாலயத்தில் திருக்கூட்டத்தோடெழுந் தருளியிருக்கும்போது, சமணர்க் வஞ்சனையால் அம்மடத்திலவைத்த செத்தி அவ்விடத்தினின்று நீங்கி கூன்பாண்டியன் சரீரம் குழையும்படி காரோ யாகப்பற்றச்செய்து அவன் வணங்கியபோது அவ்விடத்தினின்று நீங்கி அச் சமணர்கள் சபதங்கூறி நெருப்பிவிட்ட அவர்கள் சமயநூலெழுதிய ஏடு விரை விற்கருகி எரியும்படிசெய்து அவர் வயிற்றுள்ளும் பற்றச்செய்தருளிய சமான மில்லாத காராகபற்றியம், தக்பிணக்கினி, ஆகவனியம் என்கிற மூன்றக்கினி களையும் விதிப்படிவனர்க்கும் சிவஞானச்செல்வராகிய திருஞானசம்பந்த சுவா மிகள் பொன்போன்றதிருவடிகளைச் சிரசிந்தூட்டிக்கொள்வாம்.எ-று. (கசு)

மூன்று தியைப் பாதுகாக்கின்ற பிராமணகுலத்தில் அவதரித்தவராகலின் அம்மடாலயத்திலவைத்த நெருப்புவிடிக் மூன்றிடத்திற் பற்றச் செய்தருளினு ளென்னும் வித்திரந்தோன்றக்கூறினார்.

“திருமடத்தமணரிட்ட செய்யதிவழுதி மேனியுருகிடப்பற்றி” என்பதற்குப் பிரமானம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரம்.

திருவாலவாய் பன் னெளசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யனே திருவாலவாய் மேவிய ஐயனெயஞ்சலென்றருள்செய்யெனைப் பொய்யாமமணர்கொருவுஞ்சுடர் பையவேசென்று பாண்டியற்காகவே.

அப்பனாவா யாதியருளினால்
வெப்பன்தென்னவன் மேலுறமேதிகி
கொப்பனான சம்பந்தனுரைபத்துஞ்
செப்பவல்லவர் திலாச்செல்வோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்நிகு ஞெல்லையவ்வமணரோடு கருகிடப்பிற்றி
யன்னாவயிற்றுநாங் கலப்பச்சொத லென்பதை

அஞ்சமுள்ளத்தராகிய பிறிவிலாவமணர்
வெஞ்சுடர்ப்பெருந்தியினில் விழுத்தியவேடு
பஞ்சுதியினிற்பட்டது படக்கண்பெயத்தால்
நெஞ்சுசோரவும் பிணிகைசோர்ந்திலர்நின்றார்.

வேறு.

“அருகந்தாயிட்டவேடுவாங்கச் சென்றனையும்போதிற்
பெருகுதிக்கதுவவெந்து.”

என்று கூறிய பெரியபுராணத்திருவிடத்தங்களுவணர்க.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் வணக்கம்.

அருப்பினமுலையாள்பாகத் தண்ணலரினிதுமேய
திருப்புகலூருகப்பேர்யோகமேயென்றுசெப்ப
பொருப்புமுள்ளுருகப்பாடிப் புருத்துபேரின்பத்துய்த்த
விருப்புறுபுகழ்ச்சுனுவின் வேந்தர்தான் வணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) தாமரை அரும்புபோலும் இளங்கொங்கைகளையுடைய பிரா
ட்டியாரை இடப்பாகத்திலமைத்த சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கும் சா
னபுரம் என்னும் திருப்புகலூருக்குப் பிரதிநாமமானது சிவயோக புரமென்று
சொல்லும்படி மலைகளும் உள்ளுருகத்தக்க திருத்தாண்டகத்தைத் திருவாய்
மலர்ந்து சிவலிங்கப் பெருமானிற் கலந்து சிவானந்தப்பெருவர்த் வெட்டிய
மேலோர் விரும்பத்தக்க புகழையுடைய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவடி
களை வணங்குவாம். எ-று. (கஎ)

இசைக்கு மலைகளு முருகுமென்பது புராணப்பிரதிபதி இவ் தே
வாரப்பண்ணின் பெருமைதோன்றப் பொருப்பு முள்ளுருகப்பாடியென்
றார்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வணக்கம்.

போகமென்பவருந்தல் பொருந்தன்மற்றவைகளுள்ள
வாகவோர்பகலினள்ளு மான்றதோரிரவினள்ளும்
பாகமார்பகஞ்சென்றேற்றும் பரிந்துசென்றாடற்றித்து
மேகநாயகனென்றற் கிணைந்தவர்துணைத்தான்போற்றி.

(இ-ள்.) சிவபோகமென்பவைகள் அருந்தலும் பொருந்தலும் அவற்றின்
உபகரணங்களைத் தேடலுமே யென்று பொருள்படும்படி நடுப்பகலிலும்,
அர்த்தராத்திரியிலும் வீடுகடோறுஞ் சென்று அன்னப்பிச்சைவாங்கி வந்து
உண்பித்தவுடல் விருப்போடு பாவவாசியொர் மனையிற் சென்று அவருடலைத்
தணியச்செய்து சேர்ப்பிக்கவும் ஒப்பற்றவாசிய சிவபெருமானே முன்
னின்று ஏவல் செய்யும்படிக்கு இசைந்தவாசிய தம்பிரான் ~~சுந்தரமூர்த்தி~~
சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளிடம் திருவடிகளையும் கமஸ்கரிப்பாம். எ-று. (கஅ)

பொருந்தலாசைதேதோர்க்கே கடவுள் முன்னின்று அறுக்கரிப்பா
ரென்பது வேதாகமத்துணிபாயிருக்க இவ்வாறு பெருமான் முன்னிற்றல்
கூடுமோ வெனின் திருக்கயிலாயத்தில் பிராட்டியாருக்குப் பணிவிடைசெய்து
வந்த அளித்ததை கமலினியென்னும் மாதிரிவனையும் சுந்தரமூர்த்தியடிகள்
கண்டு விரும்பியபோது அம்மாதரும் விரும்பியமையால் நீவிர் பூமியிற்றென்
றிசையிற்றிந்து கூடி இன்பமனுபவிப்பீர்களென்று சிவபெருமான் திருவாய்
மலர்ந்த கட்டளைகாக்கேட்டு நடுக்கிய சுந்தரர் மனிதசரிததை எடுத்து யான்
மயங்கும்போது தேவரீரே எழுந்தருளி ஆட்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்
டுக்கொண்டபடி திருவாக்களித்தமையால் சிவபிரான் முன்னின்று முடித்தா
ரென்றுணர்க.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் வணக்கம்.

இருபொருள்கல்வி செல்வ மென்பனவவ்விரண்டும்
பொருவருந் தம்பிராற்கே புணர்த்திமாலயன்முன்னோரு
ளொருவரும் புணர்த்தற்கொல்லா வுலப்பிலானந்தமுற்ற
வெருவரும் புகழ்ச்சால் வாத வூர் தான்விரும்பிவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) கல்விப்பொருள் செல்வப்பொருள் என்னும் பொருள்களிரண்
டினையும் சூமானிலல்லாதவாசிய சிவபிரானுக்கே அர்ப்பணஞ்செய்துவிட்டு
திருமால் பிரமன்முதலிய தேவருள் ஒருவரும் அடைதற்கரியதும் அழியாத
நிலைமையதுமாகிய சிவானந்தப் பெருவாழ்வினைப்பெற்று விரும்பத்தக்க புக
ழிற் சிறந்த பூமீம் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவடிகளை விரும்பி வாழ்
வாம். எ-று. (கஆ)

திருவாசகமும் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரும் அழகிய திருச்சிற்றம்
பலமுடையரீரோ தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதும்படிசெய்தலால் தம்
பிராற்கே கல்வி புணர்த்தி என்றும் குதிரைவாங்கும்படி கொண்டுவந்த
பொருள் முழுவதும் திருப்பெருந்துறையில் சிவாலயப்பணிமுதலிய சிவபுண்
னியங்கட்கே உபபூசித்தலால் தம்பிராற்கே செல்வம் புணர்த்தி என்றும்
“பூமேலயனொமொலும் புகலரிதென் நேமாற்றிற்றி படிபேணிதுமாக்க”. என்
தலும் திருவாசகத்துணைமையாதலின், மாலயன் முன்னோருளொருவரும் புணர்
தற்கொல்லாவுலப்பிலானந்த முற்றுவென்றும் கூறினார்.

தண்டிசர் வணக்கம்.

வேறு.

அன்பதற்கிடமா யவர்பின்னையா

ரொன்பதற்கியை யத்திருச்சேய்ஞானார்

முன்பதற்கணியடி முளைத்தார்பதம்

வன்பதற்கிட மாற்றியுள்ளை.

(இ-ள்.) உலகத்தில் அடியார்கள் செய்யும் அன்புக்கு இடமாக எழுந்த ருளிய சிவபிரான், என்பொருட்டு உன் பிதாவின் கால்களை வெட்டினமை யால் இனி உனக்கு நான் பிதா நீ புத்திரனென்று திருவாய் மலர்ந்தருளிய தற்குப் பொருந்தும் வண்ணம் முன்னமே, முருகப்பெருமான் திருப்பெயரால் விளங்குந் திருச்சேய்ஞானாருக்கு அழகுண்டாகத் திருவவதாரஞ்செய்த சண்டேச்சுரநாயனார் திருவடிகள் கொடியகுணங்களை யொழித்து சற்குணங் களை வளர்த்து என்மனதில் வீற்றிருக்கும். எ-று. (உய)

ஆன்மகோடிகள் மனம் வாக்குக்காயங்களுால் செய்யும் அன்பை அவ்வவ் விடத்திலிருந்து, அதுக்கிரகஞ்செய்பவர்த் சிவபிரானாகவின் அச்சிவபிரானை “அன்ப தற்கிடமாயவ” ரென்றும், சுப்பிரமணியக்கடவுள் ரூபன்மனைச் சங்கரிக்கும் பொருட்டு எழுந்தருளியபோது பூதகணங்களோடு வீற்றிருந்து சிவபூசை செய்து பொறுக்கிரகத்தைப்பெற்ற திருச்சேய்ஞானாரில் அவசரித்து சிவபூசை புரிந்து திருக்குமார பதத்தைப்பெற்றவர் சண்டேச்சுரநாதவின், “முன்பதற் கணியா முளைத்தா” ரென்றுங் கூறினார். சேய்நல்லூர் என்பது சேய்ஞான ரொன்ப் போலியாயிற்று. சேய்=முருகக்கடவுள்=பின்னே.

அறுபத்துமூவர் வணக்கம்.

முறைகெழுதாதமார்க்க முதலியமார்க்க நான்கு

விமையருடத் தமக்கொன் றேற்றமார்க்கங்கைக்கொண்டே

கறைதருமேயினாய்த்துக் கருதுபேரின்பமுற்ற

பொறைமலி யறுபான்மூவர் பொன்னடி சென்னிவைப்பாம்.

(இ-ள்.) வேதாகமங்களில் முறைமையாகக் கூறிய தர்சனாதிக்கம் சத்பு த்ரமார்த்தம் சகமார்த்தம் சன்மார்த்தம் என்னும் நான்கு மார்க்கங்களுள் சிவக டாகஷத்தால் தங்குந்தங்களுக்குப் பொருந்திய மார்க்கங்களைத் தவறாது அறு ப்நித்து களங்கத்தையுடைய பிறவியை யொழித்து செத்தித்தத்தக்க சிவா ற்பூதிப் பெருவாழ்வையடைந்த சாந்தசிலராகிய அறுபத்து மூவரது பொன் னோன்ற திருவடிகளைச்செறித் துட்டிக்கொள்வாம். எ-று. (உக)

நமச்சிவாயமூர்த்தி வணக்கம்!

மறைமுகிவழுவெள்ளி மால்வரைநகதிப்புத்தேள்

விழைபாரம்பனாயில்வந்த மெய்கண்டான்வழிமிக்கோங்கக்

கழைகமுனைக்குலாவுங் கழனிவந்துறைசைநாருந்
தழைஞரு நமச்சிவாயன் சந்ததிவாழ்கமாதோ.

(இ-ள்.) வருஷிக்கும் பருவமுள்ள மேகங்கள் தவழப்பெற்ற பெருமை யுள்ள மூலைகலாடெரியில் நகதி யெம்பெருமானால் விரும்பத்தக்க திருமரபில் திருவவதாரஞ்செய்த மெய்கண்ட சிவாதாரியர் சந்ததி மேலேயுடைய கரும்புதள் கழுமரங்களைப்போல் வளர்த்து இடமாயே யுடைய அழகிய திருவாவடுதலையின் சார்வகாலமும் மெய்ஞ்ஞானம் தழைத்தோங் கும் நமச்சிவாயதேசிகர் திருமரபு நீழேவாழ்க. எ-று. (உஉ.)

“வெள்ளிமால்வரைநகதிப்புத்தேள் விழைபாரம்பனா” என்பதை தேவர்பிரான்வளர்கயிலைகாவல்புண்ட திருநந்தியவர்களைத்தோர்செல்வர் பாரிற், பாவியசத்தியஞானதரிசன்களடிசேர் பாஞ்சோதிமாமுனிகள் பதியாம்வெண்ணெய், மேவியசீர்மெய்கண்டதிமலான்பாறா விரவுபுகழரு ணந்திவிமலார்செல்வத், தாவிலருண்மறைஞானசம்பந்தரிவரிச் சந்தானத் தெமையானுந்தன்மையோடோ.

என்று சந்தானசாரியர்களிலொருவராகிய உமாபதி சிவாசாரியர் திருவா ய்மலர்ந்தருளிய சைவசித்தார்த தூல்களில் ஒன்றான சிவப்பிரகாசத் திருவிருத் தத்தானுமுணர்க.

அம்பலவாணதேசிகர் வணக்கம்.

வேறு.

நாயவான்குணத்துப் பெருமபுகழமைந்த சுப்பிரமணியதேசிகனு
கேயமோடருகுநின்றுகண்வெப்பரிமைபெருங்கருணையாற்பொல்லாத்
தியனென்சிரத்துந்நிருவடிசூட்டிச் செயிர்முழுதொழுத்தினிதாண்ட
பாயசீர்த்துறைசையம்பலவாண பரசிவற்கியாதுசெய்குவனே.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமும் கெம்பீரமுமுள்ள சத்குணசம்பன்னரும் சர்வலோ கங்களும் பரவிய சீர்த்தியையுடையவருமாகிய இளையபட்டத்திருக்கும் சுப் பிரமணியதேசிகரும் அன்போடு சமீபத்திலிருந்து தரிசித்துக் கனிப்படைய நிறைந்த தயாவிசேஷத்தால் துர்க்குணம் நிறைந்த கொடியவனாகிய எளி பேன் தலையிலும் திருவடி தீட்சைசெய்து குற்றமுழுதையும் நீக்கி, பட்சத் துடன் ஆண்டருளிய திரிலோகங்களும் பரவிய சிறப்புள்ள திருவாவடு தலையில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவசொருபராகிய அம்பலவாண தேசிகரோ ன்ணும் சுவாமிகளுக்கு என்ன கைம்மாறு செய்வேன். எ-று. (உங.)

கைம்மாறு=பிரதி உபகாரம்.

காசிரகசியம் செய்வித்த சுவாமிகள்.

வேறு.

ஆனநிருவாவடுதன்றை நமச்சிவாயனடிக்கடிமைபுண்டு, ஞான
நெறியடைந்தவனற் காசியர்த்திரைபலகானயத்துசெய்தோ, வீன

மினற்குணமனைத்து மோருருக்கொண்டெனப்பொலிவோ னெண்ணி லாத, மோனமுனிவர்புகழப்பொலிதவச்சுப் பிரமணியமுனிவனென் போன்.

(இ-ள்.) மேலானகுளிர்ந்த திருவாவடுதறையில் எழுந்தருளி யிருக்கும் நமச்சிவாய வுருக்கு அடிமைபூண்ட காரணத்தால் விவஞானவிலையைப் பெற்றவரும் உத்தமமாவிய காகியாத்தினானிருப்பத்தோடு பலமுறை செய்தவரும் உத்தமகுணங்கள் யாவும் சேர்ந்து ஒப்பற்ற திருவுருக்கொண்டதென்று சொல்லும்படி விளங்குபவரும் ஞானஞ்ஞட்டானத்தை யுடைய அளவு கடந்தபெரியோர் புகழும்படி தவத்தால் விளங்குபவருமாயே சுப்பிர மணியத் தம்பிரானென்னும் திருநாமம்பெற்றவர், எ-று, (உ.௪)

உரவுமலிகருங்கடல் சூழுவோகோபகாரமிதென்றுள்ளத்தோர்க்கு விரவுவடமொழியைமொழி பெயர்த்தெடுத்துச் செந்தமிழால்விளங்கு மாறு, கரவுதவிர்சிதப்புடைத்தா யறமுதனாற்பயனளிக்ருங்காட்டித்தாய, பரவுபுகழ்த்திருக்காகி மான்மியமாமந்தனத்தையாடுகென்ன,

(இ-ள்.) உறுதியுள்ள பெரியகடல் சூழ்ந்த புலகைத்தாருக்கு உபகார மிது வாகுமென்று மனத்தினுணர்ந்து களங்கமில்லாத சிறப்பினையுடைய தாய் தர்மார்த்த காம மோகை மெய்யும் நான்கு பிரயோசனத்தையும் கொடுக்கும் காக்கிபினையுடையதாய் வியாபித்த புகழினையுடைய மேலான காகிமிகைமாவிய ராகியம் ஓர்வரணபாணையினுள்ளதை மொழிபெயர்த் தெடுத்துக்கொண்டு செவ்விய தமிழினால் யாவருக்கும் விளங்கும்படி பாடு வாயென்று கட்டளையிட, எ-று, (உ.௫)

அனையடக்கும்.

வேறு.

அனையவன்மொழிந்தவார்த்தை யாருயிர்க்குறுதியாகும் னனையமதுணர்ந்துபாடும் விதஞ்சிறிதுணரோனேனுந் தனையில்பேராசைநூண்ட நானெனுந்தனையினிங்கிப் புனைநருதமிழினுலேபாடிடப் புகுத்தேன்மன்னே.

(இ-ள்.) அச்சுப்பிரமணிய முனிவர்கூறிய வார்த்தை நிறைந்த ஜீவகோ டிகளுக்கு மோகைந்தையுண்டாக்குகிற விஸயம்பத்தையறிந்து பாடும்வகை சிறிதும் அறிபாதயாதும் சமான்மில்லாத பேராசையினால் நூண்டப்பட்டு நானமென்னும் விலங்கை விடுவித்து அலங்கரிக்கும் செந்தமிழ்ப்பாவினலே பாடத்தொடங்கினேன், எ-று, (உ.௬)

இதுவுமது.

மறையவான்றிமற்றை வருணருமாட்டியுட்பட நிறைபருள்காந்துபெம்பா னிலவியகாகிவைப்பின்

முறைகெழும்ந்தணத்தை முதறிவினயோயன்றிக் குறைபலவுடையயானுங் கூறுதல்வழக்கானமன்னே.

(இ-ள்.) பிராமண வருணத்தாரன்றி மற்றைச்சாகியாரும் அய்வே கித்து நிவேதனஞ்செய்ய, பேதமின்றி அவர்களுக்கு நிறைந்திருபை கூர்ந்து விசுவநாதர் விளங்குகின்ற காரணத்தால் காசித்தலத்தின் மகிமைதங்கிய ரக சியத்தைப் போறிவினையுடையாரோ யல்லாமல் குணதோஷம் ஸவாயுள்ள யானும் பாடுதல் முறைமையாகும், எ-று, (உ.௭)

இதுவுமது.

இலக்கணம்வகுத்தசான்றோர் விதிவிலக்கிரண்டனோடு விலக்கறவமைதியொன்று வேண்டினு ரொற்றுக்கென்னி னலக்குணமில்லாததீய நாயினேனவின்நிதிம்புன் குலக்கவியெலாந்தள்ளாது கொள்ளுதற்பொருட்டேயன்றே.

(இ-ள்.) இலக்கணங்களை வரம்புசெய்த பெரியோர்கள் ஏற்படுத்திய விதி விலக்கு இரண்டினோடு தள்ளக்கூடாத வழுவமைதியொன்றை ஏற்படுத்தி ஞர்கள் யாதுக்கென்னில் நற்குணமில்லாத கொடிய ருமலியையொத்த சிறி யேன் சொல்லுகின்ற அற்பமொழிகளமைந்த செய்யுள்களெல்லாம் விலக் கென்றுதள்ளாமல் விதியென்று ஒப்புக்கொள்ளுதற்பொருட்டேயாகும், (உ.௮)

வேறு.

மொழிதருநாமிசவனத்துச் சவுநகமாமுனிமுதலாமுனிவர்கேட்ப வொழிதருநிங்குடைவாதாரணன்செய்புராணமீரொன்பானுள்ளுங் கழிதருமேன்மைப்பிரம கைவர்த்தமூன்றும்பாகத்துமேய பொழிதருதன்புனர் காசி மந்தணத்தைச் சூதமுநிபுகன்றானன்றே.

(இ-ள்.) நற்குணமுள்ள வேதவியாசமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்த பதி னெண்புராணங்களுள் அதிக மேன்மையுள்ள பிரம கைவர்த்தமென்னும் புரா ணத்தில் மூன்றாங்காண்டத்தில் இருக்கின்ற பெருக்கமுள்ள குளிர்ந்தகங்கா நதியையுடைய காகிரகசியத்தை சூதமுனிவர் நைமிசாரணணியத்தில் மகி மைதங்கிய சவுநகமுனிவர் முதலாகிய முனிகணங்கள் கேட்கும்படி கட்டளை யிட்டனர், எ-று, (உ.௯)

அனையமுனிவர்ஊரைத்தவிருபத்தா தத்தியாயமுன்காய்ந்து நினையமிளிர்செந்தமிழாலுரைத்தனன்மற் றிதையுணர்வோர்நெம்பார் மீது, புனையமிருசெவ்வமொடு வாழ்ந்தயனாதியர்பதத்தும்போகமார்த்து தனையலதொன்றொவ்வாத சிவபதம்பின் புகுத்தின்பஞ்சார்வரமாதோ.

(இ-ள்.) அச்சூதமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்த இருபத்தாறு அத்தியா யங்களையும் செவ்வையாக ஆரயந்துணர்ந்து செதிக்குத்தோறும் அறிவை

விளக்குவதென்ற செந்தமிழ்ப்பாவிலுள் கூறினான் இதை ஓதல் கேட்டலால் அறிபவர்கள் பெரிய பூவுலகத்தில் அகண்ட சம்பத்தோடு வாழ்ந்திருந்து மனமையில் பிரம் விஷ்ணு முதலாகிய தேவபதங்களில் அளவிறந்தபோகங்களை யனுபவித்து பின்னர் தனக்குத்தானே சமமாகிய ஸ்ரீ கயிலாசபதத்தையடைந்து சிவாந்தராயபவத்தைப்பெறுவார்கள். எ - று. (கஉ)

நூல செய்தவர் மகிமையும் அவர்பெயரும் கூறுகின்றது.

ஓதுபெரும்புகழ்க்காசிப் புராணமினிதரைத்தா னுறைநூர்வா ளொளிபுற்றுர்குறுக்கைவிளத்தொட்டி, கோதுதவிர்தருமண்ணிப்ப டிக்கனாமாயிலை கோயிலூரார்நூராரூர்கண்டதேவி, போதுமலிபு னற்றலியூர்குறையிராமென்னப் புகழினைய தலப்புராணந் தமிழின்பு னைந்தோன், மீதுபொலிநிகிராமலையமரும் பெரியோன் மீனாட்சிசந்த ரநாவலன்புலவரேறே.

(இ-ள்.) காதுக்கள் எடுத்தோதத்தக்க விசேஷ மகிமையுள்ள காசிகாசி யத்தை விருப்பத்தோடு தமிழ்ப்பாவாகச்செய்தவர் யாவொலில் உறைநூர், வானொளிபுற்றுர், திருக்குறுக்கை, விளத்தொட்டி, மண்ணிப்படிக்கரை, திரு மயிலாப்பூர், கோயிலூர், ஆற்றார், திருகாரூர், கண்டதேவி, தனியூர், குறை என்னும் பன்னிரண்டு திருப்பதிகளுக்கும் தலப்புராணங்களை, தமிழினுற் செய்தவரும் திரிசிராப்பள்ளியில் விருப்போவேசிக்கும் பெரியவரும் மீனாட்சி சுந்தராவலரென்னும் திருப்பெயர்பெற்று, புலவரோராயுள்ளவருமாம். எ - று. (கக)

பாயிரமுற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதிபுனை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

குருபத்திசொரூப முரைத்த

அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நலமலி வளத்தான்மிக்க நைமிசவனமென்றோதுங் தலமலிவாழ்க்கைபெற்ற சவுநகமுநிவராநிக் குலமலிமுநிவரெல்லாம் குழீஇ யிருந்தருளினுய்க்கும் புலமலிசூதமேலோற் பார்த்திதுபுகலலுற்றார்.

(இ-ள்.) இன்பமிருந்த வளப்பத்தில் மேலாகிய நைமிசாரணியமென்று சொல்லும் (பரிசுத்தமுள்ள) இடத்தில் நிறைந்த (சிவயோக) னாழ்வையடைந்த சவுநகமுநிவரமுதலிய ரிஷிகூட்டங்கள் யாவரும் கூடியிருந்து, அடுத்தவர்களைத் திருவருள் மார்க்கத்திற் செலுத்துகின்ற பூரண ஞானத்தையுடைய மஹாபுருஷரான குதமுநிவரைப் பார்த்து இதைச் சொல்லத் தொடங்கினார். எ - று. (க)

அராவணையவன் கூறென்னு முனிவரனருளப்பெற்றுப் புராணமென்றுள்ள யாவும் புகரறத்தெளிந்த மேலோய் கராசலத்துரிவைபோர்த்த கண்ணுதற் பெருமான்மேய தராதலப்பயனுங்காசி மான்மியஞ் சாற்றல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) (ஆதி) சேஷ சுயனத்தையுடைய விஷ்ணுதேவர் அம்சம் என்னும் வியாச மகாமுநிவரால் உபதேசிக்கப்பெற்று புராணங்கள் யாவையும் சுளங்கமறத் தெரிந்துள்ள பெரியோரோ (தாருகாவனத்து ரிஷிகளால் விடுத்த) யானைத்தோலைப் போர்வையாகக் கொண்ட கொற்றிக்கண்ணையுடைய சிவ பெருமான் வீற்றிருக்கப்பெற்ற பூமியிலுள்ள தலங்களுக்குப் பிரயோசனமான காசித்தலத்தின் மஹிமையைத் திருவாய்மலரவேண்டும். எ - று. (உ)

ப. ம. புராணமென்றுள்ள யாவும்மென்று பதினெண்புராணங்களையும் உபபுராணங்களையுமாம்.

விதிமுதலெவர்க்கு மாநி பீடமாய் விளம்பினாலு மதிசெயும் பரமஞானம் வயக்குகாரணமாய் மிக்குப் பொதித்தருபோகமெல்லாம் புணர்ப்பதாயுள்ளகாசிப் பதியின்மான்மிய முகத்தின் தருமமும் பகருமென்பார்.

(இ-ள்.) பிரமாதி தேவர்களுக்கு முதற்பீடமாயும், தன்பெயரைச் சொன்ன அளவினாலும் யாவராலும் மதித்தலைச் செய்விக்கும், சிவஞானம் விளக்குதற்கு காரணமாகியும், அதிகமாக நிறைந்த இம்மை மறுமை வீடு என்னும் போகம் களை அறுபவிக்கச் செய்வதாயுமுள்ள காதெத்தலத்தின் மாய்மியம் வாயிலாகத் தருமங்களைக் கட்டியோயிடவேண்டுமென்றனர். எ-று. (ந)

பதிட்பாசங்களை மதித்தலைச் செய்யும் பரமஞானமென்பதாம்.
அறத்தினுக்குறவாயுள்ள யுகமவற்றையெய்து
திறத்தின்முன்னுரைப்பயிங்க டெளிந்தனமதான் னுவெய்ய
மறத்தினுக்குறவாய்நன்குந் தீங்குஞ்செய்யலியின்மாண்பு
முறத்தெளிதரமுயன்றோ முறைத்தருளையவென்றார்.

(இ-ள்.) தருமத்துக்குச் சிநேகமாயுள்ள யுகங்களுக்கும் அவற்றினனவையும அலுற்றின் செய்வையையும் முறையாக தேவரீர் பூர்வத்தில் திருவாய் மலர யாங்கள் தெரிந்தோம். அதுவல்லாயில் கொடிய பாவத்துக்குச் சிநேக மாய் நன்மையுந் தீமையுந் செய்தற்கு இடமாயுள்ள கலியுகத்தினது இயல்பையும் உண்மையாகத் தெரிந்துகொள்ள முயற்சித்தோம் ஐயனே! உரைத்தருள வேண்டுமென்றனர். எ-று. (ச)

முனிவரர் வார்த்தைகேட்டு முகமிகமலர்ந்தானாகி
வனிதைமார்பினன் கூடென்றும் வாதராயணன்பாற்கேட்ட
புனிதமிக்காயகேள்விப் படியதுபுகல்வேனீவிர்
கனிவொடுகேண்மினென்று கட்டுரைத்திடுவான்குதன்.

(இ-ள்.) சவுகாதிமுனிவர் வார்த்தைகளைக் கேட்டி (சுதமுனிவர்) முக மலர்ந்தவராக இலக்குமியை மார்பிலுடைய விஷ்ணு அம்சமென்று சொல்லத்தரும் வியாசமுனிவரிடத்துக் கற்றுணர்ந்த பரிசுத்த மிகுந்த கேள்விப்படி தெரிவிக்கின்றேன் நீங்கள் அன்போடு கேளுங்களென்று கட்டளை யிடுகின்றனர். எ-று. (ரு)

முன்னமோர் கற்பத்தன்னின் முதுநினைப் பரவையாவும்
பின்னமே வாமலொன்று பட்டெழீஇப் பெருகின்றாக
வன்னதனப்பண்மாயோ னறிதுயிலமர்ந்தானன்ன
னின்னற்றிருந்தின்று மெழுக்ததேரர் தெய்வக்கஞ்சம்.

(இ-ள்.) பூர்வம் ஒரு கற்பத்தில் மிகுந்த அலைகளையுடைய சமுத்திரங்கள் யாவும் பின்னப்படாமல் ஒன்றாக மேலே யெழுந்து பெருகியது அதன் மத்தியில் விஷ்ணுதேவர் அறிதுயில் அமர்ந்தனர் அவரது இன்பமயமாகிய ராபியிலிருந்து ஓர் தெய்வத்தாமரை முளைத்தது. எ-று. (க)

“அறிதுயில்” என்பது யோக நித்திரை.

அன்னகாரணத்தினாலே யக்கற்பம்பதமகற்ப
மென்னவோர்ரமம்பூண்டன் நெழுந்தவப்பதமின்றும்

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுனாத்த அத்தியாயம். உள்

பொன்னவிகடுக்கைவேணிப் பூணனருளிதுலே
நன்னலத்துலகந்தோற்று நான்குகன்றோற்றினாலும்.

(இ-ள்.) அந்தக் காரணத்தினால் அக்கற்பம் பதமகற்ப மென்றோர் பெயர் பெற்றது. உண்மையாக அத்தாமரை மலரிலிருந்து பொன்போலும் விளங்குகின்ற கொன்றைமாலிகை யணிந்த சடாபாரத்தையுடைய சிவபிரானது கருணையினாலே கெடாத வின்பத்தை யடைதற்குரிய பிரபுந்சத்தை யுண்டு பண்ணும் பிரமன் பிறந்தான். எ-று. (எ)

பொன்னையுமருட்டுந்தேசிற் றோற்றியபுகழ்சால்வேதன்
மன்னையுமேதுவான தலைவனையுந்தேறான
யென்னையுஞ்செயலென்றுன்னி யெழுந்துமால்பாதம்போற்ற
வன்னையோனையான்மைந்தம் கார்வமேரடையலுற்றான்.

(இ-ள்.) பொன்னையும் மயங்கத்தக்க பிரகாசத்தோண்டாகிய மிகுந்த புகழையுடைய பிரமன் தன்னையும் தானுண்டாதற்குக் காரணமாகிய சிவ பெருமானையுந் தெளியாதவனாகி அடியேன் செய்யத் தக்கது யாதென்று சித்தித்தெழுந்து விஷ்ணுமூர்த்தியின் பாதத்தை வணங்க தாயையொத்த விஷ்ணு மூர்த்தி தனது குமாரனாகிய பிரமனுக் கன்போடுஞ் சொல்லத் தொடங்கினர். எ-று. (அ)

மைந்தகேள் பிரமனென்று வழங்குவதுனக்குகாம
மைந்தலையாவம்பூண்ட வண்ணலே நினக்குமெற்கும்
பைந்தழைப்பொழிவ்குழெல்லாப் பெழிற்ருங்காரணங்காணப்பற்றி
நைந்தழிபாமலெல்லாம் படைமெனவின்ருனன்றே.

(இ-ள்.) குமாரனே கேட்பாயாக பிரமனென்னுனக்குப் பேர் வழங்கக் கடவது ஐந்துதலைகளையுடைய சர்ப்பாபரணாகிய சிவபிரானே? உனக்கு மெனக்கும் பசிய இலைகளையுடைய சோலை சூழ்ந்த எல்லா உலகங்களுக்கும் காரணராகும் இதைக் காண்பாயாக அதனால் நீ கர்த்தாவாக அபிமானித்து எண்ணி அழிந்துபோகாமல் யாவையுமுண்டாக்குவாயென்று விஷ்ணுமூர்த்தி கட்டளையிட்டனர். எ-று. (ஆ)

பொழில் என்பதற்குலகென்பதை.

“ஏழுடையாள் பொழில்” என்ற திருக்கோவையாருக்கு நச்சினார்க் கினியருரையா ணுணர்க.

மர்யவனவின்மவார்த்தை மலர்மகன்விருப்பிற்கேட்டு
கேயமிகுடையந்தாய் நீயுரைத்திட்டவாறே
யாயதோர்கிருட்டியெவ்வா ருக்குவனருடியென்னப்
பாயநீர்ப்படுக்கையன்றோ னின்னதுபகர்தலுற்றான்.

(இ-ள்.) திருமால் சொன்னவார்த்தையைப் பிரமன் அன்புடன் கேட்டு என்னிடத் தன்பு மிகுந்த பிதாவே தேவரீர் மொழிந்தபடி யாகவேண்டிய

செட்டியை எவ்வண்ணமுண்டாக்குவேன் அருள்வாயென்று கேட்க திருப் பாற்கடலில் பள்ளிகொள்ளும் விஷ்ணுதேவர் இதைச்சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று.

(௪௦)

பிறைமுடிப்பெருமான்பாதம் பேணியுட்கொண்டெண்ணில்லா

மறைகளுமுணர்ந்தாருய வகைகொடுசெட்டியெய்தி

நிறைதருபுவனமெல்லா நினைத்தனநினைத்துமுன்னம்

குறைவறமுற்றுமென்று கூறினார்கொண்டல்போவ்வான்.

(இ-ள்.) சந்திரசுடராதரது திருவடிகளை விருப்போடு நியாணித்துக் கொண்டு அவ்வல்லாத வேதங்களை யறிந்து நால்வகையோனிபற்றிய எழு வகைத்தோற்றத்தையும் பூர்வசெட்டியில் செட்டித்தவரையே யுணர்ந்து செட்டியெய்வாய் நீ நினைத்தவைகளாகிய அதிகரித்த புவனபேதங்களும் நீ நினைத்த எல்லாப்பொருள்களும் இனைக்கு முன்னம் குறைவில்லாமல் முடியுமென்று நீலமேக வண்ணராகிய திருமால் கட்டளை யிட்டனர். எ-று. (௪௧)

“ஆரூயவகைகொடு” என்பதற்கு, மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐயறிவோடு மனத்தறிவுஞ் சேர்ந்து ஆற்றிவளவுமுள்ள உயிர்களைக் காரணமாகக் கொண்டென்று பொருள் கூறுவாரு முளர்.

நான் முகனதனையோர்ந்து நான்மறைத்தலைக்குமெட்டாக

கூன்முகமதியமோலிக் கொற்றவன்பொற்றாளுன்னி

மான்முகங்கவிழுவெல்லா மறைகளுபுவடித்துணர்ந்து

தான்முகமவருமாறு தெளிந்துபின்சமைக்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) பிரமதேவன் அதையறிந்து நான்குவேதங்களின் முடிபுக்கும் எட்டாத வளைந்த பிறையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய சிவபிரானது பொன் போன்ற திருவடிகளைச் சிந்தித்து மயக்கங்கடெ எல்லா வேதங்களையும் ஆராய்ந்தறிந்து தெளிந்து முகமலர்ச்சிகொண்டு பின்பு செட்டியெய்யத் தொடங்கினார். எ-று.

(௪௨)

சகசுரேசருக்குமாரர் சனாதார்சனூர்த்தர்நாளு

மனககாசிபர்மீச ராவருந்தோன்றத்தோற்றி

மனநலமுடையராய மற்றவர்தமமைக்கொண்டே

தனகுறாவமாரம்மற்றத் தானவர்முதலோர்த்தோற்றி.

(இ-ள்.) சகசுர, சகசுமாரர், சனாதாரர், சனூர்த்தர், காசிபர், மீசர் என்றும் ஆறு முனிவர்களை உண்டாக்கி சுத்தமனதுள்ள அம்முனிவரைக்கொண்டு சிறுமைப்படாத தேவர்கள் அசுரர்கள் முதலானோரைச் செட்டித்து. (௪௩)

மற்றையவுயிரிந்தோற்றி வயங்குமூவிரண்டுகூறு

யற்றைநாளுற்றயாவு மலர்விழிவிடுத்துநோக்கு

யொற்றைமாமேருயில்லி யுபயபாதத்துவைத்த

பற்றையேவிபந்தானெல்லாம் பளகறப்படைத்தல்வல்லான்.

முதலாவது குருபத்தி மொருபமுனைத்த அத்தியாயம் ௨௯

(இ-ள்.) மற்றையவேர்களை பெல்லாஞ் செட்டித்து விளங்குகின்ற அறுவகைப்பட்ட இருவகைப் பிரபஞ்சங்களையும் அப்பொழுதே யாவும் மலர் போன்ற தனது கண்களால் பார்வையிட்டு, தனியான பெருமையுள்ள மேரு மலையை வில்லாதவுடைய மகாதேவர் இரண்டு பாதங்களில் வைத்த சிந்தனையின் வல்லபத்தை வியந்தான். எவ்வகைச் செட்டிகளையும் குற்றமில்லாமல் செட்டிக்கவல்லவனாகிய பிரமதேவன். எ-று. (௪௪)

அறுவகைப்பட்ட இருவகைப்பிரபஞ்சமாவன:—

மந்திரம், பதம், வருணம் என்னும் மூன்றத்துவாவும் சத்தப்பிரபஞ்சமெனவும் தத்துவம், புலனம், கலை என்னும் மூன்றத்துவாவும் அர்த்தப்பிரபஞ்சமெனவுஞ் சொல்லப்படும்.

அறுவகைக்காலங்கோடு கூடிய நான்முதலிய யாவும்மென்பாரும், ஐயறிவோடுமனத்தறிவுஞ் சேர்ந்து ஆற்றிவளவுமுள்ள உயிர்வர்க்க மென்பாரு முளர்.

பின்னருமொருநான்கென்னப் பேசுகங்கனையுந்தந்தா

ன்னவற்றுத்திரோத மடிபணிந்தெழுந்தவ்வேதன்

முன்னநின்றிடக்கண்டநான் முகனதன்வதனநோக்கிப்

பன்னருந்தொழிநினக்குப் பவித்ததின்றிதியென்றான்.

(இ-ள்.) பின்பு நான்கு யுகங்களையும் செட்டித்தனர் அவைகளுள் கிரேதாயுடையவமானது பிரமதேவர் பாதத்தில் வணங்கி எழுந்து முன்னே நிற்க, அப்பிரமன் அதன் முகத்தைப்பார்த்து சொல்வதற்கரிய புண்ணியத் தொழில்கள் இன்றுமுதலாக உனக்குப் பவித்ததென்று கூறினார். எ-று. (௪௫)

முதலுகமதனைக்கேட்டு மொழிதருமலரின்மேய

சுதமிலாயெனக்கெவ்வேலை தொடரினுமியற்றமின்றேன்

பதனழியாவென்னுளிற் பலருநல்லவரேபுத்தி

மதமலையுரித்தபெம்மான் மலரடிவயங்குவோரே.

(இ-ள்.) அதனைக் கிரேதாயுசு செய்வம் கேள்வியுற்றுச்சொல்லும் தாம நாமலரில் வீற்றிருக்கின்ற அழிவில்லாத பிரமதேவரே எனக்கு எந்தப்பணி விடை நேரிடினும் செய்கின்றேன். பரிபாகம், கெடாத எனது காலத்தில் பலபேர்களும் நல்லவராவர் யானையையுரித்தருளிய சிவபெருமானது தாம நாமலரையொத்த திருவடிகளுக்கு பத்தியை யாவரும் விளங்கச்செய்வார்கள். எ-று. (௪௬)

உடலபிமானந்தாருலப்பிலா நன்மைபூண்டார்

மிடல்கெழுசுடற்றின்மண்ட மேவுதலொழிந்தார்காம

மடல்புரிந்தெழுந்தசார்த நார்தெழுத்தமைத்தநெஞ்சர்

கடல்புரண்டிநஞ்சுமற்றுங் கலங்குறவுண்மையாளர்.

(இ-ள்.) தேகாபிமான மில்லாதவரும், கெடாத நன்மையுடையவரும் வலிமையுள்ள எமதண்டனை நீங்கினவரும், காமத்தவென்ற சாந்தலேரும் பஞ்சாக் கா செபமழந்திய மனநாடையோரும், சமுத்திரம் புரண்டாலும் நெரிதுக்கலக் காத சத்தியஞானத்தை யுடையோரும். எ-று. (௭௭)

கனவிஹீனகாணக் கைதவக்கொடியோர்தம்மை
மனநெகச்சமுசாரத்தின் விஞ்சையுற்றமுந்துவோரை
முனகர்மறைபரைப்பற்றி முருக்கிடும்கரும்புகாலந்
* தனகமைஞ்ஞமியம்முன்றுஞ் சார்தராச்சார்தலே.

(இ-ள்.) சொப்பனத்திலும் விபுதியைக்கண்டறியாத வஞ்சகமுள்ள துஷ்ட டர்களுையும், மனத்தளரும்படி குடும்பப்பாதுகாப்பில் அபேகைபுனைத்து அழந் திக்கிடப்பவர்களுையும், மூடர்முதலாயினோரையும், சம்பந்தித்து காலதத்துவமும் தீவினையும் வகுத்தஞ்செய்யும் அஞ்ஞானத்தால் உள்ளக்களிப்பையுடைய மேற் சொன்ன மூன்றுகுணங்களையும் பொருந்தாத உபராத லேர்கள் எனது காலத் திலுண்டாவார்கள். எ-று. (௭௮)

என்றதும்ற்றைமூன்று மியங்குதந்தாளுண்மேவு
கின்றமைதக்கவாதே கிளத்தலும்வரோனோர்ந்து
நன்றமைபுகற்காளுங்க னுளதிகாரந்தக்க
வெவ்விடநடத்துமென்று னவ்வுகத்தியல்புகேண்மின்.

(இ-ள்.) ரோதாயுதெய்வம் இவ்வாறு சொன்னது மற்றை மூன்றுபுகங் களும் தத்தங்காலங்களில் நடக்கின்றமையைத் தக்கபடி சொன்னபொறுதியை தேவன் ஆராய்ந்து நன்மையுள்ளபுகங்களை உங்களுடைய காலத்தக்குத் தக்க அதிகாரத்தை வெற்றிபெற நடத்துங்களுென்றனர் அந்த யுகங்களின் இயற்கை யைக் கேட்பீர்களாக. எ-று. (௭௯)

சத்தியஞ்செபவடங்கத் தாங்கிமெய்ஞ்ஞானமேனிப்
பத்திவைவராக் கிழச் + சாலிகைபடிதரப்புகைந்து
நித்தியகருணமுட்க னிமலனைத்தியானஞ்செய்து
மெத்தியவருளின்மேவுந் விளம்பியகிரேதமாதோ.

(இ-ள்.) கிரேதாயுதெய்வமானது உண்மைப்பொருளை விளக்கும் செப மாலையைக் கையிலே கொண்டு பரஞானமயமான திருமேனியோடு பத்தி வைவராக் கிழமென்றுங் கவசம் பூண்டு நித்தியராகவும் சுருணராகவும் மூன்று கண்களையுடையவராகவும் நீர்மலராகவும் உள்ள வெபெருமானைச் சித்தித்து விரும்பத்தக்க திருவருளில் அடக்கி நிற்கும். எ-று. (௮௦)

சாதுநீர்மையகோள்ஞஞ் செபவடஞ் சிருக்குத்தாங்கிக்
கோதுநீர்தருமமேனி குலவுறக்கொண்டிருந்
மோதுபோரத்தின்சாரபே யுற்றினிதிருக்குகாஞ்ஞந்
நிதுநீர்தருமிரண்டா முகமெனுந்தெய்வமம்மா.

* தசரு = உலகச்சிபு. + சாலிகை = கவசம். + சிருக்கு = செபத்தசிபு.

முதலாவது குருபத்தி சொருப்புவாதத் தத்தியாயம். ௩௧

(இ-ள்.) கனங்கம் நீங்கிய இரண்டாவதென்னும் தீரோதாயுத தெய்வமா னது குற்றமில்லாத தருமத் திருமேனியை விளங்கும்படி கொண்டு சாதுத் தன்மை உடையோர்களால் கொள்ளப்படுகின்ற செபமாலையையும் துணை யையும் கையிற்கொண்டு பெரியோர்கள் எடுத்துரைக்கத்தக்க தருமசம்பந்தத்தை அடைந்து சத்தோஷங்கொண்டிருத்தது. எ-று. (௮௧)

வரிசிலைகொண்டுவாவி வயிருவாள் கட்டுவாங்கம்
பரிவுறவேந்திச்சார்தப் பற்றின் நியற்றம்பாவங்க
ருரியமெய்வாய்துதோன்றுந் குரோதமோநிறையாநிற்கு
மரியநூலுணர்ந்தோர்மூன்று முகமெனுமண்ணற்றேவே.

(இ-ள்.) ஒருமையான கலையோ அறிந்தோர்கலையுடைய மூன்றுவதென் னும் துவாரபாயுத தெய்வமானது வரிந்து கட்டிய விஸ்வையும் கூர்மையுள்ள கொ டிய பாணங்களையும் ஒளிபொருந்திய வானையுந் கட்டி வாங்கத்தையும் பிரியத் துடன் வந்திக்கொண்டு சார்த சம்பந்தமில்லாமல் புண்ணிய பாவங்கலந்த சரீ ரத்தோடு மேலும் மேலும் தோன்றுகின்ற குரோதத்தையுடையதாகி இருந் தது. எ-று. (௮௨)

அறம்படுகுறிப்பொன்று மடைவதற்கரியதாய்
மறம்படுமேனிவாய்து வலக்கையானுவுமற்றை
நிறம்படுமிடக்கையாற்றன் குறியையுரிகழப்பற்றிப்
புறம்படுகொடியோர்க்கும் பொங்குபேய்முகமுந்தாங்கி.

(இ-ள்.) நான்காவதென்னும் கலையுத தெய்வமானது தருமக் குறிப்பு ஒரு வகையிலும் சாண்பதரியசாடிய பாவத்தையே உடம்பாகப்பெற்று வலதுகையால் நாக்வினையும் இடது கையால் ஆண்குறியையும் பிடித்துக்கொண்டு புறம்பே பார்ச்சிந்தகொடிய சண்களையும் பேய் முகத்தையும் உடையதாகி. எ-று. (௮௩)

சத்தியஞானந்த தற்பாகிவள்ளுணீத்துப்
பத்திமற்றுள்ளவாய பசுக்கள்பால்வைத்தயித்தை
பொத்தியகவசத்தோடும் பொலியுநாலாவதென்று
புத்தியிக்கவருணைக்கப் பொலிக்கியுந்தான்மன்தோ.

(இ-ள்.) போககாமிகளால் எடுத்தப் புழத்தக்க மேற்சொல்லிய கலியா னது சத்திதாந்த சொருபரும் சுயம்பிரகாசருமான வெபிராணுடைய திருவடிக ளில் அன்புனைவாயம் பசுக்களாகிய மற்றையோரிடத்தில் அன்புனைத்துஅஞ்ஞா னமான கவசத்தைப் பூண்டு விளக்கிக்கொண்டிருக்கும். எ-று. (௮௪)

அன்னவெங்கையெழுந்தாய் கறைத்தகின் னங்ககளோடும்
பன்னாமறைமுற்றேருந்த பனவன்முனடிக்குந்துள்ளு
மின்னவங்கடனுற்றென்ன வெய்துயிர்த்தெழுந்துவீழூந்
தன்னமுருவகையின் பி யழந்தழைதாரணைக்கும்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட கொடியகவியானது மேலே கூறிய அடையாளங் களோடு சொல்வதற்கரிய வேதங்கள் முழுவதும் அறிந்த பிரமதேவமுன்பாகக் கூத்தாரும் துள்ளும் துன்பக்கடலில் விழுந்தது போன்று பெருமூச்சுவிட்டு எழுந்து கிழேவிழும் அற்புதம் களிப்பில்லாமல் ஆழ்ந்துகொண்டுக்கும் பின்பு மிகவும் சிரிக்கும். எ-று. (௨௫)

கொடுங்கலியினையசெய்யச் சூருமலர்த்தவினின்மேலா
னெடுங்கல்வதனைநோக்கி யுணர்ப்புறம்விக்காமேயிப்
பிடுங்கருநாணம்போக்கி யென்முனநடித்தல்பெட்டாய்
விடுங்குணத்தவயிர்நின்று வெளியிடம்போதியென்றான்.

(இ-ள்.) கொடுமையுள்ளகவி இவ்வாறுசெய்ய நிறம்பொருந்திய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவர் அடக்கமில்லாத அக்கலியினைப்பார்த்து சொல்லுதற்கரிய விகாரங்கொண்டு நீக்கப்படாத நாணத்தைவிட்டு என்முன்னே விரும்பி யாடுகின்றனை குணங்கெட்டவனே இவ்விடத்தில் நின்று வெளியே போவா யென்றான். எ-று. (௨௬)

என்றலுமென்னையெண்ணு தென்சொனையயவென்றன்
பொன்றலில்குணத்தையின்னே புசலுவன்கேட்டியென்று
மன்றரித்திசைசெய்வோருங் கலகத்துமனமிக்கோருங்
கன்றலுற்றயலான்பன்னி கதிர்முலையவாவுவோரும்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று பிரமதேவர் சொன்னபோது எனது சுபாவத்தை யொளியாது ஐயமே யாது கூற்றீர். கெடுதலில்லாத எனது குணத்தை இப் போது மொழிகின்றேன் கேட்பீரென்று கலிசொல்லுகின்றது அதிக நித்திரை செய்பவரும் கலகப்பிரயரும் காமவிகாரங்கொண்டு பிறன்பினையாளுது பூரித்த குணங்களை விரும்புவோரும். எ-று. (௨௭)

பாதிரவியங்கொள்வோருந் தரோகமேயிலுவோரும்
விரவியவஞ்சமாதி மித்திரபேதமீறா
விரவிலித்தொழில்செய்வோரு முறவெனக்காவர்கண்டாய்
மாபிஞ்சுசிரமமெல்லாம் வஞ்சமாயுறுமென்னுளில்.

(இ-ள்.) அன்னியர்பொருளை வஞ்சனையால் அபகரிப்பவரும் தரோகநினை யுடையவரும் பொருந்திய வஞ்சனை முதல் மித்திரபேத மீறாகவுள்ள அஞ்ஞான கிர்த்தியங்களைச் செய்வோர்களும் எனக்கு இஷ்ட்டராவார்கள் மேலும் எனது நாளில் வருணச்சிறம் நிலைகள் யாவும்படமாக முடியும். (௨௮)

அன்றியும்பாதகண்டத் தடியனைற்கிடமிலாமல்
வென்றியென்பகைவாசெய்வா வெளிக்கொடெங்குறுவேனென்று
கன்றியகலியுணர்ப்புக் காகுத்தனந்திவந்தோர்
னென்றியபகைவாரியாவ ருனாயெனக்கலியுணர்க்கும்.

(இ-ள்.) அல்லாமலும் பாதகண்டத்தில் ஜெயமுள்ள எனது வீரோதிகள் அடியேனவகிக்க யிடமில்லாமற் செய்வார்கள் வெளிப்பட்டு எவ்விடத்தே போ வேனென்று கலிவருத்தத்தோடுசொல்ல நிருமால் நாபக்கமலத்திற் பிறந்த பிரம தேவர் உண்டாகிய வீரோதிகள் யாவர் சொல்வாயென்ன கலியுகதெய்வம் சொல்லுகின்றது. எ-று. (௨௯)

பரவியகாலுபி பண்டிகாலுந்தேறா

வரவியலெனக்குமாற்றா ருறுபுகழ்க்காசிராமம்

வரவியலெனக்குமாற்றா ருறுபுகழ்க்காசிராமம்

விரவியசிவபுராணம் விருப்போடு படிப்போர்கேட்போர்.

(இ-ள்.) எவ்விடத்திலும் விரிந்த காலதேவதையாலும் வித்துவான்களாலும் தெய்வப்பாத வலிமைள்ள எனக்கு வீரோதிகள், மிகுபுழையுடைய காசி யின் பெயரையும் சிரோஷட்டம் நிறைந்த கங்காகதியின் பெயரையும் சிவநாமத் தையும் சொல்பவர்களும் விரயபகமுள்ள சிவபுராணங்களை விருப்போடு வாசிப் பவர்களும் கேட்பவர்களும். எ-று. (௩௦)

வீறுகொண்டெழுந்ததாய வேதாந்தசித்தாந்தத்து
மாறுகொண்டிடாமையுற்றோர் மனைமகவாஞ்சையற்றோர்
கூறுகொண்டெழுந்ததாய வறமொலங்குலவர்செய்வோர்
வேறுகொண்டெழுந்தமற்றை விடயவாதனைகழிப்போர்.

(இ-ள்.) மேன்மையுள்ள வேதாந்தப் பொருளிலும் ஆகம சித்தாந்தப் பொருளிலும் பேதபாவனை கொள்ளாதவர்களும் பெண்டிர் பிள்ளைகவிட த்து இச்சையில்லாதவர்களும் வெவ்வேறுசிய தருமங்களை எல்லாம் விளக்க முறச் செய்பவர்களும் நானுபேதமான விஷய வாதனைமைக் கழிப்பவர்க ளும். எ-று. (௩௧)

இவரெலாம்பகைவரென்ன வின்னகைபுரிந்துவேத
னவரெலாம்பகைவரென்ன மறைந்ததுமெய்யாமேனும்
பவரவிரவியதுபோலும் படர்சடைப்பரன்கார்புற்ற
கவரவிரவியதுபோலும் செயப்படுகருப்பநாளும்.

(இ-ள்.) இவர்களெல்லாம் எனக்கு வீரோதிகளென்று கலியுக தெய்வஞ் சொல்ல பிரமதேவர் நகைத்து மேற்சொன்னவர்களெல்லாம் பகைவொன்று நீ சொல்லியது உண்மையாயினும், பிறவிச் சம்பந்தமுடையவர்களைப்போல விரி ந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவருட்சம்பந்தமுள்ள பெரியோர் அடைவார்களோ உன்னுற்செய்யப்பட்ட வீம்புச் செய்கைகளை. எ-று. (௩௨)

சிவனடிக்கன்புவைப்போர் சிவதருமங்கள்செய்வோர்
சிவனமர்காசிவாழ்வோர் தீர்த்தயாத்நிரையுண்மேலாஞ்
சிவனருள்விராவுங்கங்கா தீர்த்தமாடிடுவோர்போற்றிச்
சிவனடியருச்சிப்போர்கள் குருபணிவிடைசெய்வோர்கள்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் திருவடிக்கண்ணை அன்பு செய்பவர்களும் சிவ தருமங்களைச் செய்பவர்களும் சிவபிரான் விரும்பத்தக்க காசிப்பதியில் வசிப் பவர்களும் தீர்த்தயாத்நிரைக்குள் மேலாகிய திருவருள் வடிவமுள்ள கங்கா தீர்த்

தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்பவர்களும் வணங்கிவிடிரான் திருவடியில் பூஜைசெய்பவர்களும் குருபணியிடை செய்பவர்களும். எ-று. (௩௩)

இன்னபலிறத்தாரெல்லா. மெய்துமுதினதுதிமை
மன்னமற்றொருநீகால மலமெனப்பொலிதலாலே
வன்னதிகார்த்தேனே ருட்படல்சரதமேனு
மென்னருக்காசுவைப்பி லிருத்திழற்றிமையிலே.

(இ-ள்.) இத்தன்மையானபலவாயுள்ள புண்ணியஞ் செய்பவர்களுள்ளும் உனது தீமைக்குடன்பட மாட்டார்கள் நீ காலமலமென்று பொய்ப்பெற்று நிலைமாக விளங்குதலால் மற்றவர்கள் உனது அதிகாரத்துக்குட்பட்டிருப்பது உண்மையானது எனக்குப் பிரியமுள்ள அரிய காத்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்களானால் அவர்களைத் தீமையனாகாது. எ-று. (௩௪)

காசியிலிருத்தன்முற்று. தெனிலொருகணப்போதேனு
மாசிலாசிரியன்பூசை யாற்றிநன்கமர்தல்வேண்டும்
பேசியுருவன்பூசை பெட்டலும்பன்னாள்செய்த
மாசிலபுண்ணியத்தாவன்றி வருவதின்மறிதிமைந்த.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் பிரத்தம வசிக்கமுடியாதென்றால் களங்கமற்ற குரு பணிவிடைசெய்து ஒரு கணப்போதாயினும் பிரித்தாடனிருக்க வேண்டும். சொல்லுகின்ற அக்குரு பணிவிடையில் விருப்பம் வருதலும் பல்காலமுஞ் செய்த குற்றமற்ற விபுண்ணியத்தா லல்லாமல் வேறுவகையில் நேரிடாதென்று குடாரனே அறிவாயாக. எ-று. (௩௫)

குருபணிவிடையினாலே குவலயத்தறமுன்னாய
வொருவருமபயன்கண்ணு முறுவதற்கையமில்லை
யருவருப்பொழியவாசான் பணிவிடையவாய்ச்செய்தோரோ
பொருவருந்தருமெல்லாம் புரிந்தபுண்ணியரோவாவார்.

(இ-ள்.) குருபணிவிடை செய்தலினாலே உலகத்து நீக்குதற்கரிய அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கு பிரயோசனமும் விடைப்பதற்குச்சந்தேகமில்லை. அருவருப்பில்லாமல் ஆசாரியர் பணிவிடையை விரும்பிச் செய்தவர்களே சமாமனில்லாத எல்லாத்தருமங்களையுஞ் செய்த புண்ணியமுடைய நாவார்கள். எ-று. (௩௬)

என்றுமாமறையோன்கூறக் கலியிணையிதழ்ந்தேத்தி
கன்றுபுராததாயைய குருவெனநவின்நரம
மொன்றுகாரணமோவிட்ட குறுகொலோவுரைத்தியென்ன
வன்றுஎன்முகத்தோனாய்ந் ததுவிரித்துரைக்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று மகிமையுள்ள பிரமதேவர் சொல்ல கவிதேவன் பிரமனது இரண்டு பாசங்களையும் பணிந்து அகித்து ஐயரோ! நல்லவர்தனை

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுறைத்த அத்தியாயம். ௩௫

கட்டளையிட்டார். குருவென்னும் நாமம் காரணப்பெயரோ! இடுகுறிப்பெயரோ! சொல்வீரென்று கேட்க அப்போது பிரமதேவர் ஆராய்ந்து அதனை விரித்துக்கூறத் தொடங்கினார். எ-று. (௩௭)

கரைதரு ககரவன்னம் காரியசித்திசெய்யும்
புரைதரு பாவரசம் புரிதரும் ககரவன்னம்
விரைதரு கடுக்கைவேணி விழிநனையுதாரவன்னம்
வரைதரு கணேசனிர்த மந்தரக்கந்திதேவாவன்.

(இ-ள்.) அறிவுடையோரால் எடுத்துரைக்கத்தக்க குருவென்னும் புத்தது அமைந்த உயிர் மெய்யுட்காரம் இரண்டினுள் ககரமெய்யானது எவ்வகைப்பட்ட காரியங்களையும் சித்திக்கச்செய்யும். ககரமெய்யானது களங்கரூபமான பாவங்களை பொறுக்கும். இவ்விரண்டு மெய்யுட்காரங்களில் எறிய உகர உயிரானது வாசனையிசுகின்ற கொண்மைமாயினிந்த சடைபய்யுடைய பிரம்மலாப பரவிஷ்ணுவமரக விளங்கும் இம்மந்திரத்திற்கு அதிதேவதைபானவர் தியானிக்கத்தக்க விராயக்கடவுள். எ-று. (௩௮)

"இத்த ரகசியானுபவங்களை உத்தமாரிபராலுணர்க"

குரவனேயன்னைதந்தை குரவனேதெய்வமற்றுங்
குரவனேயான்முன்னாகக் கூறுமைம்பகுப்பினுருங்
குரவனேபொருளென்னுந் குணத்தினேன்யாவனேனுங்
குரவனேருளாலெல்லார் தெரிந்தவன் குறிக்குங்காலே.

(இ-ள்.) மகிக்குமிடத்து ஆசாரியரோ! மாதா, பிதா, குரு, தெய்வமாவார் ஆசாரியரோ யான்முதலிய பஞ்சகிருத்தியக் கடவுளருமாவார். ஆசாரியரோ பரம் பொருளென்று தியானிக்கும் குணத்தினையுடையோன் யர்வனாயினும், ஆராயுமிடத்து அவ்வாசிரியரது அழகியகருணையால் யாவையும் தெரிந்தவனாவன். எ-று. ப. ம. யான்முன்னாகக் கூறுமைம்பகுப்பினுரு மென்றது சொல்பவனாயே பிரமனோடு விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேச்சுரன். சடாசிவனென்னும் கடவுளரை

பரமனுக்கிழைத்ததும் மாரியன்பரிந்துதீர்க்கும்
குரவனுக்கிழைத்ததும் குரவனேதீர்ப்பதன்றி
புரன்மிகுபரமனானு மொழித்திடமுற்றதென்று
கரவருமறையோன்கூறிக் காதையொன்றுரைக்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) கடவுளுக்குச்செய்த பிழையை ஆசாரியர் விரும்பித்தீர்ப்பர். ஆசாரியருக்குச் செய்த பிழையை அவ்வாசாரியரோ தீர்ப்பதல்லாமல் பேரறிவியையுடைய கடவுளாலும் தீர்க்கமுடியாதென்று வஞ்சனையற்ற பிரமதேவர் சொல்லி ஒருகதை சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (௪௦)

வேறு.

தினாபாப்பிப்பெருகிவரு தென்புனற்கோ தாவிரந்திறந்தன்னி
னுரைமறைமுற்றுந்நந்தவனும் பிரசுவன ராச்சிரமமொன்றுண்டங்கட்

கனையிறவமுனிவர் பலருளவருட் பயிலமுனிகாதன்மைந்தன்
புனாயில் குணத்தவன் வேததருமனெனவெருமம்புண்டோனுள்ளான்

(இ-ள்.) அவைகள் பெருக்கெடுத்து வருகின்ற தெளிந்த தீவிரத்தையுடைய
கோதாவரி எதிர்க்கையில் அத்தியயனஞ் செய்யத்தக்க வேதங்களை முழுதும்
புணர்ந்தவராகிய ஆங்கிரசுமுனிவர் ஆச்சிரமம் ஒன்றுள்ளது. அவ்வரச்சமரத்தில்
எல்லையில்லாதவஞ்செய்கின்ற முனிவருண்டு, அவருள் பால முனிவரு
டைய பிரியமுமாரும் சூற்றேன்கிய குணத்தினையுடையவருமாயே வேததரும
னென்னும் பெயருள்ளவர் ஒருவருண்டு. எ-று. (ச-க)

அன்னவன்பால் வேதவேதாந்தமுமுதையமறுத்தமைக்கற்றாப
ன்னருகுசீடர்கள் பலருடையகனென் றொருவன் மிகுபத்திவாய்ந்தோ
னென்னருமுள்ளி றும்புதுகொளஞ்ஞாவன்பணிவிடையேயியற் பிவா
ழ்வா, என்னாவன்றையொருவராவேததருமன் கூயி கவிலுற்றான்.

(இ-ள்.) அவ்வேத தருமரிடத்து வேதங்கனையும் உபரிடதங்கனையும் சந்
தேக(விபரீத)மற முழுதும் பொருத்தக்கற்ற மாணாக்கர் சொல்லுநர்கரிய புசுபி
னையுடையோர் பெருண்டு, அவருள் தீபகனென்னும் பெயரையுடையவன்
யாருமிதென்ன வியப்பென்னும்படி மிகுந்த பக்தியுடன் ஆசாரியர் பணிவிடை
செய்து வாழ்பவனாகிய நற்குணமுடைய அச்சேனை ஆசிரியராகிய வேததருமர்
அழைத்துச்சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. (ச-உ)

பற்பலசீடருட்சிறந்த தீபகா யான்சொன்னபடி கேட்பாயோ, வந்
புறவேறொருசீடர்கூவவோ வுரைத்தியெனவடிகள் போற்றிப், பொற்
புறமந்தீபகன் டட்டையிட்ட பரிநிற்பென்புத்தியென்னச் சொற்பிரி
லம்முறைத்தருமனமக்கிருபத் தொருவருடந்தொழும்பாற்றென்றான்.

(இ-ள்.) பலமாணாக்கருட் சிறந்த தீபகனென்பவனோ யான் சொல்லிவி
தங் கேட்பானே அன்பாக வேறொரு சீடனோ அழைக்கவோ சொல்லென்று
கேட்க ஆசிரியரது திருவடிகளை வணங்கி அமையதீபகன், தேவரீர் வலிய பவ
ற்படி நிற்பென் அதுவே எனக்குக்கடமை என்று சொல்ல, புகழையுடைய வேத
தருமர் இருபத்தொரு வருஷம் எனக்குத் தொண்டுசெய்ய வேண்டுமென்ற
னார். எ-று. (ச-ங)

அடியனையுள்வரைநின்றொழும்பாற்று வன்புரிவதறையென்ன
பெடியமாமுனிமுன் செய்திவினையாற் குட்டருடனிரம்பிற்றெங்கும்.
படியவாவாதகொடுங்கொத்தையுமா னெனென்று பகர்தலோடு
முடியவோர்தீபகனு னைந்துருகி யிரங்கியிது மொழியலுற்றான்.

(இ-ள்.) அடியேன் ஆயுள்பரியந்தம் தேவரீருக்குப் பணிவிடைசெய்வேன்.
செய்யத்தக்கது இருவென்று அருள்செய்யவேண்டுமென்று கேட்க மிக்க பெரு
மையையுடைய வேததருமமுனிவர் பூர்வகர்மத்தால் என்னுடல் முழுவதும்

முதலாவது குருபத்தி செருபமுனாத்த அத்தியாயம். ௩௭

பெருவியாதி நிறைந்தது, உலகம் விருப்பாத மிகவும் குறையுடம்பாடுகெண்
என்று கட்டளையிடவும் முழுதுமுணர்ந்த தீபகனும் மனங்கனிந்துருகி கண்ணீர்
விட்டமுது இதைச்சொல்லத் தொடங்கினான். எ-று. (ச-ச)

ஐயரீமுன்புரிந்தனையே யடியேனுக்களித்தியேற்று
வெய்யதோர்குட்டியாய்க் கொத்தையாயானிருப்பேன் மெலிவுநீர்ந்து
செய்யக்கூகத்திருத்தியென்றுதொழு திரைமுதறேர்ந்தவாசான்
மொய்யவேனையானையனுபவித்துத் தொலைத்தலன்றி முருங்காதப்பா.

(இ-ள்.) ஐயரீ தேவரீர் பூர்வஜென்மத்தில் செய்த தீவினையை அடியே
னுக்குக் கொடுத்தருளும். நான் பெற்றுக்கொண்டு கொடியகுஷ்டதோடியாய்
குறையுடலொழிபேன் நன்னிலைமையுள்ள தேவரீர் தளர்த்திவிடக் கசமாக
இருப்பீரென்று வணங்கி குறையிரந்து அழுதலையறிந்த வேததருமர் சூழ்ந்து
கொண்ட தீவினைப்பயனை நானேயனுபவித்துத் தொலைத்தாலல்லாமல் வேறு
காரணத்தால் மீங்காது ஐயனே. எ-று. (ச-சு)

அன்றியுத்தம் மடிப்பணிசெய் சீடருக்குப்பாதகமோ வருள்வாரானோ
ரொன்றியதிவினைப்பயனைத் தூய்ப்பதினும்பயனையுற்றார்மாட்டு
நன்றியிகுப்பணிபுரிதன் மிகுதுயராமதுகிற்க நல்லாயின்னே
யென்றிவினைமுழுதழிய வெனைச்சுமந்து காரிகரர்க்கெய்தல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) அல்லாமலும் தமக்கேவல் செய்கின்ற மாணாக்கருக்கு சாதக்கள்
பாதகத்தைதோர் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்வார்கள். தொடர்ந்தகொடுவினைப்
பயனை அனுபவிக்குத்துயரத்தைப் பார்க்கிலும் அதையனுபவிக்கின்றவர்களிடத்
தில் நன்மைமிகுந்த பணிவிடைசெய்வது பெருந்தயரமாகும். அது கிற்க நற்
குணமுடையோனே வினாவாக என்னுடைய தீவினைமுழுதும் போகும்படி
என்னைத் தூக்கிக்கொண்டு காரித்தலத்துக்குப் போகக்கடவாய். எ-று. (ச-சு)

பரமசிவன்றனக்காதி பிடமெனப்படுகாசிப் பதியைமேவும்
வாமலையும் புண்ணியத்தாற் றீவினைபோய்ல்வினையா மருவுமுத்தி
கிராமமிடெனமீட்டுமுணாப்பமிசு மகிழ்ச்சியனாய்க்கெழுமுசீடன்
பிராமுனிவனைவருத்தமறச்சுமந்து காரிகரர்பேணிப்புக்கான்.

(இ-ள்.) சிவபெருமானுக்கு ஆதிபிடமென்று சொல்லப்படும் காசிப்பதி
யை விரும்பியடையுஞ் சிறந்தபுண்ணியத்தினால் பாவம் போய்விடும் புண்ணிய
முண்டாகும் முத்திசிறிதிக்கும் முறைமை இதுவாமென்று மறுபடியும் எடுத்து
ச்சொல்ல ஆதிசுத்தோஷமுடையவனாகிய வளக்குகின்ற தீபகன் பிராமஞான
முடையவேததருமமுநிவரை வருத்தப்படாமல் தூக்கிக்கொண்டு காரித்தலத்து
க்கு விருப்பத்தோடும் போனான். எ-று. (ச-எ)

முத்திவளமலிகாரிகரர்மனிகள் னிகைவடபான் முகிழ்க்குமேன்மை
ச், சித்திதருகம்பளேசார்பெருஞ்சந் நிதியிறக்கித்தீர்த்தகங்கை, மெத்தி
யதன்புனன்மூழ்கிக் குரவனையுமாட்டியுயர்விசுவேசன்றான், பத்தியுடன்
குருவொடும் போய்ச்சேவித்தப் பதியமர்வான்யுணிமேற்கொண்டான்.

(இ-ள்.) மோகசுமாதிய செல்வத்தைத்தருகின்ற காசிரகசியம் மணி சுர்ணிகாட்டத்தில் வடபாசித்திவிருக்கும் மேன்மைதகைய சித்திகளைத்தரும் கம்பனேச்சாமென்னும் ஆலயத்திலிறக்கி கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஆசாரியனாயும் ஸ்நானஞ்செய்துவித்து மேன்மையுள்ள விசுவநாத தேவரோடு சென்றுவணங்கி அத்தலத்தில் விரும்பிவகிக்கின்றவன் குருபணிவிடையை மேற்கொண்டான். எ-று. (ச-அ)

வருத்தபிணியாலுடையாரியனா டைவிற்பவ்விமயங்கும்போதும், திருத்துதலின் முடைநாறு நீர்வலா வீரமனாய்ச்செய்தபோதும், பொருத்துமுடம்பிடைப்புண்ணிர் வழிபோதுமருவருப்புப்பூணாவிடச், கருத்துமசிழ்தலைசிறப்பச் சுசிபுரிந்து காத்தோம்புங்கடன் மிக்கொண்டான்.

(இ-ள்.) துன்பப்படுத்துகின்ற குஷ்டரோகத்தினால் மெலிகின்ற ஆசாரியர் வஸ்திரத்தில் மலஞ்சேரும்போதும் சமுதவியவைகளை மாற்றும்போதும் துர்க்குத்தீர் தன்மேற்படுகிறபோதும் ஆசாரியனாத் தாங்கிக்கொள்ளும்போதும் தன்மேல் உதிரம் ஒழுக்குப்போதும் அருவருப்படையாதவனாகி மனத்தில்சந்தோஷமதிகரிக்க பரிசுத்தஞ்செய்து திருமேனியை பாதுகாக்கும் கடமையை மேற்கொண்டான். எ-று. (ச-ஆ)

ஒருவேளைதிபகா வருகவரு கென்றழைக்குமுறுசுற்றற்கொண்டொருவேளைமாராவியொழிக்கொழி - கென்றுகாக்குமுதவுபிச்சையொருவேளைதுகருமொரு வேளைதுகராதொழிக்குமுப்பின்றென்னு வொருவேளைசிறிதுண்டெழுத்துக்கு மொருவேளைசினந்துடன்அவ்வயும்.

(இ-ள்.) ஒருசமயத்து தீபகனே வாவாவென்றழைப்பர் மிக்ககோபங்கொண்டு பெரும்பாதகனே என்னவிட்டு நீங்கு நீங்கு என்று ஒருசமயத்திற்கொல்வர் அவனாஸ்தர்ப்படும் பிச்சையை ஒருசமயத்திலுண்பர், ஒருசமயத்தில் உப்பில்லையென்றுசொல்லி உண்ணாதுகருப்பர் ஒருசமயத்தில் கொஞ்சம் உண்டு மற்றதைவேண்டாமென்பர் ஒருசமயம் பெருங்கோபத்தால் அடித்துத் தூஷிப்பர். எ-று. (இ-ஓ)

ஒதுவித்தகுரவனெதுசெய்யினுநீங் : காதுப்பணியுற்றறிமேவுஞ் சாதுவித்தகத்திபகற்கிரங்கி விச்சுவநாதன்மாதோடுங், கோதுவித்த முயலாத வவனெதிருண்மகிழ்ச்சியொடுகூடிக்கற்பப், போதுவித்த வாடைமரை மலரெதுவேண்டினுந்தருதும் புகறியென்றான்.

(இ-ள்.) வேதபாடம் ஒதுவித்த ஆசாரியன் யாதுகட்டளை பிடினும் நீங்காது பணிவிடைசெய்து விரும்புகின்ற சாதுத்தன்மையுள்ள அறிவினையுடைய தீபகனிடத்துக் கருணைகூர்ந்து விசுவநாதர் அன்னபூரணியாரோடு குற்றமாகிய பொய்யறிவில்முயலாத அத்தீபகன் எதிரில் மனமகிழ்ச்சியோடு எழுந்தருளி மலர்

* பிச்சையென்பது முத்தத்தத்த முனியகையேதருணும்பலி.

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுனத்த அத்தியாயம். ௩௯

கோயுடைய சுற்பதத்தருவாழ்க்கை பீதம்பரத்தைத்தரித்த விஷ்ணு வாழ்க்கை தாமரைமலரிவிருக்கும் பிரமன் வாழ்க்கை இவைகளில் உனக்கு எதுவேண்டினுந்தருவேன் சொல்வாயென்றனர். எ-று. (இ-க)

ப. ம் கற்பகம் இத்திரானது சிறந்த திருவாதலானும் வித்தவாடை திருமாலுக் கன்றி ஸ்நானயோருக்குப் போர்வையன்றாகலானும் மரைமலர் பிரமனுக்கு ஆசனமாதலானும் குறிப்பான் அவர்வாழ்க்கையை யுணர்த்திற்று. எப்புவணங்களுக்கும் இறைவராகவின் சிவானுபூதிச்செல்வர் அடையும்வீடுபேற்றைக் குறிக்காது ஆசாரியத்தொண்டின் அருமைகொக்கி தமக்குக் முன்னதேவர்கள் பத்ததை விரும்புவாயேல் தருதுமென அவனை விளித்தாரென்றவாறாயிற்று.

“மரை. முதற்குறைவிராம்.”
என்றபரிமயாங்கெதிரென் குரவனாமதிப்படிவந்திரப்பேனென்று, நன்றமையபுகன்றென்று போய்க்குரவனடிபணிந்து நாதன் றோன்றி, வென்றவரங் கோடியென்று வின்பிணிதீர்த்தொழியும்வரம் வேண்டுகொவென், மன்றமையவனாத் திரிந்தா னிரியன்போது முளத்தமுன்னுன்னே.

(இ-ள்.) தீப்படி திருவாய்மலர்த்த விசுவேசர்முன்னே என் ஆசாரியர் கட்டளைப்படி கேட்டுவந்து யாசிப்பெனென்று திருவுளத்துக்கு மிகவும் பொருந்து ம்படி சொல்லிப்போய் ஆசாரியர் திருவடிவணங்கி விசுவநாதர் எழுந்தருளி வேண்டியவரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளென்றனர். தேவரீருடைய வியாதிராத் தக்கவரம் கேட்கப்போகிறேனென்று திருவுளம்பொருந்தக் கூறி குறைபிரந்தனை அப்போதும் ஆசாரியர் மனத்தீகோபங்கொண்டனர். எ-று. (இ-உ)

பந்தமுதலுக்குமொரு பராபரன்பா னோய்திரும்படிபோய்க் கேட்டல், சந்தமலவென்றுநாத்தா னகில நாயகனெதிர்போய்த்தாழ்ந்துபோற்றி, கந்தமலர்க்குழல்பாகா நின்வரம்வேண்டிலனடியென்கருதென்னாசா, எந்தமரும் பணிவிடையேபோதுமென்றான் மறுக்கவுமின்டடைந்தானன்றே.

(இ-ள்.) ஆணவமலத்தை ஒழித்தருளும் ஒப்பற்ற பரமசிவனிடத்து குட்டரோய் திரும்படி வரங்கேட்டுதல் முறையல்லவென்று வேததருமமுனிவர் சொல்லினர். தீபகன் விசுவேசருக்கு எதிரேபோய்வணங்கித் துதித்து உயற்கை மணம் விசுதலையுடைய கூந்தலைவாய்ந்த அன்னபூரணியை இடப்பாகமுடையவரோ தேவரீர் தந்தருளும் வரம் அடியென் விரும்பேன் நான் சித்தித்தற்குரிய தேகெரது அரிய பணிவிடையே போதுமென்றான் சிவபெருமான் தடுத்தவரங்கேனென்றருள ஆசாரியரிடம் மறுபடியும் வந்தான். எ-று. (இ-ஈ)

அதிகசயிக்கடைந்தானாயநின்றுமுல்மயாளோடகிலகாதன், மதியமைபுகிருவான மண்டபஞ்சாரந்தரியனை மேல்வைகியாங்குப், பொதிபலவானவருள் ஒரு திருமாலேவிளிக்கவவன் புத்தியென்று, கதியமர் பொற்கழல்பணிந்தானிருத்தியென விருத்தினன் மேற்கமுறலுற்றான்.

(இ-ள்.) விசுவநாதர் திருவுளத்தில் மிக்க அதிசயங்கொண்டு அவ்விடத்தில் நின்று உமாதேவியோடு புத்திக்கு வியப்பமைந்த முத்திமண்டபத்தைச் சேர்ந்து மும்மாதனத்தின்மேல் எழுந்தருளி அம்மண்டபத்தில் நிறைந்த தேவர்களுக்கு விஷ்ணுவையழைக்க அவ்விஷ்ணுதேவர் யாது புத்தி யென்று முத்தியை விருப்போடு தருகின்ற பொன்மயமான திருவடி-களில் நமஸ்கரித்தார் இவ்விடத்திருப்பாபென்று கட்டியெய்தி இருக்கச்செய்த மகாதேவர் இதைச்சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (இசு)

திரையெறிகோதாவரிதிரத்தமர்வான் பெருந்தவத்தான்செயி
மொன்றில்லான், வளையனையதோற்றத்தான் மறைத்தருமனெனும்
பெயரான்வளமார்சாசி, யுளபெறுமான்மியந்தெளிந்தா னீங்கு
றைவானவன்டாலேரத்துணர்ந்தபாலன், வினாகெழுதினுகனென்பா
னவன்பணியா னமைக்குழைத்தான் மேலு மேலும்.

(இ-ள்.) அலைகளை வீசியின்ற கோதாவரி நதிக்கரையில் வசிப்பவனும் அதிக தவமுடையோனும் யாதொரு களங்கமில்லாதவனும் மலைபோலும் செ
டெந்தாரம் காணும் கீர்த்தியுள்ளோனுமாகிய வேததருமனெனும் பெயருடைய
மூலவன், முத்திவளமமைந்த காசிப்பதியின் புத்திபெற்ற மான்மியத்தை அறிந்
தவனாகி இத்தலத்தில் வசிக்கின்றான் அவனிடத்து வேதமறிந்த மரணுக்கள் தீவ
ரபக்குவமுள்ள தீபகனென்பவன் குருபணிவிடை செய்தலால் நமது (உள்ள
த்தை) மிகவும் கனியச்செய்தனன். எ-று. (இசு)

அனையனெதிர்யாதோன்றிக்கேட்டவா மெலாங்கொடுப்போம
றைதியென்றும், வினையமிகுமவன் குரவன்பணியொன்றேபோது
மென்றான்மீண்டெவந்தோ, வினையவரிதவன்செய்தை யென்றுதிரு
வாய்மலாந்தானெடியமாயோன், அனையவவற்காண்பனெனத் தொ
ழுதெழுந்து தீபகன்முன்றோன்றிநின்றான்.

(இ-ள்.) அத்தீபகனெதிரோ யாம், தெரிசனந்தந்து நீவேண்டியவரங்களை
ல்லாம் பிரசாதிப்போம் சொல்லென்று கேட்டோம் ஆசாரியபத்தியுடைய அத்
தீபகன் குருபணிவிடையொன்றே போது மென்றனன் நாம் வந்துவிட்டோம்
அவன் கருத்து அறியத்தக்கதல்லவென்று திருவாய்மலாந்தருளினார். திருமா
லும்-வினாவாக அவனைக்காண்பெனென்று வணங்கின்று அத்தீபகன் முன்
னே பிரசன்னமாகினார். எ-று. (இசு)

தேடரியகுருபத்திரோமணியாந் தீபகன்முன் சென்றமாயோன்
வீடரியகுருபணிசெய் தகிலநாயகற்குவகை மிகுமாசெய்தாய்
நாடரியமூலநவில்குரவனிலும் பொருளுரைப்போனவிலிசேடங்
கூடரியவவனிணுமெய்ச்சிவனையுணர்ந் திடுங்குரவன்குழகனேகாண்.

(இ-ள்.) தேதேதற்கரிய குருபத்திரோமணியாகிய தீபகன்முன்போன வி
ஷ்ணுதேவர் நீக்குதற்கரிய குருபணிவிடையைச்செய்து விசுவநாதனைச் சந்தோ
ஷமதிகரிக்கச்செய்தாய் நீனைப்பதற்கரிய மூலபாடங்கற்பிக்கும் ஆசிரியனைப்பா
ர்க்கிலும் பொருளுரைக்கு மாசிரியன்றிறத்தவனும் கிடைத்தற்கரிய அவ்வாசிரிய
னிலும் பரம்பொருளை யறிவிக்கும் தேவனே அச்சிவமுகூர்த்தமாகும் இதைக்
காண்பாயாக. எ-று. (இசு)

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுனாத்த அத்தியாயம். சுக

வேததருமன்சிவனே யெனத்துணிந்து பணிபுரிந்தாய்விசுவநா
தன், போதவரங்கேட்டியெனப் புகலவும்வேண் டாதிருந்தாய் புல
மைமிக்காய், சாதநினைக்காண்பொருட்டேவந்தனன்யா னென்றும
கிழ்தழையுக்கூறி, யோதநிறத்தவன்மறைந்தா னகிலேசன்முன்மு
னம்போலுற்றானன்றே.

(இ-ள்.) (மேலும்) வேததருமனைச் சுவரானேயென்று நிச்சயித்துப்பணி
விடைசெய்தாய் விசுவேசர் வேண்டிய வரங்களைக்கேளென்று திருவாய்மலா
வும் (ஒன்றும்) விரும்பாதிருந்தாய் அறிவாலுயர்ந்தோனே உன்னைப்பார்க்கு
கிமித்தமே உண்மையாக யான் வந்தேனென்று, (தீபகன்) பெருமகிழ்ச்சி கொ
ள்ளும்படி சொல்லி சமூத்திரம்போலும் கரியதிருமேனி வாய்ந்த விஷ்ணு
தேவர் மறைந்தவராகி விசுவநாதர் (எழுந்தருளி யிருக்கும்) சங்கிதையில் முன்
போலடைந்தனர். எ-று. (இசு)

காசிவசித்திடுபேற்றிற்கொடுங்குட்ட மொழிந்தழுகின்கதிர்ப்பு
வாய்ந்து, பேசியகண்ணிரண்டெயிழித்தக்குரவன் தீபகனைப்பெட்
பிளேக்கி, மாசிரியநீசெய்தசகாயத்தாவிக்காசி வசிக்கப்பெற்றேன்
கூசியமெய்ப்பிணியொழிந்தேன் கண்விழித்தேனெனக்கூனியோர்
குறையுமின்றல்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்த கலத்தினால் கொடிய குஷ்டவியாதி
நீங்கி அழகுமிகவிளங்கி கண்களிரண்டையும் விழித்தவேததருமர் தீபகனை யன்
பாய்ப் பார்த்தருளிக் குற்றமற நீபண்ணிய உதவியினால் இந்தக் காசித்தலத்தில்
வாசஞ்செய்யப்பெற்றேன் நாணத்தக்க குஷ்ட நோயை நீக்கினேன் கண்விழி
த்துப்பார்த்தேன் எனக்கு (இனிமேல்) ஒரு குறையுமில்லை. எ-று. (இசு)

ஒங்குபெருங்காசியெனுந்தீபத்தா லவித்தைதிருளுடையும்யார்
க்கும், தீபங்குபெறுமித்தலவாசப்பலத்து மேலாய்பலனொன்றில்லை
தூங்குசடைவிச்சுவநாயகனிவுண்போ லெவணருள்வான்றுனைந்து
தோன்றுந், தாங்குகுணத்தாயென்றுமகிழ்வித்தான் குருவேததரு
மன்மாதோ.

(இ-ள்.) மேன்மேலோங்கும் புகழையுடைய காசியென்ற விளக்கினால்
யாவர்க்கும் அஞ்ஞானமாகிய இருள்நீங்கும் கண்மையை விளைவிக்கும் இந்த
கேசுத்திரவாசப்பலனுக்கு மேற்பட்டபலன் வேறேகிடையாது தாழ்கின்ற
சடாபாரத்தையுடைய விசுவேசர் இவ்விடத்தைப்போல எவ்விடத்தில் அருள்
செய்யும்படி வினாந்து தரிசனந்தருவர் காப்பாற்றத்தக்க குணத்தையுடைய
தீபகனெயென்று வேததருமமுனிவர் (மாணுக்கனைச்) சந்தோஷிக்கச்செய்த
னர். எ-று. (இசு)

குருபத்தி சொருபமுனாத்த அத்தியாயமுற்றியது.

ஆப்பாயிரமுட்பட திருவருத்தம் (சுக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது காசிமாஸ்மியமுரைத்த அத்தியாயம்.

மருவியபிணிபோய் மாகதீர்த்தொளிநு மணியெனப் பொலிதரும் வேத, தரும்னுள்ளுவந்துதிபகறகூவித்தன்னருகிருத்தியெந்நாளு, மொரு வருஞ்சுபமு முண்மைஞானமும் சூரைத்திடு சித்தியுமுறுக, பொருவரு நினக்கென் னுரைத்தனனையான் பொன்னடிபணிந்திடுதுணைப்பான்.

(இ-ள்.) வேததருமமுநிவர் தமக்குச் சீர்த்துண்டாகிய குஷ்டரோய் முழு வதும் நீங்கி களங்கமில்லாமல் விளங்குகின்ற இரத்தநைப்போல் விளக்கமுற்று உள்ளங்கனித்து திபகனையழைத்து, தம்மருகிலிருக்கச் செய்து ஒப்பற்ற உனக்கு சதாநாலமும் நீங்காத மங்கலங்களும் மெய்ஞ்ஞானமும் மேலாகச் சொல்லத் தக்க சித்திகளும் உண்டாகவேண்டு ஆரேவதித்தனர்; அவ்வாகிரியர் அழகிய திருவடிகளை வணங்கி திபகள் இதைச் சொல்லத்தொடங்கினன். எ-று. (ச)

ஐயனையடியேற் கையமொன்றெழுந்த ததுவினாவுறுங்கருத்துடை யேன், செய்யகேருணைசெய்யெனக்குரவன் சிறந்தமாணக்கருட் சிறந் தேய், பொய்யகனிது பத்திமைநோக்கிற் புகலுறுப்பொருளு மொன் றுண்டோ, தயயமந்தனமாவிருக்கிலும் புகல்வேன் சொல்லுகவேன வவன் சொல்லும்.

(இ-ள்.) சற்குருவே அடியேனுக்கு ஓர் சந்தேகமுண்டானது அதை வின வவேண்டிய எண்ணக்கொண்டேன் அருண்டிலைமாறாத தேவரீர் கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்க, வேததருமமுநிவர் சிறந்த மாணக்கருட் சிறந்த திப கனே உண்மையான உனது பத்தியை நோக்குமிடத்து சொல்லக்கூடாத பொ ருளொன்றிருக்கின்றதோ மேலான இரகசிபமாயிருக்கிலும் சொல்லுகின்றேன் நீ சொல்வாயென்று கேட்கத் திபகள் சொல்கின்றான். எ-று. (உ)

அண்ணலங்குரவ நீயமரிடமே யருந்தல நின்னடிதோய்ந்த தண்ணமைபுனலே யரும்பெறற்றித்தஞ் சத்தியமிங்ஙனமிருக்கக் கண்ணரும்பிற்போனியுமிக்காகிகலந்ததென்கங்கையாவேதே[குரவன், னுண்ணலம்பயப்ப லுரைத்தியென் றிரந்தா னுரைசெய்துணிந்தனன்

(இ-ள்.) பெருமையிற்றெந்த ஆகிரியரோ தேவரீர் விரும்பி எழுந்தருளிய விடமே அரியதலமாகும் தேவரீருவடியிற்பட்ட குளிர்ச்சியுள்ள உதகமேபெறு தற்கரிய தீர்த்தமாகும் இங்ஙனம் சத்தியமாயிருக்க அன்னியரைப்போல நீனைத்

இரண்டாவது காசிமாஸ்மியமுரைத்த அத்தியாயம் சந

தற்கரிய தேவரீரும் இக்காசித்தலத்திற்கு வந்தகாரணம் யாது கங்காஸ்ரானஞ் செய்த காரணமாயது. எனதுள்ளம் நன்மையடையும்படி கட்டியிடவேண்டு மென்று குறையிரந்தனன் வேததருமமுநிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று, (ந) எண்ணருங்கால மெனக்குநீபணிசெய் திருந்தனை யத்தருளாருட் கண்ணருநினக்கெத் தேவரீமுன்னின்றார் கரிசிலித்தலத்திடைச்சிலநா ணண்ணரும்பணிசெய்து தொழுகலாலில் நாதனே தோன்றினனென்றால் விண்ணருங்கருது மித்தலப் பெருமை விரித்துரைசெய்யவல்லவரார்.

(இ-ள்.) அநேககாலம் எனக்கு நீ பணிவிடை செய்திருந்தனை அக்காலத்தில் கிடைத்தற்கரிய உனக்கு எந்தத் தேவர்கள் பிரசன்னமானார்கள் குற்றமில்லாத இக்காசித்தலத்தில் சிலநாள் கிட்டெதற்கரிய பணிவிடைசெய்து நல்லொழுக்கம் புரிதலால் விசுவநாதரோ உனக்குக் காட்சித்தாராரானால் தேவர்களும் சித்திக்கத் தக்க இத்தலத்தின் பெருமையை விரித்துரைக்க வல்லவரியாவார். எ-று. (ச)

பிறதலத்தொருவனவினா வசித்துப் பெறுபலனொருகண்மினைய வறமலிதலத்து வசித்திடினடைவா னானருச்சினைபிறதலத்திற் றிறனுமவநேகந் தினம்புரிபலனோர் தினத்திவனதுபுரிந்தடையும் [வான், மறயிலித்தலத்தொ ரணுத்துணைதருமம் வயக்கினுஞ் சிவன்வெளிப்படு

(இ-ள்.) ஒருவன் அன்னியதலத்தில் அநேககாலம் வாசஞ்செய்து அடையும் பிரயோசனத்தைத் தருமம் நிறைந்த இத்தலத்தில் ஒருகணம் வசிப்பானாகில் பெற்றுக்கொள்வான். சிவபூசையை அன்னியதலத்தில் முறையோடு அநேக காலஞ்செய்த பலனை இக்காசித்தலத்து ஓர்நாள் செய்திடின அடைவன். கொடு மையல்லாத இத்தலத்தில் அனுவளவு தருமஞ்செய்தாலும் விசுவநாதர் பிரசன்ன மாவார். எ-று. (ரு)

மற்றொருதலத்திற் பரசிவகாட்சி மருவுறவேண்டுவோர் விரத முற்றொருமனமா யியமமுற்பலா னுருற்றினு மதுபெறலரிதாங் கற்றொருமனமா யடங்குரோனுங் காசியில் வதிந்திறப்பார்க்குப் பற்றொருங்ககல வகிலநாயகனே பரையொடுதோன்றினன்கருளும்.

(இ-ள்.) வேறொருதலத்தில் பரசிவதரிசனம் செய்யவேண்டினோர் விரதங் கொண்டு ஏகமனத்தோடு இயமம் முதலாக அஷ்டயோகங்களையும் பல்நாள் செய் தாலும் அச்சிவதரிசனம் பெறுதற்கு அருமையாகும். வாசித்துணர்ந்து மனோ லயம் பெறுதவராயினுங் காசிப்பதியில் வசித்து இறப்பவர்களுக்கு எல்லாப் பற்றுக்களும் நீங்கும்வண்ணம் விசுவநாதரோ அன்னபூரணியாரோடு தரிசனங் கொடுத்தத் திருவருள்பாலிப்பார். எ-று. (க)

காசியின்பாவன் விருப்பம்பவைத்திடினுங் கருதுபல்வானவர்குமாமு மாசியின்பவன்பால் விருப்பம்பவைத்தடையு மாநந்தருபியாயடியார் பேசியின்புறவீற் றிருப்பவனமரும் பெற்றியாலானந்தவனப்பேர், நாகியின்விழிவைத் தவருருரணியரு நாடொறு மியம்புவதற்கே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் எவன் விருப்பம்பைப்பினும் சிந்திக்கத்தக்க பல தேவகூட்டங்களும் ஆசீர்வாதத்தோடு அவனிடத்து பட்சம்வைத்துச் சேருவார்கள் அவன் ஆனந்தரூபியாய் அடியார்கள் யாவரும் அவன் மகிமைபுரப்பேசி இன்பமடையும்படி அத்தலத்தில் வீற்றிருப்பான் அத்தன்மையினால் அத்தலத்திற்கு ஆனந்தவனென்று யோகிகளும் ஞானிகளும் தினந்தோறும் பெயர் சொல்லுவார்கள். எ-று.

(எ)

மேவியகாசி நகர்த்தியுனஞ்செய் விமலினன்கூற்றினைக் கடப்பான் பாவியவாங்கல் பற்பல நல்கும் படிபலதீர்த்தமுளவா லோவியமணிமாளிகையவிழுத்தத் துறைபவர் யாவரேயெனினும் காவியங்கண்ணு னொருபுறப்பொருமான் கழலினைகலந்திடுக்கையோர்.

(இ-ள்.) விருப்பத்தைத்தருகின்ற காசித்தலத்தைச் சிந்திக்கத்தக்க வல்லமையுள்ளவன் இயமனைக்கடந்துவிடுவான் அதிகரித்தவாங்கல் பலவற்றைக்கொடுக்கத்தக்க அனேக தீர்த்தங்களும் அத்தலத்துள்ளன சித்திரங்களுமுதய ரத்ந மாளிகையுடைய காசிப்பதியில் வசிக்கின்றவர்கள் பாவராயினும் லீலோற் பலமலர்போலும் திருக்கண்களையுடைய அன்னபூரணியாரை வரமபகத்தியுடைய விசுவநாதர் உபயபாதங்களிலும் கலக்குந்தன்மை யுடையோராவார்கள். எ-று.

(அ)

அடைதாமுடியாதணித்தலத்தேசத் தமர்ந்துகாசியைநினைத்தாலு மிடைதருபலபாதகங்களிலிங்கி விரும்புஞானத்தினராவர் தடையறநாளுமித்தலத்தன்ன தானஞ்செய்பவர்பெறும்பேற்றை யுடையகாயகனு மொழிவனோமொழியா தொழிவனோயானறிகிலனும்.

(இ-ள்.) போகக்கடாமல் அதிகதூரதேசத்திலிருந்து, காசிக்குப்போகவேண்டுமென்று சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தாலும் நெருங்கிய பல்பாதகங்களினின்று விடுபட்டு யாவரும் விரும்பும் மெய்ஞ்ஞானத்தை யடைவார்கள். தடையில்லாமல் தினந்தோறு மித்தலத்தில் அன்னதானஞ் செய்பவர்களுக்கு உண்டாகும் பலனை சர்வவல்லமையையுடைய விசுவநாதரும் சொல்லுவாரோ சொல்லமுடியாமல் விடுவாரோ யானறிந்திலேன். எ-று.

(க)

அன்னியதலத்திற் கோடிமாமறையோர்க் கனேகராளன்னமிட்டதனான் மன்னியபலமிக் காசியிலொருவன் வயிற்றெழுபசிசிந்திய பன்னியபிச்சை யிடுதலினுண்டாம் பலத்தினைநிகர்தராதென்னின் முன்னியவிதற்கு நிகரெனவொன்றை மொழிநருமடவோயன்றோ.

(இ-ள்.) வேறுதலத்தில் பெருமைபொருந்திய வேதம் உணர்ந்தகோடி பிராமணர்களுக்கு அனேககாலம் அன்னதானஞ் செய்ததனாலே கிடைத்த நிலையுள்ள பலனானது இக்காசிப்பதியில் ஒருநாள் ஒருவன் வயிற்றினிடத்தினுண்டாகிய பசி சிறிது தவியும்பொருட்டு சொல்லுகின்ற ஒரு பிடி அன்னபிச்சையிடுவதானுண்டாவின்ற பலனுக்கு ஒவ்வாறுக்குமாறும் சிந்திக்கத்தக்க இக்காசித்தலத்திற்குச் சமமென்று வேறொரு தலத்தைச் சொல்பவர்களும் அறியாமை யுடையோர்களல்லவர். எ-று.

(ஈ)

இரண்டாவது காசிமாஷ்டியமுறைத் த அத்தியாயம். சுரு

ஆன்றவித்தலத்தில் வசித்திடவொருவ னவாவுறினதற்குவிக்கினஞ்செய் மான்நெஞ்சுடையோன்கிளையொடும்பிதரவகுப்பொடுமளற்றிடையழு மேன்றவித்தலத்துக்கேத்திரசந்தி யாசஞ்செய்யிருப்பவர்பெறும்பேற்றது நான்மற்றவரான் மொழிதரமுடியு மும்பர்நாயகனவரன்றோ.

(இ-ள்.) மகிமை நிறைந்த இத்தலத்து வாசஞ்செய்யும்படி ஒருவன் அபேட்சித்தாலதற்கு வீரோத்செய்யும்படி நீளத்தமனமுடையவன் சுற்றத்தோடும் பிறர்களுடும் நாகத்தில் வீழ்வன் மேன்மைதங்கிய இத்தலத்தில் சேஷத்திர சந்தியாசஞ்செய்து வசிக்கின்றவர்களையும் பிரயோசனத்தை நிலைமையாகவே நேயாவர்களால் எடுத்துரைக்கக்கூடும் அச்சந்தியாசிகளே தேவதேவராகிய மகாதேவரல்லவோ. எ-று.

(கக)

அன்னியதலத்திற் கொலைகளவாதி யைம்பெரும் பாதகம்புரித்தோர் மன்னியகாசியகத்தடைந்தொழிப்பர் மற்றிதி னிருந்தவைசெய்வோர் துன்னியவெந்தத் தலங்களசென்றாலுந் தொலைதாறுமவளர்த்தெழுந்து பன்னியகொடிய நாகெலம்புகுத்திப் பாரழியினுமழியாதல்.

(இ-ள்.) அன்னியதலத்தில் கொலைகளவா முதலிய பஞ்சமகா பாதகங்கள் செய்தவர்கள், நிலைபெற்ற காசித்தலத்தில் வந்து வசித்து நீக்கிக்கொள்வார்கள். இத்தலத்திலிருந்து அப்பாதகங்களைச் செய்வோர் மகிமைநிறைந்த எந்தத்தலங்களுக்குப் போனாலும் நீங்காது. மேன்மேலும் வளர்த்தெழுந்து சொல்லுகின்ற மகாநாகங்களிலே புதுவித்து உலகம் அழிந்தாலும் அழியாமல் நிலைத்திருக்கு மியல்புடையராவார்கள். எ-று.

(கஉ)

பூதலத்துள்ள தீர்த்தங்களினைத்தும் புகுஉத்துளைத் தாடலின்பேறு காதலின்மணிகன்னிகைப்புனலொருநாட் கலந்துமூழ்கிபெலனெவ்வா வாதலிங்காசியகத்தொருகணம்வா ளாவமர்தலின்வருபேற்றை யோதலுற்றிபெறெவங்கனும்பற்ப நுகம்வசிப்பினுமளியாவே.

(இ-ள்.) பூமண்டலத்திலுள்ள தீர்த்தங்களெல்லாவற்றினுக்குஞ் சென்று ஸ்நானஞ்செய்தலினு லுண்டாகும் பலன்கள் அன்புடன் மணிகன்னிகைக்கட்டத்தில் ஒருநாளடைந்து தீர்த்தமாடுதலின் பலனுக்குச் சமமாகா ஆதலினால் காசித்தலத்தில் ஒரு நியிஷம் சுமாவசித்தலினால் உண்டாகும் பிரயோசனத்தை எடுத்துரைக்கத்தக்க பலதலங்களும் பலபலயுகங்கள் வாசஞ்செய்தாலும் தராதனவாகும். எ-று.

(கங)

கண்டமாத்திரத்தாற் சகலபாதகமும் காற்றியிக்குயர்த்துதலிதுவே யண்டராதிபரும் பொன்னுலகாதி யவாவுதவொழிந்திவணமர்வா ரெண்டவாக்கலியிற் காசியின்வசிப்பா ரேயலறக்கதியெவரடைவார் வண்டரூப்பொழிதலுழித்தலம்பாவ மலைக்கொரு வச்சிராயுதமே.

(இ-ள்.) தரிசித்தமாத்திரத்தில் சகலபாதகங்களையும் நீக்கி மிகவும் உயர்ந்த நிலையைத்தருதலால் தேவர் முகலானவர்களும் சொர்க்கமுதலான இடங்களை

அபேகூழ்த்தலவிட்டு இக்காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்கள் மனோலயத்தைக் கொடுக்காத கலியுகத்தில் காசியில் வசிப்பவர்களை யல்லாமல் மோட்சத்தை யாவாடைவார்கள் வண்டுகள் நீங்காத சோலைமுற்ற இக்காசித்தலமானது பா வமாகியமலையைப் பின்புறம் ஒப்பற்ற வச்சிராயுதம்போலாகும். (எ-று). (கச)

முன்னேநாண்டந்த தொருகையுண்டான் மொழிசுவனதனையுங்கேட்டி யென்னேமற்றதுவென் றிடினெருந்பத் திறுதியிற்பிரையமெழுந்து பொன்னேநேர்நிறத்த புடவியைமுடப் புக்காம் படிந்ததட்டவி யின்னேநேர்சடைமா முனிவராரி மேலுலகத்தவரெருண்டார்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் கடந்ததோர்களை யொன்றுண்டு, அக்கையைச் சொல்லுகிறேன் தீபகனே கேட்பாயாக அதென்னவென்றால், இர கற்பமுடிவில் பிரையவென்ன மெழுந்த பொன்போலும் நிறமுள்ளபூமியை மூடிக்கொள்ள; பூமி நீரால் நிறைவுற்றது, மின்போலும் பிரகாசிக்கின்ற சடையுடைய மகத்தான முனிவார் முதலாகிய மேலுலகவாசிகள் புகழ்தார்கள். எ-று. (கரு)

திருமறமார்பனடியினைவணங்கிச் சீதாரந்தகோவிர்த, மருமலர்த் துளபமாலேகாழ்ப்புயத்த மாமகண் மணுகடர்வாள, வெருவரும்புடவி முழுவதும்பிலத்து வீழ்த்து சுண்டுகாணுப்போம், பொருவரும்புகழ்நீ யிருத்தலென்னின்னே புக்கெழுப்புகியெனத்துதித்தார்.

(இ-ள்.) இலக்குமியை மார்வியுடைய திருமால் பாதங்களை முனிவராரியர் வணங்கி சீதாரண் ணந்தகோவிர்தனை வாசனையுள்ள மலர்களையுடைய துளபமா லேகாழ்வென்ற புயங்கனையுடையோனே. இலக்குமியோடு கூடியவாளாயுத் தை யுடையோனே விரும்பத்தக்கபூமி முழுவதும் பாதலத்துப்போய்விட்டது சமராமயில்லாத புகழையுடைய தேவரீர் பார்த்ததும் பாராதவரைப்போல் இருப் பது யாது இப்பொழுதே பாதலத்திற்கென்று பூமியை மேலெழுப்புவீடு என்று தோத்திரஞ்செய்தார்கள். எ-று. (கசு)

துதிமொழிசேட்டு விச்சுவரதன் றுணையடித் தாமனாரினைந்து மதியமைநெடுமா லெழுவலிபடைத்த வராகமாய்ப் பாதலம்புகுந்து திதியமைபுடவியொருமருப்பேற்றுத் திறவின்மேலெழுந்துமுன்போந்து பதிரவைத்தான் வராககற்பப்பேர் பட்டதக் கற்பத்துக்கம்மா.

(இ-ள்.) முனிவராரியர் பயந்து துதித்த வாக்கியங்களை அருணமதியமைந்த நெடுமாலானவர்கேட்டு விசுவநாதருடைய உபயபாததாமனாகளைக் கித்தித் திருந்த வலிமையுள்ள பன்றியாகத்திருவுருக்கொண்டு பாதலலோகத்தையடை ந்து காக்கப்படுதலையுடைய பூமியை ஒற்றைக்கொம்பால் தூக்கிக்கொண்டு சா டர்க்கியத்தால் மேலெழுப்பி முன்போலப் பதித்திருக்கும் விதம் வைத்தனர் அ கற்பத்திற்கு வராககற்பமென்னும் பெயருண்டாயிற்று. எ-று. (கசு)

முடித்தற்கரிய காரியமாயினும் சிவத்தியானஞ் செய்பவர்கட்கு எளிதே முடியுமென்பது வேதாத்தமதுணிபாதலின் விச்சுவரதன் றுணையடித்தாமனை நினைந்தென்று கூறினார்.

இரண்டாவது காசியாஸ்மியமுறைத் த அத்தியாயம். சுஎ

பண்டுபோற்புடவி நிறீஇயதுதெரிந்து பண்ணவர்முதலியோர்நறும்பூக் கொண்டுதுய்ப்பணிந்து துதித்திடநெடுமால் குறுகிய வவர்முக்கோக்கி மண்டிகாதலென்ன னிருதயத்தனியின் மகிழ்ந்தமரகிலநாயகற்கே தொண்டிபூண்டியற்றுத் துதியவனருளார் றென்னிலை நின்றசுப்புடவி.

(இ-ள்.) முன்போலப் பூமி நிலைத்திருப்பதைத் தேவர்குதலானவாறிந்து, வாசனையுடைய மலர்களை விஷ்ணுவேவரை அருச்சித்து வணங்கித்துதிக்க, நெருங்கிய அவர் முகத்தைத் திருமால்பார்த்து என்னிருதயமாகிய ஆலயத்தில் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கின்ற விசுவநாதரை நிறைந்த அன்புடன் வழிபட்டுத் தோத்திரஞ் செய்வீர்களாக அவர்களுையினால் இப்பூமி பழையநிலையின் றது. எ-று. (சுஅ)

நான் இடைவிடாது சிவபிரானே இருதயத்திருத்தித்தியானஞ்செய்கின்றமை யால், எத்தனிக்குங்காரியம் எளிதில் முடிவின்றது நீங்கலும் அவ்வாறு சித்திப் பிராயின் உங்களைண்ணமும் நிறைவேறுமென்பார் “அகிலநாயகற்கே தொண்டு பூண்டியற்றுத் துதி” யென்று கூறினார்.

செய்யபொற்றகட்டின் மணிபதித் தென்னத் திசமுமிப்புவிவிடைக்காசி வெய்யவிப்பெருக்கு வெள்ளமிக்காசி வியனகருப்புக்காதொழிந்த தையமற்றதன லெறறைக்குங்காசி யழிவிலாதிருப்பது தோற்றம் வையமுற்றணர்ந்து காசியையடையின், மறுகுதல் சற்றுமின்றாமல்.

(இ-ள்.) செம்பொற்றகட்டின் (மேல்) இரத்தினம் பதித்தாற்போலும், இப்பூமியின்மேற் காசித்தலம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும், வேகமாகிய இப்பிர ளயவெள்ளம் மேலாகிய காசிப்பதியினுள்ளே பிரவேசியாமல் விலகியது ஆத லால் எக்காலத்தும் காசித்தலம் அழிவில்லா திருப்பது உண்மையாகும். உலக யல்பை முழுதுணர்ந்து காசித்தலத்தைச் சேர்ந்தால் கலக்கப்படுதல் லேசமுமில் லையாகும். எ-று. (சுஅ)

ஆனந்தமயமா யானந்தகானத் தகிலநாயகன்பல வுயிர்க்கு மானந்தமுதவு மன்னபூரணியோ டமருவ னவன்றரிசனஞ்செய் தானந்தமுனிவர் பற்பலவாங்க ளவாய்நிறீஇப் பூசனைபுரிந்த வாணந்தவிவிலகம் பற்பலவுளவா லவற்றிய லுணைக்கமுற்றோது.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் விசுவநாதர் ஆனந்தமே திருமேனியாக, பல ஆன் மர்க்களுக்கும் முத்தியின்பத்தைபலிக்கின்ற அன்னபூரணித் தேவியாரோடு எழு ந்தருளி இருப்பார் அவரைத் தரிசித்துக்கொண்டு இன்பத்தோடு முனிவர்கள் அனே கவரங்களை ஆபேகூழ்த்து பிரதிஷ்டைசெய்து புகித்த ஆனந்தமயமான சிவலிங் கங்கள் அனேகமுள்ளன அவைகளி னியல்பைச்சொல்ல முடியாது. எ-று. (சுஅ)

வேறு.

காசியின் பெருமையெல்லாம் கருதகி லேசன்றானே பேசிட னன்றிமற்றோர் பேசிடில், தாத்தாகொல்லோ

மாசிலாக காசிவைப்பின் வசித்திடும் வாஞ்சைநாளு.

முசிய தெனக்குமென்றும் பிறர்க்கினி மொழிவதென்னே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தின் மகிமைகள் யாவும் (அறிவுடைமாரால்) கிந்தி
க்கத்தக்க விசுவநாயகர் திருவாய்மலர்ந்தாலல்லாமல், மற்றையோர் சொல்லத்
தகுந் தாமுடையவர்களோ களங்கமில்லாத காசித்தலத்தில் வசிக்கவேண்டிய
விருப்பத்தினந்தோறும் எனக்கு நன்றிநினைவுக்குமாடல் இனிபிறர்க்குச் சொல்ல
வேண்டியதாயிற்று. என்று. (உக)

நிரமல நமராகின்ற நெடும்புகழ்த் தலங்களெல்லாம்
பொருமலந் தியானங்கூடப் பொருந்தியே யமராகிற்பே
னருமையிற் பிரிதலோர்கா லடுப்பினு மளவிலாத
பெருமையிற் சிறந்தகாசிப் பிரிவைப்ா நென்றும்பேணேன்.

(இ-ள்.) அனாதியேமலரகிதராகிய சிவபெருமான், விரும்பி எழுந்தருளி
இருக்கின்ற பெரும்புகழையுடைய தலங்களெல்லாவற்றினும் சந்தோஷத்து
டன் யானுங்கூடவே நிலைத்துவாசஞ்செய்வேன். ஒவ்வோர் தலங்களில் அருமை
யாகப் பிரியத்தக்க சமயம்நேர்ந்தாலும், அளவுபடாத மகிமையாலுயர்ந்த காசித்
தலத்தைப் பிரிய ஒருக்காலும் விரும்பேனென்று, விஷ்ணுதேவர் மற்றைத்தே
வர்களுக்குக் கூறினார். என்று. (உஉ)

என்னையா னுரையாகிற்ப தென்னையாண் டருளின்மேவு
மின்னேநேர் சடிலமோலி விச்சுவநாதன்னு
மன்னேநே ருமையாளோடு மரும்பெறன் மகார்களோடுந்
தன்னேநேர் காசிநீங்கான் கயிலையிற் தணந்தபோதும்.

(இ-ள்.) எனக்குக் காசித்தலத்திலுள்ள விருப்பத்தை யானே எடுத்துக்கூற
வேண்டியதாயிற்று என்னைப் பரிபாலனஞ்செய்து, திருவருள்மார்க்கத்திற் செலு
த்தி, நீங்காப்பிரியமுள்ளவரும், மின்னலைப்போலும் பிரகாசிக்கின்ற சடாமகுடத்
தையுடையவருமாகிய விசுவநாதரும் சர்வபுவனங்கட்குந் தாயாராகிய அன்ன
பூரணியாரோடும், பெறுதற்கரிய விநாயகக்கடவுள்முதலிய புத்திரர்களோடும்
கயிலாசமிகையைப் பிரிந்தகாலத்தும், தனக்குத்தானே சமானமாகிய மகிமையுள்ள
காசித்தலத்தைப் பிரியமாட்டார். என்று. (உங)

பற்பல வுரைப்பதென்னை பரகதி யடையவேண்டின்
வெற்பெனத் திரண்டபாவ மிக்கவரெனினும் யார்க்குஞ்
சொற்படு பழியேநல்குந் துணிபுடைக் கலியினெண்ணு
தற்புதக் காசிமேவி யமர்தலே வேண்டுமென்றே.

(இ-ள்.) பல்பலவிதமாக(எடுத்துக்)கூறவேண்டுமாயினும் மேலாகிய மோ
கூத்தையடைய வேண்டினால், மலைபோலுங்குவிந்த பெரும்பாவமுடையவர்க
ளாயிருந்தாலும், யாவர்களுக்குஞ் சொல்லத்தக்க நீந்தையை வினைவிக்குந்துணிபு
டைய கலியுத்தில் (இப்பெரும்பாவம் எவ்வாறு நீங்குமென்று) ஆலோசியாது,
மென்மேலும் மனக்கலிப்பையுண்டாக்குங் காசிப்பதியை யடைந்து வசித்திருக்க
வேண்டும். என்று. (உஃ)

இரண்டாவது காசிமான்மியமுரைத்த அத்தியாயம். சுசு

பரகவேதனைக்கடங்காத பாவமென்பார் “வெற்பெனத்திரண்டபாவ மிக்
கவரெனினு”மென்றும் பரிசுத்தமனமுடையோரையும் பாவஞ்செய்யும்படி பே
திப்பது கலியுத்தினியற்கையென்பார் “யார்க்குஞ் சொற்படுபழியே நல்குந்
துணிபுடைக்கலியி”னென்றும் மேற்பிறவி இல்லாமல் முத்திசித்திப்பது சத்திய
மென்பார் “பரகதியடையவேண்டினற்புதக்காசிமேவி யமர்தலேவேண்டு”மெ
ன்றும் கூறினார்.

என்றுபண்ணவ்முன்னோருக் கியம்போரவன்மறைந்தா
னன்றுதேர்த்தனையோகாசி நலமெலா மின்னுங்கேட்டி
யொன்றுபந் பலரிவ்வாறே யுரைத்தன ரென்றுதேற
வன்றுமெய்க் குரவன்சீடற் கன்னதே புகலுற்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று தேவர்முதலாயினோருக்குக் கட்டளைவிட்டு விஷ்
ணுதேவர் மறைந்தனர் (கீ) செவ்வையாகத்தெளிந்தனையோ இன்னமுங் கேட்பா
யாக. அனேகரும் இவ்வண்ணமாகவே காசித்தலத்தின் மகிமையைச் சொன்
னார்களென்று உண்மை ஞானத்தையுடைய வேததருமமுனிவர் (சீடனாகிய திப
கன்) தெளியும்வண்ணம் அம்மகிமையைச் சொல்லத்தொடங்கினார். என்று. (உஃ)

காசி மான் மிய முரைத்த

அத்தியாய முற்றியது.

சுசு அத்தியாயம் ௨-க்கு பாயிரம் உள்பட திருவிருத்தம். (௧௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மு ன் று வ டு

திருமால் திருமகளுக்குப் தேசித்த

அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விங்கிப்பணைத்துப்புடைத்தெழுந்து விம்மிப்பொருமிச்சுணங்கமைந்து
கோங்கிற்பொலியு முலைப்பாரங் கொண்டிடுங்கு மிடைக்கமலை
பாங்கிற்பொலியு மணவாளன் பதுமமலர்த்தாள் பணிந்தெழுந்து
நீங்கிற்பொலியுருகடைந்து நிறைபேருவப்பி னிதுவினவும்.

(இ-ள்.) பூரித்துப்பொருமிதங்கொண்டு அடிபரந்தெழுந்து காண்குநாள் வளர்
ந்து கச்செனமோதி தேமல்படரப்பெற்று கோங்கரும்பைப்பேர்வளரும் குஜங்
களாகிய சுமைபைச் சுமக்கலாற்றாது தளரும் இடையினையுடைய இலக்குமி தே
வியானவள் தனது பக்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற நாயகனாகிய விஷ்ணுதே
வர் தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கியெழுந்து நீங்காமல் சபிப்பதி
லிருந்து அதிகபிரிபத்தோடு இதை வினாவுகின்றனள். எ-று. (க)

நெடியபுகழோயடியேற்கு நிகழாநின்றதோராயம்
கடியவேண்டிமென்னையெனின் கடியதாய கலியுகத்திற்
படியவரவும்பல்லுயிரும் பந்தபாசமுழுதொழிந்து
முடியவெதனால்கிடப்பெறு மொழியவேண்டிமுதினீனே.

(இ-ள்.) பிரபல கீர்த்தியுடையோரோ அடியேனுக்கு ஓர் சந்தேகம் உண்
டாயிருக்கின்றது (அதைத் தேவரீர்) நீக்கியருள வேண்டும் (அது) யாதெனில்
கொடுமையுள்ள கலியுகத்தில் பூமியின்கண் இச்சாசனதராகிய பல ஜீவர்களும்
கட்டுப்பட்ட பாசங்கள்முழுதும் ஒழிந்து கெடும்வண்ணம் எந்தச் (சாதனத்
தால்) முத்தியை யடைவார்கள் தடையின்றி இப்பொழுதே (தேவரீர்) திரு
வாய்மலரவேண்டும். எ-று. (உ)

தானத்தாலோ தவத்தாலோ சமாதிதியான முதல்யோக
மோனத்தாலோ மகத்தாலோ முழங்கும்புனலாதிதலாலோ
மானத்தாலோ தரியசிவன் மருவுந்தலவாசத்தாலோ
ஞானத்தாலோ பிறவாலோ நவிறல்வேண்டு நயந்தென்றான்.

(இ-ள்.) உத்தமதானங்களைச் செய்தலினாலோ தவங்களைச் செய்தலினாலோ
சமாதிசூதலினாலோ தியானமுதலியவைகளாலோ யோகாப்பியாசஞ்செய்தலி

ந-வது திருமால் திருமகளுக்குப் தேசித்த அத்தியாயம். ஓக
லாலோ மவுனஞ்சாதித்தலினாலோ யாகஞ்செய்தலினாலோ ஒலிக்கும் அலைகளையு
டைய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் பண்ணுதலினாலோ அளவைப்பிரமாணங்களால்
இத்தன்மையொன்றையுள்ளவிடக்கூடாத சிவபிரான் வீற்றிருக்குந் தலங்களில்
வாசம்பண்ணுதலாலோ நானசாதகத்தாலோ பிறமார்க்கங்களாலோ பிரியத்
துடன் கட்டினையிடவேண்டுமென்றனள். எ-று. (ங)

என்றுகமலை வினவுதலு மிறம்பூதுள்ளத் தெழமகிழ்ந்து
குன்றுகுடையாக் கொண்டிடுபொழி கொண்டறித்தகோபால
னின்றுதெனிய வினாதுமற் றெல்லாவுயிர்க்கு முறுதியென்
நன்றுதெரிந்து கேட்டிடம நங்காயென்று விடைகொடுப்பான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு இலக்குமிதேவி வினாவினவனவிலே கோவர்த்தன கிரிணா
க்குடையாகக்கொண்டு சந்தமேகங்கள் மழைபொழிவதைத்தெடுத்து பசுக்கூட்
டங்களைச்சுத்தருளிய விஷ்ணுமூர்த்தி தமதுள்ளத்தில் ஆச்சரியமுண்டாகக் களி
த்து இப்பொழுது நீ தெளிவாகவினாவினது எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் முத்தி
மார்க்கமாகுமென்பதை செவ்வையாக வறிந்து கேட்டனே இளமை நீங்காத
மாதே என்று உத்தரஞ்சொல்லுகின்றனள். எ-று. (ச)

முந்துகிரேத முதலாய மூன்றுத்தவிர நான்கதெனப்
பிந்துகலியில் யாவோரும் பெருகுபாவத் த்ளைபூண்டு
நந்துமெனையே பிரமமென்று நவிலும்பிறரைப் பிரமமென்று
முந்துதமையே பிரமமென்று முறைத்துத்திரிவா ரொண்டொடியே.

(இ-ள்.) ஒளிபொருந்திய வளையல்களையணிந்த இலக்குமியே முந்திய
கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவரபாயுகம், என்னும் மூன்று யுகங்களுந்தவிர
பிந்திய நான்காவது கலியுகத்தில் யாவர்களும் அதிகரித்த பாவமாகிய விலங்கை
ப்பூட்டிக்கொண்டு லயப்படுகின்ற என்னையே பிரமமென்றும் மற்றத்தேவர்
களைப் பிரமமென்றும் போகங்களில் முற்படுகின்ற தங்களையே பிரமமென்றுஞ்
சொல்லிக்கொண்டு காலங்கழிப்பார்கள். எ-று. (ஊ)

வேதநவிலு மைந்தெழுத்தும் விளம்பாரீற்றுக் காப்பணிமாந்
சாதமணிந்த பொழுதறமே தருகண்மணிமா லிகைபூளு
ரோதவுலவாப் பெருங்கீர்த்தி யும்பர்பெருமான் கூற்றுதைத்த
பாதம்பணிமாந் வேறுதப் பகர்வார்புனைவார் பரவுவார்.

(இ-ள்.) வேதங்கள் மிகவுமெடுத்துரைக்கின்ற, பூரீ பஞ்சாக்ரத்தை யுச
கரியார்கள் பிறவியின்புகாமல் காக்கத்தக்க விபூதியைத்தரியார்கள். பூண்ட
பொழுதே சத்தியமாகச் சிவபூண்ணியங்களைத் தாத்தக்க உருத்திராக்கமாலே
யைத்தரியார்கள். சொல்லுதற்கடங்காத பெருங்கீர்த்தியுள்ள தேவதேவராகிய
மகாதேவருடைய இயமனை யுதைத்தருளிய திருவடிகளை வணங்கார்கள். வேறு
மந்திரங்களைச் சொல்லுவார்கள் வேறு வேடங்களைப் பூணுவார்கள் வேறு தே
வர்களைப்பணிவார்கள். எ-று. (ஈ)

பாவம் அதிகரித்தவர்களுக்கு மகாமந்திர செபமும் உருத்திராக்க தாரணமும் சிவத்தியானமும் வெறுக்குமாதலின், “வேராகப் பகர்வார் புனைவார் பரவுவார் என்று” கூறினார்.

இதுவுமன்றி—“கனவினு நீறுகாணுக் கைதவர்” என்றும்.

“பிறவியந்தகர்க்குவெய்யோன் பேரொளி நாட்டலாமோ மறைகளாலவைதன்னாற் நேவரான்மனத்தால்வாக்கா லறிவருஞ்சோதியெங்கோ னவன்றிருநீற்றுத்தெண்ணின் குறிவழியன்றிக்காணும் கொள்கையானல்லவென்றார்.”

“தேவலாதார் தமைக்காழிச் செம்மனோக்கியினிவம்மி நீறுபூசிக்கண்டிகையும் பூண்டுநிருத்தரெழுந்தைந்து மூறவோதிப் பாசமொழித் துய்மினென்னுவறநோக்கிக் கூறினார்மற்றதுகேட்டுக் குண்டொரியிற் கொதித்துணைப்பார்.”

என்றுகூறிய திருவிளையாடற்றிருவிருத்தங்களுவ முணர்ச்சு.

வஞ்சமனத்திற் படிற்றொழுக்கின் வருணச்சிரமநிலைநிப்பா ரஞ்சமனையிடநடைபா ராசைவலைபட்டிழிதருவார் நெஞ்சநலங்கொள்ளார்வேத நிந்தைமொழிவார் குரவனடி தஞ்சமெனப்பற்றார்புறமாஞ் சார்பேதலைக்கொண்டொழுவுவர்.

(இ-ள்.) கபடமுள்ள மனத்துடன் கூடாவொழுக்க நடையுள்ளவர்களாய் வருணச்சிரம நிலைகளில் கிற்பார்கள் அன்னம் போலும் மிருதுவான நடையை யுடைய மாதர்க்குமேல் வைக்கின்ற ஆசையாகிய வலையிலகப்பட்டுத்திரிவார்கள். மனத்தில் நல்ல எண்ணங்கொள்ளார் வேதவாக்கியங்களுக்கு நிந்தைசொல்லுவார்கள். அகச்சமயமாகிய சைவசமயாசாரங்களை உபதேசிக்கும் ஆசிரியருடைய திருவடிகளையே அடைக்கலமென்று பிடித்துக்கொள்ளார்கள் புறச்சமயமார்க்கங்களையே முதன்மையாகப் பற்றிக்கொண்டு நடப்பார்கள். எ-று. (எ)

“புறமாஞ்சார்பே”யென்று கூறினமையால் அகச்சமயம் வருவிக்கலாயிற்று. பொய்யவாவிமையென பூண்டுவருணச்சிரமநிலையைதவறிவயிரோம்பு மதுவேபொருளென் றகங்கொண்டு செய்யமுடியாக்கொலைகளவு திறம்புமதுமாந்துதன்முதலா வையயவனைத்துமபுரிந்துழல்வார் விலக்காம்பவுத்தகெறிநிப்பார்.

(இ-ள்.) பொய்த்தொழில்களை விரும்பி மயக்கமுள்ள பாபமார்க்கங்களை மேற்கொண்டு வருணச்சிரம ஒழுக்கங்களை வழுவி வயிற்றை வளர்ப்பதே பொருளாக மனதிற்கொண்டு நல்லோர்களாலே செய்யப்படாத கொலை களவு மதுபானம் பண்ணுதல் முதலாகிய கொடுந்தொழில்கள் யாவஞ்செய்து உழல்வார்கள் அறிவுடையோர்களாலே விலக்கத்தக்க புத்தசமய மார்க்கங்களிலே கிற்பார்கள். எ-று. (அ)

க-வது திருமால் திருமகளுக்குபதேசித்த ஆததயாயம். ௫௩

இலையகொடுமைபுரிந்துழல் மிளையொளிதற்கதியடையும் வினைமுணர்ந்துநம்பெருமான் விதித்ததெய்வமாத்வமொன் றீராயபெரும் ன்போலளவைக் கடங்காத்தகையதவனென்றே புனையமிளிர்வது முயினும் பொன்றப்புகழ்மையுடையதால்.

(இ-ள்.) இத்தன்மையாகிய பாபங்களைச்செய்து உழலுகின்றவர்கள் எளிதாக முத்தியடையுத்த துட்பத்தை யறிந்து மது கடவுளாகிய சிவபெருமான் ஏற்படுத்திய தெய்வத்தன்மையுள்ள மகாத்தல மொன்றிருக்கின்றது. அக்கடவுளைப்போல் பிரமாணங்களுக்கடங்காத மகிமையுடையது அக்கடவுள் வடிவமாகவே அலங்காரத்துடன் விளங்குவது ஊழிகாலத்திலும் கெடுதலில்லாத புகழையுடையது. எ-று. (க)

வேதமுடியின்மந்தணமாய் விரவியிருப்பதெஞ்ஞான்றும் சிபாதமுனிவரிதையமலர் புக்குமருவுவதுமுதுசீ ராயபொலிவிந்பெருகியலை யறையுமந்தாகினியுடைய தேயவெவருந்தொழப்படுவ தெண்ணப்படுவதுயர்காசி.

(இ-ள்.) வேதாந்த மகாவாக்கியங்களுக்கு லக்ஷியார்த்த ரகசியமாயுள்ளதும், ஞானத்தையுடைய முடிவர்கள் இருதயகமலங்களில் சதாகாலமும் தங்கியிருப்பதும், பிரபலமகிமைகொண்டு விளக்கத்தோடு பெருக்கெடுத்து அலைகள் முழங்குகின்ற கங்காதிதையையுடையதும், பெருமைவாய்ந்த எல்லோராலும் தொழப்படுவதும், யாவராலும் சிந்திக்கப்படுவதுமாயுள்ளது காசிப்பதியாகும். எ-று. (இ)

அந்தக்காசிவளம்பதியி னமர்வோர்வசிப்போருயிர் துறப்போர் முந்தக்காணுமதனும் மொழிவோர் நினைப்போரெல்லாரும் பந்தக்காடுமுழுதழித்துப் பரமானந்தக்கடற்படிவர் சந்தக்காமர்மடவாயத்த லச்சீர்சிறிதுசாற்றக்கேள்.

(இ-ள்.) பலவளப்பங்களையுடைய அக்காசித்தலத்தில் இருக்கும்படி வீரும்புவோர்களும் வசிப்பவர்களும் இறந்துபோகின்றவர்களும் பெருமையில் முதன்மையாகத் தோற்றுவின்ற அப்பதியின் திருநாமங்களைச் சொல்பவர்களும், அந்நாமங்களைச் சிந்திப்பவர்களும் ஆகிய எல்லோர்களும் பாசங்களாகிய அடவியை முழுவது மழித்து சிவாந்தாகாரத்தில் முழுருவார்கள் பொன்னிறம் வாய்ந்து அழகுதங்கிய இலக்குமியே அத்தலத்தின் சிறப்பை நாம் சிறிது தெரிவிக்கின்றோம் கேட்பாயாக. எ-று. (க)

காசியமரும்புன்முதற்ற பாங்கள்களாய்மோருயிரே காசியமருமுயிரகிரே காவனனுகானெஞ்ஞான்றுங் காசியமருமுயிர்களே கலிகாலத்துன்பகன்றிருப்ப காசிவாணர்சிவலோக வாணரென்றுகரையுமறை.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திலிருக்கின்ற புலபூதலாகிய தாபர உயிர்கள் முழுவதும் சிவயோகத்தி லிருப்பவைகளாகும் காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்யும் ஆன்

மாக்களுக்கு எதிராக இயமன் எக்காலத்திலும் வரமாட்டான் அச்சுத்தலத்திலுள்ள ஆன்மவர்க்கங்கள் கலிசாலத்தினால் உண்டாகிய ஆன்மவர்க்கையைய மாட்டார்கள் அக்காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்ப்பவர்களை வெவ்வேறுகொண்டென்று மேதங்கள் சொல்லும். எ-று.

(கஉ)

வாரணாசிபுளியினத்தோர் வளமார்சிவசாயிபெயரே
வாரணாசிவாய்மொழிவோர் வளமார்சிவசாயிப்பெயரே
வாரணாசிதரிசித்தோர் வளமார்சிவசாயிப்பெயரே
வாரணாசிவசித்தமர்வோர் வளமார்சிவசாயிப்பெயரே.

(இ-ள்.) காசிப்பதியை மனதில் நினைத்தவர்கள் எல்லாவளப்பங்களும் நிறைந்த விவசாலோகியத்தைப் பெறுவார்கள். காசித்தலமென்று வாயினால் சொல்லுபவர்கள் எல்லாவளப்பங்களும் நிறைந்த விவசாயிப்பியத்தைப் பெறுவார்கள் அக்காசிப்பதியைக் கண்ணால் பார்த்தவர்கள் வளப்பங்கள் நிறைந்த விவசாயிப்பியத்தைப் பெறுவார்கள் அக்காசிப்பதியில் பிரியத்தோடு வாசஞ்செய்ப்பவர்கள் பலவளங்களும் மமைந்த விவசாயிப்பியத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று. (கங)

மறையாதரிக்கும்பவரீச வளர்கங்கேசவிசுவேச
நிறையாதரிக்கும்பவரீச வளர்கங்கேசவிசுவேச
முறையாதுதிகன்புரிந்திவோர் முழுமாமறையின்முடிநிபுட
பொறையாய்மருவொருகாசிப் புரிவாழ்பவர்கள்யாவருமே.

(இ-ள்.) வேதங்களின் ஆதிமத்தியார்த்தங்களில் பெரும்பிரயோகமானாகப் பிரதிபாதிக்கின்ற சமானயில்லாத காசித்தலத்தில் வாழ்கின்ற யாவர்களும் வேதங்கள் விரும்பத்தக்க பவானீசரோ மகிமையாவாய்ந்த கங்காதேசரோ, விசுவநாதேசரோ பூரணநீர்த்ததைச் செய்கின்ற மகேசரோ ஞானப்பிரகாசம் விளங்குகின்ற ஆனந்தவனேசரோ என்று விதியானிறைந்த தோத்திரங்களைச் செய்வார்கள். எ-று. (கச)

அறத்தைவிரும்புமவரொருபா வரியயோகமெனப்புகழ்ந்
திறத்தைவிரும்புமவரொருபாற் றெய்வஞானமெனங்கழிந்த
மறத்தைவிரும்புமவரொருபால் வாழ்க்கைபொருந்துங்கலவாத
புறத்தைவிரும்புமவரொருபா லமர்வார்தானும்பொலிகாசி.

(இ-ள்.) எந்நாளும் மகிமையால் விளங்குகின்ற காசித்தலத்தில் விவதருமத்தை விரும்புமவர்கள் ஒருபக்கத்திலும், அருமையாகிய வெவ்வேறுகொண்டெனத்தக்க உண்மை மார்க்கத்தை விரும்புவோர்கள் ஒருபக்கத்திலும், கோபத்தை யொழித்து தெய்வத்தன்மையுள்ள விவஞானத்தை விரும்புவோர்கள் ஒருபக்கத்திலும், மனையாளுடனிருந்தும் கூடாது புறம்பேயிருக்கும் வானப்பிரஸ்த ஆச்ரமத்தை விரும்புவோர்கள் ஒரு பக்கத்திலும் வசிப்பார்கள். எ-று. (கடு)

அரியதவத்தின்வருந்தாருக் கன்மவெனியாநப்பெருமான்
பிரியமிகுமானந்தவனம் பேணிவாழ்வார்யாவருக்கு

முரியகாட்சிவெளிப்படையி னுதவிப்பீர்த்தல்செயுமின்னுந்
தெரிபவேறுமொழிவதெவன் செப்பிற்பொலிந்தபூண்முலையாய்.

(இ-ள்.) ஆபணங்களை யணிந்து தங்கக்கண்ணம்போலும் பிரகாசிக்கின்ற தனபரங்களை யுடைய இலக்குமியே அரிய தபோமார்க்கத்தால் சரீரேத் திரியகாணங்கள் வருத்தப்படுகின்ற தீவிரதாபக்குவர்களுக்கல்லாமல் மற்றையோருக்குப் பிரசன்னமாகரத் தவபெருமான் பெருங்களிப்பை யுண்டாக்குகிற காசித்தலத்தில் விருட்டோடு வாழ்கின்றவர்கள் யாவருக்கும் பிரசாதிப்பதற்குரிய திருவருட் காட்சியோடு தரிசனங்கொடுத்து அனுக்கொரு செய்தருளுவார். இன்னமும் காசிப்பதியின் மகிமை தெரியப்படி வேறொரு பிரமாணங்கூற வேண்டவதென்னையு. எ-று. (கசு)

சேனையளக்கும்பெரும்புகழிற் சிறந்தகாலவயிரவரு
ராணையமைந்துபொலிகாசி யகத்துவாழ்வார்க்கணையவரே
கோணையெறிந்துசெவ்வையுறக் குயிற்றுதண்டம்புரிதக்கார்
பூணையெறிந்துபொருமாது பொருமானின்றுபூண்முலையாய்.

(இ-ள்.) ஆபணங்களை மேலேயெழுப்பிப் பூரிக்காரின்ற குணும்பங்களை யுடைய இலக்குமியே நெடுந்தூரத்தைக் கடந்துசெல்லும் பெரும்புகழையுடைய காலவயிரவர் தமது காவலிலடங்கி விளங்குகின்ற காசியினிடத்து வடிப்போர் யாவருக்கும் பாவங்களை யொழித்து அப்பாவத்துக்குத்தகுந்த தண்டனையைச் செய்யத்தக்கவர். எ-று. (கசு)

ஐயமறையீறளப்பரிபா னுராயெனையாதியானாகல்
செய்பவனுக்கானனுஷமக மேருவாகச்சிறிதாரூ
தையலொருபால்விச்சுவநர தன்மாப்புக்கழத்தலத்தெவரு
முய்வாட்டியுட்டியுப சரித்துப்போற்றவவந்தருளும்.

(இ-ள்.) முதன்மையான வேதமுடிவுகளால் அளவுபடாதவரும் ஆராயத் தக்கவான் முதலியதேவர்கள் சமீபிக்கக்கூடாதவரும் அணுவையும் மகம்மேருவென்று சொல்லும்படி சூக்குமவாடிவக்கொள்ளத்தக்க பார்வதிதேவியாரை யொருபாகத்துடையவருமாகிய விசுவநாதப்பெருமான் பெரும்புகழ்மைந்த அக்காசிப்பதியி லெல்லோரும் கடைத்தேறும்வண்ணமவர்களிடேகித்து நிலேதித்து உபசரித்துத்துதிக்க விருப்பத்துடன் வீற்றிருந்தருளுவர். எ-று. (கசு)

தருமமுயிர்க்காருளுதலாற் தருமவன யிக்கபொருட்
பெருமையிகக் கொடுத்திடலா லருத்தவனம் பெருங்கரீம
மருமையறக் கொடுத்திடலாற் காமவன மடைவரிய
ஒருமையருடருதிற்றதான் முத்திவன முயர்காசி.

(இ-ள்.) தருமத்தை யுயிர்களுக்குண்பண்ணுதலால் உயர்ந்த காசிப்பதிக்குத் தருமவனமென்றும் பெரும்பொருளைக் கொடுத்தலால் அர்த்தவனமென்றும், பிரபல ஈகத்தையெளிதாகக் கொடுத்தலால் ஆனந்தவனமென்றும் கிட்டெற்றுகரிய ஒற்றமையோடு திருவருளாயுதவுத்தன்மையால் முத்திவனமென்றும் பெயராகும். எ-று. (கசு)

ஆற்றரிய சிவதரும மளவீல்பவத் தியற்றினரே
சாற்றரிய புகழ்க்காசித் தலத்தமராய் நாராய்
மாற்றரிய வலிமாவாய் வண்ணைப்பிள் ளாய்ப்பிறவாய்த்
தோற்றரிய உருவமர்ந்து சுகத்தமர்வ ரோருகாசி.

(இ-ள்.) செய்தற்கரிய சிவதருமங்களை எண்ணில் ஸாத பிறவிகள் ஸோதும்
செய்தவர்களே, சொல்லுதற்கரிய புழையுடைய காசிப்பதியில் தேவர்களா
கவும் நாராய்கவும் நீங்குதற்கரிய வலியுள்ள மிருகங்களாகவும் வலிய சிறகுகளையு
டைய பட்சிகளாகவும் மற்றவயிர்களாகவும் பிறந்து அரியவடிவங்கொண்டு சுக
மடைவார்கள் (ஆதலால்) காசிப்பதியே ஒப்பற்றதாகும். எ-று. (௨௦)

நாருருவ மெடுத்தமரி னுடிகருமந்தவறு
விரதமரி யதுகருமம் வேண்டாத வயிராகப்
பாவவமர் தலிற் பிழிக்கும் பரமசுகமெனக்கருதி
யுரவியு மாவாதி யுருவாவர்க்காசி.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் பிறக்க விரும்புவோர் மானிடவடிவங்கொண்டி
ருந்தால் குறிக்கத்தக்க சத்கருமங்களைத் தவறுது அறுஷ்டிப்பது அருமையாகும்
ஆதலால் கருமத்தை விரும்பாத உயிர்களாகப் பிறந்திருந்தால் பரமசுகம் எனி
தில் கிடைக்கும் என்று சித்தித்து வலியிருந்த மிருகமாகிசரீரத்தை அபேக்ஷிப்
பார்கள். எ-று. (௨௧)

வேறு.

வானமிசைவாழ்க் கையாரனை வழுத்துதொறுமிப் பெருஞ்சுவர்க்கந்
தானமர்வாழ்க் கையைவேண்டோந் தவாதகாசிப் பெரும்பதியு
ளுனமர்மா திகன்பலவு ளொன்றும்பெரும்பே நருடியெனின்
ளுனமயமாம் பெருங்காசி நலனுமுரைத்தற் கடங்குமோ.

(இ-ள்.) செரர்க்கலோகத்தில் வசிக்குந் தேவர்கள் சிவபிரானைத் துதிக்குந்
தோறும் பிரபலபோகங்களுக்கிடமாகிய வாழ்க்கை யெங்களுக்கு வேண்டுவதி
ல்லை கெடுதலில்லாத காசித்தலத்தில் இழிந்த மரங்களாதி பலவுயிர்களுள்
ஒன்றாகப்பிறக்கத்தக்க பெரும் பிரயோசனத்தைக் கடாக்கிக்க வேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொள்வார்களானால் ஞானவடிவாக விளங்கும் காசித்தலத்தின் மகி
மையை நான் சொல்லுகுமோகூடாதென்று இலக்குமியே யறிவாயாக. (௨௨)

கந்தமூல பலமருந்திக் காற்றாலுதிர்ந்த சருகருந்தி
முந்தவெழுதித் துளியருந்தி முகிழ்க்கும்பகம்பொற் கொழுந்த
வந்ததருந்தி யதலுநீத் தமர்வார்காசி மாதேவ [ருந்தி
னெந்தவுணவுண் டமர்ந்தாலு மெளிதினருளும் வகையுணர்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வசித்து எவ்வகையான சுகபோஜனங்களை உண்
டிருந்தாலும், விசுவநாதர் எளிதாக அதுக்கிரகிக்கின்ற முறையைத் தெரியா
தவர்கள் வேறுவேறுடங்குளில் சிறங்குகளையும் பின்பு பழங்களையும் காற்றாலு
திர்ந்த சருகுகளையும் பசம்பூற் கொழுந்திலுள்ள நீர்துளிகளையும் பின்னர் புற்
கொழுந்துகளையும் பிரயத்தியின் றி வந்தவைகளையும் உண்டும் பின்னர் உண்
னாதொழிந்தும் வசிப்பார்கள். எ-று. (௨௩)

க-திருமால் திருமகளுக்குடதேசித்த அத்தியாயம். ௫௭

கொடியதொழிலு மிழ்தொழிலுங் குயிற்றுமிருங் பறவையெலா
கொடியதவயோ கியர்பொருவ நிகழறஞ்சி நிலாயமர்வ
பமலர்கள் பலவீசிக் காமர்கொடியும் பாதவமு

முடிபவினையா வையுமுடித்து முடியாவின்பிற் றலைப்படுமே.

(இ-ள்.) கொடுந்தொழிலையும் இழிதொழிலையும் செய்யும் மிருகங்கள்
பறவைகள் யாவும் பேரான தபேரிஷ்டர்களைப்போல அன்னிய உயிர்களுக்கு
துன்பஞ்செய்த லொழிந்து ஸ்ரீவகருணைபோல விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்.
முடிய கொடிகளும் சோலைகளும் காசித்தலத்தைக்குறித்து வாசனையுடைய
பூப்பங்களைத்தூவி பந்தமுள்ள வினைகளை யொழித்து எப்பொழுதும்பூயாத
பத்தியிற் சேரும். எ-று. (௨௪)

கிருமிகூட முதலாகக் கெழுமுமுயிர்கள் பலவினுக்குந்
திருமியுருவொன் தடையாது செயிர்நீர்ப் பந்தருங்கெடுத்த
கருமிகளும் குறிந்கலப்பர் கதிப்பல்லவா வுணாப்பதெவன்
பொருமியெழுந்த பூண்முலையா யென்றானுந்தி பூத்தபிரான்.

(இ-ள்.) புழு கோற்புழு முதலாகிய செந்துக்கள்யாவும் இறந்தால் திரும்
பவும் வேறுதேகம் பெறாமல் களங்கம் நீங்கிய சுகத்தை அக்காசித்தலம் கொடுத்
தருளும். சற்கருமத்தில் வழவின கர்மிகளும் அத்தலத்தையடைந்தால் நற்கதிய
டைவார்கள் பலபலவிதமாகக் கூறுவதியாது பூரித்தெழுந்து ஆபரணங்களையணி
ந்த குஞ்சும்பங்களையுடைய இலக்குமியேயென்று திருமால் கூறினார். எ-று. (௨௫)

உந்தியூத்தோன் வாய்மொழிகேட் லெவாவீன்ப மூற்றெடுப்பக்
கந்தியூத்த சளத்தணங்கு கைகள்சுப்பிக் கடுந்தீமைப்
பந்தியூத்த கலியினுயிர் பலவுங்கதிசேர் தலங்கேட்டுப்
புந்தியூத்த பெருமகிழ்வீற் போதம்பூத்த திறத்தமர்ந்தான்.

(இ-ள்.) ராபிக்கமலத்தையுடைய விஷ்ணுதேவர் திருவார்த்தையை கழுரு
போலுங் கண்டத்தையுடைய திருமகள் கேள்வியுற்று நீங்காசுகம் மேலுமேலு
நிகரிக்க இருகரங்களுங் குவித்து கொடிய நினைகள் விருத்தியாகின்ற கலி
புகத்தில் பல சிவர்களும் முத்தியடையத்தக்க காசித்தலத்தின் மகிமையைக் கே
ட்டு மனதிலடங்காத மகிழ்ச்சியோடு ஞானேதயமான தன்னை யுடையபோல விரு
ப்பியிருந்தான். எ-று. (௨௬)

மன்னுங்காசித் தலப்பெருமை மாயோனுடைத்த படியிதுவான்
முன்னுமனைய தலத்தமரு முதலாகியபுண் ணியத்தோடு
மின்னுஞ்சுடிலத் திருமோலி விசுவநாதன் பூசனையும்
பன்னுமன்ன பூரணிபூ சனையும்பரிந்து செயல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற காசித்தலத்தின் பெருமையை விஷ்ணுதேவர் சொல்
ப தன்மையிதுவாகும். சித்திக்கத்தக்க காசிப்பதியில் வசித்தல் முதலாகிய புண்
யத்தோடு பிரகாசிக்கின்ற சடாமகுடத்தையுடைய விசுவேசர் பூசையும் வே
டிகள் எடுத்துரைக்கத்தக்க அன்ன பூரணித்தாயார் பூசையும் விருப்பத்தோடு
பெயவேண்டும். எ-று. (௨௭)

இனையபூசை புரிதலில்வந் தெய்துமபேறிவ் வளவென்று
நினையவுணாக்க யானேயோ வல்லேனிற்க நிகழ்மைந்தா
வனையர்தமக்கு மூத்தமக னாகியடைந்தார்க் கெவ்விடருந்
துனையவகற்பி யருள்கொழிக்கும் துண்டிராச கணபதியு.

(இ-ள்.) மேற்சொன்னவர்களுடைய பூசையைச் செய்தலால்
யோசன மில்வனவென்று நினக்கவும் சொல்லவும் நான் வல்லவனன்று அ
நிற்க அறிவுவிளங்குகின்ற தீபகனே அவ்விசுவநாதருக்கும் ன்னபூரணியா
ரும் மூத்தகுமாரனாகி அடுத்தவர்களுக்கு எவ்வித விக்கினங்களையும் விரைவி
நிவர்த்தித்து கிருபைபாலிக்கின்ற துண்டி விராயகனா. எ-று. (உஅ)

ஊட்டியுநிய மோதகங்கொண் டெவப்பிழ்சை புரிவாரும்
வாட்டியடைந்தார்க் கெவ்விடரு மன்னுகால வயிரவரைப்
பூட்டியடைமா வினையன்பிற் பூசிப்பாரும் புகரனைத்து
மாட்டியருளு மொருதண்ட மலர்க்கையானேத் தொழுவாரும்.

(இ-ள்.) விருப்போடு பூசைசெய்து மோதகமுதலியவை கீவேகிக்கின்ற
வர்களும் அடுத்தவர்களுக்கு எவ்வகைக் கிலேசங்களையும் ஒழித்தருள்கின்ற கால்
வைவரர்க்கு வடைமாலிகை தரித்து அன்போடு பூசைசெய்பவர்களும் குற்றங்
கள் முழுமையும் நீக்கித் திருவருள் பாலிக்கின்ற ஒப்பற்ற தண்டபாணியை வண
ங்குவோர்களும். எ-று. (உஆ)

அடையும்பேற்றை யினையதென வளவிட்டுணாக்கும் வல்லொவர்
மிடையுங்கதிர்கால் பரிதியழல் விரிஞ்சன்மாவா தியனர்த்தேர்ந்
தடையுங்காசிப் பதியகத்தே சார்ந்துபோற்றி லவரவர்தங்
குடையுநுநீ ருலகடைந்து குலவிவாழ்ந்தின் புதுவரால்.

(இ-ள்.) அடையும் பலனை இவ்வளவென்று அளவிடக்கூடியவர் பாவர்
கொருங்கிய இரணங்களை வீசும் சூரியமூர்த்தி அக்கினிதேவர் பிரமதேவர் விஷ்ணு
தேவர் மற்றைத்தேவர்களுடைய பதவிகளையும் விரும்புவோர்கள் காசித்தலத்தை
யடைந்து அவரவர்களைப் பூசிப்பாராயின் அந்தந்தத் தேவர்களுடைய பதவிகளைப்
பெற்று இன்புறுவார்கள். எ-று. (உஆ)

என்றுசுரவன் தீபகனுக் கிசைத்தான்கேட்டு மிகமகிழ்ந்தா
னன்றுலியே நின்னற்ற லணுவங்காசித் தலம்புகுதா
தொன்றுமற்றை யிடங்களினிள் னுரிமைசெலுத்தி யமொன்று
துன்றுமலரோன் விடைகொடுத்தான் ரொழுதுபோய தக்கலியே.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணமென்று வேததருமாகிய ஆசிரியர் தீபகனென்னும்
புணக்கனுக்குக் கூறினார் அந்நான் தீபகன் கேட்டு கனிகூர்ந்தான் கலிபுருஷ
னே உனது வல்லமை அணுவளவையும் காசித்தலத்திற் செல்லாது மற்றை
யிடங்களில் உனதிகாரத்தைச் செலுத்தி இருவென்று பிரமதேவர் விடைநீ
டுத்தான் அக்கலிபுருஷன் பிரமதேவரை வணங்கிச் சென்றான். எ-று. (உஆ)

திருமால் திருமகளுக்குபதேசித்த அத்தியாயம் முற்றியது
ஆக அத்தியாயம் ௩-க்கு திருவிருத்தம் ௧௪௪.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நால்காவது சோமசுந்தர முத்தியடைந்த

அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருமையாயமா தவத்துவர்க் தருள்கெழுவேத
தருமன்மாமலா டிபினை தீபகன்ருழ்ந்து
பெருமையேவிக் காசிமான்மியமினும் பேசென்
றொருமையன்பின விரப்பவம் முகிவா னுரைப்பான்.

(இ-ள்.) அருமையாகச் செய்யும் மகத்தான தவத்தால் உயர்ந்து திருவருள்
வல்லமைபெற்ற வேததருமமுனிவர் பாதங்களில் தீபகன்பணிந்து பெருமையு
ள்ள இக்காசித்தலமகிமையை இன்னமூர்த்தேவரீர் திருவாய்மலாவேண்டுமென்று
வேறுபடாத அன்போடு பிரார்த்திக்க அவ்வேததருமமுனிவர் சொல்லத்தொ
டங்கினார். எ-று. (உ)

இழிந்தசாதிய ராயினும் புண்ணியமியற்றிற்
கழிந்தமேன்மைகூர் சாதியாரகுவர் கடையா
யொழிந்தபாதக மியற்றாந ருயர்தவரெனினும்
பொழிந்ததீமைசால் புலைத்தொழிற் புன்மையகாவார்.

(இ-ள்.) தாழ்ந்தஜாதியர் பிறத்தவராயினும் புண்ணியஞ் செய்வார்களா
னால் மிகவு முயர்ந்த மேலானஜாதியர் பிறத்தவராவார்கள். உயர்த்தஜாதியர்பி
றத்தவராயினும், மிகவு மிழிந்தமஹாபாதகங்களைச் செய்வாராயின் தீமைநிறை
ந்த புலைத்தொழிலைச் செய்கின்ற தாழ்ந்தஜாதியராவார்கள். எ-று. (உ)

ஞானஞ்சத்தியந் தவமெலா முதலுகண்ணு
மானமாரிரண் டாய்யுகத் தருமமேவயங்கு
மானமூன்றெனப் படுமயுகம் யாகமேயமையு
மீனமர்கலி வஞ்சுமாதிகன்பல் வியங்கும்.

(இ-ள்.) முதலாகிய கிரேதாயுகத்தில் ஞானம், சத்தியம், தவமுதலானவை
யாவும்வளரும். பெருமைதக்கிய இரண்டாவதாகிய திரேதாயுகத்தில் சமஸ்த
தருமங்களும் வளரும். மூன்றாவதாகிய துவாபாயுகத்தில் யாகங்களெல்லாம் வள
ரும். நான்காவதாகிய கலியுகத்தில் இழிவுள்ள கபடமாதி பரபங்கல்பாம் வள
ரும். எ-று. (உ)

கலியின்மேயவ ருடம்பையே யுயிரொனக்கண்டு
நிலிவதாகிய போகமேயின்பென மதித்து

வலியசெய்யைபிற் பாதிரவியங்கவர் வாராய்ப்
பொலிவர்வஞ்சனைக் கொள்கலமாகி யெப்போதும்.

(இ-ள்.) கலியுகத்திலிருப்பவர்கள் தேசத்தை ஆன்மாவாகக்கண்டு, இந்தா-
ரணங்களால் அனுபவிக்கின்ற சிற்றின்பத்தையே முத்தியின்பமாகமதித்து
த்திரபேதம் பொருமை வஞ்சனைமுதலிய கொடுதொழில்களாகிய எரக்கு
நிறையும் மாக்கலத்தையொத்து; எந்நாளும் ப்ராக்காரத்தால் அன்னியர்
பாருகை அபகரிக்கும் தொழிலையுடையவராவார்கள். எ-று. (சு)

மறையுணர்ந்தவ ரவ்வழியொழுதிடல் வழுவி
முறைதிறம்பிவன் புலையர்செய் தொழிற்றிறமுயன்று
நிறையினெஞ்சராய் நிகழ்சிவ ஞானநீத்தவராய்ப்
பொறைபுடம்பையே யோம்பிவாழ் புன்மைபராவார்.

(இ-ள்.) வேதார்த்தங்களை அறிந்த பிராமணர்கள் விதிவழிகடப்பதவநி
தாரகாரத்துக்கு மாறுபட்டு வலியசண்டாளர்கள் செய்யுத்தொழிலில் முயன்று,
ண்மையில்லாதமனமுடையராய் விளக்கமுற்ற சிவஞான மில்லாதவராய் பரா
யுள்ள உடம்பையே பாதுகாத்துவாழ்கின்ற இழிகாராவார்கள். எ-று. (ரு)

ஆதலாற்கலி யுகத்தனி லெவ்விடத்தடைந்து
தாதலாற்றவ முகுற்றினஞ் சித்தியாகழிந்து
போதலாற்புனற் காகியினின்றொடும் புகுந்தே
னீதலாற்கலி கொடுக்குமோர் வைப்புவேறின்றே.

(இ-ள்.) ஆதலினால் கலியுகத்தில் எந்தத்தலத்திற்குப்போய் ஆசையுடன்
வம் செய்தாலும் தவம் சித்தியாகாமற்கழிந்து விடுதலால், கங்காநதியையுடைய
செந்தலத்தில் உன்னுடன்வந்தேன். இதுவல்லாமல், முத்தியைத்தருகின்ற வே
தலம் எங்குமில்லை. எ-று. (சு)

இன்னகாசியின் மான்மியமியம்புதற் கெளிதோ
வன்னகாடரும் புனன்முடியண்ணலா ரருளான்
முன்னமோர்மறை வேதியன் முத்தியையுற்றா
னன்னமேயவக் காணைய நவிலுவன்கேட்டி.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணமான காசிப்பதியின் மகிமை சொல்லுதற் கெளிதா
தமோ அன்னப்பறவை வடிவங்கொண்ட பிரமதேவனால் தேடுதற்கரிய கங்கை
நதியை சடாமகுடத்தையுடைய சிவபிரானது கருணையினால் பூர்வத்தில் வேதமு
தார்த்த ஓர் பிராமணன் முத்திபெற்றான் நலமுள்ள அக்கதையைச் சொல்லுகி
றன் கேட்பாயென்று (வேதநருமமுனிவர்) திபகதலுக்குக் கூறுகின்றனர். எ-று. (ரு)

நினாகுலாநரு மதையெனந் திருநெத்திரத்
தனாகுலாமொரு வேதியன் விட்டுணுசரும
னுனாகுலாமறை யுணர்ந்தவ னெழுக்கமிக்குள்ளான்
* புனாகுலாநெறி யன்றிமற்றொன்றையும் புரியான்.

சு-வறு சோமசன்மாமுத்தியடைந்த அத்தியாயம். காசு

(இ-ள்.) அலைகளையுடைய நருமையென்று மஹாநதிக்களாயில் வசிக்
கின்ற ஒருபிராமணன் விஷ்ணுசருமனென்னும் பெயர்பெற்றவன் புகழையு
டையவனானது யுணர்ந்தவன் நல்லொழுக்கத்திற் றெந்தவன் சமரணமில்லாத
சந்தாரியங்களை யல்லாமல் வேறொருதொழிலையுஞ் செய்பாதவன். எ-று. (அ)

நிருமன்மற்றவன் புத்திரர் நிகழ்தருசோம
சருமனக்கினி நன்னென் நிருவர்கடையங்கு
மருமன்மாமல ரானினுமறைகண்முற் றுணர்ந்தார்
பொருமன்முற்றவுங் கடிந்தவர் புத்திரர்ந்தவரால்.

(இ-ள்.) ஞானசம்பத்திற்றெந்த அவ்விஷ்ணு சருமன் குமாரர்கள் சோம
சருமன் அக்கினிசருமன் என்று இருவர்கள் விளக்கமுற்ற வாசனையுள்ள தாமரை
மலரில் வரிக்கும் பிரமதேவனைப்பார்க்கவும் வேதங்களைமுழுதும் அறிந்தவர்கள்
விரோதகுணங்கள் முழுதங்கடிந்தவர்கள் புத்திபுட்ப முள்ளவர்கள். எ-று. (ஆ)

தடையிலாச்சித்தி பெற்றன னக்கினிசருமன்
அடையமற்றது பெற்றிலன் மற்றையானவருண்
மிடையுஞ்சோமசன் மாமுகநோக்கியிக் கின்பங்
குடையுமக்கினி சருமன்மிக் கன்பொடுகூறும்.

(இ-ள்.) இவருள் அக்கினிசருமன் அஷ்டமஹாசித்திகளையும் பூரணமா
கப் பெற்றுக்கொண்டான் சோமசருமன் அச்சித்திகளைப் பெறாதவனானான். சித்
திபெற்றத சோமசருமன்முகத்தை மேலான இன்பத்தை அனுபவிக்கின்ற அக்கி
னிசருமன்பார்த்து மிகமகிழ்ச்சியோடு சொல்லுகின்றான். எ-று. (ம)

அஷ்டமஹாசித்திகளாவன, அணிமா; மகிமா, இலகிமா, கரிமா, பிராத்தி,
பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசத்துவம் என்பனவாம். இவைகளின் விரிவை நிரு
விளையாடற் புராணத்தில் அஷ்டமாசித்தி உபதேசித்த படலத்தாலுணர்க.

சிறியமாதவஞ் செய்யினும் பெரிதெனத்திகழு
நறியதேமலர்க் கொன்றையான் விச்சுவநாத
னெறியபேரரு ளெண்மையிற் கிடைத்தாந் திலவுந்
குறியகாசியை யடைதும்வா வெனவவன்கூறும்.

(இ-ள்.) அறிவுடையோரால் குறிக்கத்தக்க காசித்தலத்துக்கு நாமிருக்கும்
போவோம். அற்பதவஞ்செய்தாலும் மஹத்தாகவிளங்கும். தேன்றுளிக்க
கொன்றைமாலையணிந்த விசுவநாயகர் பெருங்கருணைகிடைக்கும் ஆதலால் நீரும்
வரவேண்டுமென்று அழைக்க சோமசருமன் சொல்லுகிறான். எ-று. (யசு)

நம்பியித்தரு நருமதை நிரமே நயந்தேன்
நம்பிவேறொன்றுஞ் சிறந்ததாயுண்டென்று சாரேன்
பம்பிசீர்வன மலியுமக் காசியிற்பட்டாரீ
கம்பியாதென வுரைத்தனன் வருவதுகருதான்.

(இ-ள்.) தக்கசிறப்புள்ள நருமதாரத்தில் வசிக்கும் வாழ்வையேவாழ்வென்று நம்பிவருப்பினேன். தம்பி அக்கினிசருமனே வேறோரிடமுஞ் சிறப்புள்ள தாய்க்குமென் றெண்ணிப் போகமாட்டேன் நிறைந்த நீர்வள லத்தைச் சலனமில்லாமல் நீ அடைவாயாக என்றுகூறினான் பின்னால் தனக்கு வரும் தீமையை உணரமாட்டாத சோமசருமன். எ-று. (௮௨)

ஓங்குகாசிமந் தனபெனா முன்னேநாளுந்
தாங்குதெய்வமார்க் கண்டனாற் றெளிந்தவத் தவத்தோன்
வீற்குநீர்மலி யத்தலவெறுக்கையைப் பவனோ
பாங்குசேர்தர மனத்தினும் வினாதரப்பட்டுத்தான்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த காசிரகசியங்கள் யாவும் பூர்வகாலத்தில் சத்தியஞானத் தையுடைய தெய்வத்தன்மையாய்ந்த மார்க்கண்டேயமுனிவராலுணர்ந்த அவ்வக் கினிசருமன் அதிகரித்த கங்காப்பிரவாகத்தையுடைய அக்காசிப்பதியில் மென் மேலும் விருப்பமுடையவனாகி அத்தலத்தை அடையவேண்டுமென்று நினைக்கி ன்ற மனத்தினும், வினாவாகச் சென்றான். எ-று. (௮௩)

தருமமுந்தறப் புரிந்ததா லக்கினிசருமன்
நருமமார்தரு காசியிற்றமியனாப்ச் சார்ந்து
தருமநாதனைத் தருமகூப்புன லாட்டித்
தருமவாஞ்சையிற் போற்றியாங்கிருந்தனன் தவாதே.

(இ-ள்.) அவ்வக்கினிசருமன் பூர்வத்தில் தருமஞ்செய்திருத்தலால் தருமம் நிறைந்த காசிப்பதிக்குத் தனியாகச் சென்று தருமவடிவாகிய இவபிரானை அற க்கூப்பமென்னும் இணற்றுநீரால் அபிஷேகித்து விவதருமத்தில் விருப்புடைய வனாகி அவ்விடம் நீங்காது பணிந்திருந்தான். எ-று. (௮௪)

தருமதேவதை போற்றிய தருமநாயகன் தன்
நருமமார்தரு சரித்திரமுழுவதும் கேட்பான்
நருமமால்விடை யகிலநாயகனெதிர் சார்ந்து
தருமமார்தரப் போற்றுவான் சாற்றுவான் துறிமே.

(இ-ள்.) அறக்கடவுளால் துதிக்கத்தக்க விவதருமவடிவன் விசுவநாதரு டைய சரித்திரமுழுவதும் பெரியோர்களால் கேட்பவனாகி தருமவடிவமாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியை இடபமாகக்கொண்ட விசுவநாதர் சந்தியுடையதே விவதரும மையும்படி வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்பவனானான். எ-று. (௮௫)

காமமாதிரும் குற்றமுங் கடிந்தவனாகி
யேமமாவ விரூப்புழி முடிவுவந்தெய்தச்
சோமசேகரன் றாகமந்திரஞ் செற்றா
னாமோவிய முத்தியை நயந்துநண்ணினனே.

(இ-ள்.) காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் முக்குற்றத்தையும் நீக்கி இன் பவடிவாக அத்தலத்திலிருந்துகாலத்து முடிவுகாலம்வந்து சம்பவிக்கச் சரித்திர

தடனாகிய விசுவநாதர் தாரகமந்திரத்தை உபதேசித்தருளினர். ஆதலால், அச்ச மில்லாத முத்தியை மகிழ்ச்சியுடன் அடைந்தான். எ-று. (௮௬)

இன்னவாறமர்ந் தழற்சரு மன்கதியெய்த
வன்னசோமசன் மாவரையாநிக ளுதித்து
நன்னர்மேவியு வருந்தவம்பற்பக னடாத்தி
முன்னோருஞ் சித்திகண் முழுவதும் பெற்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணமாகக் காசிப்பதியில் அக்கினிசருமன் வாசஞ்செய்த முத்தியுடைய அவன் தமையானவ சோமசருமன் பெரியமலைமுதலான இடங்க ளுக்குப்போய் நன்மையோடு விரும்பத்தக்க அரியதவங்களைப் பலகாலஞ்செய்து சிந்தனைக்கடங்காத சித்திகள் முழுவதையும் பெற்றுக்கொண்டான். எ-று. (௮௭)

சித்திபெற்றகா ணத்தினான் மிக்குபஞ்செருக்கி
முத்திபெற்றவர் தங்களைநித்தனை மொழிவான்
பத்தியிற்சிவ பணிசெய்வார்க் கிடர்பலபடுப்பா
னத்தியிற்பெரி தவன்செயுங்கொடுமையா ளளப்பார்.

(இ-ள்.) சித்தியடைந்தகாரணத்தால் மிகவுஞ்செருக்கடைந்து முத்திபெற்ற மகான்மாக்களை நினைதெய்வான். அன்போடு இவபணிசெய்கின்றவர்களுக்கு பல விரோதங்களையுஞ் செய்வான். அச்சோமசருமன் செய்யுங் கொடுமையை யாவர் அளவிடத்தக்கவர்கள் அவன் செய்யும் பாவம் சமுத்திரத்திலும் பெரிதாகும். எ-று. (௮௮)

சற்றுமோரப ராதமில்லானாயுஞ் சரிப்பா
ன்றுநன்மைகோ வந்திடுகிலர்தமை யருள்வான்
முற்றுநல்குர வினரிரு நிதிபெறமொழிவான்
பற்றுசெல்வத்தர் நல்குவடைதரப் பகர்வான்.

(இ-ள்.) அபராதஞ் சற்றமில்லாதவர்களுக்குச் சாபங்கொடுப்பான். தீமை செய்பவர்களுக்கு அருள் செய்வான். மிகுந்தவறியவனை பெருஞ்செல்வமுடை யோராகச்செய்வான் பெருஞ்செல்வமுடையோரைத் தரித்திரராக்குவான். எ-று. (௮௯)

தேடிபுத்திர றுளர்தமை யிலரென்ச்செய்வா
னாடுமற்றவ ரிலர்தமை யுளரென நவில்வான்
பாடுபெற்றபல மாதர்தம்பெருநலம் படர்வான்
கூடுபெற்றியின் பெருமிதமுட்கொடு குளிர்வான்.

(இ-ள்.) அருமையாகத்தேடத்தக்க புத்திரசம்பத்துடையவர்களை இல்லாத வர்களாகச்செய்வான். அப்புத்திரர்களில்லாதவர்களுக்குப் புத்திரருண்டாகும் படிசெய்வான். பேரழகுள்ள மாதர்களோடு கூடிச்செய்ப்பான் தனக்குள்ளசாமர் த்தியுத்தால் பெருமிதங்கொண்டு களிப்பான். எ-று. (௯௦)

அரியமாதவ முயன்றுநான் சித்திகளடைந்தே
ஐரியபேரக மெலாமுவப்பூற்றெழ வுறுவேன்

பெரியகாசியிற் றம்பிபோய்ப் பெற்றதென்னென்று
விரியவோதுவன் றன்னையேமறித்திடு * மிகையான்.

(இ-ள்.) அரியதவஞ்செய்து நான் தென்கையடைத்தேன். மகத்தானபோகங்
களையெல்லாம் சந்தோஷமேன்மேலு முண்டாகும்படி யனுபவிக்கின்றேன்.
பெரியகாசித்தலத்தைத் தம்பி அக்கினிசுருமன் அடைந்து யாதுபெற்றா னென்று
தனது பெருமையை விரித்தோதுவன் தன்னையேதானே அக்குங் கேடையவ
னான். எ-று. (உக)

இனையனின்னணஞ் செருக்குழி முடிவுநாளெய்தத்
தானையவிட்டுடம் பொருகடற்கரையகந் தொடர்ந்து
நினையவாழ்தரு மிலேச்சருக்ககிபனய் நிகழ்ந்தான்
முனையகுவிபே ரநுருரூர்க்கேதொன்றோ முற்றும்.

(இ-ள்.) இச்சோமசுருமன் இவ்வாறு செருக்கடைந்தகாலத்து மரணகா
லம் சம்பவிக்க வருத்தத்தோடு உடம்பைவிட்டுப்பிரித்து கடற்கரையோரத்திடு
ள்ள ஒரு கரத்தில் மிலேச்ச அரசனாகப் பிறந்திருந்தான். கடற்கரையானுலத்தை
த்தாங்கிய சிவபெருமான் இருபையைப் பெருதவர்களுக்கு ஈதொருதுன்பமோ
ருமும் (இன்னுமனந்த முண்டாகும்.) எ-று. (உஉ)

நிரையுலாய்கடன் மிலேச்சனாய்ப் பிறந்தவன் நிரிந்து
புனையுலாந்தொழில் போக்கறப் பற்பகல்புரிந்து
நரையுலாந்தலை யாளனாய்ந்நுபின் எனித்து
வரையுலாம்புயத் தியமனார் புக்கனன்மறுகி.

(இ-ள்.) அலைகளையுடைய கடற்கரையில் மிலேச்சனாகப்பிறந்த சோமசுரு
மன் பலவிடங்களிலின்று குற்றங்களையுடைய கொடுந்தொழில்களைத் தடைப்ப
டாது பலகாலஞ்செய்து கனாத் தலையுள்ள கிழவனாகி மரணத்தையடைந்து மலை
போலும் புயங்களையுடைய எமதருமராஜன் வீற்றிருக்கும் எம்புரத்தை வருத்த
த்துடனடைந்தான். எ-று. (உக)

தண்டமென்னில நமன்மயர் புரிதரத்தாங்கிக்
கொண்டதுன்பொடு வெருஉக்கொடு குலைகுலைந்துடைந்து
கட்கும்கியில் வீழ்ந்தான் கற்றருந்தவஞ்செய்,
தண்டனையினுஞ் செருக்குற லெற்றைக்குமடாதல்.

(இ-ள்.) அனலில்லாததண்டங்களை நமன்றுதர்கள் செய்யப்பெறாததத்
துக்கத்தால் மிகப்பயந்து நடுங்கி நைந்து கரத்தில் வீழ்ந்தான். வாசித்தறிந்து
செய்தற்கரிய தவங்களைச்செய்து தேவபதத்திருப்பவனானும் செருக்கடைதல்
என்றைக்குங் கூடாது. எ-று. (உச)

வருத்துகும்பியி லுழந்திவேதனைப்படு மறையோன்
நிருத்துகாசியிற் றம்பிசென்றதுமுயர் தெய்வம்

சுவது சோம்சன்மா முத்தியடைந்த அத்தியாயம். சுரு

பொருத்துமுத்தியிற் புருத்ததுந்தம்பியின்பொலிவுங்
கருத்துநாந்துசற் றெண்ணினன் பண்டறக்கதிர்ப்பரல்.

(இ-ள்.) வருத்துவின்ற நாகத்தில்முழுவி வேதனைப்படுகின்ற சோமசுருமன்
திருத்தமான காசித்தலத்தைத் தம்பி அக்கினிசுருமன் சேர்த்ததும் உயர்ந்தவிசுவ
நாதர் அருளப்பெற்று முத்தியடைந்ததும் தம்பியினது விளக்கமும் பூர்வத்திற்
செய்த தருமப்படு மனங்கொண்டு சற்றுநேரஞ் சித்தித்தான். எ-று. (உரு)

காசியுண்ணினைத் தலும்பெருகாகெல்லா கழித்து
விசியெழெழி மிக்கதோர் பொலியின்வீற் றிருந்தா
னையாவருங் கூயினரடிதொழு தனைந்தார்
பேசியுப்தனங் காசியையெனப்பெரி துவந்தான்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தை உள்ளத்தில் நினைத்த அளவில் மகாராகவேதனை
கள் முழுதுமொழித்து மேலெழுந்து பிரபல விளக்கத்துடன் கெம்பிரமாக
இருந்தான். தேவர் முனிவர் முதலியோர் ஆசிரவதித்தார்கள். மற்றையோர்
அவன் பாதங்களில் பணிந்து சமீபித்தார்கள். காசித்தலத்தை கினைந்து யிழைத்
தேனென்று அச்சோமசுருமன் மிகவுங் களிப்படைந்தான். எ-று. (உச)

தம்பிசொற்படி கேட்டொரு காசியைச்சார்ந்து
நம்பிநாயிருந் தோமெனி னன்னுமோநாகம்
வெம்பிவெய்திடர்ப் பட்டனமென்றுமெய் வெயர்த்தான்
கம்பியாவெழுந் தஞ்சலிமுடித்தானங் கரைந்தான்.

(இ-ள்.) தம்பி சொல்லியபடி கேட்டு ரூப்பற்ற காசித்தலத்திற்குப்பேர்ப்
பம்பிக்கையுடன் வசித்திருப்பேனாயின் எனக்கு நாகம் வருமோ கௌமையால்
மிகக்கொடிய துன்பத்தை யுடையதெனென்று எண்ணி சீரம் வெயர்த்து நடுங்கி
எழுந்து இருக்காங்கொடிய அஞ்சலிசெய்து மனங்கிந்தருகினான். எ-று. (உச)

நாகவாதையு நன்னுதன் மடந்தையர் நல்கும்
விரகவாதையு மிக்கபாதகமென விரகபு
முரகவாதையு முறுகருக்குழியென விரகபு
காகவாதையு கழிப்பது காசியென்பெயரே.

(இ-ள்.) நாகங்களால்வருகிற உபாதியையும், நல்ல நெற்றியை உபாதி யுடைய மா
தர்களால் கொடுக்கப்படுகின்ற விரகதாப உபாதியையும், பெரும் பாடுமென்று
சொல்லத்தக்க சர்ப்பத்தினுண்டாகின்ற உபாதியையும், கருப்பரூபமைய
யென்று சொல்லத்தக்க காகத்தினுண்டாகின்ற உபாதியையும், கிவர்த்திசெய்
தருளத்தக்கது காசியென்றே திருநாமமந்திரமாகும். எ-று. (உச)

நினைந்தகாலையிற் றுயர்கெடுத்தருஞ்சுக நிரப்பிப்
புனைந்தகேலொரு காசியாகருறுநர்க்கென் புணர்க்கு
மினைந்தபோதே தொழித்திடுமென்றி மியம்பிற்
புனைந்தகாசியென் னுணரெயும் பொற்பின்மந்திரமே.

(இ-ள்.) நினைத்தமாதிரத்தில் அரிய துயரத்தை யொழித்து சுகபூர்த்தி பைச் செய்விக்குமானால், ஒப்பற்ற காலத்தலத்தை அடைந்தோர்க்கு யாது வந்தும்பவிக்கும், ஆபத்துவந்தகாலத்து அவ்வாபத்தை யொழிக்குமாதிரி இது வென்று சொல்லுமிடத்து அலங்காரமமைந்த காலியென்று சொல்லத்தக்க அழகு வாய்ந்த மந்திரமே மகாமந்திரமாகும். எ-று.

(உக)

என்றுகூறியிற் றிருப்பவன் செய்கையை மின்
கன்றுதூதர்க ணேக்கினர் கண்கிவந்தோடி
யன்றுமற்றவன் றிருமுனமுனாத்தலு மவனுங்
கொன்றுதின்றி தழுவியும் பெருஞ்சினமகொண்டான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சொல்லிச் சித்திருக்கின்ற சோமசுருமன் செய்கை யைக் காலதூதர்கன்பார்த்துக் கோபித்துக் கண்கள் கிவந்து ஒடிப்போய் இய மன் முன்னனுக்கொன்ன அளவிஷ எப்பொருளையும் பின்னப்படுத்திச் சாம் பலாக்குகின்ற கெடுப்பைப்பாக்கிலும் அவ்வியமன் கடுங்கோபங் கொண்டான். எ-று.

(ஈ0)

கோண்டிமற்றவற் கூவுதியென்றலும் குறுகி
மிண்டுதூதர்கள் வருகெனவழைத்தனர் வெருவான்
மணிகூரிகன் குமமேவாயிடை யுரைத்துத்
தண்டிதாங்கிய கடவுண்முன் சார்ந்தனனன்றே.

(இ-ள்.) கோபங்கொண்டு இவ்விடத்தழையுங்க ளவையென்ற அளவில் வலிய தூதர்கள் வந்து வரவென்றழைத்தார்கள். சோமசுருமன் பயப்படாதவ னாகி பெருமைகிறைந்த காலிகாசியென்ற திருநாமத்தையே வாயினுற் சொல் லிக்கொண்டு தண்டமேந்திய கடவுளாகிய இயமனுக்கு முன்னே சென்றான். எ-று.

(ஈக)

சார்ந்தவன்றனை நாகவாதனைவெய்தந்தவ்விப்
பேர்ந்ததெல்லிதமுனாபென்ப பெரிதவன்கேட்ப
வார்த்தகாலி முன்னிகழ்ந்தித்துய ரடைந்தேன்.
வார்த்தபாபு தன்னினேன் யாவையுறுத்தேன்.

(இ-ள்.) திரோவந்த சோமசன்மனைப்பார்த்து நாகவாதனைகள் யாவங் மேப்படுத்தி மலேவந்து கதித்திருக்குங் காரணம் யாதென்று கெம்பீரமுள்ள இயமன் டக் மகிமை னிறைந்த காலித்தலத்தை முன்னே கித்தித்து இவ்வண் ணமர துக்கத்தை யனுபவித்தேன். உயர்ச்சி கோரிட்ட இக்காலத்து காலிப் பதியைச் செறித்தேன், எல்லாத்துயரங்களையும் தடுத்துக்கொண்டேன், எ-று. (1)

வார்த்தல் உயர்ச்சி.

காலிகாசியென் றுணர்த்திருக் கின்றனன்கண்ட
வாசிகீக்குவ னோவெனமற்றுமத் தலத்தைப்
பேசியின்னவ னாகுபாழ் படுக்குமே பிறங்க
வாசிகுறியாம் விடுவதே கடனெனவறிந்து.

(இ-ள்.) காலிகாசியென்ற திருநாமத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின் றேன். உணர்த்தபலன் அனுபவமாகக் கண்டபடியால் இனி நீக்கிவிடுவதே வென்று சோமசுருமன்கூற இன்னும் அத்தலத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு இச் சோமசுருமன் நாகத்தைப்பாழாக்குவன். ஆதலால், விளக்கமுற்ற ஆசீர்வாதஞ் சொல்லி இவனை அனுப்பிவிடுவதே முறைமையென்று அவ்வியம னுண் ணந்து எ-று.

(ஈ௧)

செய்யகோலினுன் கைதொழுதேகெனச் செப்ப
வையமற்றவன் பெயர்ந்தகொல்லாபுர மடைந்து
துய்யமாமறைச் சூருமணன்மகனாகி
வெய்யதீரக வேதமுற் கலைபலபயின்று.

(இ-ள்.) செங்கோலையுடைய இயமன் அஞ்சலிசெய்து போய் வாராமென் றுசொல்ல சந்தேகமற்ற மனமுள்ள சோமசுருமன் எம்புரத்தைவிட்டு கொல் லாபுரமென்று மகாநகரத்தையடைந்து பரிசுத்தத்தையும் மகிமையையும் உடைய வேதங்கொயுணர்ந்த பிராமணகுலத்தில் சூருமணனுக்குத் திருக்குமாரனாக அவதரித்து திக்குணங்கள் நீங்கும்படி வேதங்கள்முதலிய கலைகள் பலவற்றை யும் பழகி எ-று.

(ஈ௨)

ப-ம். நீதியன்றி அனுவளவேறுந் தண்டஞ்செய்யாமையின் செய்யகோ லினென்றும் சீவகருணையுடையோன்றி மற்றையோர் அந்நகரத்தின்கண் னில்லாமையின் கொல்லாபுரமென்றும் கூறுவர்.

தூயகாசியை யடைந்தொரு கங்கைநீர் தோய்த்து
மேயவிச்சுவ நாதனைவிசால நேத்திரத்தா
ளாயவன்னபூ ராளியுமை தனைப்பணிந்தருச்சித்
தேயகாமமுற் கடிந்துபே ரின்பமுற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமுள்ள காலி லத்திற்குப்போய் ஒப்பற்ற கங்கைநீர்த் தில் ஸ்நானஞ்செய்து அத்தலத்தெழுந் தவிசுவநாதரையும் விசாலாகுபி தேவியாராகிய அன்னபூரணித்தாயாரையும் வணங்கி புகழ்செய்து பொருத்திய காமமுதலியவைகளை யொழித்து முத்தியின்பத்தைப்பெற்றான். எ-று. (ஈ௩)

ப - ம். பஞ்சமகாபாதகஞ் செய்துவந்தவராயினும் உயர்வான ஒழித்து உயர்வைத்தருதலின் தூயகாசியென்றும் கங்கைநீர்த்தத்துக்கு மேற் றட்டதீர்த்த மில்லாமையின் ஒரு கங்கைநீரென்றுக்கூறுவர்.

இரண்டெழுத்தினாலாகிய காலியென் றிசைக்கு
மாண்டருந்திரு மந்திரமளற்றினின் றெடுத்தித்
திரண்டவிற்புலா முத்தியிற்சேர்க்குமேற் கிஸ்பு
சூண்டநீர்ச்செழுங் காலியுன்மியமெவர் குறிப்பார்.

(இ-ள்.) இரண்டெழுத்தாலாகிய காலியென்று அறிவுடையோரால் சொல் லத்தக்க காத்தலைச்செய்து மகாமந்திரமானது நாகத்தினின்றூந்துகி டிறைந்த

காசி

க ர ி ர க ி ய ம்

இன்பவடிவாகிய முத்தியிற்சேர்க்குமானால் கூவுகின்ற கொக்குகள் வாழும் சங்
காதிர்த்ததையுடைய இறந்த காதிர்த்ததின் மனையை யாவர் மதிக்கவல்ல
வர்கள். எ-று. (16.5)

காசிவாவேன வுணத்தலு மதித்திடாக் கயத்தாற்
செயென்றிட வழன்றவ னுறுகதை தேர்தேர்
ராசிபார்புகழ்க் காசியை பவமதிப்பாரே!
வாசிபாரினும் கனவினுமறந்துமென் னாணத்தான்.

(இ-ள்.) தம்பியாகிய அக்கினிசருமன் காதிர்த்ததிற்கு வருவீரென்று
அழைத்தவனவில், இழிந்தருணத்தால் அவமதித்து யாவரும் செய்யென்று நிதித்
தும்படி உழன்று பின்னர் மதித்துப் பேரின்பாறுபவம் பெற்ற சோமசருமன்
சரித்திரத்தை அறிந்தவர்கள் அடுத்தோணா ஆசிரவத்திற்குரிய சாதுக்களால்
புகழத்தக்க காதிர்த்தத்தைச் சற்றுங் கல்வியில்லாதவர்களுங் கனவிலையினும்
மறந்தாயினும் அவமதிப்பார்களோ. (பெருமைபாராட்டுவார்களென்று) வேத
தருமமுனிவர் தீபகணுக்குக் கூறினதாக குதமகாமுனிவர் சங்ககமுனிவர் முதலா
நோர்களுக்கு உணர்த்தினார். எ-று. (16.6)

ப-ம். யாவரும் பிரசாசவதித்துப் பெருமை பாராட்டுவார்களென்று கூற
வேண்டியவர் எதிர்மறை வினாசுத்தால் அவமதிப்பாரோவென்றுக் கூறினார்.

சோமசன்மா முத்தியடைந்த அத்தியாயம் முற்றியது.

அத்தியாயம் ௪-க்குத் திருவிருத்தம் - ௪௮௪.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.
ஐந்தாவது மகாசேனன் முத்தியடைந்த
அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மன்னுகொடுக்கலிகால் வன்மைபாணென் னுரைக்கேன்
முன்னம்புகசந்திகளின் முகிழ்த்திருக்குஞ் சிலதருமம்
பன்னுமுதலிடையுளும் பாவாது மறைந்துபோ
மின்னுமிழிகடையிலறத் தியல்புணக்க வேண்வெதோ.

(இ-ள்.) நிலைத்த கொடுமைகளையுடைய கலிகாலத்தினது வல்லமையை
யான் யாதென்று கூறுவேன். கருதத்தக்க துவாபரபுகழாவுவும் கலியுகமுதலும்
ஆகிய யுக சந்தியில் சில தருமங்கள் மறைவாகத்தோற்றமும் சொல்லத்தக்க கலியுக
முதலிலும் மத்தியிலும் வெளிப்படாமல் மறைந்துபோம் மேலும் இழிவானகலி
யுகமுடிவில் தருமத்தினியற்கையைச் சொல்லத்தக்கதோ. எ-று. (17)
கலியுகமுடிவில் தருமங்களின் பெயருமறந்து போமென்பார் அறத்தியல்
புரைக்கவேண்வெதோ வென்று கூறினார் அதுகாண்குசெய்யுட்களால் பெறப்படும்.

மறைபவருக்கடையாள மார்பிடைமுப் புரிநூலே
குறையில்பொருளுடையாரே குலத்துநனி யுயர்ந்தவர்க
ளிறையளவும் பொருளில்லா நிழிகுலத்தரையாவர் [லாம்.
முறையெனலோர் சி பின்னி முகிழ்த்தெழும்வன் கொடுமையெ

(இ-ள்.) பிராமணர்களுக்கடையாள மாவது மார்பின்கணிருக்கின்ற முப்
புரிநூலென்றுமேயாம். மிகுந்த சம்பத்து யாவர்களே குலத்தில் மிகச் சிறிஷ்
ட்டாவார்கள். அற்பமும் பொருளில்லார்களே இழிந்த நிழியாவார்கள். நீதியெ
ன்பது குறிதுமில்லாமல் மிக்க கொடுமைகள் அதிகமாக உடையாரும். எ-று. (18)

மாற்றியகொடுக்கலியின் மறைபவர்கள் னிகைவிற்ப
சாற்றியசுவையுணவு தகவிற்தும் வயிறோம்பிப்
பாற்றியமறையொழுக்கம் கைவிட்டுப் படிற்றொழுக்க
மேற்றியாதியுப்பொருளென் றிசைத்துமுலுந் திறனடைவார்.

(இ-ள்.) நீக்குதற்கரிய கொடுமைகளையுடைய கலியுகத்திலே பிராமணர்கள்
னிகைகளைத்தானஞ் செய்யாது விக்கிரயஞ்செய்தும், சொல்லுதற்கரிய அநுகவை
யோடு கூடிய அன்னமுதலிய உணவுகளை அதிதிகளுக்குக்கொடர்மல் விற்று வ
யிது வளர்த்தும், விடக்கூடாத வைதிகசாரங்களைக் கைவிட்டுக்காபட்டியமரான
பாஞ்சராத்திராதி ஆசாரங்களைக்கைக்கொண்டு விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களைப்
பாரம் பொருளென்று சொல்லிக்கொண்டு உழுவந்தன்மைபரவாவர்கள். எ-று. (19)

தீரவாசிகள் தீர்த்த விசுவாசஞ் சிறிதுமிலார்

தூரதேயத்தமர்வார் வாஞ்சையுடையோர் சொற்றமர்வார்

ராவேயருகடையி லன்னரே யாயினவர்

பாரவேதாதிபெயலம் பழிப்படையு மன்னவரால்.

(இ-ள்.) கங்கைமூலவிய புண்ணிய அதிகாரங்களில் வசிக்கின்றவர்கள் தீர்த்த விசுவாசஞ் சிறிதுமில்லாதவராவார்கள். தூரதேயம் வசிக்கின்றவர்கள் விசுவாசமுடையார்போல் வாயினாற்சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள். இவர்களும் அப்புண்ணிய தீர்த்தத்திற்குச் சமீபத்தால் மேற்சொல்லிய தீரவாசிகள் போல் விசுவாசமில்லாதவராவார்கள் மகிமையுடைய வேதாதிபெயலம் யாவும் அப்பியசிக்கத்தக்க வருணச்சீரம் வியல்பைக்கடந்து அரசர்களால் அவமதிக்கப்படுமாம். எ-று.

முந்துமறைக்குலத்தவர்க ளித்தகைய ரொனமொழியிற்

பிந்துவருணத்தவர்த நிலைபேச வேண்டுவதோ

வந்துகொடுந் திமையெலாம் வாட்டுகலியுதத்துவினோ

சிந்துபிறனுடையதொரு திருக்காசிய லநிலையே.

(இ-ள்.) உயர்ந்த பிராமணகுலத்தோர் இத்தன்மையொன்று சொன்னால், அதன் கீழாயுள்ள சாதிவார்த்தன்மையைப் பேசக்கூடுமோ கொடியதிமைகளையா வுந்திரண்டு வந்து வருந்துத்தந்திடமாயி சலியுதத்தில் விடிகளை ஒழிக்கும் வல்லமையுடையது ஒப்பந்தத்திற்றை காசித்தலமல்லாமல் வேறேயில்லை. எ-று. (௫)

ப-ம். ஏனையகூடத்தியர், வைசியர், சூத்திரர், ஆதிலோமர், பிறிதிலோமர் முதலாயினோர் தங்கள் தங்கள் நிலைமையினின்றும் மிகவுந் தாழ்ந்துவிடுவாரென்றுங் கருத்தால் பிந்து வருணத்தவர்த நிலைபேசவேண்டுவதோ வேண்டார்.

தீர்த்தவளமலிகாசித் திருக்கரில் வரித் தலே

யார்த்தபலந்தருமெனினு மறைகுமெனின் னுளதைய

போர்த்தவறத்தினனாகப் பெருந்தருந் சிந்தையனுய்ச்

சீர்த்தசிவதரிசனா பதமரிந் பிக்கபலம்.

(இ-ள்.) தீர்த்தம் பிறைந்த காவொண்ணும் திருக்கரத்தில் வாரஞ்செய்தலே பிறைந்த பலங்களைத் தருவதாயினும், அவையொரு சொல்லத்தக்கது ஒன்றிருக்கிறது. தீபகனே (யாதேனில்) பிறைந்த வெதருமங்களைச் செய்தலால் லிக்கமுற்ற சிந்தைத்தியுடையவனு மெலையெ லிவதரிசனமுஞ்செய்து வசியுடைய அதிகபலனுண்டாகும். எ-று. (௬)

காசிக்கரிடைவகித்துங் கடுக்கொலையாதிகள் புரிந்து

வாசிதருமறைநிந்தை மறையவராதிபர் நிந்தை

மூசியலிமுரல்குழம்பார் முன்னவனுதியர் நிந்தை

பேசியுழிதருவெனினிற் பெறுவது நான் பலதில்லை.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவனுயினும், கொடுமைபுள்ள கொலை முதலானவற்றைச் செய்து மேலாயிவேதகீர்த்தை, பிராமணர்முதலியோர் நிந்தை,

வி-வது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்: எ-று

வண்டுகள் மொய்த்து ஓலித்தந்திடமாயுள்ள கூந்தலையுடைய பார்வதிதேவியாரை வாம்பாகத்திற் கொண்டிருக்கும் சிவபிரான் முதலானவர்களுடைய நிந்தை இவைகளைப் பேசிக்கொண்டு திரிவானாயின் அவன்பெறுவது துன்பமல்லாமல் வேறேயில்லை. எ-று. (௭)

இந்தவுரைத் தொருசான்ரு விரகுக்குமொருகதைகேட்டி-
யந்தவாமிலிகா பணிநகர மினிதாந்வோன்
பந்தமிகுபெரும்படையான் பருப்பதமே பணிதோளான்
வந்தபகை முழுதழிப்பான் மாசேனனெனும் பெயரான்.

(இ-ள்.) இந்த வாக்கியத்துக் கொருசாஸ்தியாக இருக்கின்ற ஒருகதையைத் தீபகனேகேட்பாயாக வளப்பங்கள் நிறைந்த அந்தக் காசித்தலமென்னும் அழகிய நகரத்தை இன்பத்துடன் அரசாளுகின்றவன், கூட்டி, மாகத்திரண்ட பெருஞ் சேனைகளையுடையவன், ஆகிருதியால் மலையும் பணியத்தக்கதோள்களையுடையவன், எதிர்த்த பகைவர்கள் யாவரையும் அழிக்கத்தக்கவன், மாசேனனென்னும் நாமகரணத்தை யுடையவன். எ-று. (௮)

நீதியலர்க்குணவாம தேவனெனும் குருவுடையர்
தோதியுள ரவன்வார்க்கை யெர்ன்றுங்கேளானுகி
மேதினிவாழியிரெல்லா மிகத்தேம்ப வலைத்திவிவான்
மாதியலும்பாதிபினுன் மலர்ப்பாதத் தொழுததியான்.

(இ-ள்.) உத்தமகுணங்களையுடைய வாமதேவனென்னும் திருநாமமுள்ளாரை ஆடுகியராக உடையவன், பலகலைகளையும் வாடித்தறிந்த அவ்வாடுகியன் வார்த்தை யொன்றும் மகாசேனன் கேளுதவனுட உலகத்தில் வாழும் உயிர்கள் யாவும் மிகவருந்தும்படி துன்பப்படுத்துவான், உமாதேவியார்தங்கிய வாம்பாகத்தை யுடைய சிவபிரானது தாழ்நாமலர்ப்போலும் திருவடிகளை ஒருக்காலும் வணங்கியறியாதவன். எ-று. (௯)

பிறனிலாடோள்சேரும் பெற்றியினைப் போது
மறனிலாவிவலியாற் பிறர்பொருளும் வலியுடைய
பிறனிலார்தமையலைத்துச் சிதம்புபுரி தீமையினுனை
புறனிலாவிவ வொழுக்கம் போற்றியிவனம்தருளான்.

(இ-ள்.) அன்னியன் மனைவியினது தேரங்களைச் சேருந்தன்மைபுடையவன் சதாகாலமும் கொடுமைதழுவிய வலிமையினால் அன்னியர்பொருளைப் புகரிப்பான், வல்லமையிலாதவர்களை அலையச்செய்து பலவிததுன்பப்படுத்துகொடுமையினையுடையவன் விதிக்குத்தவருள பரவொழுக்கங்களைப் பாதுகாத்து இவன் காசித்தலத்து வசிக்கும்போது. எ-று. (௧௦)

சிவநேசமுடையானாய்ச் சிவநாமம் புகல்வானாய்ச்
சிவமாரும் வெண்ணீரே திகழ்தாப் பூசியவானாய்ச்
சிவமார்கண்மணிமலை செறிதாப் பூண்டுவானாய்ச்
சிவமாருந்திருக்காசித் தெய்வவிருப்புடையானாய்ச்

(இ-ள்.) விவேசமுன்னவனும், விவரமத்தை யுச்சரிப்பவனும், சுபகரம் நிறைந்த திருவெண்ணிறை, விளங்கும்படி தரிப்பவனும் விவபெருமானையு திருநேத்திரமென்று சொல்லத்தக்க உருத்திராக்ஷமாலையு நெருங்கும்படி தரிப்பவனும், சர்வமங்களும்தைய நிறைந்த காசிப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவேசரிடத்து அன்புடையவனும். எ-று. (ய௧)

காசிகர்வசிப்பாராக் காணில்வணங்கி வாங்குக
கூசியவர்பணிவிடையே குறிப்பறிந்து புரிவானாய்
பேசியமாமறைமுதலாய் பிறங்குநூல் வாஞ்சையாய்
மாசியலாமனத்தானாய் வாழ்ந்தனனோர் புலமன்னன்.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்பவரைக்கண்டால் வணங்குகின்றவ னும், அடக்கத்துடன் அக்காசித்தலவரிகென் திருவுள்ளஞ் குறிப்பறிந்து பணி விடைசெய்கின்றவனும், சொல்லத்தக்க பெருமையுள்ள வேதமுதலாக விளங்கும், கலைகளில் விருப்புடையவனும், கனங்கமில்லாத மனமுடையவனுமாக வாழ்ந் திருந்தான் மறுதேசத்திலோரரசன். எ-று. (ய௨)

வினையவினித்திமெவன்பேர் சுமேதனென நிகழ்த்திடுவா
ரனையன்மனு நெறிநடக்கு மறவலியை யுணராய்
வினையமிகு படைச்சிறுமை மேவியதொன்றே யுணர்ந்து
துனையவவன் மேற்பொருவான் சூழ்ந்தெழுந்தான்மாசேனன்.

(இ-ள்.) வினையத்தமாத்நித்திற் களிப்பையுண்டாக்குகிற அவ்வரசன் நாமக ரணம் சுமேதனென்று சொல்லுவார்கள். அப்புண்ணியவான் மறுத்திவழிநடக் கின்ற தருமத்தின்வல்லமையைக் காசித்தலத்தையானும் மகாசேனன் அநியாதவ னாகி வினைய மிகுந்த சேனைகள் குறைந்திருக்கும் காரணம் ஒன்றையே யுணர் ந்து, அச்சுமேதவரசன்மேல் வினாவாக யுத்ஞ்செய்யும்படி ஆலோசித்தெழுந் தனன். எ-று. (ய௩)

தியமாசேனமர் குறித்து டவன் செயல்கேட்டுப்
பாயசீர்க்குடையவன் ணீற்றொடுகண் மணிபரித்து
மேயவெருததைத்தனையும் விதிப்படி யுச்சரித்தெழுந்தான்
நாயகசியில்வசிப்பா நென்பதுவு முளஞ்சூழ்தான்.

(இ-ள்.) கொடியமகாசேனன் யுத்தஞ்செய்யக்குறித்து வருகின்ற தியசெ யுப் பரவிய நிறப்புள்ள சுமேதவரசனும் கேள்வியுற்று விசூதி ருத்திராட்சர் ிரித்து விரும்பத்தக்க ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷத்தை விதிப்படி யுச்சரித்து யுத்தநியித்த மெழுந்தவன், புகைத்து வருகிற மகாசேனன் பரிசுத்தமுள்ள காசித்தலத்தில் வாசஞ் செய்பவனாக விருக்கின்றானே என்பதை மனதில் நினைத்தான். எ-று. (ய௪)

காசிகர்வசிப்பாராக் கண்டாகும் வணங்கிடறீர்
தாசிரியாவகையிபே ராற்றுவதோ வெனக்கவன்றான்
பேசியமற்றவற்காங்கிப் பெருந்திறல் விச்சுவராதன்
முசியமாமறல்ந்படைஞர் முரிந்தோடும் படிநினைந்தான்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவரை நாம் கண்டால் வணங்குதலே யொழித்து, அவர்களுக்குத் துன்பமுண்டாகும் வண்ணம் கொல்லத்தக்க யுத் தஞ் செய்வலாமோவென்று சுமேதவரசன் கவலைகொண்டனன். இவ்வாறு கவலை கொண்ட சுமேதனிடத்து அளவிலாற்றலையுடைய விசுவநாயகர் கருணைசெய்து, சூழ்ந்தவிரோகியாகிய மகாசேனன் சேனைகள் தோற்று ஒடிப்போகும்படி திரு வுள்ளம் வினைத்தான். எ-று. (க௧)

ஐயனிது நினைக்கென மறக்கடைசெய் மாசேனக்
கையனிரும் படைமுழுதும் காற்றெதிர்த்த துய்யேபோல்
வையமிசை நிலைகுலைந்து மதிமாழார் தோடியது
வெய்யசெயலுடையானும் வெருவியுடைந் தோட்டெடுத்தான்.

(இ-ள்.) விசுவநாதர் இந்தப்பிரகாரம் கருதிருவனில், தருமத்தில் வரு விய வஞ்சகனாகிய மகாசேனனுடைய பெரும்படைகள் முழுவதும் பெருங்காற் றிலெதிர்ப்பட்ட மெல்லிய பஞ்சினைப்போல், பூமியின்மேல் நிலைகலங்கி மதிமய ன்கி யோடின. கொடுஞ்செய்கையுள்ள மகாசேனனும் பயந்து தோற்று ஒடிப் போனான். எ-று. (க௨)

போற்றுபெருங்காசிகர் புகுந்துபராவத்தியை
மாற்றும்வகையறியாய் வாமதேவனைக்கூவிப்
பாற்றுபடைசிலவுடையான் பாற்பலவென்பெரும் படையு
மேற்றுமுயலாநிறிதற் கேதுநீபுனாயென்றான்.

(இ-ள்.) துதிக்கப்படும் மகிமையுள்ள காசிகரத்தை மகாசேனனடைந்து தோல்வியினாலே சுடுகின்ற அவமானமென்னும் நெருப்பை அணைக்கும் வகைய றியாதவனாகி வாமதேவனென்றும் ஆசாரியரையழைத்து ஒடிவிடத்தக்க சில சேனைகளையுடைய சுமேதனிடத்து என்னுடைய பெருஞ் சேனைகள் பலவு மெ திர்த்து யுத்தஞ்செய்யமுயலாது ஒடிக்கிற்குக் காரணம் தேவரீர் சொல்லவே ண்டுமென்று கேட்டனன். எ-று. (க௩)

உரையெனலும் குரவனுணர் துவகையகத்தோட்கி
யனாய்பிராணியனைய னனையன்மிகு படையுடையான்
வினாகெழுதார் நீயனையான் மேவுசிறுபடையுடையான்
புனாயின்மிகுவலியோனீ புகலவனத்திலனெனினும்.

(இ-ள்.) சொல்லவேண்டுமென்ற வளவில் ஆசாரியர், திருவருளாலறிந்து சந்தோஷத்தை மனத்திலடக்கிக்கொண்டு, நீ அரசர்க்கரசனாவன். சுமேதனோ டுர் தேசத்தரசன். வாசனைபொருந்திய மாலையணிந்த நீ அதிகசேனைகளையுடையவன். அவன் சில சேனைகளையுடையவன். நீ சூற்றமில்லாத பராக்ஷமத்தை யுடையவன். அவன் அடக்கில்லாதவனாயினும். எ-று. (க௪)

காசிகர்வசிப்பாராக் கண்டுபணிபவன்வேத
வாசியுடையகிலேசன் மலரடிக்கேயன்புடையான்

பேசியநல்லொழுக்குடையான் பெருந்தெய்வவலியுடையான்
விசியகாமாதியினுள் மேதகையகல்வியினுள்.

(இ-ள்.) அச்சமேதன் காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வவரைக்கண்டு வணங்
குன்றவன். வேதங்களால் எடுத்துக்கூறும் விசுவநாதருடைய தாமரை மலர்
போன்ற திருவடிகளுக்கு அன்புசெய்பவன். சொல்லத்தக்க நல்லொழுக்கங்களை
யுடையவன். தெய்வபலத்திற் றெந்தான். காமாதியுள் ளுள்ள யொழிந்தவ
ன் மேலாகிய கல்வியை யுடையவன். எ-று. (௧௯)

அன்னவனுக் கெதிர்மறையா வமைந்தவனியாதலினுள்
மின்னருவாட்படைபிடித்து விறன்மிகுதின் பெரும்படை
ளென்னவுமற்றவற்கெதிரா பேருவதெக்காலுமில்
முன்னரியவுண்மையது மொழிந்தன னென்றன்குரவன்.

(இ-ள்.) அச்சமேதனுக்கு விவோத ஒழுக்கத்திலுள்ளவன் நீ யாதலால்,
மின்போலும் விளங்குகின்ற வாளாயுதத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு மிகுந்த பராக்
கொழுமுள்ள உன்னுடைய பிரபல சேனைகள் யாவும் அச்சமேதனுக்கு எதிர்த்து
யுத்தத்திற்குச் செல்வது. ஒருக்காலுமில்லை, நினைத்தற்கரிய சத்தியமிதுவாகுமெ
ன்று ஆசாரியராகிய வாமதேவமுனிவர் கூறினார். எ-று. (௨௦)

குருவாமதேவன்மொழி யுண்மையெனக் கொள்ளாராய்
மருவாத கொடுந்துயர்க்கே யாளானமகசேனன்
பெருவாழ்வும் பெருவலியும் பெரும்புகழும் கரிகரசை
யொருவாதகமேதனுக்கே யுளவாக யுளவாக.

(இ-ள்.) வாமதேவனென்னும் ஆசாரியர் குருவாக்கை உண்மையென்று
கொள்ளாதவனாகி சங்கப்பாடாத கொடியதுயரங்களுக்கே ஆளாகிய மகாசே
னனென்பவன், அதிகசம்பத்தும் பிரபல பராக்கொழும் பெரும் புகழும் கரிகர்
பதியினிடத்து அன்பு நீங்காத கமேதனுக்கே உண்டாகுக உண்டாகுக. எ-று. (21)

மறைநெறியுங்கா ளுநர் மான்யியமுங் கற்பனையே
யிறையிலவன்றன் னொடுபோ ரேற்றடைவன்வாகையென
முறைநிறுவு குரவனெதிர் மொழிந்துகின்ந் ததிர்த் தெழுந்தான்
பறைகெழுபல்படையினெடும் பண்டுபோற் போய்வளையதான்.

(இ-ள்.) வேதங்களில் விதித்த நல்லொழுக்கமும், காசித்தல மகிமையும்
கற்பனையாகும், கண்காலத்துக்குள் அச்சமேதனோடு யுத்தஞ்செய்து வெற்றிய
டைவேனென்று விதிவழியாகக் கட்டளையிட்ட ஆசாரியரொடுகோ சொல்லிக்கோ
பித்து ஆரவாரத்துடனெழுந்த மகாசேனன் வாத்தியங்களை யுடைய பலசேனை
களோடும் முன்போல அச்சமேதனைக்குழுந்த கொண்டான். எ-று. (௨௨)

சிவநாமமெழுதுபடைக் கலமேந்தித்திராதச்

சிவநாம முச்சரித்துச் சிவந்தெழுநில் படையுடையான்

இவது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எரு

சிவநாமமே பொருளாத் தெளிந்தவனாதலினால்

சிவநாமமே நவீனமுன் சிதைந்தது மாற்றவன்படையே.

(இ-ள்.) சிவநாமங்களை எழுதிய ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு எப்பொ
ழுதுஞ் சிவநாமத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு கோபித்தெழுந்த அற்பசேனைகளை
யுடைய கமேதன் சிவநாமமே உண்மைப்பொருளென்று தெளிந்தவனாதலால்
அச்சிவநாமத்தைக்கொண்டு கொண்டெழுந்தனன் விரோதியாகிய மகாசேனன்
சேனைகள் முறிந்தோடின. எ-று. (௨௩)

முன்போலப்படைசரிந்து முகெய்யோடிடக்கண்டு
பின்போய்நிறிடவென்று பேசவுநிலவாதோடத்
தன்போடுபராபவமுந் சுட்டிடலான்மகசேனன்
வன்போடுமனம்புண்ணாய் மருவுகாசியிற் புருந்தான்.

(இ-ள்.) முன்னோடியதுபோல சேனைகள் நெடுங்கியோடுதலை மகாசேனன்
பார்த்து பின்னையோடி நிற்பீர்களென்று சொல்லவும், அவைகள் நிலலாது ஒடி
ப்போக, துயரத்தோடு அவமானத்திசுதிதலால் தைரியமில்லாத மனம்புண்ணா
த்தான்வசிக்குங் காசித்தலத்திற் புருந்தான். எ-று. (௨௪)

இவனிலைமையிதுவாக வினியதுவாபரத்தினொடு
கவர்மனவஞ்சகத்திறல்சால் கலிவாதம் புரிந்தெழுந்து
தவ்நிலைமை யறச்சாய்ப்பேன் நாராதலநன் கோம்பிவிவா
ரவர்கிலையும்றாக வாக்குவலென்றுடன்றதைந்து.

(இ-ள்.) மகாசேனன் செய்கை இவ்வண்ணமாகிமுடியு மெலான துவாபர
யுத்தேவதையோடு வேறுபட்ட மனமும் வஞ்சகத்திலேமிகுந்த திறமையுள்ள
கலியுகபூவுஷன் விரோதங்கொண்டெழுந்து தப்பிகளுடைய தன்மையை முழு
துங்கெடுப்பேன் பூவுலகத்தை செவ்வையாகக் காக்கின்ற அரசர் தன்மையையும்
அவ்வாறுக்குவேனென்று கோபித்துச்(சபதம்)சொல்லிக்கொண்டி. எ-று. (௨௫)

விரும்புகமேதனைக்கார மிக்கநாள் காத்திருந்து
மரும்புசமையங்கிடையா தச்சமிகுந்தெதிர்வந்து
பெரும்புவியான் மன்னவநிற் பேணியடைதாமுயன்றே
விரும்புனிதத்திடங்கொடா திருந்தனையாவிதுதகுமே.

(இ-ள்.) நல்லவர்களால் விரும்பத்தக்க கமேதனென்னும் அரசனையடை
தற்குக் கலிபுருஷன் நெடுநாள் காத்திருந்தும் அவ்வரசனிடத்து அஞ்சார மின்
மையால் நெருங்கச் சமையங்கிடையாது மிகுந்தபயங்கொண்டு எதிரோ வந்து
தமது வடிவத்தைக் காட்டி பெரியவலகத்தை யாளுகின்ற கமேதவரசனே யுனை
விரும்பித் தொடர் முயற்சித்தேன் நீ மகாபரிசுத்தனாதலால் எனக்கு இடங்கொ
டாதிருந்தனை இச்சுத்தம் உனக்குத் தகுதியுள்ளதாக விருக்கின்றது. எ-று. (௨௬)

என்றுமொழிதலுநீயர் ரென்றரசன் வினாவுதலு
நன்றுவினாவினயறத்தை நரசஞ்செய்திகெடுகோ

னென்றுநினைவடைவாஞ்சை புள்ளேனென்றுரைத்திடலும்
கன்றுசினங் கொடுபிடித்துக் கால்யாப்புமிடுகென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று கூறியவனவில் கீயாரென்று சுமேதவாசன்கேட்க
நல்ல வினாசெய்தலை தருமத்தைக் கெடுக்கின்ற கலியுகபுருஷன் நான், சன்மார்ச்
கமுள்ள உன்னை யடையுமாசைகொண்டு வந்தேனென்று சொன்னவனவில்
பெருங்கோபங்கொண்டு இக்கலியைப்பிடித்து காலிலிழைப்பாடுகின்றேன்
தனது பரிசனங்களுக்குத்திரவுசெய்தான். எ-று. (2௭)

இதுசெய்யுமிவ்வல்ல நெனவெருவிக் கலிவணங்கி
முதுபுகழோய் சிவநாம மொழிவாரை யான்சாரே
னதுபெரிதோ நின்னாம மறைகுறை யஞ்சாரேன்
கதுமெனவென்றேறிடுதி யெனவேண்டக் கழிகென்றான்.

(இ-ள்.) விலங்கிடுதற்கு இவன் வல்லவென்று பயந்து கலிபுருஷன்
சுமேதனைவணங்கி, பெரும்புகழமுள்ளவனே சிவநாமத்தை யுச்சரிப்பவர்களை யான்
சாரமாட்டேன் அது பெரிதாமோ உன்னுடைய நாமத்தைச் சொல்பவர்களையும்
அனுமமாட்டேன், கீக்கிரமாக என்னை விட்டுவிடவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொ
ள்ள அச்சுமேதவாசன் (இரங்கி) போவென்றான். எ-று. (2௮)

கழிந்தகொடுங் கலியஞ்சிக் காசியொடு சிவநாம
மொழிந்தவ்வா யடையும்வலி முக்காலத் தினுமிலையென்
நிழிந்தமுக மொடுஞ்சாம்பி யிருந்ததாம் சுமேதனெடு
பொழிந்தசமர் பொரப்போந்த பொல்வாத புரவலன்போல்.

(இ-ள்.) கீக்கிவிட்டகொடுப கலிபுருஷன் பயந்து காசித்தலத்தையும் சிவ
நாமத்தையும் உச்சரிப்பவர்களைச் சேரும் வல்லமை திரிகாலத்தினும் எமக்கில்லை
யென்று தொங்கிய முகத்துடன்வாடி இருந்தான் (சன்மார்க்கமுள்ள) சுமேதவ
ாசனோடு சாமாசிபொழிந்த யுத்தஞ் செய்யும்படிசென்ற துஷ்டனாகிய மகா
சேனைப் போல. எ-று. (2௯)

மானத்தான் மனமறிந்த மாசேனாராயந்து
மோனத்தாலுயர்ந்தரு முன்சென்று பணிந்துமதி
யினத்தா னின்வார்த்தை யிகந்தேனிங் கானமெழுமஞ்
ஞானத்தாம் கெடுவேனோ நல்லாயென் றுறவிரந்தான்.

(இ-ள்.) அவமானத்தால் மனச்சோர்வையடைந்த மகாசேனன் ஆரோ
சித்து, ஞானத்தாலுயர்ந்த ஆசிரியராகிய வாமதேவமுனிவர்முன்னே போய்ப்ப
ணிந்து மதிக்கேட்டால் தேவரீருடைய திருவாக்கைக்கடந்தேன் இப்படி உண்டா
கின்ற அஞ்ஞானத்தினால் செட்டுவிடுவேனோ, இனி யிழைக்குகவண்ணங் கட்ட
ளை இடுமென்று குறையிரந்தான். எ-று. (௩௦)

இரந்தவனைநோக்கிமன மிரங்கி மெலியாதவருள்
சுரந்துருவன்புகல்வான் துட்டனாகியசேன

ரு-வது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௪௪

கிரந்தரமிக்காசியைநீ நினைவிசுவேசனைப்பணிமெய்
வரந்தருங்கையிற் படிநின் வல்வினைதீர்தருமென்றான்.

(இ-ள்.) குறையிரந்தமகாசேனைப் பார்த்து மனமிரங்கி பூரணகிருபை
வைத்து ஆசாரியர்சூறுவார், துஷ்டனாகிய மகாசேனனே எப்பொழுதும் இக்
காசித்தலத்தை நீ நினைசெய் விசுவநாதனாவணங்கு நல்லவர்களைத்தருகின்ற
சுக்கையில் ஸ்ரீநாராயண உன்னுடைய வல்வினை ஒழித்துவிடுமென்று கட்டளை
யிட்டான். எ-று. (௩௧)

உண்மையாசிரியன்வர யுரைத்தமொழி யுட்கொண்டு
வண்மைசேர் மகன்புயத்து மாநிலந்தாங் குறுபார
மெண்மையாம் வகையிருத்தி யிடர்முழுது மிரித்திவொன்
தண்மையார் குணத்தினெடு சஞ்சரிப்பானுயினான்.

(இ-ள்.) சத்திய ஞானத்தையுடைய ஆசாரியர் திருவாக்கால் கட்டளையி
ட்ட வாக்கியத்தை மனதிற்கொண்டு உதாரத்துவமுள்ள தன்குமாரன் புயங்களில்
பெரியபூமியைத் தாங்குகின்ற பாரத்தை விதிப்படி இருத்தி, ஈஷ்ணுத்திரயங்களை
யும் நீக்கும்படிக்கு சார்த்தமுதலிய குணங்களோடு பழகத்தொடங்கினான். எ-று. (32)

கதிருதிக்கு முன்மெழுந்து கங்கைநீ ரிடைப்படிந்து
பிதிர்தலில்வெண் ணீரணிந்து பிறங்குறுகண் மணிபூண்டு
மதியமையும் விசுவேசன் மலரடிகள் வழிபட்டுப்
பொதியருள்செய் தருளன்ன பூரணியை யும்பணிந்து.

(இ-ள்.) சூரியோதயத்துக்கு (ஐந்து காழிகைக்கு) முன்னமெழுந்து, கங்
கைதிருத்தலில் ஸ்ரீநாராயணசெய்து, சரீரமுழுதும் விபூதியணிந்து, வினக்கமுற்ற
உருத்திராக்ஷமாலிகை தரித்து, மனத்திலெழுந்தருளத்தக்க விசுவநாதர், தாம
ரைமலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, கிறைந்தசுருணையைச் சேட்கின்ற
அன்னபூரணித்தாயாரையும் பணிந்து. எ-று. (௩௩)

மன்னுகா சியைவிருப்பின் வலஞ்செய்து சிவநாமம்
பன்னுவா ரடிபணிந்து பற்றுவே நில்லானும்
முன்னுமா சிரியனையு முனியின்றிப் போய்த்தொழுது
தான்னுபே ரன்பினனாய்த் தாயனாய்ப் பயிலுவான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்றகாசிப்பதியை, அதிக பிரியத்தோடு பிரதக்ஷிணஞ்செ
ய்து சிவநாமத்தை உச்சரிக்கின்ற பெரியோர்களுடைய திருவடிகளில் வணங்கி,
வேறுபற்றுக்களைச் சிந்தியாதவனாகி (யாவரும்) சிந்திக்கத்தக்க ஆசாரியராகிய வாம
தேவ முனிவரையும் அன்புடன் போய்வணங்கிக்கொண்டு, கிறைந்த அன்பை
புடையவனாய்ப் பரிசுத்தமடையோடு பழகியிருந்தான். எ-று. (௩௪)

இன்னபடி சிவநாளங் கினிதுபயில் வதுதெரிந்து
நன்னலமார் விசுவேசர் நானுரு டரப்பெற்றுப்

பன்னிரிய தீமையெலாம் பாழாக்கிப் பாகதியும்
பன்னிரிய பேரின்ப முற்றிருந்தான் மாசேனன்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சிலகார் அக்காசித்தலத்தில், மகாசேனன் உத்
தம மார்க்கத்தில் இன்பமாகத் தினந்தோறும் நடந்துவருவதை, நிறைந்த ஆரத்த
ருபராகிய விசுவாதரநிறை அதுக்கொஞ்செய்த, அவ்வதுக்கொத்தைப் பெற்றுக்
கொண்டு சொல்வதற்கரிய (சஞ்சிதமுதலிய) வினையெல்லாம் பாழ்ப்படுத்தி
மேலாகிய பாஞ்ஞனத்தையுடையவனாய் கிளைத்தற்கறி முத்தியின்பத்தையடைந்த
னன். எ-று. (௭௬)

மருவுகொடுத்திமைபுரி மாசேனனென்பவனும்
வெருவுதவிற்குத் தடைவரிய வீட்டின்ப மடைவனென்றிற்
பொருவுதவிற்கு காசிமான் மியம்புகலற் கெவிதாமோ
வருவுருவச் சிவபெருமாத் கத்தலத்தே மிருவிருப்பம்.

(இ-ள்.) தங்கியமகாபாதகங்கையெடுத்த மகாசேனனென்றும் அரசனும்
அப்பாதகப்பலனுண்டாகும் அச்சமொழிந்து, மோசை இன்பத்தைப் பெறு
வானாயின், சமாளமில்லாத காசித்தலத்தின் மனமொழுவதற்கு அருமையா
கும், அருவத்திருமேனியையும் உருவத்திருமேனியையும் கொண்டிருக்கிற சிவ
பிரானுக்கு அக்காசிப்பதில் அகிகவிருப்பமாகும். எ-று. (௭௭)

ஆதலினால் காசிகர் வசிப்பவர்க ளைம்புரிந்து
காதலினால் லாவேண்டும் வேறொன்று கருதின்றோற்
பாதகமார் தருமியன்போற் படாதபாடுறுவரென
மேதருமா மறைத்தருமன் விரித்துரைத்தான் றிபகற்கே.

(இ-ள்.) ஆனபடியினால் காசிப்பதில் வாசஞ்செய்பவர்கள் சிவதருமங்க
ளேச்செய்து (நன்மார்க்கத்தில்) விருப்பமுடைபவர்களை வசித்தல்வேண்டும். அத
ற்குமாறாக கிண்ப்பார்களானால் நிறைந்த பெரும்பாவமுள்ள இம்மகாசேனனோ
ப்போல வேறொருவரால் அதுபவிக்கப்படாத அவமானமுதலிய குடாப்பாடுகளை
அனுபவிப்பவென்று பெருமையுள்ள வேததருமமுனிவர் மாணுக்கனாகிய தீபகன்
க்கு விரிவாகக் கூறினார். எ-று. (௭௮)

மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் ௫-க்குத் திருவிருத்தம் உஉஉ.

தி ரு ச் சி ர் த ம் ப ல ம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூவது நரநாமாயணர் நாரதருக்குபதேசித்த

அத்தியாயம்.

தி ரு ச் சி ர் த ம் ப ல ம்.

ஆரியனாகிய பிபகன்பணியா வைபனேதத்துவ விசாரஞ்
சரியயோகம் யாகநற்றவநற் றீர்த்தயாத்திறாசெபவிரதங்
கூரியதரும் தானமாகிகளைக் குயிற்றிடவல்லமை யில்லா
னேரியன்முத்தி யடைதருதரும் மிதுவெனவுரைத்திடல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) வேததருமனென்றும் ஆசாரியர் திருவடிகளை மாணுக்கனாகிய
தீபகன்வணங்கி சற்குருவே தத்துவவிசாரனைசெய்தல், நிறைந்த யோகாப்பியாச
ஞ்செய்தல், யாகஞ்செய்தல், மேலாகியதவஞ் செய்தல், உயர்ந்ததீர்த்தயாத்திறா
செய்தல், ஜெபஞ்செய்தல், நல்லவிரதங்களை அனுட்டித்தல், நுட்பமாகிய தரும
ஞ்செய்தல், உத்தமதானமாகிகளைச்செய்தல், மேற்சொன்னவைகளில் ஒன்றுஞ்
செய்ய வல்லமையில்லாதவன் அழகியமோகந்ததை அடையத்தக்க உபாய தரும
மிதுவென்று திருவாய்மலரவேண்டும். எ-று. (௭௯)

கலகத்துயிர்கண் ஞானமுமதனும் கைவரு முத்தியுமடையு
மெலிவென்ற சொல்லிற்றுந் புது விளைத்திடு மருடியென்றிரப்புவன்
வொல்புகழ்க்குரவ னுணர்ந்துவன்மைந்தர் உண்மைசேர் சபிலமாமுனி
வலிகெழுமரிசொருபியென்றெவருமதித்திடப்படுமுயர்பெரியோன்.

(இ-ள்.) கலியுகத்தில் ஆன்மகோடிகள் உண்மைஞானத்தையும், அதனால்
சித்திக்குன்ற முத்தியையும் எளிதாக அடையுமென்றெ வரகியும், ஆச்சரியத்தை
உண்டெய்ன்னும், (அதனுண்மையைத்) திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று,
(தீபகன்) குறையிரப்ப, வியாபித்த புகழையுடைய வேததருமமுனிவர், சீடனே
கேட்பாயாக, உண்மைஞானத்தையுடைய மகிமையுள்ள சபிலமுனிவரென்பவர்
வல்லமைதங்கிய விஷ்ணுசொருபியென்று யாவராலேயும் மகிச்சத்தக்க கெம்பீர
முள்ள பெரியவர். எ-று. (௮௦)

ப-ம். வஞ்சனைக்கிடமாகிய கலியுகத்தில், உண்மைஞானமும் அதன்பிரயோ
கமாகிய முத்தியும் அடைதல் அருமையிலருமையாதலின், "ஞானமுமதனும்
கைவரு முத்தியுமடையு மெலிவென்ற சொல்லிற்றுந் புது விளைத்திடு" மென்று
கூறினார்.

அணையமாமுனிவன் பாற்சிலமுனிவ ரடைந்தனர் வணங்கியதுரைப்பார்
வினையமார்மன அத்தியாயவரன் ஞானம்வினாவதின் றத்தகைஞானம்

புனைபெய்தாது பவம்பலகோடி பொருத்தினு முத்திகாராது
துணையவச்சுத்தி யுறும்வகையெக்குச் சொல்லெனக் கபிலகுறிவிவான்.

(இ-ள்.) அக்கபிலமதறா முனிவரிடத்து இவ் முனிவர்களுவந்து, பணிந்து
இதைச்சொல்லுகின்றார்கள். வினையசம்பத்துள்ள தெத்தத்திவந்தா லல்லாமல்
உண்மைஞானமுண்டாசமாட்டாது. அவ்வுண்மைஞானம் வராமல் பலகோ
டிசரி மெடுத்தாலும் முத்திவாராது (ஆதலின்) வினாக்கள் அச்சித்தசுத்தி உண்
டாகிற மார்த்தத்தை யெங்களுக்குத் திருவாய்மலர்வேண்டுமென்று கேட்க, சபி
லமுனிவர் கட்டலையிடத்தொடங்கினர். எ-று. (க)

சித்தியென்பதுதான் சத்தியசொருபுச் சேய்த்ததா லனிமையா
காது, முத்தியின்றிருப்பம் வைத்தவர் பெறுவான் முயன்றிடல் வைக
லும் வேண்டும், பொத்தியமாயை தனைச்சயங்கோடல் புவியிடத்தெரிய
தோவன்று, சத்தியஞானந்தமாமுதலவற்றையுபாதித்தலேவேண்டும்.

(இ-ள்.) சித்தியென்று சொல்லத்தக்கது சத்தியமாயுள்ள சொற்பாறுபவ
மாகும், அச்சொருபாறுபவம் தூரமேயன்றிக் கரீபமாகாது. அவ்வபவத்தில்
விருப்பம்வைத்தவர்கள் அதைப்பெறும்பொருட்டு சதா காலமு முயறிக்கவேண்
டும். மூடிக்கொண்டிருக்கின்ற மாயையை வெல்லுதல் பூயிபிளிடத்த, எளி
தன்று. (அதை) வெல்லுஞ்சாதகம் யாதெனில் சத்தொத்தருபாசிய முந்தகட
வுளை உபாசனைசெய்யவேண்டும். எ-று. (ச)

ஆசையொழிந்தால் விஷயவாசனை யொழியும். விஷயவாசனையொழித்
தால் மனோலயம்வரும். மனோலயம்வந்தால் மாயையொழியுமாதலால் எனியதோ
வன்றென்றுகூறினார்.

கொடியவாதனையி லமுத்தியபுயிர்கள், குறிக்கொளும் பிறப்போப்பு தாக்
கடியதோர்குணத்தை நினைதொறும்வருத்தல் கலப்புறுதிருத்திடல் பின்பு
படியவாய்விடைய வாதனைத்தல் பரிவுதருவிர்க்கரிதாரு
நெடியமாமுனிவர் மென்மெலவதனை நீத்தலேதுணிபென வுணர்மின்.

(இ-ள்.) கொடுமையான பிரபஞ்சவாதனையிலமுத்திய ஆன்மாக்கள் குறித்
கப்படுகின்ற உற்பத்தியைத்துக்குப் பயமுறுங்கள். அச்சமுள்ள இவ்விழிகுணத்
தை நினைக்குத்தோறும் வருத்தமுண்டாகாதிருக்கவில்லை. உலகத்தை விரும்புகிற
விஷயவாசனை நீங்கும்படி சுத்தவாசனையிற் பழகி வருதல் உயிர்களுக்கு அரு
மையாகும் பெருந்தவமுள்ள முனிவர்களே உபாயமாக அவ்விஷயவாசனையை
நீக்குதலே துணிபென்று தெரிவிக்கலாக. எ-று. (இ)

முத்தியென்பதற்கு மூலமொன்றுதான் முன்னவன்றிருவருளதுவும்
பத்தியிற்றுவான் பணிவிடைபுரிந்து பனகதுதால்பலபயின்று
சித்திபெற்றவருக் கெய்திமென்றித் திருவிலாமுடாய்த்திரியும்
புத்திகெட்டவருக் கெய்துமோவிர்தப் பூரணமானசாதனமே.

(இ-ள்.) முத்தியென்று சொல்வதற்கு மூலகாரணமாயுள்ளது இவ் பெரு
மான் திருவருளாகும். அத்திருவருளும் பத்தியோடு ஆசாரியர் பணிவிடை
செய்து குற்றமற்ற ஞானசாத்திரங்கள், பலவற்றிலும் பழகி, ஓழுக்கும் சித்தித்த

கூவிதுநாநாராயணர்நாரதருக்குபதேசித்த அத்தியாயம். அக

வர்களுக்குக் கிடைப்பதன்றி இச்சம்பத்தை யடையாமல் அஞ்ஞானமுடையா
ர்ப் பிரபஞ்சத்திலும்கின்ற மதிக்கேட்டையுடையவருக்கு இப்பூரணமான சாத
னங் கெட்டுமோ (கிட்டாது.) எ-று. (ச)

வளிதடவரினு மினிதுபாட்டெடுக்கு மகதியாழ் முனிவானவா
வொளிகெழுநரா ராயணர்மருவு மொப்பிலாச் சிரமத்தையும்றுத்
தெளிதருபெரியி மெச்சுமத்தாற் சித்தியுஞ் சத்தியுமுண்டா
மளிகெழுவிடைய வாதையெதன லழிதருமுனாத்திடல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) (அனுபவமான ஒருகதை சொல்வேன் கேளுங்கள்.) கார்த்தசேம்
பின்மேற் படினும் கால்களோடமைந்த கானத்தையுண்டாக்கும் மகதியாழை
யுடைய நாரதமுனிவர் அளவில்லாத ஞானப்பிரகாசத்தையுடைய நாராராயணர்
வீற்றிருக்கின்ற சமானமற்ற ஆச்சிமத்தையடைந்து தெளிவுள்ள மஹாநுபா
வரோ எந்த லியமத்தாற் சித்தசுத்தியும் அனுபவசித்தியுமுண்டாகும். பழகியவிடைய
வாதனை எந்தச்சாதனத்தாலழிந்துவிடும். (தேவரீர்) சட்டலையிடவேண்டும். எ-று.

யாவரும்பெண்டு பிள்ளையாதியர்பா லியற்றபிரமானமென்றுநாக்கு
மேவருமாக்கோட் பட்டவராகி வெய்துயிர்த் துழிதருகின்றார்
தாவருமகங்கா ரத்தினுற்குரவன் சாத்திரம் வருணமாச்சிரமம்
பாவருபியம மாதிகுரிமுந்து படுதுயர்க் களவிலையென்றும்.

(இ-ள்.) (இஃதன்றியும்) எல்லோரும் மனைவி மக்கள் முதலானவரிடத்து
வெவ்வுக்கும், அபிமானமென்று சொல்லத்தக்க விருப்பமென்னும் பரம்பினால், கடி
க்கப்பட்டவராகி பெருமூச்சுவிட்டுத் திரிபுகின்றார்கள். கெடுதலில்லாத அகங்காரத்
தையுடையவர்களாய் குருவாக்கொத்தையும், சாத்திர உணர்விலையும், வருணாச்சி
ரம நிலைகளையும், பரவிய நல்ல லியமமாதிகளையும், கைவிட்டுச் சதா காலமும் படுகிற
துயரங்களுக் களவில்லாதவராகி. எ-று. (அ)

மற்றுமொவ்வொருகோட் பாடுளய்கொண்டு மரூப்பெரும் வாதமே
யியற்றிச், சற்றுமோர்சாந்தந் தழுவிவார்திரிவார் தவலருங் கட்டுமுற்றொ
ழிய, விற்றுமாமுத்தி கலப்பதென்றுணாப்பி ரென்னலுமுகமிகமலர்து
பற்றுமாதரத்தினுறுத்துழாய்ப்பட்டலைப் பண்ணவரினிகெடுத்துணாப்பார்.

(இ-ள்.) வேறுவேறுபுள்ள ஒவ்வொருகோட்பாடுகளை மனத்திற்கொண்டு
மாறாமல் பிரபலவாதமிட்டவர்களாய்ச் சாந்தத்தை லேசமுத்தமுதலாம் உழல்
வார்கள். கெடுதலில்லாத அப்பந்தம், முழுவதும் விட்டொழிந்து மேலாகியமுத்
திடையுடையது, எக்காலமென்று நாரதமுனிவர் கேட்க, நல்ல துளசிமாலைய
ணிந்த நாராராயணர் உண்டாகிய அன்பினால், மிகுந்த முகமலர்ச்சிகொண்டு
இனிமையுடன் எடுத்துரைக்கின்றனர். எ-று. (ஆ)

* பருவருங்கலியின் விடலரிதாய பந்தபாசங்களைப் போக்கி
யொருவருமுத்தி யடைதாராடையு முபாயமொன் றுண்டதுகேட்டி.

மருவருமறைமா முடிசெப்பொலிந்து வைகுணங்கமிகநகரில்
வெருவருத்திடத்தின் வசித்தலேயின்ப வீடுபெறுவதற்குபரமம்.

(இ-ள்.) துன்பத்துக்கிடமாயிவையுத்தில் விதேத்கரிதாயெ சம்பந்தமுள்ள
பாசங்களைப்பொழித்து ஒருவரும் முத்தியடையமாட்டார்கள். (ஆனால்) அடை-
கின்ற உபாயமொன்று இருக்கின்றது அவ்வுபாயத்தைக் கேட்பாயாகவிடுதற்கரிய
வேதங்களின் (ஆதி) மத்தி அந்தங்களில் விளக்கமாகப் பரிபாதிக்கின்ற மகத்தான
காசித்தலத்தில் அச்சமில்லாமல் திடத்துடன் தூக்கஞ்செய்தலே இன்பமயமாகிய
மோகவிட்டை அடையதற்கு உபாயமாகும். எ-று. (40)

மறைமுடியுமர்மா தேவனும்பாருமலர்ப்பொருட்டனைபிரப்பவனும்
கறைகெழுருவிசத் தண்ணலும்வானேர் கணங்கனும் வித்தியதாரு
முறைகருடரும்கிம் புருடருஞ்ச முயிழையிற் றாகரும்பிறகு
நிறைகெழுவாஞ்சை பொடுகெரியாது நிகழ்தரப் படுவதக்காசி.

(இ-ள்.) வேதமுடியில் தங்குவின்ற சிவபிரானும், விஷ்ணுவாகியவானும்,
தாமரைமலர்ப்பொருட்டை இடமாகக்கொள்ளும் பிரமனும், (சத்தருக்களு-
டைய) உகிரத்தோன்ற வச்சிராயுதமெந்திய தேவேந்திரனும், தேவகிட்டங்கனும்,
வித்தியாதார்களும், கருடரும், கெழுருடர்களும், விஷத்தைக்கக்குகின்ற தத்தய்
களையுடைய நாகலோகத்தவரும், மற்றையோர்களும், பூரணமாக நிறைந்த பிரி-
யத்தோடு சதாவகைப்படுவது அக்காசித்தலமாகும். எ-று. (41)

முத்தியாவருக்கும் கொடுப்பமென்றுலகின் முகிழ்த்தபலேலங்களினுள்
சித்திசேர்பவருக் களித்திடுங்காசித் திருத்தலம் பொலுவதில்லைப் பருவ
பத்திசெய்பாம சிவத்தலமென்றும் பரவுவிட் டெனாத்தலமென்று
மொத்தியல்பிரமத் தலமென்றுமுறைப்ப வேங்குமல் வானத்தக்கானம்.

(இ-ள்.) (வந்து வசிப்பவர்கள்) யாவருக்கும் மோகத்தைத் தருகிறோ-
மென்று (புராணங்களால் தெரிவிக்கின்ற) உலகத்தினுண்டாயிருக்கும் அனேக
தலங்களுக்குள் மோகப்பாதுபவத்தினால், அடைபடுக்குக் கொடுக்கின்ற கிறந்த
காசித்தலத்துக்குச் சமானமொன்றுமில்லை. பத்திசெய்தற்கிடமாகிய உயர்வுள்ள
ஆனந்தகானம் என்னும் அக்காசிப்பதியை பாலித்தலமென்றும் விஷ்ணுத்தல-
மென்றும் பிரமதேவருடைய தலமென்றும் சொல்லுவார்கள். எ-று. (42)

சிறிசிலர்காசி மான்யியந்தெரிந்து தீர்க்காதாவயின் வசிப்பார்
சிறிசிலர்கங்கை நறும்புனலாடித் தேவதேவனைப்பணிக் தமர்வார்
சிறிசிலர்ன்ன பூரணியுமையைத் தெரிசனஞ் செய்துவீற்றிருப்பார்
சிறிசிலர்நம்மைத் துழாய்கொடுபோற்றிக் திருத்தருபத்திசெய்துறைவார்.

(இ-ள்.) சிலபேர் காசித்தலத்தின் மகிமையை எண்ணி விட்டுக்காமல்
அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்கள். சிலபேர் கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து
தேவதேவராகிய விசுவநாயகரை வணங்கி வசிப்பார்கள். சிலபேர் உமாதேவியா-
ராகிய அன்னபூரணியாரைப்பணிக் து வசிப்பார்கள். சிலபேர் விஷ்ணுவாகிய நம்-
மைத் துளவக்கொண்டு அருச்சித்து சிறப்புற்ற பத்திரென்று வசிப்பார்கள். (43)

காவயநரதாராயணர் நாரதகுக்குப்பேரித்தஅத்தியாயம். அந்

சிறிசிலர் துண்டி விரையகர்தம்மைத் தினந்தொறும் போற்றியேத்தெடுப்-
பார், சிறிசிலர்குமரக் கடவுளாவணங்கித் திவினையொழிந்தினி தமர்வார்
சிறிசிலர்காவ வயிரவற்போற்றிச் சிந்தனாமுற்றிடக் கரண்பார்
சிறிசிலர்தண்ட பாணியைவணங்கித் திருவொடும்பொலிந்தினி தமர்வார்.

(இ-ள்.) சிலபேர் துண்டிவிரையக்கடவுளைத் தினந்தொறும் அருச்சித்துத்
துதிப்பார்கள். சிலபேர் முருகக்கடவுளை வணங்கிக் கொடியவினைகளை நீக்கிக் கக-
மாக வசிப்பார்கள். சிலபேர் காவயிரவரை வணங்கி எண்ணிய எண்ணங் கை
கூடக்கண்டு (வசிப்பார்கள்.) சிலபேர் தண்டபாணியைப்பணிந்து ஞானசம்பாத்
தோடுவணங்கியுற்பத்தடனிருப்பார்கள். எ-று. (44)

சிறிசிலரழலைப் போற்றியேத்தெடுப்பார் சிறிசிலர்புரிநியைத் தொழுவார்
சிறிசிலர்வசிப்போர்க் கிடமுதற்பலவுந் திருத்தகக்கொடுத் துபசரிப்பார்
சிறிசிலர்மறையோ ராதிபர்க்குணவு செறிசுவையொடுப்படைத்துவப்பார்
சிறிசிலரெல்லை வலம்புரித்தமர்வார் சிறிசிலர் தியானஞ்செய்திருப்பார்.

(இ-ள்.) சிலபேர் அக்கினத்தேவனா வணங்கித் துதிப்பார்கள். சிலபேர்
சூரியதேவனா வணங்குவார்கள். சிலபேர் அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவருக்கு
விதிமுதலாகிய பலவற்றையும் சிறப்போடுகொடுத்த உபகாரஞ் செய்வார்கள்.
சிலபேர் பிரமணர் முதலானவர்களுக்கு உண்டியை (ஆறுவகையாக) கெருங்-
கிய சுவையோடும் படைத்துக் களிப்பார்கள். சிலபேர் காசித்தலத்தைப் பிரதக்ஷ-
னஞ்செய்து வசிப்பார்கள். சிலபேர் (காசிப்பதியை) தியானஞ்செய்து வசிப்-
பார்கள். எ-று. (45)

சிறிசிலர் பிரம சரியமாலிலேயிற் சேர்ந்துவினைமுழு தொழிப்பார்
சிறிசிலர்நிரக நிலையடைந்தடைந்தார் திறம்பலற் றிடவுபசரிப்பார்
சிறிசிலர்வானப் பிரத்தமாலிலேயிற் சேர்ந்துமாதவத்தினையுணர்ப்பார்
சிறிசிலர்சங்கி பாசபேதத்திற் சிறந்துபற் றறுத்துவீற்றிருப்பார்.

(இ-ள்.) சிலபேர் உயர்வுள்ள பிரமசரிய ஆக்ரமத்தைப்பெற்று கொடிய
வினைமுழுவதையும் ஒழித்துவிடுவார்கள். சிலபேர் நிரகத்தாகிரம நிலையப்பெ-
ற்று அத்தலத்துக்கு வந்தவர்களுடைய துன்பமொழியும்படி உபகாரஞ்செய்வா-
ர்கள். சிலபேர் மகத்தான வானப்பிரஸ்த்தாச்சொம் நிலையப்பெற்று பெருந்தவ-
த்தை விருத்திசெய்வார்கள். சிலபேர் சங்கிபாச ஆக்ரமபேதங்களில் சிறந்தவராகி
பாசபத்தங்கொயறுத்து முத்தியின்பத்தையடைந்து வசிப்பார்கள். எ-று. (46)

இல்லறத்தமர்வோர் விதித்தகாலத்தி லினைவிழைச்சுற்றலாக்காலத்
தொல்லறம்பயிலும் பிரமசாரியார யுற்றகிலேசனைப்போற்றி
கல்லறம்பொருத்தித் திவினையுதித்து நாடுபேரின்பத்தினமர்வா
ரல்லறங்கிடவிக் கர்சிமர்ன்யியத்தை யறிதாராமுழுவரெங்கும்.

(இ-ள்.) இல்லற தருமத்தை விரும்பி வாழ்வோர்கள் விதித்த காலத்தில்
மனையாருடன் சேர்ந்து விதியாதகாலத்தில் தருமநூலிலே பழகுகின்ற பிரம-
சாரியரைப்போல் மனையுடன் கூடாது விசுவநாயகரை வணங்கி லல்ல

சிவதருமங்களைச் செய்து தீவினையெய்தித்து அந்நிஷ்டையோடும் சூழ்ந்து
ன்ற பேசினபாறுபவத்தையடைந்து அத்தலத்தில் வசிப்பார்கள். இச்சாமிமான்
மியத்தை யறியாதவர்கள் அல்லவென்றாகும்படி எவ்விடங்களிலும் இரிட்டிலை
வார்கள். எ-று. (க-)

காசிமேவுதலே முத்திகாரணமாகக் கண்டனம்வேறென்றுங்காணோ
மாசிலாமணியாய் வயங்ககிலேசன் வாய்மொழித் திவெனையன்றிப்
பேசினாலாமோ பிறதன்பெருமை பெட்டிறாரதமுனிவா
வாசிரகாசி மான்மியஞ்சிறிது மலரவனாகியோர் தெளிந்தார்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்தலே முத்தியடைதற்குக்காரணமென்று
(அறுபவமாகக்) கண்டோம். வேறொரு சாதனமும் காணவில்லை. களங்கமில்
லாத இரத்தினம்போற் பிரகாசிக்கின்ற விசுவாதர் அத்தலத்தின்பெருமையைத்
திருவாய்மலர்ந்தாலன்றி மற்றையோர் சொன்னால் அத்தலப்பெருமை அடங்
குமோ, அன்பையுடைய காரதமுனிவனே மோக்ஷலாபத்திறுயர்த்த காசிமெ
மையைப் பிரமதேவன் முதலானோர் சிறிது தெளிந்திருக்கின்றார்கள். எ-று. (1)
ஆதலிற் பிரம ஞானியரான ரத்தகுதலத்தடைவொன்றே
காதலிற்சிறந்த முத்தியென்றுரைத்தார் கலைதெரிநாரதமுனிகேட்
டோதலிற் பொலியு மறைமுடியுண்மை யுரைத்தவிரென்றுகைதொழுது
காதலிற்றுயர்ந்த காசிமநகரஞ் சார்ந்துவாழ்ந் திருந்தனன்மாதோ.

(இ-ள்.) ஆனபடியினால் பிரமஞானியராயுள்ள காரதராயணர் அத்தன்
மையான காசிப்பதியில் வசிப்பதாயி ஒரு சாதனத்தையே இன்பத்தார் சிறந்த
முத்தியென்று சொன்னார். கலைஞானங்களை யறிந்த காரதமுனிவர் கேட்டு வந்
தியயனத்தால் விளங்குகின்ற வேதார்த்ததுண்மையைக் கட்டளையிட்டொன்று
கைதொழுது வணங்கி (விடைபெற்றுக்கொண்டு) எக்காலத்திலும் லயமின்றி
உயர்ந்த மகத்தான காசித்தலத்தையடைந்து வசித்து முத்தியின்பம் பெற்ற
னர். எ-று.

முனிவர்காடெளிந்திற் கொல்லெனக்கபில முனிவரனுரைத்தனன்கேட்
பணிவிராங்கணரா யவர்களுங்காசிப் பதியகமேவிவீற்றிருந்தார் [பெ
கனியவாயிதனை யுணர்ந்தனைகொல்லோ நலமலிதிபகவென்று
னினியவாசிரியன் தீபகன்மகிழ்ந்த திணையடிதொழுதுவாழ்ந்தனனே.

(இ-ள்.) முனிவர்களை (காரதராயணர் காரதமறாமுனிவருக்கு உபதே
சித்த காசிப்பதியின் மஹிமையைத்) தெளிந்தீர்களோவென்று கபிலமறாமுனிவர்
கட்டளையிட்டனர். அதைக் கேள்வியுற்று ஆனந்த பாவப்பம்பொழிந்த கண்
களையுடையராய அம்முனிவர்களும் காசித்தலத்தையடைந்து முத்தியின்பம் பெ
ற்று வீற்றிருந்தார்கள். யாவரும் பெருமகிழ்ச்சிகொள்ளத்தக்க விம்மலுமையைத்
தெரித்தனையோ நன்மைநிறைந்த தீபகனையென்று இன்பவடிவாகிய வே, தரும
முனிவரென்னும் ஆசிரியர் கூறினர். தீபகன் கனிகூர்ந்து அவ்வாசிரியர் உபய
திருவடிகளையும் வணங்கி இன்புற்றனன். எ-று.

நரநாராயணர் நாரதருக்குபதேசித்த அத்தியாயம்முற்றியது.
ஆக அத்தியாயம் சு-க்கு திருவிருத்தம் உ-சக.

உ-

திருச்சிற்றம்பலம்.

எழாவது

பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்கு
உபதேசித்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முனிவர் விடைகொடு முத்திமேவுவான்
றனிவளக்காசியைச் சார்ந்து வாழ்ந்தபின்
கனிமனம்படைத்தவக் கபிலன்றன்னிடை
யினிதுசித்தர்கள்பல ரெய்திப்போற்றினார்.

(இ-ள்.) முனிகணங்கள் விடைபெற்றுக்கொண்டு மோக்ஷத்தை அடை
யும்பொருட்டு ஒப்பற்ற வளப்பங்கையுடைய காசிப்பதியைச் சேர்ந்து வாழ்ந்தி
ருந்தார்கள். (அதன்) பின்பு சேவநாருணியமுள்ள மனதையுடைய அந்தக் கபில
மகாமுனிவரிடத்து, இன்பவடிவாகிய சித்தர்கணங்கள்வந்து வணங்கினார்கள். (க)

சித்தர்கள் வந்தமை செப்பவேண்டுமென்
றுத்தமக்கபிலனுவ குரைத்தகாலையின்
முத்தலைக்கங்கைகீர் முழங்குகாசியின்
மெய்த்தவ மியற்றிட விருப்பம் வைத்துளோம்.

(இ-ள்.) சித்தர்கணங்களை (நீங்கள் என்னிடத்து) வந்தகாரியத்தைச் சொல்
லவேண்டுமென்று உத்தமாறுசந்தானபாராதிப கபிலமகாமுனிவர் கட்டளையிட்
டபோது, முத்துக்களைக்கொழிக்கின்ற அலைகள் முழங்குவ கங்காதீர்த்தத்தையு
டைய காசித்தலத்தில் உண்மைத்தவஞ் செய்யும்பொருட்டு விருப்பம்வைத்திருக்
கின்றோம். எ-று. (2)

ஆயிடைபெத்தொழி வற்றிவைகுறித்

நாயமாதவமெனச் சுருதுகூறிடு

நாயகசாங்கிய நயின்றமேலவ

மேயவிய மந்தணம் விளம்புகென்றனர்.

(இ-ள்.) அந்தக்காசித்தலத்தில், எந்தச்சந்தாரியத்தைச் செய்து வசித்தால், பரி
சுத்தமான மகாதவமென்று வேதங்கள்சொல்லும். ஞானகரையகளை சாங்கியேரக
வியல்பைத் தெரிவித்த மென்மையுடையோரோ, நான்கள் விரும்பிய இர்தாகையத்
தைத் திருவாய்மலர்வீரென்றனர். எ-று. (3)

என்றலுங்கிலினுள் எரிங்கிச்சுறுவான்
கன்றலில்காசியைக் கருதுஞ் சித்தர்கா
ளொன்றமற்றவ்வயி னுதைதலேபல
னென்றருமறைமெவா மெடுத்தியம்புமால்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாகச் சொன்னவளவில், பிலமகாமுனிவர் இரக்கங்கொ
ண்டி, கட்டளை இடுவென்றனர். மங்களகரமான காதல்தலத்தைத் தியானிக்கின்ற
சித்தர்களுக்கேனே அத்தலத்தில், நிரந்தரம் வாசஞ்செய்தலே, எல்லாப்பலனுந்தரு
மென்று அரியவேதங்கள்வாயும் எடுத்துக்கூறும். எ-று. (ச)

ஆயினும்வறிதவ னாமர்தலாகுமோ
தாயினுயினியதாந் தருமமொன்றனை
வாயினுமனத்தினு மதிக்குமெய்யினும்
காயினு மியற்றுகல் கடமைபாருமால்.

(இ-ள்.) ஒருதொழிலுஞ் செய்யாது வாசஞ்செய்தலே பலனென்று கூறி
னாவும் அத்தலத்தில் சுமாவளிக்கலாகுமோ தாயைப்பார்க்கெனும் இன்பத்ததைத்
ருவதாகிய ஒருதருமத்தை வாக்கினும், மனத்தினும், காயத்தினும், அம்பம்
வரினுக்கைவிடாது செய்துவருதலே முறைமையாகும். எ-று. (ரு)

மூன்றினுயியற்றுந் முற்றுறாதென
லென்றிடுங்காயத்தா லெனுஞ்செய்தல்சீர்
சூன்றிமெ பயன்றருந் தனங்கையுள்ளவர்
தோன்றியபடியெலாந் துணைந்துசெய்வாரல்.

(இ-ள்.) மனம், வாக்கு, காயம் என்ற திரிகாணத்தாலும் ஒருதருமஞ்
செய்யமுடியாதெனில், பொருந்தியதேசத்தாலாவது செய்தால் (அது) நெற்த பிர
போசனத்தைக் கொடுக்கும், கைவசத்திற்றியாயுள்ளவர்கள் மனத்திற்பெருந்
றிய உயர்ந்த தருமங்களைமெல்லாம் விரைவாகச்செய்வார்கள். எ-று. (சு)

காயத்தாற்செய்யும் புண்ணியமாவன கங்காதீர்த்தமாடல், விசுவநாதரைத்
தரிசித்தல், வலம்வருதல், வில்வமெடுத்தல், மாலைதொடுத்தல், விசுவநாதருக்குச்
சாத்துதல்முதலானவைகளாம்.

புகழ்மிகுகாசியிற் பொருந்தியோர்கிறு
நிகழ்தரு மத்தினைச் செய்வரேவவ
நிகழ்வினைநீத்துமே லென்பமெய்துவா
ரகழ்தலிலறமுமொன் றனந்தமாருமால்.

(இ-ள்.) அதிகபுகழையுடைய காசிப்பதியில்வெத்து விளக்கமுற்ற ஒருநெய்
தருமத்தைச்செய்வார்களாயின் அவர்கள் யாவராவும் இகழ்த்தருசிய பாதகங்களை
யொழித்து தாங்கள்செய்யுந் தருமமும் ஒன்றனந்தமாகப்பெருகி மேலாகிய முத்தி
யின்பதன்பெறுவார்கள். எ-று. (ஏ)

எ. பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்குப்பேசுத்த அக்தியாயம். அள

செயப்படுதருமத்தைச் சிறந்தகாசியில்
வயப்படுமென்பொடு வயக்குவாரென
னயப்படு சிவத்திடை நட்புவித்தெனப்
பயப்படுமுலகெலாம் பரவிச்சென்றோ.

(இ-ள்.) செய்பத்தக்க உத்தமதருமங்களை, மேலான காதல்தலத்தில் நிறை
ந்த அன்பொடு விளக்கமாகச்செய்வார்களானால் கல்லபூமியில் நட்புவிதைபலனைத்
தருவதுபோல் அத்தருமம் சர்வலோகங்களும் வியாபித்து மோஷப்பலனைக்
கொடுக்கும். எ-று. (அ)

அறத்தினை யனுத்துணை யானஞ்செய்பவர்
மறத்தினை யசுந்ந்தருள் வழங்குகாசியி
னிறத்தினையுறப்புசுடீ உகிழ்ச்செய்சுர்மா
நிறத்தினையுற்றமர் சித்தர்காளின் னும்.

(இ-ள்.) மிக்க தவவலினைமையுடைய சித்தர்களுக்கேனே பாவங்களைப்பொ
ழித்துத் திருவருள் பாலிக்கின்ற காசிப்பதியில் சிவதருமங்களை அணுஅணுவாய்
னுஞ்செய்பவர்கள் சிவசாரூபத்தையடைந்து அந்த வினங்கச்செய்வார்கள். இஃ
தன்றியும். எ-று. (ஆ)

செய்யுமவ்வறத்தினுந் சித்தகந்தியா
முப்படுமெய்ஞ்ஞானமு முதிக்கு மன்னதா
னையுமீப்பிறவினோய் நரசெய்திடு
மெய்யுமானந்தயிக் செழுந்துபொங்குமே.

(இ-ள்.) செய்த அத்தருமத்தினால், சித்தகந்தியுண்டாகும். அச்சித்தகந்தி
யால் உய்யச்செய்கின்ற உண்மை ஞானமுமுதிக்கும். அவ்வுண்மை ஞானந்தால்
வருத்துவன்ற இப்பிறவி வியாதி ஒழியும். பிறவியொழிந்தால் சிவநந்தானுப
வம் மேல்மேற்பொங்கித் தேமும் அவ்வானந்த வடிவமாகக்கூணும். எ-று. (க)

இன்னது துணிதாற் றிவைந்த லிவர்கதை
நன்னயத்துணாக்குவ னயந்து கேட்டிரான்
மின்னகுசியின் விருப்பமுட்கொடு
பன்னரும் வினையெலாம் பறித்த சித்தர்கள்.

(இ-ள்.) இத்தருமத்தை நிச்சயித்தற்பொருட்டு நடந்த ஒருகதையைப் பெ
ருக்களிப்புடன் கூறுகின்றேன். விசுவாசத்துடன் கேளுங்கள். விளக்கமுற்ற கா
சித்தலத்தில் வசிக்கவேண்டுமென்கிற இஷ்டத்தை மனதிற்கொண்டிருப்பதால்
சால்வதற்கரிய நிவினைகள்வாயும் பறித்த(தெறித்த)சித்தர்களுக்கேனே. எ-று. (க)

வெள்ளிமால் வரையம் விமலநாயக
னெள்ளியபதமல ருமைபணிந்தெழா
வுள்ளியவறங்களெவ் வுத்தமத்தல
நள்ளியபுரிவது நவிறியென்றனள்.

(இ-ள்.) பெருமைபொருத்திய வெள்ளியங்கிரியில் விற்றிருக்கின்ற மலரகி தராகிய பாரசிவனுடைய விளக்கமுற்ற பாததாமசாயில் உமாதேவியார் வணங் கிடுபெழுந்து சித்திக்கத்தக்க தருமங்களை எந்த உத்தமத்தலத்தில் விருப்பத்தடன் செய்யவேண்டியது கட்டளைபிடவேண்டுமென்றான். எ-று. (கஉ)

என்றலும்கருணைகூர்ந் திரங்கிர்காசியே
யொன்றியவறம்பல புருந்துதற்கிட
மன்றியுமனுத்துணை யானுமேருவங்
கன்றியமருங்குலாய் கருதென்றேறுவான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்ற கேட்டவளவில் சிவபெருமான் கருபைப்பாவித்து மனமிங்கி பொருத்திய தருமங்களைச் செய்தற் கிடம் காசிப்படியாகும். அதனால் லாமலும் அனுவளவு தருமஞ்செய்தாலும் மேருமலையைப்போல, ஒங்கும். தளர் கின்ற இடைபையுடைய உமையே இதைச் சித்திப்பாயாகவென்று மேலுங்கட் டளையிடுகின்றான். எ-று. (கங)

மாசிலயாமோங்கொளி யாகிவைகலாற்
காசியென்றோருபெயர் கரைவர்கற்றவர்
பேசுமக்காசியிற் பிறங்கிவாழ்பவ
ரேசினங் கணங்களைந் நென்னுமாதாரர்.

(இ-ள்.) களங்கமற்ற யாம் பிரபல ஜோகிவடிவமாக வாசஞ்செய்தலால் காசியென்ற வொருநிறுநாமத்தை அறிவுடையோர் சொல்வார்கள்; யாவரும் எடுத்துரைக்கத்தக்க அக்காசித்தலத்தில் விளங்கி வாழ்பவர்களைக் குற்றமற்ற மமது கணநாதர்களென்று உமையே சித்திப்பாட்க. எ-று. (கக)

சாற்றமத்தலத்திடைத் தடாகமாதிய
வாற்றநாற்புண்ணிய மளக்கும் வல்லயா
ரேற்றமாபுதியதொன் றியற்றும் பேற்றினும்
போற்றியபழையதைப் புதுக்கன் யிக்ககே.

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற அக்காசித்தலத்தில் தடாக முதலாகிய தருமங் களைச் செய்பவர்களுக்கு உண்டாகும் புண்ணியத்தை அளவிடவல்லோர் யாவர், உயர்வுள்ள புதியதருமங்களைச்செய்யும் பலனைப்பார்க்கிறும் முன்னோரால் பாது காத்துச் சிதைத்திருக்கின்ற பழைய தருமங்களைப் புதுப்பித்தல் மேலானபுண்ணி யமாகும். எ-று. (கச)

தளர்வறுகேள்வியான் றருமபாதனைன்
றுளனொருவணிகனவ் வுரில்வாழ்பவன்
வளரொரு தன்மனை வாயுமூலையி
லுளரளிமலர்த்தாட் மொன்றுண்டாக்கினான்.

(இ-ள்.) அக்காசிப்பதியில் வைசியமாபிறப்பித்து தருமபாதனைன்று பெயர் பெற்றுச்சோர்வில்லாது தருமகூலிக்கேட்டு வாழ்பவனொருவனிருந்தான். உயர் த்த தனது மாளிகைக்கு வாயுமூலையில் வண்டுகள் மூக்காறுமுதற்கிடமாகிய மலர்களையுடைய ஓர் தடாகத்தை புன்பெண்ணான். எ-று. (கச)

எ-வது பாரசிவன் பார்வதிதேவியாருக்குப்பதேசித்த அத்தியாயம். அக

அன்னநின் மறையவ ராதியாரோடு
முன்னரும் பார்பசு முதன்மற்றுள்ளன
வென்னலும்வந்துவர் தினியரீர்கவர்
அன்னருங்களிப்பொடு மொல்லையேருவ.

(இ-ள்.) அத்தடாகத்தில் பிராமணர் முதலிய பெரியோர்களோடு நினைத்த மகரிய பால்கறக்கின்ற பூசமுதலர்நனைவரும் பறவைமுதலிய மற்றுள்ளபிராணி களும் (தரகத்தோடு) வந்து இன்பத்தையுடைய தீர்த்தத்தைப் பானஞ்செய்து அடங்கா மடுச்சியுடன் விரைவாகச்செல்லும். எ-று. (கஈ)

அத்தருசெல்வனு மமைந்தசெல்வனு
மெத்தியபோகங்கள் விரும்பித் துய்க்குரூட்
பொத்தியமுற்பவம் புரிந்ததிமையா
லொத்தியல் வறுமைவந் துற்றதென்பவே.

(இ-ள்.) தருத்த சம்பத்துள்ள அத்தருமபாதனும் தனது செல்வப்பெருக் கால் இன்பமயமாகிய நானுபோகங்களையும் பிரியத்தோடனுபவிக்குந் காலத்தில் மூடப்பட்டிருக்கின்ற முற்பிறவியிற் செய்த தீவினைப்பயனால் செல்வத்தைப் போல் ஒத்துவரும் இயல்பினையுடைய வறுமைவந்தடைந்தது. எ-று. (கஈ)

மிடியதுமேவனு மெலிந்துநாய்களோர்
படியது மறையவன் பான்முந்நூறெனும்
கடிதலில் வராகனைக் கைக்கொண்டானவ
னெடிதுநான் புரித்தபி னோந்துகேட்டனன்.

(இ-ள்.) தரித்திரமவன் சோதலால் தருமபாதனைன்னும் வைசியன் தளர் சயிலடைந்து சமான்மற்ற வோர் பிராமணனிடத்து நீக்கப்படாத தொடர்பினை யுடைய முந்நூறுவராகன் கடன்வாங்கிக்கொண்டனன். கடன் கொடுத்த அப் பிராமணன் நெடுநாள்பொறுத்துச் சயிபித்துவந்து கடன்கேட்டனன். எ-று. (கஈ)

கேட்டலும் பொருளிலை கிடைப்பதெங்கினி
வாட்டயின் மறையவ மற்றுயான்புரி
தொட்டவர்க் குளத்தினைத் தோன்றக் கொண்டுநீ
வேட்டியான் கொள்கடன் வீட்டுகென்றனன்.

(இ-ள்.) கேட்டவளவில் பொருளாகிடையாது இனி எவ்வாறு கிடைக்கும் தளர்ச்சியில்லாத பிராமணனோ கான் உண்டாக்கிய இத்தகையுடையமலர்களுள்ள தடாகத்தை கடனுக்கு ஈடாகக்கொண்டு விருப்போடு என்கடனை ஒழித்துவிடு வாராகவென்று சொல்லிக்கொண்டனன். எ-று. (கஈ)

என்றலுமலையுளா ரிடத்துவேறுபுன்
சென்றனனெட்டியன் செய்கைநிறியா
னொன்றவித் குளத்தினை யெய்யக் கொள்வனேற்
கன்றலிவெத்துணை காலங் களர்வது.

(இ-ள்.) இப்படியென்று தருமபாதன் சொன்னபோது அப்பிராமணன் தருமசபையாழித்துக்குப்போய், வைபவன் கடன்வாங்கியதும், அவன்வெட்டிய குளத்தைக் கடனுக்கு ஈடாகக்கொடுத்து விடுவதுமாயிவ செயல்களைச்சொல்லி, தகுதியுள்ள இக்குளத்தினை கடனுக்கு ஈடாக வொப்புக்கொள்வேனென குறைவற்ற எவ்வளவுகளும் கொள்ளவேண்டுவது. எ-று. (உக)

கூறுகின்றனதுக் குடிஇயமேலவர்
மாறுநீர் வணிகனும் வரப்புகிந்து கேட்
தேநீர்குளத்திலோ குறுகலிட்டிடிந்
பேறுசால்கடனின் மிதக்கும் பேணவே.

(இ-ள்.) தாங்கள் சொல்லவேண்டியென்று கேட்டபோது அவ்விடத்துக் கூடியிருந்த மேலோர்கள் தங்களிடம்வந்த மாறுபாடில்லாத தருமபாதன் செட்டியானா வரவழைத்துக்கேட்டு (உண்மை தெரிந்து) துன்பத்தைத் தணிப்பிக் கின்ற குளத்தில் ஒரு பெரியகல்லைப்போட்டால் வரக்கொண்ட கடன் கழியு மனவும் அக்கல் உள்ளாழி கழிந்த உடன் யாவரும் மகிழும்படி மிதக்கும். எ-று.

அத்தனைநாள்வரை யய்யநின்னதா
மொத்தபின்னாவிவற் குரியகாகுமாற்
சித்தமுற்றொருகலைச் சேர்த்தியென்றன
ரத்தலையையனவ் வாறுசேர்த்தினுன்.

(இ-ள்.) பிராமணரோ அக்கல் அழுத்தியிருக்குங் காலத்தளவும் குளம் உம்மு டையதாகும். அதற்கு பிற்காலத்து இவ்வாக்கலைக்கு உரியதாகும். மன உறு தியோடு ஒரு கல்லை குளத்திற் சேர்ப்பதென்று தபயாச்சுநினைச் சுவலிட்டிது (யாவருங்காண) பிராமணன்வாறு பெருங்கல்லையிட்டனன். எ-று. (உக)

பரியகல்லாத்தடம் பதியவிட்டவ
னூரியசாரன்றோரோடு முவந்துநின்றன
னரியகோதனத்தோடு மங்கனூர்புகத்
தெரியவந்துண்டது தெளிந்தநீரினை.

(இ-ள்.) பெருங்கல்லாகத்தாக்கிவந்து அப்பிராமணன் குளத்திலழுத்தும்படி விட்டு அவ்விடத்திலிருக்கின்ற பெரியோர்களோடு கலித்து நின்றனன். அரிய கன்றோடு ஓர் புகவந்து யாவரும் பார்க்கும்படி தெளிவுள்ளதீர்த்தத்தைக் குடித் தது. எ-று. (உச)

கன்றோடுகறவையான் கலந்துநீர்குடித்
தொன்றிய பெருங்கரை யுறுமுன்னிட்டக
வன்றிசையமென வறன்மிதந்தது
பொன்றவி னூர் புகுகொண்டதே.

(இ-ள்.) கறவைப்புக கன்றோடு கலந்து (விடாய் கிழ்கும்படி) கண்ணீர்குடித் து அருகிலிருக்கின்ற பெரியகரையை அடைதற்கு மும்மமே, (பிராமணன்

எ-வது பாமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்குபதேசித்த அத்தியாயம். கக
போட்ட) கல்லானது ஆச்சரியமென்று சொல்லும்படி நீரில் மிதத்தது. எப் போதும் குறைவுபடாத காசித்தலத்தார்பெருங்கனிப்பினைக்கொண்டார்கள். (1)

செழுமறையவகடன் தீர்த்ததேகுடி
வழுவறுநாயகவிம் மாமலர்த்தடம்
பழுதறு நின்னதே படர்நி யென்றனர்
செழுவிசுவையுளா ரிருக்க க சேர்ந்தனர்.

(இ-ள்.) மேலாகிய பிராமணரோ உம்முடைய கடன்றீர்த்துவிட்டது. நீர் போவீராக. களங்கமற்ற செட்டியாரோ இலக்குமி வசித்தநெடமாயிவ தாமரை மலர்களையுடைய இக்குளம் களங்கமில்லாமல் முடையதாய்விட்டது. நீர்செ ல்வீராகவென்று சொல்லி மேலாகிய சபையார்கள் தங்களுடைய வாசஸ்தானத் தை அடைந்தார்கள். எ-று. (உச)

ஆதலின்காசிமா நகரத்தாற்றிடு
மேதகு தருமமே மிகுதியாவது
போதரு மன்னதாற் போதம் பூத்திடும்
காதலினல்துறக் கலக்கு முத்தியே.

(இ-ள்.) ஆதலினால் பெருமைதங்கிய காசித்தலத்திற் செய்கின்ற சிறந்த தருமம் மேன்மேல்வாரும். அத்தருமத்தால் மெய்ஞ்ஞானமுதிக்கும். பிரியத்தைத் தருகின்ற அந்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் முத்தி சித்திக்கும். எ-று. (உஎ)

உண்மையிதுணர்நியென் றும்பன்கூறினான்
வண்மைசெருமயவன் மகிழ்ந்து தாழ்ந்தெழிஇ
யெண்மையே டுத்தியை பெய்துங் காரணந்
தண்மைகூர் காசியைச் சார்தலோ வென்றான்.

(இ-ள்.) இது சத்திபமாகுமென்று சிவபெருமான் பார்வதி தேவியாருக் குத் திருவாய்மலர்தனர். ஜீவகோடிகளுக்கு ஞானத்தை உதவுகின்ற அத்தேவி யார் மகிழ்ந்து வணங்கி பெழுந்து அடைந்தோர்களுக்குப் பிரபலசார்த்தத்தை யுண்டிபண்ணும் காசிப்பதியைச் சேர்தலே முத்தியடைதற்கு எளிமையான கா ரணமென்றான். எ-று. (உஅ)

சித்தர்கா ஞமையவள் தெளியத்தேவனு
ரத்தலை யுணர்த்திய தபிந்து வீரினிக்
கைத்தல நெல்லியிற் காசியேகியே
பொத்தலைத் திருமெனப புகன்றுபோக்கினுன்.

(இ-ள்.) சித்தர்களைக்களே உமாதேவியார் தெளியும் வண்ணம் சிவப ரஞ்சோதியார் அக்கயிலாசத்தி லுபதேசித்ததை யறிந்தீர்கள். இனிக் காசித்தல த்தையடைந்து உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோ கத் துன்பத்தை யொழித்துச் சுமராக வசிப்பீர்களென்று கபிலமஹாமுனிவர் தெரிவித்து அப்பதிக்குப் பிரபா ணப்படுத்தினார். எ-று. (உக)

போக்கியமுனிவனைப் போற்றிவாழ்த்தியே
தேக்கிய மகிழ்ச்சியிற் காசிரசேந்தன
ராக்கியவறத்தொடு மமர்ந்து வாழ்த்தனர்
மேக்குயர் முத்தியின் மேவினாரோ.

(இ.ள்.) பிரயாணப்படுத்திய கயிலைமஹாமுனிவரை வணங்கித் துதித்து
பிறைந்த மகிழ்ச்சியோடு காசித்தலத்தையடைந்து விவதர மங்கலோச்செய்து ஞான
சம்பத்தோடு வாழ்த்து உயர்வுக்குள் உயர்வாய் முத்தியின்பம்பெற்றார்கள். எ-று.

பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்குப்பேரிசிறந்த

அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம்-எ-க்கு திருவிருத்தம் (௨௭௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக் கண
மகிமைபுலாத் த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருங்குழலுமைபான் மீளவுக்காள கண்டனைத் தெழுந்தவலி
மருங்குழல்விடைய வாழ்நைப்பட்டு மயங்குவார்க் கின்பவீழில்லை
யிருங்குழல்வினை முழக்கருக்காசி யிருக்கவு மினியவேதாந்த
மொருங்குழலடையச் செயியாரபுலோப முற்றமர் பாதகர்க்கில்லை.

(இ.ள்.) கரிய அளகபாரத்தையுடைய உமாதேவியார் திரும்பவும் நீல
கண்டாரகிய விவரானை வணங்கியெழுந்து பிரபஞ்சத்தில் விடையவாதனைக்
குள்ளாடி மயக்கக்கொண்டு உழல்பவர்களுக்கும் பெருமை பொருத்திய புள்
ளாங்குழலோசையும் வீணாகானமும் மாறாதிருக்கின்ற காசித்தலத்தைத் தரிசியா
தவர்களுக்கும் இன்பமயமான வேதாந்த விசாரணையையாதவர்களுக்கும் உலோ
பத்தன்மையுடைய பாதகர்களுக்கும் முத்தியிடைக்கமாட்டாது. எ-று. (௧)

திருமலிதருமம் காசிமாநகரில் செய்தலேகிறப்பெனத் தெரிந்தேன்
குருமலியதுசெய் யாதவராகிக் குலவுமக் காலியிலிருந்தே
யுருமலிபாவம் புரிபவர்க்கொழிந் றுரைத்திடவேண்டுமென் றிரந்தான்
மருமலிகடுக்கை மாலிகைப்பெருமான் மகிழ்ந்திது புகன்றிடலுற்றான்.

(இ.ள்.) சிறப்பு பிறைந்த தருமத்தை மகத்தான காசிப்பதியிற்செய்வதே
மேன்மையென்று தெரிந்தகொண்டேன். உயர்வுள்ள அத்தருமத்தைச் செய்யா
தவர்களாடி விளக்கமுற்ற காசிப்பதியில் இருந்துகொண்டே கொடுப்பாவம் செ
ய்பவர்களுக்கு அப்பாபம் எவ்வாறு நீங்கும் தேவரீர் கட்டலாயிடவேண்டுமெ
ன்று வேண்டிக்கேட்டுக்கொண்ட உமாதேவியாராப்பார்த்து வாசனை பிறைந்த
கொன்றைமாலிகைத்தரித்த விவபெருமான் கனிகூர்ந்து இதைச்சொல்லத் தொட
ங்கினார். எ-று. (௨)

திரையெறிபரவை யுடுத்தமாரிலுத்திற் செறிதரு முயிரெலாம்புரிந்த
கரையெறிபரவை கழித்திதொனங் காசியேமற்றதிரிருந்து
புரையெறிமனத்தி னியற்றுபாதகரும் போக்கிடத்தக்கதொன்றுண்டால்
வலையெறிமுலையாய் காசியைங்குரோசம் வலஞ்செயலென்றுளங்கோடி.

(இ.ள்.) அலைகளை வீசுகின்ற சமுத்திரஞ் சூழ்ந் பெரிய முயியின் கண்
னை நெருங்கிய எல்லா உயிர்களும் செய்த கடைத்த பாவத்தை நீக்குமிடம்
காசித்தலமாகும். அக்காசிப்பதியிலிருந்து கனம் மருத்த மனதுடன் செய்யத்

தக்க தீவினையோ நீக்குதற்குக் காரணமொன்றிருக்கின்றது. (அதயாதெனில்) மலைகளே அவமதிக்கத்தக்க குஜங்களை யுடைய பார்வையே காகியில் பஞ்சக் குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தலென்றே மனத்திற்கொள்வாயாக. எ-று. (7)

தண்ணியருணத்தான் முன்னேநாட்சயகீ சவ்வியனென்றொரு முனிவன் புண்ணியந்திரண்டாலன்னதோர்வடிவான் பொருந்துநம்மடித்தியானத்தா னெண்ணியநமைவந்தேத்தெடுத்தொருநாளிபம்புவானெனதுமாணுக்கன் கண்ணியபலரு ளொருவன்வேதாதி கற்றனன் முற்றவுங்கனிந்தே.

(இ-ள்.) பூர்வகாலத்தில் சயகீசவ்வியனென்னும் பெயர்பெற்ற ஒரு முனி வன் சாந்தருணமுன்னவன்; புண்ணியம்கள் யாவஞ்சேர்த்து வொரு வடிவெடுத்தபுரன்றவன், நமது திருவடியில் அழுந்திய தியானமுடையவன், அறிவுடை யோர் கருத்தக்க, கம்மிடத்து ஒருநாள் வந்து தேத்திரஞ்செய்து சொல் லிக்கொண்டனன். (அது யாதெனில்) மதிக்கத்தக்க தனது மாணுக்கர் பலருக் ளுள் ஒருவன் வேதமுதலான கலைகளை மனம்பதிந்து முழுமையுங் கற்றுக்கொ ண்டனன். எ-று.

(ச)

கற்றதற்கியைந்த வொழுக்கமில்லவனுய்க் களவினும் பிறர்பொருள்கவர் முற்றவிறுமுறு முலைமடமாதர் முயக்கிடையழுந்தியு மனைக்குஞ் [ந்து செற்றமிக்காகீசுந் தியகள்ளுண்டு செறிபலதுரோகமே பயின்று முற்றவெங்கொலையும் புரிதாத்துணிந்தா னுரைக்கருங் கொடியமபாவி.

(இ-ள்.) வாசித்தறிந்ததற்குத்தக்க நடையில்லாதவனுதி திருட்டினால் அன் னியர்பொருளே அபகரித்து (நாணத்தை) முழுதும் விலைசெய்து திரிகின்ற குஜங் களையுடைய மக்கையர்க்கு கலவியில் முழுமையும், குணதோஷத்தை நாடா, (சுருணையுள்ள) தாயாருக்கும் பெருங்கோபத்தை யுண்டிபண்ணும் கொடுத்த ன்மையுள்ள மதுபானஞ்செய்தும், அனேகமாயுள்ள விசுவாச பாதகங்களில் சீரந் தாம் பழகியும் உண்டாகிய கொடிய கொலைத்தொழிலையுஞ் செய்வதற்குத் துணிந்தனன் சொல்வதற்கரிய கொடும்பாவிடைய மாணுக்கன். எ-று. (8)

(8)

அனையவன்செய்கை யனைத்தையுந்தெரிந்தியா னச்சுறுத்திடவுமஞ்சானுய் நினைவருங்கொடியபாவமேபுரிந்தா னெடுஞ்சினங்கொண்டொருநிளத்திற் றுனையமற்றவனை நோக்கியிந்தத் தூயகாகியினைவிட்டகறி [ரூன். யினைவிறகுறையிற் சபித்திடுவேனென் றிசைத்திடக்கேட்டன னகன்

(9)

(இ-ள்.) அங்கொடியவன் செய்கைகளைத்தையும் கான் அதுபவமாகத்தெ ரிந்து பயப்படுத்தவும் அஞ்சாமல் நினைத்தற்கரிய மகாபாதகங்களையே செய்துவர்த னன். ஒருநாள் பெருங்கோபங்கொண்டு உடனே அப்பாதகனைப் பார்த்து பரிசுத்தமான இந்தக்காசித்தலத்தை விட்டு நீங்கிப்போ இனி இத்தலத்திலிருப் பாயானால் சாபங்கொடுப்பேனென்று, யான் சொல்லக்கேட்டு அவன், நீங்கி விட்டனன். எ-று.

(சு)

அ-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கண மகிமையுரைத்த அத்தியாயம். கூடு

அகன்றவன் பேயு மகலருங்காசி யரும்பதினைவிடுத்தேகிப் புகன்றுபல்லோர்க்கும் விந்தமால்வகைப்பாற் புருந்துதிர் சருகுபக்கணஞ் ஸுக்ந்தவணமர்ந்து சிலபகதவஞ்செய் தோங்குகோதாவரிதீரத் [செய் திகந்ததுன்மதியோடெய்தியாங்கமராவியற்றருந்தவஞ்சின் னுள்புரிந்தான்.

(இ-ள்.) (என்னை)விட்டசுன்றவன் பேயும் விலகிப்போவதற்கு எண்ணங் கொள்ளாத மகிமையுள்ள காசித்தலத்தைவிட்டு அப்பாற்போய், (தனது துன் பத்தைப் பலருக்குஞ்) சொல்லி (காகியில் வசித்த புண்ணியத்தால்) பல தபசிக ளுஞ் சூழ்ந்தமிகுமாகிய உயர்ந்த விந்தமலையை யடைந்து (காற்றினால்) உதிர்ச்சி ன்ற சருகு பக்ஷணஞ்செய்து அவ்விடத்தில் விருப்பமுடையிருந்து சிலகாலம் தவஞ் செய்து (அவ்விடம்விட்டு) உயர்ந்த கோதாவரிக்ஞரையை யடைந்து அவ்விடத் தில் சித்தசக்தியுடன் வாசஞ்செய்து (மற்றையோர்)செய்தற்கரிய அரியதவத்தைச் சிலகாலஞ்செய்தனன். எ-று.

(எ)

ஆயினடீள்கி யேருபுலீமை யருந்திதீர்த்தையுற்று மாயிருந்தவஞ்செய் தமர்ந்தனன்சின்னாண் மற்றுமவ்விடத்துவின்னேகித் தூயவரோத்துஞ் சீபருப்பதத்தைத் தொழுதடைந்தாவியினமர்ந்து பாயசர்க்குமரக். கடவுளையித்ததுப் பலபகலருந்தவம்புரிந்தான்.

(இ-ள்.) கோதாவரி நதிக்கரையாகிய அவ்விடத்தைவிட்டு மஹாநதியாகிய வீமை நதிக்கரையைச்சேர்ந்து பெருமையுள்ள அருந்தவங்கள் செய்திருந்தனன். சிலகாலம்பொறுத்து அவ்விடத்தைவிட்டுநீங்கி, பெரிபேரால் துதிக்கத்தக்க திரு ப்பருப்பதமென்னுந் தலத்தைவணங்கி அவ்விடத்திற்கங்கி பரவிய சிறப்புள்ள முருகக்கடவுளைத் தியானித்துப் பலகாலம் அரிய தவஞ்செய்திருந்தனன். எ-று. (அ)

அன்னதோர்க்கலைக் காகியினமர்ந்த வகத்தியமா முனியென்பான் மின்னகுமோலித் தேவர்கடொழுது வேண்டலிற்றக்கணமடைவா னன்னலம்பயங்கும் காகியைநீத்த நவிலொணு வருத்தமுட்கொண்டு முன்னருங்காசி காகியென்றுரைத்து முன்னினுன் பருப்பதவழியே.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் காசித்தலத்தில் வசித்த அகஸ்திய, மகாமுனிவரென் பவர், மின்னலைப்போலும் விளங்குகின்ற மகுடங்கலையுடைய தேவர்கள் வணங்கி வேண்டிக்கொண்டமைமால் தக்ஷணத்திலுள்ள பொதியமலைக்குச் செல்லும் பொருட்டு, நல்ல முத்தியின்பத்தைக் கொடுக்குங் காசித்தலத்தைப் பிரிந்த சொல்லுக்கடங்காத் தூயரத்தை யுள்ளத்திற்கொண்டு, கினைத்தற்கரிய காகிகாசி யென்று சொல்லிக்கொண்டு திருப்பருப்பதவழியாகச் சென்றனர். எ-று. (க)

மாராதமயிலூர் குமரவேட்காணும் வாஞ்சையிற் காகியென்றுரைத்துப் பரவுமா முனிவன் சேறலுமனைய பருப்பதத்தமருமென்சிட லுவுசேர்க்காசி காகியென்றுரைக்கு மொருநிரு மந்திரஞ்செவியின் விவலும்புரிந்த பாவமுற்றொழித்து விளக்கமார்தேசொடுமெழுந்தான்.

(இ-ள்.) மாகத நிறமுள்ள மயிலை நடாத்தும் முருகப்பெருமானைத் தரிசித்
கவேனுமென்ற ஆவலோடு காசிகாசியென்று சொல்லிக்கொண்டு துதிக்கத்
தக்க பெருமையுள்ள அகஸ்தியமகாமுனிவர் செல்லும்போது அத்திருப்பருப்புக-
தில் தவஞ்செய்யின்ற என்னுமாணுக்கள் மெய்ஞ்ஞானத்தங்குதங்கிடமாயி காசி
காசி என்று சொல்லுகின்ற ஒப்பற்ற மகாமந்திரம் காதுகளில் கேட்டமாதிரித்
தில் செய்த கொடியபாவங்கள் முழுவதுமொழிந்து மிக்க ஒளியிசுகின்ற அழ
கோடு மெழுகனன். எ-று.

(க0)

எழுந்தவன்குறிய முனிவரன்பாத மிறைஞ்சியான் கரையின்வசிக்ந்துத்
தழுந்தாமல்பாப் பாதகம்புரிந்தேன் சந்ருரு வெறுத்தெனைக்கடியக்
கழுந்துகொண்மதியிற் காசியைநீத்துக் கருதுபற்பலதலம் வசிக்ந்து
குழுந்தளவாக்கி யு-திபுண்முனிவா வுற்றுநோற்றிருந்தனன் வருந்தி.

(இ-ள்.) அவ்வாறெழுந்த வெளது மாணுக்கன் அகஸ்தியமுனிவரது பாதங்
களில் வணங்கி அடியேன் காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்து தாங்குந்தாமல்பாத
நீவினைகளைச் செய்தேன் எனதாசிரியராயி சயச்செவியமுனிவர் கோபித்து எனை
நீக்கிவிட தேய்ந்து முழுது மழுங்கிய புத்தியோடு காசித்தலத்தைவிட்டு கி-
தனைக்குரிய பலதலங்களிலிருந்து வருந்தி யருந்தவஞ்செய்தேன் சமுத்திரநீரை
உழுந்தளவாக உள்ளங்கையில் வருவித்து ஆசமனம்போல உட்கொண்ட அகஸ்
தியமுனிவரே என்றான். எ-று.

(க1)

ஆபதோர்காலை முன்னமெத்தவம்பா னுற்றினனேவல்தறியேன்
பாயமாதவீ காசியென்றுரைத்துப் படர்ந்தனையதுசெவியேறத்
தியபாதகந்திர் தடியனெனவாத் தேசுபெற்றுய்ந்தன னென்றான்
மேயமாமுனியுந் கேட்டி-றும்பூது விழைகாததன்னுளே மகிழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) காள் பூர்வத்தில் என்னவஞ்செய்தேனோ அறிக்கிலேன் அதிப்
பிரபலமாகிய பெருந்தவமுள்ள நீர் அந்தக் காலத்தில் காசி யென்று சொல்
லிக்கொண்டு நடந்தீர் அம்மந்திரம் என்செவியடைந்த மாதிரத்தில் கொடும்
பாதகம் ஒழிந்து அடியனேன், அளவில்லாத விளக்கமுற்றுப் பிறைத்தன்
னென்றபோது விருப்பமுள்ள (அகஸ்திய) மகாமுனிவருங்கேட்டு மனதில் மேலு
மேலும் ஆச்சரியமுண்டாகும்படி களித்தனர். எ-று.

(க2)

இருவருமீவ்வா றளவளாய்மகிழு மெல்லையிலாயிரங்கோடி
யுருகெழுபரிதி யுதயமுற்றென்ன வொள்ளியருமாவேடோன்றத்
திருவமுற்றிருவ ரும்பணிந்தெழுந்து சென்னிமேற் காதலங்குவித்துப்
பொருவரும்புளக மேனியிற்போர்ப்பப் போக்கருமகிழ்வொடு நின்றார்.

(இ-ள்.) அகஸ்தியமகாமுனிவரும் எனது மாணுக்கனும் இவ்வண்ணமாக
ஒருவருக்கொருவரளவளாவிக்களிக்குங்காலத்துப் பிரகாசம்பொருங்கிய ஆயிரங்
கோடி சூரியர்கள் உதித்தபோல விளக்கமுள்ள முருகக்கடவுள் பிரசன்னமாக
உள்ளங்களித்து இருவரும் வணங்கியெழுந்து ரொமேலிவரண்டு கரங்களைக் குவி
த்து மயிர்ப்புளகமென்றும் போர்வையுடையவர்களாய் நீங்குதற்கரிய மகிழ்ச்சி
யோடு நின்றார்கள். எ-று.

(க3)

அ-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கண பகிமையுணர்த்த அத்தியாயம். கூள்

அந்தயில்குமராக் கடவுளுமருள்கூர் தகத்திய முனிவன் கோக்கிச்
செத்தமிழ்மணக்குஞ் செய்யவாய் முனிவா திருத்தகுநாசியை நீத்து
வந்தவெந்துயருன் மனத்தினை வருத்த வருத்தினைபோலுமெய் யறிஞர்
சந்தவண்காசித் தலத்தினைநீக்கச் சம்மதியாரொருநூறும்.

(இ-ள்.) முடிவில்லாத முருகப்பெருமானும் கருணைகூர்ந்து அகஸ்திய
முனிவரைப்பார்த்து செத்தமிழ்மலை மணத்தின்ற விவந்தவரையுடைய முனி
வனே நெந்த காசித்தலத் த விடுத்து வந்துவிட்ட கொடிய துன்பம், மனதினைத்
துயரப்படுத்தலால் வருத்தித் தன்மதுபோலிருக்கின்றது. போற்றிவினையுடையோர்
கள் அழகும் வளமுமமைந்த காசித்தலத்தைப் பிரித்தற்கு ஒருக்காலும் சம்மதி
யார்கள். எ-று.

(க4)

காசிமான்மியநீ முழுதுணர்த்தலினக் காசியைநீப்பதற்குள்ளன்
கூசியித்துயரங் கொண்டனையுணராக் கொடியாரபாவிவர்க்காகிற்
பேசுபன்னகரோ டதுவுமொன்றாகிப் பிறங்கிடும் விசேடமாகாது.
விசுதெண்டினாரீர்க் காசிகீர்த்தல் விண்ணவரவேண்டலாலன்றோ.

(இ-ள்.) நீ, காசிமகிமையை முழுவதும் அறிந்தமையால் அக்காசியை
நீங்கினதற்கு மனம் நாணங்கொண்டு இத்துயரமடைத்தனை அம்மகிமையை
அறிபாத மகாசொடும்பாதகர்களுக்கானால் சொல்லத்தக்க பல நகரங்களோடு
அக்காசியும் ஓரிடமாகி விளங்கும். விசேடங்காணாது. தெளிந்த அலைகளை வீசு
கின்ற கங்காநீர்த்தத்தையுடைய காசித்தலத்தை நீ நீங்கிவிட்டது தேவர்கள்
(குறை நீங்க அவர்கள்) வேண்டிக்கொண்டமையாலல்லவா. எ-று.

(க5)

காசியைநினைப்பார் காசியையுரைப்பார் காசியைக்காணுமாறடைவார்
காசியில்வசிப்பார் சிவரொடும்மக்குக் கருதரும்பிரியமிக்கவர்காண்
காசியைநினைந்துவருந்தலைமுனிவ கழறுநிவேண்டுவதென்னக்
காசியையடியேன் பண்டுபேரற்சேரக் கடைக்கணித்தருளுகவென்றான்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தைக் கருதுகின்றவரும், காசியென்று (வாயினால்)
உரைப்பவரும், காசித்தலத்தைப் பார்க்கும் வண்ணஞ்செல்பவரும், காசித்தலத்
தில் வசிப்பவரும், இவர்கள் யாவரும் எனக்கு கித்தனைக்கரிய விசுவாசமுள்ள
வர்கள். காசித்தலத்தைப் (பிரித்ததை) நீனைந்து முனிவனே வருத்தமடையாதே
வேண்டியவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வாயென்று (முருகப்பிரான்) திருவாய்
மலர காசித்தலத்தை முன்போல அடியேன் சேர்ந்திருக்கும்விதம் கடைக்கண்
பாலித்தருளவேண்டுமென்றான். எ-று.

(க6)

என்றலுங்கடப்ப மாலிகைத்தோளர னிமையவார்ரியமுடிந்து
நன்றுநீபின்னர் வேட்டவாறடைதி நற்றவமுனிவென்றுரைக்க
வன்றவன்றாழ்ந்து அறித்தனன்விடைபெற் தகன்றனன்மற்றையற்பா
ராக், கன்றலில்காசி நகரிருத்தொருநீ கருதரும்பாதகம்புரிந்தாய்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று அகஸ்தியமுனிவர் கேட்டபோது கடப்பமாலையை
யணிந்த தேவர்களையுடைய முருகப்பிரான் நீ தேவர்கள் குறையைமுடித்துப்

பின்னர் அபேகித்தபடி (காசிப்பதியை) ஈலமாக அடைவாயாக பெருந்தவமு
ள்ள முயிவனெயென்று திருவாய்மலர் அப்போது அகஸ்தியமுவிவர் (முருகக்கட
வுள்) திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு நீங்கினார். எனது
மாணக்களை முருகக்கடவுள் பார்த்துக் கெதெலில்லாத காசித்தலத்திலிருந்து நீளை
த்தற்கரிய மகாபாதகங்களைச் செய்தன. எ-று. (க.6)

அங்குள்ள மகன்று பற்பலதலத்து மருந்தவமாரற்றினையதனும்
பொங்குமப்பரவம் போயதன்றி ரூப் போந்துகீ (வாம்புரிசாலை
மங்குதலில்லா வகத்தியமுனிவின் வாய்மொழி நீந்திரங்கேட்டாய்
தங்குமவ்வதந்தர னன்னபாதமுன் றனைவிடப் பொலிந்தனையன்றே.

(இ-ள்.) அக்காசியிலிருந்து நீங்கிப் பலவாயுள்ள தலங்களில் அரியதலங்களைச்
செய்தன அத்தலங்களால் அப்பெரும் பாதகம் போகவில்லை இவ்விடத்துவந்து
நீ தவஞ்செய்யும்போது நித்தியவாழ்வைப்பெற்ற அகஸ்தியமுனிவன் வாயால்
மொழிந்த காசி காசி. என்னும் மந்திரத்தைக்கேட்டனே கேட்ட அத்தருமத்தால்
காசிப்பிற்செய்த பாவங்கள் உண்ணவிட்டகலகீ விளக்கமுற்றன. எ-று. (க.6)

காசியென்றுரைத்த மந்திரங்கேட்டக் கருதரும் புண்ணியப்பேற்றான்
மாசில்யாங்காட்சி தந்தனினக்கு மற்றகாசியும் மருணால்
பேசியருவன் பணியிடையாற்றிப் பெட்டினிதமர்தியென் றுரைத்தான்
கூசுமற்றவனுந் திருவடிதொழுது குறித்தது வினாவுதலுற்றான்.

(இ-ள்.) காசியென்றுசொல்லிய மந்திரத்தைக்கேட்ட மினைத்தற்கும் புண்
ணியபலத்தினாலே யாம் கலங்கியில்லாத தரிசனங்கொடுத்தோம். நீ காசித்தலத்
தையடைந்து திருவருள்வடிவாயுள்ள தூல்களை உபதேசித்த குருபணியிடையை
விரும்புடன் செய்து கசமாக வாசஞ்செய்வாயென்று திருவாய் மலர்த்தனர்.
எனது மாணக்கள் நாணத்துடன் திருவடிகளை வணங்கி மேல் வருவதைக்குறி
த்து வினாவின. எ-று. (க.7)

ஐயனேகாசிப் பதிவயினமர்வா ராற்றரும் பாதகம்புரிந்தார்
செய்யலாங்கழுவா யாதேடியேன் மெனிதரவருடியென்றிரப்ப
மையளித்தருளும் விச்சுவாதன் மலரடிதொழினரு ளுவனென்
றெய்யமாமயில்வாகனப்பிரான்மறைந்தா னென்னவந்தடுத்தனனென்.

(இ-ள்.) முருகக்கடவுளே காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் செய்தற்கரிய
மகாபாதகங்களைச் செய்வார்களானால் செய்யத்தக்க பிராயச்சித்தம் பாது அடி
யேன் தெவியும்வண்ணம் கட்டளை யிடவேண்டுமென்று குறைபிரந்து பிரார்த
திக்க மயக்கத்தையொழித்து அருள்பெற்ற (காசி) விசுவநாதர் மலர்போன்ற திரு
வடிகளை வணங்கினால் இச்சந்தேகத்தை யொழித்தருள்வாரென்று வேகமாகச்
செல்கின்ற பெருமையுள்ள மயில்வாகனத்தையுடைய முருகக்கடவுள் சொல்லி
மறைந்தருளினார் சீடன் காசிப்பதிக்குவந்து எனை யடுத்தனன். எ-று. (க.8)

சீடன்வந்துரைப்ப யாவையுந்தெளிந்தேன் மெனிதரேன் யானித் தொன்
பாட்டமையுநர்கடுக்கமார்தாகம் பாற்றிடப்பன்மறையுனாக்கு [அறம்

அ-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கண மகிமையுரைத்த அத்தியாயம். கூசு

மாடலங்காசியென்னுநீர்ப்பந்த லமைத்துளாய் சாதிரசாரந்
தேடருமமற்றிவைகருதாது தெளிசிவஞர்மாய் கழுவாய்.

(இ-ள்.) எனது மாணக்கள் வந்துசொல்ல அல்லித்து நடந்தவைகள் யாவும்
தெரிந்தேன். பெருமைவாய்ந்த ஆன்மர்களுடைய துயரமாயிய தாகத்தைத்
தனித்தருளும்பெருநாடுப் பலவாயிய வேதங்களாலெடுத்துரைக்கத்தக்கவெற்றி
தங்கிய காசித்தலமென்று தண்ணீர்ப்பந்தலை உண்டுபண்ணிய சிவபிரானே
சாதியாசாரவியல்பையும் சிட்டுதற்கரிய தரும ரீதல்பையுஞ் சித்தியாது சிவஞானத்
தாலுறுத்தக்க ஸ்ரீபிராய், சித்தமொன்றையுந் யானறிவினென். எ-று. (க.9)

அடியனேன்றவதா கம்புடைய னுந் தவாதம்மொகூடி
நெடியமசகாசித் தலத்துறப்பெற்றே னாகழறிவறிவிலாமையினும்
கொடியவோர்பாவம் புரிதரினிதனைக் குறைத்திடு கழுவாயா
தொடிதாராதனை யருடியென்றிரப்ப வொண்களு யா முரைத்தனமால்.

(இ-ள்.) அடியேன் வேதாகமபுராணங்களை யறிந்த பெரியரோடுசேர்ந்து
பெருங்கீர்த்தியுள்ள காசித்தலத்தில் வசிக்கப்பெற்றுக்கொண்டேன். புத்தியூர்வ
மாயாவது அபுத்தியூர்வமாயாவது ஒரு கொடும்பாவுஞ்செய்தால் அப்பாவத்தை
நீக்கத்தக்க பிராயச்சித்தம் யாது. குறைவில்லாது அதனைக்கட்டளையிடவேண்டு
மென்று அச்சயசேவ்வியமுனிவன் பிரார்த்திக்க, விளக்கமடைந்த தன்களையுடைய
பார்வதியே யாம் தெரிவித்தோம். (அது யாதெனின.) எ-று. (க.10)

ஆனந்தமயமாயாமுறைதவின லானந்தகானமென்றோருபேர்
தானந்தயின்றிப் புனைந்தமர்காசித் தலத்திடை வசித்திடப் பெற்று
லீனந்தாமில்லா மற்றையதலத்தி னியற்றியபாதகயிரியு
மோனந்தாமுற்றார் விடலருங்காசி முழுத்தலத் தமர்ந்துசெய்தீங்கு.

(இ-ள்.) ஆனந்தவடிவமாய் யாம் அத்தலத்தில் வீற்றிருப்பதால் அக்காசி
ஆனந்தகானமென்று ஒரு பெயர்பெற்று எக்காலத்திலும் லயநில்லாமலிருக்
கின்றது அப்பதியில் வசிக்கத்தக்க புண்ணியங்கெட்டதால் உயர்வுள்ள மற்றைய
தலங்களிலிருந்து செய்தபாவங்கொழியும். ஞானனுடவத்தையுடைய உத்தமர்
கள் விட்டு நீங்குதற்கரிய காசித்தலத்திலிருந்து செய்வதபாவங்கள். எ-று. (க.11)

சிறியதேயெனினும் பெரியதேயெனினும் தேபுத்திடப் படுகழுவாயொன்
றறிதாவுரைப்போங் கேட்டிமற்றகவு மறிதாமந்தணமாமா
னெறிகொள்பாதலமே சூருவிமேலெழுந்த நின்மவநங்குறித்தற்குங்
குறிகெழுகாசித் தலத்தளவேனாங் குரோசமென்றருமறைகூறும்.

(இ-ள்.) சிறிதாகவிரும்பினும் பெரிதாகவிரும்பினும் அவைகள் ஒழியத்த
பிராயச்சித்தத்தை பாவரும் தெரியும்படியாகக்கூறுவோம். நீ கேட்பாயாக
அ பிராயச்சித்தமும் ஒருவராலறிப்பபாத இரகசியமாகும். (எல்லோரு) மதி
த்தருடிய காசித்தலத்தில் விதிவழியாகக் கேழுமுகமும் உண்டுவிமேலே காண
ப்படும மலரதெமான நமது வடிவமாயுள்ள சிவலிங்கங்கள் தங்குதற்கிடமா
யிய பஞ்சக்குரோசமென்று அரியவேதங்கள் சொல்லும். எ-று. (க.12)

அன்னையொருங்கும் தரினொழியு மமைந்தசஞ்சிதமுமாங்கொழியும்
பின்னருமிருகால்வலஞ்செயினொருபான் பிறவிசெய்பாதகமாயு
மென்னரு முக்கால்வலஞ்செயினொரு யியல்பவப்பாதகங்கழியும்
பின்னரும்வருடந்தொறுவலஞ்செய்வார் பலனெடுத்தினைக்கமுற்றாதே.

(இ-ள்.) (சிவலிங்கங்கள் நெருங்கியுள்ள) அப்பஞ்சக்குரோசத்தை ஒருதாம்
பிரதக்ஷணஞ்செய்தால், அங்மியிற்செய்தபாவங்கள் கீங்கும் (அதவன்றி) கட்டுப்
பட்டிருக்கின்ற சஞ்சிதவியும் கழியும். பின்பு இன்னதொம் பிரதக்ஷணஞ்
செய்தால் அக்காலியில்பத்துப்பிறவியிற்செய்த பாவங் கொழியும். மூன்றதாம்
பிரதக்ஷணஞ்செய்தால், அக்காலியில் நூறு பிறவியிற்செய்த பாவங்கள் ஒழி
யும். வருஷங்கடோறும் பிரதக்ஷணஞ்செய்வீரவர்கட் குண்டாகிய பலனே
எடுத்துணாக்க முடியாது. ௨-று.

(இ-ள்.) முனிவரவறிதி யென்றனங்கேட்டு முகிழ்த்தகை யொடுந்துழிபிந்து
நனிபுகிழ்த்துத் தனியமந்திரங்க கலங்கொள் சீடனுக்குமீதுணர்த்தித்
தனியவிர்காசி யைங்குரோசஞ்சூழ் தருகிறன் மேற்கொடும்முனிவன்
கனிதருபுகி கலந்தனன்மடந்தாய் கரைந்தவிதன் றிவேறினியால்.

(இ-ள்.) முனிவனே நீ அறிந்துகொள்ளென்றோம் அச்சயசெவ்வியமுனிவ
ன்கேட்டு இருபாங்கையுங்குவீத்துத் தோத்திரஞ்செய்து அநிக சந்தோஷங்கொ
ண்டு தன்னை அடுத்தப் பிரார்த்தித்த நன்மைவாய்ந்த மாணக்கடிவக்கும் இந்த ரக
சியத்தைத்தெரிவித்து ஒப்பற்று விளங்குகின்ற காசித்தலத்தில் பஞ்சக் குரோ
சப்பிரதக்ஷணஞ்செய்யும் தெர்நிலை மேற்கொண்டு அம்முனிவன் முத்தியடைந்
தனார் பார்வதியே (காசியிலிருந்து செய்யும் பாவங்கட்கு மேற்கூறிய) பிரா
யச்சித்தத்தை யல்லாது வேறேவையாதென்ற வாய். ௭-று. (௨௬)

கடிமலர்க்குழலாய் காசியைங்குரோசங் கருத்துறச்சூழ்த்திகுழுவாய்
முடிதரிந்காசியுற்றியபாவ முடிமையு மொழிதருமன்றி
மடிதராக்கால வயிரவதண்டம் வகுத்திட வதனிடைப்படுவா
ரொடிதலின்முப்பாலுயிரம்மாண்டென்றுரைத்திடுந்தெய்வவாண்டளவே

(இ-ள்.) வாசனைவீக்கெற்ற மலர்களைவிட அனகபாரத்தையுடைய பார்
வதியே காசிப்பதியில் பஞ்சக்குரோசத்தை மனவறுதியுடன் பிரதக்ஷணஞ் செய்
கின்ற பிராயச்சித்தம் முடியுமானால் காசிப்பதியிற்செய்த பாவங்கள்வாவும் ஒழி
ந்துவிடும். இதுவல்லாமல் வேறேபிராயச்சித்தம் யாதென்றால் குறைவுபடாத
தெய்வவாண்டு முப்பதினாயிரம் வருடம் காலவியசுவதண்டனைக்குடன்பட்டுச் சசி
க்கப்பட்டாத துன்பத்தை யனுபவிப்பார்களைப்பதேயாமென்றறிவாயாக. ௭-று.

பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கணமகிமையுரைத்த
அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் அக்குபாயிரம் உட்பட திருவிருத்தம் (௨௬௨)
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாலுமயலுங்காணாத வள்ளறமருமர் னுமையம்மை
சாலுமருணை முகநோக்கித் தலத்திற்சிறந்த காசியிடைக்
காலுங்குணத்திற் பாதகஞ்செய் கடைஞர்கழுவாய் செயலுரைத்தார்
மேலுமதற்கோர் கதையுமெடுத்தினைப்பாங்கேட்டி பென்றிசைப்பான்.

(இ-ள்.) திருமாலும் பிரமதேவனும் அறியப்படாத அருள்வள்ளலாகிய சிவ
பெருமான் உமாதேவியாரது பெருங்கருணையுள்ள திருமுகத்தைப்பார்த்து தலங்
கருக்குள் மேலாகிய காசித்தலத்தில் குணசாமானியத்தால் தீவினையைச் செய்கி
ன்ற இழிந்தோர்களுக்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்யவேண்டிய செய்கையைக் கூறி
னும் மேலுமதற்கோர் கதையெல்லுவின்றோம் கேட்பாரென்று சொல்லத்தொ
டங்கினார். ௭-று. (௧)

கோலமாருங்காசியுளான் கூசுமாண்ட முனிமைந்தன்
ஞாலமேவாக் கொடுங்குணத்தா னவின்மண்டபனென்றிடம் பெயரான்
சேலமருவாத்துட்டொடுஞ் சேர்ந்து தீயவேபுரிவான்
சேலவருளினீன் மெடுத்தே தம்மாற்றமுங்கொள்ளாதுழல்வான்.

(இ-ள்.) அழகு நிறைந்த காசித்தலத்தில் வசிப்பவனும் கூசுமாண்டமுனி
வனுடைய குமாரனும் அறிவுடையோர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாத கொ
டிய குணத்தையுடையவனும் மண்டபனென்னும் பெயரையுடையவனுமாகிய
ஒருவன் நற்குணத்தோடு பழகாத துன்மார்க்கரோடு சேர்ந்து பாபங்களையே
செய்து பேரன்போடு பெற்றெடுத்த மாதா பிதாக்களுடைய வாக்கியத்தையுங்
கொளது திரிவான். ௭-று. (௨)

அயலார்பொருளைக் கவர்வதுவு மயலார்மனையைப் புணர்வதுவு
யியலார்குணமாக் கொண்டொழுகி யிலங்கும்வருணைச் சிரமநிலை
மயலார்குணத்திற் கைவிட்டான் வளருந்தோறும் பாதகமு
முயலார்நெரிசற் றேனுமற உடனேவளர்ந்து பெருத்ததால்.

(இ-ள்.) பிறப்பொருளைத் திருடுவதும், பாதாசுமனஞ்செய்வதும், இயல்
பாக குணமாகக்கொண்டு அவ்வழியிலே நடந்து, விளக்கமுற்ற வருணச்சிரம
நிலை, பம்பக்கத்தினுற் கைவிட்டு, தேகவளர்ச்சியோடு பாதகமும் வளர்ந்தோ
ங்கி, சன்மமார்க்கம் சற்றுமின்றி அத்தீவினை நானுக்குநான் பெருகியது. ௭-று. (௩)

கூடாவொழுக்கம் தலைநின்ற குறிக்குஞ்சிவந் பாளரொடு
நாடாவரசு நிற்புகுந்து நெய்மத்திற் பொருள்கவர்ந்து
மாடாதரிக்கும் விலைமாதர் வைகுமலைக் கொழும்புகுந்து
வீடாநிற்கு மவர்போக மிதப்பவுண்டு களித்திடுவான்.

(இ-ள்.) விரோத கடைகளுக்கு முதன்மையாகவிரிந்து அங்கடைக்குத்
தக்க சில சினைகளுடைய பாவருமதிக்கத்தக்க அசன் மனையில் பாகிராத்திரி
யில் பிரவேசித்துப் பெரும்பொருள்களைத் திருடிவந்து திரவியத்தையே விரும்பி
கடக்கின்ற தாசிகள் வசிக்கும் வீடுகடோறுஞ்சென்ற கெடுதிக்குக் காரணமா
கிய அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களுடைய குறியிப்பத்தை அடிக்கடி அது
பலித்துக் களிப்பாறையின். எ-று.

(ச)

ஒருநாள்விலைமா தொருத்திமனை யுட்போய்ப்பரியங் கத்தமர்வான்
செருகாநின்ற குமலனையாள் செய்யுத்தொழிலான் மதுமயங்கிப்
பருகாநின்ற பாலென்றப் பைம்பொற்கட்டிற் கீழிருந்த
முருகாதாத்திற் குடித்திட்டான் மூர்க்கர்க்காக ததுமுண்டேர்.

(இ-ள்.) ஒரு தினத்தில் ஒரு தாசியைக்குட்போய்க் கட்டிவின் மீதிருக்
கின்றவன் செருகி முடிக்கின்ற கூத்தலையுடைய அத்தாசியெய்யுக் கவித்திய உப
சாரத்தால் புத்தியையங்கி குடிக்கத்தக்க பாலென்று நினைத்து புகும்பொற் கட்டி
யின் கீழிருந்த கள்ளினை ஆசையுடன் எடுத்துக் குடித்தவன் கொடியோர்களுக்
குச் செய்யப்படாத காரியமுள்ளதோ. எ-று.

(சு)

பின்னருணர்ந்து கீழிருப்ப தென்னைபென்றான் பெருமகிழ்ச்சி
நன்னாரும்பின் னினுடற்கே நலமாருறு செய்தினைந்தே
முன்னமொருதாம் பிரக்கலத்து ஞ்ஞாபிபி வைத்திருந்தே
விண்மருந்து சாமிக் பென்றாள்குல் விலைசெய்வான்.

(இ-ள்.) பின்பு அம்மண்டபன் ஒருவாறு தெரிந்து கட்டிவின் கீழிருப்பது
யாதென்றான் அவன் பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு உம்முடைய உடம்புக்கு வலினை
யுண்டாகும்படி நினைத்து ஒரு தாம்பிரபாத்நிதில் கள்ளை நிறைத்துவைத்திருந்
தேன் இன்னமும் உண்பீராக சாமியேயென்று அங்குல் வியாபாரஞ்செய்யும்
அத்தாசி கூறினாள். எ-று.

(சு)

மீட்டுமருந்திக் களித்திருந்தான் விடியலுணர்ந்து வெளிவந்து
நாட்டுகண்பிற குரியொடு நவின்னானைய ரதுகேட்டுப்
பாட்டுமறையோ துநர்குலத்தப் பிறந்தாய்ப்பதித னாயினாய்
கேட்டுமவளா விருப்போமோ கேட்டைவெளியேபுகன்றிடுவோம்.

(இ-ள்.) மதுபடியும் குடித்துச் சந்தோஷங்கொண்டு படுத்திருந்த மண்
டபன் விடிந்தபின்பு தாசியிட்டைவிட்டு வெளியேவந்து தன்னிடத்திற் தனியே
சினைகளுடைய கள்ளுண்டதைச் சொன்னான் அங்கணபர்கள் அதைக்கேட்டு

சு-வறு மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். 83

அத்தியயனஞ்செய்கின்ற வேதப்பிராமணர் குலத்திற் பிறந்து பதிதனுவிட்டாய்
நாங்கள் கேட்டுச் சுமராலிருக்கமாட்டோம் உன்கெட்ட நலையை யாவருக்குந்
தெரிவித்துவிடுவோம். எ-று.

(எ)

மறையோர்குலத்து மண்டபன்றான் மதுவுண்டனனிந் நகருமமோர்
நிறையோராத பரத்தமனை நேடிப்புருத்தென் றுணாப்பேமேற்
குறைகூர்நினை யெவச்சேர்ப்பார் கோவுமொறுக்கு மெங்களுக்குக்
கறைதீர்செம்பொ னனிகொடுத்தா லுலையோங்கடிது தாவென்றார்.

(இ-ள்.) பிராமணர் குலத்திற் பிறந்த மண்டபனென்பவன் இங்கரத்தி
லிருக்கின்ற முறைநிலைமையுடைய ஒருதாசி கீட்டுக்குத் தேடிப்போய் மது
பானஞ்செய்தானென்று தெரிவிப்போமானால் தோஷம் நிறைந்த உன்னையா
வர் சேர்த்துக்கொள்வார்கள். அரசனும் தண்டனைசெய்வான். எங்களுக்கு
அதிக திரவியங்கொடுத்தால் சொல்லமாட்டோம். சேகிரமாகத் தருவாயென்
றார்கள். எ-று.

(அ)

என்றபொழுது சற்றிருமென் நேகியனைய பரத்தமனை
யொன்றதுழைந்து நின்மனைக்க னுண்டதடங்க விலைமடந்தாய் [க்
சென்றதினத்து நான்கொடுத்த செம்பொன்பாதம் கொடுவென்னை
கன்றலடைந்த மனனுடையக் கணிகைவெகுண்டு கட்டுரைப்பாள்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சொன்னபோது சற்றுநேரமிருங்களென்று அம்
மண்டபன் அத்தாசியிட்டிருப்போய் உள்ளே துழைந்து விலைமாதே நேற்
றையதினத்தில் நான் கொடுத்த திரவியங்களில் நாலிலொருபங்கு கொடுப்பா
யாக உன்விட்டிற் கள்ளுண்டது வெளிப்படாதிருக்கு நிமித்தம் வேண்டுமென்று
கேட்க குறும் தங்கிய மனமுள்ள அத்தாசியானவள் கோபித்துத் திடமாகக்
கூறுகின்றனள். எ-று.

(சு)

பித்தமுநிரப் பெற்றாயோ பேயரற்கொள்ளப் பட்டாயோ
சித்தமிலச்சையிலவாயோ சீசியென்ன வுணசெய்காய்
மத்தவெனது வனப்பினுக்கு மாவேளும் வழிபடுவான்
முத்தநகைசெய் திடினுலக மூன்றுமடிமை யாய்விடுமே.

(இ-ள்.) பெருப்பித்தம் கொண்டனையோ, பேய்பிடிக்கப் பட்டனையோ,
மனதில் வெட்கமில்லையோ, சீசீ! என்ன வார்த்தை கூறினே! அதிகரித்த எனது
அழகுனுக்கு மன்மதமும் வணங்குவான். முத்தையொத்த தந்தங்கள் வெளிப்
படுமபடி புன்னகைசெய்தால் திரிலோகமுமெனக்கு அடிமையாகிவிடும். எ-று.()

இனிபதாய வாழூற வில்லார்க்கொருசம் நருத்தினனேற்
புனிதமாய வோரிவக்கம் பொன்னுங்கொடுத்து வழிபடுவார்
கலியவுள்ளார் தமக்கருத்திற் கணக்கேதனங்கா கமமுணர்ந்தோ
கலியார்க்கரு மிருத்தரியாய் தவாதென்போக மலுபவித்தாய்.

(இ-ள்.) இன்பத்தவதத்தருகின்ற அதரபானங்கிடையாத (காமுக்கர்க்கு) சற்
னனோம் அதரபானங்கொடுத்தேனானால் பரிசுத்தமுள்ள இலகஷம்பொன் கொடுத்

து வணங்குவார்கள். மனங்கனிந்து வீரகாக்கினியால் உருகுபவர்களுக்கு அத்
ரபானங்கொடுத்தேனாகில், அவர்கள் கொடுக்கும் பொன்னுக்குக் கணக்கேது,
ஒப்பற்ற அனங்காகமமாகிய கொக்கோகநூலை அறிந்தவர்களிருந்த ஊரிலுங்
குடியிருந்தறியாய் நீங்காத எனது சுதந்தை யனுபவித்தாய். (கக)

நென்னலெனே நீ சுகித்ததற்கு நிறைபொனின் னுந் தால்வேண்டி
மன்னதுணராய் நேற்றளித்த வதனிற்பாதந் தருகென்று
யென்னமதியா விதுசொற்று பெட்டிவெளியே போகின்றார் [ள்
பின்னருறுதன் டமுங்கிடைக்கும்பெறவே ண்டிடுமே னில்லென்று

(இ-ள்.) நேற்று என்னை அனுபவித்ததற்கு இன்னமும் பெரும்பொருள்
நீ கொடுக்கவேண்டாம். நீ அதை உணர்ந்தாயில்லை. நேற்றுக்கொடுத்த திரவி
யத்தில் நாலிலொருபங்கு தரும்படி கேட்டனை என்ன புத்தியால் இந்தவார்த்தை
கூறினே. வெளிப்பட்டித் தூரத்தில் போய்விடு போகாதிருப்பாயானால் அதிக
தண்டனை கிடைக்கும் பின்பு அதைப் பெறவேண்டுமானால் சின்றுபாரொன்
றனள். என்று. (கஉ)

என்றபொழுதே வெளிவந்தா நிகலுவார்க்குப் பொன்னில்லை
கன்றவெதுசெய் யினுஞ்செய்யி னென்னுனவர்கள் கடுங்கோபந்
துன்றாகநில் யாவருக்குஞ் சொற்றார்பெற்றார் முதலாக
வன்றன்னகநில் வாழ்நெலா மழிமண்டபனை வெறுத்தார்கள்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சொன்னபொழுதே (பயந்து) வெளிவந்து விரோ
தஞ் செய்தவர்களுக்குப் பொருளில்லாமையால் வருந்தும்படி யாதுசெய்யினுஞ்
செய்வீர்களென்று கூறினான். அவர்கள் பெருங்கோபத்தால் மூடப்பட்டு காசிப்
பட்டணத்திலுள்ள யாவருக்கும் இந்தச் சங்கடனைச் சொன்னார்கள் பெற்ற மாதா
பிதா முதலாக அங்கரத்திலிருக்கின்ற யாவர் னும் அப்பொழுதே இழிந்த மண்
டபனை வெறுத்தார்கள். என்று. (கங)

* கடும்பாயுள்ளார் முதலாகக் காசிவாண ரியாவருங்கை
விடும்பான்மையினு லறவொடுங்கி மெலிந்தா னுணவுங் கிடையாமற்
றெயும்பாதகனென் றெல்லோருந் துணிந்துபலியு மிடாராநர்
நெயும்பாதகருக் கிதுவொன்றோ நிகழ்வின்னு மனந்தமே.

(இ-ள்.) பந்துக்களாயுள்ளார் முதலாகக் காசிப்பதியில் வாழ்கின்ற யாவர்
களும் (தூஷித்துக்) கைவிட்ட காரணத்தால் ஆகாரமுகிடையாமல் மிகவும்
மெலிந்தொடுங்கிய அம்மண்டபனைப் பெரும்பாதகனென்று யாவரும் நிச்சயித்
துப் பிச்சையும் போடாதவர்களானார்கள். கொடிய பாதகர்களுக்கு நடொரு
துன்பமோ கேரிமும் இன்னும் அனந்தமுண்டாகும். என்று. (கச)

“வேறு”

தீயமண்டபனில்வாறு திரிதருளானின்முன்னு
ளாயதோர் களவிற்பாகம் பெறுதவிரிவாண்மி

* கடும்பு—உறவு.

கூவது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். 89

மாயமா வெமைவஞ்சித்த மறவனே பெங்கள்பாகம்
சேயமாய்க் கொடுகொடாயே நெருக்குவோம் விடாமென்றார்.

(இ-ள்.) கொடிய மண்டபனென்னும் பிராமணன் இவ்வண்ணமாகிய மலை
புங்காலத்தில் இதற்கு முன்னடந்த திருட்டுப்பொருளிலே பங்குபெறாமலிருந்த
இரண்டு சோரர்கள் மண்டபனிடம்வந்து மோசமாக யெங்களை வஞ்சித்து
வந்துவிட்ட கொடியவனே எங்களுக்குண்டாகிய பங்கை விருப்புடன் கொடு
த்துவிடு கொடாமற்போவாயானால் உன்னைவிடாமல் (அடித்தது) துன்பப்படு
த்துவோமென்றார்கள். என்று. (கரு)

என்றதும் வெருவியின்றி வீண்மவன் பாங்கொய்தி
யொன்றமுற் களவிற்பாக முன்மகனென்கட்டியோ
என்றவன் நன்பால்வாங்கித் தருதிநாளைவெனென்னி
வீண்மெக் கொருங்குநீயே கொடுத்திட லியையுமென்றார்.

(இ-ள்.) இப்படி என்று சொன்னவளவில் பயந்துகின்ற மண்டபனுக்குப்
பிதாவாகிய கூசமாண்டமுனிவரிடத்து இருவரும்போய் உம்முடைய குமாரன்
கூடயிருந்து நாங்கள் திருடிய பொருளுக்கு உண்டாகிய பங்கை எங்களுக்குக்
கொடாமற் போய்விட்டான் அவனிடத்தில் நீர் வாங்கித்தாரும் நான் சம்மதி
யேனென்றால் எங்களுக்கு முழுமையும் இப்போதே நீரே கொடுத்துவிடவேண்டு
மென்றார்கள். என்று. (கக)

இருவரு மிளையகூற வென்செய்வான் கூசுமாண்டன்
வெருவரு நீவிரயாவர் விளம்புமி னுண்மையென்று
னெருவனு விதனென்றோ நெருவனகைக் கோளென்றான்
பருவரு மிச்சொற்கேட்டுப் பண்பதைத் தொடுங்கிச் சொல்வான்.

(இ-ள்.) இரண்டு சோரர்களும் இவ்வாறு சொல்லக் கூசமாண்டமுனிவன்
யாதுசெய்வான் அச்சத்தைத் தருகின்ற நீங்கள் யாவர் உண்மையைச் சொல்
வங்களென்றான். ஒருவன் நான் நாசித்தென்றான் மற்றொருவன் கைக்கோள்
னென்றான் தன்பத்தைத்தருகின்ற இவ்வாக்கியத்தைக்கேட்டு நடுநடுங்கி ஒடுங்
கிச் சொல்லுகின்றனன். என்று. (கஎ)

என்மக னெடுயிங்கெய்தி நெய்தலாம் பாகமென்றான்
புன்மக னெடுமவன்பாற் பேயினார் பாகம்வேட்டோர்
ண்மகன் சிறிநோக்கி நலிவுசெய் மூன்றுபேரு
ம்ன்மகன் நன்பாற்சென்று வழக்குரை யாடுயின்கள்.

(இ-ள்.) என்மகனோடு இங்குவருவீர்களானால் பாகம் பெறுவீர்களென்ற
என் பாகம் விரும்பின அவ்விருவர்களும் இழிந்த மண்டபனோடு கூசமாண்ட
முனிவனிடத்துப்போனார்கள். அவ்வுத்தமன் அவர்களைக் கோபித்துப்பார்த்து
வருந்துகின்ற நீங்கள் மூன்றுபேரும் அரசனிடத்துக்குப்போய் இவ்வழக்கைச்
சொல்லிக்கொள்ளுங்களுென்றனன். என்று. (கடி)

அகையவன் மண்டஞ்செய்வா னத்தரு தண்டந்தானே
யினையுந் கொடியதிமைக் கியற்றிடு கழுவாயாகு
நினையும் கழுவாயாற்று திருந்திடி. விரயமேவுந்
துணையலீ தாற்றுமென்று சொற்றமர முனிவர்கோமான்.

(இ-ள்.) நீதியுள்ள அரசன் உங்களுக்குத் தண்டனைசெய்வான் விதிப்படி
செய்கின்ற அத்தண்டனையே இத்தன்மையான பெரும்பாசஞ்செய்த உங்களு
க்கு செய்தற்குரிய பிராயச்சித்தமாகும். நீதிக்கத்தக்க அப்பிராயச் சித்தத்தைச்
செய்யாதிருந்தால் உங்களுக்கு கரம் சம்பவிற்கும் வினாவாக இப்பிரிகாத்
தைச் செய்வீர்களென்று முனிவர்களுக்குத் தலைவனாகிய கூசமாண்டன் கூறி
னன். எ-று. (உ-ள்)

மண்டபன் வதனனேக்கி மைத்தனாபி போல்னதா
யெண்டப முன்போலேயிவ் விருவரோ டேகிமன்னன்
மண்டனை செய்ப்பட்டாற் தவிருநீ செய்தபாவம்
கண்டனை யப்பாலென்பாற் கலந்திடல் கருமமென்றான்.

(இ-ள்.) மண்டபன் முகத்தைப்பார்த்து கொடிய மூராளே விராயம்
நீக்கி முன்போலவே இவ்விருவரோடுசென்று அரசனுடைய தண்டனை செய்
யப்படுவாயானால் நீ செய்த பாவம் கண்டிக்கப்படும் அதன்பின்னர் நீ என்னிடத்
தில் சேர்ந்துவிடுதல் விடாயமாகுமென்றான். எ-று. (உ-ள்)

அதுவரை யுனைகாச்சேரே னகறியென் தகற்றியிட்டான்
கதுமென கடுகிற்போர்கள் காதலனாபியாய
முதுகை யாவரோனு முனிவொடு வெறுப்பதல்லாற்
பொதுகைத் தவிர்வார்கோல்கோ பொய்மையாம் பற்றுமேயி.

(இ-ள்.) இராஜதண்டனை யாகுமளவும் உன்னைபாள் சேர்க்கேன் அப்பாற்
போய்விடென்று நீக்கிவிட்டான் கடுகியில் மித்போர்கள் புத்தியன்முதலாகிய
அதிக இஷ்டத்தைமுடையவர்கள் பாவமாயினும் (நினைவையகண்டால்) கோபத்
தோடு விராவில் வெறுத்துவிடுவார்களேயல்லாமல் அசத்தியமாகிய பத்தத்துச்
சூடன்பட்டு நீதியாகிய பிரயோசனத்தைத் தவிரவார்களோ. எ-று. (உ-ள்)

காசிமா நகரில்வாழ்வோர் காதலனாபி யகைப்
பேசியவாவரோனும் பெட்டன் பாவமென்னிற்
சேயென் தகற்றிநிபர் சேர்தரினமக்கும் பாவ
வாசிலந்திடுமென்றஞ்சி மனமுதன் மூன்றுமொத்தே.

(இ-ள்.) மகத்தாடிய காதலத்தில் வாழ்கின்றவர்கள் புத்தியன்முதலாக
கச் சொல்லுகின்ற (விருப்பமுடையோர்) பாவங்களாலும் பாவத்தை யிருந்
பிச் செய்வார்களானால் இவர்களைச் சேர்த்தால் கமக்கும் பாவம் வந்து சம்பவி
க்குமென்று பயந்து மனம் வாக்குக் காய்க்கென்னவன் திரிகாணமுமொத்துச் சே
என்று நினைத்து அப்பாவிகளை நீக்கிவிடுவார்களென்று (பாவவதியே லறிவா
யாக.) எ-று. (உ-ள்)

கூவாறு மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். 88

ஈன்றவ னொழித்தபின்ன நிருவரு மவனைப்பற்றித்
தோன்றரு மிடமொன்றாய்ந்து துணையவல் விடத்திலேகிச்
சான்றவெம் பாகத்தாராய் தண்டிக்கப் படுகியென்று
மான்றநெஞ் சவனைக்கட்டி யடித்தனர் மயங்கிவிழ்ந்தனர்.

(இ-ள்.) கூசமாண்டன் நீக்கிவிட்டபின்பு வந்த விருவரும் மண்டபனைப்
பிடித்து ஒருவரும் வாராத இடமொன்றை ஆலோசித்து அகியிடத்திற்கு வினா
வாக அவனைக்கொண்டுபோய் எங்களுக்குச்சேரவேண்டிய பிரமமான பக்கைக்
கொடாதிருத்தலால் (எங்களை) இப்போது தண்டிக்கப்படுவாயென்று பாபத்
திலமுக்கிய மனமுடைய அவனைக் கட்டிப்படித்தார்கள். (அவ்வடிபொறுக்கமாட்
டாமல்) மயங்கி வீழ்ந்தனர். எ-று. (உ-ள்)

வீழ்ந்தவ னுய்யானென்றே யிருவருமிதித்துப் பேர்க்கி
யாழ்ந்தபே ரன்பரபோற்று மண்ணல்சித் தேசம்புக்குத்
* தாழ்ந்தன நிருந்தர்பின்பு தரணிவந் துதிக்கும்போது
சூழ்ந்தசோ கத்தான்மன்மை தேருவான் னுணையவந்தார்.

(இ-ள்.) மயங்கி வீழ்ந்த மண்டபன் பிழைக்கானென்று அவ்விருவர்களு
மவனைமிதித்துக் கிடத்திவிட்டு நிறைந்த மெய்யன்பர்களால் வணங்கத்தக்க சிவ
பிரான் வீற்றிருக்கின்ற சித்தேசமென்னும் ஆலயத்தில் இராவில் தங்கியிருந்து
மறுகால் சூரியவுதயகாலத்தில் நீங்காத மூர்ச்சையையுடைய மண்டபனியல்
பைத்தெரியும்பொருட்டு வினாவாக வந்தார்கள். எ-று. (உ-ள்)

இருவரும் வருதல்கண்டோ னின்னமு மடிப்பாரொன்று
மருவரு மூர்ச்சைநீக்கி வல்வினைத் தெழுந்தோட்டந்து
பொருவருங் காசிமென்மை புத்தியிற் றெளிந்தாராகித்
துருவரு மைக்குரோசஞ் சூழ்பவரொடும்போய்ச் சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) நேற்று அடித்துக்கிடத்திய இருவரும் வருவதைக்கண்ட மண்
டபன் இன்னமும் அடிப்பார்களென்று எண்ணி பொறுத்தற்கரிய மூர்ச்சை நீக்கி
காவாவெழுந்து குடிப்போய், ஒப்பில்லாத காதல மனமுடைய புத்தியிற்
றேனிகையரும் தேடுதற்கரிய பஞ்சக்குரோசத்தைப் பிரதானஞ்செய்பவரு
யாகிய உத்தமர்களுடே சேர்ந்தான். எ-று. (உ-ள்)

அவரோடு மைக்குரோச மாகியவிவிக்கஞ் சூழ்ந்தா
னிவந்தரு பாவமுற்று யிரிதாச் சத்தானகித்
கவர்படு மனமில்லானாய்க் கருத்தம் கேட்காததுத்
தவர்பவர் குழுமுந்தெய்வக் காதலமொன்றுந்.

(இ-ள்.) அவர்களுடும் பஞ்சக்குரோசத்திலுள்ள விவிலக்கங்களைப் பிர
தானஞ் செய்தான் அதிகரித்தபாசங்கள் முழுமையும் நீக்கப் பரிசுத்தத்தை

யடைந்து பேசிக்கின்ற மனமில்லாதவனாக கர்த்தமகேசர மென்றும் ஆர்ப்பத்தில் பெரியோர்கள் பலரும் கூடுகின்ற ஒரு தெய்வச்சாதி மண்டபத்தைச் சேர்ந்தனர். எ-று. (உக)

அன்னமண் டபத்தை யுற்றோ னன்றிராத் தயிலாது
முன்னமார் நியபொல்லாங்கு முழுமையு நினைத்துதேம்பி
யென்னாரு செய்வோமென்றே * யினைத்தாகவென்றார் துத்
† தன்னமும் வேறோர்ப்பற்றுச் சாரிலா னெழுந்தின்று.

(இ-ள்.) அத்தேவ கூட்டமண்டபத்தை யடைந்தவன், அன்றிரவு வித்திரை செய்யாதவனாக முன்னேதான் செய்தபாவங்கள் எல்லாவற்றையும் கருதி, துயரப்பட்டு காம் யாது செய்வோமென்று இரக்கி ஹாஹாவென்று ஆரவாரித்து அப்பகாலமும் வேறொன்றை நினையாதவனாக, எழுந்து வின்றுகொண்டே. எ-று. (உக)

சிவபுல கனைத்துமேலத் திகழுமோரிலிங்க கேரகிச்

சிவசிவ தேவதேவ சிவரிவ வரமதேவ

சிவசிவ சிவமாதேவ சிவவாகரபுராண

சிவசிவ வெனாடிந்தான் செறிந்தவ னுறைவார்கண்டார்.

(இ-ள்.) எல்லா உலகங்களுக்கும் பங்களமுண்டாகவாக விளங்குகின்ற ஓர் சிவலிங்கவடிவத்தைப் பார்த்து சிவசிவா தேவதேவனே! சர்வ மங்களத்துக்கும் மங்களமானவனே! வரமதேவனே! சிவசிவமதேவனே! பழமைவாதேவனே! அரஹசிவனே என்று மண்டபன் கூத்தாடினான். அவவிடத்து கெருங்கி வசிப்பவர்கள் பார்த்தார்கள். எ-று. (உக)

மறையுணர் கூசுமாண்டன் மைந்தன்மண் டபனென்போர
னிறைபா சிவமேயத்தா லிகழுமைப் குரோசஞ்சூழ்த்தாய்
முறையிவ னடைந்துபற்றி முதிர்ச்சியி னடியாகின்றான்
குறைவில்ன் யாதுமென்று கூறியுண் மகிழ்ச்சியுற்றார்.

(இ-ள்.) வேதங்களை யுணர்ந்த கூசுமாண்ட முனிவருடைய குமாரன், மண்டபனென்றும் பெயரையுடையவன், மேலாக மறைந்த சிவபத்தி யுள்ளவன், விளக்கமுற்ற பஞ்சுக்குரோசத்தை விதிவழியாகப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தவன், ஊவிடம்வந்து சிவமேய முதிர்ச்சியினால் கூத்தாடுகின்றான், யாதுகுறையுமிலாதவனென்று அவ்விடத்திருக்கின்றவர்கள் சொல்லி உள்வாத்தில் மகிழ்ச்சிகொண்டார்கள். எ-று. (உக)

அன்னவர் மகிழ்தகண்டா னந்தனர் குலத்திற்குள்ளி
முன்னரும் ராடியபாவ முழுமையு செய்தேனாய
வென்னயா னிவிச்செய்வோனென் றெழுந்தான் டிகைமாதேவி
நன்னரா வயத்துட்புக்கான பூனை வயத்துசெய்தான்.

* இரக்கம் = இரக்கம், † தன்னம் = தன்னம்

(இ-ள்.) அப்பெரியோர்கள் மகிழ்ந்து கூறியன்கேட்ட மண்டபன் (அவர்களைப்பார்த்து) ஐயோ நான் பிராமணகுலத்திற் பிறந்து நினைத்தற்கரிய கொடும் பாதங்கள் எல்லாவற்றையுஞ்செய்தேன். இனி யாது செய்யப்போகின்றேனென்று (சொல்லி) சண்டிகை மாதேவியினுடைய நெந்த ஆலயத்தக்குள்ளே புருத்து களிப்புடன் பூசை செய்தான். எ-று. (கஉ)

துறியொடு நிருத்தமாய்க்குந் தோன்றிடச் செய்துமேவி
மதியிக மூன்றாள்ளின் மார்க்கத்துஞ் சிவநாமஞ்செய்
ததிலிசா வோடுமேவி யகனக ரத்தானத்துத்
நிதிகொளு மொருமருப்புத் தெகனிமால் கவிற்றைப் போற்றி.

(இ-ள்.) அச்சண்டிகை மாதேவி ஆலயத்தில் தோத்திரஞ்செய்து ஆனந்தகூத்தாடி புத்தி அழிகரித்தலால் மூன்றாள்ளில் வருகிற, மார்க்கங்களெல்லாஞ் சிவநாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு அநிஷ்டிரமாக விரும்பிவந்து மனங்கனிந்து குருகின்ற அந்தமார்க்கத்தில் (பத்திசெய்வோரை) இரக்கிப்பவரும் ஒற்றைத்தந்தையுடையவருமாயி தெகனி விராயகரை வணங்கி. எ-று. (கஉ)

வலியயா ரேனும்யாது கொடுப்பினும் வாங்காது
மெலியடி மாகாரத்து விருப்பமு மில்லாது
மலிபுகழ்க் காசிகாசி யென்றுவா யுணர்ப்பச்சென்று
பொலியிர மேசம்புகி ராமேசர் பொற்றூள்போற்றி.

(இ-ள்.) யாவராயினும் ஒருபொருளை வலியக்கொடுத்தாலும் வாங்காதவனாக சரீரம் இளைத்தும் ஆகாரத்தில் இஷ்டமில்லாதவனாக பெரும்புகழையுடைய காசிகாசி எங்கிற திருநாமத்தை வாயினாற் சொல்லிக்கொண்டுபோய் விளக்கத்தையுடைய இராமேசமென்றும் ஆலயத்தில் புருத்து இராமேசருடைய பொன்போன்ற திருவடிகளை வணங்கி. எ-று. (கஉ)

சோமகா தரையுப்போற்றித் துறியிடு பத்தியோடு
காமரு நிறப்புவாய்த்த கயிவதா ரையின்கண்மூழ்கி
யாமரு தெய்வகாறும் வருணசங் கமத்துமூழ்கிப்
பூமலி விசுவகாதன் பொன்னடி வணங்கிப்போற்றி.

(இ-ள்.) சோமகாத சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு மிகுந்த பத்தியுடன் தோத்திரஞ் செய்தவனாக (அதன் பின்பு) அழிய நிறப்புள்ள கயிலதாரையில் ஸ்ரீகாஞ்செய்த பின்பு பெருமையுள்ள தெய்வமணம் வீசுகின்ற வருணசங்கமத் தில் ஸ்ரீகாஞ்செய்து பொலிவுகிறைந்த விசுவகாதருடைய பொன்போன்ற திருவடிகளை வணங்கித்தொழிந்து. எ-று. (கஉ)

முத்திமண் டபத்துமேவி முன்னியங் கமர்வோர்தம்மைப்
பத்தியின் வணங்கித்தான்செய் பாதக மெடுத்துக்கூறிச்
சித்திபெற் றவர்களுகித்தத் தீங்கெனந் தீர்த்தித் துச்
சுத்திசெய் திடுவிரென்று சோற்றிட வவசொல்வாரால்.

(இ-ள்.) பின்பு ஸ்திமண்டபத்தை யடைந்து அங்குள்ள பெரியோர்களைத் தியானித்து பத்தியினால் வணங்கித் தான்செய்த பாதகங்களை யெடுத்து வைத்து சிவானுபவ கித்திபெற்ற பெரியோர்களே என்னுடைய தீமைகள் யாவும் நீங்கும்படி யொழித்து பரிசுத்தஞ்செய்தருளுவீர்களென்று பிரார்த்திக்க அப்பெரியோர்கள் கூறுகின்றார்கள். எ-று. (௩௪)

கொடியபா தகமும்பஞ்சக் குரோசஞ்சூழ் தலினன்மாயு
நெடியநீ யதுவுஞ்சூழ்ந்தாய் நிறைசிவ நாமம்வாயிற்
குடியவா யிருப்பமேவுங் கொள்கையை யாதலானின்
கடியபா தகங்களைல்லாங் கழிந்தன சுத்தனாபு.

(இ-ள்.) மகாபாதகங்கள் யாவும் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணம் செய்த வினால் சூழியும் உயர்வுள்ள நீ அந்தப் பிரதக்ஷணமூன்று செய்தனை. அருள் சிறைந்த சிவனாகக்கூடச் சதாசகாலமும் வாயினால் உச்சரித்துக்கொண்டிருக்கும் தன்மையை யடைந்தனை. ஆனபடியால் உனது பெரும்பாதகங்கள் யாவும் நீங்கிப் பரிசுத்தமடைந்தனை. எ-று. (௩௫)

இனியொரு கழுவாய்கூறற் கிதற்குமே லொன்றுமில்லைப்
புனிதநீ போதியென்னப் புந்தியுண் மகிழ்ந்துதந்தை
நனியவாம் படிசொற்றென்னை நலத்தகச் சேர்மினென்றான்
கனிவின்மற் றவருன்றந்த யிவண்வாக் கனாகியென்றார்.

(இ-ள்.) இதற்குமேல் பாவத்தை யொழிக்கும் வழியை எடுத்துரைப்பதற்கு வேறையொன்றுங் கிடையாது. பரிசுத்தத்தை யடைந்த நீ போகலாமென்று அவர்கள் சொல்ல, மண்டபன் மனதிற்களித்து என்பிதாவாகிய கூசு மாண்டமுனிவர் என்னை விரும்பும்படிசொல்லி நன்மையாக அவர் சேர்த்துக் கொள்ளச் செய்வீர்களென்று கேட்டுக்கொள்ள அப்பெரியோர் கனிவோடு உன் பிதாவை இவ்விடத்துக்கு வரச்சொல்லாயென்றனர். எ-று. (௩௬)

என்றலுந் தொழுதுபோற்றி யிலங்குவெண்ணீறுபூசிக்
கன்றலி லுருத்திராக்கத் கலம்பல வெங்கும்பூண்டு
பொன்றலில் சிவநாமத்தைப் புகழ்பெற வுச்சரித்து
நின்றவ னவ்வாறேகி நெடியதன் மனைவாய்ப்புக்கான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சொன்ன பெரியோர்களை வணங்கித் துதித்தி ஷீரத்தில் விளங்க வெண்ணிறுதரித்து மனோவருத்தத்தை யொழிக்கின்ற உருத்திராக்ஷமாலைபைப் பலவாக விதிப்படி, யணிந்து மரணத்தை யொழிக்கின்ற சிவநாமத்தைப் புகழ்பெறத்தக்கதாக உச்சரித்து நின்ற மண்டபன் அம் முத்திமண்டபத்திலிருந்து சென்று பெரிய தனது மாளிகை வாயலில் ஹழைந்தான். எ-று. (௩௭)

வாயிடைப் புக்கபோது வருந்தியின் றெடுத்தவன்னை
யாயிடைக் கண்டுகொண்க னடிபுனின் துனதுமைந்தன்

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ராக

சேயிடைத் திரிந்துபாவந் தீர்த்தனன் பேரலமுற்ற
வீயிடைத் தடைசெய்யாம னேர்ந்துகண் டிகெவென்றான்.

(இ-ள்.) வாசப்படியில் ஹழைந்தபோது வருத்தமுற்றப் பெற்றவனார்த்த தாயார்பார்த்து நாயகனாகிய கூசுமாண்டமுனிவர் திருவடிகளில் வணங்கி உம்முடைய குமாரன் தூரமான இடங்களில் யாத்நிரைசெய்து பாவமொழிந்து வந்தனன் தேவரீர் தாமதமில்லாமற்போய்ப் பார்த்தருள்வீரென்றனன். எ-று. (௩௮)

என்றலும் வெளிவந்தனனா னெழிற்சிவ சின்னத்தோடு
நின்றதும் பிறவுநோக்கி நெஞ்சஞ்சற் றிளகியீயிங்
கொன்றிய தென்னையென்றான் முத்திமண் டபத்தினுற்ற
ருன்றனை யழைத்தியென்ன வுற்றனாடியே னென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று மண்டபனுடைய தாயாரசொல்ல, பிதா வெளி யில்வந்து குமாரன் அழகுறாய்ந்த சிவசின்னங்களைநோடி நின்றிருப்பதும் மற்ற க்குறிமையும் பார்த்து மனது சற்றே இரங்கி நீ யிக்கேவந்தகாரணம் யாதென் றுகேட்க முத்திமண்டபத்தில் உள்ள பெரியோர்கள் உம்மை அழைத்துவரும்படி சொன்னமையால் அடியேன் வந்தேனென்றான். எ-று. (௩௯)

அன்னது கேட்டலோடு மருட்குண மனைவியோடு
முன்னருந் கிறப்புறாய்ந்த முத்திமண் டபத்தையுற்றுப்
பன்னரு மங்குமேயோ ரெவனாயும் பணிந்துகின்ற
னன்னல முறவிருத்தி யென்றலு நயந்திருந்தான்.

(இ-ள்.) மண்டபன்சொன்ன அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவனவில இங்கு கின்ற குணமுள்ள பத்தினியோடு கூசுமாண்டமுனிவன் கிளைத்தற்கரிய கிறப் புள்ள முத்திமண்டபத்தைச்சேர்ந்து சொல்லுக்கடங்கா மகிமைபுள்ள அம்மண் டபத்தில் இருக்கின்ற பெரியோர்களைல்லோரையும் வணங்கி நின்றபோது அப் பெரியோர் இருமென்றுசொல்ல விருப்புட னிருந்தனன். எ-று. (௪௦)

இருத்தலு மவனைநோக்கி யெண்ணிலாப் பெரியோரியாராக்
கிருத்தகு நினதுமைந்தன் செய்தபாதகங்க டுர்த்தான்
பொருத்தம் ஹவழைத்துப் போர்நின தில்லஞ்சேர்நி
வருத்தமொன் றேனுங்கொள்ளே லென்றலு மறையோன் சொல்வான்.

(இ-ள்.) அம்மண்டபத்திலிருந்த கூசுமாண்டமுனிவனை அளவில்லாத பெரி யோர் பாவரும்பார்த்துச் கிறந்த உம்முடைய குமாரன், செய்த பாதகங்கள் சூழிந்தனன். அவனை யன்புடன் அழைத்துக்கொண்டுபோய் உமது வீட்டில் சேர்த்துக்கொள்ளும் யாதொரு களங்கமு மெண்ணவேண்டாமென்றுசொன் னபோது அம்முனிவன் சொல்லுகின்றனன். எ-று. (௪௧)

அளவில்பா தகங்கள்செய்தா னறிவிலாவெனதுமைந்த
னளவிலா யுகமத்தீங்கிற் காற்றிடு கழுவாயாக

வளவிலா நகரத்தோடு மழுத்தினுள் தீர்தராது
வளவிலாப் பெரியோர்வா நகரத்தாமோழியி னென்றான்.

(இ-ள்.) அறிவில்லாத எனது குமாரன் என்வளவிலாவில்லாத பெரும்பா
தகங்களைச் செய்தான் அப்பாவர்களுக்குத்தரும்படி செய்தொழிபாய்ச்சித்தமாந
அந்த யுகங்கள் அளவுபடாத சொடிய கரங்கள் எல்லாவற்றிலும் அழகுநித்
கெடத்தாலும் நீங்காது அப்படியிருக்க எவ்வாறு அப்பாவம் ஒழித்தது அளவில்
லாத மனமையுள்ள பெரியோர்களே சொல்லியருளவேண்டுமென்றான். எ-று.)

என்றது காசியெல்லே யென்றமைங் குரோசஞ் சூழ்ந்தான்
பென்றலில் பெருமாமுதம் பொய்யற உச்சரிப்பா
தென்றவெண் ணிறுபூசிக் கண்மணி யுவந்துழன்டாள்
கொன்றான் முன்னஞ்செய்த கொடியபாதக மனைத்தும்.

(இ-ள்.) இப்படியாகச் சொன்னதோடு (உம்முடைய குமாரன்) காசிப்
பெயிலுள்ள பஞ்சக்குரோசப் பிரதானஞ்செய்து நித்தியாகவிய விவாத
ருடைய திருமாமங்களைக் களங்க நீக்கும் விதம் அப்படிவந்ததில் சரி
ரம் நிறைய விழித்தித்து ருத்திராஷ்டமாலினையைப் பிரித்தோடு புண்டிருப்
பதால் முன்னஞ்செய்த கொடுமையுள்ள எல்லாப் பாவங்களையும் ஒழித்தவிட்ட
ான். எ-று. (ச-சு)

அன்றியு முறைப்பதொன்றுன் டாகர முழக்கஞ்செய்து
வென்றிசெ யைக்குரோசம் விதிப்படி வலஞ்செய்வோருக்
கொன்றிய மறமுமுண்டோ ளுரைத்ததிற் கருவாயுண்டோ
களரிய வையங்கொள்ளேல் காதையொன் றுறைப்பார்க்கேட்டோ.

(இ-ள்.) அதுவல்லாமலும் உமக்குத் தெரிவித்ததக்கது ஒன்றிருக்கின்
றது (பாதெனில்) நறாணாவென்ற தெனியை இடையிடாதெழுப்பி பாவங்
களை வெல்லத்தக்க பஞ்சக்குரோசத்தை விடுவதற்கு வலம் வரத்தக்கவர்களுக்கு
அப்பாவங்களுண்டாகுமோ சொல்லிய இறைப்பார்க்கெனவேறே பிராயச்சித்த
மொன்றிருக்கின்றதோ வருத்தவின்ற சந்தேசத்தை நீர் கொள்ளவேண்டாம்.
(அதுபவமான) ஒரு கதையைச் சொல்லுகின்றேன் கேட்பீராக. எ-று. (ச-சு)

முந்தியகிரேதந்தன்னின் ருனிலில்சான் டில்லியப்பே
ரந்தன தெருவனுள்ளா னறிவின லையித்தான்
சந்தமா ரணையனுக்கோர் தனையவன் னுதித்தாளத்தக்
கந்தமார் குழல்விசாவக் கண்ணியென் றெருபேர் பெற்றான்.

(இ-ள்.) முதலாகிய கிரேதாபுத்தில் கல்லோரால் விரும்பத்தக்க சான்
டில்லியனென்றும் பெருள்ள ஒரு பிராமணனிருந்தான் தனதறிவினும் சந்
தேக விபரிதங்கொழிந்தவன் அழகுவாய்ந்த அப்பிராமணனுக்கு ஓர் பெண்
பிறந்தான் வாசனே தம்பிய அனகபாத்தையுடைய அப்பெண் பிராலாட்டி
யென்ற பெயர்பெற்றான். எ-று. (ச-சு)

கூலிய மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். 8103

அன்ன புத்தியையன்னு னவந்திமா நகர்வாழ்த்திமை
துன்னருஞ் சுருணரூப சுமந்தனென் பவனுக்கீர்தான்
பன்னரு மனையான்றன்னார் படர்ந்தனன் படர்ந்தபின்றை
யென்னருங் காமந்திர யிருந்தனன் காசியந்நான்.

(இ-ள்.) அத்தப்புத்தியைப் பிரதானவன் அவந்திமாநகரத்தில் வாழ்வின்ற
நிமையிலாத சுருணவாருகிய சுமந்தனென்றும் பிராமணனுக்கு விவாகஞ்
செய்து கொடுத்தான். சொல்லுவதற்கரிய (பெருமையுள்ள) சுமந்தன் காசியை
விட்டு தனது நகரத்திற்குப்போனான். போனபின்பு அரிய பிரதானினி கடும்
படி அப்பிராமணமாறு காசியிலிருந்தான். எ-று. (ச-சு)

காசியி லிருந்தமது காமபா ணத்தந்தென்து
பெரிய மைந்தரென்பார் பலரையும் பெட்டுக்கூடி.
விசிய நாணத்தோடு மிகுபொரு ளாகவந்தது
மாகியல் குணத்தினுளாய் வையினுள் வையுநளில்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திலிருந்த அப்பெண் காமபாணத்தால் வருத்தி ஐாதி
பேதத்தை யொழித்து காமுகர்கள் பலரையும் விரும்பிப் புணர்ந்து நலனத்தை
யறவொழித்து பெரும்பொருள் பறித்துக் களங்கமுள்ள குணத்தையுடையவ
ளாய் வடித்தனன் அவ்வாறிருக்குநளில். எ-று. (ச-சு)

மயன்முதிர்ந் திவட்குநல்லி வறியரே யானுரியாரு
மயனக ரத்துளாரு மவாயிவ ளழகுக்கேட்டுப்
பயனுற வடைந்துவேண்டும் பலவுகள் குதவிக்கூடிச்
செயன்மயிற் றிருந்தாரித்தக் திமையிற் சிறந்தாளன்னுள்.

(இ-ள்.) காமுகர் யாரும் அதிக மயக்கங்கொண்டு இப்பிராமணமாறுக்
குக் கொடுத்துக் கூடி வறியாரான்கள். சமீபநகரத்திலிருப்பவர்களும் இவளழ
கைக் கேள்வியுற்று விரும்பி காமசுகத்தைப் பெறும்படி யிவ்விடம்வந்து வேண்
டிய பலவற்றையுந் கொடுத்துச் சேர்ந்து இவளுடைய செய்கையைக் களித்திருந்
தார்கள். இவ்வண்ணமான கொடுமையில் அப்பிராமணமாறு சிறந்தான். எ-று. (ச-சு)

தெள்ளிய மறையோர்மார்க்க சிரமநி யைக்குரோச
மொள்ளிதற் சூழப்புக்கா ருதனிலும் விருப்புளாள்போற்
கள்ளியு மனையார்மேனி கலத்தலுட் கொண்டுசென்றான்
வள்ளிய தர்க்காருண்டம் வறிந்தனர் மறையோரியாரும்.

(இ-ள்.) தெள்ளிய பிராமணர்கள் மார்க்குரிமாதத்தில் பஞ்சக்குரோசப்
பிரதானத்தை யறிவு வினக்கும்பொருட்டுச் செய்ய எத்தனித்தார்கள். அந்
நிலைம விரும்பமுடையான் போன்று அப்பிராமணருடன் கூடவேண்டுமென்
னும் எண்ணத்தை மனதிற்கொண்டு அவ்வஞ்சகியும் யாத்தினாபோனான். வள
ப்பமமைந்த தர்க்காருண்டத்தில் அப்பிராமணர்கள் யாவருந் தங்கியிருந்தார்
கள். எ-று. (ச-சு)

அனையரும் பிரியாள்வை யவர்மனம் வசமாச்செய்து
நினைவரும் பொன்புனாதி நினைத்தவா வந்துகொண்டு
அனையமற் றிரண்டாகளிற் றெக்கவம் மறையோரோடு
கனைகட லுலகமேத்துத் தருத்தம் கேசம்போற்றி.

(இ-ள்.) அவ்வஞ்சமும் பிரியம வயக்களுடனிருந்து வெச் மனத்தை
வசஞ்செய்து நினைத்தநகிரி பொருள்களையும் ஆபரணநிலவற்றையும் நினைத்த
வாறு நினைத்தகொண்டு (அவருடன்கூடி) இரண்டாகளில் குத்த பிரமண
குடன் ஒலிக்கின்ற கடலாற்றாற்பட்ட உலகத்தாரைத் தடுத்ததன் கார்த்தமே
சமென்று மாலயத்தை வினாவாகவந்து வணக்க. எ-று. (10)

நிகழ்தா முன்னுள்ளிற் றெகனியைச் சேவைசெய்து
புழம்பிக் காலாகாளிற் பொலியிச மோம்போற்றி
யகழ்வினை வருணநான மவசொடுஞ் செய்துபின்ன
நிகழ்தலில் காசிமாச்சி நிகைத்திடு மவர்பாற்றேட்டாள்.

(இ-ள்.) முன்னுலகு தினத்தில் தெளி வினாபகை வினக்கமாரச்சே
வித்து காலாவது தினத்தில் மிக்கபுகழோடு வினக்குகின்ற இராமேசுவரன்
மாலயத்திலிருந்தே இராமேசுவரன் அக்குகையைப் பாலத்தொழிப்
பதமாயி தீர்த்தத்தில் முழங்காதென அவர்களுடைய செத்த பின்னர் புழங்க
காசித்தலத்தில் மனமையவிந்தனாகும் பெரியோர்க்கிடத்தத் தரவன்.
பேர்வியற்றான். எ-று. (11)

வளமலி காசினவப்பின் மான்மியம் கேட்டுப்போது
விளர்த்து காசிமேயிப் பாதகம் கெடும்செய்வோ
ரளவறுங் காலகால வயிரவ ரானையாற்றி
ஐளபல னுயர்த்தாழ்வ ருண்மையே மென்றக்கேட்டாள்.

(இ-ள்.) வளப்பத் திறைத்த காசித்தலத்தின் மனமைய முறைபாதக்
கேட்டும்போது வினக்கமுற்ற காசித்தலத்திலிருந்து தீவினக்கொடு செப்பவர்
கள் காலவையருடைய தண்டனைக்குட்பட்டு அளவிராதகாலம் பலவாயுள்ள
தயாய்களில் சத்தியமாக முற்கவர்களுடையதையும் கேட்டாள். எ-று. (12)

கேட்டதும் வருவியத்தோ வென்செய்தேன் கேட்டேனெயென்
ரோட்டரும் வருத்தமேயி யுற்றால் லறிவுவாய்ப்புற்
நீட்டிய பொருள்களெல்லாம் யாவரும் கொளக்கொடுத்தாள்
வேட்டதன் ரொழிதீர்த்த விப்பிரர் தமையினாலும்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு கேட்டபோது மான்மியம் ஐயோ என்னகாரியஞ்
செய்தேன் கேட்டுவிட்டேனெயென்று தீவிரத்தோடு படைத்து புன்
னியபரவங்களைப் பருக்கும் கல்லறத்தோன்றி பாவவழியில் தான் சம்பாதித்த
பொருள்கள் பலவற்றையும் தீவிரம் யாவரும் கொள்ளுப்படி கொடுத்தாள்

காவது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். 80

இதற்கு முன்பிருப்பிய கொடுத்தொழிலைக் கைவிட்டு அப்பராணபடனஞ்செய்
வும் பெரியோரைய பிரமணரைப்பார்த்து வினாவுகின்றன. எ-று. (13)

ஐயரே யடியேன்செய்த பாவத்துக் களவின்றாலும்
வெய்யவப் பாவம்போக்கும் விதமெனக் கருணமினென்ன
மைபலான் முன்னஞ்செய்த மறமெலா மொழிந்துபோய
தெய்யரீ யைக்குரோசஞ் சூழ்தலா லெம்மோடென்றார்.

(இ-ள்.) கவாமிகளே எளியோன்செய்த தீவினகளைக் களவுகிடையாது,
கொடிய அப்பாதகங்களை ஒழிக்கத்தரும் வழியை அடியேனாகக் கருளவேண்டு
மென்று பிரார்த்திக்க பொருத்தும் விதமாக பஞ்சக்குரோசப் பிரதமபுணைத்
தை நீ எங்கோடுசெய்தலால் இதற்கு முன் மயக்கங்கொண்டு செய்தகொ
டும்பாவங்கள் யாவும் ஒழித்தனவென்றனர். எ-று. (14)

மேலுமிப் பாவச்செய்கை விழைதால் வேண்டாவென்று
கோலும் மறையோர்கூறக் குணங்கொடு பணிந்துபோற்றிச்
சாலுமற் றைந்தாராளிற் கபிலதா ரையின்னவந்து
மாலும்வெம் பாவமெல்லா மாற்றினாள் விசாலக்கண்ணி.

(இ-ள்.) இனிமேல் இப்பாவத்தொழில்களை அனுவனவும் விரும்பவேண்
டாமென்று கூடியிருந்த அவ்வேதியர் கூற குணமென்றுட்கொண்டு அவர்
களை வணக்கித் துதித்து ஐந்தாவது தினத்தில் கபிலதாரைக்குவந்து ஸ்ரீராம
செய்து மயக்கத்தாற்செய்த அக்கொடும்பாவங்களைல்லாவற்றையும் விசாலாகுபி
என்றும் பிரமணமாதா ஒழித்துவிட்டாள். எ-று. (15)

மற்றுமற் றின்றாராள் வருணசங் கமத்தில்வந்து
முற்றவங் கியற்றத்தக்க பூசையாதிகன் முடித்துத்
கற்றவர் புகழுமுத்தி மண்டபம் கலந்துபற்றொன்
றற்றவ ருளத்துமேய விலகா யகனைப்போற்றி.

(இ-ள்.) அக்கபிலதாரையிலிருந்து அனுவதுதினம் வருணசங்கமத்துக்கு
வந்து ஸ்ரீராமசெய்து அவ்விடத்துச் செய்யத்தக்க பூசையாதிக லெல்லாவற்றை
யும்முழுவது முடித்து அறிவுடையார் புகழ்த்தக்க முத்திமண்டபத்திற்கு வந்து
அகப்பற்று புறப்பற்றுக்களொழிந்த மெய்யடியாருள்ளத் தெழுந்தருளும் விசவ
காதரை வணக்க. எ-று. (16)

சுத்தியிக் கடைந்தாராற்றார் வெறுத்திலர் சூழ்ந்துகொண்டார்
முத்தியு மடைந்தாள்பின்ன ரென்றனாதுபோன்மோக
சித்தியென் மகனுஞ்சுத்தி சேர்ந்தனன் கொல்லோவென்று
பத்திமா முனிவன்கேட்டான் யாவரும் பட்டாங் கென்றார்.

(இ-ள்.) விசாலாகுபியென்றும் பிரமணமாதா மிகுந்த பரிசுத்தத்தை
யடைந்தான். பந்துகள் வெறுக்காமல் சூழ்ந்து அங்கேரித்தனர். பின்பு முத்
தியடைந்தனனென்று அப்பெரியோர்கள் கூறக்கேட்டு விவபத்தியுள்ள கூக

மாண்டமுனிவன் அதுபோலப் பெருமயக்கமுள்ள எனது குமாரனும் பரிசுத் ததையடைந்தானேயென்று கேட்டான். பெரியோர்கள் யாவரும் இது உண்மை நூற்றுவிவென்றனர். எ-று. (இ-ள்.)

உண்மையானது மன்னுனோடு நிறுனாக் கொள்ளல்வேண்டென் வண்மைசால் பெரியோரென்றான் மற்றவன் வார்த்தைகேட்டுத் தண்மைசான் முனிவர்முத்திமண்டபஞ் சார்ந்ததேவ ரெண்மையே யுண்மைசொல்வா ரிரிக்கின் னையென்றார்.

(இ-ள்.) உண்மையானதும் அம்மண்டபமுமே வெண்மையானதுபோலப் போனதுசெய்யமாட்டேன். சத்தியத்திற் சிறந்த பெரியோர்களேயென்று கூறிய கூசுமானாடமுனிவர் வார்த்தையைக்கேட்டு சார்த்தலோடியே அப்பெரியோர்கள் இம்முத்திமண்டபத்தில் வீற்றிருக்கின்ற தேவர்கள் உம்முடைய சந்தேகம் நீங்கும்படி சத்தியத்தை யெளிதாகத் தெரிவிப்பார்களென்றனர். எ-று. (இ-ள்.)

என்றது யிரவிதுண்டி யேற்றமார் தண்டபாணி மன்றவெவ் வரமுநல்கும் வயிரவர் நிருமாலேனோ ரொன்றவங் கொருசார்மேயி யுலகெலா முண்மைதேர்த்து கன்றல் செய்துயரநீங்கத் தனித்தனி கழறலுற்றார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறாக அம்முத்திமண்டபத்திலிருந்து பெரியோர்கள் சொன்னபோது, எல்லா உலகத்தாரும் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணத்தின் மகிமை யறிந்து வருத்தமின்ற துன்பத்தினிங்கி இன்பமுறும்வண்ணம் துண்டிபாடின பதி, சூரியமூர்த்தி, பெருமைதங்கிய தண்டபாணி, எவ்வித வரங்கோயும் பூரணமாகத்தருகின்ற வயிரவக்கடவுள், விஷ்ணுதேவர் முதலாயின மற்றைத்தேவரும் அம்மண்டபத்தின் வேறுவேறுபடங்களிலிருந்து தனித்தனியே சொல்லத் தொடங்கினர். எ-று. (இ-ள்.)

மதித்திடு மைங்குரோசம் வலஞ்செய்யும் வலத்தினாலும் அறித்திடு காசிமேன்மை சொற்றிடக் கேட்டலாலும். பதித்திடு கொடியபாவம் யாவும்போய்ப் பாறுமென்றான் நிதித்திடு தொழின்மேற்கொண்ட திருநியக் தடக்கைச்செம்மல்.

(இ-ள்.) உலகத்தை ரகசிக்கின்றதொழிலை மேற்கொண்டு அழிய அஸ்தத்திற் சக்கரமேந்திய விஷ்ணுதேவர், அறிவுடையால் மதிக்கத்தக்க பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்த புண்ணியபலத்தினாலும், அறிக்கத்தக்க காசிமகிமையைச் சொல்லக் கேள்வியுற்றதனாலும், நிலைத்த கொடுப்பாதகங்கெல்லாமொழிந்து மண்டபன் பரிசுத்தத்தை யடைந்தனென்று கூறினார். எ-று. (இ-ள்.)

பரிசு வாமமென்றே பற்பல மறையுங்கூடும் வரயிடு காசினாமம் வாயுரை செய்தலாலும் புரகரன் விசுவநாதன் பொங்குநீர் கேட்டலாலும் யிரவுபா தகயனைத்தும் விதரு மென்றான் துண்டி.

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். 8106

(இ-ள்.) துண்டிபாடினபதியானவன் பலபல வேட்களெடுத்துக்கொண்ட பரிசு வாமமென்று சொல்லத்தக்கதும் பெருவரங்களைக் கொடுக்கத்தக்கது மாயுள்ள காசியென்னும் திருநாமமந்திரத்தை நிரந்தரம் வாயினுற்சொன்னமை யாலும் திரிபுராரியாடிய விசுவநாதருடைய பெரும்புகழைக் கேட்டமையாலும் இம்மண்டபன் செய்த கொடுப்பாதகங்கெல்லாமொழிந்து சத்தனானென்று கூறினார். எ-று. (இ-ள்.)

காசியி னிருந்துபாவம் கருகினோர் செய்தோர்யாரு மாசியல் சும்பியெல்லாம் வதிவநம் விசுவநாதன் பேசிய வைங்குரோசம் பேணுபு சூழ்வாராகிற் தேசின்மேல் படுவெல்லாம் தீர்த்தென்றால் தண்டபாணி.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திலிருந்து பாவஞ்செய்ய நிறைத்தவர்களும் செய்தவர்களும் மாகிய இவர்கள், குராமுள்ள கொடிய நாகங்கெல்லாவற்றினும் அழ்ந்தி வருந்துவாரானாலும் மறு விசுவநாதரால் எடுத்துக்கொன்ற பஞ்சக்குரோசத்தை விரும்பிப் பிரதக்ஷணஞ் செய்வாரானின் எல்லாத் தீவினைகளுந் கழிந்து திருவருட் பிரகாசத்தில் மேலாவரென்று தண்டபாணிச் கடவுள் கூறினார். எ-று. (இ-ள்.)

மன்னிய காசுவைப்பின் வதிந்துபா தகஞ்செய்வோரைப் பன்னிய கொடியதண்டம் பண்ணலென் தன்மையேனும் துன்னிய வைங்குரோசஞ் சூழ்நரை யொன்றுஞ்செய்யேன் மன்னிய வுணர்வீரென்று வயிரவுன் விளம்பினானே.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற மகிமையுள்ள காசித்தலத்திலிருந்து பாவங்கள் செய்கின்றவர்களைப் பிரபலமாகக் கூறுகின்ற கொடுத்தண்டனைகளைச் செய்தல் என தியற்கையையினும் நிறைந்த மகிமையுள்ள பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்வாரை ஒரு துன்பமுஞ் செய்பேன். நிலைபெற்ற அறிவுடையோரே என்று வயிரவக்கடவுள் கூறினார். எ-று. (இ-ள்.)

நல்லினஞ் சேர்த்தல்காசி வலஞ்செய் எனகாசிச்சீர் புல்லிய கேட்டலன்ன பூரணி விசுவநாத னல்லியம் கமலபாத மன்பொடு போற்றலின்ன வல்லியல் பாவமெல்லா மாற்றுமென் றுன்மார்த்தாண்டன்.

(இ-ள்.) சாதுசங்கசேவைசெய்தல் காசியில் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தல் காசிமான்மிய முழுவதும் கேட்டல் அன்ன பூரணியுடையவும் விசுவநாதருடையவும் அகவிதழ்களையுடைய அழகுவாய்ந்த தாமரைமலையொத்த பாதங்களில் அன்புடன் வணங்கல் இவைகளைச் செய்யின் கொடுப்பாதகங் கள் யாவும் நீங்குமென்று சூரியதேவன் கூறினார். எ-று. (இ-ள்.)

தனித்தனி யிவ்வாறேதி மண்டபன் தவாதபாவ முனித்தலை மையோமைப் குரோசஞ்சூழ் முயற்சிபாதி

யினித்தம்ந் மெவையுஞ்செய்தா னிரித்தனன் பாவமெல்லா
மனித்தனென் மெண்ணீது வானவனவன்காணென்றார்.

(இ-ள்.) வேறுவேறு தேவர்களுந் தனித்தனி இவ்வாறு சொல்லி முனி
வர்களே இம்மண்டபன் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தல் முதலிய ஸ்ந்
முயற்சிகள் யாவையுஞ் செய்தனன். ஆதலால் கெடாத கொடும்பாதகங்களை
பொழித்தனன். இவனை மனிதனென்றெண்ணுதல் பாவமாகும். தெய்வத்தன்
மைவாய்ந்தனனென்று கூறினார். எ-று. (அ-இ)

முத்திமண் டபத்துவானோர் மொழிந்தசொற் கேட்டாயருள்ளார்
சத்திய மென்றுதாழ்த்தார் தந்தையு மகிழ்ச்சியுத்துப்
புத்திரன் மனைபழைத்துப் போயினன் குரோசக்குழுவே
சித்தியென் னுளந்தெளிந்தார் செகதலத் துள்ளாரியாரும்.

(இ-ள்.) முத்திமண்டபத்திலிருக்கின்ற தேவர்கள் சொன்ன வார்த்தை
யைக்கேட்டு அவ்விடத்திலிருந்தவர்கள் யாவரும் இது உண்மையென்று
வணங்கினார்கள். பிரதக்ஷண கூசுமண்டமுனிவரும் பிள்ளையாடிய மண்ட
பனைப் பெருங்கனிப்புடன் அழைத்துக்கொண்டுபோனார். உலகத்தாசொல்லோ
ரும் மகாபாதகங்களை நாசஞ்செய்வது பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணமென்று
துணியினார்கள். எ-று. (அ-உ)

மண்டப னம்பொற்பாத மருவியின் புற்றுவாழ்த்தார்
கொண்டலங் குழலாய்தேர்த்தாய் கொல்வென வுரைத்தானையன்
பண்டரு மொழியான்மிக்க மகிழ்ச்சியிற் பரவிப்போற்றி
யெண்டரு கழுவாயுண்மை யிற்றெனத் தெளிந்தேனென்றார்.

(இ-ள்.) கரியமேகம்போலும் கூடத்தையுடைய உமையே அம்பிண்டபன்
மது அழகிய திருவடிவிற்கலந்து முத்திபெற்றான். இதைத் தெளிந்தனையோ
வென்று இவபெருமான் கட்டளையிட சுரமமைந்த மொழிகளையுடைய உமா
தேவியார் போன்போடு வணங்கித் துதித்து எளிதாகச் செய்யும் பிராயச்சித்தத்தி
னுண்மை இதுவாகுமென்று தெளிந்தேனென்றான். எ-று. (அ-ஈ)

மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் கூ-க்கு திருவிருத்தம். ௩௬௩.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலமர்களைத் தண்ணிலை யடிதொழுதமமை
கோலமார்தரு காசியைங் குரோசமுஞ் சூழ்தல்
போலவோர்கழு வாயிலையென்றருள் பூத்துச்
சாலவோதினை சூழ்தரு மியல்புஞ்சார் மென்றார்.

(இ-ள்.) காளகண்டத்தையுடைய மஹாதேவர் பாதங்களில் உமாதேவி
யார் வணங்கி அழகு நிறைந்த காசித்தலத்தில் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்
செய்வதற்குச் சமானமான பிராயச்சித்தம் வேறே யில்லையென்று திருவருள்
சூர்த்து விபரமாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் பிரதக்ஷணஞ் செய்யவேண்டிய
முறையையும் கட்டளையிடுமென்று பிரார்த்தித்தனர். எ-று. (அ)

என்றபோதினி லெம்பிரான்முறுவலித் திமயக்
குன்றமாமக ளேகுறிக்கொண்டுநீ வினவ
வன்றவாமுல கிற்குபகாரமா நவிலவா
மென்றுகூறுத லுற்றனனெம்மையா னுடையான்.

(இ-ள்.) இப்படிபென்று கேட்ட காலத்தில் எம தாண்டவராகிய மகா
தேவர் புண்ணகைசெய்து இமாசலராஜகுமாரியே நீ லக்ஷியம் வைத்துக்கொ
ண்டு வினாவுதல் கன்மையாகும் உலோகோபகாரமாகத் தெரிவிப்போமென்று
சொல்லி என்னை (அனுகியே) அடிமையாகவுடைய வெபரஞ்சோதி திருவாய்மல
ரத் தொடங்கினார். எ-று. (அ)

பதவெனப்படு மெமக்கினிதாகிய பதியாய்க்
கதியளித்திடிக் காசியைங் குரோசமுஞ் சூழ
மதியுரைத்திடினைப்பகிகார்த்திகை வயக்கம்
பொதியுமர்கழி யாய்விம்மூன்றுமே பொருந்தும்.

(இ-ள்.) பதிப்பொருளென்று வேதங்களாலுரைக்கத்தக்க அமக்கு இன்ப
மயமாகிய தலமாகவும் மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதாகவுமுள்ள காசிப்பதியில்
பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணம் செய்கின்ற மாதங்களைச் சொல்லுமிடத்து விள
க்கமமைந்த ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்த்துரி ஆகிய விம்மூன்று திங்களே தகுதி
யாகும். எ-று. (அ)

மாசிபங்குனி சித்திரமற்றவை காகி
யாசிசேருமித் திங்களும்பொருந்தமச் செயலை
சேசியாவெழு தலைச்செயுநாட்குமுன் னிகழ்கள்
வீசிமோதகத் துண்டிமால்களிறினை விழைந்து.

(இ-ள்.) மாசி, பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி இந்த மாதங்களிலும் பஞ்சக்
குரோசப்பிரதக்ஷணஞ் செய்வலாம். அந்தப் பிரதக்ஷணத்தை உத்தேசித்துச்
செய்வின்ற தினத்திற்கு முன்னாலில் பெருமைபொருந்திய துண்டிமால்களைப்பி
க்கு விடுப்போடு மோதகமீடுவதனஞ்செய்து. எ-று. (ச)

போற்றியின்றவி சுண்டிராப்பொருந்தினை விழைச்சு
மாற்றியுத்தர நடவைநீர் மற்றைகளாட
லாற்றிகம்மையு நின்றுயம்புகைசெய் தல்லல்
காற்றிநன்கருண் முத்திமண்டபத்தினைக் கலந்து.

(இ-ள்.) வணங்கித் துதித்து அன்று அலிகபோசனஞ்செய்து இரவில் பத்
தினிபோடு சோரது தனிபேயனித்து, மறுதினத்தில் உத்தரவாகனியாகச்
செல்லுவின்ற கங்காதிர்ந்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து உம்மையும் உண்ணையும் பூசை
செய்து மனோவருத்தத்தை யொழித்து தரித்தோருக் கருவாத் தருவின்ற முத்தி
மண்டபத்தைச் சேர்ந்து. எ-று. (இ)

மறிகாரமன மாநிமூன்றாழ்வமம் மறங்க
ளறிதராதிடம் நின்றுமறித் தியற்றியமவைகள்
செறிதராதழித் தருளுய்யென்றுசெய்தித்துத்
குறிதராயினிர் காப்பெறுஞ்சங்கற்பங்குறி.

(இ-ள்.) தடுத்தற்கரிய மனம் வாக்குக் காவமென்று மூன்று கரணத்தி
னாலும் கொடிய பாதகங்களை அபுத்தியூர்வமாகச் செய்திருந்தாலும் புத்தியூர்வ
மாகச்செய்திருந்தாலும் அவைகள், (அடிபேனை) அநுபூதிருக்கும்படி யருள்
செய்யவேண்டுமென்று திபானித்துக்கொண்டு விடுவனம் வாராது. பெருமை
போடு பாதுகாக்கின்ற சங்கற்பத்தை (விதியாகச்) சொல்லிக்கொண்டு. எ-று. (ச)

பரோபகாரஞ்செய் தலங்குமிக் காகியிற்பஞ்சக்
குரோசயாத்திரை செய்கின்றேன் சோதியாய்க்குலவி
யரோவிளங்கிலிம் கத்தினையகத்துளே நினைந்து
சரோருகப்பதத் தந்துள்கருளென்று சாற்றி.

(இ-ள்.) ஏழைகளுக்குப் பொருள்முதலியவைகளைக் கூடுமானது கொடு
த்து அலங்காரமமைந்த இக்காத்தெலத்தில் பஞ்சக்குரோசயாத்திரை செய்யப்
போகின்றேன் சோதிவடிவமாக விபாபித்து விளங்குவின்ற இவில்குமர்த்தியே
யென்று மனதிற் செத்தித்துத் தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைத்தந்து பாது
காத்தருள்வீரோன்பதாகச் சொல்லி. (எ-று.) (ச)

கருதுதுண்டிமுன் னாய்வைம்பானறு கணைசர்
பொருதுருமுத நடிந்தவர் வயிரவப்புத்தேன்

வ-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியப்புணைத்த அத்தியாயம். ௪௨௧

மருவுமால்டி வயிபவர்மதிமுடிப் பிராணர்
வெருவுகுற்படை விளங்குகை புருத்திரர் பிறரும்.

(இ-ள்.) அறிவுடையோரால் செதிக்கத்தக்க துண்டிமால்களை கணபதிமுத
லாடிய ஐம்பத்தாறு விராயக மூர்த்திகளும், பெரும்பேர் செய்து அச்சத்தை
உண்டாக்குதற்கு முதல்வனாகியுள்ளேக் கொன்ற முருகக்கடவுளும், வயிரவக்
கடவுளும், கல்லாலவிருஷத்தடியிற் தங்கிய தட்சிணமூர்த்தியும், சந்திரசேகர
ரும், அச்சத்தைத் தருவின்ற சூராயுதம் விளங்கிய கையையுடைய உருத்திர கண
ங்களும். எ-று. (அ)

அன்னமூர்ப்பவ னரியெனும் பதின்மர்மற் றுலோன்
பன்னருங்கதிர் பாப்பிடும் பன்னிருபதங்கர்
கன்னர்மேவிய கவுரிமு னெழுநலம்ந்த
ரென்னரும்பிரி யாதுகாணும் வீற்றிருக்க.

(இ-ள்.) அன்னவாகனத்தை நடத்துவின்ற பிரமதேவனும், விஷ்ணுவின்
தசாவதார மூர்த்திகளும், சந்திரமூர்த்தியும், சொல்லுவதற்கரிய விரணங்களை
விரிக்கின்ற தாத்துருமுதலிய பன்னிரண்டு சூரியர்களும், கண்மையை விரும்பி
யகவுரிமுதலாடிய சத்தமாதர்களும், மற்றையர்களும் பிரியாது தினம்தோறும்
சூழ்ந்திருக்க. எ-று. (ஆ)

விஷ்ணுவின் தசாவதாரமாவன மச்சம், கூர்மம், வராகம், நாராஜங்கம், வாம
னன், பாசுராமன், இராமன், பலபத்திரன், கண்ணன், கந்தி என்பனவாம்.
பன்னிரண்டு சூரியர்களாவார் தாத்துரு, சக்கரன், அரியமன், மித்திரன், வரு
ணன், அஞ்சுமான், இரவியன், பகவான், திவச்சுவான், பூடன், சலித்திரு,
துவட்டன், என்பவர்களாம். சத்தமாதர்களாவார் கவுரி, அபிராமி, மாயேச்சுவரி,
நாராயணி, வராடி, இந்திராணி, காளி என்பவர்களாம்.

இருக்கும்விச்சுவ நாநனையிருவினை யனைத்து
முருக்குமப்பிகை யன்னபூரணியைமுற் சூழ்ந்து
பெருக்குமன்பொடு பரவசமடைந்தருள் பெற்றுத்
* தருக்குநீங்குமக் குவித்தனை தலையிசைக் கொண்டு.

(இ-ள்.) எழுந்தருளியிருக்கின்ற விசுவநாதனையும், இருவினைப்பகுதிகள்
யாவையும் சூழித்தருளும் அன்னபூரணியாரையும் முன்னே பிரதக்ஷணஞ்செய்
பேரன்பினால் பரவசமடைந்து அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு அகங்காரம் நீங்
ம்படி இருகாங்கனையும் மெழைந்து. எ-று. (இ)

தண்டபாணியைக் கேத்திரபாலனைத் தாழ்த்து
வண்டருமலர் மலிமணி கன்னிகை வதிந்து
கொண்டகாதலிற் படிந்துமே லெழுந்துகை குவித்துத்
துண்டமாமதி மணிசெத்தி யானையைத் தொழுது.

(இ-ள்.) தண்டபாணியையும் வயிரவக்கடவுளையும் வணங்கி வண்டுகள்
காதலர்கள் கெருங்கிய மணிசென்னிகையில் வசித்து நீங்கப் பிரியத்தோடு

மணிகர்ணிகா தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து கணாமேல்வந்து இருசரங்கோபும்
நுவித்து பெருமைதவ்வ இனம்பிறையணிந்த தெதிவீரவகரைப்பணிந்து எ-று.

பாயமாமணி கன்னிகேசன்பதம் பணிந்து
தூயவப்புனற் கோட்டிடைத் துலங்குகுகேசர்
நேயமாரில ளிதைசரா சந்தரின் மலன்
ராயபேரருட் சோமநாதரையடி வணங்கி.

(இ-ள்.) பாவிய பெருமையுள்ள மணிகர்ணிகேசகர் திருவடிகளோ லண
ங்கி பரிசுத்தமுள்ள அம்மணிகர்ணிகாதீர்த்தம் கணாயில் விருந்தும் உபகேசர
காயும் சருணைநிறைந்த லளிதாசத்திலையும ராசர்த கீன்மலையும நெப்புத்த
பெருங்கருணையுள்ள சோமநாதரையும் திருவடிகளில் வணங்கிக்கொண்டி-எ-று.

தூயதாவப்பி யேசுர் குலடங்கேசர்
பாயிருடைத் தெசாவசு மேதபண்ணவர்கள்
காயிருடை வராகமூர்த் தியாடியார்க்குத்
தியதீர்த்தருள் சண்டிகே நாராந்திருத்தர்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமுள்ள தாவப்பியேசுவரையும், குலடங்கேசுவரையும், பா
யிய நெப்புள்ள தெசாவசுமேத பண்ணவரையும், கண்மயந்திர்த்த வராகமூர்
த்தியாரையும் அடியார்க்குக்குத் துன்பங்களை யொழித்தருள்கின்ற சண்டிகே
நாராதரையும். எ-று. (க-)

சங்கமேசுர ராமமத்தே சுரர்கலம் தவாத
துங்கமேலுவோ லார்க்கேசர் தேரன் துமப்பேர்முற்
றங்கமேவிய கணபதி முதலியேர் தம்மைப்
பங்கமேவறா மலர்கொடு பூசனைபண்ணி.

(இ-ள்.) சங்கமேசுவரையும் அராமத்தேசுவரையும் சங்கம மரமுறு
பரிசுத்தம்வாய்ந்த லோலார்க்கேசுவரையும் உலகடாலே தேவர்களை அழைத்து பரி
வார தேவர்களாக வீற்றிருக்கின்ற விராயகர் முதலான தேவர்களையும் பரிசுத்த
முள்ள புட்பமுதலிய உபகார தியவியங்களைப் பூசைசெய்து. எ-று. (க-)

மன்றுதார்க்கைகுண் டத்தூரீர் படித்துமாவிலத்து
யின்னுதர்க்கையைத் துர்க்கைவிசையவன்றனைப்
பன்னுபூனை புரிந்துவேதியர்க்கனம் படைத்து
முன்னுதோத்திர மாதியாளித்திரை முருகி.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற துர்க்கைகுண்டதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பெரிய
உலகத்தில் விசைமனமந்த துர்க்காதேவியையும், துர்க்கைவிசையானையும் வீதிப்
படி பூசைசெய்து பிராமணர்களுக்குப் பேராசனஞ்செய்து வித்தித் தெதிக்கத்தக
தோத்திர முதலானவகளை நித்திரை சொப்பாதிருத்த. எ-று. (க-)

புரியும் யாத்திரை யுருழித்தருளென்று புதனறு
விநியுமென்மையால் விமிவச்சேனாப்பதம் பணிந்து

ய-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதாஷண வியல்புரைத்த அத்தியாயம். ௪௨௩.

பரியுநெல்லெனார் கருத்தமகேசரைப் பணிந்து
தெரியும் புண்ணிய கருத்தமநீர்த்தநீர்தோய்ந்து.

(இ-ள்.) செய்விற பஞ்சக்குரோச யாத்திரைக்குவரும். விரோதங்களை
கீகியெருள்வீகொன்று சொல்லி மேலான பெருமையிற் சிறந்த விஷ்ணுவச்சேனரு
தைய பாதங்களில்வணங்கி விரும்பத்தக்க செல்லினாலும் எள்ளினாலும் கர்த்தமகே
சரை அர்ச்சித்து வணங்கி யாவரும் அறியத்தக்க புண்ணியவடிவமாயி கர்த்தம
தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து. எ-று. (க-)

கருத்தமப்பெயர்க் கூபத்தைக்கன்னிகை குவிப்போர்
வருத்த நீக்கிடுஞ் சோமநாதராமணி மன்று
ணிருத்தமார்விர பாக்கரைலகண் டரைக்கண்
டருத்தமார்தரு பூசனையன்புட னுற்றி.

(இ-ள்.) கர்த்தமகூபமென்றும் பேர்பெற்ற கிணற்றையுந் தரிசித்து கை
குவித்து வணங்குகின்றவர்களுடைய கிலேசத்தைமாற்றியருளும் சோமநாதரை
யும், அழகிய சபையினிடத்து ஈட்டிஞ்செய்விற விருபாக்ஷரையும் லகண் டரை
யும் தரிசித்து நிறைந்தபலனேத்தரும் அவர்களை அன்போடு பூசைசெய்து. (க-)

அன்னதேத்தினுஞ் சிரத்தமோ மாதிகளாற்றி
யின்னதீர்தர மறைபவர்க் கின்னமுதாட்டி
மன்னமேவிய கருத்தம கேசநின்னருளா
லென்னுறவந் திடினூரீம் குகவெனவிரந்து.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் சிரத்தம் ஒழுமுதலானவற்றைச்செய்து துன்ப
மொழியும்வகையாக பிராமணர்களுக்கு இனியபேராசனஞ் செய்வித்து நிலையான
பிரியத்துடன் வீற்றிருக்கின்ற கர்த்தமகேசரோ அடியேனுக்கு சின்னதுன்பம் வந்
தாலும் உனது கருணையினால் கீகியருள்கவென்று குறையிரந்து. எ-று. (க-)

பிரதகாமத்தை யடைந்தவட் பிறங்கூர் ராடித்
தராதவம்புசும் தருகண நாதர் * சாமுண்டி
பராவுமோக்கவி சுர்க்கரு ணேசர்பத்திரோ
யோராதசர்விக டாதேயி யுன்மத்தர் வகெர்.

(இ-ள்.) பிரதகாமமென்றும் தீர்த்தத்திற்குட்போய் பரிசுத்தமுள்ள தீர்
த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து உலகத்தாரால் குறிக்கப்படுகின்ற கணாதரையும்,
சாமுண்டிதேவியையும், வணங்கத்தக்க மோக்ஷவீசுவரையும், கருணைகரையும்,
பத்திரோகரையும், மாறாத நெப்புள்ள விசுடாதேவியையும், உன்மத்த வகேசர
யும். எ-று. (க-)

மேயகேசர் காலகூடேசர் கல்யாண
யாபந்திகே சுரப்பிரும் கீசரை யடுத்து

சேயமார்தாப் பூசித்து நிறைவடைவதற்குத்
தாயதோயகத் தருவதாகாப்புன ழுண்டி.

(இ-ள்.) விரும்பத்தக்க நிலைகளையும், காலகூட்டுகளையும், விவரங்களை யும், கந்திகேசனையும், பிருங்கேசனையும், தரித்து போன்புடன் பூசைசெய்து பிரபல சுகத்தைத்தருவதென்ற கந்தருவதாகாதீர்த்தத்தைக் கடந்துபோய். எ-று. (௨௦)

விமசண்டியில் விமசண்டியைத் தொழுதாடித்
காமச்சண்டலி நாயகன் பரிதிகந்தருவ
னேமவிசனி ராமனிரத்தாட்சிசன்
ரோயில்பூசனை புரிந்தவாருள்செய்த் துதித்து.

(இ-ள்.) விமசண்டிக்குப்போய் விமசண்டியை வணங்கி விமசண்டி தீர்த்தத் தில் முழுதி வண்புவாய்ந்த சண்டவிராயனையும், குரியதேவனையும், கந்தருவனையும், நேமவிசனையும், இராமனையும், இரத்தாட்சிசனையும், களங்கமற்ற பூசைசெய்து அவர்கள் அருளவேண்டிமென்று தோத்திரம்பண்ணி. எ-று. (௨௧)

அங்குமின்றுசென் றெற்றைத்தாட் கணைசனை யடைந்து
பொங்குமெள்ளின லரிசியாற் பூசனை புரிந்து
தங்கும்கின்று போய்ச்சிந்து நதியகஞ்சார்த்து
நங்குதிர்மகா விமேசர் வயிரவநாதர்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்து கின்றும்போய் ககபாதவிராயனையடுத்து மோலாசன என்னினும் அட்சதையாலும் பூசைசெய்து அவ்விடத்து கின்றும்போய் கித்ரூதி யையடைந்து குற்றமில்லாத மஹாவிமேசனையும், வயிரவநாதனையும். எ-று. (௨௨)

ஏயுமவாவி யியல்புத நாதர்சேமேசர்
வேயும்காலந தன்கவர்த் தீசர்காமேசர்
ராயுஞ்சுந்தா கணைசர்பத் திராருட்கணைசர்
தோயுமின்னர்பூ சனையெலாம் விதிப்படிதுலகி.

(இ-ள்.) பொருந்திய வயிரவிதேவியையும் அழகுள்ள பூசகரனையும் சோ மேசனையும் காலநாதனையும் கவர்த்தீசனையும், காமேசனையும் ஆராதத்தக்க கந்தா கணைசனையும் பத்திரேசனையும் அருட்கணைசனையும் மேற்கண்ட இத்தே வர்களுடைய பூசைகள் யாவும் விதிவழியாக விளக்கச்செய்து. எ-று. (௨௩)

மாண்டதெகலி விராயகர் பொன்னடிவணங்கி
நீண்டகன்னம்மோ தகமவலாநிக ணிரப்பிக்
கூண்டமற்றவர் பாற்பதினறுவரைக் கும்பிட்
மண்டலத்தண்ட ருக்கலே சாராயிறைஞ்சி.

(இ-ள்.) மாட்சிமையுள்ள தெகலிவிராயகருடைய பொன்போன்ற பா தங்களில் பூசித்து வணங்கி உயர்த்த கரும்பு, மோதகம், அவல் முதலானவை களை நிறைவாகவைத்து தீவேதித்து அவ்விநாயகர் சமீபத்திலுள்ள பதினறு

ம-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புரைத்த அத்தியாயம். ௪௨௫

கணைசர்க்களையும் வணங்கி உத்தண்டேசனையும், உக்கலேசனையும் நிருவடி களில் வணங்கி. எ-று. (௨௪)

பாவுபார்ப்பி தவப்பிரியிடமெனப்பட்டு
விரவுசிரா மேச்சாஞ்சார்த்தவன் விழைந்து
காவுதீர்தர வருணநா னங்கனிந்தியற்றி
புரவுசால்பிண்ட தானமுஞ் சிராத்தமுமுஞ்றி.

(இ-ள்.) அறிக்கத்தக்க பார்ப்பகிதேவி தவஞ்செய்த இடமென்று சொல் லத்தக்க வியாபித்த புகழையுடைய இராமேச்சார்த்தையடைந்து அவ்விடத்துக் களிப்புடன் களங்கத்தை நீக்கத்தக்க தீர்த்தத்தில் முழுதி உறுதியைத்தரத்தக்க பிண்டப்பிரதானத்தையும் சிராத்தத்தையுஞ்செய்து. எ-று. (௨௫)

சோமநாதனைக் குளம்மலம் வில்வத்தாற்றுலங்கக்
காமப்பூசனை செய்தயிராவதே சுரர்கட்
டாமமார்சடைப் பாதேசர் சத்துருக்கேச
ரீமமாடிலக் குமணேச ரெழிவிராமேசர்.

(இ-ள்.) சோமநாதரை வெல்லம், என், வில்வம் இவைகளால் அன்புடன் விளக்கமாகப் பூசித்து அயிராவதேசனையும், தேன்றுளிக்கும் பூமாலையணிந்த சடையையுடைய பரதவிச்சுரனையும், சத்துருக்கேச்சுரனையும் மயானத்திலாடல் செய்யும் இலக்குமணேசனையும், அழகுவாய்ந்த இராமேசனையும். எ-று. (௨௬)

ஆன்றமேன்மைசால் பூமீசர்நகுடேசாதி
யேன்றதேவரைப் பூசித்துச் சந்திவந்தனையே
ருன்றமேவிடு தானம்வா சம்பலவுஞ்றித்
தோன்றவாய்புரா னுதியாற் கண்டியிறுறந்து.

(இ-ள்.) மாட்சிமையுள்ள பூமீசர் நகுடேசர்முதலாகத் தங்கிய தேவர்களைப் பூசைசெய்து பின்பு சந்திவாங்கத்தேவமுடித்து அழகுபெறும்படி விரும்பத்தக்க வஸ்துமுதலிய பலவகையான தானங்களைச்செய்து அறிவுதோன்றும்படி ஆரா யத்தக்க புராணாதி கிரவணத்தால் மித்திரையொழித்து. எ-று. (௨௭)

இராமனன்புசெய் தருச்சித்துப் போற்றிடவிருந்த
விராமநாதனை பெண்ணினும் வழத்தினுமென்று
மிராமமார்பல வின்புமீ வானையாத்திரையு
மிராமலாகீ யருளெனவேண்டியின் நிரந்து.

(இ-ள்.) பூரீராமன் அன்போடு பூசைசெய்து வணங்கத்தக்கதாக வீற் றிருந்தவரும் கிங்கித்தாலும் அறித்தாலும் அழகு நிறைந்த பலவாய்க்கங்களையும் கொடுத்தருள்பவருமாகிய இராமநாதேச்சுரரை வணங்கி பாத்திரைக்கு இடை யூறுவாரமல் அருள்விராகவென்று வேண்டிக் குறையிடுத்து. எ-று. (௨௮)

வாரமேவிந் வருத்தியின் நிறைஞ்சிடவருண
நிரமேவிய சிங்கமெலாக்கொழல் செய்தே

யீரவானவர் பூமித்தேவசங்கேசர்
சாரமாயிப் திருவடிபூமித்துத் தாழ்த்து.

(இ-ள்.) விரும்பத்தக்க அன்புள்ளவர்கள் துதித்துப் பணியும் வணங்கும் கங்கைக்கரையில் வீற்றிருக்கின்ற விவகங்கைக்களவற்றதையும் விதிவழியே வணங்கி அன்பையுடைய தேவர்கள் பூசைசெய்த தேவசங்கேசர் இன்பமாய் மாயிப் திருவடிகளை அச்சித்து வணங்கி. எ-று. (௩௬)

பரசுபாணியாம் பிள்ளையைப் பூமித்தப்பாற்போய்
விரகவண்பிரு துவீசன்மென் மலர்ப்பதமடைந்து
வரமிருந்தொரு பிருதென்பான் பரிமகஞ்செயலாற்
காவிலித்தவத் திறப்பவர் கழிமருக்கண்டு.

(இ-ள்.) மருவாபுத்தைத் தந்தியுடைய வயிரவக்கடவுளாய் பூசையிற் றது அவ்விடம்பிட்டப்பாற்போய் விராபித்த புருஷமாத் திருவடிகளுடைய மெல்லிய மலர்போன்ற திருவடிகளை மடுத்த ஒருபிருது என்பவன் அன்பு மிகுந்து அகவமேதவர்களுக்கென்ற காவணத்தால் கண்களற்ற இத்தக் கருத்தலத் தில் இறப்பவர்கள் முத்தியையுடையத் திருவிசைசாத்தி. எ-று. (௩௭)

அருளுண்ணவீ யெனத்துத் திரவியையமைத்த
வெருவிவாச்சுறு பப்புளவ் மேற்புரோக்கித்துத்
தெருள்குழப்பமா தம்பத்தைப் பரிசித்துத் தீர்த்து
கருளுருதருள் கபிலதாரையைச் சென்றகண்டு.

(இ-ள்.) அருங்கேசு செய்யுங்கடவுள்தேவர்கேயென்ற தேரத்தாம் பண் ணி அவ்விடத்திருக்கின்ற களிப்பைத்தரும் கழுபதித்தத்தையெடுத்து மேலே புரோட்டித்துக்கொண்டு தெவிசைக்கொடுக்கும் மடுமையுள்ள கழுபதம்பத்தை க்கையினுற் பரிசித்து அப்பாற்போய் மயக்கத்தை ஒழிப்பின்ற கபிலதாரையை ம்பார்த்து. எ-று. (௩௮)

சூடல்செய்தவீர் ஓரத்தமா திகன்பகவாற்றிக்
கூடல்சாலிட பத்துவ சனாத்துக்கூறி
விடமித்திரை யுறவறித்தவணியுறு விழைந்து
கூடல்கூர்பிர தக்கணஞ் செய்வது கன்று.

(இ-ள்.) அக்கபிலதாரையில் ஸ்ரீகங்கைக்கு ஓரத்தமுதலாகிய பகவற் தையும் திருத்தமாகச் செய்து அதிலிங்கைக்குத் தன்மையுள்ள கிழப்பத்துவசனாத் துதித்து அன்றிரவு சித்திரைக்கி அவ்விடத்திருந்து விருப்புடன் அக்கடவுளோ கடிக்கொண்டு வலம்புரிவது உண்மையாகும். எ-று. (௩௯)

கவாலாநாமி கதாயடைந்து தூயகபில தீர்த்தம்பார்த்
தவாலும்வருண சங்கத்தி னுடியாகேசவரைத்
தவாதசங்க மேகாரைத் தழைக்குமருவ மிவாகவரை
யுவாலவன்பிழ்புத்தே யொளிரும்பவையுரித்தருவி.

ய-வது பஞ்சஞ்ஞரோசப்பிரதக்ஷண வியப்புரைத்த அத்திரியம். ௪௨௭

(இ-ள்.) கவாலா நாமிகரைஅடுத்து, பின்பு கபிலதீர்த்தத்தைச் சேவித்து விரும்பத்தக்க வருணசங்கத்தில் ஸ்ரீகங்கைக்குச் செய்து ஆதிசேகரனாயும் நித்தியநாமி யசங்கமேகாரனாயும் அருளேத்தழைக்கச் செய்வின்ற கருவவிராயகனாயும் போ ன்பிருல் பூசைசெய்து விளக்கமுற்ற கோதுமையால் அச்சித்துத் தியானித்து மருவுபிரக் லாதேசர் வயங்குதிநிலோ சனவீசர்
வெருவில்விந்து மாதவர்மற்றிவரை விழைந்து பூமித்துக்
கருவதகற்றும் பஞ்சகதக் கவர்த்திகாரம்ய களகவுரி
பொருவிவிவரைத் தரிசித்துப் போற்றுகின்ற வகிட்டேசர்.

(இ-ள்.) அவிடத்திருக்கின்ற பிரகலாதேசனாயும் விளக்குகின்ற திரிலோ சன வீசனாயும் களிப்பைத்தரும் விந்துமாதவனாயும் அன்புடன் பூசை செய்து பிறவியை ஒழித்தருளும் பஞ்சகதக்கவர்த்திகாரனாயும் மங்களகவுரியுமாயிய இவர்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு துதித்தற்குரிய வகிட்டேசனாயும். எ-று. (௪௦)

பன்னுரைத்தேவசர் பருப்பதேசர் மகேசரோ
யென்னுமிவரை நயந்தேத்தி யெழிலார்கித்திவிநாயகரை
மன்னுஞ்சத்தா வரணகண பதியைவணங்கிப் பூசித்து
மின்னுமணிகன் னிகையாடி விசுவேசரனைத் தரிசித்து.

(இ-ள்.) சொல்லுவின்ற வாமதேவசனாயும் பருப்பதேசனாயும் மகேசர னாயும் விருப்போடுவணங்கித் துதித்து அழகுநிறைந்த கித்திவிநாயகரையும் நிலை பெற்ற சத்தாவரண கணபதியையும், பணிந்து பூசைசெய்து விளக்கமுள்ள மணிகர்ணிகையில் ஸ்ரீகங்கைக்குச் செய்து விசுவநாதரைப் பணிந்து. எ-று. (௪௧)

ஆன்றமுத்திமண்டபத்தை யடைந்துதண்ட பாணிதனைச்
சான்றநெடுமர வினைத்துண்டித் தந்தியினைவெவ் வயிரவரை
யேன்றகதிரைப் பஞ்சவிநாயகரையிறைஞ்சிப் பூசித்துத் தன்மம்.
தோன்றவொருமுத் தாஞ்சூழ்ந்து துதித்துத்தியானஞ்செயல்வே

(இ-ள்.) சுபகாம்நிறைந்த முத்திமண்டபத்தைச் சேர்ந்து தண்டபாணி யையும் திருமாலையும் துண்டிவிநாயகனாயும் வயிரவக்கடவுளாயும் சூரிய தேவ னாயும் பஞ்சவிநாயகனாயும் பூசித்து வணங்கி ஒரு பிரதக்ஷணஞ் செய்து தோ த்திரம் புரிந்து தியானஞ் செய்வேண்டும். எ-று. (௪௨)

தேவதேவவிதவேச செகமேழிண்குந் குருநாத
பாவநாசமாகாசிப் படுநாயகநின் நிருபையிரு
லோவவரிய பாதங்க ளொழிப்பான்பஞ்சக் குரோசத்தை
யாவபிரதக் கணஞ்செய்தே னருளவேண்டுமடியேற்கே.

(இ-ள்.) தேவர்களுக்கு அருள்செய்யும் மஹாதேவரோ விசுவநாதரோ சத் தலோகங்களுக்கும் ஆசாரியரோ பாவங்களை யொழிப்பவரோ மடுமையுள்ள கா ிப்பங்கு நாயகரோ தேவர்களுடைய கருணையினால் நீங்குதற்கரிய பாவங்களை ஒழிக்கும் டொருட்டு, பஞ்சஞ்ஞரோசத்தைப் பிரதக்ஷணம் செய்தேன் அடியே னுக்கு அருள்செய்ய வேண்டும். எ-று. (௪௩)

இந்தப்பிரதக் கணப்பயனு லெண்ணிப்பவத்துப் பாதகமு
நத்தப்பிரிதிக் காகி கெரில்வசிக் கும் பேறமுடி
முந்தக்கோடிய பாதகமேன் முனையாவகைகள் மதியளித்தி
யந்தத்தொளிரின் னடிக்கலப்பு மருடிபென்று தொழுதேத்தி.

(இ-ள்.) அடியேன்செய்த இந்தப் பிரதகமுடைய பலத்தினாலே அளவிடத்த
பிறவியின்றெய்த தீவினாகள் ஒழிந்துவிடப்படி செய்வோக, இக்கொத்தத்தில்
நீர்தரம் வசிக்கத்தக்க பாகியபந்த யருள்வோக, இனிமேல் கொடிய பாதகங்
கள் உண்டாகாதிருக்கத்தக்க எல்லையேவகத்தை யருள்செய்வோக, தேவமுடி
வில், வினங்குமின்ற தேவரீர் திருவடிசுநிற் கொத்தருள்வோக, என்று வணங்கித்
தறித்து. எ-று.

(௩௮)

மறையோருண்ண வழுத்துத்தி மான்பார்த்தக் கணையுங்கொடுத்து
முறையேயிருக்கு மிடஞ்சார்ந்து ருள்வகையை வடிவிலமைத்
திறையார்க்கிப்பா யுள்ளவனோ டிருக்கமுதிருந்து யிசுவேச
னறையார்கமவப் பதமுனத்தே காட்டியிருத்தல் விதியாகும்.

(இ-ள்.) பிரமணர் உணவுகொண்டத்தக் போசனஞ் செய்தித்து, மாட்
கிணையுண்ண தகையினகொடுத்து பின்பு தாவிருக்குமிடத்தை வடைத்து அதை
வைபோடுங் கூடிய பதார்த்தங்கடையும் அன்னத்தையுஞ் சமைப்பித்து பெருமை
பொருத்திய பந்துக்களோடொன்று போசனஞ் செய்து விசுவேசனருடைய தே
வனுவிக்கின்ற தாமஸா மிலமாகொத்த பாதங்களை மனத்திலிருத்தி மிகைக்கச்
செய்வது விதியாகும். எ-று.

(௩௯)

முதலுட்கருத்த மெகரத்தை முற்றியமர்க விரண்டார
ளிதமார்விய சண்டியகத் திருக்கமுன்று காணடைந்து
பதமாரிராமே சுரத்தமர்க பற்றுளவர் காருறவச்
சுதமர்க்கிலே துரையிடைத் துன்னவைந்தா காட்காடி.

(இ-ள்.) முதற்றினத்தில் கர்த்தபகேசரத்தைச் சூழ்ந்து அன்றிரவு அங்
கேவடிப்பாயாக, இரண்டாவது கிணத்தில் இப்பம் கிணத்த யிமசண்டியைப்
பிரதகமுடைய செய்து அன்றிரவு அங்கேதங்குத, மூன்றாவது இராமேக்காத்
ப்பிரதகமுடைய செய்து அன்றிரவு அங்கேதங்குத, காலகால விபரணையை
வலஞ்செய்து அன்றிரவு அங்கேதங்குத, ஐந்தாவது காசிப்பதிகைய அடைத்து
அன்றிரவு அங்கேதங்குத. எ-று.

(௪௦)

வருணநீரஞ் சண்டிகேத் திரமாதூர்க்கை வளர்கோயி
வருணநீரஞ்சேர் யிமசண்டி யருளிராமேச் சுயயிவற்று
ளோருளளெதனின் வசித்தாலுமோழியாப்பாயமனைத்தும்பேய்த்
திருவாணற்குமட்டாத தெய்வக்கதிரசேர் தமர்வாரல்.

(இ-ள்.) வருணநீரம், சண்டிகேதிரம், உயர்ந்து பெருமைபெற்ற அஞ்
கதேவி சூர்யம், திருவருளுட்டம் மலத்தவர்கள் சேரக்கக் கிணையின அஞ்

ய-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதகமுடைய வியல்புரைத்த அத்தியாயம். ௪௨௯

கொத்திற்றிய இராமேக்காம், இவ்வைந்திடங்களில் ஒரு காளையினம் எல்
விடத்தில் வாசஞ்செய்தாலும் வேறுகாணத்தால் நீக்கப்படாத தீவினாகளெல்
லாம் ஒழிக்கபோய் இலக்குமிராயனாகிய விஷ்ணு தேவருக்கும் அனுக்கங்
டாத தெய்வத்தன்மைபுள்ள மொகைத்தை விருப்புட னடைவார்கள். எ-று. (1)

என்னவருத்தப் பட்டேனு மெம்மாமறையு மெடுத்துவாக்கு
மன்னகாசித் தலத்தெல்லை யையருரோசஞ் சூழ்வாரேன்
முன்னமடைவர் சித்தகத்தி முழுப்பாதகமு மொழிந்துபோம்
பன்னவரிய மெய்துருள பாலராகிக் கதியடைவார்.

(இ-ள்.) எல்லாவேதங்களும் எடுத்துவாக்கத்தக்க அக்காசித்தலத்தெல்
லையில் எவ்வித பிரயாசை எடுத்துக்கொண்டாயினும் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்
சுணஞ் செய்வார்களானால் முன்னே சித்தகத்தியடைவார்கள் மகாபாதகங்களும்
ஒழிந்துவிடும். பின்னர் சொல்லுவதற்கரிய உண்மைஞானத்தைப் பெற்ற முத்தி
யின்பத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று. (௪௨)

மாறுதவிர்கா கியில்வாழ்வார் மாரீர்க்கங்கை கதிமுழங்கி
யுறுதவிரிவிச் சுவகாத னேற்குமன்ன பூரணிபென் [ந்நும்
ருறுமவித்தார் புகனமைத்தாழ்க் தாண்டிக்கொருகாத் குரோசமை
பேறுகிரம்பச் சூழ்வாரேற் பிரமசொருப மோவார்.

(இ-ள்.) கணங்கத்தைப் போக்குகின்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்
கள் பெருமைபொருத்திய கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்ரோஞ்செய்து, துன்பத்தை மா
ற்றியருளும் விசுவகாத னென்றும் உயர்வுள்ள அன்னபூரணிபென்றும் காமாதி
ஆறுகுற்றங்களையும் நீக்கினவர்களாலே சொல்லத்தக்க நம்மிருவரையும் பணி
ந்துவருவதுதக்கொருதாம். நிறைந்த பலனைத்தருகின்ற பஞ்சக்குரோசப் பிர
தக்கணஞ் செய்வார்களானால் அவர்கள் விவசொருபாவார்கள். எ-று. (௪௩)

பஞ்சக்குரோசப் பிரதகமுடைய வியல்புரைத்த
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆச திருவிருத்தம் ௪௦௮

திருச்செற்றம்பலம்.

கத-வறு காசிவாச நியமமுனாத்த அத்தியாயம். ௪௩௬

என லெடுத்துரைக்கத்தக்க அம்மிடத்திலும் அம்மிடத்தில் விருப்பமுள்ள விஷ்ணுதேவசித்திலும் அன்பு செய்யாத வீணர்களோடு வார்த்தை சொல்லார்
என். ௭-று. (௩)

மறைநீந்தை குரவனிடதை மறையுணர் பெரியோர் நீந்தை
நிறைவியதருமிந்தை நிகழ்தருநீர்த்திந்தை
யறைபவரோடுஞ்சேரா ரன்னதுங் கேட்குகில்லார்
கறைதபு காசிவாழ்க்கை கடைப்பிடித் தமராரின்றோர்.

(இ-ள்.) கனங்கமற்றகாசித்தலத்தில் வலிப்பதை உறுதியென்று பற்றிக் கொண்டு விருப்புடன் வாழ்வின்றவர்கள் வேதமிந்தை, ஆசாரியர்நீந்தை, வேதங்கோயலிந்த பெரியோர்களுடைய நீந்தை, நிறைவாய்வுள்ள வெபுண்ணிய நிந்தை, தெத்தசத்திபைத்தருன்ற திர்த்தநீந்தை இவைகளைக் காதினாற்கோளர்கள் அந்நீந்தைகளைக் கூறுவோரிடத்துஞ் சேரார்கள். ௭-று. (௪)

அன்னியதலத்துச் செய்த பாவங்களனைத்து மான்று
மன்னிய காசிமேவ மறியுமத் தலஞ்செய்பாவ
முன்னியவைங்குரோசஞ் சூழ்தலா லொழியுமாங்குத்
துன்னிய மறமொன்றானு மொழிதரா தெரிக்கைமாதே.

(இ-ள்.) கடகமணிந்தகையையுடையஉமையே பிறதலங்களிற்செய்த பாவங்களையாவும் நிலைபெற்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்தால் ஒழிந்துபோம். அக்காசிப்பதியிற்செய்த எல்லாப் பாவங்களும் எந்நிக்கத்தக்க 'பஞ்சக்குரோசப் பிரதட்சணஞ்செய்தால் நீங்கும். அப்பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணகாலத்திற் செய்தபாவம் வேறொருகாரணத்தால் அழியாது. ௭-று. (௫)

மறையவரரசர் காய்கர் சூத்திரர்வன்சண்டாரர்
பறையு மற்றியாவரோனும் பாகநியடைதல் வேண்டிற்
கறைதபுகாசிமேவிக் கனிவினைஞ் குரோசஞ் சூழ்து
முறைமையி னமைப்புகிக்குன் முத்தகே யாவருண்மை.

(இ-ள்.) பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர், கொடியபஞ்சமர், சொல்லுதற்குரிய மற்றையர் யாவராயினும் மேலாகியமோட்சத்தைப் பெற வேண்டினால் கனங்கமற்றகாசித்தலத்தைச்சேர்ந்து அன்புடன் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து விதிவழியாக உம்மைப் பூசிப்பார்களாயின் அவர்கள் நித்திய முத்தராவார்கள். ௭-று. (௬)

குளிப்பொழிற் காசிமேவிக் குரோசஞ்சூழ் பவ்முன்னுளே
யளிகெழுமறையோராதி மற்றுநம் மடியாய்மார்க்குர்
தெளிதலில் குருடர்குணர் செவிடர்கான் முடவரூமர்
களியறுமிடியாய்மார்க்குங் கைப்பொருள் கொடுத்தல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) குளிர்ந்த சோலைசூழ்ந்த காசித்தலத்தில் வளிந்து பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ் செய்பவர்கள் 'வலஞ்செய்வதற்கு முன்னுளில் இரக்கமுள்ள பிராமணர் முதலிய மதடியார் பலருக்கும், தேதிர உணர்ச்சியில்லாத அந்தகர்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராவது காசிவாச நியமமுனாத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அண்ணலீ துணர்த்தலோடு மம்மைகை ருவித்துப்போற்றி
யெண்ணருங் காசிமேவி யிருப்பவர் குரோசஞ்சூழ்வோ
ருண்ணலம் பயப்பக்கொள்ளு நியமமுனாத்தியென்னக்
கண்ணக னுலகமுய்வான் கழறுவான் கருணைமுர்த்தி.

(இ-ள்.) விவபெருமான் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷண விஸ்பைத்திருவாய்மலர்த்தபோது பார்வதிதேவியார் இருகால்களையும் குவித்துத் துதிசெய்து நினைத்தற்கரிய காசித்தலத்தில் விரும்பிவாழ்பவர்களும், பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ் செய்பவர்களும் மாதுக்கு என்மைமையத் தரும்வையோடு அவர்கள் கொள்ளுன்ற நியமங்கோடும் கட்டியோடுவீசென்று கேட்க இடமகன்ற உலகங்கனெல்லாம் பிறைக்கும் பொருட்டிக் குறபாலுர்த்தியாகிய மறையதேவர் எட்டினையிடுகின்றனர். ௭-று. (௧)

பார்மனை வசித்தல் செய்யார் பாரிமி மன்னமேவார்
பார்மனை வியப்பில் வார்த்தை யிதேதத்தம் பக்ததல்செய்யார்
பார்பொருள் வாஞ்சையைவார் பாலிகளுறவு செய்யார்
பாரடை யிடுக்கினுக்கிற் பதைப்பாரற் காசிவாழ்வோர்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் அன்னியர் வீட்டில் வசித்த மாட்டார்கள் பரான்னம் டுக்கமாட்டார்கள், பிறர் மனையிடத்து யிதேதவார்த்தையும் பேசார்கள், அன்னியர் பொருளில் ஆசையைவாங்கார், பாலினிடத்துச் சினைக்கு செய்யார்கள், அன்னியர் படுத்தபாத்தைப் பார்ப்பாராயின் மன உடுக்குவார்கள். ௭-று. (௨)

தியவச்சேர்க்கையாலே சித்தத்துமனேமுண்டா
மாயசற்கருமமெல்லாந் தியனவாக்குமற்றார்
றுயவருடனேசேர்வார் சோற்றிடு மடக்குகம்பான்
மேயகேசவற்குமாக வின்னோடுநாத்தல்செய்யார்.

(இ-ள்.) கொடியோருடன் சேர்தலினால் மனநித்தளங்க முண்டாகும். அக்கனங்கமனதுடன் செய்யும் புண்ணியத்தொழில்கள் யாவும் பாவங்களாக முடியும் சூதலினால் காசியில் வாழ்பவர்கள் பரிசுத்தர்களோடுதெய்வசெய்வார் வேதம்

களுக்கும், கூனர்களுக்கும், செயிடர்களுக்கும், காவில்லாதமுடவர்களுக்கும், ணமர்களுக்கும், களிப்பற்ற தரித்திரர்களுக்கும், மந்தைவர்களுக்கும் கையிற் ற பொருளைக் கொடுக்கவேண்டும். எ-று. (௪)

கேத்திரஞ் சூழ்வோர்மண்மேற் கிடையொள நயிலமோவல்
சாத்திரம் புகன்முக்கால முழுதரும் பூவீக்கல்
பாத்திர சிராத்தரித்தம் பணப்பிண்ட மிதெல் வேண்டு
தோத்திர மிருயிவெல்லா மனந்தமாத் துலங்குமென்றும்.

(இ-ள்.) பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷணஞ் செவ்வோர்க்கு முயிற் படுத்தல் என்னெயிட்டுக் கொள்ளுகிறத்தல், மியம் விதியிற்சொல்லியவாறு திரிசு லங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்தல், தாம்பூலம் போடாநிறுத்தல், சந்தாத்திர சிராத்த் தத்தைத் தினத்தோறுஞ் செய்தல் பிண்டம்போடுதல் இவைகளைச் செய்வேன் டம் புதற்பெற்ற இக்கிரியைகள் யாவும் ஒன்று அனந்தமாகவேண்டும். எ-று. (௫)

வாயிருகாகிமேவி வாழ்தரு பிரமசாரி
கிரகமதுடையோன்வானப் பிரத்தனே கிளர்ச்சியாவி
யுரன்பிரு யாவரே னு முறவலஞ் சூழல் வேண்டும்
விரவுபாதகங்கண் மூன்றும் விளித்திடிக் கருவாயிதே.

(இ-ள்.) அநிகமேன்னாயுள்ள களிப்பதியில், வாழ்வின்ற பிரமசாரி, சேக் ஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன், கல்யாணி ஞானத்தாலயர்ந்தவர் யாவராயினும், விவி வயிவலஞ்செய்வேண்டும். மனம், வாக்குக் காயமென்றும் திரிசுணங்களிற் சேருவின்ற தீவினையை பொழித்தற்குப் பிராயசித்தம் இதவேயாகும். எ-று. (௬)

வானவர் பலர்கவாக்க மீதிமே தானேபேணி
யினமின்றிருத்துங்காசி யெய்திட முயலாநிற்ப
ருனமில் வசித்தல்கூழ்த விவைவிரண்டிற்குந்த
மானமார்க்குணவேண்டி மாதவம் பயிவ்வா பல்வோ.

(இ-ள்.) தேவர்கள் பலரும், தேவலோகத்திலிருந்து எழுது ஆகவேண்டிய பாதுகாத்துச் சுமையுவித்தாலும், காசியை படைக்கவேண்டிமென்று முயற்சிப் பார்கள். காசித்தலத்தில் வசிப்பதற்கும் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ் செய்வதற்கும் ஆகிய இவைவிரண்டிற்கும் எழுது இருபை புண்டரகவேஸ்திமென்று அனேகர் பெருத்தவஞ்செய்வார்கள். எ-று. (௭)

திருத்தரு காகிவைப்பிற் செய்தபுண் ணியபாவங்க
ருருத்தரு கிறியதே னு முலகத்யப பெரியதாகும்
பருத்தமங் குடிகொளந்தக் கிரகத்திற் பண்ணும்பாவம்
வருத்தமிக் கியற்றினானும் வனத்தரு மறிதாரதால்.

(இ-ள்.) நெப்புற்ற காசித்தலத்திற்செய்த புண்ணியபாவங்கள் நிறிதர் யிருந்தாலும் உலகத்தினிடத்து மிகப்பெரியதாக ஒங்கும். தருமங்களிகிறிது கிலைத்திருக்கிற விசுவகாதாலயத்திற்குள் பண்ணும்பாவம் பெருக்குமாய்க்கொச் செய்வித்து நானுக்குள்ள வளருமேயன்றிக் கெடுதியுறுது. எ-று. (௮)

உற்றகேத் திரத்துச்செய்த பாவங்க ளொருங்குமாய்க்கும்
பொற்றநம் மிருக்கையாய புண்ணிய கேத்திரங்தன்
கற்றவர் புதழும்,தக் கேத்திரங் கறித்தபாவஞ்
செற்றமின் ருயகமாக திரத்தினி முருங்கியாயும்.

(இ-ள்.) அவரவர்கள் வசித்தென்ற இடங்கிறிற்செய்த பாவங்களையாவும் நாம் வசித்தென்ற புண்ணிய ஞேஷத்திரங்களை படைத்தால் நீங்கிவிடும். அநிதியுடையவ ரால் புதழப்படும் அந்த ஸ்தலங்களில், விளர்ந்தோங்கிய பாவங்கள் சரத்தத்தை புண்டரகத்தும் கங்கைக்கனாயில் வசித்தால் நசுமாமும். எ-று. (௯)

திருவளர் தெய்வக்கங்கு திரத்துச்செய்தபாவ
முருவளர் காகிக்கு மோங்குகா சியிற்செய் பாவங்
தருவளர் பொழிக்குழந்தர்க் கிரகத்தைச் சாரமாய்
மருவளர் மலர்நீந்தர்க் கிரகஞ்செய் மாபாவந்தான்.

(இ-ள்.) ஞானசம்பத்தை யதிகரிக்கச்செய்தென்ற தெய்வீகமுள்ள கங்கைக் கனாயிற்செய்தபாவங்கள் ஒளிவளர்வின்ற காசித்தலத்தில் வசித்தால் நீங்கிவிடும். அக்காசியிற்செய்த பாவங்கள் பலவிருக்ஷங்கள் வளர்வின்ற சோலைக்குழந்த விசுவ நாதராலயத்தைச்சேர்ந்தால் நசுமாமும். வாசனாவீசம் மலர்களையுடைய தீர் த்தங்களமைந்த விசுவநாதராலயத்திற்செய்த மகாபாவமானது. எ-று. (௧௦)

வச்சிரப் பசைபோலொட்டு மற்றெரு னுலம்போகா
தச்சுற வருத்துமலிது மைங்குரோ சத்தைச்சூழ்
நச்சுத லொழிந்துமாயு மாதலா னலமேவேட்டோர்
பச்சிரத் தங்கரால்புரையும் படிவலம் புரிதல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) வேறொருகாரணத்தால் நீங்காது ஆன்மாவைத்தொடர்ந்து வச்சி ரப்பசைபோலச் சம்பந்தித்து துன்பப்படுத்தும். பஞ்சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷ ணஞ்செய்தால் விருப்பித்தொடரும் அப்பாவம் ஒழிந்துபோம். ஆதலால் நன் மையை விரும்பினவர் பரிபுர உதிரங்காலிற் பரவுப்படி பஞ்சக்குரோசத்தை வலஞ் செய்தல்வேண்டும். எ-று. (௧௧)

மன்னிய காகிமுதூர் வசித்துமோ ரிடைபூற்றாலே
துன்னிய வைங்குரோசஞ் சூழ்தார தொழியுமாயின்
மின்னிய வான்குமீட்டு மேவுபு சூழல்வேண்டும்
பன்னிய காகிவாசம் பயந்ததா யிடைச்சேய்போலும்.

(இ-ள்.) மிகப்பெற்ற புழுமுள்ள அலுதித்தலமாகிய காகிப்பதியில் வாசஞ் செய்தவர்கள், ஏதோ ஒருவிதமான தடையினாலே சிவலிங்கங்கள் நிறைந்த பஞ் சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்யாமற் போவார்களானால் விளக்கமுள்ள அத்தலத்துக்கு மறபடியும்போய் விரும்பத்தக்க அந்தப் பிரதட்சணத்தைச்செய்ய வேண்டும். சூழத்தை, பெற்றதாயாரை படைவதுபோல் ஆன்மாக்கள் காசித் தத்தை படைவவேண்டும். எ-று. (௧௨)

அவிமுத்த நகரமேவி யனைவர்க்கு மிதமேயென்னுஞ்
சவிமுத்த னிகமுன்னான சகலமு மடைபாநிற்பன்
குவிமுத்த முலையாய்கேட்டி குலவுகேத் திரசந்நியாசி
செவிமுத்தக் கங்கையாடித் திருநகர் வலஞ்சூழ்காலை.

(இ-ள்.) அவிமுத்தமென்னும் காசித்தலத்தையடைந்து எல்லாச்சீவர்களுக்
கும் இன்பத்தையே நினைக்கின்ற ஒளியுள்ள பக்ருவன், இவ்வுலகவின்ப முதலிய
வெல்லாச்சுகங்களையும் பெறுவன். முத்துமலையணிந்து குவிந்த, குலங்களை
டைய உமையேகேட்பாயாக. இக்காசியில் சந்நியாசஞ்செய்வவன் சாநவிமுனி
வன் காசினால் விடுத்த கங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து நிறந்த காசிப்பதியை வல
ஞ்செய்யும்போது. எ-று.

(௧௪)

பாவமெப் படியுமேவும் பாறுவ தெவ்வாறெனினி
னாவவச் சந்நியாசிக் கங்கார நாசமொன்றே
மேவருங் கழுவாயாகும் வேறொன்றும் வேண்டிக்கொல்லோ
தாவரு மனையவொன்றே சகலபாதகமும் போக்கும்.

(இ-ள்.) எவ்வகையிலும் பாவம்வந்து சம்பவிக்கும் அது ஒழிவது எவ்வா
றென்றால் அந்த சந்நியாசிக்கு அகங்கார நாசமொன்றுமே செய்தற்கரிய பிரயாச
சித்தமாகும் அதைத்தவிர வேறேயொன்றுஞ் செய்யவேண்டுமோ சகலபாதகங்
களையும் அவ்வகங்கார நாசமொன்றுமே யொழித்துவிடும். எ-று. (௧௫)

கேடருஞ் சரந்தம்வாய்ந்த கேத்திர சந்நியாசி
நாடருங் கங்கையாடி நம்மைநின்றொடு பூசித்துப்
பாடருந் துண்டிதண்ட பாணிகேத் திரம்புரப்போர்
வீடருந் தூர்க்கைபஞ்ச விபாயக ரிவரைப்போற்றி.

(இ-ள்.) கெடுதலில்லாத பரமசாந்தத்தையடைந்த அந்த ஷேத்திர சந்நி
யாசி மகிமை குறித்தற்கரிய கங்காஸ்நானஞ்செய்து நம்மையும் உன்னையும் பூசி
த்து பெருமையுள்ள துண்டிராஜ கணபதியும், தண்டபாணியும், வைரவக்கடவு
ளும், தூர்க்காதேவியும், பஞ்சவிபாயகரும் ஆகிய இவர்களைவணங்கி. எ-று. (௧௬)

நிலையி வரணைமுன்னு நிகழுமா வரணமேமு
மலைவறச் சூழ்ந்துதேவ தேவியர் வணக்கஞ்செய்து
தலைமையன் பொடுமிரவொன் நிரண்டிமூன் தங்குத்தங்கிச்
சலையமை தண்டபாணி காமரு பதம்பூசித்து.

(இ-ள்.) நிலைத்தகாசித்தலத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு விளக்கமுற்ற ஈசு
ஆவரணங்களையும் வலம்வந்து ஆங்காங்குள்ள தேவாதேவியர்களைப்பணிந்து முத
ன்மையான அன்புடன் மூன்றுராத்நிரி இரண்டு ராத்நிரி அல்லது ஒரு ராத்நிரி
யாயினும் அவ்விடத்து வாசஞ்செய்து கலாவல்லவானடிய அழகிய தண்டபாணி
யின் பாதங்களைப்பூசைசெய்து. எ-று. (௧௭)

(௧௭)

பலமறை முழங்குதண்ட பாணியே யித்தலத்து
நலமிரு சந்நியாசம் புரிநர்பா னன்புமிக்காய்
நிலவுமீவ் வைங்குரோச யாத்திரை நிரப்புக்கென்று
குலவுற விரந்துபின்னர் நமைக்குணத் திறைஞ்சல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) பலவேதங்களால் பிரதிபாதிப்பதற்குரிய தண்டபாணிக்கடவுளே
காசிப்பதியில் நன்மைமிகுந்த சந்நியாசம் செய்பவர்க்களிடத்து அன்பு மிக்கவரே
விளக்கமமைந்த இப்பஞ்சக்குரோச யாத்திரையை முடித்தருள்வீவென்று குறை
யிரந்து அதன்பின்னர் நம்மை நற்குணத்தோடு பணியவேண்டும். எ-று. (௨௦)

ப-ம். நமைக்குணத்து என்பதற்கு, தண்டபாணிக்குக் கீழ்ப்புறத்திலெழு
ந்தருளிய விசுவநாயகரை என்று பொருள் கூறுவாருமுளர்.

பொலிதரு தண்டபாணி பூசனையெற்றுக் கென்னின்
மலிகரு காசியுள்ள வளமெலாம் வெளிப்போகாம
வொலிதரு வரங்கொண்டெள்ள னேங்கும் பாங்கரின்னுஞ்
சலிதரு தாமிலன்னான் கேத்திர சந்நியாசி.

(இ-ள்.) பேரறிவால் விளங்குவின்ற தண்டபாணிபூசையை யாதுமிடிறு
செய்யவேண்டுமெனின் புண்ணியம்நிறைந்த காசியிலுள்ள வளப்பங்களையாவும்
வெளியிற்போகாமல் பாதுகாக்கின்ற வாத்தை நம்மிடத்துப்பெற்றுக்கொண்டு
நம்மைவிட்டு நீங்காது சலியாதமனத்துடன் இத்தலத்திற்கு அவன் சந்நியாசியாக
இருத்தலால். எ-று. (௨௧)

ஆதலி னவனைப்போற்றி யநுகைகொண் டிடுதல்வேண்டும்
காதலிக் கழுவாய்வினை முனிவற்குங் கட்டுரைத்தோ
மேதக வனையான்றண்ட பாணியை விழைந்துபோற்றிப்
போதவைங் குரோசஞ்சூழ்ந்து பொருவருஞ் சித்திபெற்றான்.

(இ-ள்.) ஆதலினால் அத்தண்டபாணியை வணங்கி அநுமதிபெற்றுக்கொ
ண்டு பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தல்வேண்டும் விரும்பத்தலும் இப்பிரா
யச்சித்தத்தை வினைவல்லவானடிய நாரதமுனிவனுக்கும் உபதேசித்திருக்கின்றோம்.
மேன்மையுள்ள அம்முனிவன் தண்டபாணியைப் பிரீதியுடன் வணங்கிப் பஞ்சக்
குரோசப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து ஒப்பற்றசொருபுகித்தியடைந்தான். எ-று. (௨௨)

அறிந்தவ ருள்ளுஞ்சில்வோ னைங்குரோசமுஞ்சூழாராய்ச்
செறிந்தனர் விடயபோகந் திவினை வேறற்பாற்றோ
முறிந்தவெம் பாசந்தோர்க்கே முயற்சியுண் டாகும்வெள்வே
லெறிந்தகண் மடவார்போகத் திழிந்துழி தருவரேனோர்.

(இ-ள்.) தெரிந்தவர்களுள்ளே சிலபேர் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்
செய்யாமல் விஷய போகங்களிலுழங்கினார்கள் திவினையை அவர்களால் வெ
ல்லமுடியுமோ முடியாது கொடியபாசத்தை யொழிக்குந்தாமுடையோர்க்கே

வலம்வரத்தக்க முயற்சியுண்டாகும் மந்தையோர் பாவமும் வெள்ளிய வேலைப் பழித்த கண்களையுடைய மாதர்போகங்களிலுமுதி யலைவார்கள். எ-று. (௨௬)

என்னசா தனஞ்செய்தாலு மென்னபா வனைசெய்தாலு
மென்னசாத் திரங்கற்றாலு மென்னபுண் ணியஞ்செய்தாலு
மென்னபா கஞ்செய்தாலு மெய்துரர் முத்தியின்ப
மென்னரும் புகழுகாசி யெய்திடி னெய்தலுன்மை.

(இ-ள்.) பாதுகாக்கத்திற் பழகினாலும், பாதுபாவனைபுரிந்தாலும், எத்த னால்களே உணர்ந்தாலும், பாதுதருமஞ் செய்தாலும், எத்தபாக்கஞ் செய்தாலும், மோஷைக்கத்தைப் பெறமாட்டார்கள். பாலரும் புகழப்பெறுவென்ற காசித்தலத் தையடைந்தால் முத்தப்பெறுதலுன்மையாகும். எ-று. (௨௭)

அளவறுஞ் சன்மந்தோறு மாற்றிய புண்ணியத்தா
ளவறு பெருமைவாய்ந்த வரும்புகழ்ச் சைவனுவா
ளவறு காட்சிநம்மை யாற்றுபு சனையாவெய்து
மளவறு ஞானானந்த மளித்திடு மெளித்திற்காசி.

(இ-ள்.) எண்ணிறந்த பிறவிகடோறுஞ்செய்த தருமபலத்தினால் அளவற்ற பெருமையோடு கிறந்த சைவனாகப் பிறப்பான் அவ்வாறு பிறந்தசைவன் ஓடுநிங் காலம் நம்மைப்பூசித்தால் கர்சியைத்தரிக்கப் பெறுவன் அக்காசித்தலமானது அளவற்ற ஆனந்தத்தைக்கொடுக்கின்றஞானத்தை எளிதாகத்தரும். எ-று. (௨௮)

எத்தலத் துயிர்க்குளின்தே டெண்மையி னொருநாஞ்சென்று
கைத்தல செல்லிபோலக் காதிடை யுபதேசித்தன்
முத்தலம் புகழ்நாரு முழுத்தல மாயகாசித்
கத்தல மேயொப்பன்றி மற்றுண்டோ வறிதியென்றான்.

(இ-ள்.) வேறே எத்தத்தலத்திலாவது இறந்துபோன ஜீவகோடிகளுக்கு உன்னோடு நாம் எளிதாகப்போய் உள்ளங்கை செல்லிக்கவிபோலக் காதினிடத்து உபதேசிக்கின்றோம் இல்லே திரிலோகத்தாரும் புகழ்தற்குரிய கிறைந்தமகிமை யுள்ள காசிப்பதியில் சதாகாலமும் மேற்சொல்லியபடி உபதேசிக்கின்றோமாத லால் அத்தலத்திற்கு அதுவே சமானமல்லாமல் வேறொன்றுள்ளதோ நீயறிவா யென்று சிவபெருமான் பார்வதிதேவியாருக்குத் திருவாய்மலர்ந்தனர். (௨௯)

காசிவாசநியமமுரைத்த அத்தியாயம்முற்றும்.

ஜீவபடலம் வக-க்கு திருவிருத்தம். சாநகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது மாதேசன் முத்தி யடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகெலா மின்றசெல்வி யும்பர்தம் பிரானைத்தாழ்ந்து
வினாபா தகங்களெல்லாம் வித்திடு கழுவாய்சொற்றாய்
இலகும் கழுவாயாற்றம் கியல்பிலா முடவரும்
ரலகுநீர் குருடர்க்கு ராதியர் யாதுசெய்வார்.

(இ-ள்.) சர்வலோகங்களையும் உண்டாக்கிய உமாதேவியார் தேவதேவராகிய மஹாதேவரை வணங்கி பாதகங்களெல்லாம் வினா ஒழியத்தக்க பிராயச்சித் தத்தைக் கட்டினாயிட்டார் வினங்குதலுள்ள அப்பஞ்சக்குரோசப் பிரதட்சணஞ் சிவ சக்தியில்லாத முடவர்களும், ஊமர்களும், அனேகமாயுள்ள குருடர்களும் கூனரமுதலானோர்களும் யாதுசெய்வார்கள். எ-று. (௩)

தொழிலொன்று மியற்றாராகிச் சுகத்திருக் கின்றமன்னர்
பொழிகின்ற செல்வமிக்கோர் பூப்படிற் புலக்குமெனிக்
கழிகின்ற நுகர்பினல்லா ரிவரெது கடைப்பிடிப்பார்
பிழிகின்ற கடுக்கையண்ணல் பேசெனப் பெருமான் பேசும்.

(இ-ள்.) பிரயாசையைத்தருகின்ற தொழிலொன்றையுஞ் செய்யாதவ ராகி சுகத்திலிருக்கின்ற அரீசர்களும், அதிக சம்பத்தாற் கிறந்தவர்களும், பவுட்பம் மேலேபடினும் வாடுகின்ற தேகத்தையும் நாளுக்குநாள் மறைகின்ற இடை யையும் உடைய மாதர்களும் ஆகிய இவர்கள் எந்த உறுதியைப்பற்றிக்கொள் ளுவார்கள். தேன் பொருந்திய கொன்றைமாலையணிந்த மஹாதேவரோ தே வரீர் கட்டினாயிடவேண்டுமென்று கேட்க, சிவபெருமான் சொல்லத்தொடங் கினார். எ-று. (௪)

சிறுபொருள் கைக்கொண்டோருஞ் செயத்தரு தருமஞ்செய்தா
லுறுபொருள் கைக்கொண்டோர்செயத்தினு முயர்ந்துதோன்று
முறுபொருள் கைக்கொண்டோரு முயர்வுறுத் தருமஞ்செய்திற்
சிறுபொருள் கைக்கொண்டோர்செய யறத்தினுஞ் சிறிதாய்த்திரும்.

(இ-ள்.) பொருண் மிகுதியில்லாதவர்களும் செய்பத்தக்க தருமாகசியங்க ளோ விசாரித்துச் செய்வார்களாகின் பெரும்பொருளை யுடையோர் செய்யத் தரும் தருமத்தைப் பார்க்கினும் மேன்மையுடையதாகத் தோன்றும். பிரபலசம்பத் தையுடையோர்களும் மேன்மையாகாத தருமங்களைச் செய்வார்களாயின் அற்ப திரவியங்களையுடையோர்செய்யும் தருமத்தினும் சிறிதாகமுடியும். எ-று. (௫)

பாத்திரம் காலத்தேயம் பகரிவை யாதிபாய்த்
சாத்திர மறையினற்றும் தருமஞ்செய் பவர்பாரே ஹத்
தோத்திர மருவுங்காசி துன்னுதற் கையமில்லை
நேத்திரம் புனைந்துதேம்பி நிரப்புது மருங்குனல்வாய்.

(இ-ள்.) பட்டாடையணிந்து குழங்களைத் தாங்காது வருந்தி நானுக்குள்ளே
சிறுத்துவிடுகின்ற இடையையுடைய உமையே சம்பாத்திரத்தையும் புள்ளி
பகரலத்தையும் உத்தமதேசத்தையும் இவைகளெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து வே
தங்களிலுஞ் சாத்திரங்களிலும் வித்தவராக உணர்ந்து தருமஞ்செய்பவர்கள்
எக்குலத்தினரோயானும் புகழ்மையத் காசித்தலத்தை உடைதற்குச் சந்தேச
மில்லை. எ-று.

திருவளர் காசிதன்னிற் சிவலிங்கப் பதிட்டைசெய்தல்
குருவளர் தனியுண்டாக்கல் கூபத டாகஞ்செய்த
இருவளர் கிரகங்கட்டி மறையவர்க் குதவலாதி
வெருவளர் பாவமெல்லாம் வீட்டிவிட் டெய்க்குபன்றே.

(இ-ள்.) ஞானசம்பத்தை யிருதியாயுற்ற காசிப்பதியில் சிவலிங்கப் பிரதி
பட்டை செய்தல், ஒளியுள்ள ஆலங்கட்டிவித்தல், ஞானங்களையும் ஞானங்களையும்
உண்டாக்குதல், அலங்காரமமைந்த வீடுகளைக்கட்டி வேதமுணர்ந்த பிராணை
களுக்குதவுதல்முதலிய புண்ணியங்களைச்செய்தால் அச்சத்தைவளரச்செய்யும்
பாவங்கள் எல்லாவற்றையும் கீக்கி மூத்தியிற்சேர்க்கும். எ-று.

நாத்திரக் பாதகத்தர் கம்பெனாடுக் காகிவைப்பி
லேத்திடு மனையொன்றாகி மறையவர்க் கீவரென்னிற்
சாத்திர மறையோர்தங்கித் தனியமர் காளென்றற்குத்
தோத்திர மனுவோரெட்டுச் செர்ன்னகல்கிடுபெறெய்தும்.

(இ-ள்.) கடவுளில்லையென்றிற் காத்திரவாதிகளும் மகாபாதகஞ்செய்பவர்க
ளும் உண்மையெனக்கொள்ளாத காசித்தலத்தில் புகழ்பெற்ற ஒரு வீடுகட்டி
வேதப்பிராமணர்களுக்குக் கொடுப்பார்களானால் சாத்திரங்களையும் வேதங்
களையும் உணர்ந்த அப்பெரியோர்கள் விரும்பி அக்கிரகத்தில் வசிக்கின்ற கால்
ஒன்றினுக்கு புகழ்பெற்ற மனுக்கள் எட்டுபெருடைய காலத்தளவும் பெரியோ
ர்களுக்குச் சொர்ன்னதானங்கொடுத்த பலனை அவ்வீடுகட்டித் தானஞ்செய்த
வர்கள் பெறுவார்கள். எ-று.

சனயில் காசிமூல ரோருமனை யியற்றிக்
லானயில் லறம்வாழ்நானயிக் கோக்குமா பாவத்தேயு
மாவலத் தலத்திலங்கை யளவுமண் கொடுப்போர்தாமுய்
கானநற் கடுக்கையெய்கு நெனமறை களையாறிற்கும்.

(இ-ள்.) உயர்ச்சியுள்ள பெரும்பதியாகிய காசித்தலத்தில் ஒரு வீடுகட்டி
கொஸ்தாச்சொமத்தியுள்ள பெரியோர்களுக்குக் கொடுத்தால் அதில் அவர்கள்

கூட வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௪௩௯

வாழும்போது கொடுத்தவர்களுடைய பெரும்பாதகமொழிந்தபோதும் ஆயுள்
வளரும். மகிமையுள்ள அத்தலத்தில் உள்ளங்கையவு பூயியைச் சம்பாத்திரதா
னஞ்செய்தவர்கள் மணத்தோடு கிறந்த கொண்மைமாலையணிந்த மது வடிவமா
வார்களென்று வேதங்கள் கூறும். எ-று.

அய்ன்மெள் ளிழுதுகன்னி யான்மணி மறைபுணடை
சொன்னமற் றுள்ளதானந் துலங்குநா சிமிற்கொடுப்பா
ரென்னரு மெமதுகடே யெய்திடு மின்பமுத்தி
முன்னமோர் காதையுண்டா லதனைபு மொழியக்கேட்டி.

(இ-ள்.) சாதம், திலம், மெய், கன்னிகை, பசு, கவமணி, வேதபுத்தகம்,
ஆபரணம், வஸ்திரம், தங்கம், மற்றுமுள்ளதானங்களை கிறப்புற்ற காசித்தலத்தில்
சம்பாத்திரத்திற் செய்வார்களானால் செய்பவர்கள் யாவராயினும் எனதுவடிவத்
தைப்பெறுவார்கள். இன்பமயமான முத்தியுஞ் சித்திக்கும். இதற்கு முன்னடந்த
கதை பொன்றிருக்கின்றது. அதனையும் தெரிவிப்போல் கேட்பாயாக. எ-று.

வருகதிர்க் குலத்துவந்தான் மாதேச னென்னும்பேரன்
பொருவரு மாசர்செய்கை புந்தியுட் பேணுகுங்க
கருதுவா ணிபமேசெய்வான் கடுங்குணங் கைக்கொண்டென்
மருவருஞ் செம்பொன்மேரு மலையெனக் குவித்துவைத்தான்.

(இ-ள்.) பரம்பரையாய் வருகின்ற குரியகுலத்திற் பிறந்து மாதேசனென்
னும் பெயருள்ளவன் சமாளமில்லாத அரசருடைய கீதியை மனதில் விரும்பாத
வனாகி சதாகாலமும் சித்தித்தற்குரிய வியாபாரமே செய்கின்றவன் கொடியகு
ணங்களைக் கைக்கொண்டவன் கிட்டெற்கரிய திரவியங்களைச் சம்பாதித்து மேரு
மலையைப்போல்குவித்தான். எ-று.

கங்கைநீ ராடனம்மைக் கண்டிதாழ்ம் திடுதலாதிப்
பங்கயி றொழிலெலாஞ்சொப் பனத்தினுஞ் செய்யானுதி
யெங்குமொன் றனுக்குமுன்று யுறுதியோ டிசைத்துச்செம்பொன்
கிங்கலி லாதுசேர்த்தான் றீவினையோடுமாதோ.

(இ-ள்.) கங்கைநீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தல் மம்மை பன்முடன்கண்டு
வணங்குதல் முதலிய குற்றமற்ற புண்ணியத்தொழில்களைக் கணவினுஞ்செய்யா
தவனுவி யாவராயினும் ஒன்றக்கு மூன்றாக வட்டிசேர்த்துக்கொடுக்கும்படி லா
பம்பெரு பெருங்களைக்கொடுத்து திரவியங்களைச் சிதைவின்றி பாவக்குலிய
லோடு சேர்த்தான். எ-று.

இனையருப் வாழுகாளி லெல்லவ ளிறந்தாளர்க
வினையயிக் கழுவாய்க்க விலைமக ளொருத்திதன்னை
மனையகஞ் செறியர்சேர்த்து மற்றவ ளோடுமேவாழ்நா
னையரு மினையன்செய்கை யறிந்துள்ளே வெறுப்புவைத்தான்.

(இ-ள்.) இத்தன்மையனும் வாழ்க்காலத்தில் அவன் மீது யிழந்துபோனான். புத்திதட்பமும் அழகுமுள்ள ஒருதாசியை தன்விட்டில் மனையாளாகச் சேர்த்துக்கொண்டு அவனோடு வாழ்க்காலத்து இவன் துர்க்குணத்தை அவளிடமிருந்து மனதில் வெறுத்திருந்தான். எ-று. (கச)

தருமமொன் றுறுஞ்செய்யான் தனம்வறி திட்டிவைப்பா
னருமருந் தன்னாற்பாறபோ யன்புசெய் அன்மைகளான்
வெருவரும் பாவியென்றே மேறினி யிழிக்குமென்ன
கருமியி னிலகைக்கூடிக் காதலம் பேறுமற்றோம்.

(இ-ள்.) யாதோரு தருமத்தையுந் செய்யாமல் நிவியத்தைச் சம்பாதித்து வினாகவையத்திருக்கின்றான். அரிவ தேவாயிர்த்தந்தையொத்த பெரியோர்க்கிடத் திற்குப்போய் அன்புவைத்து நீதியொன்றையுந் சேளாதுகொள்ளான். அச்சத் தைத்தரும் மாபாவி இவனென்று உலகத்தார் கிந்தைசெய்தொருவர். இவனோ கூடுதற்கு கான் என்ன பாவஞ்செய்தேன் புத்திசம்பத்து யில்லாதிருக்கின் றேன். எ-று. (கஉ)

என்றுளத் தென்னிமாருக் கவலையுந் திருந்தாளாக
வொன்றுதன் கருமந்தீர்த்து மாதேச னுறையுள்வந்தா
ன்றவ ளிருக்கைநோக்கி யாவியே யனைபாயென்றோ
பொன்றவி யுயரமுற்ற யட்டிலிற் புகைகடிக்கானேன்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று மனதில் கித்தித்து நீங்காக் கவலைகொண்டு அத்தாசியிருந்தான். மாதேசவாசனத்தையு விபாபாரத்தொழில் செய்யுமிடத் தைவிட்டு வீட்டிற்குவந்து அவன் முகவாட்டத்துட னிருப்பதைப்பார்த்து என் பிராணனையொத்தமாதே யாதுகாணமாக நீங்காததுபாடைத்தனை துமையல் வீட்டில் புகை யெழுப்புவதில்லை. எ-று. (கங)

பசிவயிற் றெழுந்ததென்னோ படர்ந்தது பகர்தியென்றான்
கசிவரு மனத்தினுனைக் காரிகை கோக்கிப்பட்டுப்
புரிவினை புரிந்தாலந்தோ பொருட்கேடுண் டாமெயென்றான்
வசிதுனை வாழிப்பாயும் வார்த்தைமா தேசன்டேட்டு.

(இ-ள்.) வயிற்றிற்பசி அதிகரிக்கின்றது யாதுக ட்த்துக்கொள்வாயென்றான். இரக்கத்துடன் கேழ்க்கின்ற மாதேசனை அவ்வினையாதுபார்த்து சமைத்து உன் டால் ஐயோ? இப்பொருள் கஷ்டமாத்ருமென்றான். கூர்ணையுள்ளவாசைப் போல துயரப்படுத்தும் அவ்வார்த்தையை மாதேசவாசன்கேட்டு. எ-று. (கச)

என்னிது பகர்ந்தாயென்ன வெடுத்ததின் தன்மம்பாறே
நன்னிலை சிறிதுமில்லாய் நல்லவர் பாறுஞ்சோய்
புன்னிலை யடைந்தாயின்னைப் புணர்வது தோடந்தோட்
மென்னிலை யிதுவேயென்றான் மாதேச விரியம்புவின்றான்.

(இ-ள்.) இது என்னகாரணம் இவ்வாறுகூறினென்பென்றுகேட்க அருமை யாகவெடுத்த உன்சனனம் வீணானது உல்லாடை சிறிதுடில்லாகிருக்கின்றன. ஸல்லோர்களை யடுக்கவில்லை. அற்பத்தன்மை யடைந்தனா. உன்னைக்கூடுவது பாவம் பாவம் எனதுவருத்தம் இதுவாகுமென்ற மாதைப்பார்த்து மாதேசன் கூறுகின்றான். எ-று. (கரு)

கருப்பையு முணவுநாடிக்க கடிதனை யகத்துச்சேர்க்கும்
பொருப்பபெந் பொருளானாலும் பேசுக்குதல் செய்வாருண்டோ
விருப்பையப் பொருண்மேல்வைத்தால் விருத்தியா மின்மேலின்ற
மருப்பபெந் முலைபாயென்கோ வறிந்திது புகன்றாயென்றான்.

(இ-ள்.) காரெலியும் ஆகாரத்தை யுத்தெடுத்து சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டி யகாலங்களில் தானியமுதலியாவற்றை வயலிடத்துள்ள வளைகளிற்சேர்த்துக்கொ ள்ளும் மலையையொத்த பெரும்பொருளானாலும் வேண்டாமென்று நீக்குவாடி ல்லை பொருளின்மீதுவிருப்பம்வைத்தால் விருத்தியடையும் இல்லாதிருந்தால் விலகிப்போம் தாமரை யரும்புபோலும் குஜங்கோயுடைய மாதே நீ எவ்விடத் தறிந்து இவ்வார்த்தை கூறினெயின்றான். எ-று. (கசு)

விலைமக ளதனைக்கேட்டு வெருண்டசே யாதியில்லாய்
நிலைமை காசுவைப்பி னிரம்புபா தகங்கள்செய்வாய்
தலைமைசற் றில்லாய்தின்னைச் சாரினு நகஞ்சாரும்
கொலைஞரும் விரும்பாத் திமை குயிற்றிநீ வாழ்தியென்றான்.

(இ-ள்.) அந்த வாக்குத்தை கணிகைகேள்வியுற்று கோபித்து குழந்தை முதலிய சம்பத்தில்லா திருக்கின்றன மகிமைதங்கிய காலத்தலத்து வசித்தும் மகா பாதகங்களைச் செய்கின்றன உத்தமனடை சற்றுமில்லையாடனை கொலைத் தொழில் செய்வோரும் விரும்பத்தகாத உலோபமுதலிய கொடுமைகளைச் செய் யது வாழ்கின்றன உன்னைச் சேர்த்தாலும் நரகம் சம்பவிக்கும் என்றான். எ-று. (கஅ)

பிரியமார் மடந்தாயென்ன பிணக்குகீ கொண்டாய்வேண்டி
னரிபதொன் றில்லையெநிற் காடையர் பரணமாதி
விரியமற் றெதுசொன்னாலும் பொருட்செல வியம்பாதோம்பு
கரியகட் குயிலையென்று மாதேசன் கரைந்துவின்றான்.

(இ-ள்.) இஷ்டமுள்ளமாதே ரீயென். உன்னோ வெறுப்படைந்தனை நீ வேண்டினால் அருமையான தொன்றுமில்லை. உனக்கு வஸ்திரம் ஆபரண முதலா னவைகள் எது வேண்டுமென்று சொன்னாலும் அதிக பொருள் செலவாகாதிரு க்கும்படி சொல்லுவாயாக கருவரிபடர்ந்த கண்களையுடைய குயிலையொத்தமா தேயென்று மாதேசன் இரக்கமாகக் கூறினான். எ-று. (கஅ)

மன்னர்தங் குலத்துவந்தாய் மான்பொருண் மிகவும்பெற்றாய்
நன்னர்தின் பனையுன்மேவி நான்மறை யாளராதி

யென்னரு நகரவாமே பெந்தக ளேனுமுண்டோ
பின்னரு முன்றப்பதென்னோ பேதைகீ போதிபென்றான்.

(இ-ள்.) கீயசர் மாயிற் பிறந்து மாட்சிமைபுள்ள பெரும்பொருளுடை
யனுயினே அலங்காரமுள்ள உன்வீட்டில் ஈரங்கு வேதங்களை புணர்த்த பிராம
ணர் முதலிய யாவரும் வந்து கூகபோஜனஞ் செய்யலாமே எத்தக்காலத்திலாவ
து அவ்வாறு நடந்திருக்கின்றதோ வீணானவார்த்தையை மேலுமேலும் கூறு
வதினாற் பயன்பாது அறிவில்லாதவனே அப்பாற் போவாயென்றான். எ-று. (1)

பொதுமகள் வார்த்தைகேட்டுப் புழுங்கிய மனத்தனாகி
யெதுநவன் ருலங்கேட்பு னினியொழி கவலையென்றான்
கதுமெனக் கச்சிமென்மை கற்றவர் தம்பாற்கேட்டு
மதுமலர்த் தாரோயிக்கு வம்மெனப் போக்கினுளே.

(இ-ள்.) அவ்வினமாயு சொன்னவார்த்தையைக் கேள்வியுற்று வருந்திய
மனமுள்ளவனாகி கீயெதைச்சொன்னதும் சொன்னபடி கேட்டுக்கேள் கவலை
யொழியாயென்ற மாதேசனைப்பார்த்து காசிரகிய தருமங்களை அறிந்த பெரி
யோர்களிடத்து வினாவாகச்சென்று கேள்வியுற்று தேன் துளிக்கின்ற மலர் மா
லைபணித்தவனே பின்பு இவ்வருவாயென்று அனுப்பிவிட்டான். எ-று. (20)

சுவகதை கேட்கப்புகார் செலவுவந் திடுமேயென்று
கவலைகொண் மனத்தனாகிக் கமழ்ந்திரி லோசனைப்பே
ருவமையில் கட்டமுற்ற னுங்குறை மேலோர்பாவி
கவலா வுணர்ந்துயிக்கு கெடும் புகுகொண்டார்.

(இ-ள்.) சுவ சரித்திரத்தைக் கேட்கப்போனால் ஏதாவது பணச்செலவு
கேரிமென்று கவலையடைந்த மனமுள்ளவனாய் விளக்கமுற்றுச் சோனமில்லாத
தாயகிலோசனை கட்டத்தைச் சேர்ந்தான். அவ்விடத்திருக்கின்ற பெரியோர்
ஒருக்காலும் வராத பாலியாகிய மாதேசன் நூதனமாக வருவதைப்பார்த்து பெ
ருகதை செய்து ஆச்சரியம் கொண்டான். எ-று. (21)

அனையவர் தனதுசெய்கை யறிந்தவ மதித்தல்களும்
வினைகெடும் வருத்தத்தோடு மிக்கெழு கவலையோடு
துனையமா தேசநீய்கரன் ஸாரத்தே யிருந்தானாகப்
புனையவாக் கதையுளொன்று போந்தது புகன்றான்னார்.

(இ-ள்.) அப்பெரியர் தான் வருவதையறிந்து அவமதிக்கின்றார் க் கொள்
பதைத் தெரிந்தும் மேன்மேலுண்டாகி கவலையோடும் தீயினை கெடுக்காலம்
சமீபித்தலால் மாதேசன் கீங்கிப்போகாமல் தூரத்தில் உயர்ந்தான். அச்சுவ
கதைகளுக்குள் விந்நிரமான ஒருகதை கேர்த்து அப்பெரியோர் அக்கதை
யைச் சொன்னார்கள். எ-று. (22)

குலவிய கசியாழ்வான் குணமிரு தருமபால
னிலவிய பொருளைப்பேணு னெடுமபுக முறமேபெட்டான்

கலவிய பத்திவாய்தான் கனிசுவ தருமஞ்செய்வா
னுலவிய பவஞ்சவாழ்க்கை யுலப்பிலா துவப்பான்வேறு.

(இ-ள்.) விளக்கமமைந்த காசிப்பதியில் வாழ்பவனும், கற்குணமுள்ளவ
னும், பொருளாசை யில்லாதவனும், பெரும்புகழைத்தருந் தருமத்தான விரும்
புகோனும், கிதைந்த சிவபக்தியுள்ளோனும், மனதைக்கனிவிக்குஞ் சிவபுண்
ணியங்களைச் செய்பவனும் அகிகரிக்கும் பிரபஞ்ச வாழ்விலமுத்திக் கெடாது
வேறாகிக் களிப்பவனுமாகிய தருமபாலனென்றும் பெயருள்ளானொருவ னிரு
ந்தான். எ-று. (23)

தருமமே யுலகம்போற்றச் சகலகா ரணமதாரூர்
தருமமே யழியாதென்றுத் தாபர மாகிநிற்குந்
தருமமே தனைவேட்டோர்க்குச் சவுக்கிய மனைத்துகல்குந்
தருமமே முத்திசேருஞ் சாதன மென்றுக்கொள்வான்.

(இ-ள்.) தருமமே அறிவுடையோர் பாதுகாக்கின்ற எப்பொருட்டுங் கா
ரணமாகும் தருமமே எங்காவிலும் அழிவில்லாது நிலைத்து நிற்கும், தன்னை விரு
ம்பிச் செய்வோர்க்குத் தருமமே எல்லாச் சுகங்களையுந் கொடுக்கும், தருமமே
முத்தியைப் பெறுதற்குரிய சாதனமாகுமென்று உள்ளத்திற் கித்தித்தான். எ-று.

பொருள்விரும்பு புடையானோடிப் புதும்பெரு நாகமென்று
மருள்விரும்பு புடையானின்ப மாந்தினி தமருமென்றுந்
தெருள்விரும்பு புடையானாகிச் செகதல மறியச்சொல்வான்
மருள்விரும்பு புடையானாகான் மற்றவன் குணம்யார்சொல்வார்.

(இ-ள்.) பொய்ப்பொருளில் ஆசையுடையோன் (மரணம் வந்தால்) வே
கமாகச் சென்று நரகத்தையடைவா னென்றும் வெப்பொருளாகிய திருவரு
ளில் விரும்புடையோன், பேரின்பாறுபவத்தைப் பூரணமாகப்பெற்று முத்தி
யடைவானென்றும் (புண்ணியப்பேற்றாலறிந்து) மெய்ஞ்ஞானத்தில் ஆசை
யுள்ளவனாகி விவேகஞ்ஞான்றது பயனுறும் வண்ணமாகப் போதிப்பான் ஒரு
க்காலும் மயக்கநெறியிற் செல்லான் அப்புண்ணியவானுடைய சற்குணவியல்
பை யாவர் தெரிவிப்பார்கள். எ-று. (24)

அன்னவன் பொருண்முன்யாவு மித்திய மென்றுதேர்ந்து
பன்னரு மன்னதான முதற்பல தானஞ்செய்து
கன்னர்கொள் விசுவநாத கம்பனை யடைந்தானென்று
மன்னவன் கேட்கச்சொன்னார் மாணவையிருந்தமேலோர்.

(இ-ள்.) அப்புண்ணியவான் செல்வமுதலியவாவும் அழிந்து போகத்தக்
கனவாமென்று தெளிந்து சொல்வதற்கரிய மகிமைபுள்ள அன்னதான முதலிய
பலவகைத் தானங்களையுஞ் செய்து (பின்னர்) இன்பவடிவாகிய விசுவநாதர்
பாதங்களைச் சேர்த்தானென்று மாட்சிமைத்தவிய சபையிலுள்ள பெரியோர்,
மாதேசவாசன் கேட்கும்படி சொன்னார்கள். எ-று. (25)

அன்னது கேட்டபோதே யரும்பொருட் செலவெசொற்ற
தின்னதென் நக்த் துக்கொண்டான் நன்மனை விடத்துவந்து
நன்னாகொள் புரணங்கேட்டே னவிலுவ நுணர்க்கேளக்கா
நின்னல மறைமேயர்க்கேற்ற குணவயநு தியந்துகொன்றான்.

(இ-ள்.) பெரியோர் கூறிய அக்கதையைக் கேட்டபோது இச்சுவகதை
அரிய பொருட்கெலவையுக்குறித்தே சொல்லுவதென்று, மனதில் எண்ணி
னவனுக்குத் தன்விட்டிருவது அலத்தைக்கொண்ட சிவபிரானம் படிக்கக்கே
ட்டேன் அறிந் சொல்லிய விவரங்களைத் தெரிந்தேன் பெரியோர் நிறந்து
ளவனே. இன்பவாழ்வமாயே பிராமணர்களுக்குத்தக்க அறுகவையொடுங் கூடிய
அன்னத்தைச்சமைப்பதுயென்றான். எ-று. (உச)

கணிகையு மவ்வாறுநிக்கு கலத்தெயிர் படைத்துவைத்து
மணிகொழு தோளாயுண்ட மாவென வுபசரித்தா
ளனவிய ரததியானோ ரடைந்துணி னுண்பேனென்றான்
பணியிடை மடந்தை சில்லோ ராவயிற் படரச்செய்தான்.

(இ-ள்.) விலைமாதம் மாதேசன் சொல்லியபடி சமைத்து உண்பாத்திரத்
திற்பரிமாறி அமுதத்தைய புழுங்கொயுடையோனே உண்ணக்கடவையென்று
உபசரித்தான். அதிக அன்புள்ள அநிகையாளனோர் வந்து முக்கபோசன
ஞ்செய்தால் காணுனபேனென்றான். சுருங்கிய இடையினையுடைய அவ்விலை
மாதம், சில கல்லோர் அவ்விடத்து வரும்படி செய்தான். எ-று. (உஅ)

வந்தகல் லவர்கள்பொல்லா மாதேசன் முகத்தெயிலோகி
யிந்தமா பாவிலீட்டி லருந்திடே மென்றிரிந்தார்
முகத்தெயிலார் பூணுதன்னை யழைத்திட மொத்துவானென்
நக்தமார்க் சாலமோட வுளையனு மிறம்பூதுந்து.

(இ-ள்.) உண்ணும்படிக்கு வந்த பெரியர் பாயியானமாதேசன் முகத்தை
ப்பார்த்து இக்கொடியோன் மனையிற் போசனஞ் செய்வமட்டோமென்று
போனார்கள். பின்பு ஒரு பூணையழைக்க, அடிப்பாடு என்று எண்ணிக் கொ
ண்டு, அப்பூனை ஓடிப்போன அம்மாதேசனும் ஆச்சரியத்தைபடைந்து. எ-று. (உஆ)

வெளிவந்து கொடியைநரைய விளித்தன னவையுமஞ்சி
யொளிவந்து யோயதாக வொள்ளிழை மடந்தையோகி
கனிவந்த மனத்தாய்ராயுங் கைத்ததுன் சொற்றையென்று
டெளிவந்த வுணர்ச்சிசற்றிற் சிந்தனைக் கொளவிருந்தான்.

(இ-ள்.) மாதேசன், விட்டிருந்த வெளியில்வந்து காக்கையையும் நரையும்
அழைக்க அமைதலும் பயிற் று ஒடி ஒலித்துக்கொண்டனவாக, விளக்கமுற்ற
ஆபரணங்களைத்தரித்த அவ்விலைமாத பார்த்து செல்வக்கொருக்குள்ள மனமு
டையோனே உண்ணன்னத்தை நாயும் வெறுத்து விட்டதென்றான். தேர்ச்சியை
த்தருகின்ற அறிவு பூர்வ புண்ணியத்தினுற் சற்றுநேரம் உதிக்க ஆலோசித்
திருந்தான். எ-று. (உஆ)

(100)

கஉ - வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். 'ரகசு'

காரிகை மிடியர்போலக் கவலற்க தெளிகவென்றான்
சூரிய வுதயங்காறுந் துஞ்சிலா திருந்தவன்னோன்
வேரியந் கமலக்கங்கை விடியலி னனைந்துமுழி
யாரியர் தங்குமுறஞ்சேர்க் தறம்பல கேட்டானன்றே.

(இ-ள்.) அவ்விலைமாத மாதேசனைப்பார்த்து தரித்திரர்களைப்போல கவ
லையடைபாதே (புத்தியை) தேற்றிக்கொள்ளென்றான். சூரிய உதயமாலமட்
டெ நித்திரையில்லாதிருந்தவன் வாசனைதங்கிய அமுதுள்ள தாமரைமலர்களையு
டைய கங்காதீர்த்தத்தில் உதயத்துக்குப்போய் ஸ்நானஞ் செய்து பெரியோர்
கூட்டத்தை யடைந்து பலவாயுள்ள தருமங்களைக் கேள்வியுற்றான். எ-று. (கஉ)
மறையவ னொருவனுக்கு வறுபவன் சரந்தனென்பான்
குறையது காசிமேன்மை முழுவதுங் குறித்துத்தேர்ந்தான்
பொறையின்மாதேசன்கேட்கப் புகலுவா னனந்தசன்ம
நிறைபெரும் புண்ணியத்தா னேர்ந்ததிக் காசிவாழ்க்கை.

(இ-ள்.) குறையற்ற காசித்தலத்தின் மகிமை முழுவதும் நிதானமாகத்
தெளிந்த சாந்தனென்னும் பெயருள்ள ஒரு பிராமணன் அத்தலத்தில் வாசஞ்
செய்பவன். பெருமைமயில்லாத மாதேசன் கேட்கும்படி போதிக்கின்றான். (யா
தெனில்) அனந்த பிறவிகடோறும் நிறைவாகச்செய்த புண்ணிய பலத்தினால் இக்
காசி வாழ்க்கை நேரிட்டது. எ-று. (கஉ)

சங்கியற் றறத்தினாலே யெய்திஞ்சு சித்தசுத்தி
யாங்கது மேவியோக மாமத னுவின்பாகும்
பாங்குசே ரிதனைத்தோரப் பாதகர் பொருளையிட்டி
நீங்குவர் வறிதேயெல்லா ரியத்துங் குளிப்பவென்றான்.

(இ-ள்.) இத்தலத்தச் செய்யும் தருமத்தால் சித்தசுத்தியுண்டாம். அச்சித்த
சத்திபுடைத்தால், சிவயோகம் கைகூடும். அந்தயோகத்தால் முத்தியின்பம் வரும்
முறையாகக் கிடைக்கத்தக்க, இதனைத் தெளியாத பாவிகள் பொய்ப்பொருளை
ச்சேகரித்து எல்லா நாகங்களிலும் முழுதற்கு வீணாக் ஒழிந்து போவார்கள்.
என்றான். எ-று. (கக)

என்றது கேட்டபோதி னின்னருள் சிறிதுண்டாடி
மன்றலம் குழலாள்பாங்கர் வந்தள வளாவிச்சொல்வான்
கன்றளி லின்றமென்னை யேற்றனி் கருத்துக்கொண்டாய்
நன்றலென்றுரையேன் சொற்றகலமெலாங்கேட்பேனென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்றவார்த்தையைக்கேட்ட காலத்து இனிய சிவகடா
ட்சம் சிறிதுண்டாடி வாசனை வீசுகின்ற அனகத்தையுடைய அவ்விலைமாதினிடம்
வந்து கண்பு பாராட்டிச் சொல்லுவதென்றான். துயரத்தில் தின்றும் என்னை கல்
வழியிற் செலுத்துப்படி நீ எண்ணியிருக்கின்றனை இது கன்மையல்ல வென்று
குருக்காலஞ் சொல்லேன் நீ சொல்லுகின்ற கன்னெறியாவாய் கேட்கிறே னெ
ன்றான். எ-று. (கச)

என்னும் பதிலுரைத்த மியைஞலத் துதித்தமாய்
நன்னல நினக்குவாய்ப்ப நாணாத் துதியமேவ
வின்னலக் கடல்யாமென்று மெய்துரு நிருக்கவென் னா
மன்னல வுறுதிசொற்றே னென்றென் மகிழ்ச்சிபுத்தான்.

(இ-ள்.) இயலாது சொன்னவளவில் கணிகையர் குலத்தில்லாத அம்மாய்
(மாதேசனாய்ப்பாத்து) கல்ல காமமுன்குண்டாகவும், கான் கல்லகதியுடையவும்
அன்பமாய் சமுத்திரத்தில் காயிருவரு முய்யெப்போகாதிருக்கவும் ஆலோசி
த்து அரசனே உண்மையைத் தெரிவித்தேனென்றன். (அதைக்கேட்டு) களி
ப்படைத்தான். எ-று.

(100)

அற்றைநான் முந்நீமாதேச னலைபுனற் கங்கைநாயுப்
பற்றைவே றுறுக்குகீது கண்மணி யோடுபரித்துக்
கற்றைவார் சமலத்தெம்மைக் கைதொழு நிறைஞ்சிப்போற்றிப்
பொற்றைமா ளிகைசேர்காசிப் புராணமுள் ளுயப்பிற்கேட்பான்.

(இ-ள்.) அற்றுமுதலாக மாதேசவரசன் ஆலோசனையுடைய கங்கைநீர்த்
தில் ஸ்நானஞ்செய்து பத்தமாய் வேலைக் கையாத்தரும் விழுவினையும் உருத்
திராக்கத்தையும் பூண்டு கற்றைவாக நீண்ட கையையுடைய என்னைக் கை
வித்து வணங்கித் துதித்து காளங்கையுடைய மாரினைக் கொஞ்சிய காமென்
மியத்தை மணக்களிப்புறக் கேட்பானுள்ளான். எ-று.

(101)

காசிமான் மியமுக்கெய்விக் காசியின் வசிப்பேர்ப்பேறு
மாசிலா கம்மைப்பூசை வயங்கலா லடையுமாண்பு
காசியே காலன்காசி குறுகிடா தகலுறுசெரும்
பேசிய குரோசஞ்ஞழப் பெற்றவ சடையுமின்பும்.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் பெருமையும் தெய்வத்தன்மையுள்ள அப்பதியில்,
வாசஞ்செய்பவர்களுடைய பிரயோசனமும், கையாடில்லாத கம்மைப் பூசை
செய்தலாண்டாகும் பலனும், மியமன் பயந்து காசிப்பதிக்கு வராதிருக்கின்ற
நிறப்பும், வேதங்கள் எடுத்துரைக்கத்தக்க பஞ்சஞ்ஞரோசப் பிரதட்சணஞ் செய்
பவர்களுடையுஞ் சுழமும். எ-று.

(102)

காசியி னிருந்துபாவங் கருகினோர் செயதேசரியாகு
மாசிய லாதகால வயிரவர் தங்கைப்பட்டு
முடிய தண்டமெல்லா முற்றுமேற் றழிந்துகொந்து
நிசியென் றியாருமெள்ளத் தினைத்துழ லளவாத்துன்பும்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திலிருந்து பாவஞ் செய்வெண்ணெனென்று நினைத்த
வர்களும், நினைத்தலாது செய்தவர்களும், குற்றமில்லாத காலவிரவர் ஆக்கி
னைக்குடன்பட்டு கொடுக்கிய பலவாயுள்ள தண்டனைகளை முழுமுழு மனடையு
யிருவருத்தத்தால் செய்யுதே (அவர்களை) என்று யாவரும் நினைக்க மனம்
தினத்து உழலத்தக் கண்டபலாத தயாததையும். எ-று.

(103)

கஉ-வறு மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். 115

மற்றுள வனைத்துத்தேர்த்தான் போனகாட் கிரக்கம்வைத்தான்
சற்றுள வருண்மேலோங்கித் தழைத்தது தவாதுமேனி
முற்றுள தென்முகுற முகிழ்த்தது முநிர்ந்தவன்பு
கற்றுள முய்யோசபாங்குக் கலத்தது காமாநெஞ்சம்.

(இ-ள்.) மற்றுமுள்ள ஆயாக்கள் யாவையுந்தெளிந்த மாதேசன், (புண்ணி
யஞ்செய்யாது பாவஞ்செய்து) கழிக்குபோன காவோக்குறித்து இரக்கங்கொண்
டான். உள்ளடங்கியிருந்த திருவாரூர், மேலேயெழும்பு பாலியாறு, கெடுதலை
யடையாது சீரமுழவதும் வியாபித்ததென்று சொல்லப்பட்ட போய்புதோன்றி
யது, வாசித்தநிற்த பெரியோரிடத்துச் (சதாகாலமும்) இருக்கவேண்டென்று
அழகியகொஞ்சம் நினைத்தது. எ-று.

(104)

உண்மையின் மிக்கோலுய வொருசுய தேசன்மைத்தன்
வண்மைசற் தேனுயிலேன் மாதேச னெனும்பேர் பெற்றேன்
பெண்மையிற் கழிந்தேனென்றும் பெற்றிலேன் பாலியேன்மிக்
கெண்மையிற் கிறந்தேனென்று யிருத்தென் சரிதமென்று.

(இ-ள்.) நெந்தசத்தியவானாகிய கடதேசன் குமாரனாகப்பிறந்து, மாதேச
னென்கிறபெயர்பெற்று சற்றும் பரோபகாரமில்லாதவனாகிப் பெண்மைக்குண
த்தையடைந்து வீனாட்கழித்தேன் ஒரு வண்மையு மடைந்திலேன் பாலியானேன்
இழிகுணங்களுக்குள் மிகவுமிழிந்த குணத்தைப்பெற்றேன், என்கிறதிரும் அமு
காயிருக்கின்றது. எ-று.

(105)

தனக்குப் தேசஞ்செய்த தார்க்குழ லினையியந்து
மனக்கினி தாயவெல்லா வறங்குளும் வயங்கச்செய்வான்
புனக்கினி யினையாய்க்கத்த கோயிலைப் புதுக்கிறாளு
முனக்கினி தாயசெம்பொற் கோயிலை யொளிரச்செய்து.

(இ-ள்.) தனக்கு உண்மையுபதேசஞ்செய்த, புட்பங்களைச்சூடிய அனசபா
ரத்தையுடைய அவ்வினையாதி னற்செய்கையை, நினைந்து உள்ளே ஆச்சரியங்
கொண்டு, மனதிற்கு இன்பத்தைத்தரும் எல்லாத்தரும்புகையுஞ் செய்பவனாகி,
தினைக்கொல்லையில்லாமல் கிளிப்பின்புபோன்ற உண்மையே மறு ஆலயத்தைக்
கடைத்தாற்புகைக்கி சந்தமுமுனக்குப் பிரியமாயுள்ள செம்பொன்மயமாகிய
ஆலயத்தையும் விளங்கக்கட்டி. எ-று.

(106)

கத்தன வனங்களுக்கி கறுமலர்த் தடங்களுக்கி
யந்திவ் பெரிநில்களுக்கி யன்னசத் திரங்களுக்கிச்
சத்தகன் முனிவர்மேவத் தருந்ரு மடமுண்டார்கிப்
பந்தமுற் றறுங்கோசப் பதிட்டையும் புலவுண்டாக்கி.

(இ-ள்.) பூத்தோட்டங்களை யுண்டாக்கி, கல்ல (தாமரை முதலிய) மலர்
சுருண்டாகத்தக்க தடாகங்களை யுண்டாக்கி, அந்நகரத்தையான கோலைக்
களைவத்து, அன்ன சத்திரங்களைக் கட்டி அழகுவாய்ந்த மகாமுனிவர்கள் வசிக்
களைவத்து, அன்ன சத்திரங்களைக் கட்டி அழகுவாய்ந்த மகாமுனிவர்கள் வசிக்

கச், சிறத்திருமடங்களைக் கட்டி, (ஆணவாதி) பாசங்கள் முழுவளையு நீக்கத்தக்
கமது வடிவாகிய சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை பலவாகச் செய்து, எ-று. (௨௨)

சித்திரம் பிறங்குமாறு திகழ்மனை யொன்றுண்டாக்விப
பத்திரம் சிறத்தோராய சுதபசி யென்பாற்றேது
கொத்தமை பாவமெல்லாம் கொழுந்தெரி படுபஞ்சாக
வித்தக வின்பமுற்றான் மின்னனை வாய்மாதேசன்.

(இ-ள்.) அனேக சித்திரங்கள் விளங்குமாறு பிரகாசிக்கின்ற ஒரு வீடுகட்
வேத்துச் சிவபத்திரம் சிறத்தவராய சுதபசி யென்பவனுக்குத் தரவுஞ்சொல்லு
பாவக்கூட்டங்க னெல்லாவற்றையும் கொழுந்தவிட்டு எரிக்கின்ற சூரப்பிற்
பட்ட பஞ்சபொலாரகமாறு தடுத்து ஞானமயகுடி மாதேசன் முத்தியடைந்தான்.
மின்போன்றொருமுமையே, எ-று. (௨௩)

சாட்டிய பொருளான்முத்தி யெய்தின தொருமாதேசன்
சூட்டிய பொதுயினுஞ் கோதிலா முத்திபெற்றான்
காட்டிய பொருளினுலே கைக்கொண்டார் காதஞ்சில்லோர்
பூட்டிய பொலங்கொம்பன்னு யுணரொன்றுன் பூதாதன்.

(இ-ள்.) சம்பாதித்த திரவியத்தால் மாதேசன் சூப்பற்ற முத்தியடைந்
தான். புண்ணியஞ் செய்வித்த விலைமாதும் என்கமற்ற மோட்சத்தையடைந்
தான். உண்டாகிய பொருளில்வைத்த ஆசையாலே செபெர் காதத்தையடைந்
தார்கள். ஆபாணங்கள்பூண்ட பொற்கொம்பொரத்த உடையே அறிவாயா
கவென்று ஆன்மவர்க்கங்களுக்குத் தலைவராகிய சிவபிரான் திருவாய் மலர்ந்த
னர், எ-று. (௨௪)

மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயமுற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். ௨௨-க்கு திருவிருத்தம். ௯௪௪௮.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினாழ்வாருவது சத்தபுரிமதிமையுரைத்த
அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணிலாவண்ட முழுதுயின்றனித்த விதைவிரா யகளடிவணங்கித்
தண்ணிலாமேலிப் பகவானந்த சங்கர சம்பமாதேவ
கண்ணிலாக்கொடிய கூற்றடைந்தறியாக் காசிரான் மியமினுமுரைத்தி
யுண்ணிலாவின் பழுதியுறவென்றானும்பர்தம்பிரான்மகிழ்ந்துடைப்பான்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத அண்டங்கள் முழுவதையும் உண்டாக்கிக் காக்கி
ன்ற பார்வதி தேவியார் தீகயிலாகொதர் பாதங்கனிற் பணிந்து குளிர்ந்த நில
வணிந்த சடாமருடத்தையுடைய தேவே, ஆனந்த ரூபரே ஆன்மாக்களுக்குச்
சுகத்தைச் செய்பவரே, சம்புவே மஹாதேவரே, தாட்சண்யியமில்லாத கொ
டிய இயமன் வந்தறியமாட்டாத காமித்தலமகிமையை உள்ளத்தில் விளங்குமின்ப
த்தை ஆன்மாக்களையுமிதித்தம் மேலும் திருவாய்மலர்ந்தருள்வீரென்ற தேவி
யைமேலேகித் தேவதேவராகிய சிவபிரான் கட்டியிடத்தொடங்கினர், எ-று. (௧)

களவிலாமுனிவ ராதியோர்நெருங்கும் காசிரா மாணந்தகானத்
தளவிலாவினிக் களவிலாத்திர்த்த மமையும்த் திர்த்தகீர்படிந்து [சார்
தளவினாப்பொலியுஞ் செய்யவாய்மயிலே சாற்றியனிலிங்கங்கண் டிறைஞ்
துளவிலாத்திருமாலென்மயங்குறுவார் தொலைப்பருமவிடையவாதனையின்

(இ-ள்.) வஞ்சனையிலலாத முனிவர்முதலியோர் நெருங்கி வசிக்கப்பெற்ற
ஆனந்தகானமென்றுங் காசிப்பதியில், எண்ணிக்கையில்லாத சிவலிங்கங்களும்
அனவிற்ற திர்த்தங்களும் உள்ளனவாகும். தந்தங்களாகிய மூலையரும்புகட்டு
இடமாகவிளங்கும் சிவந்தவரையும் மயில்போதுஞ் சரயிலையுமுடைய உமையே
அத்திர்த்தங்களில் ஸ்கராஞ்செய்து அச்சிவலிங்கங்களைக்கண்டு வணங்காதவர்
கள், பிறுத்தையின் ஸடிவமாகிய துவைத்தாதத் தரியாதகாலத்து திருமால் மயங்கி
னதபோல நீக்குதற்கரிய உலகவாசனையில் மயங்கியிலாவார்கள், எ-று. (௨)

காசியினளவி நீர்த்தமுண்டவற்றுட் கரிசின் முக்கியமெடுத்துரைப்பா
மாதியினைய திர்த்தகீர்தோயா ரவரொவாம் கயவரேயன்றே
பேசியமந்தர கினியவற்றதிகம் பெருகும் நீர்படிந்தாடின
முசியசகல திர்த்தமுவிதியின் முழுவினா னுவன்மொய்குழலாய்.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் எண்ணிக்கையில்லாத திர்த்தங்களுள்ளன அவை
களுக்குள் முக்கியமான திர்த்தங்களைக் கூறுகின்றேன். அம்முக்கிய திர்த்தங்களில்

ஸ்ரீராமர் செய்தவர்களியாவாரும் ஞானமில்லாதவர்களல்லவா அத்தீர்த்தங்க
ஞர்களுள் கங்கைமேலானதாரும் பிரவாகித்தென்ற அந்தக் கங்கைநீர்த்தத்தில் ஸ்ரீ
ராமர் செய்தால் ஞாந்த சர்க்கார்த்தங்களிலும் விதிப்படி ஞாந்தவருவனென்று
கொடுக்கிய அரங்காரத்தையுடைய உபாயை அறிவாயாக, ௧-௩. (௩)

மடிவிறுக்கக்கூடிய பாதவெழிந்து மற்றைய செவிற்பயலில்லை [பேர்
கடியிறுப்பொலியு நடுப்பகன்மணிகள் னிகைப்புணன் ஞாந்திடின மறம்
தொடியிறுப்பொலியை யாங்கதியுண்டாற் சார்மக பதிரயவநருடக்
கொடியிறுப்பொலியுடைய முதலேர்குடையமாதவம் பித்திருப்பார்.

(இ-ள்.) கோம்பினால் கங்கைசெய்தலைக் கைவிட்டு மற்றைய
புண்ணியங்களைச் செய்தால் பயனண்டாகாது. புண்ணியகாலத்தால் விசேஷ
கின்ற கடுப்பகவிலே மணிக்ணிகள் தீர்த்தத்திலே ஸ்ரீராமர் செய்தால் பாவங்க
ளொழிந்துபோகும். கங்கைத்தாற் பிரவாகிக்கும் கங்கையுடைய உபாயை
முத்தியுண்டாக்கும் அக்கங்கைசெய்தல் செய்யவேண்டியதைக்குறித்து தேவ
ர்களும், தேவநீர்தர், பிரமன், கருடக்கொடியினுலே விசேஷமுறித்திருக்கும்
திருமால், முனிவர்கள், முறையிடுவார்கள் பெருந்தவஞ்செய்வார்கள். ௧-௩. (௪)

புருகலர்ப்பஞ்ச நத்தினில்விடயன் முழுதினஞ் சகலசித்திகளும்
பெருகுபாதகம்போய் முத்தியங்கங்கை பேசிய வருணசங்கமத்தி
வருகுபோன்றி ஞானகேவலா யுறபுணல் படிந்துபோற் மெய்ப்பிறி
கருகுமெய்யனைவாண்டவருண்டஞ்சேர்ந்து களித்தினிதிருந்நிடவான்மை.

(இ-ள்.) வரகோதகம்பெய்க்கையுடைய பஞ்சநத்தீர்த்தத்தில் உதவகல
த்தில் ஸ்ரீராமர் செய்தால் சகலசித்திகளும் உண்டாகும், அன்றியும் பெரும்பாதக
ங்களொழிந்து முத்தியித்திக்கும். அக்கங்கையுடைய விசேஷத்தையுறபுணல்
வருணசங்கம தீர்த்தத்தில் மணக்கனித்தருவின்ற அன்பினுலே ஸ்ரீராமர் செய்
வது ஆகியேவனவனத்தெ வித்தால் நீலநீர்தருள் திருமேனிலவர்த்த விசே
ஷதேவநீர் வளக்கும் அவருண்டபதவிடைப்பெற்று மகிழ்ச்சியோடு அன்பிடத்தார்
சகமாகவிருப்பது உண்டையாகும். ௧-௩. (5)

குலடங்கேச ரெதிப்பிரயாகை துணையு மாவயிற்கங்கை
சேவர்ப்புரண சங்கமமுழுதி னிறைதரும் கருப்பமிவத்தை
ஞாலமெவகிசா னபிசங்கமத்து நானமெப் பத்தயு மொழிகரு
மேலவேநல்ல தீர்த்தமிச்சிடபே ரெய்வார் பித்திகளனைத்தும்.

(இ-ள்.) குலடங்கேசர் சர்க்கரிக்கு திரைக பிரயாகை தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீ
ராமர் செய்தாலும் அன்பிடத்தார்க்குன்ற கங்கை பமுளை சங்கமத்தில் ஸ்ரீராமர்
செய்தாலும் பிறவித்துன்பம் ஒழிந்துபோகும். அந் என்றும் சந்யம் கங்கை
யும் உலகின்ற இடத்தில் ஸ்ரீராமர் செய்தால் எவ்வகையிலுள்ளதும் ஒழிந்து
போகும். நிறைந்த தீர்த்தங்களில் ஸ்ரீராமர் செய்த விருத்தியுண்டவர்கள் சர்க்கரி
களையும் அடைவார்கள். ௧-௩. (6)

கரு-வது சந்தப்புரிமையுடையா சந்த அந்தியாயம். 84

எறிநிறைக்கங்கை நிரத்தீர்த்தந்தோ யிரும்பலன் கங்கைதோர்பலனே
முறிதலிறீர்த்த மிலிங்கயிக்கலியின் முகிழ்த்திடு சபலமுண்டாக்கு
மறிதருமிவக ணித்தியதீர்த்தம் யாத்திரா தீர்த்தமுஞ்சிலவே
செறிபலகரும மிருப்பினுமினைய தீர்த்தநீர் துணைதலேவென்றும்.

(இ-ள்.) அலைகளேவிகின்ற கங்கைநீர்க்களையிலுள்ள தீர்த்தங்களில் ஸ்ரீ
ராமர் செய்தவர்கள் கங்கையில் ஸ்ரீராமர் செய்தவர்களைப் படைவார்கள், நிறை
ந்த மனமையுள்ள தீர்த்தங்களும் இலிங்கங்களும் இக்கலியுசத்தில் பெரும்பிர
யோசனத்தைக் கொடுப்பனவாகும் மேற்கூறிய தீர்த்தங்கள் வித்தியஸ்ரீராமர்
செய்தவற்றை தீர்த்தங்களாகும். யாத்திராகாலங்களில் ஸ்ரீராமர் செய்ததற்கு தீர்த்த
ங்களும் இலையுள்ளன. அனேக சந்தருமமிருந்தாலும் மேற்கொண்ட தீர்த்த
ங்களில் அவசியம் ஸ்ரீராமர் செய்தவேண்டும். ௧-௩. (7)

வாரணவாசி வசிப்பவர்தீர்த்த மகாலிங்கத் தேடவேண்டுவதி
ஞாணன்முதல்வா னவரமுனிவாரு நாடொறுங் காசியில்வசிப்பார்
காணவியவான் பொழினலப்புகள் காசியோடேழ்பலவரைக
ளேனவியபுண் ணியத்தவாயங்க ணிருப்பவெக் காலமுறிமோ.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்பவர்கள் தீர்த்தங்களையும் மகாலிங்கங்
களையும் தேடவேண்டியதில்லை (எளிதாகநேரிடும்) விஷ்ணுமுதலான தேவர்க
ளும் முனிவர்களும் மேற்கொண்ட விசேடத்தால் தினந்தோறும் காசியில் வா
சஞ்செய்வார்கள் உபரவுள்ள மேகங்கள் சேர்த்தக்கோலைகளும் பலமலைகளும்
காசியுள்பட சத்தபுரிகளும் சதாகாலமும் அழகுறவந்த புண்ணியங்களை யுடை
யனவாடி அங்கேயுள்ளவென்று உமையே அறிவாயாக, ௧-௩. (8)

காசியுண்மேய வறுகாரத்துங் கார்தவழ் வரைபொழிலிடத்தும்
பேசியின்மொழிமர் லயன்முதல்யாரும் பெட்டிடங் கொண்டுறைதாரா
மாளினினிளோ டானந்தமயமா யமருவான்மைக ளனைத்தும்
லீசியின்பளிக்கும் காசியின்மற்றை வியனகர் வரைபொழிலனைத்தும்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திற்றம்பெய் துவாரகைமுதலாகிய ஆறுபுரிகளிலும் மே
கங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற மலைகளிலும் சோலைகளிலும் திருமாவும், பிரமன்முதலிய
யாவர்களும் இன்பவாக்கியங்களைக் கூறிக்கொண்டு விருப்போடு வாசஞ்செய்
யும்படி களங்கமற்ற நீயும் நாரும் ஆனந்தவடிவமாகப், பற்பல சுருக்கையுட்கொ
டுத்து வித்தியக்கத்தையுந்தருகின்ற காசித்தலத்திலும் மற்றைய புரிகளிலும் சோ
லைகளிலும் மலைகளிலும் அங்கங்கே வீற்றிருப்போம். ௧-௩. (9)

உரைதருகாசி நகரொருதட்டு முலகெலா மற்றொருதட்டும்
புரையறவைத்துப் பார்த்திடிற் காசிப் பெலிபெருங் கனம்வெனியாரு
மறைமகன்முதல்வா னவரொலங்காசி விதிவர்கம்முள்ளபெறவேண்டித்
நிறைதவழினை காசியைச்சென்று சேவியார் பிறப்பென்னபிறப்பே.

(இ-ள்.) விசேஷமாகத்தக்க காசித்தலத்தை ஒருதட்டிலும் மற்றைய உல
கங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒருதட்டிலும் களங்கமறவந்து பிறத்துப்பார்த்தால்

காசித்தலத்தின்பாரம் யாவருக்கும் வெளியாகத்தெரியலாம் (உமையே) நமது
ருபையைப்பெறவேண்டி பிரமன்முதலியதேவர்கள் யாவரும் காசித்தலத்தில்
வாசஞ்செய்வார்கள் அலைகையுடைய கங்காதித்தத்தோடு கூடிய காசித்தலத்தி
ற்குப்போய் சேவிக்காதவர்களுடைய பிதவி இழிவுள்ளதாகும். எ-று. (௧௦)

வெறு.

நந்துசங் கோத்தாரம்மே துவரைந் காஞ்சிமுதர்
விந்துமா தவசமீபம் விளங்குகா ராக்கர்வானோர்
வந்துகூழ் வடசாராதி வருணையின் காறுமேவு
யிந்துதாழ் தாமேலோங்கு பில்லஞ்சூழ் மதுரைமாதோ.

(இ-ள்.) விருத்தியாவின்ற சங்கோத்தாரமென்னுமிடமே ஆராரணையா
ரும். விந்துமாதவர் ஆலயத்திற்குச் சமீபமான இடமே காஞ்சிப்பதியாகும். விள
க்கமுற்றுக் கருநிறம்வாய்த் தவர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் கெருங்கி சூழ்ந்திடமா
ய வடசாராமுதலாக வருணாதீர்த்தவழுவன்றதும் சந்திரமண்டலம் தாழ்ந்தபடி
மேலுயர்ந்த மாளிகைகள் சூழப்பெற்றுள்ளதும் மதுரபுரியாகும். எ-று.

வளிகெழு திசைச்சோமேச சமீபமன் னுறும்பேர்த்தி
யொளிகெழு பிரமன்புனை யுருந்திரர் மேசமாதித்
துளிகெழு திரைநீர்க்கங்கா துவாரமு மாயதேத்துக்
களிகெழு வானோர்குழம் கவினுடை மாயைவையும்.

(இ-ள்.) வாயுமூலையிலுள்ள சோமேசமென்றும் ஆலயத்திற்குச் சமீபத்
தில் நிலைபெற்றுள்ளது அயோத்தியாபுரியாகும். வுளியையுடைய பூரிமான்
புனைசெய்த காரணத்தால் இராமேசமென்று பெயர்பெற்றுள்ளதும், துளிகோ
யுடைய அலைகள் கெருங்கிய கங்காதவாரமென்று பெயர் பெற்றதுமாகிய
இடமே விருப்பமுள்ள தேவர்கள் சூழ்ந்து போற்றும் அழகியமாயாபுரி
யாகும். எ-று. (௧௧)

விருத்தகா னேசக்கீழ்மெய்க் கிருத்திவா சேசமட்டும்
பொருத்தமா ரவந்திமேவும் புன்றவிந் கரமாயுந்
திருத்தமார் காசியமேவ நெரிந்தய குதிவானோ
ரருத்தமார் போகமோக்க மவாயியம் கமரானினார்.

(இ-ள்.) விருத்தகானேசமென்றும் ஆலயத்திற்குக் கீழ்க்குட்பட உண்
மை ஞானத்தைத் தருவின்ற, கிர்த்திவாசேசமென்றும் ஆலயமட்டும் அவந்திகா
புரி தங்கியிருக்கும். தீமற்கொல்லிய தவாரணை, காஞ்சி, மதுரை, அயோத்தி,
மாணா, அவந்தி ஆகிய ஆறு நகரங்களும் திருத்தமுள்ள காசித்தலத்திற் சேர்ந்
திருப்பதை பிரமன் முதலிய தேவர்களறிந்து நிறைந்தபயனோத் தருவதாயி
ய போகமோக்கானேப்பெற விரும்பி அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்யின்றார்கள். (1)

தேவரு ளெம்மைப்போலும் கிகுத்தரு சத்திமாருட்
பூவரு கிண்ணைப்போலும் புருடருட் டிருமால்போலு.

கா-வது சத்தபுரிமமெய்யுரைத்த 'அத்தியாயம்' ௪௫௩

மேவருந் தீர்த்தந்தம்முள் வெண்டினைக் கங்கைபோலும்
தாவருந் தலங்கடம்முட் டலைமைபெற் றதுமாகாசி.

(இ-ள்.) தேவர்களுக்குள்ளே (விவபெருமானாய்) எண்ணப்பேரலவும்
விளக்கத்தைத் தருவின்ற அனேக சத்திகளுக்குள் அமுது தங்கிய (பார்வதிதேவி
யாகிய) உண்ணைப்போலவும் புருஷர்களுக்குள்ளே விஷ்ணுவைப்போலவும் வி
ரும்பியடைதற்கரிய தீர்த்தங்களுக்குள் வெள்ளிய அலைகளையுடைய கங்கைநி
யைப்போலவும் மஹைநிறைந்த தலங்களுக்குள் உயர்வுபெற்றுள்ளது காசிப்ப
தியாகும். எ-று. (௧௨)

மன்னிய வருடகாலக் துவரைமா முத்திகள்கூழ்
பன்னி சரக்காலங்காஞ் சிப்பதி சித்திபண்ணு
மின்னிய வசந்தகால மதுரைமெய்ப் பத்தியாக்கு
முள்ளிய கிரீட்டிமத்தி னயோத்திமுத் தாபம்போக்கும்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற வருஷருதுவாகிய ஆவணியும் புரட்டாசியும் துவா
ரகாலம் வசந்தகாலம் பெருமை தங்கிய முத்தியைக்கொடுக்கும். சொல்லப்படு
கின்ற சரக்காலமாகிய ஐப்பதியும், கார்த்திகையும் கர்ஞ்சிப்பதியில் வசித்தால்
அஷ்டசித்திகளையும் கொடுக்கும். விளக்கமமைந்த வசந்தகாலமாகிய சித்திரை
யும் வைகாசியும் மதுரபுரியில் வசித்தால் உண்மைப்பத்தியை யுண்டாக்கும்.
சித்தித்தந்திரிய * கிரீஷ்ம காலமாகிய ஆணியும் ஆடியும் அயோத்தியாபுரியில்
வசித்தால் (ஆதி ஆன்மீகம், ஆதி தெய்வீகம், ஆதி பெருமிகம்.) என்னும் தாப
த்திரயங்களை ஓழித்தருளும். எ-று. (௧௩)

அவந்தியே மந்தகால மமைந்தபல் பிணியுந்தீர்க்குஞ்
சிவந்தரா சதமொழிக்குஞ் சிசிரகா லத்துமாயை
யுவந்தயாத் திரைநாள்செற்றா முற்பத்திகரலாபி
நிவந்தகா லங்கண்மூன்று நிலவுமு ராறுங்காசி.

(இ-ள்.) மந்தகாலமாகிய மார்ச்சியும் தையும் அவந்திகாபுரியில் வசித்
தால் பலவியாதிகளும் ஒழிந்துவிடும். சிசிரகாலமாகிய மார்ச்சியும் பங்குனியும்
மாயாபுரியில் வசித்தால் கோபத்தை யுண்டிபண்ணுமிரு ராசதருண மொழிந்து
போகும். அங்கங்கே பிரித்தோடு யாத்தினாசெய்யவேண்டிய காலத்தைக் கூறு
தோம். உலக உற்பத்திகாலமுதல் பேலோங்கிய காலத்திரைத்தினும் விளக்கமுற்ற
ஆறுபுரிகளையும் தன்னிடத்துடையது காசித்தலமாகும். எ-று. (௧௪)

ஆனபல லுயிர்க்குமெந்தச் சாதனத் தகந்தைநீரு
மினவெம் பாவமாயு மெண்ணருந் துக்கங்கீரு
மோனமெய்க் குஞானந்த முழுக்கதி யடையுமென்று
வானவர் முனிவர்முன்னேக் கிரேதத்து மதித்துவந்து.

(இ-ள்.) உண்டாகிய பலஜீவகோடிகளுக்கும் என்னசாதனத்தாலே அகங்
காரம் போகும் இழிவைத்தருகின்ற கொடும்பாவங்கள் எவ்வாறுகழியும் கணக்

கல்லாத துயரங்கள் எவ்வண்ணம் விலகும் மென்னிலையிலுதிக்கின்ற சச்சிதா நந்தவடிவத்தைப்பெற்று பரிபூரணமுத்தியை எவ்வாறு அடையும் என்று சிந்தித்து முதலாவதாகிய கிரேதாயுகத்தில் தேவர்களும் முனிவர்களுந்திரண்டுவந்து.)

மறைமுடி புண்ணைதேர்ந்த மலரவன் மாயோலய
நிறையிரு வரையுமன்பின் வினாவினர் நெடியோனாய்ந்து
குறையற வவந்தியாதி யறுநகரமுங்கொள்காசி
யறைபரம் பிரமரூப மெண்ணிய வளிக்குமென்றான்.

(இ-ள்.) வேதமுடிவிலுள்ள மகாவாக்ஷியார்த்தத்தைத் தெரிந்தவரும் ஞானநிறைவையுடையவருமாகிய பிரமவிஷ்ணுக்களிருவரையும் அன்போடு (பணிந்து) வினாவினர்கள் திருமால் ஆராய்ந்து நிறைந்த மகிமையுள்ள அவந்திகாபுரி முதலாகிய ஆறு தலங்களையும் தன்னிடத்துடைய காசித்தலமானது பாப்பிரம வடிவமாகும் அத்தலமே சிந்தித்தவைகளைத் தருமென்று கூறினார். எ-று. (1)

புண்ணியம் புரிந்தாரேனும் பாதகம் புரிந்தாரேனும்
கண்ணிய துவரைவீந்தார் நாடரு முத்திசேர்வர்
ரெண்ணிய மதுரைமுதார் யாவர்போ யிறந்திட்டாலும்
கண்ணிய யோகர்மேவு முத்திகைக் கொள்வாருண்மை.

(இ-ள்.) புண்ணியஞ் செய்தவரானும் பாவஞ் செய்தவரானும் துவராகாபுரியில் மரணமடைவார்களானால் கட்டுத்தற்கரிய முத்தியைப்பெறுவார்கள். சிந்தனைக்குரிய மதுரைபுரியில் எத்தன்மையுடையோர், மரணமானாலும் மேலான சிவயோகவாக்களாலே விரும்புதற்குரிய முத்தியைப் பெறுவார்கள் இஃது உண்மையாகும். எ-று.

ஆயகாஞ் சியின்மாண்டாரே லட்டாங்க யோகர்முத்தி
துயவ யோத்திமாளிற் றுள்வினா னுருவஞ்சேர்வர்
மேயசி ரவந்திமாயை வீதரின் முத்தியுண்டாம்
பாயபுண் ணியத்தின்வாசம் பண்ணினெப் பயிலுநல்கும்.

(இ-ள்.) மகிமை யுடைத்தாகிய காஞ்சிபுரியில் மரணமடைவார்களானால் அஷ்டாங்க யோகத்தைப்பெற்றுப் பின்னர் முத்தியடைவார்கள். பரிசுத்தமுள்ள அயோத்தியாபுரியில் மரணமானால் துளசிமாலை யணிந்த விஷ்ணுசாரூப்பியத்தைப்பெறுவார்கள். விரும்பத்தக்க சிறப்புள்ள அவந்திகாபுரியிலும் மாயாபுரியிலும் மரணமடைவார்களானால் முத்தியைப்பெறுவார்கள் பரவிய புண்ணியத்தினால் மேற்கண்ட புரிகளில் வாசஞ்சேர்பவர்கள் எல்லாப்பலனையும் பெறுவார்கள். எ-று.

பாதகர் காணத்திண்டப் பன்னவெக் காலுமுற்றா
தாதலி னிவையனைத்து மண்ணனம் பெருமானுறா
மோதல்செய் நதிநதங்க ஞாதிகண் முனிவர்வானோர்
மேதரு சித்திவேண்டிக் காசியை விழைதன்மெய்மை.

(20)

௪௫-வது சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம். ௪௫௫

(இ-ள்.) பாவிசன், பார்க்கவாவது பரிசுக்கவாவது அத்தலங்களின் மகிமையைக் கூறவாவது எந்நாளும் கைகூடாது. ஆனபடியால் இப்புகள் யாவும் பெருமையிற் சிறந்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற இடங்களாகும். சொல்லுதற்குரிய நதிகளும், நதங்களும், சத்முதிரங்களும், முனிவர்களும், தேவர்களும் மேன்மையுள்ள சித்தி முத்திகளை விரும்பி காசிப்பதியைச் சிந்தித்து வசிப்பது உண்மையாகும். எ-று. (21)

என்னுடை மனமுமந்தக் காசிநீத் தேகிறில்லை
மன்னுடை யறத்தீர்தேர்மி னென்றுமா மறையோன்சொற்றான்
பொன்னுடை யானைக்கஞ்சப் பூவனைப் போற்றிவாழ்த்திக்
கொண்ட யனையார்காசி குறுகிவாழ்த் திருந்தாரன்றே.

(இ-ள்.) என்னுடைய நெஞ்சமும் அந்தக் காசித்தலத்தைவிட்டுப் பிரிந்ததேயில்லை நிலைபெற்ற தருமமேவடிவமாகிய நீங்களாராய் தறிவீர்களென்று பிரமதேவன் (முனிவர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும்) கூறினான் இலக்குமி நாயகனாகிய விஷ்ணுவையும் தாமரை மலரிலிருக்கின்ற பிரமனையும் வணங்கித்துதித்து பெருமையிற் சிறந்த அவர்கள் காசித்தலத்தை யடைந்து இன்பமுற்றிருந்தார்கள். எ-று. (22)

கரைதரு மவிமுத்தேசங் காண்பவர்க் கின்பநல்கும்
புரைதவிர் விசுவநாதம் போற்றினார் பாவம்போக்கு
முரைமணி கன்னிகேசந் தரிசிப்பார்க் குண்மைநல்கு
நகரவிடை விரேசங்காண்ப வர்க்கற மாதிரல்கும்.

(இ-ள்.) சொல்லுதற்குரிய அவிமுத்தேசமென்னுமாலயத்தைத் தரிசிப்பவர்களுக்கு எல்லாச்சுகமும் கிடைக்கும். குற்றமற்ற விசுவநாதத்தைத் துதித்தவர்களுக்கு பாவங்களொழிந்து போகும். புத்தத்தற்குரிய மணிகர்ணிகேசத்தைத் தரிசிப்பவர்களுக்கு உண்மை ஞானமுண்டாகும். வெள்ளிய இடபவாகனத்தை யுடையவிரேசர் வீற்றிருக்கப்பெற்ற விரேசமென்னு மாலயத்தைத் தரிசிப்பவர்களுக்கு அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு பலனும் கிடைக்கும். எ-று. (23)

கண்ணிய கேதாரேசன் காட்சியான் மரபுநீடம்
புண்ணிய கிருத்திவாசன் காட்சியாற் புருமேமுத்தி
நண்ணிய விருத்தகரளர் காட்சியாற் கலிநகிக்குந்
தண்ணிய சந்திரேசன் காட்சியஞ் ஞானந்தாகும்.

(இ-ள்.) சிந்தித்தற்குரிய கேதாரேசர்தரிசனத்தால் சந்திவிருத்தியாகும். புண்ணிய வீர்த்தியென்னும் பாண்டியனால் உண்டாக்வி ஆலயத்தில் வீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமானைத்தரிசித்தால் முத்திகைகூடும். சிந்திப்பவர் மனத்திலெழுந்தருளத்தக்க விருத்தகாரேசர் தரிசனத்தால் சம்பத்துண்டாகும். ஞானிந்தந்திரேசருடை தரிசனத்தால் அஞ்ஞானங்கெடும். எ-று. (24)

சேலமார் பிரமேசன்காட் சியாற்பல்பா தகமுத்தீரு
ஞாலமார் போகமெல்லாந் திரிலோசனேசனல்குங்
கோலமா ரோங்காரேசன் கொடுப்பெனன் னியவனைத்தும்
பாலமார் கட்கபர்த்தி பரவுதன் னுருவநல்கும்.

(இ-ள்.) தவவொழுக்கத்தை சிரப்புகின்ற பிரமேசனுடைய தரிசனத்தால்
பலதீவினையும் நீங்கிவிடும். உலகத்திலுள்ள நானாவித சுகங்களையும் திரிலோச
னவீசர் தந்தருளுவர். அழகுநிறைந்த ஓங்காரேச்சுரர் கிந்தித்தவைகள் எல்லா
வற்றையும் கொடுத்தருளுவர். நெற்றிக்கண்ணையுடைய சுவர்த்தீசுரர் துதிக்கப்
பெற்ற தனது சொருபத்தைப்பெறச் செய்தருளுவர். எ-று. (௨௫)

அறத்தினை வுருத்திசெய்வான் தருமேசனக்கினீசன்
நிறத்துய ரியாகமெல்லாந் செய்தமர் பலனைநல்கு
முதத்தழை யிலிங்கமின்னு முலப்பில கொண்டகாசி
மறச்செய லொழித்துவாழ்வார் மறலியைக் கடிந்துவாழ்வார்.

(இ-ள்.) தருமேசனைத் தரிசித்தால் அறம் தழைத்தோங்கும். அக்கினீச
னைத் தரிசித்தால் மிகவும் மேலாகிய யாகங்கொல்லாவற்றையும் செய்து விரு
ம்பத்தக்க பலன் கிடைக்கும். அருளே நிரம்பக்கொண்டிருக்கின்ற இலிங்கங்களை
அளவில்லாமல் தன்னிடத்துடைய காசிப்பதியில் பாவச்செயலையொழித்து வா
சஞ் செய்வார்களானால் இயமனைவென்று நித்தியானந்தத்தைப் பெறுவார்
கள். எ-று. (௨௬)

ஆதலாம் காசிவாழ்க்கை யனைத்தினுஞ் சிறந்ததாரும்
காதலா லுணாத் தேங்கண்டாய் கருங்குழற் செவ்வாய்வெண்பன்
மாதரா யென்றுசொற்றான் மாலயம் கரியவள்ளல்
கோதிலாக் கரும்புபோலும் குளிர்மொழி மகிழ்ச்சிபூத்தாள்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் கச்சித்தலவாசம் முதலிசாதனங்க ளெல்லாவற்றி
லும் சிறந்ததாரும். கரிய அளகபாரத்தையும், சிவந்த வாயையும், வெள்ளிய தந்த
ங்களையுமுடைய பார்வதியே நாம் உன்னிடத்துவைத்த பிரியத்தால் இவைக
ளைக்கூறினோமென்று திருமாவும் பிரமனும் காணுதற்கரிய. அருள்வள்ளலா
ராகிய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தனர். குற்றமற்ற கரும்பினிரதம் போ
லும் இனிமையைத் தருகின்ற திருவாக்கையுடைய உமாதேவியார் கனிகூர்ந்த
னர். எ-று. (௨௭)

சத்தபுரி மகிமையுரைத்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் ௧௩-க்கு திருவிருத்தம். ௫௪௫.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினான்காவது பிரமன் முதலீ முவரும்
பூசித்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிய கேள்விச் சவுநகர் முதலா முனிஷோர்மெய்
பத் தியகுதம் பராத்நொருகாசிப் பதிமேன்மை
யொற்றியவின்னு முள்ளன்வெல்லா முனாயென்னன்.
கற்றியவன் னுள்ளமுவந்து கரைகின்றான்.

(இ-ள்.) முதிர்ந்த கேள்வியையுடைய சவுநகர் முதலாகிய முனிவர்கள் உண்
மை ஞானமுள்ள சூதமகாமுனிவரைப்பார்த்து, ஒப்பற்ற காசித்தலத்தின் ஸ்ரீமதி
மை இன்னும் உள்ளன யாவையும் உணர்த்தருள்வீரென்று கேட்க வாசித்தறிந்த
அச்சுத முனிவர் திருவுள்ளமுவந்து அருளிச்செய்கின்றனர். எ-று. (௧)

துன்னியமுந்தை யுகத்துநலத்த சுவாயம்பு
மன்னியகஞ்ச மலர்த்தவிசானமர் வாயுற்றுப்
பன்னியவந்தனை நன்றுபுரிந்து பராயேத்த
மின்னியவன்ன பிதாமகனும்யிது விள்வானால்.

(இ-ள்.) நிறைந்த பெருமையுள்ள திரோதாயுகத்தில் நன்மையுள்ள சுவாயம்பு
மதுவானவர், தாமரை மலரை ஆசனமாகக் கொண்டவரும் நிலைபெற்றவருமாகிய
பிரமதேவரிடத்துக்கு வந்து, விதிவழியான வந்தனைகளை நலமுறச்செய்து, வண
ங்கித்ததிக்க, விளக்கமுற்ற அப்பிரமதேவரும் இதைச்சொல்லத்தொடங்கினார். (2)

சத்தறிவின்ப முதற்பெருமானரு டன்னாலே
யெத்தருமங்களு நன்றுதெரிந்துண ரியன்மைந்தா
மத்தமடைந்தவர் போலெதுவோமனம் வைத்துற்ற
யொத்தகருத்துரை யென்றலும்மனு வுரைசெய்வான்.

(இ-ள்.) சச்சிதானந்த சொரூபரும் முதற் கடவுளருமாகிய மகாதேவர் திரு
பையிதிலே எல்லாத்தருமங்களையும் செவ்வையாக வாராய்ந்தறிந்த வியல்புள்
ளருமாரானே உன்மத்தங் கொண்டவர்போன்று எதுவோ ஒரு எண்ணத்தை
மனதில் வைத்திருக்கின்றனை உன்னைக்கருத்தைச் சொல்லென்ற வளவில் அம்மனு
கூறுகின்றனர். எ-று. (3)

வேறு.

மறைமுத லனைத்துமோர்ந்து மாண்புடை யறஞ்சுரித்த
லிறையவ வருமையாரு மிதனினும் காசியெய்தி

முறைமையின் வசித்தலொன்றின் முற்றுமென் னுள்ளந்தேர்ந்தேன்
கறைதப விடைநல்கென்றான் காமரு மனுவக்காலே.

(இ-ள்.) வேதமுதலிய கலைகள் யாவையுமுணர்ந்து மாட்சிமையுள்ள தரு
மங்களை நிலைபெறமுடிப்பது எனநிறைவோ அரியதாகும் இவ்வருத்த முறையி
தைப்பார்க்கவும் காசித்தலத்திற்குப்போய் விதியாக வரசஞ்செய்தலாகிய ஓரோ
காரணத்தால் எல்லாத்தருமங்களும் கைகூடுமென்று மனதில் நிச்சயித்தேன்
சந்தேகம் நீங்கும்படி உத்தரஞ்சொல்லவேண்டுமென்று அழகிய மனுகேட்டுச்
கொண்டனன் அந்தசமயத்தில். எ-று.

(ச)

தென்றிசைக் கிறைவனங்குச் சேர்ந்தனன் வணங்கநோக்கி
யொன்றிய செங்கோற்றேவா வுற்றதென் னுரைத்தியொன்று
நன்றியன் மலரோன்கேட்ப ஞாலத்து மாந்தர்சில்லோர்
கன்றிய பாவஞ்செய்து கடையரே யாயினோர்.

(இ-ள்.) தென்றிசைக் கரசையுள்ள இயமன் அவ்விடம்வந்து பணிய
பிரமதேவர் பார்த்து நிலைபெற்ற செங்கோலையுடைய தேவனே இவ்விடத்து
க்கு நீ வந்தது யாதென்றுகேட்ப உலகத்தில் சிலமனிதர்கள் வருத்தத்தைத்தரு
கின்ற தீவினைகளைச்செய்து இழிஞாண்கள். எ-று.

(சு)

அனையனா முறையிற்றண்ட மாற்றிடத் தம்மினென்று
வனையம்வல் லவரையாய படர்தமை விடுத்தேனாகத்
துனையமற் றவர்களெல்லாந் தொக்கபுண் ணியத்தாகி
வனையமேம் பட்டாரென்று வறிதுமீன் டனரென்றுதர்.

(இ-ள்.) அப்பாலிகளை விதிவழி தண்டனைசெய்வதற்குக் கொண்டொ
ருக்கொன்று சாமர்த்தியமுள்ள தூதர்களை யனுப்பினேன். அப்பாலிகளை
லோரும் விரைவில் நிறைந்த புண்ணியத்தை உடையவராகி மிகச்சிறந்து விட்
டனரென்று தூதர்கள் (அவர்களை) விட்டுச் சுமாவந்தனர். எ-று.

(சு)

சிலரொரு கரசிருபஞ் சிந்தித்துங் காசியென்றே
சிலரிடை யுறாதுசொற்றுஞ் சிலரதை யடைந்தமர்ந்துஞ்
சிலரத னிடத்துத்தெய்வச் சிவப்பிர திட்டைசெய்துஞ்
சிலர்சிறு தானமங்குச் செய்தும்போக் கினரம்பாவம்.

(இ-ள்.) அந்தப்பாலிகளுட் சிலர் காசித்தலத்தைச் சிந்தனை செய்தும்
சிலர் காசிகாசியென்று விடாதுகொல்லியும், சிலர் அந்தத்தலத்தை யடைந்து
வரசஞ்செய்தும் சிலர் அத்தலத்தில் தெய்வத்தன்மையுள்ள சிவலிங்கப் பிரதிஷ்
டை செய்தும் சிலர் உபாயதானங்களை அத்தலத்திற்கெய்தும் பரவங்களைப்பொழி
த்தனர்களாம். எ-று.

(ச)

என்றனர் தூதரில்லா றிருக்கில்லாந் யாதுசெய்கே
னென்றவென் னதிகரத்தா லொருபய னில்லைக்கண்டாய்

கசு-வறு பிரமன் முதன்முதலும் பூசித்தஅத்தியாயம். 803

நன்றிது நின்றபாற்கூற நாளிங்கு வந்தேனென்று
என்றய விருவருந்தன் னருகுமக் கயிலைபுக்கான்.

(இ-ள்.) தூதர்கள் இவ்வாறு சொன்னார்கள் இப்படிச் சிறுக்குமானால்
யான் யாது தண்டனைசெய்யக்கூடும் உண்டாகின்ற வெனத்திகரத்தினால் ஒரு
பிரயோசனமு மில்லாதிருக்கின்றது இதை, தேவரீரிடத்துச்சொல்ல இவ்விடம்
வந்தேனென்றான். அப்போது பிரமதேவன் இயமனும் மனுவக்கூடவேவர கை
லரசத்தை யடைந்தான். எ-று.

(அ)

நந்தித் தனதுரைபெற்று நாயக னெதிரேசென்று
பந்தியின் வணங்கிவிற்பப் பார்பான் விநியமேவர்க்கி
யுந்திவந் தவரீமேய துரைமலு காலன்மேவச்
சிறதிய தென்னைசொற்றி யென்றலும் பிரமன்செப்பும்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ கைலாசபர்வதத்தில் திருந்திதேவனா (வணங்கி) அதுமனி
பெற்று கைலாசவாசரெதிரேபோய், வரிசையாக அம்மூவரும் வணங்கிவிற்ப
சிவபெருமான் பிரமதேவனாப்பார்த்து விஷ்ணுவின் நாயக்கமலத்துதித்த பிர
மனே நீ வந்தகாரணத்தைச் சொல்வாயாக சுவாயம்பு மனுவும் இயமனும் வீரு
ம்பிச் சிந்தித்துவந்த காரணம் யாது அதையுஞ் சொல்வாயென்று திருவாய்மலர்
ந்தபோது பிரமதேவர் கூறுகின்றனர். எ-று.

(சு)

ஆக்கிடு நாளிங்கெய்தி யடியனே னின்பாலன்பு
தேக்கிடு பவ்யாரொன்றேன் நேவரீ யருளிச்செய்தாய்
தூக்கிடு மறைமுற்றோர்ந்து துணிந்துபா தகங்களெல்லாம்
போக்கிடு மவரையென்று புகன்றது விரோதமாக.

(இ-ள்.) பிரமன் சிருட்டிகாலத்தில் அடியென் இவ்விடம் வந்து தேவரீரிட
த்து அன்புநிறைபுச்செய்து-சிவரானந்தத்தை யனுபவிப்பவர் யாவொன்று வினாவி
னென் ஆராய்ந்துணரத்தக்க வேதங்கள் முழுமையும் தேர்ந்து வைராகியத்து
டன் தீவினைகள் யாவையும் ஒழிப்பவர்களை (அதிகாரிக) னென்று மகாதேவ
ரோ யருளிச்செய்தீர் அவ்வாறருளியதற்கு விரோதமாக. எ-று.

(சு)

வேதமா கமங்கைவிட்டு விடையவா தனையிற்பட்டுப்
போதமா தரியாரொல்லாப் புன்மையும் புரிந்தோரெல்லாஞ்
சேதமா காசிமேவித் தீவினை யில்லாராயுன்
பாததா மரையின்மேவும் பரிசன ரானுரைய.

(இ-ள்.) வேதாகமவிதியைக் கைவிட்டுப் பிரபஞ்சவாசனையில் மூழ்கி ஞா
னத்தைப் பெறுதவராகி எல்லாக்கொடுமையுஞ் செய்துள்ளோரியாவரும் கன்
காதீர்த்தத்தையுடைய காசித்தலத்தை யடைந்து தீவினைகளை யொழித்து என
தையரே தேவரீருடைய திருவடித்தாமனையைச்சேரும் அடியவரானார்கள். எ-று.

உள்ளநா ளளவுப்பாவ முகுற்றினோர் காசிமேவி
யெள்ளரு முத்தரானு லியமனென் செய்யவல்லான்

விள்ளரு மனுவும்வேத விதிநடத் தவினுங்காசி

மெள்ளயாஞ் செவ்வாமென்று விளம்பினன் விமலவென்றான்

(இ-ள்.) ஆயுண்முடியுமளவுத் தீவினைகளைச் செய்தவர்கள் காசித்தலத்தை யடைந்து பெருமையைத்தாத்தக்க முத்தியடைவார்களானால் இயமன் யாதசெய்ய வல்லவன். சொல்லுதற்கரிய சுவாயம்பு மனுவும் வேதவிதிவழியே நடந்து (தருமஞ்) செய்வதைப்பார்க்கிலும் எளிதாகக் காசித்தலத்தை யடையலாமென்று கூறினன். கிர்மலரே (கேட்டருள்வீரென்று) பிரமன்சூறினான். எ-று. (42)

முதமறைக் கிழவன்வார்த்தை முன்னவன் செவியினேற்று
மதுமலர்த் தவிசேய்கேட்டி யெறுதெரி தரினமற்றுண்மை
யதுதெரி தருமற்றன்ன தறைபரம் பிரமமாரும்
பொதுவுறு மதனென்றுத் தொழிற்படும் புகலுமாயை.

(இ-ள்.) அநாதியாகிய வேதத்துக்குரிய பிரமதேவன் வாக்கியத்தை முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் திருச்செவியிற்கொண்டு தேன்களிக்கின்ற தாமரைமலரை ஆசனமாகக்கொண்ட பிரமனே கேட்பாயாக, ஒருவன் எதைத்தெரிந்தால் உண்மைப்பொருள் வெளியாகுமோ அதைத்தெரியவேண்டும் அவ்வுண்மைப்பொருளே வேதங்கள் பிரதிபாதிக்கின்ற பரம்பொருள். எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவாயுள்ள அப்பரம்பொருளால் மாயாகாரியங்களாவும் சேட்டித்து வருவனவாம். எ-று. (43)

ஆயதோர் மாயைகின்று மகிலைத் தவமுமாய
காயமுன் னுயமாய காசியம் பொருளாப்பற்றி
மேயபல் சேவரெல்லாம் விடயவா தனைபிற்பட்டார்
பாயவீ தொழிக்குமாரே படைத்தனக் காசிவைப்பை.

(இ-ள்.) அவ்வண்ணமுண்டாகிய மரையிலிருந்துச் சீரமுதலிய பிரபஞ்சத்துவங்கள் யாவும் உண்டாயின, மாயாகாரியப்பிரபஞ்சத்தை உண்மைப் பொருளாகப்பற்றிக்கொண்டு விருப்பமுற்ற ஜீவகோடிகளெல்லாம் விடையவாதனைகளில் மூழ்கினார்கள் பரவிய இவ்விடையவாதனைபை யொழிக்கும்விதமாகவே காசித்தலத்தை அடைபண்ணோம். எ-று. (44)

காசிக்கு நமக்கும்பேத மிலையென்று கருதிநாளும்
வாசிக்கு மறைகளெல்லா மற்றது நஞ்சொருப
நேசிக்கு மதனையுற்றார் நெடும்பிழை யனைத்துநீங்கிப்
பூசிக்குந் தகையராவார் புகலிதற் கையயின்றே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திற்கும் நமதுவடிவத்திற்கும் பேதஞ்சுற்றுமில்லையென்றாகித்து வேதங்கள் எப்பொழுதும் பிரதிபாதித்துக்கொண்டிருக்கும் (ஆதலால்) அக்காசித்தலம் நமதுவடிவமாகும் விரும்பத்தக்க அத்தலத்தையடைந்தவர் கொடும்பாதகங்கள் யாவும் ஒழிந்து அன்னியரால் பூசிக்கும் தாமுடையவராவார்கள். சொல்லத்தக்க இவ்வார்த்தைக்குச்சந்தேகமில்லை. எ-று. (45)

கரு - வறு பிரமன் முதன்முவரும் பூசித்தவத்தியாயம். ராகுக

புனிதமல் வாதயாவுந் காசியிற் புக்கபோதே
புனிதமான் கங்கையாற்றிற் புக்கதி தாயகள்ளும்
புனிதமான் நீர்த்தமாகிப் புக்குமும் கிளக்கெஞ்ஞானும்
புனிதமே கொடுத்துமேவும் புண்ணிய மறைவல்லோயே.

(இ-ள்.) கங்காநதிப்பிரவாகத்திற் சேர்ந்த கொடிதாடிய மதுவும் பரிசுத்தமான நீர்த்தமயமாகி அடைந்து முழுபுவர்க்கு, எக்காலத்தும் பரிசுத்தத்தைத் தருவதுபோல் பரிசுத்தமில்லாத எப்பொருளும் காசித்தலத்தையடைந்தபோதே சுத்தமாகுமென்றறிவாயாக. புண்ணியருபமான வேதங்களில் வல்லவனாகிய பிரமனே. எ-று. (46)

தேர்தரும் பரிசவேதி தீண்டிய வனைத்தும்பொன்னு
பேர்தரு மாறுபோல வினையிலாக் காசிமேய
பேர்தரும் பலவுந்தஞ் சொருபமாய்ப் பிறங்குந்கண்டாய்
கார்தரு நிறத்தோலுந்நி யாயசெக் கமலத்தோயே.

(இ-ள்.) ஆராய்ந்தறியும் பரிசவேதியினாலே தொடத்தக்க எல்லாப்பொருள்களும் அழகுபெறும்படியான பொன்னாக (விளங்குந்) தன்மைபோல காசித்தலத்தையடைந்த சாமுபகங்கையுடைய பலபொருள்களும் கமதுவடிவாக விளங்குமென்றறிவாயாக. கருநிறக்கொண்ட விஷ்ணுவின் காபிக்கமலத்திலுண்டாகிய பிரமனே. எ-று. (47)

காசியைப் புகழாராகி யிகழ்தரும் கயவரெல்லாஞ்
சீசியென் நியாருமெள்ளத் திரிதரு புழுத்தநாயாக்
கூசிய காமாய்ப்பின்னுந் கொடியரு காமாய்நன்மை
வீசிய கொடியாய்ப்பாந்து வீழ்குவர் கும்பிதோறும்.

(இ-ள்.) காசியைத்துதியாமல் கித்தனைசெய்கின்ற மூடர்களியாவரும் சீச்சியென்று எல்லோரும் கித்திக்கும்படி திரிகின்ற புழுத்தநாயாகும், தொடுத்த நரணத்தைத் தருகின்ற கழுதைவாகவும், பின்னுந் கொடிக்கொண்ட பன்றியாகவும், என்மையறியாத காமமாகவும் பிறந்திற்று பின்பு நரகங்கடோறுமுழுதுவார் கள். எ-று. (48)

அரியநஞ் சொருபமாய வாராட்ட் காசியொன்றே
பெரியவா ருழலாய்த்தோன்றிப் பேணுவார் பாவக்காட்டைத்
தெரியவே தகித்துநீறு செய்திடு மென்றும்பாவ
யிரியகீக் கிடுதலந்தத் தனக்கலா வெவற்றிற்குண்டே.

(இ-ள்.) அருமையாகிய கமதுவடிவமாகவும், சிறைந்த அருளைத்தருவதாகவுமுள்ள ஒப்பற்ற காசிப்பதியானது, விரும்புகின்றவருடைய பாவங்களாகிய அடவியைப் பிரபலாக்கினி வடிவாகி யாவருங்காணும்படி தகித்து நீருக்குமானால், பாவ முழுவதும் நீக்குதல் அக்காசித்தலத்துக்கல்லாமல் வேறே எந்தத்தலங்களுக்குண்டு. எ-று. (49)

இன்றுதொட்டியமன்காசி யென்றவ நிருந்தவருஞ்
சென்றிடல் கருதானாகச் சென்றிடின முன்போனம்மாற்
பொன்றுத லொழியாதுள்ளத் தெண்ணிய படிபோய்மேவி
நன்றுசெய் மறுவும்வாசஞ் செய்தெல்லா நலமுமார்க்.

(இ-ள்.) இன்றுமுதல் இயமன், காசியென்று சொன்னவர்கள் வசிக்கின்ற
ஊரிலும் போவதற்கு எண்ணுதிருக்கக்கடவன்; போவானானால் முன்போல நம்
மாற்றண்டிக்கப்படுதல் தவறாது நன்மையுள்ளகவாய்ப்புமறவும் மனதில் எண்ணி
யபடி காசியிட்டுப் பாய் வாசஞ்செய்து எல்லகனமைகளையும் பெறக்கடவன். (1)

நடுவனே மனுவேழ்மே னான்முசுத் தவனேநீவிர்
கடுகிடுகி காசியென்று கங்கைநீர் ஈடிநம்மைப்
புடை னா கொண்டுபோற்றிப் பகருந் குறிதும்போரல்
வருந் பதிட்டைசெய்து தனித்தனி வயங்கப்போற்றி.

(இ-ள்.) இயமனே, சுவாயம்புழுவே, தாமஸாமலில் வசிக்கின்ற என்னு
முந்நனையுடைய பிரமனே நீ (மூவரும்) விடைவாகக் காசித்தலத்தைடை
வது கங்கைநீரைஞ்செய்து விசுவநாதனானும் நம்மை நல்லமலர்களைக்கொண்
டாச்சித்து உங்கன்பேரால் நமதுவடிவான சிவலிங்கங்களைக்குற்றம்மறத் தனித்தனி
பிரதிட்டைசெய்து அறிவுவிளங்கத்துதித்து. எ-று. (2)

சிலபகலமர்ந்துபின்பு திகழுநம் பதவிசேர்மி

னலகிலா னந்தமுத்த ராகியின் புதுவீரென்று

பலதலை யரவம்பூண்ட பரஞ்சு ரருளிச்செய்யச்

சுவசமா மலரோனாதி மூவருத் தாழ்ந்துபோற்றி.

(இ-ள்.) சிலநாள்களாகஞ்செய்து பின்னர், விளங்கிய உங்கன்பதவியையுடைய
வீரர்கள். (அதன்பின்) அனலில்லாத ஆனந்தத்தைப் பெறுவதற்கு வன்முத்தராகிசு
த்திருப்பிடுகின்ற பலவாகிய சிவசுலோயுடைய அரவபூண்டான சிலபாஞ்
சோதி திருவாய்முத் தருள், நீதிவழிபாடும் தாமஸாமலரோன் முதலிய மூவ
ரும் வணங்கத்துதித்து. எ-று. (3)

புடைகொடுகாசிபுக்கு ஷெண்டிரைக் கங்கையாடி

யடையவெண் ணீறுபுசி யக்கூர முணியும்பூண்டு

மிடையவைந் தெழுத்துமெண்ணி விச்சுவநாதனன்ன

நடைகருவிசாலக்கண்ணி நற்பதம் பணிந்துபோற்றி.

(இ-ள்.) அ. மதிபெற்றுக்கொண்டு, காசித்தலத்திற்குப்போய், ஷெண்டிரை
அலைகளையுடைய கங்கைநீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, நன்மையடையுமாறு விழுதி
தரித்து, பெரிய மூல உருத்திராக்க முரலையையணிந்து, பூப்பஞ்சாட்சரத்தைச்
சதாநிலமுத் தித்து விசுவநாதருடையவும் அன்னம்போல நடையுள்ள விசா
லாட்சித் தாருடையவும் நல்ல திருவடிகளை வணங்கித்துதித்து. எ-று. (4)

தனித்தனி தத்தம்போர லிலிங்கதர பனமுஞ்செய்து

பணித் தமென் கங்கையாட்டிப் பணிநல இரடுத்துச்சூட்டி.

கசு-வது பிரமன்முதன்மூவரும் பூசித்தவத்தியாயம். 84

யினித்தபல் லுணவுமூட்டித் தீபமு மெடுத்துக்காட்டி.

யனித்தமாம் விடயவாழ்க்கை யகன்றுபூ சித்திருந்தார்.

(இ-ள்.) தங்கள் தங்கள்பேரினாலே தனித்தனி சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெ
ய்து, குளிர்ந்த கங்கைநீர்த்தத்தில் அபிஷேகித்து, நல்லமலர்கள் எடுத்து அர்ச்சி
த்து, இனிமையுள்ள பலவான உண்டிகளைமேவிவெகித்து, தீபாராதனைசெய்து அரித்
தியமான விஷயசம்பந்தமாயுள்ள வாழ்க்கையொழிந்து பூசித்து வாசஞ்செய்திரு
ந்தனர். எ-று. (5)

இறையவ லுரைத்தவாதே யிற்றனஞ் சிலர ள்வைகி

மறையவன் முதன்மூவோரும் வயங்குதப் பதவிபுக்கு

நிறைமகிழ் திளைத்துக்காசி நினைத்தன்மா ருதுவாழ்ந்தா

ரறைகட லுலகிற்காசி போல்வகெசன் றமையுங்கொல்லோ.

(இ-ள்.) சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தவண்ணமே இவ்வாறு சிலநாளம்
காசியிலவசித்து, பிரமதேவர்முதலிய மூவரும் விளக்கமுற்ற தத்தம்பதவிக்கோச்
சேர்ந்து நிறைந்த இன்பத்தில் மூழ்கி மாறாது காசித்தலத்தைச் சிந்தித்துக்கொ
ண்டு வாழ்ந்தார்கள். ஒலிக்கின்ற கடல்குழந்த உலகத்தில் காசித்தலத்துக்கு ஒப்
பாக வேறொன்றிருக்கின்றதோ (என்று சவுநகாதிமுனிவர்களுக்குச் சூதமகா
முனிவர்) சொல்லியருளினார். எ-று. (6)

பிரமன்முதன் மூவரும் பூசித்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் மசு-க்கு திருவிருத்தம், 84.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்,
**பதிவிரந்தாவது துச்சேதாமுத்தியடைந்த
அத்தியாயம்.**

திருச்சிற்றம்பலம்.

மழையுலம்பொழிந் மகததேயத்துறை மறையோன்
விழையுநூல்பல தெரிந்தோன்று பலவெனவிரிப்பான்
குழையுநெஞ்சமில் கொள்கைபனமத் துச்சேதா
வுழையடைந்தவர் வாயடங்கிடவெடுத் துரைப்பான்.

(இ-ள்.) மேகங்கள் தவழப்பெற்ற சோலைகூழ்த்த மகததேயத்துறை மறையோன் ஒரு பிரமணன், விரும்புதற்குரிய பலநூல்களை யுணர்ந்து ஒருபொருளைப் பல பொருளாக விரித்துக்கூறுவான் இரக்கமில்லாத மனமுடையவன். துச்சேதா வென்கிற நாமமுடையவன் தன்னிடத்துவந்த பண்டிதர்கள் வாயடங்கும்வகை யாக வாயங்கொடுத்துக்கூறுவான். எ-று.

(க)

சுற்றகல்வியை மதித்துளச்செருக்கொடு களிப்பான்
கொற்றவாரிய னையுமவமதித்துமேற் கொண்டு
சுற்றமாமறை யவொலந்தோல்வியிற் ரெலையப்
பொற்றவாரியில்வென் றிணையிலைமக்கெனப் பொலிந்தான்.

(இ-ள்.) தான்கற்ற கல்வியைத் தானே மதித்து உள்ளச்செருக்கினால் வியப் புறுவான் வல்லமையுள்ள ஆசிரியனையும் அவமதித்து வாதமிட்டுக்கொண்டது மன்றி, பெருமைதங்கிய பந்துக்களையுள்ள பிரமணனைவருந் தேரல்வியினாலே விளகிப் போம்படிக்கு வீண்வாதில்வென்று நமக்கொருவருஞ் சமாளமல்லையெ ன்கிற தருக்குடையவனானான். எ-று.

(உ)

தருமமேக்கிலன் தருக்கினுற்சவுதசு மார்த்த
கருமம்யாவையும் வேறுசெய்தானகங் கரிப்பான்
பொருவிலாவொரு சாதுவேதியெனும் பொருதூ
ரொருவவோட்டினு னித்தொழிலறமென் வுவுப்பான்.

(இ-ள்.) தருமப்பார்வை யில்லானாகித் தனது செருக்கால் வேதசம்பந்த மாயுள்ள சிவோதமார்க்கத்திலும் ஸமிகுதி சம்பந்தமாயுள்ள ஸமார்த்தமார்க்கத் திலும் விஜித்த கருமங்களெல்லாவற்றினையும் ஒன்றை மற்ருன்றாக வேறுபட த்தக்க நூல்களைச்செய்து அதனால் அகங்காரம்வளர்ந்து சமாளமற்ற மஹாபுரு ஷனான ஒருசாதப்பிரமணனுடன் வாதிட்டு ஊரைவிட்டுப் (பயந்து) அப்பால் ஓடுமவகைசெய்து இப்பாவத் தொழில்களைத் தருமமென்று களிப்பவனானான். (ங)

(கரு)-வது துச்சேதா முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௪௯௫

நெறியவாநெறி யொழுதுபுகழ்க்கொடு மறையோன்
முறியமேலவ ரிட்டசாபங்களு மூள
வறியனாய்க்கொடும் பிணிகளுகெருக்கலால் வருத்தஞ்
செறியயாவரு முள்ளுளையுவந்திடச் செத்தான்.

(இ-ள்.) விஜிக்கு விரோதவழியில் தடையின்றி நடக்கின்ற அக்கொடிய பிரமணன் வருத்தம்படி பெரியோர்களால் இட்ட சாபங்களும்சூழ்ந்துகொள்ள வறுமைபடைந்து கொடிய விபாதங்களும் மூடிக்கொண்டதனால் அதிக துன்ப முற்று யாவரும் மனதிற்குள்ளே களிக்கும்படி இறந்தான். எ-று. (ச)

செத்தவேதியன் பிரமார்க்கதவருச் சிவணி
பொத்ததோரில வுவுந்துமார்க்கத்துறு வேரொச்
சுத்தமாவச னித்தழைத்தவருயிர் தொலைத்துப்
பத்தமாமுடல் வீக்கிடத்தசைபறித் துண்பான்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு மரணத்தைபடைந்த பிரமணன் பிரமார்க்கத ரூப த்தை எடுத்துக்கொண்டு வளர்ந்ததோரிலவமரத்திலிருந்து, அம்மார்க்கத்திற் போ வின்றவர்களைப் பரிசுத்தமான (பிரிய) வார்த்தையால் வரவழைத்து அவர்களிற த்துபோரும்படி அஸ்திமாம்சங்களால் பத்தப்பட்ட தேகத்தைக்கிழித்துத் தசை களை பெடுத்துண்பவனானான். எ-று. (ரு)

இந்தவாரிய னிலவின்மேலமர்தரு மேல்வைச்
சுந்தமாமறைக் குலத்தினன் * பதிகனாயத் தனித்தே
யந்தவேர்தரு வண்மையிற்காசியென் றறைந்து
முந்தவேகினன் கண்டனன்முதுகொலை மூர்க்கன்.

(இ-ள்.) இவ்வீதமரக இப்பிரமார்க்கதன் இலவமரத்திலிருக்கும்காலத்தில் அழகும் பெருமையுமுள்ள வேதப்பிரமண குலத்திற்பிறந்த ஒருவன் தனியே வழிச்செல்பவனாகி அந்த இலவமரத்தின் சமீபத்தில் வரும்போது காகிகாசி என் றிற திருநாம மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு நடந்தான். பெருமகொலைபுரியு மூடாகிய பிரமார்க்கதன் இதைப்பார்த்தான். எ-று. (அ)

காகிகாசியென் றறைந்தமந்திரஞ்செவி கலப்பச்
சீசியென்செய்தா மென்றுதங்கொடுத்தொழில் சிதைத்துக்
கூசியென்னிழிந் தவனடிபணிந்துகை கூப்பி
யாகிகூறிக் யாவனெங்கடைகுதி யென்றான்.

(இ-ள்.) காகிகாசியென்கிற (மகா) மந்திரஞ்செவியில் ஹழைத்தமாத்மிரத் தில், இழிந்த நான் என்னகாரியஞ் செய்தேனென்று தனது கொடுத்தொழிலை விட்டு அவமானமுற்று பூமியிலிறங்கிவந்து வழிச்செல்லும் பிரமணன் பாதங்க

ளில் வணங்கி, (இரு) கரங்களை யுக்குவித்து வாழ்த்துதல்சொல்லி நீர் யாவர் எவ்
விடத்திற்குப் போகின்றீரென்றான். எ-று. (௭)

தீர்த்தயாத்திரை செய்பவன் றிருமறைக் குலத்தே
னூர்த்தவண்புரு டோத்தமகேத்திர மகன்று
கார்த்தபம்பொழிற் காசியையடைதாச் செல்வே
னீர்த்தநீயெவ னிவ்வுருவடைந்ததென் னென்றான்.

(இ-ள்.) நான் புத்தம் நிறைந்த புருஷோத்தம சேஷத்திரத்திலிருக்கும்
பிராமணன் அவடம் டுத்தீர்த்தயாத்திரை செய்து வருகின்றேன். மகேத்தங்கிய
சோலைக்குழந்த காசித், லத்தை யடையும்படி செல்வீரென் மனிதரைக் கிழிக்
குத்தன்மையுள்ள நீ யாவன் உனக்கு இந்தவடிவம் வந்த காரணம் யாதென்ற
ான். எ-று. (௮)

ஒங்குமாமகதத்துயர் மறைக்குலத் துறித்தேன்
நீங்குசால்சுனஞ் செறிந்துளேனாமந்துச் சேநா
வாங்குகல்யியாற் செருக்கியாரையுமவ மதித்துத்
தேங்குசாபமும் பிணியும்வந்தடர்த்திடச் செத்தேன்.

(இ-ள்.) உயர்வுள்ள இலக்குமி வசித்தற்கிடமாகிய மகததேசத்தில் மே
லான பிராமண குலத்திற்பிறந்து, அச்சேநாவென்னும் பெயர்பெற்று, கொ
டுந்தொழிலையே மிகுதியாகச்செய்து கல்விச்செருக்கால் எல்லோரையும் அவம
தித்து, பெரியோர்க்குநிட்ட, நிறைந்த சாபத்துடன் வியாபிகளும் வந்து துன்பப்
படுத்தலில் இறந்தபோனேன். எ-று. (௯)

கடியதீவின வியற்றலாற்பிரமராக் கதனாய்
கெடியவிர்த்தரு வுற்றுளேனினதுவாய் நிகழ்த்துங்
கொடியபுள்ளிகைக் காசிராமஞ்செவிக் குறுக
விடியலுற்றதென் னளவிலாவெவ்வினை யிருட்டே.

(இ-ள்.) ஆசாரியர் சிந்தை முதலிய மஹாபாதகங்களைச் செய்தமையால்
பிரமராகுத்த ரூபத்தையடைந்து பெரிய இவ்விவமரத்தி லிருத்தேன் உமது
யாயினாக்கிய கொடிகளையுடைய மாளிகைகனெருங்கிய காசியென்ற மந்
திரம் எனதுசெவியில் துழைந்தமையால் என்னுடைய அளவில்லாத கொடும்
ராவமாகிய நுருளானது விடியத்தொடங்கியது. எ-று. (௧௦)

ஆதலானின தடியினைபோற்றுதற் கமைந்தேன்
காதலாலெனை யுடன்கொடுசெல்லுமி காசிப்
போதலாற்பெரும் புண்ணியமுனக்குமுண் டாமே
சாதாரணகதி யளிப்பதத்தலமன்றோ வென்றான்.

(இ-ள்.) ஆதலினால் உமது உபயபாதங்களையும் வணங்குகின்றேன், காசித்
சத்திற்குத் தேவரீர் கருணையினால் அடியேனை உடன்கொண்டுபோ யருள்வீர்

ருவது னுச்சேதா முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௪௬௪

இறந்தால் முத்தியைத் தருகின்றது அத்திருத்தலமாகவின் என்னைபழைத்துக்
கொண்டு போனாலுமக்கு அதிக புண்ணியங்கிடைக்கு மென்றான். எ-று. (௧௧)

என்றகாலையி னவனையுமழைத்துடனேயிக்
கன்றநீர்த்தருள் சேரணபத்திராதி கடந்து
மன்றவானவர் செறிதருவளம்பொலி காசி
வென்றவெல்லையுற் மன்னவனோடும்வே நியரே.

(இ-ள்.) இப்படியென்றுசொல்லியபோது அப்பிராட்சதனையும் அழை
த்துக்கொண்டுபோய், கிலேசத்தை யொழித்தருள்கின்ற சோணபத்திராதியை
த்தாண்டி, கிலேபெற்றதேவர்கள் நெருங்குதற்குரியதும், பலவளங்கள் நிறைந்
ததும் தீவினையெவல்வதுமாயுள்ள காசியெல்லையை வேகியனடைந்தான். (1)

இங்குநிற்பியென் நவனையாங்கியையுற் நிறுத்தித்
தெங்குதங்கிய தன்பொழிற்காசியுட் சென்று
பொங்குகங்கைநீர் தோய்த்தகிலேசனாப் போற்றி
யங்குமண்சிறி தெடுத்தவந்தவன்யிசைத் தூவி.

(இ-ள்.) நீ இவ்விடத்தில் நிற்பாயென்று அப்பிரமாக்கதனை நிறுத்திவி
ட்டு, தென்னமரக்களையுடைய குளிர்த் சோலைக்குழந்த காசித்தலத்திலுள்ளே
போய், பெருக்கெடுத்துவரும் கங்காநீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விசுவராதரை
வணங்கி அக்கங்கைக்கரையிலுள்ள மண்ணைக்கையிலெடுத்து வந்து அவன் மே
ற்போட்டு. எ-று. (௧௨)

சுத்திபெற்றனை யுப்புருந்துய்யெனச் சொற்றான்
பத்தியிக்கவன் பதம்பணிந்துள்ளிடைப் படர்ந்து
சித்தியுற்றகி வேசனாச்சேவித்துத் தெளிந்து
முத்திபெற்றான் பிரமார்க்கதவுரு முடித்தே.

(இ-ள்.) பரிசுத்தத்தை யடைந்தனை, இனி உள்ளே புழுத்து பிழைத்து
விவோயென்று (அந்தப்பிராமணன்) சொன்னான். அன்பு மிகுந்த அவன் பாதங்க
ளில் வணங்கி உள்ளேபோய் (கங்காஸ்நானஞ்செய்து) விசலேகாரை வணங்கிச்
சிலகாலமிருந்து சித்த சுத்தியடைந்து சித்திகளைப்பெற்று பிரமாட்சத வடிவை
யொழித்து முத்தியடைந்தான். எ-று. (௧௩)

இழிவில்வேதியன் காசியென்றிசைத்திடு வார்த்தை
தழியபோதத் தாற்கொடுவியெலாஞ் சாடிச்
கழியவென்றுயர் காசியுட்புக்கி லேசர்
பொழியுமின்பத்து மூழ்கினெனென்றபுகலுவதென்.

(இ-ள்.) உயர்வுள்ள பிராமணன் காசிபென்று சொன்னவாக்கியத்தை சூழந்த பெரியதருமத்தால் செவியற்கொண்டு மகாபாதகங்கள்பாவு முறிந்தோடும்படி அவ்வாக்கியவலியால் வென்று மேலாகிய காசிப்பதியினுள்ளேபோய் விசுவநாதர் பொழிவின்ற பெருங்கருணையில் சூழ்வி (பிரமராட்சதவடிவ) மொழிந்து முத்திபெற்றானென்றால் அத்தலத்தின் மகிமையை எவ்வாறு சொல்லக் கூடும் முனிவர்களே யென்று சூதமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ-று. (௧௫)

துச்சேதா முத்தியடைந்த அத்தியாயமுற்றியது.

சூக அத்தியாயம். ௧௫-க்கு திருவிருத்தம், (௫௮௪௫.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினொருவது நித்தியபாத்திராவிதி யுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சத்தியமாமுனிவர்கள் சூதமுனிவரைப்போற்றித் தவாதகாசி நித்தியபாத்திராவிதியை யுரைத்தியென்பபெருமகிழ்ச்சி நிரம்பிவாசம் பொத்தியமென்மலர்க்குமுலா னுமையம்மையிதுவினவப் புவனநாதன். மெத்தியவான்கருணையொடுவிளம்பினவ்வாறுமக்குவிளம்புகின்றேன்.

(இ-ள்.) உண்மைஞானமுள்ள சவுநகாதிமுனிவர்கள் சூதமகாமுனிவரைவணங்கி, நித்தியமாபுள்ள காசித்தலத்தில் நாடோறு நடக்கவேண்டியநித்தியவிதியை உரைத்தருள்வீரென்று கேட்க, சூதமுனிவர் பெருங்களிப்படைந்து இந்நித்தியவிதியை வாசனைநிறைந்த மிருதுவான மலர்கள் முடித்த அளகத்தையுடைய உமாதேவியார் கேட்டபோது சிவபெருமான் பெருங்கருணையோடு திருவாய்மலர்ந்தனர் அந்தப்பிரகாரம் உங்களுக்குக்கூறுகின்றேன் என்றனர். எ-று. (௧)

அண்ணலேகாசிவசிப் பதற்கிடையுறளவிலவா மதனோடின்ப நண்ணலேசெயுந்தருமம் புரிபவர்க்குமுறுமிக நண்ணுநிற்கு [௫௮] மெண்ணலேதேனுமிலா திருப்பதற்கெத்தொழிலாற்றி யிருத்தல்வேண் கண்ணலேயுடையேற்குப் புகறியெனச்சிவபெருமான் கழறலுற்றான்.

(இ-ள்.) பெருமையிற் றெந்த மகாதேவனோ காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வதற்கு அளவிற்ற இடையுறு உண்டாகும் வாசஞ்செய்வதுடன் சூதனைக்கொடுக்கும் தருமஞ்செய்பவருக்கு விரோதம் அதிகமாகும் கவலைபொன்று மணுகாதிருப்பதற்குத் தக்கமுயற்சி யாதுசெய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணமுள்ள அடியேனுக்கு நதென்னுக்கட்டனா விடுவீரென்ற (உமாதேவியார்களிப்புறச்) சிவபிரான் திருவாய்மலரத் தொடங்கினர். எ-று. (௨)

கடருதயமெழுமுனமைந் கடினையவெழுந்திருந்து தூயவெண்ணீர் றிடர்கலப்புனைந்துதுண்டி ராசவிராயகன்பாத மிறைஞ்சியேத்திப் படரகற்றும்விசுவேச ரன்னபூரணியெனும் படிவமுள்ளி யடர்விறற்றின்காலவயி ரவாதண்டபரணியரு னைங்கைப்புத்தேள்.

(இ-ள்.) சூசியோதயமாதற்கு ஐந்து நாழிகைக்கு முன்னமெழுந்திருந்து (விதிப்படிவினாவித்துச்) சத்தமமைந்த விழுதியைத் தூயமொழியும் வண்ணந்

தரித்துத் துண்டிராஜ கணபதியின் நிருவடிக்கே வணங்கித்துத்து (பிறவித்) து
ன்பத்தை விலக்கும் விசுவநாதர் அன்னபூரணியென்றோ மது திருவுருவங்களைத்
தியாணித்து நிறைந்த பராக்ரமமுள்ள காலவயிரவர், தண்டபாணி ஐந்து கரங்க
ளையுடைய கணபதி. எ-று.

(௩)

கேசவன்செங்கதிர்ப்பரிதி சண்டிகைமற்றிவருவங் கெழுமவெண்ணி
நேசமிசுவசுதந்த தாபனநாநம்புரிந்து நீறுபூசி
வாசமலிசந்திருப் பணமாதியியற்றிமல ராதிநேடிப்
பாசமகனந்தியா னத்தொடுமுற்றாயிமன் டபத்தைச்சார்ந்து.

(இ-ள்.) திருமால், சிவந்த கிரணங்கையுடைய சூரியன், தூர்க்கடேவி,
ஆகிய இவர்கள் வடிவத்தை அமுத்தமாகச்சித்தித்து அதிகபிரியத்தையுண்டாக்கும்
சவுசம், தந்தசுத்தி, நீரடல் (இவைகளைவிதிப்படி) செய்து, விபூதிதரித்து, சந்தியா
வந்தனம் தர்ப்பணம் (ஜெபம் தியான) முதலியவைகளைச்செய்து புட்பமுதலிய
வைகளைச் சம்பாதித்துப்பாசத்தை யொழிக்கும் நம்மைத்தியானஞ் செய்தலோடு
முத்தி மண்டபத்தைச்சேர்ந்து. எ-று.

(௪)

அங்குமிசுமுசுமனெடு துதிபுரிந்துதுண்டியைப்பினைத்துப்போற்றிப்
பொங்குமிடானைத்துமொழிந் கெனவிந்துவிசுவேசர் பூசையாற்றித்
தங்குபிரதக்கணந்தோத் திரம்புரிந்துதண்டபா ணியைப்பிச்சார்ந்து
பொங்குதிருப்பூசைதுதி செய்துபின்புகவேசர் திருமுன்போந்து.

(இ-ள்.) அம்முத்தி மண்டபத்தில் உபசாரத்துடன், நம்மைத்தோத்திரஞ்
செய்து பின்னர் துண்டிராஜ கணபதியைச் சமீபித்து வணங்கி மிக்க நேசங்
களையாவும் ஒழித்தருள்வீரென்று குறையிரந்து விசுவநாதராய நம்மைப்பூசித்து
விதிப்படி பிரதட்சணஞ்செய்து தோத்திரம்பண்ணி பின்பு தண்டபாணியை
யடைந்து விளத்தமுற்ற பூசையுந் தோத்திரமுஞ்செய்து அதன்பின் விசுவநாத
ராகிய மது சந்திரியிலவந்து. எ-று.

(௫)

பூசித்துமுனமைந்தே தொன்பான் பன்னென்றுமுதற் பொருந்துமாறு
நேசித்துவலஞ்சூழ்ந்து விசுவேசமிருந்தா நிமலதேவ
வாசித்துமறைமுழங்குஞ் சுகந்தமாற்பிரிய வாமதேவ
வோசித்துருபமா தேவபத்தர்க்கனுகூல வும்பர்நாத.

(இ-ள்.) நம்மைப்பூசைசெய்து ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பதினென்று, (பதி
னைந்து, இருபத்தொன்று) என்னுந் தொகைகளிற் கூடுமான பிரதக்ஷணத்தை
அன்புடன் செய்து விசுவநாதரே, மானணிந்த காமுடையோரே மலரெதிராய
தேவரே, வேதங்கள் முழக்கத்தோடு பிரதிபாதிப்பதற் கிடமாயி சுகந்தரே
திருமாற்பிரியரே, வாமதேவரே, மெய்க்குரான சொருபரே, மஹாதேவரே,
பக்தானுகூலரே தேவதேவரே. எ-று.

(௬)

கருவது நித்தியியாத்நிரா விதிபுரிந்துத் அத்தியாயம். ஈளக

காரணகாரணமத்த கனவகமுனகருகுக் கால்கால
பூரணகாசியிலுயிர்க ளெவைக்குமுத்திகொடுத்தருளும் பூரணவென்று
காரணநாயுற்றிருப்பூத் துதிபுரிதமறவிறுத்தி என்றுமேவப்
பூரணவுயாத்நிராகர லத்தமவுனம்புரிதல் பண்புகூடம்.

(இ-ள்.) பிரபஞ்சமாயே காரியத்திற்குத் தூரணமான மாயகாரணரே,
உன்மத்தரே, மேலானகடவுளே மூடர்களாலே அழியுப்படாநவரே, காலனஞ்
சூல்காலரே, சர்வபிரபுணரே, காசியிலிருந்து மில்லாச்சிவர்களுக்கும் மேல்
ஷைத்தையுள்கின்ற பூரணரே, என்றுவிவத் துதிதலாய்தேரார் விரும்பத்தக்க
தோத்திரங்களை வாயினுற்சொல்லாமல் மனதில்நித்தித்துக்கொண்டு உலகத்தார்
(புகழ்ந்து) சேர்த்திட-மாயு(பஞ்சஞ்சுரோசப் பிரதக்ஷண)யாத்நிரா காலத்தில்
நிம்னனஞ்செய்வது விதியாகும். எ-று.

(௭)

இந்தியமத்தினான்யாதுதினாக்ருரிபோனிடையுறென் நெய்தியரவு
நந்தவடிம்பலபுரியுது சிவத்துதியா லுலோபமென்காசமாகு
முந்தவதுகெடிற்றருமம் வள்ளுவனாச்சித்தி நும்கும்குமந்தப்
பந்தமறுசித்தியாற் பாஞ்நவான்கதியிற் படர்வாண்றே.

(இ-ள்.) மேற்கொல்லிய நியமங்கையுடையவர் காசித்தலத்துவசஞ் செ
ய்யும் வாத்திரைக்கு அதிகாரியாவார் மேலும் இடையுறென்று வருபவைகள்
யாவும் ஈசமாகப் பலதருமங்கையுஞ் செய்வார். (அதுவன்றிப்) பாவவெதோத்தி
ரத்தால் உலோபாதி துர்க்குணங்களுக்கெல்லாம் கெடுபார், அல்லுலோபாதி கு
ணங்கெட்டால், தருமம்விர்த்தியாகும். தருமம்வளர்ந்தால், அணிமாதி சித்தி
களுண்டாகும். பந்தத்தை நீக்குவதற் றித் தித்திகளால் பிரமஞானமென்
தெ மோட்சவியற் செல்வவர்கள். எ-று.

(௮)

கலங்குபெருஞ்சமுசாரக் குழிவீழ்ந்துவினைப்பாம்பு கடிக்கப்பட்டோ
ரலங்குபெரும்புகழ்க்காசி யடைந்தன் நிமுத்தியுற் லரியதாகும்
விவங்குபறவைகள்கிருமி முதலான்பல்லுயிரும் விவங்காவண்ண
மலங்குதலில்காசிகடர் வுதிதலான்பதமே மருவலுண்மை.

(இ-ள்.) மனக்கலக்கத்தைத்தரும் பெரிய சமுசாரமென்கிற படுகுழியி
ல்வீழ்ந்து தீவினைபென்னும் பாம்பினுற் கடிக்கப் பட்டவர்கள், வினக்கமுள்ள
பெரும், புகழையுடைய காசித்தலத்தை யடைந்தா லல்லாமல் முத்தியடைதல்
அருமைவாகும். மிஞ்சுங்களும் புகழ்களும் புழுக்கள் முதலாயுள்ள பல்வேரா
கிகளும் நீங்காமலிருந்து அலைவற்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்தால் மதுதிரு
விர யடைந்துவண்ணமாயாகும். எ-று.

(௯)

வானவரிந்திரனயன்மால் சித்தவித்தியாதாச்செம் மணிச்சூட்டுள்ளார்
தனைவாயின்னார்கருட் சாலகடங்க்கரியட்கர் தவாலுக்க

ளானவர்க்கிருவர்முனி வர்பெருஞ்சாரணர்முதன்மற் றகிலமேய
மானவர்மற்றெல்லோருங்காசிகாடைந்தொருவார்வர்துவா
னெனும்.

(இ-ள்.) தேவர்கள், தேவேந்திரன், பிரமன், திருமால், சித்தர், வித்தியா
தரர் என லோகவாசிகள், அசுரர்கள், கிண்ணர், கருடர், இராட்சதர், இயக்கர்,
அஷ்டவசுக்கள், கந்திருவர், முயிவர், சாரணர் முதலானோரும், பூலோகவாசிக
ளும், மற்றுள்ளவரும், காசித்தலத்தை, படைந்து எக்காலத்திலுங்காது
வாழ்ந்திருப்பார்கள். எ-று.

(30)

முத்திவிருப்புடையவரே காசியடைவார்மற்றை முர்க்கர்சாரர்
சித்தியுறவார்களபல கற்றாநுங்குவன்மொழி செவியேற்றா
மத்தியிடைபுயிர்ப்படக்கிப் பற்பலநான் முழுவியமந்தாலுமாண்ம
சுத்தியுறவரிதொருகாற் காசியெனச்சொற்றிடினாநாய்மைமேவும்.

(இ-ள்.) மோஷத்தில் விருப்பமுடையோரே காசித்தலத்தை படைவார்
கள். மற்றையராகிய அறிவீனர் அடையமாட்டார்கள், சித்தியைக்கொடுக்கத்தக்க
பலசாஸ்திரங்களை வாசித்தாலும் ஆசாரியர் உபதேச வாகியத்தைச் செவியிற்
கேட்டாலும், (சுமுமுதாசுவழியியுள்ள) அஸ்தியில் பிராணவாயுதங்க, பல
காலஞ் சமாதி யோகத்திலிருந்தாலும் ஆன்மசுத்தியாகிய முத்தியைப் பெறாத
வருமையாகும், காசியென்று ஒருக்காற்கூறினால் ஆன்ம சுத்தியுண்டாம். எ-று.

கொங்குவிரி குழற்கோதாய் கம்முருவங்காசியெனக் குறித்துக்கோடி
யங்குவினகாதிருக்குத் தவம்பேணிக்கால்வலிமிக் கடைந்துளோரும்
பங்குபெறமுயன்றிடுவ ரதைவிலகுமாறுமனம் பற்றாதுதன்மும் [வாரோ.
பொங்குசுவையமுதுன்போர் மற்றதையுண்டதற்குமனம் பொருந்து

(இ-ள்.) வாசனை வீசுகின்ற அனகத்தைபுடைய உமையே மது வடிவ
மேகாசித்தல மென்று மீ மதித்துக்கொள்வாயாக, மிக்க கால்வலிமை யுள்ளோ
ரும் அக்காசித்தலத்தைப்பிரியாதிருக்க வேண்டுமென்ற தவத்தை விரும்பி முட
வதைற்கு முயற்சிப்பார்கள். அத்தலத்தைவிட்டு விலக மனம் ஒருக்காலஞ் சம்
மதியாது மிக்கமதுமுள்ள அயிர்தபானஞ் செய்தவர்கள், வேறுவகையான உண
வுகளை உண்பதற்கு மனஞ்சம்மதிப்பாரோ (அதுபோலவென்றியாயாக) எ-று.

ஆன்றபெருங்காசிக ரவிமுத்தத்துறைவாரை யடையான்கால்
னேன்றபெருமாயைவசப் பட்டியமனுவருந்து மெவருமேலாய்த்
தோன்றமதருட்கலப்ப வாங்குள்வோரோடு தொழில்மேற்கொண்ட
லுன்றகருறைவாரு மவிமுத்தருரைத்தனம் துண்மையாமால்.

(இ-ள்.) மாட்சிமைதங்கிய மகிமையுள்ள அவி முத்தமென்றுங் காசிப்பதி
யில் வசிப்பவர்களை இயமன் அனுகான்; வியாபித்த மகா மரையிற்கட்டுப்ப
ட்டி இயமனால் வருந்துகின்ற எல்லோரும் அத்தலத்தைச் செருவார்களானால்
அவர்களுக்கு மது அருள்கிடைக்கும்படி அதுக்கொகம் செய்வோம் கங்கா ஸ்ரீ

கா-வது நித்தியயாத்திரை விதியுரைத்த அத்தியாயம். 88

ஞ் செய்யுந்தொழிலேமேற்கொண்டவர்களும் காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்களும்
அவிமுத்தநாதரென்றே காழ்கூறினோம் இவ்வாக்கியம் உண்மையாகும். எ-று.

பராடிசில்புகித்திடுதல் பரதர்வாஞ்சையுறல் பர்பொன்வெளவல்
பராபவாதங்கோட லஞ்சாரந்துவெசமுறை படிபிராகம்
பாரிகழப்புலானுண்டல் கள்ளுண்டன்மறையவர்முற் பலரைக்கோறல்
பாருயிருந்தன்னுயிர்போம் பேணுமையிவையாதி பலவுக்குற்றம்.

(இ-ள்.) அன்னியர்கள் அன்னத்தை உண்ணாது, பிறர்மனை சுயத்தல், அன்
னியர் பொருளை அபகரித்தல் அன்னியர்களைப்பழித்தல், அஞ்சாரத்தை யறுஷ்
டித்தல், துவேஷிக்கொள்ளுதல், பொய்கூறுதல், வீணைக்கொள்ளுதல், அறி
வுடையோர் நிறைசெய்யத்தக்க மாமிச போஜனம் பண்ணுதல், மதுபானஞ்
செய்தல், பிராமணர் முதலாகிய பலரையுங்கொல்லுதல், அன்னிய உயிர்களைத்
தவறுயிர்போல விரும்பாமை, இவை முதலிய பலவுக் குற்றங்களாம். எ-று.

நினைபில்லாதவர்களிடத்திலும், திரவியங்களைப் பாவவழியில் சம்பா
திக்கின்ற வர்களிடத்திலும், குலாசார நிலைபெறப்பவரிடத்திலும், கல்ல விரதங்
களை விட்டுவிட்டவரிடத்திலும், போஜனஞ்செய்தால் பாவமென்று விதித்தி
ருத்தலாலும், இவைக ளில்லாதவர்களைப் பரிசோதித்தறிவது அருமை யாத
லாலும் பராடிசில் புகித்திடுதல் குற்றமென்றும், அன்னியர் அக்கினிசாகுபி
யாக விவாசஞ்செய்த மனையாளைப் புணர்ந்தவர்களைக் காலதூதர்கள் யாதனா
சீர்த்தில்விட்டுச் செக்கப்பட்டாத துயர்முள்ள மார்க்கத்திலே இவர்களை யிழுத்
துக்கொண்டு போய் செம்புப்பாவைகளைச் சிலக்கக்காய்ச்சித் தழுவிக்கொள்ளு
ம்படி செய்வதுமன்றி, செப்புகளை நெருப்பிலிட்டு உரோமத் துவாரங்க
டோறும், உள்ளருகும்படி குத்தித் துயர்செய்வார்களென்றும், விதித்திருத்த
லின் பரதர்வாஞ்சையுறல் குற்றமென்றும்.

அவாவர் சவுக்கியமித்தம் சம்பாதித்த திரவியங்களை வஞ்சனையால் வாய்
கிக்கொண்டு பின்னர் அவர் துயரக்கடலில் முழுகும்படிசெய்வது பெரும்பா
தக மாதலின், பர்பொன் வெளவல் குற்றமென்றும்.

கொடியோர்களுடைய தீக்குணங்களைக் கூறுதலும், பாவமென்று ஒளவை
யார் கூறியிருத்தலாலும், நிறைகூறும் பழக்கமுடையோர், அப்பழக்கவாதனை
பால் கல்லோர்களை நித்தித்து அதனால் அதிபாதகத்தை யடைந்து கொடுக்கக்
களில் விழுவாரதலாலும், பராபவாதங் கோடல் குற்றமென்றும்.

ஆசாரமில்லாது மலவாடுதல் திருமாலேட்டல், ஆலயத்திற்குப்போதல்,
சிவபூசை செப்தல், போஜனஞ்செய்தல், சாதுக்களுக்கும் பணிபுரிதல் முதலிய
சம்கருமங்களைச் செய்தவர் அப்புண்ணியபலனை இழந்து துன்பத்தை யடைவ
ரென்று விதித்திருத்தலாலும், "பூவுமுதகமும், புழுதேயானுருட்கணுமுனவோ
கண்ணி லுருவருத்திடுவோய்" எனப்பதனாலும், அஞ்சாரங் குற்றமென்றும்,
துவேஷத்தைப் பராட்டு கின்றவர்கள், பிறரிடத்துள்ள உத்தம குணங்களைக்

எனது காகிர கதிரியம்

கண்டு கண்டபொருள் கத்தவாசனையிற் பழவி இன்பத்தை இன்பவியாது தமது
காலத்தை உழைத்துக் கழித்துத் துன்புறுவாராதலின், துவேசம் குற்றமென்றும்
பிறருக்குத் துன்பத்தைத் தருமாயின், மெய்ம்மொழியும் பொய்யுடன் சேரு
மென்று பெரியர் மொழிச்சிறப்பதை யுணராது ஆன்மையுருக்குத் துயரத்தை
யுண்டாக்கும் பொய்ம்மொழியை நனந்துணிந்து கூறிப்பெறும் பாதகத்தை
படைபவரும் உழைக்கலின், பழிற் குற்றமென்றும், ஆசைக்கடியான் அகிலலோ
கத்தினுக்குச் சாதற் றல்லவியானென்றும், அமுனிச்சையே மெய்மேலும் பிற
ப்பளிக்கும் தந்தென்றும், ஆசைப்பெறும் பெருங்காற்றாடிவம் பஞ்செனவு
மனதையுட்காலமோது வருமென்றும், “அவாவென்ப வெல்லாவிடர்க்கு மெஞ்
ஞான்றற் றவாஅழிப்பீழ்வும் வித்தென்றும்,” ஆசைக்கயிற்றிலாடும் பீம்பாடு
ன்றும், ஆசைக்கயிற்றைத் தூத்தியென்றும், ஆசைக்கயிற்றினை கிர்த்தாவிபடவழி
யென்றும் சேனரோர் திருவாய் மலர்ந்திருத்தலின், இராகம்குற்றமென்றும்
அறிவுடைமேல் திட்டுசெய்யும்படி புலாவதென்றும் பாஸ்யென்பதற்குப்
பிரமாணம்.

பட்டணத்துப் பிள்ளையாள் பூட்டல்.

கொல்லாமற் சொன்னதற் தின்னாமற்குத்திரங் கோள்களவு
கல்லாமற் சொன்னதற் தின்னாமற்குத்திரங் கனவிலும்பொய்
கொல்லாமற் சொன்னதற் தின்னாமற்குத்திரங் கனவிலும்பொய்
செல்லாமற் செல்வத் தருவாய் கிதம்பாடுதென்கேனே.

சுவனாங்கிபம்.

கொல்லையாதி நெறியகன்ற ஞானந்தானே
கூறிய மேலான ஞானமாரும்
கொலையாதி யகன்றொழுகுந் தவங்கடாமே
குற்றமிலா நற்றவமென் றுரைக்குநாலும்
கொலையாதி யகற்றியநல் லறங்கடாமே
குவலயத்திலொப்பரிய வறங்களாகும்
கொலையாதி யகன்றபெறுந் செல்வந்தானே
கூறியுயிர் கிதமான வாழ்வதாமே.
எவ்வுயிரும் பராபரன்சந் நிதியதாகு
அழிவஞ்முயி றுட்பனைத்து யீசன்கோயி
“எவ்வுயிர் மெய்யுயிர் போலென்றுகோகி
யிரங்காது கொன்றருந்து மிழிவினோரை
வவ்வியமன் தூதரநுந் தண்டஞ்செய்து
வவ்வியமன் பிருக்கீபவர் வாயில்வார்த்து
வெவ்வியநீ யெழுநாகில் விழ்த்தியாரா
வேதனைசெய் திடுவெனே வேதுநாலே.

கக-வது நித்தியபயாத்திரை விதியுரைத்த அத்தியாயம்.எனது

பதிபகபாசவிளக்கம்.

அம்மாவெனவலற வாருயிரைக் கொன்றருந்தி
யிம்மானுடொல்லா யின்புற் திருக்கின்ற
ரம்மாவெனஞ்சுத்தம் கேட்டகன்ற மாதவர்க்கும் [தே.
பொய்ம்மாரியமென்றார் புசித்தவர்க்கென சொல்லுவ
கங்கையிற் படித்திட்டாலுந் கடவுளைப் புசித்தாலு
மங்குல்போற் கேரடிதானம் வள்ளலாய் வழங்கினாலு
சங்கையி லாதனான தத்துவ முணர்ந்திட்டாலு
பொருளுபுலாப்புகிப்போன் பொய்நகடைவனன்றே.
கொலையிலா னாதவுமன்னங் கூறிப்பே ரமுதமாகுந்
கொலையுளா னாதவுமன்னங் கூறிப்பே விடமதாகும்
புலையாத மனையிலுண்போன் புலையுமாறுபொலக் [ன்றே.
கொலைஞர்த மனையிலுண்போன் கொலைஞனே யாவன
கலையெலா முணர்ந்தானே னுந் திசுநத் தெளிந்தானே னு
மலையென வுயர்ந்தானே னு மனமய லகன்றானே னு
முலகெலாம்புகழப்பல்லோர்க் குதவியகையனே னு
யிலகியவிரக்கமின்றே லெழுநாகடைவனன்றே.

கொன்றை வேந்தன்.

கோன்பென்பது கொன்றுதின்துமை.

நிந்திதறன்.

கொல்லான்புலாலை மந்தரானைக்கூப்பி வெல்லாவுயிருத்தொழும்.
இன்னும் பலநூலிலும் இவ்வாறே கூறியிருத்தலின் பாரிசுழப்புலாலுண்டல்
குற்றமென்றும், அறிவுடைமேல் கிந்திக்குமாறு கன்னுண்டல் குற்றமென்பதற்
குப் பிரமாணம்.

கூப்புராணம். பதிபகபாசவிளக்கம்.

கள்ளிலுபகாவோர் கள்ளிலுநகர்த்தோர்களெருந்துதற் குடன்படுவோர்
கள்ளருந்நகரை மகிழ்நகரகிற் கற்பகர்வங்கிடந்தழந்தி
யெள்ளுந்நீய் மலப்புறவாகி மலத்தினுநகர்த்துபின்னிந்து
விள்ளருக்கொடிய ரொளவநகரின் மீட்டெட்டெழுந்தாள் கழிப்பார்.
இவ்வாறே பலநூலிலுஞ் சொல்லி யிருத்தலின் கன்னுண்டல் குற்றமென்
றும் அறிவிய மாகவுந் துக்கமாகவும் அகத்தமரசவுமுள்ள உலகவாழ்க்கைக்கு
விரோதஞ்செய்ப்பவர் பிரமாணரானும் அவர்களைக்கொன்று தாம் வாழ்ந்திருக்க
நிலைத்து அவ்வாறு செய்வவர்களும் உன்னாராதலின், கோரல் குற்றமெ

காசிரகதியம்.

ன்றும், ஜீவகாருணிய மில்லையாயின், கடவுளிடத்துப் பக்தியுண்டாகமாட்டாது கடவுட்பத்தி யில்லையாயின், பாசவைராக்கியம் ஹேரிடாது, பாசவைராக்கியம் இடையாதாயின், சொரூபஞான முண்டாகமாட்டாது சொரூபஞான மில்லையாயின் முத்தி கைடாது ஆதலின் பரபுருஷ தன்னுயிர்போற் பேணுமை குற்றமென்றுங் கூறினார்.

குற்றமியைவொன்றேனுஞ் சாராமலவிழுத்தங்கு கொள்வாரேற்
சொற்றவொருகுற்றமு மிலாராகியானந்த சொரூபராவார்

முற்றவவரேமதுண்மை யைத்தெரிந்துபாவிக்கு முத்தராவார்

கற்றசெருக்காராகி யிதழ்ந்தவர்கள்கெடுராகம் கைக்கொள்வாரே.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய குற்றங்களொன்று மனுசாமல் காசித்தலத்தில் வசிப்பார்களானால் முன்னுள்ள பாவமொழிந்து ஆனந்த சொரூபராவார்கள். புலர்களே நமது உண்மையானவடிவம் முழுவதும்பிற்று பாவனைசெய்து முத்த, பெறுவார்கள். தாங்கள் கற்ற கல்விச்செருக்கால் சாகியை அவமதித்தவர்கள் கொடிய பாவத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று.

(கௌ)

மூலமுதலாதாத் திருச்சுணையால்விரத்தியான் முதன்ஞானந்தாம்

சேயிகுருவனுப் தேசத்தாற்சிவநாம சிவவணத்தாம்

காலவிதிநிச்சயத்தாம் புனிதவுணவாற்குமை கடிபின்சொல்லான்
மாலவெழுநாமாதி தியானத்தானற்சரித வாஞ்சையாற்றால்.

(இ-ள்.) மூலதாதாமுதல் ஆதாரம் ஆறிலும் உள்ள கடவுள்களைப்பாவனை யாக அருச்சித்தலாலும் வைராக்கியத்தினாலும், முதன்மையான ஞானாதகத் தாலும் தவவொழுக்கமுள்ள ஆசாரியர் உபதேசத்தைப் பெறுதலினாலும் சிவ நாமங்களை விரந்தாங்கேட்டலினாலும் காலத்தோறும் விதித்த நியமங்களைத்தவறாது அதுஷ்டித்தலாலும், விதிவழியான ஆகாரத்தாலும், பிறர்கொடுமையையும் ஒழிக்கத்தக்க இனியவார்த்தையாலும், புத்திமயங்கும்படி பெழுநின்ற காமாதி களைஅடக்குதலாலும், கல்லசரியான சந்தானங்களை விரும்பிஉடத்தலாலும் எ-று.)

பெரியானுக்கிரகத்தாம் பேணுசதாராதாம் பிறங்குவோரே

யுரியவாராகுவர்காசி வசிப்பதற்குத்தயுயிர்க்க கொட்டாதாகும்

பிரியமிகமலத்தழுகிப் பன்றியதையுவப்பதுபோற் பித்தவாழ்க்கை

யுரியதெனமயங்கியதை யுவந்திடுவோர்க்கொருகாலு மொழியாதுன்பம்.

(இ-ள்.) பெரியோர்களுடைய அனுக்கிரகத்தினாலும் விரும்பத்தக்கதராக லுழை தவறாத ஆசாரத்தாலும் விளங்குபவர்களே காசித்தலத்தில் நித்தியயாத்தி ரை செய்து வசிப்பதற்குரியவாவார்கள். மேலேசொல்லிய தவயில்லாதவரவா சஞ்செய்யக்கூடாது. பன்றியானது பகாவீகாரத்தைச் சதாநினைந்து அதுகேரி ட்டால் பிரியப்படுவதுபோல, அறிவீனரால் விரும்பத்தக்க பிரபஞ்சவாழ்க்கையே நாமனுபவிக்கத்தக்கதென்றுமயங்கி அதுகேரிடுமபோது கவிப்புதுவோர்களுக்கு துன்பம் ஏக்காலத்திலும் விலகாது. எ-று.

(கௌ)

கசுவது நித்தியயாத்தினா விதியுணாத்த வத்தியாயம்.என

மண்ணைசெய்வண்ணை பொன்னையுடையவர்கண் மதிமாழாந்து
விண்ணைசெய்கொளுங்காசி யாசையுறும்மூன்றுள் விலகாவொன்றி
னண்ணையுடையவரு மதுவேண்டார்முன்னின்று நாஞ்சொற்றலு
மெண்ணைசெய்கொள்ளார்மற் தவர்பிறவித்துன்பினுக்கோ ரீறுண்டாமோ.

(இ-ள்.) மண், பெண், பொன் என்னு மூன்றினும் விரும்பும் வைப்பவர்கள், தேவர்களாலே விரும்பத்தக்க காசித்தல ஆசையைப்புத்திமயங்கியங் கொள்ளார்கள். மேற்சொன்ன மூன்றினுடைய இரண்டானை புண்ணியவசத்தால் நீங்கி ஒன்றையுடையவர்களும் அக்காசித்தல விரும்பங்கொள்ளார்கள். நாமே பிரச்சன்னமாமி அத்தலமிகமையைக் கூறினாலும் அதைச்சிந்திப்பின்ற ஆசையுங் கொள்ளார்கள் அத்தன்மை யுடையோரது பிறவித்துயரத்தை அளவிடக்கூடுமோ (கூடாது) எ-று.

(கௌ)

அருந்தவத்தாந்நாசிகை ரடைந்துமுமையேசிறிது மறஞ்செயாராய்ப்
பொருத்தமறமேபுரிவர் சிறிதுமறமெண்ணது புரிந்தபோதுந்
திருந்தவொருமுப்பதின யிரவருடந்தீயவருர் செறிவார்பின்னு
யிருந்தவத்தற்கபராத ரெமக்கபராதபுரிந்தோரென்றுமுண்மை.

(இ-ள்.) உமாதேவியே சிலர் அரியதவத்தினால் காசித்தலத்தில் வசஞ்செய்யப்பெற்றும் சிலபுண்ணியமுஞ் செய்யாதவராகி முழுவதும் பாவமேசெய்வார் பின்வருவதை எண்ணுது சிறிது பாவஞ்செய்தபோதிலும் முப்பதினாயிரத் தெய்வருடம் காலவிரவருடைய குலத்தால் கொடுத்துயரத்தை யனுபவிப்பார்கள். எக்காலத்தும் ஈதுண்மையாகும். (சிலர்) அத்தலத்திற்கும் எனக்கும் அபராதஞ்செய்வார்கள். எ-று.

(கௌ)

இன்னுமுயருனக்கும்வயி ரவற்குமிளர்கணபதிக்கு மிமையோர்யார்க்கு
மன்னுமுலகுள்ளார்க்கு மபராதம்புரிந்தவராய் மயங்காநிம்பர்
துன்னுமிதனற்காசித் தலவாசமெளிதன்று சொற்றோயின்னும்
பன்னுவதென்னோதருமா தருமவிசாரம்புரிதல் பண்புமேவும்.

(இ-ள்.) மேலும் மகிமையுள்ள உனக்கும் வைரவக்கடவுளுக்கும் விளக்க முற்ற கணபதிக்கும் எல்லாத் தேவர்களுக்கும் பூலோகவாசிகளுக்கும் அபராதம் செய்பவர்களாமி மயங்குவார்கள். இந்தக்காரணத்தால் அருங்கிய மகிமையுள்ள காசித்தலவாசம் எளிதல்லவென்று கூறினோம். விசிவாகச்சொல்லவெண்ணவாது அத்தலத்திலிருந்து பாவபுண்ணிய விசாரனை செய்வார்களானால் நற்குண முண்டாகும். எ-று.

(உௌ)

சீர்த்தமுதல்யுகங்காசி ஞானமுளர்க்குதவுமுத்தி திருந்திரண்டி
லார்த்தம்நந்தானமுள ருத்தடைவார்முனறிலெமை யருச்சித்தேத்தி
யோர்த்தபெருந்தானுயினி துதவுநர்மற்றதையுறுவ ருற்றநான்கிற்
கூர்த்தசிறுதானமா யினுங்கொடுப்போர்பாமுத்தி கூடுவாரால்.

(இ-ள்.) சிறப்புள்ள முதல் யுகத்தில் காசித்தலத்தில் வசிப்பவர் ஞானத்தினால் முத்திபெறுவார்கள். இரண்டாவது யுகத்தில் கிறைந்த யாகமும் தானமும் அத்தலத்திற் செய்பவர்கள் முத்தியடைவார்கள். மூன்றாவது யுகத்தில் நம்மையருச்சித்துத் துதிபுரிந்து மகாதானங்களை அத்தலத்தில் செய்தால் முத்தியடைவார்கள். நான்காவது யுகத்தில் எளிய தானங்களானாலும் செய்பவர் முத்திபெறுவார்கள். எ-று. (௨௧)

சுத்தியெனலசையற லதுசிறிதுண்டாமெனினுந் துயரத்தாழ்த்தும் பத்தியுறக்காசிவசிப் பவர்வயிரோம்பிடும்பொருட்டுப் பண்புசான்ற சித்தியுடையவர்பாலே சென்றிரக்கக்கடவர்மிகச் சேர்ப்பானெண்ணி லெத்திசையுமெடுத்திழிக்க வளற்றமுந் தவாருணர் தி யிலங்கியாயே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்களுக்குச் சுத்தமாவது ஆசையொழி தலாம். அவ்வாசை சிறிதுருந்தாலும் துயரத் (கடவி) லாழ்த்தும். விசுவநாதருக்கு அன்புசெய்பவர் பசியைக்கும்பொருட்டு உத்தம குணத்தாலுயர்ந்த கொஸ்த்தரிடத்திற்குப்போய் (வேண்டியவைகளை) யாசித்து வாக்கடவர்கள். அதை விட்டுப் பொருளைச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி எண்ணி (அலைவார்களால்) எவ்வுலகத்தாரு மெடுத்து விடப்பதற்குரிய மகத்தழைத்துவ கொண்டியக்கடவாய் விளக்க முற்ற ஆபரணங்களைத்தரித்த பார்வதியே. எ-று. (௨௨)

நித்தியயாத்தினா விதியுனாத்த வத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். ௧௬-க்கு திருவிருத்தம். ௫௬௭.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினேழாவது காசிதேவி வரம்பெற்ற
அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புதுமதிமுடித்த செஞ்சடைப்புராணன் பொன்னடித்தாமனாவணங்கி முதுபுகழிசே சுவனத்துமையான் முன்னிருந்தெங்கள்வாழ்முதலே குதுகலப்பஞ்சக் குரோசமாவிலங்கந் குவலையங்காசியென்றுணைக்கின். மதுமலர்க்குழலி பெயரொடும்பொலிய வந்ததென்னுனையெனவுணாப்பா

(இ-ள்.) மூன்றும்பிறையணிந்த சிவந்த சடைபையுடைய பழையோனாகிய மஹாதேவரது அழகியதாமரை மலர்போலும் திருவடிகளைப் பெரும்புகழுள்ள அரிகேசுவனத்தினிடத்து உமாதேவியார் பணிந்து, முன்னின்று அடியேங்களுடைய இன்பவாழ்வுக்கு முதற்பொருளே, இன்பத்தை விளைவிக்கும் பஞ்சக்குரோசத்திலுள்ள சிவலிங்கங்களை அறிவுடையோர் காசியென்று சொல்ல தேனெழுது மலரணிந்த கூத்தலையுடைய (ஒரு) பெண்பெயர்பெற்று விளங்குங்காரணம் யாது. (அவ்வுண்மையைத்தேவரீர்) திருவாய்மலர்ந்தருள்வீரென்று பிரார்த்திக்க, சிவபிரான் கட்டளைபிடுகின்றனர். எ-று. (௨௩)

தனாபுகழிய மடைந்தகேனாமே சத்தியசொருபமாயிலிங்க முணாபெறுசத்தி யோனியாம்பாமே யோதரும்பெரும்புகழிலிங்கம் புணாதவிரிவையே புகல்பிரகிருதி புருடனாயினமந்தனமே வரையறவெல்லா மறைகளுமுணாக்கு மற்றிதற்கையமொன்றின்றே.

(இ-ள்.) உலகத்தார் புகழப்பெற்ற, இமாசலராஜகுமாரியே கேட்பாராக, காமிருவரும் உண்மையடிவரைய அடையாளமாக விருப்போம், புகழப்பெற்ற சத்தியசொருபமே ஆவுடையார் வடிவமாக விளங்குகின்றன. சொல்லுக்கடங்காப்பெரும்புகழமைந்த காமே இலிங்கவடிவாக விளங்குகின்றோம். களங்கமற்ற இவ்வடிவங்களே பிரகிருதியாகவும் புருடத்துவமாகவும் விளங்கும். இந்த இரகசியத்தை அளவற்ற எல்லாவேதங்களும் எடுத்துக்கூறுவனவாம் இதற்கு யாதொருசத்தேகமுமில்லை. எ-று. (௨௪)

நிறைபாசிவமே நிகழ்பாரம்பிரம் நிலவுவண்புகழ்ப்பாமான்மா கறைதபுராட்சிக் கவுத்துவமார்பன் கமலமேலிருப்பவனென்று

மறைதருமாயை வித்தையோடவித்தை யருளுமையலேகடம்பிறந்தாள் குறையறுகலேமா எனென்றுநடோறுங் கூறுமால்வினுமாமறையே.

(இ-ள்.) எவ்விடத்தும் நிறைந்த பரிசுவமானது விளக்கமுற்ற பரம்பொருளெனவும் பரப்பிரம்மமெனவும், பெரும்புகழமைந்த பரமான்மாவெனவும், குற்றமற்ற காட்சியுள்ள கவுஸ்துபமணி மார்பனாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி யெனவும், தாய்மைமலர்மீதிருக்கின்ற பிரமனெனவும், சுத்தமாயாசத்தி எனவும் அசுத்தமாயாசத்தி எனவும் (ஆன்மாக்களுக்கு) அருள்செய்கின்ற உமராதேவி, எனவும் திருப்பாற்கால்லிம்பிறந்த இலக்குமீதேவி, எனவும் நிறைந்த கலைஞானமுள்ள சரசுவதியேவி எனவும், பெயர்பெற்று விளங்குமென்று பெரும்புகழுள்ள வேதங்கள் சதாகாலமும் கூறுவனவாம். எ-று.

(௩)

நலமலிநாமே யனந்தமாவிருப்போ நவிலரும்பெரும்புகழ்க்காசிக் கிலகுறுசத்தி யென்றுமோர்பேர்மற் றிலிங்கமெனும்மாருபேர் முலகமற்றிதனான் மடவரற்பெயரிட் டொக்கும்க்காசியமறைகள் குலவயிழுத்த மானந்தவனமைங் குரோசசொருபமாவிலிங்கம்.

(இ-ள்.) நிறைந்த இன்பவடிவாகிய நாமிருவருமே அனந்தரூபமாக வீரூப் போம், சொல்லுதற்கரிய பெரும்புகழுள்ள அக்காசித்தலத்திற்கு ஒளியையுடைய சத்திருபமென்றும் இலிங்கரூபமென்றும் பெயருண்டு. இந்தக் காரணத்தால் அறிவுடையார் அக்காசிக்குப் பெண்பெயரிட்டு மொழிவார்கள். அத்தலத்தை வேதங்கள் அவிழுத்தமென்றும், ஆனந்தவனமென்றும், பஞ்சக்குரோசசொருப மகாலிங்கமென்றும். எ-று.

(௪)

உருத்திரவாசம் விட்டுனுவாச முலகெலாம்படைத்தவன்வாசங் திருத்தருவாரா னசியெனவுரைக்குந் திகழிட்டானமுநானும் [ன்றும் பொருத்தமார்திட்டா துருவுநின்றெடுநரம் போற்றுமெய்யடியவர்க்கே வருத்தமேவரம் லோம்பிடவிந்த வண்ணமாவிருப்பதுமயிலே.

(இ-ள்.) உருத்திர வாசஸ்தானமென்றும் திருமால் வாசஸ்தானமென்றும் பிரமதேவன் வாசஸ்தானமென்றும் திருத்தமுற்ற வாராணசி யென்றும் கூறுவர், மயில்போலுஞ் சாலையுடைய உமையே நம்மை வணங்கும் மெய்யன்பர்கள் வருத்தமுறாது பாதுகாப்பதற்கு நீ யெந்தத்திருமேனி கொண்டனையோ அந்தத்திருமேனிக்கு நாம் அறிஷ்டானமாக விளங்குவோமென்றறிவாயாக. எ-று.

(௫)

கிளரொளிக்கங்கா கேசவர்திருமுற் கெழீஇயவிழுத்தநாயகனைத் தளர்வறத்தியானஞ் செய்திழற்காசி தந்திடுமவசித்தமாபலனை வளமலிதருது வாசியுகதய மறிதினாக்கங்கையைப்போற்றில் விளர்தபுத்தி தருமத்திற்சென்று மிகப்பிரகாசிக்குமாதோ.

கன-வறு காசிதேவி வரம்பெற்ற அத்தியாயம். ௪௮௮

(இ-ள்.) பேரொளியை யுடைய கங்காகேசவர் திருமுன்னே சென்று அவிழுத்தநாயகனைச் சோர்வின்றித் தியானஞ்செய்தால் காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்தானால் வந்த பெரும்பலனைக் காசிதேவி தருவள். நிறைந்த வளப்பத்தைத்தருகின்ற ஆவாதசி யுதப்பதில் அடுத்தடுத்துவரும் அலைகளையுடைய கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து அந்நதியைத் துதித்தால் கூர்ந்தபுத்தி வெதருமத்தில் நிலைத்து மிகவும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும். எ-று.

(௬)

தக்கநாற்றோற்றுத் துயிரொலாங்காசித் தாவரசங்கமமாகி மிக்கவானகற்பியை விரும்பியேயமரும் விளங்கியகாசிமாநகர்க்குத் தொக்ககேத்திரமே மூர்த்தியேயென்று சொல்வதிற்பயனெவனதற்குப் புக்கபேரதிகர ரம்மெவனென்று புகன்நிழிற் புகலுதுங்கேட்டி.

(இ-ள்.) பொருத்திய அண்டஜம் சுவேதஜம் சராயுஜம் உற்பிஜம் என்னும் நால்வகைத் தோற்றங்களையுடைய உயிர்களியாவும் பிறதலங்களிற் செய்த புண்ணியத்தால் காசித்தலத்தில் தாவரசங்கமங்களாகப் பிறந்து மிகச்சிறந்தமுத்தியை விரும்பி வசித்திருக்கும் விளக்கமுற்ற மகிமையுள்ள காசிப்பதிக்குப் பொருத்திய தலவிசேடத்தாற் பயன்பாது மூர்த்திவிசேடத்தாற் பயன்பாது அத்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் தன்மை பெய்வாறென்று சொல்லுமிடத்துக் கூறுவீன்றோம் கேட்பாயாக. எ-று.

(௭)

கேத்திரரூப மாகியநாசி கெழுமியவேர்க்குப்பந்த மாத்நிரம்போக்கு மெவர்க்குமாதா மயமெனும்பகுதியேவயங்கு மூர்த்திருபகமா யவிழுத்தேச்சுராத முழுப்பெருஞ் சேவையாலின்பப் பூர்த்திசெய்திடுமான் மறத்தினுக்குறுவு பூண்டவெங்கலிபுகத்துதித்தோர்.

(இ-ள்.) தலவடிவாகிய காசியானது தன்னையடைந்த ஜீவர்களுக்குப் பந்தங்களோ மாத்நிரம் ஒழித்துவிடும். யாவருக்கும் ஆதாரமாகிய பிரகிருதியை விளக்கிக்கொண்டிருக்கும் அவிழுத்தேச்சுர மூர்த்தியானவர், தம்மைத்தரிசிக்கு மெய்யடியவர்களுக்கு ஆனந்தபூர்த்தி செய்தருளுவர். பாவங்களை நண்ப்பாராட்டி வளர்க்கின்ற கொடிய கலியுகத்திற் பிறந்தவர்கள். எ-று.

(௮)

சிற்சிலர்தரும வார்த்தைகளோதார் சிற்சிலர்துக்கமேசுமந்தார் சிற்சிலரடங்கா விடனெத்திரிவார் சிற்சிலருலோபமேபூண்டார் சிற்சிலர்பாதா ரந்திரவியத்துச் செறிதருவாஞ்சைமிக்குள்ளார் சிற்சிலர்சாதி கருமங்கள்கெட்டார் சிற்சிலர்மறைநிந்தைபுரிவார்.

(இ-ள்.) சிலபேர் தருமச்சார்பாயுள்ள வார்த்தையும் கேளாதவர்கள் சிலபேர் துயரங்களையே மனதில் சுமந்தவர்கள் சிலபேர் முறைக்கடங்காத காழ்கராய்த் திரிவார்கள் சிலபேர் உலோபகுணத்தை யுடையவர்கள் சிலபேர் பாதார கமனஞ்செய்பவர்கள் சிலபேர் அன்னியர் பொருளில் பேராசையுள்ளவர்கள் சிலபேர் ஜாநியாசாரங் கெட்டவர்கள் சிலபேர் வேதநிந்தை செய்பவர்கள். எ-று.

(௯)

இன்னராயுழலின் முத்தராகுதன்மற்றென்றெனத்தன் னுளத்துணர்ந்து
நன்னர்வான் காசி தீனையடைந்தவர்க்கு கம்மருளான்மறம்போக்கி
முன்னர்வான்கதியைத் தந்திடுநெடிய முடியுடைவானவர்பலரு
மன்னவாகனளை யடைந்துதாழ்த்தெழுந்தி நிறைதாலுற்றனர்முன்னுள்.

(இ-ள்.) இத்தன்மையராக உழவார்களாலுள் இவர்கள் முத்திபடைதல்
எக்காலமென்று நன்மையும் பெருமையுமுடைய காசிதேவியானவள் தன் மன
த்தி லுணர்ந்து தன்னிடத்துவந்து சேர்ந்தவர்களுக்கு மஹ நிருபையினால்
பாவத்தை யொழித்து மேலாகிய முத்தியை முன்னேகொடுப்பாள். பூர்வகால
த்தில் நீண்டமுடியையுடைய தேவர்க ளெல்லோரும் பிரமதேவனை யடைந்து
பணிந்தெழுந்து இதைச்சொல்லத் தொடங்கினர். எ-று. (௧௦)

பன்னருலஞ்சார் காசியென்றுரைக்கும் பைத்தொடிவந்துதஞ்சார்ந்தார்
முன்னருமறையோர்க் கொன்றவரோலு மூடராயுழல்பவரேனும்
பன்னரும்பார்ப்பார்பசுத்துரோகஞ்செய்பாதகரேனும்வெவ்வினாசா [ர்.
வென்னருமருவவிடங்கொடுத்தளிப்பதென்னையோமுத்திபென்றிசைத்தார்

(இ-ள்.) சொல்லுவதற்கரிய நன்மையுள்ள காசிதேவியென்று சொல்ல
ப்பதும் பசியவளையலை யணிந்தமாத், தன்னை அடுத்தவர்கள் நினைத்தற்கரிய
பிராமணக்கொலை செய்தவர்களாலும் அஞ்ஞானத்தால் உலகநடையிலுழல்
பவராலும் பிராமணருக்கும் பசுக்களுக்குத் துரோகஞ் செய்வன்ற பாவிக
ளாலும் அழிகரித்த கொடும் பாவங்களைச் செய்பவர்கள் பாவராலும் வகி
க்க இடங்கொடுத்துப் பின்னர்முத்தியுங் கொடுக்கின்ற காரணம் யாதோவென்
றுகூறினர். எ-று. (௧௧)

மறைநெறியொழுக்கி னொழுதுமொழுக மற்றதவிநிறுந்தவர்கிதரார்.
நிறைபுகழ்க்காசி தனையடைந்தவர்க்கு நெடுமறம்போக்கிலீடளிக்கு
மிறைவனுக்காமா காத்தென்றென்றுளதோ விரும்புழக்காசியுமற்றே
குறையறவுணர்மி னென்றயன்சொற்றாளுக்கோலவானவருளந்தெளிந்தார்.

(இ-ள்.) பெரும் புகழையுடைய காசிதேவியானவள் வேத விதிவழியில்
நடப்பவர்களும் நடவாதவர்களும் தன்னை யடுப்பார்களாயின் பெரும்பாதகங்
களை யொழித்து முத்திகொடுப்பாள். சிவபிரானுக்கு இன்ன பொருளாகுமென்
றும் ஆகாதென்று முனதோ (இல்லை) பெரும்புகழையுடைய காசி மயவாரே
யாரும் உள்ளக்குறை யொழியும்படி தெரிந்து கொள்வீர்களென்று பிரமன்
கூறினான், அழகியதேவர்கள் மனத்தெளிந்தார்கள். எ-று. (௧௨)

முன்னையநாயகம் மறுவொருவந்த முளரிவானவற்றிடுகரைத்தோ
மன்னதுநீயு மறிந்திருக்கின்ற யாதலாலுலகெங்கும்பரந்த
துன்னருங்காசிப பெரும்புகழ்மக்கு மொழிவறவிருப்பமுண்டாக்கு
மென்னநாயகம் கிற்பிறர்க்கெவனாகுமியழைபொலியினமுலைக்கொடியே.

கன - வது காசிதேவி வீழும் பெற்ற அத்தியாயம். ௪௮௩

(இ-ள்.) பூர்வகாலத்தில் இம்மனோடும் மறுவொருமீ கம்மிடம்வந்த பிரம
நிதவனுக்கு இவ்வீண்மைநீளை யுபதேசித்தோம் அதை நீயும் தெரிந்திருக்கின்ற
னோ ஆதலால் எல்லா உலகங்களும் பாலியதும் நினைத்தற் கரியதும்புள்ள கா
சிமனமை மமக்கு நீங்கடாயிரியத்தை உண்டாக்குமாறு பிறர்க்கெவ்வாறாக
முடியும் ஆபரணங்களால் விளங்கி இன்மை மாறாத குணங்களையுடைய பூங்
செடிபோன்ற உமாதேவியே. எ-று. (௧௩)

நிருபத்திலை கீரிடைவிழ்ந்தா வீரதேயாபுதுபோலப்
பாருற்றுமுயிர்கள் காசியையுற்றார் பரவியபெரும்புகழ்க்காசி
யேழுமசொருப மாமொருகாலத் திசைக்கொகரிநாமழைப்ப
வருமூழையோர் மாநெனத்தோன்றிவந்துமமுன்வணங்கியதே.

(இ-ள்.) நிருபத்திலுண்டாகிய திலைகள் அச்சலத்தில் வீழாமானால் சலங்கி
வமாவன பூர்வ உலகத்திலுள்ள ஆன்மாக்கள் காசித்தலத்தையடைந்தால் எவ்
விடத்திலும்பெரிய பெருங்கீர்த்தியுள்ள அழகிய காசிவடிவ மாவார்கள். முன்னொரு
காலத்தில் பெருமையுள்ளகாரியை நாமழைத்தபோது அச்சுணிக்ந்தசுங்கையு
டைய பெருவடிவமாகத்திரைநிற மமதுமுழுவந்து வணங்குகின்றது. எ-று. (௧௪)

ஒருமடம்களை கொக்கிசுமிலிங்க ருபியோளிருபியு
வெருவரும்பாப் முழுவதும்போக்கி வீட்டின்பம்யாவர்க்குமளிக்ருஞ்
சொருபியேன்ற முகத்திடைமகிழ்ச்சி தோற்றிலென்னென்னவினவக்
கருகுபிலிளந்தை யரிபுடர்த்தொளிரக் கட்டுயிலுணர்த்திடலுற்றான்.

(இ-ள்.) இன்மைதங்கிய ஒப்பற்ற அம்மாதை யாம்பார்த்து நாம் இலங்க
சுவடிவமாகின்றோம் நீ அதைத்தாங்கும் லுவுடைபார் வடிவமாவாயாக நீ இவ்
விடத்திருந்து வருபவர்களியாவருக்கும் அச்சத்தைத்தருகின்ற பாவமுழுவதை
யுமொழித்து முத்தியின்பத்தைத்தருகின்றசொருபத்தைப்பெறுவா யென்றோம்
அதைக்கேட்டு அம்மாத் முகமலர்ச்சிகொள்ளாதவனானான் நாம் யாதென்று
வினவ நடுவே சிறத்துச் சுற்றிலும் வெறுத்து அழகிய ஓரோகைகள் படரப்பெ
ற்று விளங்குங்கண்களையுடைய அம்மாத் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (௧௫)

எனையடைந்தவர்க்குப் பாதகம்போக்கி யின்பமாமுத்தில்குவதே
நினைவரும்விரத மென்றுயாரினிந்தே னினைந்ததற்கோரிடையுருக்
கனைகடலுலகிற் கலியினிளவாக் கடியபாதகம்பலபுரிவா
ரனைவருமடைவாரியானெவன்செய்கோவதைத்தையுறுதியாக்கென்றான்

(இ-ள்.) எனையடுத்தவர்களுடைய பாவங்களை யொழித்து சுமய
மான முத்தியைக்கொடுப்பதே நினைத்தற்கரிய வீரதமென்று யான் எண்ணியிரு
ந்தேன் அவ்வெண்ணத்திற்கு வீரோதமாக ஒலிக்கின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட
உலகத்தில் கலியுத்திலே அளவுபடாத மகாபாதகங்களைச் செய்பவர்களியாவ

ரும் இவ்விடம் வருகின்றார்கள் யான் யாதசெய்வேன் இவ்விடம் வந்தவர்களுக்கு முத்தியென்று தேவரீர் திருவாய்மலர்த்த வரங்கியத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டுமென்றான். எ-று.

(௩௬)

கன்னியையேதனை விரும்பினையதையே கடவுள் பலருமுன்னொருநாட்
மென்னிவந்திறைஞ்சிவேட்டனரவர்க்குத்தோலவியிலவ்வரங்கொடுத்தோ
யின்னிநியமிரத்தலாலுலகி லெத்துணைப்பாதகம்புரிந்து
மன்னிநிற்சாரி னவையெல்லாற்றி வந்தருவலிமுழுதனித்தோம்.

(இ-ள்.) காசிதேவியே நீயேதவிரும்பிக்கேட்டனையோ அதையே முன்
னொருகாலத்தில் பலதேவரும் நிறைந்தவந்து வணங்கிக்கேட்டார்கள் அவர்க
ளுக்குப் பழுதின்றி பவ்வரத்தைக் கொடுத்தனும் இப்போது நீயும் கேட்ட
லால் உலகத்தில் எவ்வளவு பாதகஞ் செய்துள்ளவர்களானும் உன்னைவந்த
ப்பார்களானால் அப்பாவங்களை பொழிந்து முத்தியைத்தருகின்ற வல்லகம்மு
ழுவது முனக்கே கொடுத்தோம் அஃதன்றியும். எ-று.

(௩௭)

அன்னியதலத்திற் பாதகமாற்றி யடைந்தவர்தமக்கதையறுப்பேன் [விற
றுன்னியிங்கமாந்து பாதகம்புரியிற் றுணிந்துயான் செய்வதென்னென்
பன்னியகால வயிரவர்தண்டம் பன்னியபின்புகீகொடுத்தி
மன்னியவளவா வினபினையென்றோ மற்றவன்கேட்டுளமமிழ்தான்.

(இ-ள்.) பிற தலங்களில் பாவஞ்செய்து இவ்விடம் வருவார்களானால்
அப்பாவங்களை நீக்குவேன் இத்தலத்திலிருந்து மகாபாதகங்களைத் துணிந்து
செய்வார்களானால் யான் யாதசெய்யக்கூடுமென்று கேட்டனையாயின் காலவர
வர் பாபத்திற்குத் தக்கதண்டனையைச் செய்தபின்னர் நிலபெற்றுள்ளதும் அள
வுபடாததுமாகிய முத்தியின்பத்தைத் தருவாயென்று கட்டளைவிட்டோம்
அதைக்கேட்டு காசிதேவி மனமமிழ்தான். எ-று.

(௩௮)

சிறந்தமாகாசி வாழ்நூட்பாவஞ் செய்நரைத்தெறுசலிவருத்து
மறந்தவாவனைய காசியுட்கலியு மனுருமேவெனினனாகாதா
ஹந்தசீவர்களாய் கிருந்துசெய்மறமே யுறுகலியாய்வருத்திடுமாற்
பிறந்தவக்கலியை மாற்றுவான்கால வயிரவப்பெரும்பெயர்த்தோன்றல்.

(இ-ள்.) மேலான காசிதலத்தில் வாழ்பவர்களுள் பாவஞ்செய்பவர்க
ளை கலியுருஷன் வருத்தப்படுத்துவான் தருமம்மீட்காத அத்தலத்தில் கலியுருஷ
ன்வருவானேவென்று (உமாநேவியே) கேட்பாரானால் கலிமாமாட்டான் அக்
காசியில் விடுக்கும் ஆன்மாக்கள் செய்யும்பாவமே கலியுருஷ ரூபத்தைப்பெற்று
துன்புறுத்தும் காலவரவக்கடவுள் தக்கதண்டனைசெய்து கலிவடிவங்கொ
ண்ட பாபத்தை நீக்குவன். எ-று.

(௩௯)

கஞ்சத்துச்சாம்பர் கலந்திடப்புகிதங் கவினமெனக்கையுளபொருளை
நெஞ்சத்துப்படிபின் மேலவர்கரத்து நேர்ந்திடல்கலந்திடப்புகிதங்

தஞ்சத்துக்கிடைக்கு மதுபலவினுக்குஞ் சாதனமாமதேமுத்தி
யஞ்சத்துகடையா யுணரெனத்தெரித்தா னருளுருவாகியபெருமான்.

(இ-ள்.) சாம்பாரற் சுத்தியெயின் வெண்கலம் பரிசுத்தத்தையடைவது
போல, கையிலுள்ள பொருள்களை மனத்திற்களங்கமில்லாத சாதுக்களுக்குக்
கொடுத்தால் ஆதரவான தெத்தகதியைப் பெறுவார்கள் அப்புண்ணியமே பல
வாயுள்ள சுகங்களுக்கும் காரணமாகும் அதுவே முத்தியின்பத்தைக் கொடுக்கும்
அன்னமபோலும் கடைபையுடைய உமையேதெரிவாராகவென்று திருவருள்வடி
வாகிய பிவபெருமான் திருவாய்மலர்த்தான். எ-று.

(௪௦)

காசிதேவி வரம்பெற்ற வத்தியாயம் முற்றியது.

நூல் அத்தியாயம். ௧௪-க்கு. திருவிருத்தம். ௩௮௪.

திருச்செற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

பதினெட்டாவது காமகலி வரலாறு றுரைத்த வத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காசிமடத்தை முகமலர்ந்தென் செய்தாளவட்கென்சட்டினித்தாய்ப்
பேசியருள வேண்டிமெனப் பிராட்டிபேட்ப வெநிறின்ற
வாசியிலும் காசிமாட் கறைந்தாயென் றுண்டென்று
வாசிமறையாக் கொண்டபிரான் வருந்துக்கூறற் தொடங்கினான்.

(இ-ள்.) தேவரீர் கொடுத்தவாத்தால், காசிதேவி முகமலர்ச்சிகொண்டு
பாதுகாரியஞ் செய்துள் அவளுக்கு என்னஉறுதி வாக்கியத்தைக் கட்டினாய்
ட்டீர். (அடியேனுக்குத்) திருவாய் மலாவேண்டிமென்று பார்வதிதேவியார் பே
ட்டி, அதேதோர்களை வரமுச்செய்தின்ற காசிதேவிபணிந்து என்னென்ற நின்ற
போது அக்காசிதேவிக்கு வாங்குநியகதை ஒன்றிருக்கின்றது. அதை உமை
யேகேளென்று வேதத்தைக் குறியையாகக்கொண்ட சிவபெருமான் விரித்துச்
சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று.

(4)

பேராத கேந்நிரமாய்ப் பிறங்குவின்பான் வசித்திடு
நீராதந்த மருளுடையார் தமக்கெகைட்டுஞ் செயிர்முழுதுஞ்
சாராதந்த வாங்கிப்பார் தமக்கெஞ்ஞான்றுங் கிடைப்பரிது
பாராதந்த வுறிற்றண்ட பாணிமதா ணையிற்றடுக்கும்.

(இ-ள்.) நித்தியராதத் தலவடிவாகவினங்கும் உன்னிடத்துவந்து வசித்தல்
மது கருணை நீங்காத அடியார்களுக்கே கிடைக்கும். மல்லாப்பாவங்கோயுஞ்
செய்து அகங்கார மேற்கொண்டவர்களுக்குச் சதாநலமும் வசிக்க கோரிடமா
ட்டாது. உலகத்திலுள்ள, பாவிகள் அநிசமாக வரத்தொடங்கினால் தண்டபா
ணிக்கடவுள் மதுகருணையிற்றற்றிக்க, வராது தடைப்படுவார்கள். எ-று. (2)

மன்னுகாசி நகர்வசித்து மறைபிடுமுக்கந் திறம்பிடுவோ
ருன்னுஞ்செயிரி ஓறவழுந்தி யுளையுமெய்யு மறப்படுவார்
பன்னுந்தவந்தால் போகத்தாற் பத்தியான்மற் றுணையடைவார்
மோன்றுங்கொடுப்பாதகமனைந் துங்குமைந்துமுத்தியடைவாரால்.

கஅ-சி/து காமகலி, வரலாறுரைத்த வத்தியாயம். 84௭

(இ-ள்.) மலைபெற்ற, காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்யப்பெற்றுஞ் (சிலர்)
வேதவிதிவழி பிழைத்தகுற்றங்களிலுழந்தி உணையும் பணையும் மறப்பார்கள் சிலர்
அத்தலத்தில் வசித்து வேதங்களை வெறித்துரைக்கத்தக்க தவத்திலும் யோ
கத்திலும் மெய்ப்பத்தியிலும் பழகி, அச்சத்தைத் தருகின்ற மகாபாதகங்களை
லாவற்றையு மொழிந்து மூத்தியடைவார்கள். எ-று. (௩)

முந்தபினது மான்மியங்கன் முழுதுங்கேட்டும் பாதாமே
நக்தவறிவி லாரொடிய நாகத்தழுந்தி யிடர்ப்படுவார்
சந்தமுதனீண் டிடப்பெற்றோர் தவாதவிருப்பி னின்னையும்
மந்தமடையா நம்மையும்பூ சித்துமுத்தி யடைவாரால்.

(இ-ள்.) முதன்மைபான் (காசிப்பதிபென்று பெயர் பெற்று விளங்கும்)
உன்னுடைய மகிமைகள்பாவும் கேட்டதிலும் பெரும்பாதகத்தைச் செய்யும்
அறிவில்லாதவர்கள் மகாபாதகங்களிலுழந்து (திர்க்காலம்) துயரமுறுவார்கள்.
சந்தமுதனீணை சம்பத்தை உடைத்தவர்கள், பேதிபாத பேரன்பினால் உன்
னையும் அழிவற்ற நம்மையும் பூஜைசெய்து மோட்சகத்தைப் பெறுவார்கள்.

என்றுபுல வெணையடைவா ரியல்புசிறிது தெரிந்தியெனக்
கன்றுசெறிக்கக் காசிமகள் கரைந்துவெண்ட மனையாதி
துன்றுபொருளி லாசையிலார் சுருதியொழுக்கத் தவருதார்
வென்றுயிளிர்நம் பேரருளே விரும்பாநின்ற மேன்மையார்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று நாம் தெரிவிக்க தலவடிவாகிய வெண்ணிடம்வந்து
வசிப்பவர்களுடைய தன்மைபைச்சிறிது தெரிவிப்பீரென்று வனையலணிந்த
கைகோயுடைய காசிதேவியியை வேண்டுகொள்ள, வீழுதலாக நெருங்கிய
பொருள்களில் ஆசையல்லாதவரும் வேதவிதிலில் தவறுதல்கும், நிவிரையை
வென்று வினங்கத்தக்க மீது பெருங்கருணையையே விரும்புகின்ற மேன்மையு
டையோரும். எ-று. (4)

அளவாரமது தலங்கடொறுஞ் சென்றுபோற்ற மார்வமுளா
ரளவாமேன்மைத் தீர்த்தங்க ளனைத்துமாடி யமர்தருவா
ரளவவருள்சா னம்புரணங் களனைத்து மாய்ந்திடுவா
ரளவரத்தவத்தாற் பணிபூண்ட ரடிமைசெய்வா ரிவர்கண்டாய்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத மதுதலங்கடொறும்போய் துதிக்கும் விருப்பமு
டையவரும், அளவில்லாத மகிமையுள்ள தீர்த்தங்களெல்லாவற்றிலுஞ் சென்று
ஸ்வராஞ்செய்பவர்களும், அளவுபடாத திருவருள்வடிவாயுள்ள புரணங்களை
லாவற்றையும் ஆராய்பவரும், அளவில்லாத தவத்தினால் (நமக்கு ஆஸிமுதலிய)
பணிவிடைசெய்பவர்களும், அகத்தடிமைசெய்பவரும் ஆகிய இவர்களுல்லாம்
காசிதேவியாகிய உன்னிடத்துவந்து வாசஞ்செய்வதற்குரிய ராவார்கள். எ-று. (5)

இன்னும்புகல்ப் படுகதையொன் றினிமேனடப்ப தயுகேட்டி முன்னும்விதர்ப்ப நாடாரு முதல்வன்வீர சேனனெனப் பன்னம்பெயரா னெஞ்ஞான்றும் பத்திரித்தை யிகவளர்ப்போன் மன்னுமனையா னமைச்சர்முதன் மற்றோர்களுமத் தகையினரே.

(இ-ள்.) இனிமேல் கடக்கப்போகிற கதை ஒன்றிருக்கின்றது அதைக் கூறுவேன் கேட்பாயாக. (எவருஞ் சிந்திக்கத்தக்க விதர்ப்பதேசத்தை அரசாசுழி செய்யும் வீரசேன மஹாராஜனென்பவன் கம்மிடத்து அன்பையும் விசுவாசத்தையும் அதிகமாகச்செய்பவன். அவ்வரசனுடைய மத்திரி முதலாயினோரும் அது போல, கல்லொழுக்கமுள்ளவரேயாம். எ-று.

அனையன்முனிவர் சிலரடைய வன்பிற்போற்றி யடிமணிந்து புனையவிளங்கு கம்பகவன் பொலியுந்தலமெத் தலமாகும் வினையிருந்தி ருரைத்தருள வேண்டுமெனவம் முனிவராக கணையும்குழ்சா தலமனைத்துந் தருதியிது தெரிந்துரைப்பார்.

(இ-ள்.) சில முனிவர்கள் அவ்வீரசேன மகாராஜனிடத்துவர. அவர்கள் பாதங்களில் அன்போடு வணங்கித்துகித்து அன்பு செய்பவர்களுக்கு அருள்பெற்ற கமது சிவபிரான் வீற்றிருக்கின்ற தலங்களுள் வினக்கமாக இருப்பது யாது கூர்ந்தபுத்தியுள்ள பெரியோரே உரைத்தருளவேண்டுமென்று கேட்க, அம்முனிவர்கள் பெரும்புக்குள்ள தலமறிமமகனெல்லாவற்றையுஞ் சிந்தித்துத்தெரிந்து இதைச்சொல்லத் தொடங்கினர். எ-று.

மன்னுவீர சேனாகேண் மறையுமுணர் கம்பகவன் முன்னுவின்ற பெருங்கலை னனந்தமென்று மொழிந்திவொ ரன்னுவந்துட் கலையொன்றோ டமர்வா னவிலதலங்களினு மென்னுமுரைப்போ மற்றுமுள கலையோடமர்வா னெழிற்காசி.

(இ-ள்.) வீரசேன மஹாராஜனே கேட்பீராக வேதங்கள்ால் அறிப்பபடாத கமது சிவபெருமானுடைய மறிமையுள்ள கலைகள் சிந்திக்கத்தக்க அனேககோடியென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். எல்லாத் தலங்களினும் அக்கடவுள் ஒவ்வொருகலையுடன் வீற்றிருப்பார். அழகிய காசிப்பதியில் எல்லாக்கலைகளோடு மெழுந்தருளியிருப்பார். ஆதலால் அக்காசிப்பதியின் மகிமையை நாங்கள் யாதென்று கூறுவேம். எ-று.

ஆயிறத்தார் காசிகை ரொன்றேயதிக மத்தலத்தே மேயடுருமி கீடயா தேவன்வடிவம் விளங்கியெழும் பாயபுகழத் தலம்வசிப்போர் பாவமனைத்து மொழிந்துயர்வார் தூயவதன் ருரைப்பரிதா லென்றுசிலசொற் தனர்முனிவர்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் காசித்தலமே மேன்மையுடையதாகும். அத்தலத்திலுண்டாகிய கிருமிதே முதலிய எல்லாச்செய்துக்களும் மஹாதேவர் வடிவமாக

விளங்கும். பாவியபுகழையுடைய அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் பாவமுமுதும் கீங்கி உயர்வையடைவார்கள் பரிசுத்தமுள்ள அத்தலமறிமையைச்சொல்லாதற்கரிதாமென்று முனிவர்கள் சிலபாகத்திற் கூறினார்கள். எ-று. (௧௦)

அன்னபொழுதே காசிகை ரடையுமவஞ்சை யுடையானும் மன்னுநிருத்தா னவனுட்டு வாழ்க்கையுடையா னொருதாசி கன்னர்மனத்தாள் காமகலை யென்றுநவிலு நாத்தாள் பன்னவரிய காசிகைர்ப் பழமான்மியங்கள் சிலகேட்டு.

(இ-ள்.) அம்முனிவர்கள் கூறியபொழுதே காசித்தலத்திற்குப் போகவேண்டுமென்ற ஆசையுடையவரு அய்வீர சேனமகாராஜனிருந்தான். அவ்விதர்ப்பதேசத்தில் வாழ்கின்ற ஒருதாசி, காமகலையென்று சொல்லத்தகும் நாமகாணமுடையவா கல்லமனமுள்ளவன் உரைப்பதற்கரிய அருதித்தலமாயிடு காசிப்பதியின் மகிமையில் சிலநிறைத் தேர்வியுற்று. எ-று. (௧௧)

என்றுகாசி கர்புகுவோ மென்றுகாசி ககர்வசிப்போ மென்றுகாசி ககர்குழுவோ மென்றுகங்கை யாடிடுவோ மென்றுவிசவே சகாத்தொழுவோ மென்றுசிவபுண் ணியத்துயர்வோ மென்றுபிரவித் துயரொழிவோ மென்றுகருதி யேக்குறுவாள்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தை என்னைக்குப்போவேன். அந்நகரில் எப்போதுவசிப்பேன் அக்காசியை என்னைக்குப்பிரதக்ஷணஞ் செய்வேன். கங்காதிர்த்தத்தில் எப்பொழுது ஸ்நானஞ்செய்வேன் விசுவநாதரை என்னைக்கு வணங்குவேன் சிவபுண்ணியங்களால் எப்போது மேன்மையடைவேன் பிறவித்துயரத்தை என்று கீங்கப்பெறுவேன் இவ்வாறுகக்கருதி யேக்கத்தையடைவான். எ-று. (௧௨)

அனையகாம கலையொருநா ளரத்தாரொடுஞ்சொல் லாதெழுந்து துனையவொருகா சியையடையத் துணிந்துமுனிவர் விடைபெற்றுப் புனையவொளிர்பொன் முதற்றானம் பொற்பார்மறையோர் கொளக்கோ கணையபொழில்குழ் திருக்காசி நகரனேக்கி வழிக்கொள்வாள். [இத்து

(இ-ள்.) அவ்வண்ணமுள்ள காமகலை ஒருதினத்தில் வீட்டிலுள்ளவர்க ளோடுஞ் சொல்லாமல் வினாவாக எழுந்து ஓப்பற்ற காசித்தலத்துக்குப்போக நிச்சயித்து அத்தலத்தின் மகிமையைப்போதித்த முனிவர் அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு வினக்கமுற்ற பொன்முதலிய தானப்பொருள்களை சாஸத்திர உணர்ச்சி யால் அழகுறவயத்த பிராமணர் விரும்பிக்கொள்ளும்படி கொடுத்து தேன்றுவிக்கின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த காசித்தலத்திற்குப்போகும்படி வழிக்கொண்டன. (1)

ஆறுகடக்கத் துணிந்தாளா யைந்தாறடிவைப் புளப்போ தூறுமெடுத்த பவப்பாவ மொன்றுசிலலா தொழிந்தகலு மேறம்புகழ்மாப் பெருங்காசி யெய்தலொழுந் பலபவத்துச் சேறுங்கொடிய பாவமெலாந் தேய்ந்துமாய்ந்து சிதைதருமால்.

(இ-ள்.) வழிகடக்கத்துணிந்து காலெய்க்கினைத்தந்தித்தாறுபுடைத்தபோது, பிறந்தகாட்டொடுத்துச் செய்தபாவங்கள் கிழிவிட்டன. இவ்வுருபி வசித்தற் றெடமாகிய பெரும்புதமுள்ள காசிப்பதியை அடைந்தமாத் திரத்தில் பல்பிறவியி லுஞ்செய்த கொடுப்பாவங்கள் யாவும் ஈரத்தையடைந்தன. எ-று. (கச)
வள்ளங்கவற்றும் பூண்முலையாள் வயங்குதாசி பெய்துதலு முள்ளங்குளிர மெய்குளிர வேரங்குமணிகளின் னிகைமுழங்கி கள்ளமகல மறையோடுகுக் கையினுளவெ லாங்கொடுத்து விள்ளமுடியா விரத்தியளாய் விரும்பிபாங்கோ தலைமறிந்து.

(இ-ள்.) தங்கவண்ணத்தை யடைவித்து ஆபரணங்களையணிந்த குங்க ளையுடைய அக்காமகலை விளக்கமுற்றகாலெய்யடைந்தபோது மனோதாப நீங் கவும் சீரவ்ருளியவற் றேலரன் மலிகர்ணியையில் ஸகாஞ்செய்து களங்கத் தை பொழிக்கும் பிரமணர்களுக்கு கையிலுள்ள வெல்லப்பொருளையுந் தர னஞ்செய்து சொல்லாடற்காத விரத்தியுடையளாய் விருப்பமுன் தலைமொட் டையிடக்கொணிந். எ-று. (கஊ)

மந்தாகினிவண் புன்னமுத்தி வயங்குநீறு கண்மணியோ டெந்தாநின்ற விருப்பினணிந் துலவாவன்பு தலைமொள்ள முத்தாகமது தரிசனமு மூவாயினது தரிசனமுஞ் சந்தர்வனமென் முலைத்தோகாய் தவிராதாந்மி வறுவாள்ளல்.

(இ-ள்.) ஞானவளத்தைத்தருநின்ற கங்காதிர்த்தத்தில் முழுது ளுளியை யுடைய விழுதி உருத்திராக்ஷத்தை அதிகரிக்கின்ற அன்போடு தரித்து பேறிபாத பத்தியுடன் கம்மையும் உன்னையுந் தரிசித்துச்சந்தனக்கோலத்தையணிந்த அடியை குசங்கையுடையமாதே இவ்விமயங்களைத்தவிராதுசெய்தவருவாள்ளான். எ-று.

திராவருளி னெனைக்காத் தி தேவதேவ மந்தேவ போர்தொளிரித் தலத்தமரப் பெருகுஞ்சிறந்தை யிங்கொடுத்தி யாராவமுதே பெனத்துதிப்பா னமுவாள்அமுலா னனைப்பாணொன் றோராதெழுந்து கம்புபரிவா னுருகியுருகிப்பாடுவாள்.

(இ-ள்.) நீலகாக்கருணையால் அடியெனைப் பாதுகாப்பாப்பாடுதவர்களுக் குத்தேவராயுள்ள மஹாதேவனோ, ளுளிக்காத காலத்தலத்தில் காண்வரிக்க அதிக சிரத்தையைக் கொடுப்பிராக அளவுபடாத சுகத்தைத்தருகின்ற தேவாமிர்தம் போன்றவனோ என்று துதிசெய்வான், பிரிவுநெரிட்டால் பாதுசெய்வெனென்று அழுவான், சோர்ந்து விழுவான், பின்னர் களைசெய்வான், ளுன்றுஞ்சிந்தியாதெழு த்து ஆடுவான், கம்மவிளைந்து கனிந்துருகிப்பாடுவான். எ-று. (கங்)

சொற்றவீர்ப்புப் பாமாண்ம சொருபமான விலிங்கத்தை முற்றவுணர்ந்தே னைந்தியோ சனையாள் மொழியடை முற்றவொருயோ சனையாமென் னுரைப்பாளிதையா னடைந்தமையாற் பெற்றபேறு சொற்பாற்றோ வென்றுபெரிது பேசுவான்.

(இ-ள்.) இத்தலத்தில் பாமாண்ம சொருபமாக எழுந்தருளியிருக்கின்ற விவழிந்ததனியல்பை முழுவதுமறிந்தேன். துன்புபோசனை, னீளமும், ஒரு யோசனா பகலமுமாக உன்னதென்று கூறுவான். இதை யான் சமீபித்தத் தரி சித்தமையால் கானடைந்த பிரயோசனத்தைச் சொல்லக்கூடியதோ வென்று மிகவு மெடுத்தாடிப்பாள். எ-று. (கச)

தீயபுரியும் பாதகர்களுள் செகமோமோமும் புதமுதாசி யாயதலத்தை யடைவீரோ வரிபாதிபர்க ளுபாதிக்க. மேயவிசுவ நாந்நடி விரும்பித்தொழுநேத் தெடுக்கிரோ ஞாயபுரிந்து கிற்பிரோம் னுயருண்டாமோ வெனச்சொல்வாள்.

(இ-ள்.) கொடுமைப் புள்ளவர்களைச் செய்யும் பாதகர்களைச் சத்தலோ கத்தீர்தும் துரிக்ஷிப்பெற்ற கச்சியென்றதலத்தைச்சேர்வீர்களாக. விஷ்ணுமுத லாகியதீவர்களுக்கே உபாசனைசெய்ய விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவ நாதருடைய பாதங்களில் அன்புவைத்துவணங்கித் துதிப்பீர்களாக யரிசுத்தமாயிவ சந்தருமங்களைச்செய்து அத்தலத்திலிருப்பீர்களானால் உங்களுக்குத் துயரமு ண்டாருமோவென்று கூறுவான். எ-று. (கஊ)

காமாலையிவ் வாறெழுடல் கண்டுநீயோர் முனிவர்குலத் தாமரநுமபூய் குழன்மாதாய்ச் சூசையெனும்போர் தாக்கிமிச வேம்மசிந்திவாண் முன்புகுளா யினையயீயார் பெயரென்னை நாமமெதுமின் தேயத்திற் கெனநீவினவ வவனவில்வாள்.

(இ-ள்.) காமகலையினுந் தாசி இவ்வாறு கன்னடையிலிருப்பதை நீயறி த்து பிராமணர்குலத்திற்பிறந்த மலரணிந்து விளக்கமுற்ற கல்ல அளகபாரத்தை யுடைய கன்னிகையடிவெடுத்துகூசையென்னும் பெயர் பூண்டு பேரின்பத்தை விருப்புலிற்ற அக்காமகலை முன்னே பிரசன்னமாகி இவ்வாறு தவருசெய்தின்ற நீயார். உன்பெயர்என்றே உனதுதேசம் ஏது என்று நீகேட்க அவன்கூறுவான்.

செய்யநெறிசே ரொருவிதர்ப்ப தேயமவாழு மொருதாசி வெய்யாம சலையென்று விளம்புவாரெம் கொருளமம் [ழிக் போய்யவாவிப் புன்னெறிபோய்ப் புரிந்தகொடும்பா தகங்கொ டுய்யவினைய கருகிக் கும்மேனுள்ள துதிவென்பாள்.

(இ-ள்.) சன்மார்க்கத்தை யுடையோர் தங்கிய நுப்பற்ற விதர்ப்பதேசத் தில் வாழுநின்ற தாபொகிய என்னை கொடியகாமகலையென்று சொல்லுவார்கள் போய்ப்போகங்களை விரும்பிக் கொடுத்தொழிலைச் செய்ததனால் வந்த மஹா பாதகங்களெல்லாம் விலகி கான்பிழைக்கும் வகையாக இக்காலத்தலத்தை யடைந்தேன் இதுவே உன்மையாமென்று கூறினன். எ-று. (கங்)

என்றபொழுது பருவமுட னெழிலுமலாய்தாய் குலதரும மொன்றவியற்றாய் தலைமறித்திக்குறுதருமோ வென்பாய்நீ

கின்றவிலையா வையுரியோ கிலையாமோன்றே கிலையாக
கன்றவாவினேன்பழுதோ கங்காய்புகலென் தவள்புகல்வான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சொன்னபோது பவ்வனமும் அழகும் வாய்த்திருக்கி
ன்ற நீருலாசாரகையை நடவாது தலையை முண்டிதஞ் செய்துகொண்டு
இவிடத்திருப்பது கிலையாமாவென்று கூறப்போகின்றனை உன்னதுபோல் கா
ட்டுகின்ற பவ்வனமூகலியவைகள் கிலையாமோ சூப்பற்றபொருளாகிய முத்தி
யொன்றே கிலையாகுமென்றுமதித்துஅந்நன்மையை விரும்பினேன் அவ்விருப்பத்
தீதாருமோ நீ சொல்லியருள்வா யென்று அக்காமகலை சொல்லப்போகின்றான்.

இந்தநகரம் கண்டனையே யிறும்பூதென்னே யுனாயென்பா
யந்தமில்லதா யைந்துருளோ சத்தினளவாய்ப் பாமாண்ம
சந்தமுளதா யொளிரிலிங்கம் தனைக்கண்டேனென் தவளநாப்பான்
முந்தவதற்கு நினக்குமவேற் துமையென்மொழிதி யென்பாய்நீ.

(இ-ள்.) இத்தலத்தைத் தரிசித்தனையே யாது ஆச்சரித்ததைக் கண்டனையே
யென்று கீகேட்கப்போகின்றனை. லயமில்லாததாய், பஞ்சக்குளோச தூரத்தள
வும் வியாபித்ததாய், பாமாண்மசொருபமாய், விளங்குகின்ற இலிங்கத்தைத் தரி
சித்தேனென்று அவன்சொல்லப் போகின்றான். காணப்பட்ட அவ்விலிங்கத்தைக்
கும் உனக்கும் பேதம்பாது சொல்லாயென்று கீகேட்பாய். எ-று. (உ-ஈ)

யானுமெனது மிருப்பனவு மெனக்குமதற்கும் பேதமே
தேனுங்கனியும் பொருமொழியாய் தீயவவைநி தறிப்பேதந்
தானுமுளதோ பாம்வேறு தாம்வேறென்று கருதுவார்க்
கூனுந்தொலையா துறவளரு மொழியாதொருகா லமுந்துக்கம்.

(இ-ள்.) தேனையும் முக்கனியையும் மொத்த வசனத்தையுடைய அம்மே ஆ
ன்மாவாகிய எனக்கும், தேகமுதலிய பிறபொருளுக்கும் பேதமாகும் பிறபொ
ருளை எனதாகப் பற்றுமின்ற கொடுமைகீங்கினால் பேதமிருக்கின்றதோ அபேத
மேயாம் பிரமம்வேறு, தான்வேறென்று நினைப்பார்க்குப் பிறவி அதிகரிக்கும்
துயரமும் ஒருக்காலும் கீங்காததாகும். எ-று. (உ-ச)

அறிவிறசெறிந்தோ ரிப்பேத மறைவாடைவா ரபேதமே
செறிவிற்கருதிச் சிவதான தீர்த்தம்பயில்வா ராவொர்
முறிவிற்கொடும்பா தகலீங்கி முத்தராவா ரென்றுணாத்துக்
குறிவிற்புருவத் தாய்நீயா ரென்பாளுள்ளம் குவிர்த்துநீ.

(இ-ள்.) அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்கள் இப்பேதவாக்ஷத்தைக்கூறுந்
கள். அபேதானுபவத்தை படைவார்கள். எல்லாவற்றையும் பிரமருபமாக மதி
த்து உத்தமதானங்களைச் செய்வார்கள் சிவாலயத்தைத் தரிசிப்பார்கள் சிவதீர்த்
தங்களுக்குப் போவார்கள் ஸ்காராஞ்செய்வார்கள் மகாபாதகங்களை நீக்கி முத்தி
படைவார்கள் என்று காமகலை என்பவன் கூறி வில்லினென்போலும் வளைந்த புரு
வத்தையுடைய அம்மையே கீயாரென்றுகேட்பான். கீமாமறிந்து, எ-று. (உ-ஊ)

கஅ-வது காமகலை வாரலாறுணாத்த அத்தியாயம். 833

சொரபய வரதகாந் திகழப்பதியிறா கவையொடு
பாராய்கருணா சொருபமாய்க் காட்டுகொடுப்பாய் பார்த்தவனா
நோய்வணங்கித் துதிபுரிவா னினனுவிரதம் கண்டிராவி
யாராய்தாவந் தேனென்று சொல்லியருளி யகலுவாய்.

(இ-ள்.) உலகத்தாரால் ஆராய்ந்தறியப்படுகின்ற கருணையே வடிவமாகிச்
சிறந்த அபயவரதங்களுள்ளைகளோடு பதினாறுவடிவமுடைய சுந்தரமுள்ள பெ
ண்வடிவமாகி காசுபிரதப்போகின்றனை அக்காமகலைபார்த்து. முறையாகவணங்
கெத்தோத்திரஞ்செய்வான். உனது நல்விரதங்களைக்கண்டு இரக்கமுற்று ஆராய்ந்
தருவாதேனென்றுசொல்லி மறைந்துவிடப்போகின்றனை. எ-று. (உ-க)

பத்திமுதிர்ந்த காமகலை பன்னாவிவ்வா நங்கமர்ந்து
சித்திதருமக் தாவினிரீ ராநகமைபுஞ் சேவித்துப்
பொத்தியிருந்த பந்தமெலாம் போக்கிரம்மோ டொன்றரு
முத்தியடைவா னென்றுணாத்தான் முத்தர்புகழ் முழுமுதல்வன்.

(இ-ள்.) சிறந்த அன்புள்ள காமகலை நெடுகான் நல்ல நியமங்களோடு அக்
காடுப்பதியிலிருந்து அஷ்டசித்திகளையுந்தருகின்ற கங்காதீர்த்தத்தில் முழுநி
மைத்தரிசித்து மூடியிருந்த ஆணவாதிபந்தங்களை யொழித்து, நம்மோடு அபே
தமாகக்கலக்கின்ற முத்தியடையப் போகின்றாளுென்று பெரியோர்களால் புகழத்
தக்க சர்வபரிபூரணாகிய வெவிரான் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ-று. (உ-ஈ)

கணாந்தவார்த்தை செவியெற்றுக் கைகள்ருவித்துக் கர்சிககள்
வினாந்துநடந்து தன்னிருக்கை மேவியமர்ந்தான் மலைமடந்தாய்
இனாந்தகடல்கூழ் நிலவலயத் தினையகாசித் திருநகரம்
புனாந்தகரு மொன்றுளதோ வென்றுணுமையு மகிழ்பூற்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு கட்டளையிட்ட வெவிரான் திருவார்த்தையைக் காசி
தேவிகேட்டு திருகரங்களையுங்குவித்து வினாவாக நடந்துபோய் தனது வாசஸ்
த்தானத்தில் விரும்பிவசித்தான். இமாசலராஜகுமாரியே ஒலிக்கின்ற கடல்கூழ்
ப்பெற்ற பூமியில் இத்தன்மையாகச்சிறந்த காசித்தலத்திற்குச் சமானமஹிமை
யுள்ள தலம் ஒன்றிருக்கின்றதோ வென்று திருவாய்மலர்ந்தனர். உமாதேவியுங்
களிசூர்த்தனர். எ-று. (உ-அ)

காசிககொன் றொருநல்லுங் கங்காநதியென் றொருபுனலும்
பேயிடங்கா விகவேச னென்றுபெயர்கொ ணொருதேவும்
வாசியருள்வா னெப்போது நன்னியிருக்க வறியாது
கேகோ லாமமுந்தித் திரிவாரொனமீட் டிஞ்சொற்றான்.

(இ-ள்.) காசிப்பதியென்று ஒருதலமும், கங்காநதியென்பதே ஒரு தீர்த்த
மும், சொல்லக்கூடக்கூடா மஹிமைபுள்ள விசுவகாதொன்றை பெயர்பெற்ற
ஒரு தேய்வமும் மோகூடாபந்த யருளும்படி எக்காலத்திலும் நிலபெற்றி

ருக்க இவ்வுண்மையினையறியாது ஜீவகோடிகள் இழிந்த காகமெல்லர்வற்றிலு
மழுந்தித்திரிகின்றார்களென்று சூதமஹாமுனிவர் மேலுஞ் சொல்லத்தொடங்கி
னார். எ-று. (௨௯)

என்றுசூத முனிமுனிவி லெல்லாமுனிவ ருங்கேட்ப
நன்றுநவின்ரு நவருவந்து நன்றாயிருந்த திக்காசி
யொன்றுமகிமை யின்னுந் புரையாக்குறையு முரைத்தருடி
கன்றுதலைநீர் தரவென்று கரைந்தார்முனியுங் கட்டுரைக்கும்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சூதமுனிவர் களிப்புள்ள சமஸ்தமுனிவருங் கே
ட்கும்படி செவ்வையாகக் கட்டினையிட்டனர். அம்முனிவர்கள் விரும்பி இக்காசி
யின் மகிமை கிறப்பாகவிருக்கின்றது. இன்னும் இது மகிமையைத் தேவரீர் திரு
வாய்மலர்ந்து எங்கள் மனோவருத்தத்தைத் தணித்தருளவீரென்று பிரார்த்தித்த
னர். அதைக்கேட்ட சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (௩௦)

காமகலை வரலாறுரைத்த வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் ௧௮-க்கு திருவிருத்தம். ௬௬௭.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தொன்பதாவது விசேஷனார் முத்தி
பெற்ற அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காசிமாநியங் கேட்டுக்கூற்தில்லைத்
தாசிரியாவிதர்ப்ப நன்காண்டிடுந்
தேசினுள்விட சேனனென்னுமன்ன
மூசமவாழ்க்கை துறக்கமுயன்றான்.

(இ-ள்.) விதர்ப்பதேசத்தை விதியாக அரசாட்சிசெய்யும் அழகுள்ள வீர
சேனமகாராஜன் கருத்தன மகிமையைப் பேரியோரால் கேட்டு மனத்தில் நீங்
காது வைத்திருந்தானால் நாகாலிசுகவடிவமாக வியாபித்திருக்கும் உலகவா
ழ்க்கையைத் துறக்கும்படி முயற்சித்தான். எ-று. (௧)

மானமிட்டுப் படைந்தனெனுப்பி
சேனனுக்குத் திருமுடிசூப்பின
னானதன்மனைப்பிரளாடுமன்பொடு
முடிநீக்கவி முத்தியுற்றான்.

(இ-ள்.) பெருமைபெற்றந்தேசனென்னும் குமாருக்கு மகுடாபி
ஷேகஞ்செய்தது திருமுடிவாழ் அரசாங்கம்படிசெய்துமனதுக்கொத்த மனை
யாளோடும் புறப்பட்டுப் பிறவினை யொழிக்கின்ற காசிப்பதிக்கு அன்புடன்வந்
துசேர்த்தான். எ-று. (௨)

வருணமூழ்கினன் வண்டிகழக்கேசுவன்
நிருமான்சென்று திகழ்தர்ப்புசிந்துப்
பரததீர்த்த முருகிடுபபகற்
கரீசிலாமணி கன்னிகைமூழ்கினான்.

(இ-ள்.) வருணசங்கம தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விபர்பித்த புகழை
யுடைய கேசுவன் சந்தியிற்சென்று அறிவுவினங்கப் பூசைசெய்து பின்னர் பா
ரததீர்த்தத்தில் முழுவி உக்கிரகாலத்தில் களங்கமற்ற மணிகாணிகையில் ஸ்நானஞ்
செய்தான். எ-று. (௩)

மன்னுழிர்விசு வேசர்முடிப்பத
மன்னபூணி யம்மைநிவடி.

புன்னியேத்தியொண் மாதவர்கேசவர்
பொன்னடித்துணை யும்புகழ்ந்தேத்தினான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற சிறப்புவாய்ந்த விசுவநாதருடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளையும் அன்னபூரணத்தாயார் பாதங்களையும் சிந்தித்துத் துதித்து ஒளியுள்ள ஆதிகேசவருடையவும் பெரியோர்களுடையவும் பொன்போன்ற திருவடிகளை வணங்கித்துதித்தான். எ-று.

(சு)

அன்னதான மருங்கல தானநம்
சொன்னதானந் தொகுபுகத் தானமு
னென்னதானமும் வேதியர்க் கீந்தனன்
கன்னதானக் களிறுடை யண்ணலே.

(இ-ள்.) மதகீர் பெருகுமின்ற கன்னத்தையுடைய யானையை நடரத்தும் வீரசேனவரசன் வேதமறிந்த பிராமணர்களுக்கு அன்னதானத்தையும் அரிய பூஷணதானத்தையும் சுவர்னதானத்தையும், உடட்டமான கோதானத்தையும் மற்றுமுள்ள எல்லாத் தானங்களையுஞ் செய்தான். எ-று.

(இ)

பொறி யடக்கிப் புகலும் புலனொரு
நெறிநடத்தி நிகழ்தரு மன்னவ
னறிவினிங்கு நமர்தருநாளையிற்
குறிகொள்காம கலைவந்து கூடினான்.

(இ-ள்.) தத்தம் வழிகளிற் செல்லாது இந்திரியங்களையடக்கி அறிவை விதிவழியே நடத்தி விளங்குகின்ற வீரசேனமஹாராஜன் அறிவாலுயர்ந்த சாதுக்களோடு இவ்வாறு வகிக்கும்போது முத்திலகூழியத்தில் மாருதகாமகலையென்பவன்வந்து கண்டான். எ-று.

(சு)

வந்தகாம கலைதனை மன்னவன்
சந்தமார்தவக் கோலந் தெரிந்துதான்
முந்தவேயுப் சார மொழிந்தன்
னிந்தநாளிவ னென்செய்கின் றாயென்றான்.

(இ-ள்.) தன்னிடம்வந்த காமகலையினுடைய அழகுநிறைந்த தவக்கோலத்தை வீரசேன மன்னவன்பார்த்து மேலான உபசாரவார்த்தைகூறி இந்தலத்தில் இப்போது யாது செய்கின்றனை யென்றான். எ-று.

(எ)

பத்தியோடென் பகிக்குப் புணிசெய்துஞ்
சித்திசாலவி முத்தந் தெரிசித்தும்
புத்திமேவும் புராணங்கள் கேட்டுமொண்
முத்திமேவ முயலுகின்றே னென்றான்.

(இ-ள்.) அன்போடு என்று நாயகனுக்குத் தொண்டிசெய்தும், மோட்ச சித்தியைத்தருகின்ற காகியைத்தரிசனஞ்செய்தும், விவேகத்தை விளக்குஞ் சிவ புராணங்களைக் கேள்வியுற்றும், அருள்விளங்குகின்ற முத்தியைப்பெறுவதற்கு முயற்சிக்கின்றே னென்றான். எ-று.

(அ)

கக-வது வீரசேனன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம். ௪௬௪

என்றபோது விதர்ப்பத் திறையவ
னென்றநின்பதி யாருறு பெருவ
னன்றவாவின னானவில் வாயெனக்
கன்றவின்றி யக்காம கலைசொல்வான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சொன்னபோது விதர்ப்பதேசாதிபதியாகிய வீரசேனவரசன் உனக்குத்தகுந்த நாயகன்யார் அவர் நாயகரணம்யாது அதைக்கேட்க விரும்பினேன் தெரிவிப்பாயென்று கூற. மனோவருத்தமில்லாத காமகலை கூறுவான். எ-று.

(சு)

அன்றவேதமு மாகம மும்பயன்
ரோகுறமேவு புராணமுஞ் சொற்றவ
னென்றகாதவி னெங்கு மிருப்பவ
னாரமுள்ளத் தொதுங்குத லில்லவன்.

(இ-ள்.) பொருள் நிறைந்த வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் சரியை யாதிபயன்கள் தோன்றத்தக்க புராணங்களையும் திருவாய்மலர்ந்தவர். உண்டாகிய பேரன்புடன் எவ்விடத்து நிறைந்திருப்பவர். ஆராய்ந்தறியும் உள்ளத்தைப் பிரியாதுவசிப்பவர். எ-று.

(சு)

அளவிலாற்றல னுன்றவர் சொற்றிடு
மளவினமத் தனன்பர்க் கெளியவ
னளவில்சீர்த்திய னற்புதன் சிற்பா
னளவிலாத குணங்க ளமைந்தவன்.

(இ-ள்.) அளவுபடாத வல்லமையுள்ளவர் பெரியோரால் எடுத்துரைக்கத் தக்க அனந்த நாமங்களையுடையவர் அன்புசெய்திறவர்களுக்கு எளிமையானவர் அளவிறந்த புகழுள்ளவர் ஆனந்தமேவடிவமாயுள்ளவர் ஞானநீங்காத பரப்பிரமமாயுள்ளவர் அளவுபடாத உத்தமகுணங்களுள்ளவர். எ-று.

(சு)

பெண்டிபிள்ளையிற் பெட்டவர் காண்கிலான்
கண்டுநேர்மொழிக் கன்னியோர் பாகத்தான்
விண்டொற்றொழு விச்சவ நாதனே
யண்டுமென்பதி யென்றறைந் தாளரோ.

(இ-ள்.) மனைவிமக்களிடத்துப் பிரியம்வைப்பவரால் காணப்பட்டாதவர். கற்கண்டினைப்போலும் மதாரம்வாய்ந்த வார்த்தைகளையுடைய உமாதேவியாரை வாமபாகத்திலுடையவர் விஷ்ணுதேவரால் வணங்குதற்குரிய விசுவநாயகரோ எண்ணப்பிரியாத பத்யென்று கூறினான். எ-று.

(சு)

மன்னுள்ள மகிழ்ச்சி யுடையது
யன்னனைத்தெரி வாரொவ யாயிழாய்

காசு-அ. காரிகரியம்.

நன்னரோதுக வென்றன னன்றென
கன்னன்மென்மொழிக் காமகலை சொல்வார்.

(இ-ள்.) கேட்ட அரசன் களிப்படையும் உள்ளத்தினையுடையனும், அம் மஹாநாபாவனைத் தெரியத்தக்கவர்கள் யாவர் ஆராய்ந்த ஆபரணங்களணிந்த காமகலையே நலமாகக் கூறுவாயாக வென்றனன். கரும்பின்ன இரதம்போலும் மதுரவாக்மியங்கையுடைய க்காமகலை நல்லதென்று சொல்லத்தொடங்கினன். எ-று.

(கௌ)

வேதந்தி விடாதுகைப் பற்றினார்
போதவாகமம் புந்திதெளிந்தார்
ரோதவாய்ந்த புராணங்க னேர்பவர்
தாதமார்க முதலிய சார்பவர்.

(இ-ள்.) வேதங்களிலே விதித்தவிதையைத் தவறாது நிறுத்திப்பவர்களும் அறிவேவடிவாகிய ஆகமங்களை புத்தியிற் றெளித்தறிபவர்களும் பாராயணஞ் செய்தற்குரிய பதினெண் புராணங்களையும் ஆராய்பவர்களும் தாசமார்க்கமுதலியவற்றையடைபவர்களும். எ-று.

(கச)

சிவதலங்க டொறுஞ்சென்று போற்றுவார்
சிவனியற்றிய லீலை தெளிபவர்
சிவனையாதரிப் பார்க்கன்பு செய்பவர்
சிவனன்னாமஞ் செவியின் மதிப்பவர்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற தலங்கடொறுஞ்சென்று வணங்குவோரும் சிவபெருமான் செய்ததிறுவியாடல்களைத் தெளித்தறிபவர்களும் சிவபெருமானை விரும்பும் அடியார்களுக்குப் பத்திசெய்பவர்களும் சிவராமங்களைக் காதிற் றிறைப்பவர்களும். எ-று.

(கௌ)

மந்தபாச முழுமையும் பாற்றினார்
வந்ததேபெற் றவர்க்கு மதியினார்
கந்தமார்குமுற் காரிகை யார்முலைச்
சந்தமாற்பிற் றமுதலி னீத்தவர்.

(இ-ள்.) பாசபந்தங்களை முழுவதும் நீக்கினவர்களும் மெய்த்தபொருளால் திருத்தியடையும் அறிவுடையோர்களும் வாசனையிற்றைத் கூந்தலையுடைய மடவார்குஜங்களை அழகியமாற்பிற் றமுதலெண்ணெனுமாயசையை யொழிந்தவர்களும். எ-று.

(கச)

சாதுநீர்மையர் தாக்கு மிராகமுற்
கோதுநீத்தவர் கோணை வழிச்செலு
மேதுநீந்தித் தின்றி யிருப்பவர்
காதுபாதகம் காற்றியமர்ப்பவர்.

காசு-வது வீரசேனன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம். காசு-க

(இ-ள்.) சாதுத்தன்மையுடையவர்களும் வாதிக்கின்ற ஆசைமுதலிய குற்றமொழிந்தவர்களும் பாபவழியிற் செலுத்துகின்ற தீயகன்மமொழிந்து அக் கன்மவிளைவின்றி யிருப்பவர்களும் கொல்லுதற்குரிய தீவினை நீங்கியிருப்பவர்களும். எ-று.

(கௌ)

காசிகாசி யெனச்சொலக் கற்றவர்
காசியேபொரு ளென்று கருதுவோர்
காசிமந்தி யிற்கலந் தாடுவோர்
காசிகுடும் விரதங்கைக் கொண்டவர்.

(இ-ள்.) காசிகாசியென்ற கிருநாமந்திரத்தைச் சொல்லும்படி கற்றுக் கொண்டவர்களும் காசிதலமே உண்மைப்பொருளென்று மதிப்பவர்களும் காசியிலுள்ள மகத்தான கங்காநதியையடைந்து முழுசுபவர்களும் காசியில் பஞ்சக்குரோசப்பிரதான விரதத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களும். எ-று.

(கச)

இன்ன முதலியாரும் தெரிபவர்
மல்ல மன்னவ வென்றனன் மன்னவ
னன்னவன்றனை யானும் தெரிவனே
நன்னரோதென வோதுவ ணங்கையே.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்டவர் முதலாகிய உத்தமர்கள் யாவராவர் தெரியத்தக்கவராவார். அரசற்கரசராயுள்ளவரே என்று சொல்லிய காமகலைவார்த்தையை வீரசேனவரசன் கேள்வியுற்று அத்தன்மையுடையாரை நானறியக்கூடாமோ நலமாகச் சொல்வாயென்று கேட்க அம்மாது கூறுகின்றனன். எ-று.

(கௌ)

விந்தமால்வரை வாழொரு வேட்டுவன்
குந்தமாநிகைக் கொண்டு திரிபவ
னெந்தநாளு மிருங்கொலை யாற்றுவான்
வந்தபேரை வழிப்பறி செய்பவன்.

(இ-ள்.) முன்னடந்த ஒருகதைசொல்வேன் கேட்பீராக பெரியவிந்தமலையில் வாழ்கின்ற ஒருவேடன், கைவேல்முதலிய ஆயுதங்களைக் கையிற்பிடித்துத்திசினவன், எப்பொழுதும் மகத்தான கொலைசெய்பவன், வழிவந்தவர்களை வடித்துப்பொருள் பறிக்கின்றவன். எ-று.

(கௌ)

ஒருதினத்தி லொருவன மேவுழிப்
பொருவிலாமறை யோர்சிலர் போந்தனர்
திருவிலாநெதிர் சென்று மறித்தனன்
வெருவினாவர் மேலெவன் செய்வரே.

(இ-ள்.) ஒருநாள் ஒரு காட்டிற்போரும்போது சுமாமில்லாத சில பிராமணர் வழியேவந்தார்கள் மூடனாகிய இவ்வேடன் எதிரோபோய் அவர்களைப் போகவொட்டாமற்றதேதான் அவர்கள் பயந்தார்களேயன்றி வேறே யாதுசெய்வார்கள். எ-று.

(கச)

உள்ளயாவு முனக்குக் கொடுக்கின்றோம்
கள்ளமில்லார் கலப்புறும் காசிக்கு
மெள்ளயாஞ்செல விட்டிடு வாயெனில்
வள்ளலாருளைப் போலென்று வாழ்த்தினார்.

(இ-ள்.) கையிலுள்ள பொருளையாவும் உனக்குக்கொடுத்து விடுகின்றோம்,
வஞ்சனையில்லாத பெரியவர்களாலே அடைதற்குரிய காசித்தலத்துக்கு நாங்கள்
தடையின்றிப்போக விடுவாயானால் உன்னைப்போலுபகாரஞ் செய்பவர்கள்
யாவருளொன்று ஆசீர்வதித்தார்கள். எ-று. (உஉ)

காசியென்று கரைந்தசொற் கேட்டலும்
பாசிரீத்த புனலிற் படிற்றிடுந்
வாசியுள்ளத் தெளிந்தது மன்புற
முகிஞான முகிழ்த்தது வேட்கே.

(இ-ள்.) அவ்வேதியர் காசியென்றுசொல்லிய பாக்யத்தைக்கேட்டவள
வில் திருடனாகிய வேட்கைமனது பாசிரீதியைத் தன் மனப்பால் தெளிந்தது
மாண்புமையுள்ள புண்ணியபாவங்களைப் பகுத்தறியும் கல்வணர்ச்சி தோன்
றியது. எ-று. (உக)

ஐயரோயடி யேன்கொலை யேழுதல்
வெய்யபாவம் விடாது புரிந்துளே
ஐயவாரெறி யோது திருப்பணி
செய்யயானொடர் வேனென்று செப்பினான்.

(இ-ள்.) கவாயிகளே அடியேன் கொலைமுதலாகிய கொடும்பாதகங்களை
விரந்தாற் செய்திருக்கின்றேன் இனிமேற் பிழைக்கும்வழியைத் திருவாய்மலர்
வீர்களாக. சாதுக்களாகிய தங்களுக்குப் பணிவிடைசெய்யும்பொருட்டு யான்
பின்றொடர்ந்து வருகிறேனென்று கூறினான். எ-று. (உச)

கருதிவேதியர் காசிக்குமே மோடுநீ
வருதியோவென்று வாய்மலர்ந் தாடாது
புரிதியென்று புகலினும் போற்றுவன்
பரிதியோல வந்திரென்று பன்னினான்.

(இ-ள்.) அவ்வந்தனர், சிந்தித்திக் காசித்தலத்துக்கு எங்களுடன் நீவிடு
வாயோவென்று சொன்னார்கள் எந்தப்பணி செய்யும்படி தாங்கள் கட்டளையிட்
டாலும் அவ்வாறே செய்வேனாக. எனது அஞ்ஞானவிருளைக் கெடுக்கத்தக்க குரி
யனைப்போல எழுந்தருளினீர்களென்று கூறினான். எ-று. (உடு)

அன்னதேனுடன் வாவென் றழைத்தனர்
சொன்னபோது தொடர்ந்தனர் வேட்கு
நன்னர்நீழலி னாகைப் போதொடு
பின்னர்மேயவற் பார்த்திது பேசுவார்.

கருவறு வீரசேனன் முத்தியிடைந்த அத்தியாயம். உரக

(இ-ள்.) அப்படியானால் எங்களுடன் காசிக்கு வருவாயாகவென்று அவ்வ
ந்தணரழைத்தார்கள். அவ்வாற்தையைக் கேட்டவேட்கன் அவர்கள் சாயலைப்
போல் பின்னேதொடர்ந்து கைகளில் மலர்நெத்துக்கொண்டு வருவதை அப்பெ
ரியோர் பார்த்துக்கூறுவீரெனார். எ-று. (உச)

நல்லர்தம்மொடு சேருத் துனிவி
நல்லதொடு வெவ்வாறென்று நாடுது
எல்லசாத்தி, க் கேள்வி நசையுற
எல்லமாத்தஞ் சேறன் விற்றிடல்.

(இ-ள்.) நல்லவர்களுடே கூடுதல் இனிமேலடியேன் நற்குணமுடையன
தல் எவ்வாறென்று மதித்திருத்தல் மேலான சாத்திரங்களைக் கேட்கும்படி இச்
சையடைதல் மகிமையுள்ள விவஸ்தலங்களையடைதல், அதன்மகிமையைக்
கூறுதல். எ-று. (உச)

புனிதமான வுணவு புசித்திடல்
புனிதமாக விடயத்தைப் போக்குதல்
புனிதவானவர் போற்றும் புராதனன்
புனிதமாரடிப் பத்தி பொருந்தாதல்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமான ஆகாரங்களை விதிவழியே அருந்தல் தனது காலத்
தைப் பரிசுத்தமடையிற் கழித்தல், உயர்ந்ததேவர்கள் துதிக்கின்ற பழையோரு
டைய விவியானது சத்தம்நிறைந்த திருவடிகளுக்கு அன்புசெய்தல். எ-று. (உச)

இன்னசாத்திரத் தாற்சுத்தி யெய்திடு
மன்னதெய்த வடையுமெய்து ஞானமு
மன்னமற்றது வாய்த்திட வாய்த்திடும்
பின்னமற்றொளிர் பேரின்ப முத்தியே.

(இ-ள்.) சாத்திரங்களுடைய இவ்வாறான ஒழுக்கத்தால் சித்தசத்தியுண்
டாகும். அச்சித்தசத்தியால் சத்தியஞானங்கிடைக்கும். சத்தியஞானம் நிலைபெற
க்கிடைத்தால் அபேதமாக விளங்குகின்ற பேரின்பமென்னு முத்தியானது கைவ
சமாகும். எ-று. (உச)

என்றுகூறி யிருந்தவ வேதியர்
என்றுவேட னெடுங்கடி தேறினார்
சென்றுகாசியைச் சேர்ந்தனர் பாதகம்
கொன்றுதீர்க்கும் கொழுங்கன்கை யாடினார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறுசொல்லிப் பெருமையாய்ந்த தவனையுள்ள அந்தண
ர்கள் ஞானசெய்தபாவத்தை எண்ணிவருந்துவீன்ற வேட்கோடு விரைவாகக் காசி
த்தலத்தையடைந்து மகாபாதகங்களைப் போக்கியருளும் கங்காதீர்த்தத்தில்
ஸ்வராஞ்செய்தார்கள். எ-று. (உடு)

வேதநாதனை விச்சுவ நாதனைப்
பாததாமரை போற்றிப் பணிந்தனர்
சிதமேவவர் சேர்க்கையும் ருனுமெய்ப்
போதமேவப் புரிந்தன னப்படி.

(இ-ள்.) வேதங்களுக்குத் தலைவராயுள்ள விசுவநாதருடைய திருவடித்தா
மரைகளை வணங்கித்ததித்தார்கள். கருணையுள்ள அப்பெரியோர்களை யடைந்த
அவ்வேடனும் ஞானமுண்டாகத்தக்க மல்லியமங்களை அவ்வேதியரைப்போற்
செய்தனர். எ-று. (௩௬)

இந்தவாறு சின்னாளி திருந்தனன்
பந்தபாசம் பறித்துய ரானந்த
நந்தமுத்தியை நண்ணினன் வேட்டுவவர்
சந்தவேதியர் தாமிறும் பூவற்றார்.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணமாகச் சிலகாலம் இத்தலத்திலிருந்து பாசபத்தங்களை
யொழித்து அவ்வேடன் ஆனந்தமிகரிக்கின்ற முத்தியடைத்தனன் சார்தகுண
முன்னவேதியர் ஆச்சரியங்கொண்டார்கள். எ-று. (௩௭)

வேட்டுவற்கும் விலக்கிவெம் பாதக
நாட்டுமுத்தி யருளிய நாயகன்
வாட்டுமைம்பொறி மன்ன நினக்கரு
ளுட்டுதன்மையி லையமு முண்டரோ.

(இ-ள்.) வழிப்பறியையும் வேடனாகும் மகாபாதகங்களைவிலக்கி நிலை
பெற்ற முத்தியருளுகின்ற விசுவநாதர் பஞ்சேந்திரியங்களை யடக்கித் தவஞ்செ
ய்கின்ற அரசனாகிய உமக்குத் திருவருள்பாலிவ்விறதன்மையில் சந்தேகமுண்டா
குமோவென்று காமகலை கூறினன். எ-று. (௩௮)

என்றுகூறி யிருந்து சின்னாளரு
டுன்றுவிச்சுவ நாதன் னுணையடி
நன்றுபோற்றி நவிலரு மாநந்த
மொன்றுமுத்தி யுற்றொரு மங்கையே.

(இ-ள்.) இப்படியென்று வீரசேனவரசனுக்கு உறுதிகூறி; சிலகாலங்கி
யில் வசித்துத் திருவருள்வடிவராயுள்ள விசுவநாதர் உபயபாதங்களையும் நலம்
வணங்கிச் சொல்லுதற்கரிய ஆனந்தத்தைத் தருகின்ற முத்தியை அக்காமகலை
யடைந்தனன். எ-று. (௩௯)

வீரசேன னிவ்விம்மித நோக்கியே
சாரமாகத் தவாதுசெய் பத்தியா
லாவிச்சுவ நாத னடிமலர்
வாரமிக்க மனையொடுஞ் சேர்ந்தனன்.

(இ-ள்.) விதர்ப்பதேசாதிபதியாகிய வீரசேனமகாராஜன் காமகலை முத்
தியடைந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்து பேதியாமற் சிவபத்திசெய்துவிசுவநாதர்
திருவடித்தாமரைகளை அன்பு மிக்கபத்திரியோடும் அடைந்தனன். எ-று. (௪௦)

வந்தயாரும் வறிய ராகாவண
நந்தம்விச்சுவ நாத னருளியே
யெந்தநாளு மிருத்தலிற் காசிதான்
சந்தமார்சிவ லோகஞ் சாதமே.

(இ-ள்.) தம்மிடம் வந்தயாவர்களும் பிறவியடையாவண்ணம் நமது விசு
வநாயகர் திருவருள்பாலித்து எக்காலத்திலும் வீற்றிருப்பதால் இக்காசித்தலத்
தை அழகுவாய்ந்த சிவலோகமென்று கூறுவது சத்தியமாகும். எ-று. (௪௧)

வீரசேனன் முத்தியடைந்த வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் ௧௯-க்கு திருவிருத்தம். ௪௦௩௬.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உய - வது புராணிகரியல் புராத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திண்ணியவுலகிற் கதிபெற்றகேது சிரவணமச்சிர வணத்திற்
கண்ணியவேது மறைமுடிப்பிராண்டி ரதைதருபுராண மப்புராண
நண்ணியவிருப்பிற் கூறுவோர் கேட்போர்நயத்தகுமில்ந் னமுமுறுந்
தண்ணியகுணத்து முனிவசாற்றென்னச் சாற்றிடலுற்றனன்குதன்.

(இ-ள்.) வலிமைதங்கிய உலகத்தில் முத்தியடைதற்கேதவாயுள்ளது வே
தாந்த விசாரணையாகும். அவ்விசாரணைக்குவது. சந்திரஜடாதாராபிய சிவபி
ராணது நெப்பைக்கடறுதென்ற புராணபாராயணமாகும் அப்புராணங்களை ஆ
வலோடு வாசிப்பவர்கள், கேட்பவர்களுடைய இலக்கணங்கள் முழுமையும்
சார்த்தகுணத்தையுடைய குதமகாமுனிவரே தேவர்க்கட்டளையிடவேண்டுமென்று
சவுககாதிமுனிவர்கேட்க, குதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று. (க)

ஆதிநாள்வாத ராயணமுனிவ னம்பிகா பதிபுராணங்க, மஹிலா
வுரைப்போர் தமைநனிவிருத்தி செய்தன னின்னுமப்புராண, மோதி
யாதாவிற் கூறுவார்க்கமல னுவந்தரு ளவுமவரங்கொண்டான், சோதி
யார்க்குணை யுயிர்ப்பொருட்டதுபோற் சொல்லுவார்க்குணையுமாதோ.

(இ-ள்.) பூர்வகாலத்தில் வேதவியாசமகாமுனிவர் பார்வதிநாயகாரபெ
வெபிராண்டைய புராணங்களை விதிவழியாகத் தெரிவிப்போர்களை விருத்திசெ
ய்துவந்தார். அன்றியும் அப்புராணங்களை வாசித்து விருப்போடு போதிப்பவ
ருக்கு மகாதேவர் பிரியத்துடனணுகிரகம் செய்யத்தக்க வரங்களையும் பெற்றுக்
கொண்டார் சிவபிரான்குணை ஜீவகோடிகளுக்கு உபயோகப்படுவதுபோல
புராணாகியங்களை போதிக்கின்றவருடையகருணையும் அவ்வாறாகும். எ-று. (உ)

பாதகர்பதிதர் காமுகர்மூர்க்கர் படிற்றோ யானருலோபா
மேதகுருணயி லினையரும்பிரும்ப விரித்துணைப் போன்புராணிகடும்
காதல்செய்புராணக் கேள்வியாலெவருங் கரிசறு முத்தியின்பசுடவ
ராதவிற்புராணக் கேட்பவர்பலர்க்குமறைபவன்பெருங்குருவாரான்.

(இ-ள்.) பாவிசன், ஜாதிசம்ய ஆச்சிரமவிலைபுடந்தவர், காமிகள், மூடர்கள்,
பொய்யர், வியாதிபாரர், உலோபர், இழிகுணத்தையுடைய இவர்களுக்கெல்லாம்

உய-வது புராணிகரியல்புராத்த அத்தியாயம். உ-று

ரும் விரும்பிக்கேட்கும்படி விரித்துக்கூறுவோன் புராணிகளுக்கும். மேலுமே
யும் விருப்பத்தைத்தருகின்ற புராணசிரவணத்தால் யாவரும் களங்கமற்றமோ
டக்கத்தைப்பெறுவார்கள், ஆனந்தியால் பலருக்கும் பயன்படுவதாகப் புராண
ங்களை விரித்துக்கூறுபவனே மேலான ஆசிரியனாவான். எ-று. (ங)

குலனருடெய்வங் கொள்ளைமாமேன்மை கோவிலாக் கலைபயிற்றெளிவு
வெணுயர்சிற்றிற் கட்டுரைவன்மை வறப்பினும் வளந்தரோற்றங்
கலவியவையற் சூழிதரப்புகறல் கலக்குற வருத்தினுங்கடியா
யுவனரும்பயனெயொடுத்திடலெவருமுதலுமேற்கொண்டிருப்பி

(இ-ள்.) குலவாணம், கருணையுள்ளவனும், தெய்வபக்தியுள்ளவனும், மே
ன்மையுள்ளவனும், குற்றமற்ற தூய்களிற்பழகிய தெளிவுள்ளவனும், போதிக்கி
ன்ற விதிவழிகளுக்கு போதுமான மேற்கோள்காட்டி நிலைநிறுத்தும் வல்லமை
யுள்ளனும், கேட்கின்றவர்க்கெய்யும் உதவிகுறையினும் அவர்களுக்கும் பேதி
யாது பேதிப்பவனும், சேர்த்தியுள்ளவனும், உண்டாடியாசந்தேகமில்லாதபடி பல
ரீபாயங்களை வளக்குபவனும், மனவருத்தஞ்செய்பவர்களுக்கும் பேதமின்றி
பெரும்பிரயோசனத்தைக் கொடுப்பவனும், யாவரும்சீழ்ந்து மேற்கொள்ளத்த
க்க நெப்பள்ளவனும். எ-று. (ச)

பெண்டிபிள்ளைகள்பா லுறுநசைதவிர்த்துப் பெருஞாற் கருமத்
துச்சிரத்தை, கொண்டுநின்றியற்றிப் பின்புறநுவுந் குறிபெறக் குறி
த்துணைத்திடுதன், மண்டிபற்பலர்க்கும் பரசிவதியானம் வயங்குறப்
போதித்தனன்மை, யுண்டுபண்ணுதன் மறநிலைமுதற்பலவு முடைய
வன்புராணிகளுவான்.

(இ-ள்.) மனவிமக்களிடத்துவைத்த பேராசையொழியும்படி போதித்து
பின்பு தற்குமங்களில் சித்ததைவரும்படிசெய்து அதன்மேல் நிலைநிறுத்திவித்து
அச்சந்தருமங்கள் வழுவத்தக்க பேராசையிலில் அழிந்தும்படி செய்வதும்,
நெருங்கியபலருக்கும் பரசிவசித்தனை நிலைபெறுவதாகப் போதித்து அன்மார்க்கத்
துள் நிறத்துபவனும் இவைகுறைய உத்தமகுணங்களைபலவும் உடையவனாகி
ஒருவனே புராணிகளென்று சொல்பவனாகும். எ-று. (இ)

பாதாமெவைக்குற் காரணமாகப் பாரிந வியங்கவர்விருப்ப
மேதகுமயலார் மனையிதர்ப்புணர் விரும்புதன் மடியுடைத்தாதல்
காதரம்பயங்குற் கடுப்பழிமுதலாம் சரிசக ளனைந்தையுங்கடிந்து
பூதாச்சிவையான் நிருவடிக்கன்பு புண்டவர் புராணங்கேட்டிடுவோர்.

(இ-ள்.) எல்லாப்பாதங்களுக்கு மூலமாகிய அன்னியர்பொருளை விரும்
புதலையும், அன்னியர் மனையியைக் கூடவேண்டுமென்றெழுந்த விருப்பத்தை
யும் சோம்பலடைதலையும், அச்சத்தையுண்டாக்கும் பிறப்பழிகுறாதல் முதலிய

பாவத்தொழில்கள் எல்லாவற்றையும் ஒழித்து மேருமலையை வில்லாகவடைய மகாதேவர்கிருவடிகளில் அன்புபூண்டவர்களே புராணங்கேட்பதற்கு அதிகாரி யாவார்கள். எ-று. (௬)

இருவர்தமியல்புஞ் சொற்றனமளவா விரும்புக ழாக்கியவர்க்கர் மருவியசீட ரிடத்தொருகாசி மான்மிய வாஞ்சைமேவியதோ வொருவியதோவென் றுயந்துபதேச முஞ்ஞவ ரொன்றுமாயாது[ர் திருவியதத்தாத்திரோயர்சார்ந்தார்க்குத்திருந் துபதேசஞ்செய்திடுவோ

(இ-ள்.) புராணம்போதிப்பவர், கேட்பவராவ இரத்திரோரிலக்கணங்களையுக்கறினோம். அளவுபடாத பெரும்புகழையுடைய யாக்கியவர்க்கர் தமது மாணாக்கரிடத்து ஒப்பற்ற காசித்தலத்துமகிமையைக் கேட்கவேண்டுமென்னும் ஆசைநிரம்பியதோ நீயெய்தோவென்று ஆராய்ந்தறிந்து ஆசையுள்ள முணாக்கர்களுக்கே உபதேசஞ்செய்வர் ஞானசம்பத்துள்ள தத்தாத்திரோயர் அடுத்த மாணாக்கர்குணங் குற்றம் விசாரியாது காரிகசியத்தை உபதேசஞ்செய்து வருவார். (௭)

திருந்துபதேசம் பெற்றமாணாக்கர் திமைபாற் றுவரொன்றோடும் பொருந்துமாரியற்கேபொருள்குறித்தேனும்புகழ்குறித்தேனும்வே ராக, வருந்திறமற்ற யெதுகுறித்தேனும் மருவுப தேசஞ்செய்திடுவொ ரிருந்திறனழிக்கும்பெருந்துயரடைவொண்ணிலாப்பெருந்தவமுனிவீர்.

(இ-ள்.) திருத்தமான உபதேசத்தை சற்குருவினிடத்தில் பெற்றசீடர்கள் பாவஞ்செய்வாரானால் அப்பாவம் ஆசாரியனாயடையும். பொருள்குறித்தாவது புகழ்குறித்தாவது வேறுசார்புள்ள எவைகளைக்குறித்தாவது உபதேசஞ்செய்வார்களானால் பெரியதவத்தை யழிக்கத்தக்க அதிக கிலேசத்தை யடைவார்கள் அள வில்லாத தவமகிமையுள்ள சவுணகரீ முனிவர்களே. எ-று. (௮)

மாதவர்புகழு மிதிலைமாநகர்வாழ் மன்னவன் சனகனென்றொருவன் கோதகல்காசி மான்மியங்கேட்டுக் குணங்கெழு விசுவநாயகரை மேதகவுபாசித் திருந்தனனதனால் விரத்திமேன் மேலுமுண்டாயிற் றுதலிற்சூரவ நெங்குளானென்றே யாய்ந்திவி திருந்தனனம்மா.

(இ-ள்.) பெரியோர்கள் புகழ்தற்குரிய மிதிலைமாநகரத்தில் வாழ்வின்ற சனகரானென்று பேர்பெற்ற அரசன் கனங்கமற்ற காசித்தலமகிமையைப் (பெரியவர்களால்) கேள்வியுற்று அத்தலத்தில் வீற்றிருக்கும் விசுவநாயகரை திடமாக உபாசனைசெய்து வந்தான் அவ்வுபாசன பலத்தால் மேன்மேல் வைராக்ஷியம் பிறந்தது. அதனால் பரம்பொருளை யுணர்ந்தும் ஆசாரியன் எங்கே கேரிடப் போகின்றானென்று விசாரித்திருந்தான். எ-று. (௯)

ஊனமார்பவஞ்சவாழ்க்கையினகப்பட்டொழுவார்பிறப்பிறப்பொழியா ரீனமாதனை யொழித்தவரொழியா வினபமா முத்திபெற்றிருப்பார்

உல-வது புராணிகரியல்புரைத்த அத்தியாயம்.

தேவாமலங்கள் மணிமுடிமுடிச் செய்ய்கோல் செலுத்திமாஞ்ஞா னநாதாதரத்திற் புரப்பதிற்றுக்க மகலுமேர் வென்றருவருப்பான்.

(இ-ள்.) கெடுதிறிற்றைத் பிரபஞ்ச வாழ்க்கைக்குட்பட்டு அலைபவர்கள், ஞானபாணத்தைக் கடக்கமாட்டார்கள். இழிவுள்ள அவ்வாழ்க்கையை விட்ட வர்களே நீங்காத இன்பவடிவாகிய முத்திபெறுவார்கள். வண்டுகள் விஞ்ஞப்பத்தக்க மாலிகையணிந்த மலிமருடந்தரித்துச் செங்கோல் செலுத்திப் பெரியஉலகத்தை ஆவலோடு அரசாட்சிசெய்வதால் கிலேசம் நீங்காதென்று அவ்வரசாருதலில் அருவருப்படைந்தான். எ-று. (௧௦)

தேடியபொருளில் வெறுப்புடையானாய்த் தெண்டினாகொழுத் திடுகங்கை, யாடியமறையோர் காசிவாசஞ்செய் யருந்தவர் முதலி யோர்க்கேழ, நாடியயதின யிரம்பசுமணிப்பூ ணக்கபொன் னாடை முத்தி யும், பாடியவருப்பிற் கொடுத்தனனானே தரும் பற்றறத்துறப் பதுகுத்தோன்.

(இ-ள்.) சம்பாதித்த அகண்டசம்பத்திலும் வெறுப்படைந்து தெளிவுள்ள ஷலைகையுடைய கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து வந்தவேதியர்களையும், காசி தலத்தில் வாசஞ்செய்யும் பெரியோர் முதலானவர்களையும் ஆராய்ந்து கண்டு புலவர்களுக்குப் பதினாயிரம் பசுக்களையும், இரத்தினபூஷணங்களையும் திரவியங்க ளையும் வஸ்திரமுதலிய பிறபொருள்களையும் பேரன்போடுகொடுத்தான் எல்லா ப்பத்துக்களையும் துறந்துவிடும்படி உத்தேசித்த அச்சனகமகாராஜன். எ-று. (௧௧)

அதுதெரிந்தடைந்தா னாகியவர்க்க னவனடிசொழுதெழுந்தடிசேண் முதுபுகழ்மறையின்முடிபடியேற்குமொழி தரவேண்டுமென்றிரந்தா கதுமெனவவனும் விடையவாதனையிற் கலவுறு திருக்குறிக் கன்றிப் பின் பதியின்மற்றெவர்க்குப் புகல்வதென்றுள்ள படியுபதேசித்தானன்றே

(இ-ள்.) சற்குருரூட்டம் வைத்திருக்கும் சனகராசனிடத்து ஆக்கியவர்க்கர் வத்தனர். வத்தவருடைய திருவடிகளில் வணங்கியெழுந்து சுவாமிகளே பெ ரும்புகழ்முள்ள வேதார்த்ததுண்மையை அடியேனுக்கு உபதேசித்தருளவேண்டு மென்று குறையிரந்தான். பிரபஞ்சவாதனையில் பற்றாதிருக்கின்ற உனக்கல் லாது உலகத்தில் வேறேயாவர்களுக்கு உபதேசிக்கத்தக்கதென்றுகட்டளையிட்டு அவ்வாசிரியரும்விரைவாக உள்ளவாறு உபதேசஞ்செய்தனர். எ-று. (௧௨)

தனியுபதேசம் பெற்றபின்னான சனகனென் றொருபெயர்பூண்டு முனிதருமவத்தையனைத்தையுங்கடந்துமுடிவிலாவானந்தம்பெற்றுக் கனிதருகாடுமான்மியங்கேட்ட காரணத் தாலிதுபெற்றே னனியுலகுள்ளீரியவருமதையேரயந்துகேட்டியினென்றுணாப்பான்.

(இ-ள்.) மேலான ஞானோபதேசத்தை ஆக்கியவர்க்கரிடத்துப் பெற்றபி ன்னர் ஞானசனகமகாராஜனென்று ஒப்பற்ற திருநாமத்தைக்கொண்டு வெகுளி

யை வினாவிக்கும் எல்லா அவஸ்தைகளையும் ஒழித்து நித்தியானந்தத்தை ஈட்டுவது மனதையுருக்கச்செய்யுங்கு நித்தலமகிமையைக் கேள்வியுற்றகாரணத்தால் இச்சுகத்தை யடைந்தேன் உலகத்திலுள்ள (நண்பர்களே) நீவிரயாவரும் அக்காஷி மகிமையை விரும்பிக் கேட்பீர்களென்று அச்சனகவரசன் கூறிக்கொண்டிருப்பான். எ-று.

மன்னியசிவன் முத்தனாய்ச்சனகன் வநிதர விந்தமால்வரையோர் முன்னியகுகைவாயருந்தவம்புரிந்தமுனிவர்கோனெனுந்தத்தாத்திரோயன், பன்னியபுகழ்சா னருமதாதிரம் பற்றிவீற்றிருந்து நால்வருணத், துன்னியபலர்க்கு மேற்குபரிடதத் துண்மையைத்தெளித்தினிதிருந்தான்.

(இ-ள்.) அச்சனகமகாரசன் நிலபெற்ற ஜீவன்முத்தனெ. மி. லையில் வசித்திருந்தான். பெரிய விந்தமலைக்குகையில் அரியதவகுசெய்திருந்த முனிவர் கோமாதிரிய தத்தாத்திரோயர் பெரும்புகழமைந்த ஈருமதா நதிக்கரையில் வசித்து பிரம சூத்திரிய வைபவ சூத்திரரென்னும் நான்குவருணத்திலுள்ள பலருக்கும் மேலான உபரிடதமுடிவிலுள்ள உண்மைப்பொருளை யுபதேசித்து இன்பத்துடனிருந்தான். எ-று.

சேகறுபுகழ்சா லாக்கியவர்க்கன் நிருந்திய தவத்தத்தாத்திரோயனாகியவிராற் காசிமான்மியங்கேட் டருமறை முடிபிளையுணர்ந்து போகியபந்த பாசமுள்ளவராய்ப் பொருவரு மவத்தையில்லவராய் மேகமிலானம் சொருபரோயாதி முழங்குபே ரின்பமுற்றிருந்தார்.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற பெருங்கீர்த்தியுள்ள யாக்கியவர்க்கர் திருத்தமான தவத்தையுடைய தத்தாத்திரோயர் ஆயி இவர்களால் காசிமான்மியங்கேட் கேள்வியுற்று அரியவேதாந்தத்துட்பொருளை யறிந்து அநாதியே சம்பந்தித்துள்ள பாசங்களை யொழித்து சமாணமற்ற அவஸ்தைகளைக்கடந்து, இச்சையற்ற பிரமவிஷ்ட்டர்களாகி அனேகர் பேரின்பாநுபவத்தை அடைந்திருந்தார்கள். எ-று.

அடுத்தவர்குணங்க ளாய்ந்துபதேச மருளினு மாயதராதுண்மை கொடுக்கினுங்காசி மான்மியமுணர்ந்து குலவி யுண்ணியப்பேற்று விடுக்கனென்றின் றிவிடையவாதனைநீத் தியாவருமுத்தராயிருந்தார் விடுப்பருங்காசி நினைத்தலுமவர்பான் மேவுவ ளன்னபூரணியே.

(இ-ள்.) அடுத்தமானாக்கருடைய குணங்களை ஆராய்ந்து ஆக்யவர்க்கர் உபதேசித்தாலும் குணகுற்றங்களை ஆராயாது அவ்வுண்மைப்பொருளைத் தத்தாத்திரோயர் உபதேசித்தாலும் எல்லோரும் காசித்தலமகிமையை யறிந்து அதனால்வந்த புண்ணியபலத்தை முன்னிட்டு விஷயவாசனையொழித்து அவஸ்தா

நிதி துன்பங்களைக்கடந்து முத்தியின்பத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள் வீட்டுநீங்குதல்சரிய காசித்தலத்தை யாரிட்டுக்கிணைருர்களே. அவர்களிடத்து அன்னபூரணித்தாயார் எழுந்தருளி தரிசனம் கொடுப்பார். எ-று. (கசு)

அன்னபூரணிபோ லநிலநாயகன்போ லம்மைபு மப்பனுமில்லை பின்னல்லாதினாயகங்கைபோற்றித்தம்பிறத்தமுப்புவளத்துமில்லையென்னயா முளைப்போய்காசிபோற்றலமற்றெவ்வகையண்டத் துமில்லை, முன்னருமனைய காசியைநினைப்போர் முடரா யுழலவதுமில்லை.

(இ-ள்.) விசுவநாதனாப்போல் பிரதமம் அன்னபூரணியாநாப்போல் தாயாரும் எப்புவனத்திலுமில்லை. கொடியைய அலைகளையுடைய கந்தாதிர்ந்தம் போல் திரிலோகத்திலுமில்லை யாம் யாதென்கையுடைய காலையப்போல் மகிமையுள்ள தலம் எந்த அணத்திலுமில்லை கித்தனைக்கரிதரைய அக்காரியை நினைப்பவர்கள் முடர்களாகி தவலியில் உழல்வது ஒருக்காலுமில்லை. எ-று. (கசு)

ஆனந்தசொருபி யாகியவென்க ளன்னபூரணி யினைத்தமுவி யானந்தகான மெனும்பெயர்க்காசி யநிலநாயக னெனுமளவா வானந்தருப னடிவராயுள்ளா ரமர்தரு மிடந்தொறுமனுநி யானந்தருப மாகவேயுருள்வா னஃதள வுரைக்கமுற்றுவதோ.

(இ-ள்.) ஆனந்தவடிவமுடைய எனது தாயாராகிய அன்னபூரணியாரை வரமபாகத்திருந்தி ஆனந்தகானமென்று பெயர்பெற்ற காசித்தலத்தில் விசுவநாதர் அளவுபடாத ஆனந்தவடிவராயிருத்தலின் காசியில் வசிக்கின்ற அடியவர் உள்ளந்தோறு மெழுந்தருளி அவர்கள் ஆனந்தவடிவமாகும்படி திருவருள்பாலிப்பர், அவ்வாறு அருள்செய்ந்து அளவுபடாது. எ-று. (கசு)

விருப்பமாகாசி விசுவநாதன் விளங்கரு வாதலினைய, பருப பதமகளைப் பரமுருகின்று பரிந்தருள் புரியுந்ருயைத், திருப்பதற் தொழுவாருள்ளுளையொளியாய்த் திசுத்தருமன்னபூரணியைக், கருப்பயமிரித்துப்புரந்தருள்விசாலகண்ணியைத்துதிசெயல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) நிறைத்தபிரியமுள்ள காசித்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவநாதருடைய கருணையே திருமேனியாகக்கொண்டு இமாலாசகுமாரியாதி எல்லா அண்டங்களையும்பெற்று அவ்வண்டங்களிலுள்ள உயிர்களிடத்துப் பிரியம் வைத்துத் திருவருள்பாலிக்கின்ற கல்லதாப்போன்றவரும் திருவடிவையணங்கும் அடியார்கள் உள்ளத்தில் விளங்குகின்ற அன்னபூரணியாரும் பிறவிப்பயத்தை யொழித்து அருள் செய்கின்ற விசாலகணித் தாயாருமாகிய பரதேவதையைத் தோற்றிஞ்செயல்வேண்டும். எ-று. (கசு)

இந்திரனையன்மான் முதவியபலர்க்கு மெண்ணரும் போருணைக்க முத்தருக்கொடுத்துப் புரக்குந்ருயே மூவுலகேத்துமோர் முதல்வி

பந்தமற்றவரே பாவிடப்படுவாய் பராபான் பிரியளாகியே
யந்தமில்லாதி வளம்பதிசேர்த்தியடியனேற் புரத்தலுன்கடனே.

(இ-ள்.) தேவர்க்கரசன், பிரமன், திருமால் முதலாகியபலருக்கும் அளவிற
ந்த கருணையுள்ள நோக்கத்தை முன்னேகடாட்சித்துப் பின்னர் அவர்களைப்பாது
காத்துவருகிறமாதாவே, மூவுலகத்தாரும் ஆதிக்கத்தக்க ஒப்பற்றபரதேவியே, பந்த-
மொழிந்த பெரியோர்களால் வணங்கப்படுபவளே, மேலாகிய சிவபெருமானுக்கு
இன்பவடிவமுள்ளமாதே ஸயமில்லாதவளப்பங்களையுடைய கரித்தலத்தை யடி-
யேன் அடையுமாறுசெய்து பாதுகாப்பதுனது கடமையாகும். எ-று. (உ௦)
அங்குசபாசம் வேலொடுகுல மைங்களைமலரொடு கழைவில்
சங்குசக்கரமே மணிவடஞ்சிருக்குத்தரித்தெலா வுயிர்களும்பூப்பார்
கங்குலும்பகலு நின்னடிக்கன்பே கசிவிலாப் கடையனேற்கருள்)ப்
பொங்குபேருளாற் காசியில்வாசம் புரியுமா புரிந்திடல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) அங்குசத்தையும், பாசத்தையும், வேலாயுதத்தையும், சூலாயுதத்
தையும், பஞ்சபாணங்களையும், கரும்புல்லையும், சங்கையும், சக்கரத்தையும்,
உருத்திராக்ஷமாலையும், சிருக்கையும், பத்துக்கையிலந்தரித்து எல்லாக்கிவர்க
ளையும் பாதுகாக்கின்ற பரதேவியே, இரவும், பகலும், உனது திருவடிக்கல்புசெ
ய்து மனங்கனியாத இதிஞ்சுகிய எனக்குத்திருவருள்செய்து உனது கடாசுபத்
தால் நான் காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்யுமாறு பிரியம்வைத்தருள் வேண்டும். (1)
என்றுதோத்திரஞ்செய்திறந்திடுவாருக்கண்ணிய வெண்ணியாங்கெ
யதுங், கன்றுதலொழியக் கங்கைகுழங்கிடந்த காசிமாவாசமும்பலிக்கு
மொன்றுதராகமம் திரமிடையூரென் றுருவகையருளலுமாகு
நன்றுதேர்ந்திடுமி னென்றுரைசெய்தா னலத்தகு சூதமாருனிவன்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு துதிசெய்து அவரவர் இருக்குமிடங்களில் மரணத்
தையடைகின்றவர் கிளைத்த புவனங்களில் நிவ்யசகீரங்கிடத்து நானுவிதகங்
களையும் அனுபவித்து மனோநாபத்தை யொழிப்பார் கங்காகதிசூழ்ந்த பெருமை
வாய்ந்த காசித்தலவாசமும் நேரிடும் அத்தலத்தில் பிறவித் துன்பமொழியுமாறு
சிவபிரானால் உபதேசிக்கப்படுகின்ற தாரகமந்திரோபதேசமும் சித்திக்கும் சென
கநாதிமுனிவர்களே இவைகளைச் செவ்வையாகத் தெரிந்தறிவீர்களென்று
சூதமஹாமுனிவர் கட்டளையிட்டனர். எ-று. (உ௨)

புராணிகரியல் புரைத்த வத்தியாய முற்றியது.

ஆக சத்தியாயம் உயர்க்கு திருவிருத்தம் கூளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தோராவது புண்ணியகீர்த்தி
முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாதராயணன் பாதம்போற்றியே
யோகன் மேயினார் போதமாதவர்.

(இ-ள்.) ஞானசம்பன்னர்களாகிய சவுகராகி மகாமுனிவர்கள் வேதவியா
சருடைய திருவடிகளைச் (சிந்தித்துத் துதித்துச்) சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (1)

ஐயநரங்கின்ன, குய்யு மாறொரு
பெய்யின் மாக்கதை, மெய்யினோ தென்றார்.

(இ-ள்.) மகாமுனிவராகிய ஐயரோ நரங்கள் கடைத்தேறும் வண்ணம்
உண்மையுள்ள ஒருகதை உபதேசிக்க வேண்டுமென்றனர். எ-று. (2)

என்று போற்றலு, என்று நன்றெனத்
யன்று வான்குணக், குன்று கூறுமால்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு துதித்துச்சொன்னவளவில் நல்லதென்று சம்மதித்த
பரிசுத்தமுள்ள உத்தமகுணங்கள் நிறைந்த மலைபோலும் சலனமில்லாத சூதம
காமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (3)

காசி மான்மிய, மாசிலா மணி
பேசு கேணும, தாசு தீரவே.

(இ-ள்.) களங்கமில்லாத இரத்தினம்போற் பிரகாசிக்கும் விசுவகர்த ரொ
ழுத்தருளிய காசித்தலமனெமைய உங்களைப்பற்றி இருக்கும் ஆணவாதிசூற்றங்
கள் ஒழியும்விதத்தெரிவிக்கின்றேன். எ-று. (4)

குரவன் பத்தியும் விரதமேன்மையுஞ்
சரதமேயினா ருலவர்கேட்கவே.

(இ-ள்.) ஆசாரியபத்தியும், மேன்மையுள்ள விரதமும், சத்தியமும், ஞா
னமும் உடைய சவுகராகிமுனிவர்கள் கேட்கும்படியாக. எ-று. (5)

முத்தி வித்தெனற், கொத்த மான்மியஞ்
சித்த நன்குடைச், சத்தர் கேட்பவா.

(இ-ள்.) முத்திக்கு விதைஎன்று சொல்லத்தக்க காசித்தலமவியைமைய
நீங்கலசித்தத்தையுடைய சரதுக்களே கேட்பதற்குரியராவார்கள். எ-று. (6)

காசி யுள்ளார், காசி கேட்குநர்
காசி காணுந், ராசின் முத்தரே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தைச் சித்திப்பவரும், அத்தலத்தின் பெருமையினைக் கண்டபவரும், அத்தலத்தைக் (கண்ணுலி) பார்ப்பவரும் களங்கமற்ற முத்திரைடைவார்கள். எ-று.

காசி மான்மியம், பேசுவோர்ந்தவர்
விசுமந் குன்னி, னேசம் வைப்பாரோ.

(இ-ள்.) காசித்தலமனை வளங்கச்சொல்லுமாறு அறிந்தவர்கள் விலங்குதற்குரிய மற்றொன்றினிடத்து ஆசைவைப்பாரோ (வையார்கள்). எ-று. (39)

முன்னே நாளையின், மன்னுவானவர்
துன்னுதானவர், நன்னர் கூடியே.

(இ-ள்.) பூர்வகாலத்தில் நிலைபெற்றதேவர்களும் நிறைந்த அசுரர்களும் பலமாகக் கூடிக்கொண்டு. எ-று. (40)

விலங்கன் மந்தார, வலங்கொணன்மநி
யிலங்கு துணை, வலங்கச் சேர்ந்தியே.

(இ-ள்.) மந்தாரியை மந்தாக்கொண்டு இருளை இவற்றிற்கொள்ளும் பூனை சந்திரனைய துணையினிடத்து வாங்கியென்று கயிறுநிலையில் அழகுபெறச் சேர்த்து. எ-று. (41)

விடவி லாதுதோம், படல்கொளாதமு

துடல் விராவப்பாற, கடல் கடைந்தனர்.

(இ-ள்.) மத்தியில் விடாமலும், யாதொருகுற்றமும் சம்பவியாமலும் சந்திரனுடைய அமிர்தசீரம் உராயுமிதமாகத் திருப்பாறகடல் கடைந்தார்கள். (42)

என்னை யானுடை, யன்னை பாகது

ரின்னருட் டிறந், துன்ன மேவலால்.

(இ-ள்.) என்னையடிமையாகவுடைய தாயாராய உமாதேவியை இடப் பாகத்திற்கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானது திருவருள்வல்லபத்தினாலே. (43)

மணிதன் மந்திரி, யணியு மாமகள்

பிணியிலாப் பசுந், தணியில் வாஞ்சதை.

(இ-ள்.) கவுஸ்த்துவமணியும், தன்மந்திரியென்றும் தேவபண்டிதரும், விஷ்ணுதேவர் திருமார்பிலாதரிக்கப்பெறும் பெருமையுள்ள திருமகனும், வியாதிற்ற காமதேனுவுன்னும் சுரியும், குறைவுபடாததும் பெருமையுள்ள துமைய அமிர்தமும். எ-று. (44)

இனையதோன்றின, வனையகாலையில்

வினையபார்கலாக், துனையமுண்டதே.

(இ-ள்.) இவ்வாறாயுள்ளவைகள் அத்திருப்பாறகடலில் உண்டாயின அந்த காலம் விசித்திரமான ஒருகலகம் வினாவாகச்சூழ்ந்தது. எ-று. (45)

உகவது புண்ணியிந்தி முத்திபெற்ற அத்தியாயம். உருபு.

அன்னதோர்ந்துமா, என்னர்ந்தன
முன்னர் நின்றன, என்னற்றவே.

(இ-ள்.) அதையறிந்த விஷ்ணுதேவர் அகிருபமுன்ன மோகினியாகத்திரு வருக்கொண்டு அக்கலகத்தைமற்றம்படி பிரசன்னமாநார். எ-று. (46)

சிதைவின்மோகினி, யிதையமென்னுநார்.
பதைகொடானவர், சுதைமற்றந்தனர்.

(இ-ள்.) மேன்மேல்வளர்வின்ற அழகுள்ள மோகினியைப்பார்த்து துடிது டிக்கின்ற அசுரர்கள் மனதிலாழ்த்தசிறிந்திது அயிர்த்தத்தை மற்றதர்கள். (47)

பராவுவான்கதை, யிராவுவான்கொண்
டராவென்றுண்பொழு, திராகுவென்பவன்.

(இ-ள்.) துடிக்கத்தக்க உயர்வுள்ள அயிர்த்தத்தைக்கூடியிருந்த தேவர்கள் கைக்கொண்டு அசுராவென்று வெளித்தனைசெய்து உண்ணுங்கரலத்து இராகுவென்னும் குருள்ள அசுரன். எ-று. (48)

பரவுதேவர்போற், காவின்மேவியாக்
கிரவினுண்பொழு, தரவுவார்கதிர்.

(இ-ள்.) துடிக்கத்தக்க தேவர்களைப்போல் வடிவமெடுத்து வஞ்சனையாக வந்து இராத்நிரிகாலத்தில் அயிர்தபாணம் செய்யும்போது கூர்ந்தமதியுள்ள சூரிய தேவர். எ-று. (49)

காட்டவோர்ந்துமால், வீட்டவாளராக்
கூட்டமாகியே, யோட்டமேயினுன்.

(இ-ள்.) இராகுவென்னும் அசுரன் தேவர்களைப்போல வடிவங்கொண்டு வந்துண்பதைக்காண்பிக்க, விஷ்ணுதேவர் தண்டித்தபோது அவ்விராகு சர்ப்பங்களாக வடிவங்கொண்டு ஓடத்தொடங்கினுன். எ-று. (50)

பரவுகாசிரி, வரவுமேவு

விரவுபெற்றியாற், கிரகமாயினுன்.

(இ-ள்.) எல்லோருக்குறிக்கப்பெற்ற காசிப்பதியையடைந்தபோது போதிய விளங்கியகாரணத்தால் உலக்கிராத்திலொன்றுகுன். எ-று. (51)

ஆயினுன்புடைப், பாயுமாவா

மேயினுர்க்கதை, தியதுட்டுவான்.

(இ-ள்.) உலக்கிரத்தில் ஒன்றுபெயர்ந்த இராகுவினிடத்து அசுரர்கள் விரும்பிப்போய் அவ்விராகுவை மதுபானஞ்செய்யும்படி முயற்சித்து. எ-று. (52)

மல்லதிகுரை, வல்லதன்மையாம்

புல்லகண்டம்போள், மெல்லமாத்தென்றார்.

(இ-ள்.) இவர்கள் நன்மையுள்ளது களித்துக்கு உறுதிசெய்வது கருக்கரை உடம்போல மெல்லமாக துன்பாயாகவென்றார்கள். எ-று. (53)

உரையு... காசிரகசியம்.

அந்தவார்த்தைதன், புந்திகொண்டிலா
னிந்தைகூறினு னந்திராகுவே.

(இ-ள்.) அசுரர்கள் சொன்னவார்த்தையை அந்த இராகுவானவன் மன
திற கொள்ளாமல் அந்தக் கள்ளிணுக்குண்டாகிய குற்றங்களை எடுத்துக்கூறு
னன். எ-று. வேறு. (உ-உ)

மாடநீக்கிடும் வருந்திநேடிய
ஞானமுங் கெடுநன்மைசற்றிலே
யினமென்பன யாவுநல்கிடு
மூனமாமதுவண் டறிமையே.

(இ-ள்.) இழிவுள்ளதும் பாவத்தை விளைவிப்பதுமாகிய மதுபானமானத
மானத்தைப்பொழித்து விடும் வருந்திச்சம்பாதித்த அறிவைக்கெடுக்கும் நன்மை
களை ஆனிரெய்யும் இழிவென்றுணாக்கத்தக்கவைக னெல்லாவற்றையுங்கொடு
க்கும். எ-று. (உ-உ)

சான்றவன்னையு யிகழ்ந்துநீக்கிடுஞ்
சான்றமேலவர் தன்மைசொல்வதெ
னென்றகள்ளுண வென்னுந்திமையான்
மான்றதும்பிசிய வாய்ப்பதுண்மையால்.

(இ-ள்.) தன்னைப்பெற்ற தாயாரும் கித்தித்து நீக்கிவிடுமபடி செய்விக்கு
மானால் சாதுக்களாயுள்ள பெரியோர்களுடைய தன்மையைச் சொல்வதெ
னவெனியாது கட்டுமுத்தலென்கிற கொடுமையால் நிலையாயுள்ள நரகங்களையா
வும் வந்து சம்பலிப்பது உண்மையாகும். எ-று. (உ-உ)

என்றிராகுயிக் கிகழ்ந்துகூறிடக்
கன்றுதானவர் கடுகநக்குநீ
யொன்றுமற்றிதன் குண்முணர்ந்திலாய்
பொன்றுநீரும் போற்றத்தக்கதே.

(இ-ள்.) இராகு என்பவன் இவ்வாறு கள்ளை கித்தித்துணாக்க மனவருத்த
முள்ள அசுரர் உடனே கிரித்து இம்மதுவினுடைய குணத்தை நீ ஒன்றுமறிய
வில்லை உயிரிழந்து போகின்றவர்களும் உட்கொள்ளத்தக்கது. எ-று. (உ-உ)

மானமோங்கிடும் வன்மைதெங்கிடு
மூனமென்பன வொன்றுமெய்துரு
தானவூனொடு மருந்துகளள்ளொ
ஞானமில்லவர் நவின்னுலேண்டினர்.

(இ-ள்.) பெருமை உயரும் வலிமை அதிகரிக்கும் இழிவென்று சொல்
லத்தக்கவைகள் ஒன்றும் நேரிடா மதுவையும் மாயிசத்தையும் களிப்போடு கூரு
ந்துவாயென்று மூடர்களாகிய அசுரர்கள் சொல்லி வேண்டிக்கொண்டனர். (1)
அறிவிருனவ ரவரவிவேண்டலு
முறிவிளினகதை முன்னமுண்டவன்

உக-வது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். உரையு

செறிகொடுஞ்சுனா சிறிதுமுன்பினே
நறியதன்றென நவின்னுதள்ளினான்

(இ-ள்.) அறிவற்ற அசுரர் விரும்பி வேண்டிக்கொண்டபோது, கெடுத
லில்லாத அமிர்தத்தை முன்னே யுண்டு தெளிவுபெற்ற இராகு கொடுமை நிறை
ந்ததள்ளின இலேசமும் குடிப்பானே நன்மையல்லவென்று தோஷங்கள்
சொல்லி நீக்கிவிட்டான். எ-று. (உ-அ)

மறுத்ததோர்த்தனர் மண்டுதானவர்
கறுத்தசிந்தையுங் கலந்தநாணமும்
பொறுத்தமீங்கினார் புகரிலாதகட்
குறுத்தமேன்மைசற் றுணர்ந்திலா னென்றே.

(இ-ள்.) நிறைந்த அசுரர்கள் அங்விடாகு மதுபானஞ்செய்யே னென்பதை
யறிந்து மனம்பழுந்தி நாணங்கொண்டு குற்றமில்லாத கள்ளிணுக்குள்ளாமலும
யைச்சற்ற மற மரம் போடவிட்டானென்று நீக்கினார்கள். எ-று. (உ-அ)

இராகுமுன்கதை யென்பதுண்டலால்
விராவுதியகள் வெறுத்துநீக்கினான்
பாவுமற்றிதன் பார்மைபோலவே
தாரதலத்திடைச் சாரும்யாவரும்.

(இ-ள்.) இராகு என்பவன் முந்தியிர்தபாணஞ்செய்தமையால் கொடுமை
நிறைந்தசாரபாணத்துக்குத் தோஷஞ்சொல்லி நீக்கிவிட்டான். அறிக்கத்தக்க இந்த
சியாயம்போலவே உலகத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் யாவர்களும். எ-று. (உ-அ)
வேறு.

நிருந்துகாசியின் மான்மியம், பொருந்துதன்மையி னோர்ந்தவா
வருந்துமற்றுள யாவையும், விருந்துகஞ்சின் விலக்குவார்.

(இ-ள்.) திருத்தமான காசித்தலத்தின் மகிமையை முற்பிறவியிற்செய்த
புண்ணியபலத்தினாலறிந்தவர்கள் வருத்தத்தைத்தருவிற லேறுபுள்ள சாதனங்க
னெல்லாவற்றையுங் கொடியவிஷம்போல எண்ணிக்கையிடுவார்கள். எ-று. (உ-அ)
ஆதலா வருங்காசியை, யோநலாலற முண்டுகாண்
காதலாற் சென்றுகாண்பவர், சாதலாற்பயன் றுங்குவார்.

(இ-ள்.) ஆபாடியால் அநிய காசித்தலத்தின் மகிமையை அவரவர்கள்
இருக்குமிடத்திற் சொல்லுவார்களானால் தருமமுண்டாகும் அன்புடன் அத்தலத்
திற்குப்போய்த்தரிப்பார்களானால் மரித்தபோதமுத்தியடைவார்கள். எ-று.

அன்னகாசியி னற்புத, மன்னமேவு மந்தாகினி
யென்னுமாநதி மூழ்குவோர், அன்னம்பேறெவர் சொல்லுவார்.

(இ-ள்.) அத்தன்மையான காசித்தலத்தில் நிலைபெற்று மகிமையோடு வரு
கின்ற கங்கையில் ஸநாகஞ்செய்பவர்களுக்கு உண்டாகும் பலனை யாவதோடு
தனாகத்தக்கவர்கள். எ-று. (உ-அ)

அம்மைகையி னவதரித், தெம்மையாளுடையசூர்

செம்மையாச்சடைச் சேர்ந்துபின், கொம்மைவானங்குடிபுகா

(இ-ள்.) சர்வபுவனமாதரவாகிய உமாதேவியார் திருக்கரத்தில் உற்பத்தியாகி என்னே யடிமையாக உடைய சிவபெருமானது சடையிற்றங்கியிருந்து அதன்பின்னர் அழகிச் சுவர்க்கலோகத்தில் ஆகாய கங்கையென்று பேர்பெற்று நிலைத்திருந்தது. எ-று. (௩௯)

கூண்டவன்பினோர் கொற்றவன், வேண்டவிச்சுவ நாயக

னாண்டகரி யடைந்தது, மாண்டதீம்புனற் றங்கையே.

(இ-ள்.) மாட்சிமைதக்கிய மதுரமுள்ள தீர்த்தவடிமான கங்கையானது, நிறைந்த அன்புள்ள பரேதமகாராசன் தவஞ்செய்து வேண்டிக்கொள்ள விரிவா நாதரெழுந்தருளிய காசித்தலத்துக்குவந்தது. எ-று. (௪௦)

பெரியசீர் பெறுகாசியின், மரியவர்வி குளந்தட

முரியகூபமற் றோடைக, டெரியவார்பதற் கங்கையே.

(இ-ள்.) பெரும்புகழுள்ள காசித்தலத்துக்குவந்த கங்கையானது வரிகளையும், சிறுகுளங்களையும், பெரியதடாகங்களையும், ஆங்காங்குள்ள இணைகளையும், ஓடைகளையும் நிறைத்து நிறுபமாக வேறேயிருந்தது. எ-று. (௪௧)

திவலையொன்று தஞ்சென்னிமே, துவலையீங்க வுறுத்தினோர்

கவலையாவுங் கவற்றியே, சவலையாக்கு மக்கங்கையே.

(இ-ள்.) அக்கங்காதிமானது ஒருநிலி தீர்த்தத்தை பெடுத்து தங்கள் ரொன்மேல் புரோட்சித்துக்கொள்ளுகின்றவர்களுடைய எல்லாவருத்தங்களையும் ஒழித்து பிறவிக்கலேசத்தையும் மாற்றியருளும். எ-று. (௪௨)

உகந்த விச்சுவநாயகன், புகழ்ந்தசேன்ன பூணி

யிகந்திடா விவர்ப்பூசைசெய், தகந்தழைப்பவர்க் கப்பலன்.

(இ-ள்.) சர்வஜீவர்களையும் ஆதரிக்க விரும்பும் விசுவநாதனாயும், பாவபா லத்துதிக்கப்பெற்ற சிறப்புள்ள அன்னபூரணியானாயும் பேரன்போடு பூசித்து மனமகிழ்ச்சி யடைகின்றவர்கள் முத்தியின்பத்தைப்பெறுவார்கள். எ-று. (௪௩)

கொடையுளூர்க்குக் கொடைப்ப, மடையும் யோகியர்க்கப்பல

மிடையும்யாகம் விளைப்பவ, ருடைதரா தடையும்பலம்.

(இ-ள்.) சம்பாதிரதானஞ் செய்பவர்களுக்குண்டாகிய பலன்களையும், யோகாப்பியாசஞ் செய்பவர்களிடையும் புலன்களையும் அனேகமாயுள்ள யாகங் களைச் செய்கின்றவர்கள் நிறைவோடனுபவிக்கின்ற பலன்களையும். எ-று. (௪௪)

முழுசுவர் கொண்முழுப்பலம், பழுது மேவியபாவி

டொழுது திந்தழுவாய்நலன், தருவுவார்க் குயர்முத்தியே.

உகவது புண்ணியசீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். உரையின்

(இ-ள்.) கங்கா ஸ்நானஞ் செய்பவர்களுடையவர்கள் குற்றத்தை விரும்பிச் செய்யப் பாவிகள் கங்கையை வணங்குவார்களானால் தாங்கள்செய்த பாவங் களுக்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளத்தக்க மனமுடையராவார்கள், விதிப் பாடி ஸ்நானஞ்செய்து வசிப்பவர்கள் மேலாகிய முத்தியடைவார்கள். எ-று. (௪௦)

இன்னயாவு மினிதலித், தன்னபூரணியம்மையே

யென்னமேவு மந்தாகினி, யுன்னயாவு முநிவிக்கும்.

(இ-ள்.) இவைபோன்ற நல்ல பிரயோசனங்களை ஸ்நானஞ்செய்பவர்க ளுக்கு இன்பமாகக்கொடுத்து அன்னபூரணித்தாயாபொன்றே யாவருஞ் சொல் லும்படி, வருகின்ற கங்காநதியானது சிந்திக்கத்தக்க எல்லாப்பலன்களையும் கொடுப்பித்தருளும். எ-று. (௪௧)

விமலேண்டினு மெய்க்கலைச், சாரம்வேண்டினுந் தரத்திரிப்

பாரம்வேண்டினும் பற்றறும், வாரம்வேண்டினும் வாய்க்குமே.

(இ-ள்.) பிரபலவீரத்தை விரும்பினாலும், சத்தியஞானத்தைக்கொடுக்கும் தத்துவசாஸ்திரங்களின் உட்பொருளையறிய விரும்பினாலும், பூவுலகமுழுதும் அரசாணவிரும்பினாலும், உட்பற்று புறப்பற்றுக்களை யொழிக்கத்தக்க மோட்ச விரும்பம் வேண்டினாலும் அக்கங்கை கொடுத்தருளவர். எ-று. (௪௨)

நாசைபாக னருவினான், மாசைநீக்க வந்துற்றவர்

தேசைமேவச் செயுங்கங்கை, பூசையாவினு மிக்கதே.

(இ-ள்.) உமாதேவியை இடப்பாகத்திலுடைய சிவபிரான் கருணையினால் களங்கத்தை யொழிக்கவேண்டுமென்று யெண்ணிவந்து முழுசுவோர்கள் ஞா னப்பிரகாசத்தை பெறும்படி செய்விக்கின்ற அக்கங்காதேவிக்குச் செய்யும் பூ சையானது எல்லாப்பூசையிலும் மேம்பாடுடையதாகும். எ-று. (௪௩)

நலமலிபாண்டியனபுரப்போன், கிலமகல்புண்ணியசீர்த்தியெனும்பேர்

நிலவியமன்னவ னீதியின்மிக்கான், மலர்தலைஞாலம்வழுத்திடவாழ்வான்.

(இ-ள்.) (சவுக்காதிமுனிவர்களே கேட்பீர்களாக) நன்மைக்கூட்டங்களை யுடைய பாண்டியதேசத்தை அரசாளுகின்ற குற்றமற்றபுண்ணியசீர்த்தியென்று பேர்வினங்கு மாசன், நீதியில் மேம்பட்டவன் பரந்த இடத்தையுடைய உலகத் தார் அகிக்குமாறு வாழ்கின்றவன். எ-று. (௪௪)

மறைபலயாவும் வகுத்துணர்கேள்வித், துறைபலகண்டவர் குழவிருப்பா

னிறையுமறத்தினி யங்குதலில்லான், முறையினடத்து முழுப்புசுழ்பெற் றோன்.

(இ-ள்.) வேதங்களிற்கூறிய பலசமய மார்க்கங்களையும் பிரித்தறியத்தக்க தேர்வியும் பலவாகிய விதிமார்க்கங்களையறியும் அறியும் உடையபெரியோர் பலர்க்கும்படி இருக்கின்றவன் பாபவழியில் அற்பமுஞ்செல்லாதவன் விதிவ ழியே அரசாண்டு பெரும்புகழ்பெற்றவன். எ-று. (௪௫)

கற்றவர்வந்து கணாந்திதோறு, நற்றவர்சேரு நலம்பெறுகாதிப்
பற்றறுமான்மிய மேபகர்விரென், நற்றயில்காசியி வாசையமைத்தான்.

(இ-ள்.) வாசித்துணர்ந்த பெரியோர்கள் தன்னிடத்துவந்து வார்த்தை
சொல்லுங் காலமெல்லாம் பெருந்தவர் ஒருங்குசேர்த்தக்கடும் சேர்ந்தவருடை
பற்றுக்களை யொழிக்கத்தக்கதும் முத்தியின்பத்தைத் தாத்தக்கதுமாகிய காசி
ந்தல மகிமையைத் திருவாய் மலர்ந்தருளுவீர்களென்று (சொல்லி) அறிந்தவர்க
ளின் சேரம்பலையொழிக்குங் காசித்தலத்தில் போர்ப்புவைத்தனன். எ-று. (சச)

மன்னியகாசியின் மாதவர்களு, முன்னியகங்கை முழுப்புனலாடற்
துன்னியபுண்ணியஞ் சூழ்தருமென்றே, நன்னியமங்கொணயத்தினுண
ர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அப்பாண்டியன் விதிவழியான நல்லநியமங்களை அன்போடு செ
ய்துவருதலினாலே, நிலைபெற்ற காசித்தலத்தில் பெரியோர்கள் தினத்தோறும்
நெருங்கிச்சிந்திக்கத்தக்க அங்காடியிலே ஸ்காந்தசெய்தால் எல்லாச்செயுண்
ணியங்களும் வந்து நெருங்குமென்று தெரிந்தனன். எ-று. (சஎ)

வாந்தியாடி வரும்படியோர்க்குஞ், சுரநதியென்று சொலிப்புருவோர்
க்கும், பரவுபொருடை முதற்பலநல்கி, புரவுகொண்மற்றவரைத்தொழு
துய்ப்பான்.

(இ-ள்.) வர்த்தைத்தரும் கங்காநதியில் முழுவருகின்ற பெரியோர்களு
க்கும் கங்கையில் ஸ்காந்த செய்வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு காசி
த்தலத்துக்குப் போகின்றவர்களுக்கும் தீரவியம் வஸ்திரம் முதலியவற்றையுங்
கொடுத்து அறிவாறுயர்ந்த அப்பெரியோரைவணங்கி அனுப்பிவருவான். (சஅ)

பாடுமேவு பழம்புனற்கங்கை, பாடுமேவுது மென்றடைவார்க்கு
நாடுமவாகு நலத்தினரென்றே, நீடுமவாகு நெடும்பொருளீவான்.

(இ-ள்.) மிகுபுகழையுடைய விருப்பமுள்ள கங்காநீர்த்தத்தில் ஸ்காந்த
செய்வேண்டுமென்று விரும்பிப்போகின்றவர்களே நாம்ருநித்து உபசரிக்கத்
தக்க பந்துக்களென்றெண்ணி அவர்களுக்குப் பெருந்தனையாயுள்ள பொருளை
மிகவுங்கொடுப்பான். எ-று. (சஅ)

ஒண்மலர்தாவி யுறுந்திசைநோக்கிக் கண்மலர்சூப்பொலி கங்கையைத்
தாழ்த்து, தின்மலர்காம முதற்பலதேத்துத் தண்மலர்சிறையின் மேவுச
யத்தான்.

(இ-ள்.) தேனையுடைய மலர்கள் நிறைந்தகங்காநதியைத் தியானித்து அந்
நதியருக்குந் திக்கைநோக்கி ஒள்ளியமலர்களாலருச்சித்து வணங்கி வலிமையாகத்
தோன்றுகின்ற காமமுதலிய பலதூர்க்குணங்களையுக்கி சேவருணையுள் மன
தோடு வெற்றிபெற்றிருந்தனன். எ-று. (சஉ)

உரைத்தவிக் குணஞ்சான்மன்ன னுபகரணங்கள் கொண்டு
தினாத்தரீர்க் கங்கைபாளேத் திருத்தகப் பூசைசெய்து
வினாத்ததார் மோலிவேந்த ராநியர் விழைந்துபோற்றக்
குரைத்தரீர்க் கடல்வைப்போர்தன் குடைநிழி லமரவாழ்நாள்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய உத்தமகுணமுள்ள புண்ணியகீர்த்தியென்னும் பா
ண்டியன் பூசைக்குவேண்டிய பொருள்களைக்கொண்டு அலைகளையுடைய கங்கா
தேவியை செவ்வையாகப்பூசித்து வாசனைநீங்கிய மாலையணிந்த அரசர்கள்முத
லானோர் விரும்பித்துதிக்க ஒலிக்கின்ற கடல்சூழ்ந்த பூமி தனது குடைநிழலில்
குளிப்படிசெய்து வாழுகாலத்தில், எ-று. (சக)

புண்ணிய கீர்த்தியன்பின் பெரிவினை யுள்ளத்தோர்த்
தண்ணிய கங்கைமங்கை தன்றிருக்காட்சி நல்கக்
கண்ணிய வரசனோர்த் துமெனவெழுந்து தாழ்ந்து
பண்ணிய துதியகுவிப் பரவசமடைந்தான் மன்னோ.

(இ-ள்.) புண்ணியகீர்த்தியினுடைய அன்பின்விளக்கத்தைக்குளிர்ந்தகங்கா
தேவியானவள் தன்உள்ளத்தறிந்து அழகுள்ள தனது யதார்த்தவடிவத்தைக்காட்
டியருள சிந்தித்துவரும் அவ்வரசனறிந்து வினாவாக வெழுந்துவணங்கி துதித்து
ப்பரவசமடைந்தனன். எ-று. (சஉ)

பரவச மடைந்தமன்னன் நிருமுகம் பாவைநோக்கி
புரவுசான் மன்னரோறே யுவந்தெனைப் பூசைபன்னாட்
காவற வாற்றிவந்தாய் கருதியதென்னை சொற்றி
வரமுறக்கொடுப்பென்னென்னுமன்ன னும்வணங்கிச்சொல்வான்.

(இ-ள்.) அன்பின்வசப்பட்ட பாண்டியன்முகத்தைக் கங்காதேவிபார்த்து
அறிவாறுயர்ந்த அரசற்காசனே நீபலகாலம் விருப்போடு கங்கையில்லாமல் என்
னோப் பூசைசெய்துவந்தனை விரும்பியதுயான சொல்வாயாக வேண்டிய வரத்
தை இப்போதேதருகின்றேன் என்றுகூற அரசன்வணங்கிச் சொல்லுகின்ற
னன். எ-று. (சக)

அடியனேன் கேட்டவாறே யருள்செய் னுண்மைபாகிற்
சொடியது யுரைப்பென்னென்னுந் குறித்ததை யுரைத்தியென்று
னோடியமா மோலிவேந்த னின்றிருக் காட்சிநாளும்
படியிலென் தனக்காமவண்ணம் பரிந்தொரு வரந்தாவென்னுன்.

(இ-ள்.) அடியென் கேட்டவண்ணம் வரக்கொடுப்பதுண்மையானால்
விதிக்குவிரோதமாகக் கேட்பென்னென்று அத்தகுக்கங்கை நீ எண்ணியதைத்

சொல்வாயென்றனள், கிரீடத்தையணிந்த அரசன் உனது அழகியசேவை இப் பூமியில் தினந்தோறும் என்ருக்கிடக்குமாறு பிரியம்வைத்து ஒருவீதத்தைக் கொடுத்தருள்க வென்றனன். எ-று. (௫௪)

வரந்தி மங்கைமன்னர் மன்னவ னுணர்த்தல்கேட்டு
விரவுமுண் ணகையரும்ப மிக்குள மகிழ்ந்துசொல்வாள்
புரவல நாரரனோர்க்குப் பொருந்துபுத் தேளிரரனோர்
பரவரும் காட்சியேக தேசமே பலிப்பதன்றி.

(இ-ள்.) அரசர்க்கரசனாகிய புண்ணியகீர்த்தியென்னும் பாண்டியன் சொன்னவார்த்தையைக் கங்காதேவிகேட்டு புண்ணகைகொண்டு உள்ளங்களித் துக் கூறுவிறனள் அரசனே தேவர்கள் அன்புள்ள பூலோகவாசிகளுந் து எப் போதாவது ஒருக்கால் காக்கிகொடுப்பார்களே யன்றி. எ-று. (௫௫)

நினைத்தபோ தெல்லாங்காட்சி கொடுத்திட நேருங்கொல்லோ
கனைத்தவண் டெருந்தாராய் கருதியென் கிரகம்வந்தா
வினைத்தென வளக்கலாகாக் காட்சியெப் போதுமெய்து
மனைத்தலை யடைவேனென்றான் மாரிலம் புக்குஞ்செவ்வி.

(இ-ள்.) சீக்கிக்குங்காலமெல்லாம் காட்சிகொடுக்கக்கூடுமோ கூடாது ஒவித்தலையுடைய வண்டுகள் மூக்காறுழப்பெற்ற மாலையுடையோனே நீ சித்தி த்து என்வீட்டுக்குவந்தால் இவ்வளவென்றளவிடக்கூடாத காட்சி எப்போதுங் கிடைக்கும் ஆதலால் எங்கொகத்துக்குப் போகிறேனென்று உலகத்தை ஆதரி க்கின்ற கங்காதேவி கூறினள். எ-று. (௫௬)

விளங்குபல் லண்டமெல்லாம் வியாபியா யமர்நினக்கு
முளங்கொளி லொன்றுண்டென்ற வுரையிறும் பூதேயம்ம
களங்கயி லனையவீடு மெவ்விடம் கணாவாயென்று
னுளங்கனிக் துலகமல்க வயக்குவா னுணர்க்கலுற்றாள்.

(இ-ள்.) சாரகா உயர்கனால் விளங்குகின்ற எல்லா அண்டங்களிலும் வியாபித்து இருக்கின்ற பிரியதேவதையாகிய உனக்கு மனதுக்கினியவீடு ஒன்றி ருக்கிறதென்னும் வார்த்தை ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கின்றது. குற்றமற்ற அவ் வீடு எவ்விடத்துள்ளது கட்டளையிடவேண்டுமென்று கூறிய அரசனோப்பார்த் து உலகத்தை அபிவிர்ந்திசெய்யும் கங்காதேவிமனமகிழ்ந்து சொல்லத்தொடங் கினள். எ-று. (௫௭)

அண்டங்க ளனைத்துநாமே வியாபியா யமர்வேமேனும்
பண்டங்கள் விசுவநாதன் பரவுபே ரருளாலொன்பான்
கண்டங்கண் முதலபோற்றும் காசியே பிரகமராகக்
கொண்டங்க னுறையாநிப்போங் குவலயம் புக்குமன்னு.

உக-வது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். உரையு

(இ-ள்.) உலகத்தைப் பாதுகாக்கின்ற பாண்டியராசனே எல்லா அண்டங் கிலும் நாம் வியாபியாக யிருப்போமானாற் பழைய அஸ்கிமாலையணிந்த விசுவநாதர் பெருங்கருணையால் நவகண்டத்திலுள்ளவரும் மற்றையர்களும் புகழ்தற்குரிய காசிப்பதியையே நமக்கு வீடாகக்கொண்டு வாசஞ்செய்வோ மென்றறிவாயாக. எ-று. (௫௮)

பாண்டியா டானும்பாரம் பயந்தபுத் திரனுக்காக்கிச்
சேண்டிகழ் மணிப்பொற்கொங்கைச் செல்வகின் தேவியோடும்
வேண்டியக் காசியுற்றால் விருப்பிய படியாமென்று
தேண்டியா வரும்வந்தாடத் திருவளிப் பவண்மறைந்தாள்.

(இ-ள்.) பாண்டியதேசத்தை அரசாளுஞ்சுமையை நீபெற்ற புத்திரன் மீதிருத்தி தூத்துச்சென்று ஒளிவீகம் இரத்தியபூஷணங்களையணிந்த தனங்க ளையுடைய மனையாளோடும் பிரயாணப்பட்டு விருப்போடு அக்காசித்தலத் தைச்சேர்ந்தால் உனதுவிஷ்டப்பட்டபடி நமது தரிசனம் நேரிடுமென்று, தேடிவந்து ஸ்நானஞ் செய்பவொல்லோருக்கும் ஞானசம்பத்தைக் கொடுக்குங் கங்கா தேவி கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினள். எ-று. (௫௯)

முன்னின்றான் மறைதலோடு முழுத்தபே ரறஞ்சான்மன்ன
னநின்ற படியேமைந்தற் கணிமுடி சூட்டிநீத்துச்
சென்னின்ற கபோலத்தானச் செல்வனைப் பூசையாற்றிப்
பின்னின்ற மனைவியோடும் பெயர்ந்துபோய்க் காசிபுக்கான்.

(இ-ள்.) சாக்மிராலஸ்த்தையில் எதிர்கின்று காட்சிகொடுத்த கங்காதேவி மறைந்தவனவில் பெரிய தருமமேவடிவமான புண்ணியகீர்த்தியென்னும் பா ண்டியன் அப்பொழுதே தனது குமாரனுக்கு அழகிய மகுடத்தரித்து அரண்ம னையைவிட்டு நேரே ஒருகுவின்ற கபோலமதமுடைய சித்திவிநாயகேக்கடவுளைப் பூசைசெய்து (அநுமதிபெற்று) பின்னேவருகின்ற மனைவியோடும் மதுரை யைவிட்டு நீங்கிச்சென்று காசித்தலத்தை யடைந்தனன். எ-று. (௬௦)

காசியை யடைந்தமன்னன் கங்கைகீ ருச்சிக்கால
மாசறு விதியின்முழ்கி மறையவ ராறியோர்க்கு
நேசமார் பொன்பூணை நிரப்புப் பவவுகக்கித்
தேசமா ரவிலநாதன் சேவடி தொழுதுபோற்றி.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தைச் செர்ந்த பாண்டியராஜன் கங்கைதீர்த்தத்தில் களங்கமற்ற விதிப்படி உச்சிக்காலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பிராமணர் முதலிய பெரியோர்களுக்கு விருப்பம் நிறைந்த நிரவியங்கலையும், ஆபரணங்களையும், வஸ்திரங்களையும், மறைவாகிய மற்றையவருள்ளோயும் கொடுத்து ஒளியுள்ள விசுவநாதர் பாதங்களைத் தொழுது துதித்தி. எ-று. (௬௧)

கீருரு வாயகங்கை பூசையு நிரம்பச்செய்து
காருரு வாயசெங்கைக் காவலை நமருநாவி
காருரு வாயவன்னு என்வினைக்கொங்கு முன்போற்
கீருரு வாயகங்கைத் திருமக டோன்றினால்.

(இ-ள்.) தீர்த்த வடிவமான கங்காதேவியுடைய சம்பூரணமாகச்செய்து
மேகம்போலும் (பிரதிபகாரத்தை விரும்பாது கொடுக்கும்) சிவந்தகைக
ளையுடைய பாண்டியன் அன்பேவடிவங்கொண்டு அக்காசிப்பதியில் வாசஞ்செ
ய்யுங்காலத்தில் அவன் புண்ணியத்துக்கு மனமிரங்கிச் சிறந்த திருஉருவமுள்ள
கங்காதேவியுள்ளே மதுரையில் தரிசனங்கொடுத்ததுபோற் பிரசன்னமாயி
னான். எ-று.

தோன்றிய துணர்ந்துமன்னன் நெழுதெழுத் தாடிப்பாடி
பூன்றிய பத்தியோங்கத் திருமுனின் றுணைக்கலுற்றான்
வான்றிக ழினையவைப்பில் வயங்குநின் கருணையாலே
தேன்றிகழ் கடுக்கைமேலிச் சிவபிரான் விசுவநாதன்.

(இ-ள்.) தரிசனத்தத்தைப் பாண்டியனறிந்து பணிந்தெழுந்து நடனஞ்
செய்து தோத்திரம்புரிந்து பேரன்பு மேன்மேலதிகரிக்கத் திருமுன்னேயின்ற
சொல்லத்தொடங்கினான். பெருமைபரல் விளங்குகின்ற இக்காசிப்பதியில் வின
க்கமுற்ற உனது கிருபையால் தேன்றுளிக்கின்ற கொன்றைமாலையணிந்த சிவ
பெருமானாகிய விசுவநாதனாயும். எ-று.

ஆதியா வணையுங்கண்டே னளவினா விற்பமுற்றென்
சோதியாய் விளங்குங்காசி மான்மியஞ் சொல்லவேண்டும்
பேதியா லுயிர்கட்கெல்லாம் பிரிவரும் பாவம்போக்கி
நீதியா வருளுமன்னு யென்றன னிமலைசொல்வான்.

(இ-ள்.) மற்றுமுள்ள தேவனாயும் தரிசித்து அளவுபடாத இன்பத்தைப்
பெற்றென் மனஉறுதியுள்ள எல்லா உயிர்களுக்கும் நீக்குதற்கரிய பாவத்தை
யொழித்து முறையாக அனுக்கமிருக்கெய்கின்ற பாதேவதையே பிரகாசவடிவ
மாக விளங்குங்காசித்தல மகிமையை (அடியேனுக்குக்) கட்டளைவிடவேண்டு
மென்றுகேட்ட அப்பாண்டியனுக்குக் கங்காதேவிகூறுவான். எ-று.

கரைதரு தெய்வஞானக் கலையது சொருபமாய்
துரைதரு திறப்பிறப்பை யுற்றவர்க் கொழிக்குரீ
திரைதரு கடற்கட்டுஞ்சு யிறைவது நியர்களைன்றும்
புரையரு பொருளவாவிப் போக்கற வசிப்பதின்னும்.

(இ-ள்.) எடுத்துரைக்கின்ற தெய்வீகமுள்ள ஞானசாஸ்திர வடிவமாக
விளங்குகின்றது அடுத்தவர்களுக்கு உற்பத்தியைப்பதை நீக்குதல்மையுடையது

௨௧-வது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். ௨௦௨௩

ஒலிக்கின்ற திருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளும் திதிகர்த்தையுள்ள விஷ்ணுதே
வரமுள்ளவர்கள் களங்கமற்ற மோட்சசாம்பிரசுபயத்தை விரும்பி நீங்கா
மல் விக்கத்தக்கது மேலும். எ-று.

பொறிபுல னடங்கியோரே புக்கினி தமரத்தக்க
தறிதரு மைங்குரோச சொருபமாயமர்வதென்று
நெறிதரு மின்பமுத்தி நினைத்தவா நருளவல்ல
தெறிதரு பாநகங்க ளனைத்தையு மொழிப்பதின்னும்.

(இ-ள்.) இங்கிரியங்களையும் அவைகளால் விரும்பத்தக்க விஷயங்களையும்
அடக்கின பெரியோரே புருந்து சுக்மாக வசிக்கத்தக்கது. அறிவுடையோரால்
(உரை.) தக்க பஞ்சக்குரோசவடிவமாய் விரும்பியுள்ளது. கருதியபடி வேதநெறி
யாகக்கிடக்கின்ற மோட்சசுகந்தத்தைக் கொடுக்கவல்லது. அளவுகடந்த தீவினை
கள் எல்லாவற்றையும் போக்கத்தக்கது மேலும். எ-று.

புயிர வருடஞ்சொற்ற போதினு மடங்காச்சோ
தேய்தரு மெனக்குஞ்சொல்ல வெட்டுருப புகழ்தென்றும்
பாய்தரு பவித்திரத்திற் பவித்திர மாயதம்ம
மாயிரு மறைகளாலே வகுத்திடப் பட்டதின்னும்.

(இ-ள்.) ஆயிரவருடகாலம் சொன்னபோதிலும் அளவுபடாத சிறப்பினை
யுடையது, தெய்வத்தன்மையுள்ள எனக்கும் சொல்லுதற்கெட்டாத புகழை
உடையது, பரவியபுகழுள்ள பரிசுத்தப்பொருள்களுக்குப் பரிசுத்தஞ்செய்வது
பெருமைதங்கியவேதங்களாலேபிரித்துரைக்கப்பட்டமேன்மையுள்ளது மேலும்.

ஒள்ளிய பரமானந்த முறுவது கருடிகுடனோர்
தெள்ளிய முனிவரோரோர் சேர்தாப் பட்டதென்று
* ஒள்ளிய வுமையாளோடு நம்பிரா னமரத்தக்க
தெள்ளிய குணயின்மாவோ டில்குமா லுறுவதின்னும்.

(இ-ள்.) தேவர்களும், தெளிவுள்ள முனிவர்களும், மற்றையோர்களும்
ஔவையையுடைய சிவரந்தத்தை யடையவிரும்பி வந்து தங்குதற்கிடமாயுள்ளது,
நமது பெருமானாகிய விசுவநாதநீயிரியமுள்ள அன்னபூரணியாரோடு வீற்றிரு
க்கத்தக்கது உத்தமகுணமுள்ள இலக்குமியோடு விளக்கமமைந்த விஷ்ணுதேவர்
அமரத்திருக்கத்தக்கது மேலும். எ-று.

சார்தநற் குணத்தினோடு தருமவீற் திருப்பதன்பி
னந்தவம் வளர்க்கத்தக்க தவிமுத்த மெனும்பேர்பெற்ற
தேந்தழ் குடையதீர்த்த சொருபமா யிருப்பதென்றும்
போந்தசாத் திரம்வானோர்தஞ் சொருபமாய்ப்பொலிவதின்னும்.

(இ-ள்.) பரமசாந்தமுன்ன நற்குணத்துடன் தருமதேவதை நிலைத்திருக்கத் தக்கது அன்போடு தவத்தைவளர்த்தோங்கப் பண்ணுவது அவிமுத்ததென்னும் காமகரணமுள்ளது அழகுதவிய தீர்த்தடிவமானது என்னும் ஸ்திர வடிவமாக விளங்குவது தேவர்கள் வடிவமாகவிளங்கத்தக்கது மேலும். எ-று. (1)

முத்தியைப் பிரகாசஞ்செய் திருப்பது மொழியப்புக்காற் சத்திமற் றெனக்குப்போதா தனைநிக ரருயிக்காசிப் பத்தியின் வசிப்போரியாரும் பவஞ்சவா சனையொழிந்தோர் நித்திய விசுவநாத நின்மலன் சொருப மாறோர்.

(இ-ள்.) மோட்சவின்பத்தை விளக்கிக்கொண்டிருப்பது இன்னும் இக் காகியின் மகிமையைச் சொல்லப்புகுந்தால் எனக்குவல்லமை போதா திருத்தானே சமமாகிய இக்காசித்தலத்தில் விவகேசத்தோடு வாசஞ்செய்பவ ரெல்லோரும் உலகவாழ்க்கையை யொழிந்து நித்தியராசையும் மலரதிராகவும் விளங்குகின்ற விசுவநாதரோ யாவார்கள். எ-று. (2)

தானத்தாற் தவத்தானுந் தவாதயோ கத்தானுநான மோனத்தாற் சித்தசுத்தி முளைத்தவர் வசிப்போரியாரு மினத்தா னிறைந்தோரியாரு மிவ்விடத் திருக்ககில்லா ரோனத்தாற் காணவொண்ணு னின்பமே யடைவாரென்றும்.

(இ-ள்.) இழிதொழிலால் கிறைவுற்றவர்களுள்ளோரும் இக்காசிப்பதி யில் வாசஞ்செய்யமாட்டார்கள். உத்தமதானத்தாலும், தவஞ்செய்தலினாலும், நாடோறும் தவறாதயோகசாதனத்தாலும், ஞானயோகத்தாலும், சித்தசுத்திய டைத்தவர்களியாவரும் இத்தலத்தில் வசிப்பார்கள் அன்றியும் பன்றிவடிவங் கொண்ட விஷ்ணுவின் அறியப்படாத சிவபெருமானுடைய இன்பவடிவ த்தை எக்காலும் பெற்றிருப்பார்கள். எ-று. (3)

பொலிதரு முத்தியுமி யென்பது புந்திசெய்யா ரொலிதரு போகபூமி காகியென் னுள்ளங்கொண்டு மலிதரு களவுகோறன் மதுக்குடி முதலாம்பாவங் கலிதரு குணத்திற்செய்வார் கைக்கொள்வார் நாகபூமி.

(இ-ள்.) விளக்கத்தைத் தருகின்ற முத்தியைக்கொடுக்கும் பூமி காசித்தல மென்று மதிக்காமல் போகத்தைத்தருகின்ற பூமியென்று மனதிலெண்ணி, திருடல், கொலைசெய்தல், மதுபானஞ் செய்தல் முதலியபாவங்களை வஞ்சனை யுள்ளகுணத்தினாலே செய்பவர்கள் நாகபூமியைவிடாது கைக்கொள்வார்கள். (4)

தெளிதரு சித்தத்துள்ளே நிப்பிய விசுவநாத னொளிதரு மயமாய்வைகு முலைவறத் தெளிந்தநீரிற் களிதரு பிரதியிம்பங் காணல்போற் கலங்கனீரில் வெளிதரு மதுதோயாது மலினசித் தத்துமேவான்.

உக-வது புண்ணியயித்திருத்திபெற்ற அத்தியாயம். உளஉரு

(இ-ள்.) தெளிவுள்ள நீரில் களிப்பைத்தருகின்ற பிரதியிம்பம் செவ்வை யாகக்காணப்படுவதுபோல் நிவ்வியகுணமுள்ள தெலகாதர், மீர்மலத்தித்தினி டத்துப் பிரகாசவடிவமாக எழுந்தருளி யிருப்பார் கலங்கல் நீரில் பிரதியிம்பம் செவ்வையாகக் காணுவதுபோல் கலங்கமுள்ளமீரில் அவ்விகலகாதர் வீற் றிருக்கமாட்டார். எ-று. (5)

ஆரிய னருளிணற்ற னடியாடப் போற்றுகிற்குஞ் சீரிய மிடத்தேநானுந் திசுமுவன் விசுவநாத னுரிய னருள்பெற்றார யடியாடப் பேனாராய சீரிய சல்லாரமாட்டுச் சிவனுறு னனையனென்றும்.

(இ-ள்.) ஆசாரியருடைய பெற்றுத் தந்தடியார்களைத்துதித்து வருகின்ற உத்தமரிடத்தே விசுவநாதர் திணைத்தோறும் விளங்கிக்கொண்டிருப்பார் ஆசாரி யர் அருளாப்பெற்றோரும் தம்மடியார்களை யிருப்பாதவராயுள்ள கொடியோரி டத்து அவ்விகலகாதர் வீற்றிருக்கமாட்டார். எ-று. (6)

ஞர்வனை வழிபாடாற்றிக் கிகாதறு வேதமாதிப் பரவுறு தூல்களெல்லாம் பண்புறப் பயின்றுகொஞ்சக் கரவறு மொழுக்கம்பூண்டு கவிக்குமென் பாலுமூழ்வி வாமலி தெய்வக்காசி வதிபவ ரியாருமுத்தர்.

(இ-ள்.) ஆசாரியருக்கு வழிவாடுசெய்து களங்கமற்ற வேதமாகிலைக ளெல்லாவற்றையும் நற்குணத்தோடு பழகி மனத்தின்கண்ணுள்ள வஞ்சனை யைப்போக்கும் எல்லொழுக்க வழிநின்ற பெருகிவருகின்ற நிவடிவமாகிய எஸ் ஸரிடத்து முழுவி வாததை நிறைவாகத்தருகின்ற தெய்வத்தன்மையுள்ள காசித் தலத்தில் வசிப்பவர்கள் எல்லோரும் முத்தியடைவார்கள். எ-று. (7)

கற்பனை கடந்தபெம்மான காகிமான் மியமென்றோறு மற்புத மனைத்துஞ்சொல்ல வாகுமோ வெம்மான்மனஞ் சிற்பா சோருபமாயித் திருநகர் வாசஞ்செய்து தற்பா வின்பயின்னோ சாடுவது மறைந்தார்கங்கை.

(இ-ள்.) மாயாகற்பனைகளைக் கடந்தவிவரிதான் வீற்றிருக்கின்ற காகித்த மமகிமையிற் கூறிய இன்பசரித்தக் கொல்லாவற்றையும் என்னால் சொல்லக்கூ டமொ அரசனே கேட்பவாக பேலான ஞானவடிவமாயுள்ள சிறந்த இத்தலத் தில் வாசஞ்செய்து கொல்கதாதுபவத்தை இக்காலத்திலடைவாயென்று கங்கா தேவிபட்டினாயிடுகிறாற்போல. எ-று. (8)

வாநதி யுரைத்தவாறே மன்னவன் வசித்துப்போற்றிப் பர்வுறு மனைவியோடும் பகர்பெரு முத்திபெற்றா னுள்ளமிகு மதனாக்காசி யொன்றுமே சிறந்ததாரு மாவணி சடையாற்கணி பிரயிமினென் றனையியாகன்.

(இ-ள்.) கங்காதேவி சொன்னபிரகாரம் புண்ணியதீர்த்தியென்னும் பாடி யன் காசியில் வந்து விசுவநாதரைத் துதித்துப் புகழ்பெற்ற மனையுனை பேரின்பத்தை யடைந்தனன். பரபல ஞானத்தைக்கொடுத்தால் காசிப் பி ஒன்றுமே மேலானதாகும். சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகத்தரித்த கடையையுடைய சிவபிரானுக்கு அசுரர்களே அக்காசிமகிமையை அறிவீர்களாக இவ்வாற எனதாசிரியராகிய வியாதமுனிவர் கூறினார். எ-று. (எ)

எண்ணருள் கோடிகால மெத்தனை பேர்சொன்னாலும்
கண்ணரும் காசிமேன்மை கடையுறப் போவதுண்டோ
பண்ணருந் தவங்கள்செய்து பரம்பரன் பாதம்பெற்று
நண்ணரு மின்பமுற்ற நைமிச வனத்தோன்றான்.)

(இ-ள்.) அளவிறந்தகோடிகாலம் அளவில்லாதவர்கள் எடுத்துரைத்தாலும் சிந்திப்பதற்கரிய காலத்தல மகிமைக்கு அளவு சொல்லக்கூடுமோ கூடாது செய்தற்கரிய தவங்களைச் செய்து மேலாகிய சிவபெருமான் திருவடிகளை யடைந்து கிட்டெற்கரிய பேரின்பாறுபவத்தைப்பெற்றநைமிசவாசமுனிவர்களே இவன்று சூதமகாமுனிவர் கூறினார். எ-று. (எ)

புண்ணியதீர்த்திமுத்திபெற்ற வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். உக-க்கு. திருவிருத்தம், எடு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்திரண்டாவது பாடகக்கழுவா
புணாத்தவத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புண்ணிய மலிகாசிப் பொருவரு மேன்மையெலா
முண்ணிய விருசெயிவிட் டொருமன முடையாராய்க்
கண்ணிய முயறருவார் சுச்சியில் பலபவத்தும்
பச்சுணிய பாவமெலாம் பாற்றுபு கதியடைவார்.

(இ-ள்.) புண்ணியம்நிறைந்த காத்தலத்தின் ஒப்பற்ற மகிமைகளையாவும் இருசெயியநிறைந்து எகமனதுள்ளவராய் அத்தலத்தைச்சதாகாலமுஞ் சிந்திப்பாராயின் அளவில்லாத பலபிறவியிலுஞ் செய்தபாவங்க ளெல்லாவற்றையும் ஒழித்து முத்தியடைவார்கள். எ-று. (உ)

நிரவிய நசைமேவிச் செம்பொரு ணசைநீத்துப்
பாவிய பாவமெலாம் பண்ணுபு திரிதருவார்
விரவிய கொடுநிரய மேவுவர் நிரவியமு
முரவிய விருகூறு யுற்றிரு பயன்றருமே.

(இ-ள்.) பொய்ப்பொருளாகக்கொண்டு உண்மைப்பொருளாகிய முத்திவிருப்பத்தைக்கைவிட்டு விரிந்தபாவங்கள் முழுமையுஞ்செய்து உழுவபவர்கள் கொடுநரகங்க ளெல்லாவற்றையுமடைவார்கள் அப்பொய்ப்பொருளும் வலிமையுற்ற இரண்டுபாகமாகப்பிரிந்து இரண்டு பிரயோசனத்தைக் கொடுக்கும். எ-று. (உ)

பெண்டிபிள் னாகட்கென்றே பேணுபு நேடுபொருண்
மண்டிபல் பாடகமும் வருவித்து நாகுய்க்கு
மண்டிபல் லறமிமித்த மார்வத்திற் றேடுபொருண்
மிண்டிபல் பந்தமெலாம் வீட்டுபு கதியுக்கும்.

(இ-ள்.) மனவிமக்களுக்கு வேண்டிமென்றே விரும்பிச்சம்பாதிக்கின்ற பொருள்நிறைவாயுள்ள பலபாதகங்களையும் வளர்த்துப் பின்னர் நாசத்திற்செலுத்தும். நெருங்கிய பலவாயுள்ள தருமமிமித்தம் அன்போடு சம்பாதிக்கின்ற பொருளானது வலியபலபந்தங்களை யொழித்து முத்தியைச்சேர்ப்பிக்கும். எ-று.

கண்ணிய காபியம் - காபியமென் றிரண்டாம்
புண்ணிய மிகுந்முன்னப் புகன்றது பந்தமெலா
நண்ணிய வினாவிக் குறு நாமிக் காற்
தண்ணிய பெருமுதி சார்விக் குந் தவத்தோரே.

(இ-ள்.) தவத்தையுடைய முனிவர்களே காபியபுண்ணியமென்றும், பிஷ்
க்காமிய புண்ணியமென்றும், புண்ணியம் இருவகையாகும். இவைகளுள் காமி
யபுண்ணியம் எல்லாப் பந்தங்களையும் விருத்திசெய்யும். குறிக்குமிடத்து பிஷ்க்கா
மிய புண்ணியம் பாமசார்தமுள்ள முத்தியைச்சேர்ப்பிக்கும். எ-று. (சு)

பந்தமென் னுரைப்பதுதான் பையப்பய நாகமெலாம்
பந்தமுற் றிடச்செய்யும் பரிசுள னருள்போற்றிப்
பந்தமற் றிருப்பவர்கே பாகதி யின்புறுவார்
பந்தமற் றுயர்மேன்மை பற்றிய முனிவீர்கள்.

(இ-ள்.) பாசங்களுவாயும் ஒழிந்து மேலான இன்பத்தைத் தழுவியிருக்கின்ற
சுவுண காதிமுனிவர்களே பந்தமென்று சொல்லத்தக்கது உபாயமாகக் கல்லாந் தங்க
ளிலும் புகுவித்து விட்டுவிடாமற் செயலிக்கும் பாமசினுடைபுதிற் குருளைத்
தடுத்தி பாகத்தை யொழித்திருப்பவர்களே மேலவிய முத்தியிடைத்தைப்பெ
றுவார்கள். எ-று. (சு)

நாகமென் னுரைப்பதுதான் அன்னெவ் வளவைத்தென்
றுரவுற வாராயிற் சொற்றமற் றொருவன்செ
யிரவுறு பாதகங்க ளெவ்வள வவ்வளவார்
திரமுறு பொருணடிச் சிந்தையிற் செறித்திரே.

(இ-ள்.) அசைவற்ற மெய்ப்பொருளைத் திரையையாகத்தாற் குறித்து
மனத்தில் வைத்திருக்கும் முனிவர்களே நாகமென்று சொல்லத்தக்கது ஆராய்ந்து
பார்க்குங்கால் எவ்வளவு அளவினையுடையதென்றும் சொல்லுகிறோம் ஒருவன்
இராக்கரலத்திற் செய்கின்ற பாதகம் எவ்வளவோ அவ்வளவென்றே (மதிப்பிற்
களாக.) எ-று. (சு)

வளிதட வினும்பாடி மாதில் யாழ்முனிவன்
றெளிதர முன்னொருநாட் சேவடி பணிந்தேத்து
மொளிகெழு பார்வெந்த னொருவனுக் கீதுரைத்தான்
வெளிதர யாமின்று விரித்துரைப் பாமதனை.

(இ-ள்.) காற்று ஈரம்பின்மேற்படினும் இசைபாடுகின்ற ஈல்மகதியா
ழையுடைய நாரதமுனிவர் முன்னொருநாடத்துத் தம்முடைய பாதங்களில் வண
ங்கி தெளிவினைப் பெறும்பொருட்டுத்தடுத்த புகழுள்ள ஓராசனுக்கு இதைக்
கூறினர். யாம் இன்று அனதவெளிவாக விரித்துக்கூறுவோம் (கேட்பீர்க
ளாக.) எ-று. (சு)

பகைவளி யறமாய்க்கும் பாய்சினப் பாய்நீதி

நகைகெழு நகரத்து நடுச்சுழை யொன்றுளதாற்

நகைகெழு மற்றதன்கட்டிந்ரு பல்சான்றோர்

நிகைகெழு பல்லுயிருஞ் செய்தவை தெரிந்துரைப்போர்.

(இ-ள்.) பகைவருடைய வல்லமையை குழுதுங்கெடுப்பதும் கோபத்
தோடு வேகமாகச் செல்லுவதுமாயிய எருமைக்கடாவாகனமுள்ள இயமனது
விளக்கமான பட்டன் கடுவில் ஒருசுழையிருக்கின்றது. பெருமையுள்ள அச்ச
பையினிடத்துப் பலபெரியோர்கள் வாசஞ்செய்வார்கள் பலதிக்கெழுமுள்ள
அனையோர்களுஞ் செய்தபுண்ணிய பாவங்களைத் தெரிந்துரைக்கவல்லவர்கள். (சு)

மன்னிய புழக்காகி மானிய முதலாகப்

பன்னிய பற்பலவும் பருத்தினி தாய்க்குடுவோர்

யின்னிய ஈல்லொழுக்கே மேவுருக் கொண்டனையார்

யின்னிய பாதகத்தின் றொருகழு வாய்விதிப்போர்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற கீர்த்தியுள்ள காரித்தலமகிமை முதலாகச் சொல்லப்
படுகிற பலநூல்களையும் இனிமையாகப்புகுத்து ஆராய்ந்தறிபவர்கள் விளக்க
முற்ற சன்மாரக்கமே திருவுருக்கொண்டது போன்றுள்ளவர் நெருங்கிய பாத
கங்குத்தக்க பிராயச்சித்தத்தை விதிப்பவர்கள். எ-று. (சு)

காசியை நினையாமற் கந்தையின் முழுகாமற்

பேசிய விசுவேசன் பிறங்கருள் பேனாமன்

மாசியல் பாதகமு மன்னிய புரிவார்க்குப்

பேசிய பெருங்கழுவாய் பிறவகுப் போரவரே.

(இ-ள்.) காடுப்பதியைச் சிந்தியாமலும் கங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செய்யாம
லும், வேதங்க்கூறிய விசுவநாதரது விளக்கமுற்ற திருவருளை விரும்பாமலும்,
கணங்கமுள்ளபாதகங்களை நிலையாகச் செய்பவர்களுக்குச் சொல்லப்படுகின்ற பிர
பலமான பிராயச்சித்தத்தையும் மற்றையதண்டனைகளையும் விதிப்பவர்கள் அச்
சபைநடுவுள்ள பெரியோர்களே யாவர். எ-று. (சு)

கடுகுபு வினாசெல்லும் சாய்சினப் பகடுநூல்

கொடுவலி முரண்மார்பக் கொற்றவ னனையார்சொற்

றிடுவது செவியெற்றே யியற்றுவன் தண்டமேனி

னெடுகிய வுணர்வன்னுர் நிறையளப் பரிதெவர்க்கும்.

(இ-ள்.) அதிகவேகமாக நடப்பதும் பெருக்கோபமுள்ளதுமாயிய எருமை
க்கடாவாகனத்தை நடத்துபவனும், அதிகபாக்கிரமமும் வலிமையுமுள்ள மார்
பினையுடைய அரசனுமாயிய இயமன், அச்சபைநடுவுள்ள பெரியோர்கள் சொல்
லும் வார்த்தையைக்கேட்டு பாலிசுக்குத் தண்டனைசெய்வானுளுல் பேரறிவு
ள்ள அப்பெரியோர்கள் மகிமையையாவரால் அளவிடக்கூடும். எ-று. (சு)

நலமலி யனையசபை நரப்பனோ ரரியணைமேற்
கலகல வொலிசெய்யும் துண்டையம் பகட்டுந்
வலமிசு பெருஞ்சிறப் பனவையுபாதகர்கட்
கலகல துயர்செய்யுந் தண்டமற் றறைசெய்வான்.

(இ-ள்.) கலகலவென்று தலிசெய்கின்ற மலிகட்டிய எருமைக்கடாளை
ஏறிகடாத்தி வெற்றியிருந்த பெருஞ்சிறப்பை யடைந்திருக்கின்ற அவ்வியமன்
உண்மை பிறைந்த சபைமத்திலுள்ள ஒரு சிம்மாசனத்தின்மீது வீற்றிருந்து,
பாவஞ்செய்தவர்களுக்கு அளவில்லாத துயரங்களைக்கொடுக்கின்ற தண்டனையின்
விபரங்களைச் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (க௨)

இனையரை யிருப்பாலை யிடைக்கொடுத் துடைத்திடுமி
னினையரை வன்செய்கி விட்டுறத் திரித்திடுமி
னினையரை முசலங்கொண் டிருந்தலை யுடைத்திடுமி
னினையரை நரந்தகங்கொண் டிடற்றசை யீர்ந்திடுமின்.

(இ-ள்.) தூதர்களே இப்பாவினை இருப்பாலையிற்கொடுத்து உடம்பை
றுறுக்கச்செய்வீர்கள். இப்பாவினை வலிய செக்கின்போட்டு செல்வையி
ற்றி அனாந்து விடுவீர்கள். இந்தப்பாவினை இருப்புலக்கைகொண்டு து
உடைத்துவிடுங்கள். இந்தப்பாவினை வளங்கொண்டு தேத்திலுள்ள ம
ங்களை யரிந்து விடுவீர்கள். எ-று. (க௩)

இன்னரை யீர்ந்திலையி னிலகிய கருவிகொடு
நன்னர்கொள் கண்குன்று கருபல துயர்செய்யி
னின்னரை வொம்பிலையி னியல்புறு வள்கொண்டு
நன்னர்கொ டசைமேலி நன்னுற வறைசெய்யின்.

(இ-ள்.) இப்பாவினைப் பேரிச்சன் இலையெய்து விளக்கும் ஆயுத
த்தைக்கொண்டு உத்தமாமகமாய கண்களைத்தோண்டிப் பலவிதமான துயர
த்தைச் செய்யுங்கள் இந்தப்பாவினை வேப்பிலைபோன்ற அச்சவடிவாகிய வ
ன்களால் உறுதியுள்ள மாயிசத்தைக்கட்டி, எவையிலமுந்தும்படி அறைவீர்
ளாக. எ-று. (க௪)

இத்தருபாவியரைத் தூக்கியழுட்க்கிரும்பின்
கொத்தாறமிடற்றழுத்திக் கொடுத்தழல் கீழ்மூட்டிப்
பொத்தியபேரிழுநின் புடவைமெய்மேற்சூழ்ந்து
சுத்தியவத்தழல்வாய்த் * துணைந்துணுமாபுரியின்.

(இ-ள்.) இந்தப்பாவினை, இரும்பினால் வளாவாகச்செய்த கொக்கிகளை
க்கழுத்திற்குத்தி, மேலேதூக்கிக்கட்டி, அவர்கள்கால்கீழே பிரபலமான நெ
ருப்பைமூட்டி, இவர்கள்தேத்தில் செய்யினால்நனைத்த வஸ்திரங்களை நெரு
ங்கச்சுற்றி, கீழள்ளநெருப்பு அவ்வஸ்திரங்களைப்பற்றி விரைவில் தகிக்கும்
வகைசெய்யுங்கள். எ-று. (க௫)

கனவெழுகெடுநேரங் காய்ச்சியசெய்ப்புருவி
லனகமிவிவர்தம்மைத் தருவிடவாற்றிடுமின்
மனநெடவன்கறையின் மறறிவர்தமையிட்டுக்
கனமிகுமிருப்புலக்கை கைக்கெடுதுவைத்திடுமின்.

(இ-ள்.) செப்புச்சிலைகளை நெருப்புப்பொறி பறக்கும்படி கெடுநேரங்
காய்ச்சியெடுத்த அவ்வடிவங்களில் இந்தப்பாவினைச் சேர்த்துக்கட்டுவீர்கள்
இந்தப்பாவினை இருப்புரலிற் போட்டு மனநெடவன்க அபிபாரமுள்ள இருப்பு
க்கைகளைக் கையிற்கொண்டு துவைப்பீர்களாக. எ-று. (க௬)

(ப-ம்.) பாதாசகமனஞ்செய்தபாவினைத், காலதூதர் யாதனூசீரத்திற்
புகுத்தி நரக்கூழிக்குக் கொண்டுபோய் அவர்கள் தழுவியமாதரைப்போல செ
ம்பினாற்செய்து விவக்கங்காய்ச்சிய வடிவங்களிற் சேர்த்துப் பயந்து விலகிப்போ
காதபடி சூலத்தால் முதுகுக்குத் தாழ்த்துவார்களென்பது வேதசம்மதமாத
வின் இவர்தம்மைத்தழவிட வாற்றிடுமின். என்றுகூறினார்.

பூரியரிவர்தம்மைப் பெள்ளெனக்கொடுப்போகிக்
கூரியவார்கொண்டு கொழுவிடக்கீருண்முதற்
சேரியதறவீர்ந்து துண்ணெனநாய்ப்பிக
ளாரியவிடுத்திடுமி னல்லல்கள்பலசெய்யின்.

(இ-ள்.) மிக்க இழிவுள்ள இப்பாவினை விரைவாகக் கொண்டுபோய்
கூர்த்தவாரினால் செழித்ததசையும் நால் முதலியவைகளும் உதிராமும் கீழ்விழ
மாறு அறுத்து நாய்ப்பிகள் உண்ணும்படிசெய்வீர்களாக. அதுவன்றியும் இவர்
கள் பலவாயுள்ள துயரங்களையும் அனுபவிக்கச் செய்வீர்களாக. எ-று. (க௭)

(ப-ம்.) பாவஞ்செய்பவர்களுக்குள் உபபாதகம், அபிபாதகம், மஹாபாத
கங்களைச் செய்பவர்கள் மிகவிழிந்தவராதலின் பூரியென்றும், வார்கொண்
டறுக்குந்தோறும் துயரப்பட்டு மற்றுமுள்ளதுயரங்களை யனுபவிப்பதற்கு அறு
த்தருறைகள் கூடிக்கொள்ளுந் தரமுடையது யாதனூதேகமாதலின் அல்லல்கள்
பலசெய்யின் என்றுகூறினார்.

கிருமிகள்பலசெற்ற கிடங்கிடையிவர்தம்மைப்
பொருமுறவீழ்த்திடுமின் புன்மலையமாய
கருகிருட்குழிவீழ்க் கடிதிவர்தமைத்தருமி
ஹருமுலெங்கான்மழைசா ருழையிவர்தமைவிடுமின்.

(இ-ள்.) இப்பாவினைப் பலவகையான புழுக்கள் இறந்துகிடக்கின்ற
பள்ளத்தில் துன்பப்படுமபடி தள்ளுவீர்கள். இப்பாவினைப் பெருந்துர்க்கந்த
மயமச்சிய மலங்கள் பிறைந்ததும் பேராந்தகாரத்தை யுடையதுமாகிய குழிகளில்
விரைவாகத்தள்ளுவீர்கள். இப்பாவினைப்பெருங்காற்றும், பெருமழையும், பே
ரிழியும், அகிகரிக்கின்ற இருண்டவிடத்தில் விடுவீர்கள். எ-று. (க௮)

துணையிடுகெட்டுசி துண்ணெனக் கரங்கொண்டு
விளை துயர்நெய்யாகத் துவர் செவிதுளைமின்
றளைபடு மிவர்தந்ந் தடிக்கொடுதகர் துடுமின்
கிளைபடுதழற்சுட்டத் திவர்கெழு முறச்செயமின்.

(இ-ள்.) இத்தப்பாவிக்கோ, அவராகுச்செய்கின்ற திருகூடுவையக் கையிற்
கொண்டு பெருந்துயரம் மென்மேல்வனா, காதுகளில் விரைவாகத் துளையிடுங்
கள். இத்தப்பாவிக்கோ தடியைக்காக்கொண்டு விரைவாயிருக்கின்ற பற்களோ
யுடைத்துவிடுங்கள். இத்தப்பாவிக்கோ, சுவாலித்தெரிக்கின்ற அக்கவிஞன்டைத்தில்
தள்ளிவிடுவீர்கள். எ-று.

(ப-ம்.) சிவபிரானையும், மெய்யடியாரையும், மித்தைசெய்யும் அறிபாதகர்
வார்த்தைக்கோ இன்பமாகக்கேட்டுச்செய்கின்றவர்களுடைய காதுகளைக் காலநா
தர்கள் துளை செய்வாரென்பது வேதசம்மதமாதலின், இவர்கெவிதுளைமின்னு
கூறினார்.

இன்னனாமுக்கரிமி னின்னனாநாக்கீர்யி
னின்னனாப்பறமகர்யி னின்னனாக்கண்ணுன்யி
னின்னனாயுடல்போழ்மி னின்னனாக்குறியாயுமி
னின்னனாயிழுதுநிறை யிடையிட்டுவருத்திடுமின்.

(இ-ள்.) இத்தப்பாவிக்கோ, மூக்கறுப்பீர்கள். இத்தப்பாவிக்கோ, நாக்கைப்
பிளப்பீர்கள். இத்தப்பாவிக்கோ பல்லைப்பிடுங்குவீர்கள். இத்தப்பாவிக்கோ, கண்
களைத்தோண்டிவிடுவீர்கள். இத்தப்பாவிக்கோ, வாயினால் உடம்பைப் பிளந்துவி
டுவீர்கள். இத்தப்பாவிக்கோ, ஆண்குறியை அறுத்துவிடுவீர்கள். இத்தப்பாவி
க்கோ, (கொதுக்கின்ற) கெய்க்கெய்ப்பாபையிப்போட்டு வருத்திடுவீர்கள். எ-று. (உ.உ)

என்றுமாவவத்தார்க்கு மியலதிபாவத்தார்க்குங்
கன்றுபபாவத்தார்க்குங் கருணாதுண்டமெல்லா
நன்றுமவையார்க்கேற்பத தக்கவா நவற்றிநீலக்
கூன்றுமழ்மேனிச்செய்குட் கூற்றுவன்வலையுற்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறாக மகாபாதகன் செய்தவர்களுக்கும், அபாதகன் செ
ய்தவர்களுக்கும், உபபாதகன் செய்தவர்களுக்கும், கித்திக்கத்தக்க துண்டனைக
ளெல்லாவற்றையும், நியாயசபையிலுள்ள பெரியோர்கள் சம்பதிக்கத்தக்க வித
மாகச்சொல்லி நீலமலைபோன்ற பெரியசரித்தையும் இவர்களுக்கொயுமுடைய
இயமன் கவலைகொண்டனன். எ-று.

கூற்றுவன்வலையுற்ற குறிப்பவன்முகந் தாற்றேர்ந்து
மாற்றருநீதியாய்த் தாண்டபுடையவையாரியாரும்
போற்றறும்வருத்தந்தாமும் பூண்டிற்றவனைநோக்கிச்
சாற்றருங்கவலையுற்ற காரணஞ்சாற்றுகென்றார்.

(இ-ள்.) தண்டனைத்தலைவனாகிய அவ்வியமன் உள்ளத்திற்கொண்ட கவ
லையை முகக்குறிப்பினுணர்ந்து பேதியாதநியாயமாரக்கத்தில் அசைவற்றுநிற்
கும் பெரியோர்களையாவரும் சங்கடப்படுத்த துயரத்தைத் தாழ்ந்துகொண்டு அவ்
வியமன் (முகத்தைப்) பார்த்து அடங்காக்கிலேசத்தை மனத்திற்கொண்ட காரண
ம்யாது அதை எங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றார்கள். எ-று. (உ.உ)

அவையிடநீதிவாய்த வறிஞர்காவீதுகேண்மி
னவையுறுசம்புதிவு நலத்ததாலதனிவுள்ளுந்
செவையுடைப்பாதகண்டஞ் சிறத்ததாலக்கண்டத்துந்
சினவயருள்கொழிர்குமாரி யவருத்தகுநிறத்தாமால்.

(இ-ள்.) தருமசபையிலுள்ள நீதியமைந்தபெரியோர்களை இதைக்கேட்பீ
ர்களாக (எழுதிவருக்குள்) குற்றமற்ற சம்புத்தினானது மேலானதாகும். அச்
சம்புத்திவிவள்ள ஒன்பதுகண்டத்துள், மேலானபாதகண்டமே சிறந்ததாகும்.
அப்பாதகண்டத்துள், பராசத்தி யருள்பெருகுத்திட்டமாயிய ஆரியவர்த்தமே மே
லானமையுடையதாகும். எ-று. (உ.உ)

எழுதிபமாவன நாவல், இறவி, குசை, கிரவுஞ்சம், புட்கரம், தெற்கு, கழுஞ்
இவ்வுழுவகைப் பொருளும் அவ்வத்தின் மிக்கனவாகையால், இவற்றைத்
பெய் பெற்றன. கண்டம் ஒன்பதாவன கீழ்விதேகம், மேல்விதேகம், வடவி
தேகம், தென்விதேகம், வடவிரேபதம், தென்னிரேபதம், வடபரதம், தென்பர
தம், மத்திமகண்டம் இவையே நவகண்டமாகும்.

அன்னபுண்ணியத்ததாய வாரியவருத்தந்தன்னுட்
பன்னருத்தலங்கள்பல்ல பரவநீர்த்தந்தங்கள்பல்ல
வென்னரும்புகழாநிருப்பிவின்குழர்த்திகளும்பல்ல
நன்னர்கொளையபூமி நலத்தையாரளக்கம்பாலார்.

(இ-ள்.) அத்தன்மையான புண்ணியங்கொயுடைய ஆரியவர்த்தமென்னும்
பூமியில் சொல்லுதற்கரிய மகிமையுள்ள பலதலங்களுள்ளன. புகழ்பெற்ற பல
தீர்த்தங்களுள்ளன. யாவரும் அறிந்தற்கரிய செவ்விக் குழர்த்தமும் பலவுள்ளன. பல
நன்மைகளையும் தன்னிடத்துடைய அந்த ஆரியாவர்த்தத்தின் மகிமையை யாவரள
யிட்டுகொக்கத்தக்கவர்கள். எ-று. (உ.உ)

இமயமலைக்கும் வீரமலைக்கும் கடுவையுள்ள பூமிக்கு ஆரியாவர்த்தமெ
ன்று பெயர்.

கிழக்கருமாதிரி கிரம்புஞானுகாரி
புகழ்மிகுமனையபூமி யுடையதாய்ப்பொலிவதோர்ந்து
மகிழ்மலத்தினருமந்தப் பூமியையவாவல்கண்டு
மிழ்வினப்புகழின்முத்திக் கேதுவாஞ்சுனம்மாரி.

(இ-ள்.) பெரும்புகழையுடைய ஆரியாவர்த்தமென்னும் அந்தப் பூமியில்
விளக்குற்ற சற்குமாரிகாரிகளும் பூரணஞானிகாரிகளும் கெத்தேயங்கிவா

வதை யறிந்திருந்தும் முத்தரன்மரீகனாகிய பெரியோரும் அவ்வாரியவர்த்தத்தை விரும்புதலை கோக்கியும் புகழ்நள்ள அத்தப்பூமியில் முத்தியின்பத்தைப் பெறத்தக்க பிறவியாகிய. எ-று. (உரு)

மாணிடவுருவம்பெற்று மாற்றரும்விரத்திமேவி
யாணிடத்தைநச்சுமாடு மானடியர்ச்சித்தேத்தி
யுனிடர்க்கடலிலீய்கா ருண்மையென்பதுசற்றோரார்
வாணிடத்தேனும்வையும் வகையோருவினையுஞ்செய்வார்.

(இ-ள்.) மாணிடத்தை யடைந்தும் (விடயபோகத்தையொழித்து) நீங்குதற்கரிய விரத்தியடைந்து பசுவினிடத்துண்டாகிய பரல், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம் என்னும் பஞ்சகௌவியங்கோயும் அபிஷேகித்துக் கொள்ளுகிற மஹாதேவர் திருவடிகளில் பூசைசெய்து துதிபுரிந்து தலைப்பொதியைத் தாங்கித் துயரத்தில் முழுஞ்சிற்ற பிறவிக்கடலைக் கடக்கமாட்டார்கள். இது உண்மை மார்க்கமென்று சற்றேறும் உணரார்கள். இத்திரலோகத்திலானதும் வகைக்கத்தக்க ஒருபுண்ணியத்தையுஞ் செய்வார்கள். எ-று. (உரு)

பாகுதிசேரும்வண்ணம் பவஞ்சத்துவெறுப்புமேவும்
வாமிருபெரியோர்தம்பாற் றாடணைவருத்துச்சொல்வார்
புரவுசெய்யெதுசெய்யாத போதினுங்காடுமேவி
விரவுதன்மங்கையாடி விச்சுவநாதம்போற்றார்.

(இ-ள்.) மேலாகிய மோகனத்தை அடையுமாறு உத்தேசித்துப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் வெறுப்படைந்து பெருந்தவருசெய்யுஞ் சாதுக்கட்கேல் பலவித சூரவடிவங்களையும் விரிவாகச்சொல்வார்கள். செய்தவர்களைப் பாதுகாக்கின்ற புண்ணியமெதைச் செய்வாதினோடாவருக்க காத்தலத்தையடைந்து (மயிமை) தங்கிய குவிரந்த கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விச்சுவநாதரைத் துதியார்கள். எ-று. (உரு)

பொருண்முதல்விடையப்பற்றே பூண்டிசற்கருமரீதுத்
தெருண்மிகுவேதமிந்தை சிவாகமநிந்தைமற்றை
யருண்மிகுபெருமானிந்தை யனைத்தையுமவாவிச்செய்தே
யிருண்மிகுதமக்குத்தரமே துயரெலாமிட்டிக்கொள்வார்.

(இ-ள்.) திரவியமுதலாயுள்ள விடையசம்பந்தத்தை மேற்கொண்டு புண்ணியத்தொழில்களைக்கே தெனியுமிகுந்த வேதநிந்தையையும் சிவாகமநிந்தையையும் பெருங்கருணையுள்ள சிவநிந்தைமுதலிய தேவநிந்தையும் மற்றுள்ள பாவங்களையும் விருப்புடன் செய்து மிகுந்த அறியாமையால் துயரங்களைத் தாங்குகொம்பாதித்துக்கொள்வார்கள். எ-று. (உரு)

சிவபுராணங்களேனார் சிவனமர்தலங்கள்சேரார்
சிவனுந்தீர்த்தகருமரீதுச் சிவசேவைசெய்வார்

சிவனடியானாக்கண்டார் சிவனென்றேசென்றுபோற்றார்
சிவசிவவென்னுந்தீராத் திங்கெலாஞ்செறியகின்றார்.

(இ-ள்.) சிவபுராணபாராயணங்களைக் காதினற்கேளார்கள். சிவபிரான்வீற்றிருக்கின்ற ஸ்தலங்களை யடையார்கள். மேலாகிய சிவதீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்வார்கள். சிவலிங்கதரிசனம் பண்ணார்கள். சிவசூயர்களைப்பார்த்தால் சிவபெருமானென்றே தியானித்துத்துதியார்கள். சிவசிவவென்று சொல்லார்கள். பிராயச்சித்தங்களாலே ஒழிக்கப்படாத பாவங்களைல்லாவற்றையுஞ்செய்வார்கள். எ-று.

வருபவத்துயரத்தோர்தோர் மற்றதுமாற்றவேண்டி
பெருகுநிட்காமியத்தாற் பேரின்பமடைவாரின்பர்
திருகின்மற்றதற்குமாறும் காமியஞ்செய்யாரின்போ
ரோருவரும்பந்தமெல்லா மூற்றருந்துயரத்தாழ்வார்.

(இ-ள்.) அடுத்தடுத்துவரும் பிறவிகளைத் துன்பமென்றறிந்த பக்குவிகள் அப்பிறவியை யொழிக்கவிரும்பி அதிகரித்த நிஷக்காமிய தவங்களைச்செய்து பேரின்பபாதுபவத்தைப் பெறுவார்கள். மாறுபடாத அப்புண்ணியத்துக்கு விரோதமாயுள்ள காமியகர்மங்களைச் செய்பவர்கள் நீங்குதற்கரிய எல்லாப்பந்தங்களையும்டைந்து அருந்துயரமாகிய (கடலில்) மூழ்குவார்கள். எ-று. (ரு)

புண்ணியம்புரிந்தார்க்கெல்லாம் புழ்மிகுசார்த்தனாகி
யண்ணியநயமேன்மேலு மனைதரப்பொலியாரின்போ
மெண்ணியபாவமெல்லா மியற்றிடுங்கொடியார்க்கென்றுள்
கண்ணியகொடியுடையங் கட்டியேயச்செஞ்செய்வோம்.

(இ-ள்.) (தியாயசபையிலுள்ள சாரிமேனோ) கல்வினைசெய்பவர்கள் யாவர்க்கும் மிகுபுகழ்நள்ள சார்த்தருபத்தைப்பெற்று அவர்களுக்கு வேண்டிய சகாயங்கள் மேலுமேலு முண்டாகுமாறு இடைவிடாது செய்தவருவேன். எண்ணியவாறு பாவங்களையாவையும் செய்தவருந் துஷ்ட்டர்களுக்கு எக்காலமுஞ் சிந்திக்கத்தக்க குராவடிவத்தைக் காட்டியவப்படுத்தவேன். எ-று. (ரு)

எண்ணருந்தருவாஞ்சை பெய்தினோர்சார்த்தமேவிக்
கண்ணருஞ்சத்திபெற்றுக் கதிக்கரசாகிவாழ்வார்
பண்ணரும்பொருளில்வாஞ்சைப் பட்டவரளவாப்பாவ
நண்ணருங்குணமாக்கொண்டு நாகெலாந்துளையாரின்பார்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத தருமங்களைச் செய்யவேண்டுமென்ற இச்சையுடையோர்கள், சார்த்தசம்பந்தையடைந்து நினைத்தற்கரிய சித்தசத்தியுடையாராய் (பின்னாஞ்ஞானசாதனஞ்செய்து) மோட்சபூமிக்கு அரசராகி வாழ்வார்கள். தயரங்களை யுண்ணுபெண்ணுகிற பொய்ப்பொருளில் இச்சைவைத்தவர்கள் அளவுபடாத பெரும்பாவங்களைச்செய்தே நன்னடைபாகக்கொண்டு பலவாயுள்ள நரங்களையும் அதுபவிப்பார்கள். எ-று.

ஒருமனம்விடயம்பற்றி லுனாத்தவவ்விடயமேயாய்த்
திருமருகாகெல்லாஞ் செறிபயனுடையர்க்காக்ரு
மருண்மலிபரமான்மாவைப் பற்றின்மற்றதுவேயாது
கருமருவாதவின்பக் கதியிடைக்கிக்வுய்க்கும்.

(இ-ள்.) கொஞ்சம் ஒருவிஷயத்தைவிரும்பி அழுத்தினால் கொல்லுகின்ற
அவ்விடயமேவடிவமாகி (அதனாற்பாவங்களைச்செய்து) சுழலுதற்கிடையுள்ள
நரகங்களெல்லாவற்றிலுஞ்சேர்ந்து பெருந்துயரத்தை யனுபவிப்பார்கள். திரு
வருள்நிறைந்த பரப்பிரமத்தை மனம்பற்றாமானால் பிரமவடிவாகி பிறப்பில்லாத
இன்பமாரக்கமாகிய முத்தியில் வினாவாகப்போய்ச் சேர்வார்கள். எ-று. (நக)

ஒருபொருள்கையிற் கொண்டோ னெளித்திடல்விடுதலென்னு
மிருமையுளொன்றுசெய்தன் மற்றவற்கியலுமாபோற்
பருவரும்விடயபோதம் பற்றுதல்விடலிரண்டு

எருமையதுணர்ந்துநீத்தோன் முத்தனயமர்வனன்றே.

(இ-ள்.) ஒருபொருள்கையிற் பெற்றவன் அப்பொருளைப் பத்திரப்படு
த்ததல், விட்டுவிடுதல் என்னும் இரண்டு தொழிலில் ஒன்றைச் செய்தற்கு அவ
னாகிரியாவதுபோல, துன்பத்தைத் தருவன்ற விடயபோதங்களைப்பற்றுவதல்
நீக்குதல் ஆகிய விருண்டனாள் அருமையாயுள்ளதை யறிந்து விடுத்தவன் முத்தி
கிலையைப்பெற்று வீற்றிருப்பன். எ-று. (நக)

(ப-ம்.) விடயபோதங்களைப்பற்றுவதல், எனது, அவற்றை விடுதல், அரிது,
அரிதாயுள்ளவைகளைப் பூர்வபுண்ணியத்தால் விடுவானாயினும் மனத்தைவிட்டு
நீங்காது, விட்டபோதங்களை மீண்டும்புணர்ந்தக்க இச்சையை விளைவிக்குமாத
வின் அவ்வருமை நோக்கி அருமையதுணர்ந்து நீத்தோன் என்று கூறினார்.

தான்மேடுபொருள்களெல்லாந் தாரமாதியருக்கென்று
மான்மேமண்ணிடைப்புதைத்து மாண்டுபடுவாயத்தாழ்வான்
முன்மேடுபொருள்களெல்லாஞ் சங்காப்பிரிதிசெய்யின்
மான்மேறுதயரம்புணர் வரன்கதிக்கிறைவனாவான்.

(இ-ள்.) தன்னால் சம்பாதிக்கத்தக்க உலகபதார்த்தங்களையாவும் தார (புத்தி
ராதி)களுக்கு என்று பூமியிற்புதைப்பவன், இறந்தபின்னர் பலவாகிய துயரக் (கட
லில்) முழுகுவன். தன்னால் சம்பாதிக்கத்தக்க பொருள்களெல்லாவற்றையும் சிவப்
பிரீதி செய்பவன் அபிவிர்த்தியாமின்ற பிறவித்துயரத்தை யனுபவியாது மேலாகிய
மோகபூமிக் குத்தலெனாவன். எ-று. (நக)

ஆதலாற்சீவொல்லா மருந்துயரடைவாரென்று

காதலாற்வலையுற்றேன் வேறொன்றுகலந்தகின்ற

லோதலாற்பயனுமில்லையுண்மையிதுணர்யினென்றான்

லாற்புரியார்கெல்லாந் கொடியனுவருத்துங்கோமான்.

உஉ - வது பாதகங்குழுவாயுரைத்த அத்தியாயம். உராகள்

(இ-ள்.) ஆதலினாலே சீவகோடிகளெல்லாம் (விஷயமயக்கந்தால்) பெரு
ந்துயரத்தையடைவார்களென்று அவர்களுிடத்துவைத்த அன்பினால் கவலைய
டைத்தேன் வேறே ஒருகவலையுமில்லை. எடுத்துக்கூறுவதினாற் பயன்பாது (பெ
ரியோர்களே) இது உண்மையென்றறிவீர்களாகவேன்று, பாவஞ்செய்பவர்
கள் பாவருக்கும் கொடியதண்டனைசெய்து வருத்தப்படுத்துகின்ற இயமன்
கூறினான். எ-று. (நக)

(ப-ம்.) நடுநிலைமையுள்ளோர் தமக்குண்டாகுந் துயரத்தில் மனஞ்செய்த
தாது, அன்னியர்படுந் துயரங்களுக்கே இரங்குவாராதவின், கவலையுற்றேன்
என்றுகூறினார்.

சான்வரதனைக்கேட்டுத் தக்கதேயுரைத்தாய்தீமை
யேன்றபாதகர்க்கப்பாவ மியாவுந்தீர்குழுவாயாது
தோன்றியுரைத்தபென்னத் துடிதுடித்தநிர்த்துச்சிற்றன்
கான்றுபாயெருமைப்போத்தூர் கடவுண்மற்றினைச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) (சபையிலுள்ள) பெரியோர் அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டு உள்ள
வாறே தெரிவித்தீர் தீமைநிறைந்தபாவிகள் அப்பாவமுமுமையும் ஒழிக்கத்தக்க
பிரயச்சித்தம்யாது எங்களுக்குத் தெரியுமாறு கட்டலையிடுவீரென்றுகேட்டீர், பட
படவென்று ஆரவாரித்துப் பெருங்கோபங்கொண்டு (கடக்கின்ற) எருமைக்கடா
வை வாகனமாயுள்ள யமதருமன் இதைச்சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (நக)

என்னபாதகஞ்செய்தாலு மிரும்பிழக்காசியேவி
நன்னர்மாகங்கைமூழ்கி நலந்தருவிசுவநாதன்
பொன்னடிச்சேவைசெய்து பொலிந்தமர்வாரோற்பாவன்
தன்னமுமிலராய்மேலா முத்தியைச்சார்வதுண்மை.

(இ-ள்.) எந்த (மகா) பாதகங்களைச்செய்தாலும் பெரும்புகழ்மைந்த காசி
த்தலத்தையடைந்து, நன்மையும் பெருமையுந்தக்கிய கங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செ
து முத்தியின்பத்தைத்தருகின்ற விசுவநாதருடைய அழகிய திருவடித்தாமரைக்
காப்பணிந்து அறிவுவிளக்கத்தைப்பெற்று அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்களா
ரல் பாவஞ்செய்துமில்லாதவர்களாகி (சிவபுண்ணியங்களைச்செய்து) மேலான
புத்தியையடைதல் உண்மையென்று (பெரியோர்களே தெரிவீர்களாக.) எ-று.

பிராயச்சித்தத்துக் கடங்காத மகாபாதகங்களைச் செய்தவர்கள் காசியின்
வந்திருகாமம்நிரத்தை யுச்சரிப்பார்களானால் அப்பாதகங்களைநிரந்து முத்திய
டைவார்களென்று வெவிரானே திருவாய்மலரக் கேட்டுள்ளாராதவின் முத்தியைச்
சார்வதுண்மை பென்றுகூறினார்.

நாதுநம்பெருமான்முன்ன ரெமக்குபதேசஞ்செய்த
தோதுமந்தனமேயாகு முதற்குமேற்குழுவாயில்லைச்
சோதுநீமையேயாய சான்நீரென்றுரைத்தல்செய்தான்
கோதுவெம்பாசந்தாங்குங் கையுடைச்செய்கோல்வேந்தன்.

(இ-ள்.) இத்தப்பிராயச்சித்தம் நமது பெருமாளையுடைய கைலாயகர் பூர்வத்தில் எனக்கும், பிமதேவருக்கும், கவாயம்முடிவக்கும், உபதேசஞ்செய்த அதிரகசியமாகும். இதற்குமேற்பட்ட பிராயச்சித்தங்கிடையாது. சாதுத்தன்மையுள்ள பெரியோர்களே அறிவீர்களென்று கொலைசெய்கின்ற கொடியபாசத்தைக் கையிலுடைய செங்கோல்மன்னனாகிய யமதருமன்கூறினான். எ-று.)

(ப-ம்.) மகாபாதகங்களைச் செய்தவர்கள் காசியில்வசித்துக் கங்காஸ்கர கஞ்செய்தால் முத்தியடைவார்களென்று சொல்வது அனேகருக்குச் சந்தேகத்தை விளைக்குமாதலின் உண்மையுணர்த்தப்பொருட்டு நம்பெருமான் முன்னரே மக்குபதேசஞ் செய்ததென்கூறினார்.

கூற்றமீதுரைத்தலோடுங் குணங்கெழுசபையாராய
மாற்றருவலத்தார்கேட்டு மனமிசுகிழந்தாராகி
யேற்றமார்வேதச்சென்னி யிருக்கும்பணமீதென்று
தேற்றமார் காசிமேன்மை சிந்தைகொண்டிருந்தாரன்றே.

(இ-ள்.) யமதருமன் இதைச்சொன்னமாதிரத்தில் சாந்தகுணலோகைய அச்சபையிலிருந்த பெரியோர்கள் கேள்வியுற்று மிகுந்த உள்ளக்கிளர்ச்சிகொண்டு உயர்வுக்குள் உயர்வாகிய வேதமுடிவிலுள்ள இரகசியார்த்தம் இதுதான் என்று தெளிந்து புனிவைக்கொடுக்கின்ற காசித்தலமகிமைபைச் சிந்தித்திருந்தார்கள். எ-று.

(ப-ம்.) வேதங்களுக்கு மேற்பட்ட பிரமாணமில்லை யாதலின் ஏற்றமார்வேதமென்றும், மனோகளங்கத்தை யொழித்து சுத்திசெய்வது காதியாதலின் தேற்றமார் காசியென்பது கூறினார்.

பாதகக்கழுவாயுரைத்த வத்தியாய முற்றியது,

ஆக அத்தியாயம். ௨௨-க்கு திருவிருத்தம். எகக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெய்யம்.

திருபத்து மூன்றாவது தேவர்களுப

. தேசம்பெற்ற அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மன்னுகூற்றுவன், நுன்னுசான்றவர்க்
கின்னுமென்சொன, னுன்னுமாததை.

(இ-ள்.) கிலைபெற்ற இயமன், (அச்சபையில்) கெருங்கிய மேலோர்களுக்கு (முன்சொன்னதன்) இன்னும்பாதுசொன்னான் சித்திக்கத்தக்க அச்சரித்திரத்தை. எ-று.

ஒதவேண்டுமென், ருதராஞ்செயு
மாதவத்தர்பாற், ருதனோதுவான்.

(இ-ள்.) திருவாய்மலர் வேண்டுமென்று அன்புசெய்து (கேட்கின்ற) பெருந்தலத்தையுடைய சவுந்தரதி முகிவர்களுக்குச் சூதபுராணிகர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று.

மருவுபாவமும், வெருவுகும்பியு

மொருவுகண்டமுந், துருவுமார்த்தமும்.

(இ-ள்.) செய்கின்ற பாவங்களையும், அத்தப்பாவத்தால் வரும் பயங்கரமுள்ள நரகங்களையும் அந்நரகங்களைவிட்டு நீங்குவகாலமும் இவைகளைத்தேடுகின்ற மனிதர்களையும். எ-று.

சாற்றவேண்டுமென், தேற்றமேயவர்க்
மாற்றங்கேட்டவன், கூற்றங்கூறுமே.

(இ-ள்.) திருவாய்மலர்வேண்டுமென்று பெருமைவாய்ந்த அப்பெரியோர்கள் சொன்னதைக் கேட்டவனில் யமதருமன் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று.

மனத்தினுல்வருந், கனத்தபாதக

மனத்தஞ்செய்வதை, யுனத்தகாதுகாண்.

(இ-ள்.) (பாவங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று) மனதில் எண்ணுவதினால் உண்டாகின்ற மகாபாதகங்கள் எண்ணினவர்களை யாதனாசீர்த்திற் படுத்துகின்ற துபரப்பாடுகளை நாம் சித்திக்கமுடியாது. எ-று.

(ப-ம்.) வேதாகமங்களில் சிவபெருமான் விதித்தவிதிகள் யாவும் பொய்யென்று எண்ணுதல் முத்திய பெரும்பாவங்கட்கு மனங்காரணமாதலின் கனத்த பாதகமென்று கூறினார்.

வாக்கினால்வரும், போக்கில்பாதகம்
தேக்குதிமையுண், டாக்குநாளுமே.

(இ-ள்.) (தீயவாக்கியங்களை) வாக்கினுற்சொல்லுவதால் வரும் நீக்கப் பாத பெரும்பாவங்கள் (நாகபூமியில்) நெடுங்காலம் நின்றவாயுள்ள பலதுன்பங்களை உண்டிபண்ணும். எ-று.

(சு)

(ப-ம்.) வேதாகமநிதை, சிவநிதை, சிவனடியார்திதை, சந்தருமநிதை முதலிய செய்வதற்கு வாக்கு, காரணமாதலின், தீமையுண்டாக்குமென்று கூறினார்.

காயத்தால்வரு, மாயப்பாதகம்
தோயக்கும்புடி, சாயச் சாடுமே.

(இ-ள்.) சரீரத்தினால் வருகின்ற வஞ்சனைக்கிடமாயி பாவங்கள், நாகபூமியில் (புழுக்கள் நிறைந்த) தூர்க்கந்த நீருட்சதாமுழுவி யிருக்கும்படி வருத்தஞ் செய்விக்கும். எ-று.

(எ)

இன்னபாதகம், தன்னமாயினு
மன்னமாமலை, யென்னவோங்குமே.

(இ-ள்.) மனம், வாக்கு, காயத்தால்வருகின்ற பாவங்கள் இத்தாயிருந்தாலும், நிலைபெற்ற பெருமலைபோலோங்கி வளரும். எ-று.

(அ)

(ப-ம்.) ஒருக்கால் பாவஞ்செய்தவர் பலகாலஞ்செய்ய உடன்படுவாராதலின் ஒக்குமென்று கூறினார்.

ஒதினல்துப, பாதகம்மகா
பாதகம்மென, வோதல்சான்றன.

(இ-ள்.) சொல்லுமிடத்து அப்பாவங்கள் உபபாதகமென்றும், மகாபாதகமென்றும், (அதிபாதகமென்றும்) பெயர்பெற்று வருகின்றன. எ-று.

(ஆ)

பயிற்செயற்கையா, லுயிர்களுக்கெலாஞ்
செயிற்செய்பாதகம், மயர்வின்னோங்குமே.

(இ-ள்.) பாவங்கள், ஆன்மாக்கள் (தினந்தோறும்) பழகுகின்ற தீமையினால் வளர்ந்து (இவர்களுக்குப்பலவித) துன்பத்தை விளைவித்துச் சோர்வின்றி மேலோங்கியிருக்கும். எ-று.

(க)

கருப்பவாசமுற், நிருப்பநாதியா
வருப்புகும்புடி, ளிருப்பமேயின.

(இ-ள்.) (மேற்சொன்னபாவங்கள்) கருக்குழியில் வசித்தன் முதலிய துயரங்களையுண்டாக்கி, (பின்னர் யாதனாசரீரத்தைக் கொடுத்து) நரகத்தில் நிலைத்திருக்கச்செய்வனவாம். எ-று.

(கக)

(ப-ம்.) குஷ்ட்ட முதலிய மகாரோகங்களை யனுபவித்தல், தூர்க்கந்த பூமியில் வசித்தல், முதலியவைகள் யாவும் பாவப்பலனாகலின் ஆதியென்றுகூறினார்.

வருகவர்க்காரம், பொருவின்முத்தியும்
வெருவில்புண்ணியத், நிருவின்மேலுமே.

(இ-ள்.) மேலும் மேலும் சுகத்தை விளைவிக்கின்ற புண்ணியமாயிய சம்பத்தினால், இந்திரலோக முதலிய பதவிதனும், ஒப்பில்லாத சொரூபமுத்தியும் கித்திக்கும். எ-று.

(கஉ)

செற்றகும்பிவிழ்த், துற்றதிந்நுறல்
சொற்றபாவத்தான், முற்றவாவதே.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய பாவங்களால்வந்து சம்பவிப்பது யாதெனின், கோரநரகங்களில் வீழ்ந்து அளவுபடாத துயரங்களை யனுபவிப்பதேயாம். எ-று.

துக்கரூபமாய், மிக்கயாதனை
தொக்கதென்பாரம், நக்கபாவர்க்கே.

(இ-ள்.) மேலாகிய பாவஞ்செய்தவர்கள் பெருந்துயரமே வடிவமாகவுடைய யாதனாசரீரத்தை பெடுத்துப் பலவிதகலேசங்களையும் அனுபவிப்பார்களென்று (பெரியோர்) கூறுவர். எ-று.

(கச)

விடயவாஞ்சையிற், சூடியமரந்தர்க
ளடையமேலவர், நடைபழிப்போ.

(இ-ள்.) (அநித்தியமரன்) விடயவிரும்பத்தை அதிகமரகவுடைய (பரலிகளாகிய) மனிதர்கள் (சிவபிரானை) யடுத்திருக்கிற பெரியோர்களுடைய நல்லொழுக்கத்தை மீறாதவர்கள். எ-று.

(கடு)

சிறியபாதகம், மறியவாற்றினோர்
நெறியகண்டத்தாற், செறிவாறாய்மையே.

(இ-ள்.) சிறுபாவங்களைப் புத்தியுர்வமாகச் செய்தவர்கள் விதிப்படி (நான்) செய்கின்ற தண்டனையினால் அப்பாவங்களொழிந்து பின்னர் பரிசுத்தராவார்கள். எ-று.

(கஎ)

கொலைஞர்தம்முட, ளிலைசெய்மானத்த
ருலையும்நிறுவர்க், ளிலைமெய்ஞ்ஞானமே.

(இ-ள்.) கொலைத்தொழில் செய்பவர்களுக்கும் அவர்களுடன் நண்பு செய்பவர்களுக்கும் ஆகிய இவ்விருதிறத்தவர்களுக்கும் சத்தியஞானம் உண்டாகமாட்டாது. எ-று.

(கஏ)

எனதியானென, முனகர் துக்கத்தா
லனகமேவுறார், மனநலந்திற்காள்.

(இ-ள்.) செத்தகத்தியுள்ள சபையாரே தறுகரணங்களை யானென்றும் (புல
னபோகங்களை) எனதென்றும் (மதிக்கின்ற) மூடர்கள் துயரமிகுதியால் பரிசுத்
தராகார்கள். எ-று. (உச)

பற்றுநீங்குறார், முற்றுமின்சுகம்
பெற்றுவாழ்வரோ, கற்றமேலையர்.

(இ-ள்.) பல்லி தூல்களையுங்கற்ற பெரியோர்களை உட்பற்று புறப்பற்
றுக்களை நீங்காதவர்கள் பூரணமான சுகத்தையடைந்து வாழமாட்டார்கள். எ-று.

விடயவிற்பெலா, மடையவுன்னுவா
ருடைவதோர்கிலார், கடையமாந்தரே.

(இ-ள்.) (இந்திரியகரணங்களால்) பற்றியனுபவிக்கின்ற விஷயசுகங்க
னெல்லாவற்றையும் தாம் அனுபவிக்கவேனுமென்று எண்ணுவார்கள் அவ்விஷ
யம் கெடுதியாகிறதன்மையையறிவாதவர்களாதலின் இழிவுள்ளமாதரோ யாவர்
கள். எ-று. (உஃ)

உரவுஞானியைக், காவுதிரக்கண்
டிரவுசெய்துநாம், விரவுஜோமயிழ்.

(இ-ள்.) தவவலிமையுள்ள ஞானவானை நமதுகனங்கந்திருமாறு தரிசித்து
(உத்தமகுணங்களை) அவரிடத்தில் யாசித்து நாம் இன்பத்தில் மூழ்குவோ
மாக. எ-று. (உச)

ஞானமில்லவ, ஞானமேவாழ
மானகிட்டையின, மோனமுற்றிடார்.

(இ-ள்.) சொருபஞான மில்லாதவர் தேகாதிபோகங்களை அபிமானித்து
க்கொண்டு (அலைவார்களேயன்றி) கிஷ்டைகூடி முத்திலையைப் பெறமாட்
டார்கள். எ-று. (உஉ)

இன்னுமெம்பிரான், மன்னுமாமலர்
துன்னுசேவடி, யுன்னுமாநிலார்.

(இ-ள்.) (உயர்ந்தமானிட தேகத்தைப்பெற்ற பின்னராகிய) இன்னமும்
எமதாரன்டவராயுள்ள சிவபெருமானுடைய மலர்கள் நிறைந்துள்ள திருவடிகளை
நித்தனை செய்வாதவர்களாகுவிருக்கின்றார்கள். எ-று. (உஃ)

ஆனதேகமே, நானெனச்சொலி
யினமேவுவார், ஞானவாழ்க்கையார்.

(இ-ள்.) அழிந்துவிடுகின்ற பிரபஞ்சவாழ்க்கையி லுள்ளவர்கள் மாயாகா
ரியமான தேகத்தையே நானென்று சொல்லிக்கொண்டு இழிதொழிலையே
விரும்பிச் செய்வார்கள். எ-று. (உச)

அகமிலாதவர், தகவினாற்றமை
மிகவிழிப்பரேற், சுகமளாவுவர்.

(இ-ள்.) பரபயில்லாதவர்கள் பெருந்தன்மையினாலே தங்களைத்தாங்கள்
மிகவிழிவாகக் கூறிக்கொண் டிருப்பார்களானால் (அப்பெரியோர்களே) பா
மசுகத்திற் கலந்திருப்பார்கள். எ-று. (உரு)

வேறு.

பெரினமற்றிதற்காயதே, ராசின்மர்க்கதையொன்றுண்டு
நேசமார்தரப்பேசுகேன், பாசயில்லீருணருமின்.

(இ-ள்.) பாசவிமோசனத்தை யடைந்தபெரியோர்களை, சொல்லுமிடத்
தில், இப்போது கூறினவைகளை விளக்கிக் காட்டத்தக்க குற்றமற்ற மகிமை
யுள்ள கதையொன்றிருக்கின்றது. நிறைந்தஅன்போடு சொல்லுகின்றேன் தெ
ரியீர்களாக. எ-று. (உச)

பற்றொழிந்தவர்பாதகந், தற்றமேன்மைச்சனகரு
முற்றுமுன்னருணர்ந்ததி, தற்றமோவவறிமினே.

(இ-ள்.) எல்லாப்பற்றுக்களையும் விட்ட பெரியோர்களும் பாதகமுற்று
மொழிந்த மேன்மையுள்ள சனக்காராஜனும், பூர்வத்தில் இக்கதை முழுவதும்
அறிந்திருக்கின்றார்கள். உங்கள் மனச்சோர்வு நீங்குமாறு அறிவீர்கள். எ-று. (உஃ)

மிக்கசெல்வமிதிலேவாழ், தக்கசெலினிருத்துச
னக்ககாவனவிறுநாள், புக்கனன்புகழ்க்காசியில்.

(இ-ள்.) பிரபலசம்பத்தையுடைய மிதிலைப்பட்டணத்தில் வாழ்கின்ற சா
ந்திலேனாகிய சனக்காஜன், சிம்மாதனத்திலிருந்து விதிவழி விளங்குங்காவற்றொ
ழிலை நடரத்துங்காலத்தில் பெரும்புகழுள்ள காசிப்பதிக்குப் போனான். எ-று.

காசிமேவியகாவல, ஞசில்கங்கையடைந்தன
னேசமார்தரக்கண்டனன், மூசுபற்பன்முனிவரை,

(இ-ள்.) காசித்தலத்தையடைந்த அச்சனகவரசன் குற்றத்தை யொழித்
தருள்கின்ற கங்கையைத்தரிசித்து (ஸ்நானஞ்செய்து) அவ்விடத்தில் நிறைந்திரு
க்கின்ற பலபெரியோர்களையும் பூரணமான அன்பினால் வணங்கினான். எ-று. (உஃ)

அன்னமாதவருட்சிலர், பன்னருங்கருமத்தினர்
நன்னர்சால்சிலர்ஞானிய, நென்னவாயந்தங்கிருந்தனர்.

(இ-ள்.) அப்பெரியோர்களுக்குள்ளே, சிலர் கருமகாண்டத்தின்வழி கிற்
பவர்களும், சிலர் நன்மைநிறைந்த ஞானகாண்டத்தின்வழி கிற்பவர்களுமாக
ஆராய்த்தறியத்தக்க உணர்வோடு அங்கிருந்தார்கள். எ-று. (உஃ)

அந்தமாதவர்தாடொழாச், சந்தமன்னமறைப்பொரு
ளெந்தவாறறிவோமென, முந்தநின்னுவினுவவான்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தெழுந்தருளி யிருந்த பெரியோர்கள் திருவடிகளை வணங்கிச் சந்தவின் பரிசைத் தருவதற்காகப் பொருளை (இவர்களுடைய) எவ்வண்ணமாக அறியலாமென்று யோசித்து அவர்கள் திருமுன்னே நின்று வினாவத்தொடங்கினர். எ-று.

ஆனபந்தமழிப்பது, தானமென்றுந்தவமென்று மீனமில்லாமகிமன்று, ஞானமென்றுநவிலுவார்.

(இ-ள்.) (பெரியோர்களை) உண்டாயிருக்கின்ற பாசவிமோசனஞ் செய்வது சிலர்தானமென்று சொல்வார்கள். சிலர்தவமென்பார்கள் சிலர்மகமென்பார்கள் சிலர்ஞானமென்பார்கள். எ-று. (ருஉ)

தீர்த்தமாடுந்திறமென்று, மார்த்துமேவவறைசுவா ரோத்தகாரணமீதென்று, பூர்த்தியாப்புக்கல்வீரென்றான்.

(இ-ள்.) சிலர் புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்நானம்பண்ணுந் தன்மையினால் பாசவிவீர்த்தியென்று கேட்பவர்களுக்கு ஆசை அதிகரிக்கக் கூறுவார்கள். (இப்படி பலகாரணங்களைக் கூறுதலால் மனதுக்கு ஐயமுண்டாகின்றது.) பொருத்தமான காரண மிதுவென்று தேவரீரகட்டளை யிடவேண்டுமென்றான். எ-று.

அன்னர்மாயைவிசித்திர, முன்னமற்றநின் மூழ்கியே பன்னருமனம்போனவா, நென்னருமியல்வாரொன்றார்.

(இ-ள்.) பல்வித விசித்திரமுள்ளதும் சிந்திக்கத்தக்கதுமாகிய மாயையென்னுஞ் சமுத்திரத்தில் யாவர்களும் மூழடி அவரங்கள் மனம்போனபடி ஒவ்வொருதொழிலில் பிரவேசிக்கின்றார்களென்று அவர்கள் கூறுபார்கள். எ-று. (ரு௩)

அந்தவேளையருமறைச், சந்தமார்பொருடேர்ந்தவன் முந்துமோரவதூதனும், குந்துமாறுவந்தானரோ.

(இ-ள்.) அந்தசமயத்தில் அரியவேதங்களிலுள்ள இரகசியார்த்தங்களையுணர்ந்தவரும், (பாவைக்குமேற்பட்டு) முதன்மையாயுள்ள அவதூறலிலேயிற் பவருமாகிய ஒருபெரியவர் திருவருள்கூட்டுதலால் அவ்விடத்துக்கு வந்தனர். எ-று. (ரு௪)

அன்னஞானியடிதொழாப், பன்னரும்பயப்பத்தியின் மன்னன்புசைவயக்கியே, யுன்னவாமிதேதாறுவான்.

(இ-ள்.) ஞானவானாகிய அப்பெரியவர் பாதங்களில் மிதிலையாடிப் பணங்கிச் சொல்வதற்கரிய பயபத்தியுடன் விதிவிலங்கப்பூசைசெய்து சிந்திக்கத்தக்க இதைச்சொல்லத் தொடங்கினான். எ-று. (ரு௫)

அய்யநீயெவனுந்த, மெய்யனுகியிளங்கினை பொய்யவாமுதற்போக்கினை, செய்யுநானந்திருந்தினை.

(இ-ள்.) சுவாமிகளை தேவரீர் எவ்வாறாக சித்தியாந்தமே வடிவமாகவிளங்குகின்றீர். அசத்தியமாயுள்ள ஆசைமுதலிய (குற்றங்களை) யொழித்திருக்கின்றீர். மேலாகிய ஞானசம்பத்தை நிலையாயடைந்திருக்கின்றீர். எ-று. (ரு௬)

(ப-ம்.) சாதனசதுஷ்டய சம்பத்துள்ள மோக்ஷாதிகாரிகள், சொரூப ஞானிகளை காட்சிமாதிரித்தால் அறிந்துகொள்வாராதலின் ஆந்த மெய்யனாகி விளங்கின என்று கூறினார்.

உருவது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அதந்யாயம் உரசு

எங்கிருந்திவனெய்தினை, தங்கவான்மசொரூபவீ பங்கமோவத்தெரிந்தமை, யிங்கெனக்கருளென்றான்.

(இ-ள்.) எக்கேழிருந்து இவ்விடத்துக்கு எழுந்தருளினீர், அஞ்ஞானம் விலகிப்போமாறு உயர்ந்த ஆன்மசொரூபத்தை தேவரீருணர்ந்த வண்ணம் அடிபேனுக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். எ-று. (ரு௭)

அரசன்வார்த்தையகஞ்செவி, விரவியோகிவிளம்புவான் பரவுமன்பபரிஞ்சுகே, ஞாவுசேருமோர்யோகிநான்.

(இ-ள்.) (பிரார்த்தித்த) ஜனகராஜன் வார்த்தையைக் கேள்வியுற்ற அவ தூதராகிய சிவயோகி கட்டளையிடுகின்றார். துகித்தற்குரிய அன்பு எனவா க்ஷயத்தை விருப்புடன் கேட்பவராக மெய்ஞ்ஞான வலிமையுள்ள சிவயோகியென்று என்னை யறியக்கடவாய். எ-று. (ரு௮)

ஆன்றசத்தியரூபமே, தோன்றவானமற்றென்னிடை சான்றவிப்பிரசித்திதா, னேன்றவாறுமறிந்ததே.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற சத்தியவடிவமான என்னிடத்தில் உள்ளதபோலக்காட்டும் ஆரோபிதப்பிரபஞ்சம் பொருந்துமாறு காணப்பட்டு வருகின்றது. எ-று.

கருவிகாரிய நானவன், பொருவருங் கருத்தாவவன் மருவலாமோர் வினோதத்தாற், பொருகவிச்சகம் பார்க்கின்றேன்.

(இ-ள்.) பஞ்சபூதகாரியமாகிய சரீரமும் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய அந்தக்கரணிகளும் நானன்று இவைகளையபிமானிப்பின்ற கர்த்தாவும், நானன்று என்னிடத்துண்டாகிய ஓர்விளையாட்டினால் உள்ளதபோலக் காட்டுகின்ற இப்பிரபஞ்சத்தைப்பார்த்திருக்கின்றேன். எ-று. (ரு௯)

அன்பின்மல நெஞ்சுறிற், நுன்பயில்லையத் துன்பந்தா னின்பமாவந்து மெய்தரில், வன்பளற்றிடைவைக்குமே.

(இ-ள்.) அன்புள்ள ஜனகராஜனே மனம் நின்மலத்தை யடையுமானால் துயரங்கள் வந்தனாகா. அத்துன்பங்களையாவும் இன்பம்போல வந்து சத்தியபுத்தியைக்கொடுக்குமானால் கொடிய நாகத்தினிடத்து அவனை நிலைநாட்டும். எ-று.

கூறுமானந்த ரூபமாம், பேறுநல்கும் பிரமப்பான் மாறுதீர்த்துற்ற வாஞ்சையோன், வேறுகாமம் விரும்புமோ.

(இ-ள்.) வேதங்களாலெடுத்துரைக்கின்ற ஆந்தவடிவத்தை, விதிவழியே சிங்கிக்கின்ற அன்பர்களுக்குக் கொடுத்தருளும் பரப்பிரமத்தினிடத்துப் பேதி யாத இச்சையை (சிரந்தம்) வைத்திருப்பவன் (அற்பமாகிய) வேறு இச்சையைக்கொள்வானோ (கொள்ளான்). எ-று. (ரு௧௦)

அவரவிலார் பரமானந்தந் தவாத்ருபச்சிவமலா லுவாவுவாய் மற்றுமொன்றனை, யெவாறுகொள்ள விசைவலோ,

(இ-ள்.) பட்டத்தியானையையுடைய சனகராஜனே ஆசையற்றவர்கள் பரமாத்மாவைப் பேதியாகுகொண்டிருக்கிற சிவபெருமாவர்களேயல் லாமல் அன்னிதான விஷயங்களை எவ்வாறு அனுபவிக்கத்துணிவார்கள். என்று.

முற்றுமோர்த்தவனாயினும், பற்றுமோர் சிறிதுநிற்
சுற்றுமோர் நீங்குமோ, வற்றுமோர் மல்குமோ.

(இ-ள்.) முழுவதும்நின்று மெய்ஞ்ஞான சமாதியில் நிற்பவனாயினும் உல
காபேசைச் சிறிதிருக்குமானால் சூழ்ந்துள்ள கரணவாதனை யொழியுமோருறை
யாது மேன்மேலோங்கி வளரும். என்று. (சுடு)

ஆனதால் விடயத்தைவிட, உனயின்றியமாதியான்
மேன்மைகூர் சிவபூசைசெய், தூனமாதி யொழிப்பரே.

(இ-ள்.) ஆனபடியினால் விடயப்பற்றை விடுத்து உயர்வுள்ள இயமாதி
அஷ்டாங்க யோகங்களைச் செய்து (மேலையத்தைப்பெற்று) மேன்மைதங்கிய
ஞானபூசைசெய்து தேகாதிப்பிரபஞ்சவாசனையை யொழித்துவிடுவார்கள். என்று.
அஷ்டாங்கயோகம் இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியா
காரம், தாசனம், தியானம், சமாதி என்பனவாம்.

மெய்யானந்த ரூபியாஞ், செய்யவேணியன்பான்மன
மையசெல்லிதுத்துபு, வையவாஞ்சையை மாட்டுவார்.

(இ-ள்.) உண்மைஞானத்தில் விருப்பம்வைத்த பெரிதோர்கள் ஆனந்தரூப
ராயும், சிவந்தசுடையையுடையராயுமுள்ள சிவபெருமானிடத்து மனமமுந்தும்
படிநிதுத்தி பிரபஞ்சவாசனையை நீக்கிவிடுவார்கள். என்று. (சுஎ)

முன்னரானும் விடயத்தாற், பன்னருந்துன்பம் பட்டனன்
பின்னர்நூலுனர் பெற்றியா, நன்னர்மேலவர் சேர்க்கையால்.

(இ-ள்.) நான் பூர்வத்தில் (பஞ்சேந்திரியங்களுக்கு இன்பத்தைவிளைவித்
தும்) விஷயப்பற்றினால் சொல்லுதற்கரிய அயர்ப்பாடுகளை யடைந்தேன். அதன்
பின்னர் சாஸ்திரவுணர்ச்சியாலும் சாதுசங்கசேவையாலும். என்று. (சுஅ)

சிவபிரானருள் சேர்ந்தனன், நவநின்றானமுஞ் சார்ந்தன
னிவறுபொய் மெயிரண்டுமோ, ரவமிறன்மையடைந்தனன்.

(இ-ள்.) மகாதேவருடைய கிருபையைப்பெற்றேன் பேதியாத சொரூப
ஞானத்தையடைந்தேன் மறதிக்குக் காரணமாகிய பொய்யையும் மெய்யையும்
பகுத்தறியத்தக்க தவநிலையைப்பெற்றேன். என்று. (சுஆ)

(ப-ம்.) திருவருள் வலிமையுள்ளோர்க்குத் தவமும், நித்தியாநித்தியவஸ்த்து
விவேகமும், ஞானமுதலியவைகளும் எளிதாகக்கிடைக்குமாதலின், அருளோமுற்
கூறினார்.

சாதிரானந்தபுத்தலை, யாதிராவு மடைந்தனன்
சோதிபான்மன்துன்னுவித், தேதிரானந்த மேய்த்தனன்.

(இ-ள்.) சாதிராசாரங்களைக் கைவிட்டமையால், சஞ்சலமின்றி எல்லாவி
ன்பங்களையும் பெற்றேன். பிரகாசமே வடிவமாவ சிவபெருமானிடத்து மன
மமுந்தச்செய்து குற்றமற்ற சொரூபானந்தத்தை யடைந்தனன். என்று. (இஃ)

வேறு.

இலைமலிவேலினு யின்னமொன்றுகேள்
கலைமுழுவதும்புகழ் கயிலைமால்வரை
மலைமகளொடுமிள மைந்தனோடுநகர்
தலைமகனொருதின மணையிற்றங்கினான்.

(இ-ள்.) அச்சவடிவுள்ள வேலேந்திய சனகமகாராஜனே மற்றொரு கதை
யைக்கேட்பாயாக, பலநூல்களும் எடுத்துப்புகழ்தற்குரிய பெருமைவாய்ந்த திரு
க்கைலாசமலையில் பார்வதிதேவியாரோடும், முருகப்பெருமானோடும், நமசிதை
வராகிய சிவபெருமான் ஒரு தினத்தில் இரத்தின சிம்மாதனத்தின்மீது வீற்றிரு
ந்து காட்சிகொடுத்தருளினார். என்று. (இஃ)

வானவர்வந்தடி வண்ணுகுமாரிட
நீனமிலொருபவத் தெய்துவார்கொலோ
மானயின்முத்தியை மற்றையாருயி
ரானவையின்னடி யடைவதுன்கொல்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் வந்து (மகாதேவர்) பாதங்களில் வணங்கி, மனிதர்
கள், குற்றமுற்றமுத்தியை, பிறந்த ஓர் பிறவியின்றினே மேன்மையாகப் பெறு
வார்களோ அவர்கள் உடம்பை விட்டுப் பிரிந்த உயிர்கள் தேவரீர் திருவடியிற்
கலப்பதுண்டோ. என்று. (இஃ)

(ப-ம்.) உயர்ந்த பதவிகளிலிருந்து அனுபவிக்கின்ற சுகத்துக்கும் பதமுத்
தெயன்று பெயராதலின் மான்மின் மீத்தியென்று கூறினார்.

இல்லைகொலெங்களுக் கியழ்புவாயென
யல்லைவென்றிகளத் துண்ணெல்லுவான்
வல்லைவென்றிகுமலை யுதிதிமைத்தர்கா
டோல்லைவெம்பவத்துயர் துளையுமாரிடர்.

(இ-ள்.) மனிதர்கள் தேவரீர் திருவடியடைவதில்லையோ (சந்தேகமுள்ள)
எங்களுக்குத் திருவாய்மலர வேண்டுமென்று தேவர்கள் வேண்டிக்கொள்ள நறு
ப்பினால் இருளை வெல்லத்தக்க கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் கட்டலாயிடு
கின்றனர். சொக்கட்டான்காயை அவமதிக்கின்றகுலங்களுடைய அதிதிகுமாரர்
களே (கேட்பீர்களாக) அனாதியாயுள்ள கொடியபிறவித்துயரமென்னுஞ் சமுத்
திரத்தில் முழுகுவின்ற மானிடர்கள். என்று. (இஃ)

அடைதருமொருபவத் தபேதஞானத்தாற்
நடைதவிரமுத்தியிற் சார்வதுண்மையக்

கொடைகெழுஞானமுங் குறித்தபல்பவ
மிடைதருமறத்தினால் விளைவதுண்மையே.

(இ-ள்.) (மனிதர்கள்) எடுத்த ஒரு பிறவியிற்குணை அபேதமாயுள்ள வெ
ஞானத்தைப்பெற்று தடையில்லாத் சுகத்தையுண்பெண்ணு முத்தியைச்சேர்வ
துண்மையாகும். பக்குவான்மாக்களுக்குப் பேர்திப்பதற்குரிய அச்சிவஞானமும்
பலபிறவியிலும் மறித்து நிறைவாகச்செய்கின்ற சிவதருமங்களாலே நேரிடுவது
ண்மையாகும். எ-று.

(இசு)

அன்னஞானத்தினை யடைதராரொலாம்
பன்னருமுழியும் பவத்திலாமுலா
ரென்னபல்லுயிர்களு மிறந்தகாலத்தே
நன்னர்கொண்முத்தியை நல்கல்வேண்டியே.

(இ-ள்.) அச்சிவஞானத்தைப் பெறுதவர்கள் யாவரும், சொல்லுதற்கரிய
உளழிகாலத்தோறும் பிறவிக் (கடலில்) முழுகுவார்கள். இவ்வாறிருத்தலால் பல
ஜீவர்களும் தேகத்தை விடுங்காலத்தில் இன்பவடிவாகிய முத்தியையடைபவ
ண்டுமென்று நாமாலோசித்து. எ-று.

(இது)

இலங்கொளிஞானவி டென்னுநாமமிட்
டலங்குறவொருதல மமைத்துளாமது
குலங்கெழுமுனிவார் கொற்றமேவுறுங்
கலங்கலில்கல்கைகும் கிடந்தகாசியே.

(இ-ள்.) புகழ் விளங்குகின்ற ஞானவீடென்று பெயர்வைத்துப் பிரகாச
மாயுள்ள ஒருதலத்தை யுண்பெண்ணியிருக்கின்றோம். அது கூட்டமாயுள்ள முனி
வர்களை யுடையதும் பாவங்களை விருப்போடு வெல்லத்தக்க தெளிவுள்ள கல்
காதித்தத்தையுடையதும் ஆகிய காசித்தலமாகும். எ-று.

(இசு)

பிறங்குறமத்தலம் பிரமபூமியென்
றறங்கிளரொருபெய ரடைந்ததாயிடை
நிறங்கிளர்தரப்புரு நேயமிக்கவர்
வறங்கெடவடைகுவர் மாட்சிஞானமே.

(இ-ள்.) ஞானப்பிரகாசத்தை யுடைய அக்காசித்தலத்திற்குப் பிரமபூமி
யென்று ஒருபெயருண்டு, தருமம் விளங்குகின்ற அத்தலத்திற்குச் சித்தபரிபாகத்
தோடு சென்று அன்பு செய்வார்களானால் கொடிய குணங்களாகிய வெப்ப
மொழிந்து சொருபஞானத்தை யடைவார்கள். எ-று.

(இள)

(ப-ம்.) காசியென்று சொல்பவருக்கும், சொல்லக்கேட்பவருக்கும், கா
சிக்குப்பேரக முயல்பவருக்கும், முயன்றவாறு அத்தலத்தை யடைந்தவருக்கும்,
போவாருக்குதவிசெய்பவருக்கும் அறிவைப் பிரகாசிப்பித்துப் பின்னர் பிரமஞா
னத்தைத்தந்தருவதன் றிச்சொருபஞானத்தையுடைய சிவன்முத்தானைகரைச்
சதாகாலமும் தன்னிடத்துக்கொண்டிருப்பது அக்காசித்தலமாதலின் அப்பதி
யைப் பிரமபூமியென்று கூறினார்.

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உரசுஅ

பிறதலத்தெண்ணரும் பிறவியைகிய
வறமொருபவத்துற வயிமுத்தந்தரு
மறவபராதமின் மாண்பினோக்கெலா
முறவொளிர்ஞானத்தை யொல்லேநல்குமே.

(இ-ள்.) அன்னியதலங்களில் கணக்கில்லாத பிறவியெடுத்து வாசஞ்
செய்தலால் வரும் புண்ணியங்களை, காசித்தலத்தில் ஒரு பிறவியெடுத்து வசித்
தால் துடையகூடும் பாவங்களாகிய அபராதஞ்செய்யாத மாட்சிமையுள்ள
உத்தமர்கள் யாவருக்கும் உள்ளேபிரகாசத்தைத்தருகின்ற மெய்ஞ்ஞானத்தை அத்
தலம் விரைவாகக்கொடுத்தருளும். எ-று.

(இசு)

புரியபராதஞ்சால் புகருயிர்க்கெலா
மரியபராதனையின் தந்தத்தெய்துமா
லுரியபராதமென்றுரைத்த தென்னெனினிற்
றெரிதரநால்வர்க்குஞ் செப்புலாமரோ.

(இ-ள்.) செய்கின்ற சிவபராதங்களால் அழிகரித்துக்களங்கத்தையடைந்த
ஜீவர்களெல்லாம் (காலவைவருடைய தண்டனையால்) அருந்துயரத்தை யறுப
வித்து முடிவில் முத்தியடைவார்கள். அபராதமென்று சொன்னது யாதென்
றால், பிரம, சுஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரரென்றும் நான்கு வருணத்தார்க்கும்
விதித்துள்ளவைகளை (தேவர்களே) நீங்கள் நியுமாறுகூட்டினீர்களும். எ-று.

(இசு)

நிறைதருமயன்மனை வரித்தனீதியில்
கறையுடைக்கயவர்தன் கையதேற்றுண
லறையனசாரமற் றயோக்கியஞ்செயல்
மறையவர்புரியபராதம் வானர்கூள்.

(இ-ள்.) பிரமணர் செய்கின்ற அபராதமாவன, செல்வம் நிறைந்துள்ள
அன்னியர்வீடுகளிலே குடியிருத்தல், நீதியறிதாதவர்களும், களங்கமுள்ளவர்களு
மாகிய மூடர்களிடத்துப் பொருள்வாங்கி யுண்ணுதல், வேதங்களாலே இழி
வென்று சொல்லத்தக்க அனாசாரங்களைச்செய்தல் அயுத்தமானவைகளைச் செய்
தல் (முதலியவைகளைன்று) தேவர்களே (அறிவீர்களாக.) எ-று.

(சு0)

கருநிலாவுயிர்த் துரோகம்புரிந்திடன்
மரியதன்மையிற் கடன்வாங்கியிளவுந்
தெரிதரக்கொடுத்திடல் செயாமைபின்னவை
யரியமன்னவரப ராதமாகுமால்.

(இ-ள்.) உறபத்தியால் விளங்கியிருக்குஞ் சிவர்களுக்குத் துரோகஞ்செய்
தல் தம்மு அநிகாரசம்பத்தைக் காண்பித்துக் கடன்வாங்கி, கொடுத்தவர் மனந்
தெளியுமாறு பின்னர் அக்கடனைக் கொடாநிறுத்தல் இவைபோன்ற தொழில்
கள் அருமையுள்ள அரசராத்செய்யப்படும் அபராதங்களென்று தேவர்களே
அறிவிக்கடவீர்கள். எ-று.

(சுக்)

அலைகடற்புறியிடத் தபத்தங்கூறுத
னிலைகெடவகஞ்சுருக் கிடுதனீடிய
தலைமையர்தமைப்பணி யாமைநாய்கர்தா
மலைவறப்புரியப ராதமாகுமே.

(இ-ள்.) அலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்பெற்ற பூமியின்கண் வையெயர் செய்யும் அபராதமாகவான் (இலாபத்தையுத்தேசித்து) பெர்யவார்த்தை கூறுதல் உலகியல் கெடுமாறு தானியங்களைக்குறைவவிற்தல் குணத்தாலுங் கல்வியாலுங் தவத்தாலுங் தயையாலுஞ் சாந்தத்தாலும் உயர்ந்தவர்களை வணங்காதிருத்தல் முதலியவைகளாம். எ-று.

(௬௨)

முன்னவர்தமைவணங் காமைமொய்த்தெழு
மின்னல்செய்மதுக்குடி யிகழ்புலாலுணல்
பன்னரும்வஞ்சனை யாதிபண்ணுதல்
பின்னவர்தம்மப ராதம்பேசுங்கால்.

(இ-ள்.) சூத்திரர்கள் செய்யும் அபராதமாகவான், தமக்குமேற்பட்ட மூன்று ஜாதியாராயும் வணங்காதிருத்தல், நிலைந்ததன்பங்களை ஜன்மாக்களுக் குண்டுபண்ணுகிற மதுவைப்பானம் பண்ணுதல் அறிவுடையோரால் 'இகழத் தக்க மாமிசங்களை புண்டல் சொல்லுதற்கரிய வஞ்சனைசெய்தல், முதலியவைகளாம். எ-று.

(௬௩)

இத்திருபாதக மெய்கலின்றியே
யுத்தமக்காரியை யுற்றுமேவுவேர்க்க
கத்தருபோழ்கினே யபேதஞானந்தான்
கைத்தலநெல்லியிற் கலப்பதுண்மைபே.

(இ-ள்.) இவ்வாறாகத்தெரிவித்த பாதகங்கள் தம்மை யடைபாதவாறு (மனதைத் தபோமார்த்தத்திற்செலுத்தி) உயர்ந்த காசித்தலத்தையடைந்து விருப்போடு வசிப்பவர்களுக்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கணிபோல் வசிக்கின்ற அக்கரலத்திற்குணே பேதமற்ற சொரூப ஞானங் கிடைப்பது சத்தியமாகுமென்று (தேவர்களே அறிவீர்கள்.) எ-று.

(௬௪)

இனையபல்வளம்பெரலிந் திலகுகாசியை
நினையவுமரும்பய னிரம்பிமுற்றிடு
மனையகந்தாசியை யடைதராலொந்
துனையவெவ்வலிகொடி துன்பநீங்குவார்.

(இ-ள்.) இத்தன்மையான ஞானவளப்பம் பலவும் சிறைந்து வீணாகப் பெற்ற காசித்தலத்தை நினேத்தமாத்நிரத்து பெரும் பிரயோசனங்கள் சூழ்வன வாகும். நலமுள்ள அக்காரிப்பதியைச் சேராதவர்கள் யாவரும், என்ன புண்ணியங்களை வினாவாகக்கொண்டு துயரமாகிய (கடலைக்) கடப்பார்கள். எ-று.)

பூமிவளம், செல்வவளம், கல்விவளம், தீர்த்தவளம், மூர்த்திவளம், தலவளமுதலிய வளப்பங்கள் சிறைந்துள்ளன அத்திருத்தலமாகவின், பல்வளம் பெறவிரும்பு காசியைப்பென்னுடனிரு.

அன்னியதலங்களி னுற்றலால்வநீ
துன்னியப்பல துரோகமியாவைக்கு
மின்னியகாசியை விரும்பிக்காண்டலே
மன்னியபெருங்கழு வாயென்றோருயின்.

(இ-ள்.) அன்னிய ஸ்த்தலங்களிற் செய்த சிறைவாயுள்ள பல பாதகங்களும் நீங்குதற்கு நிலையாக மதித்துச் செய்யத்தக்க பெரிய பிரயச்சித்தம் யாதென்றால், விளக்கமுற்ற காசித்தலத்தை விருப்புடன்போய்ப் பார்த்தலொன்றே யாகும் தேவர்களே யறிவீர்களாக. எ-று.

(௬௫)

காசியையடைந்துசெய் கடுந்துரோகத்திற்
கேசிகாவொருகழு வாயுமில்லையாந்
காய்சினவண்ணையுந் கருப்பதுக்கமே
விசுவன்சாசிரம் நதனைவீட்டமே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தை யடைந்தபின்பு செய்கின்ற கொடும்பாவங்களுக்குக் குற்றமற்ற ஒரு பிரயச்சித்தமும் கெடையாது. பெருங்கருணையுள்ள தாயாரும் பிரசவவேதனைப்படுமபோது கோபங்கொண்டு புத்திரனிடத்துப்பாரமுகஞ் செய்வள். அக்கருப்பவேதனையொழித்து இன்பத்தைத் தருவது காசித்தலமாகுமென்று (தேவர்களே தெரிவீர்களாக.) எ-று.

(௬௬)

நல்லசாதிரங்குரு சேவைநண்ணினோர்
சொல்லருங்காசிக்குத் துரோகஞ்செய்கவார்
செல்லறன்னேக்குத் துரோகஞ்செய்பவர்
புல்லருங்காசிக்கும் புதுக்குவாரகே.

(இ-ள்.) மேலான வேதார்த சாஸ்திரங்களை நவாசித்தறிந்து சற்குரு சேவைசெய்த சாதுக்கள் மகிமைகூறுதற்கரிய காசித்தலத்துக்கு நிறை சொல்லார்கள். கருணைமாறாத தாயாருக்குத் துரோகம் நினேத்துச்செய்கின்ற (அதிபாதகர்கள்) அடைதற்கரிய காசித்தலத்திற்கும் நிறையுண்டாக்குவார்கள். எ-று.

நலமலிதருமமே நமதுருபமாம்
புலமலிதரவிஃ துணர்ந்தபுங்கியோர்
குலமலியதைவிடார் குருட்டுமூடர்க்
னிலமலிதரவது நீததுமாழ்குவார்.

(இ-ள்.) என்மை சிறைந்த தருமமே மமக்கு வடிவமாகும் அறிவீன்கண் அஹப்பவமாக இந்த ரகசியங்களைத் தெரிந்த புத்திரமான்கள், மேன்மை சிறைந்த அத்தருமத்தை விடாது செய்வர்கள். ஞானகேதரியில்லாத அஞ்ஞானிகள் உலகத்தில் மேன்மேல் பிறப்படையத்தக்கவராதலின் தருமஞ்செய்யாதொழிந்து மயங்குவார்கள். எ-று.

(௬௭)

பூலோகாதிபத்தியம், இக்ரிலோகாதிபத்தியம், பிராலோகாதிபத்தியம், விஷ்ணுலோகாதிபத்தியமுதலிய அக்களுக்குத் தருமங்கரணமாகவின் நலமலிதருமமென்று கூறினார்.

அளவிடற்கரியநம் மடித்தியானத்தா
ஒளவிடயங்களைப் பனவொழிந்திடுங்
களவுறுமவைவறம் கடியபாவமும்
வளர்வதின்றாயிட மின்றிமாயுமே.

(இ-ள்.) அளவிடற்கூடாத மகிமையுள்ள நமது திருவடியைத் தியானஞ் செய்வார்களானால் பரபஞ்சப் பற்றுக்கள் யாவும் அவர்களே விட்டு விலகிப் போகும். வஞ்சனைக்கிடமாயுள்ள விஷய வாசனை பொழிந்தால் கொடும்பாவங் கள்வளருவதற்கிடமில்லாமல்நாசத்தையடையும்(தேவர்களேயறிவீர்களாக.)எ-று.

நமைகினைப்பவரிட நாமகன்றிடோ
மமைதருமறமத னுல்வளர்ந்திடு
நமைமறப்பவரிட நம்புகுந்திடோ
மமைதருமறமத னுல்விருத்தியே.

(இ-ள்.) நமது திருவடியைச் சிந்திப்பின்ற அடியார்க்கோ நாம் விட்டுப் பிரியமாட்டோமாதலால் அவர்கள் செய்யுந்தருமம் நானுக்குநான் வளர்ந்தோங் கும். நம்மை மறப்பவரிடத்தா நாம் வீற்றிருக்கமாட்டோமாதலால் அவர்கள் செய்யும் பாவம் நானுக்குநான் விருத்தியாகும். எ-று. (எக)

(ப-ம்.) விவனடிக்கு அன்புசெய்பவர் செய்யும் பாவமும் புண்ணியமாகுமா னால், புண்ணியம் ஒன்று கோடியாமென்பது தோன்ற, வளர்ந்திடுமென்றும், விவனடிக்கு அன்பில்லாதவர்கள் செய்யும் புண்ணியமும் பாவமாகுமானால் பா வம் மேற்கூறியவாறு வளருமென்பது தோன்ற விருத்தியென்றுங் கூறினார்.

மற்றுநீநியானத்தான் மாயும்பாதகஞ்
சொற்றபோனந்த சொருபமாநமைக்
கற்றவர்தியானிப்பார் கதியைநண்ணுவார்
மற்றவர்விடையவர் தனையின்மாய்வோ.

(இ-ள்.) தேவர்களே கேட்பீர்களாக, நம்மை தியானஞ் செய்வார்களானால் பாவங்களொழிந்துபோம்சொல்லப்படுகின்ற மேலான ஆனந்தவடிவமாகவர்கள், ஆதலால், நமதிலக்கணத்தை வாசித்தறிந்தவர்களுந்நம்மைத்தியானிப்பர். பின்னர் முத்தியையடைவார்கள். வாசித்தறியாதவர் உலகவாதனையிலகப்பட்டு மாணத் தையடைவார்கள். எ-று.

கறையுறுபுண்ணிடைக் கலக்குமீயெனக்
குறைமதியாளர்கள் பவஞ்சந்நடவொர்
நறைகமழ்மலர்மது நண்ணுமீயென
நிறைகுநர்நம்மடி நினைந்துநண்ணுவார்.

(இ-ள்.) உதிராதோய்ந்த செம்புண்ணிடத்துச் சேரும் ஈயைப்போல அற்புத்தியுள்ளவர்கள் உலகவாழ்க்கையிலகப்பட்டு மயங்குவார்கள். வாசனை

உரு-வது தேவர்களுபதேதம்பெற்ற அத்தியாயம். உருகூ

பரிமளிக்கின்ற புட்பத்தினிடத்துள்ள தேனையடைந்த ஈயைப்போல போற்றிவினை யுடையவர் நமது திருவடியைச்சிந்தித்து முத்தியின்பம்பெறுவார்கள். எ-று. (எக)

மன்னுவேதார்த்தகல்வழி யுணர்ந்துமேற்

அன்னுபல்கிடயமுந் தொலைத்துநம்மடி

மென்னுமோர்மார்க்கல மியையப்பற்றியே

பன்னுமெம்பவங்கடல் கடப்பாட்டினோர்.

(இ-ள்.) உத்தமகுணமுள்ளோர், நிலைபெற்ற வேதார்த்ததூல்களோ வாசித்து முத்தியார்க்கத்தையுணர்ந்து அதன்பின்னர் நிறைவாயுள்ள பலவிஷயங்களுமும் ஒழித்து (அதன்வாசனையைக்கெடுத்து) நமது திருவடியைச்சிந்தித்து ஒப்பற்ற கப்பலைப்பற்றிக்கொண்டு கொடிய ஜனன சமுத்திரத்தைக் கடப்பார்கள். எ-று.

மருவுகம்மடித் தியானத்தின்வாய்த்திடுந்

திருவமர்முத்தியிற் சிறந்ததொன்றிலைப்

பருவரலொழிதரப் படருமியாவரு

மொருவருக்காலியை யுறுதல்வேண்டொல்.

(இ-ள்.) (புண்ணியபலத்தால்) கிடைக்கின்ற நமது திருவடித்தியானத்தாலு ண்டாகும் ஞானசம்பத்தையுடைய மோட்சசகத்துக்கு மேற்பட்ட சுகங்கிடை யாது பிறவித்துன்பம் நீங்கவேண்டுமென்று நன்மார்க்கத்தில் நடக்கின்ற எல் லோரும் விட்டுநீங்காம விருக்கப்பெற்ற நாசித்தலத்தை அவசியம் சேரவே ண்டும். எ-று. (எரு)

என்றுவானுடருக் கேசன்கூறின

என்றுவானவரொலா மாடிப்பாடியே

நன்றுநாம்பெற்றன் மென்றுநாயுகந்

தொன்றுவான்காலியை யுள்ளிவாழ்ந்தனர்.

(இ-ள்.) இப்படி யென்று சுவிர்க்கலோக வாசிகளாகிய தேவர்களுக்குச் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தனர். அப்போது தேவர்களையாவரும், ஆனந்தக் கூத்தாடி தேரத்திரஞ் செய்து, நாம் உண்மை யுபதேசத்தைப் பெற்றோமெ ன்று சிந்திந்நாயகமாகிய பெருமை வாய்ந்த காசித்தலத்தைச் சிந்தித்துப் பா மசுகம்பெற்று வாழ்ந்தார்கள். எ-று. (எசு)

கலையிடைமுத்தியைப் கலக்கவேண்டினோ

ரொல்கெழுநகாசியை யுற்றுவைகலே

வலையுடைத்தெனமன மதித்தியாவர்க்கு

மெலிவறவுரைத்தனர் மேலேவானவர்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு சுகத்தையடைந்த மேலோராகிய தேவர்கள், கலியுக த்தில் முத்தியையடைய விரும்பினவர்கள் (யாவரானும்) (வேதங்கள்) ஆர வாரித்துக் கூறுதற்குரிய காசித்தலத்தை யடைந்து வாசனைப்பதலே உறுதியா யுள்ள சாதனமென்று மனதில் மதித்து எல்லோருக்குக் கருதகம் நீங்குந் போதித்தனர். எ-று. (எசு)

சொற்றதோரொன்றவ தூதனோடுநின்
மற்றவன்வாய்மொழி கேட்டமன்னவன்
பெற்றனங்கதியெனப் பிறங்குநெஞ்சினன்
கொற்றமார்க்காசியுட் குறித்துவைகினன்.

(இ-ள்.) நான் சொல்லிய இக்கதையைத் தெளிந்தறிவாயென்று, கய்கைக்கரையில் வந்த ஓதூதராகிய பெரியவர் சொன்னவார்த்தையை - (அன்-போடு) கேட்ட மிதிலையாகியபனுவிய சனகராஜன், நான்முந்திபெற்றேனென்று விளக்கமுற்றமனதுடன் பாவங்களை வெல்லுகின்ற வலியுள்ள காசித்தலத்தின் மகிமையைச் சித்தித்துக்கொண்டு அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்தான். எ-று. (எ-அ)

ஆதலிற்காசியை யடையுமாநந்தம்
காதலிற்கொள்பவர் கலப்புறார்நா
கோதலினதுமன முறுதபாலியர்
சாதலின்பெருந்துயர் தலைக்கொள்வாரென்றும்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் காசித்தலத்துக்குப்பேரிகேடெண்ணெய்குற சந்தோஷத்தை அன்போடு மனத்திற்கொள்பவர்கள் (ஒருக்காலும்) நாகத்தையடைபவர்கள் அத்தலத்தின் மகிமையை வாயினுற்கொல்லாமலும், மனத்திற் சித்தியாமலும் இருக்கின்ற பாலிகள் மாணகாலத்திலுண்டாகின்ற துயரத்தைப் பார்க்கிலும் அதிக துயரத்தை எக்காலமும் மேற்கொள்ளுவார்கள். எ-று. (எ-அ)

என்றுசெங்கோலுடை யிறைவன்கூறின
என்றுவண்சபையிடை யமைந்தசான்றவர்
நன்றுளமெழுந்தனர் நைமிசத்துள்ளி
ரோன்றுமாறிதுவெனச் சூதனோடுநின்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று செங்கோற்கடவுளாகிய இயமன் அத்தலத்தில் ஞானவனமுள்ள சபையிலிருக்கின்ற பெரியோர்களுக்குக் கூறினான். அப்பெரியோர்கள் கேட்டு (காசித்தலத்தின் மகிமையைச் சித்தித்து) களிகூர்ந்தனர். நைமிசவனவரிகளாகிய சவுநகரத்தி முனிவர்களே உள்ளவாறாகிய இதை உணருவீர்கள் என்று சூதமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ-று. (எ-அ)

இருபத்துமுன்றுவது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற
அத்தியாயமுற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் உத-க்கு திருவிருத்தம். (அ-அ)
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தினாலாவது சனாதனன் முத்தி
யடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நன்னலம்பொலிதரு நைமிசத்தவர்
முன்னருள்குதமா முனிவற்போற்றியே
யின்னமுங்காடுமாக் கதைபியம்பெனப்
பன்னருமம்முனி பசுந்தனமேயினன்.

(இ-ள்.) மேலான சுகானுபவத்தால் விளங்குகின்ற நைமிசவன வாசிகளாகிய சவுநகரத்திமுனிவர்கள், நினைத்தற்கரிய மகிமையுள்ள சூதமகாமுனிவரை வணங்கி பெருமதங்கிய காசித்தலமகிமையை இன்னமும் சுட்டியோயிடவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க சொல்வதற்கரிய அச்சுதமுனிவர் கூறத்தொடங்கினார். எ-று. (க)

காமமேபிறவிவித் தாகுங்கண்ணிலாக்
காமமேசிவனடி கலப்புநீக்கிடுங்
காமமேயவத்தையிற் கலக்கச்செய்திடுங்
காமமேநாகெலாந் காணியாக்குமே.

(இ-ள்.) பிறவியாகிய விருகூந்தழைப்பதற்குக் காமமே, வினாயாகும் தாகுண்ணியில்லாதகாமமே, சிவபெருமான் திருவடியிற்சேரவொட்டாமல் விலக்கும். காமமே, எல்லாத்துயரங்களிலு முழுகும்படிசெய்விக்கும். காமமே, நாகபூமியைக்காணியாகுகியாக ஆளும்படி செய்விக்கும். எ-று. (உ)

மனையியம்மக்களில் வாஞ்சையுண்மையே
புனைதருநலமெலாம் போக்கித்தாழ்த்திடு
மனையியம்மக்களில் வாஞ்சையின்மையே
புனைதருபாகதி பொருந்தவுய்க்குமே.

(இ-ள்.) பெண்டு பிள்ளைகள்மேல் ஆசையுண்டாயிருத்தலே மேலாகிய சுகங்களைப்பெல்லாம் நீக்கி தாழ்த்த நிலையிற்சேர்க்கும், மனையியம்மக்களின்மேல் ஆசையில்லாதிருத்தலே மிகவுமயர்ந்த மோட்ச பூமியிற் சேரும்படி செலுத்தும். எ-று.

பிறவிவித்தாவதும் பெருகுதுன்பெலா
ல்லாது வயக்குயிப்பது

முறவியலொழிப்பது முணர்ச்சிமேவிடு.

துறவியல்கெடுப்பதுஞ் சொன்னவாஞ்சையே.

(இ-ள்.) பிறவித் துன்பத்திற்கு வினாயாயிருப்பதும் அதிகரித்த துக்காறு பவங்களெல்லாவற்றையும் மறந்துவிடாமல் மேன்மேல் அதிகரிக்கும்படி செய்வதும், சிநேகவாஞ்சையைக்கெடுத்துவிடுவதும். அந்நினைவு விசாலப்படுத்துகின்ற துறவாச்சிரமத்துக்குப் போகவொட்டாமற் செய்வதும் மேற்கூறிய ஆசையாகும். எ-று.

(சு)

(ப-ம்.) ஆசைக்கடியான்கிலோகத்தினுக்கு மாசற்ற நல்லடியான் என்றும் ஆமுனிச்சையே. மேலுமேலும் பிறப்பளிக்கும் வித்தென்றும். ஆசையெனும் பெருங்காற்றுடென்றும் ஆன்றோர் கூறியவற்றையுமுணர்க.

ஆசைசற்றிருந்திடி னதெனியித்தம்வந்

தோசைசால்வெகுளியு மொருங்குநண்ணிடு

மாசையாஃதுற மயக்கமுமமுறு

மீசையாஃடிக்கலப் பிரிக்குயின்னவே.

(இ-ள்.) காமஞ்சிறிதிருப்பினும் அக்காமக்காரணமாக அறிவுடையோர் விரிவாக எடுத்துரைத்தற்குரிய கோபமும் வந்து கலந்திடும். களங்கமுள்ள கோபங் காரணமாக மயக்கமும் வந்து சேரும். காமம், வெகுளி, மாக்கம் இம்மூன்றும் கலந்து பாதேவியின்றிருவடிக்களை அணுகவொட்டாமற் பிரித்துவிடும். எ-று.

பெண்ணிடத்தாசையுட் சிறிதுபெற்றிடின

மண்ணிடத்தாசையும் வந்துகூடிடு

மெண்ணிடத்தலெதுற விரியத்தக்கதோ

கண்ணிடக்கொடியகாங் கனகவாசையே.

(இ-ள்.) பெண்ணாசை சிறிதிருந்தாலும் அதனியித்தம் மண்ணாசையும் வந்து சேரும். அம்மண்ணாசையிருக்குமானால் சிந்தித்தாலுங் கொடுமையைத் தருவதாகிய பொண்ணாசை ஒருக்காலும் விட்டு நீங்காது. எ-று.

(சு)

(ப-ம்.) பெண்ணாசையுடையோர், அந்தப்பெண்ணிருப்பதற்கு ஓரிடமும், காப்பதற்குத் துணையும் தேடவேண்டும். அவ்விடமும் துணையும் பொய்க்கோபன்றி அமையாமையின் கனகவாசை இரியத்தக்கதோவென்று கூறினார்.

ஆசையில்லார்களே யறவர்மேலவ

ராசையில்லார்களே யருந்தவத்தின

ராசையில்லார்களே யருட்கலப்பின

ராசையில்லார்களே யரியமுத்தர்கள்.

(இ-ள்.) ஆசையை நீத்தவர்களே தருமருபிகள். ஆசையைக்கடிந்தவர்களே, அரியதவத்தையுடையோர்கள் ஆசையைவிலக்கினவரோ மேலானவர்கள் ஆயப்போக்கினவர்களே திருவருப்பிரசாதத்தை யுடையோர்கள். ஆசையைக் கட்டினவர்களே மேலாகிய முத்திலேயினிப்பவர்கள். எ-று.

(ப)

உச-வது சனாதனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம் உருசு

ஆசையுட்பட்ட வரல்லற்பட்டவ

ராசையுட்பட்டவ ரளற்றிற்றப்பட்டவ

ராசையுட்பட்டவ ரயர்விற்பட்டவ

ராசையுட்பட்டவ ராங்கப்பட்டவர்.

(இ-ள்.) ஆசையுட்பட்டவர்களே, எல்லாத்துயரங்கட்கும் உள்ளவார். ஆசையுட்பட்டவர்கள், எல்லா நரகங்களையு மனுபவிப்பர். ஆசையுட்பட்டவர்கள், மறதிக்குக்காரணமாகிய அஞ்ஞானத்தில் முழுநினைவு இல்லாதவர்களே, பிறவியாலெ நாடகச்சாலையில் நடந்துகொண்டிருப்பவர்கள். எ-று.

(அ)

முறவையாசையு முருங்கமாறியே

யாவகைசிவனடி யருச்சித்தன்பின்மா

தேவகைகொழுபவர் செல்வனென்றுபல்

பாவகைபாடுவோர் பரமமுத்தரே.

(இ-ள்.) (மண், பெண், பொன்) என்னும் மூன்றாசையும் ஒருமிக்கக்கெடுத்துப் பிழைக்குமார்த்தத்தை யுத்தேசித்து, சிவபெருமான் பாதங்களில் அருச்சினை செய்து, அன்போடு சிவரூபங்களேவணங்குபவரும் சிவஞானச்செல்வனே என்று பலபாவினங்களைப்பாடி (ஆடுபவரும்) மேலாகிய முத்தியடைவார்கள். எ-று. (சு)

பரவியநசையெலாம் பாற்படுத்திமே

லுரவியகாசியை யுற்று நன்மையே

விரவியகங்கைநீர் விருப்பினுமொ

தாவிபல்பெற்றவா சார்வமுத்தியே.

(இ-ள்.) ஞாந்தத்தைத்தருவின்ற காசித்தலத்தைப்படைந்து நன்மைக் கூட்டங்களையுடைய கங்காநீர்த்தத்தில் விருப்புடன் ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டு மென்ற அன்பை மேற்கொண்டவர்கள் முத்தியடைவார்களாதலின் விரிந்த ஆசைகளெல்லாவற்றையும் பாழாக்கி விடுவீர்கள். எ-று. (சு)

அனுகியெம்பரஞ்சுட ரமருங்காசியின்

மென்தொருபெரும்புலஞ் செறிந்தவேதியின்

சனாதனனெனும்பெயர் தரித்தமேலவ

னிஞாதவையாசின் விரிக்குமெண்ணத்தான்.

(இ-ள்.) அனுகியேயுள்ள எமது சிவபரஞ்சோதியாகிய மகாதேவர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற காசித்தலத்தில், பேரறிவுள்ளவனும் சனாதனனென்னும் பெயர், பெற்றவனும் மேன்மையுள்ளவனுமாகிய ஒருபிரமணன் துன்பங்களாயுள்ள னவர்களைப் போக்கவேண்டுமென்ற நல்லிந்தனையுள்ளவன். எ-று. (சு)

சந்தியாந்தனே செபந் தவந்தியானமு

நந்தியபலபுரன் னைசையினுறுவான்

முந்நியமாமறை முழுதுமோர்ந்துளா
னிந்தியமவித்தவரினக்கம்பெற்றுளான்.

(இ-ள்.) சங்கிகாலத்திற்செய்யுந் தேவவந்தியும், ஜெபமும், தவமும், தியானமும், இன்னும்பலவாயுள்ள சந்தருமங்கனையும் உள்ளவோடுசெய்பவன், முதன்மைவாயுள்ளதும் பெருமைவாய்ந்ததுமாய்விடவகங்கள் முழுவகையுமறிந் தவன் பஞ்சேந்திரிய சிங்கிகாலத்திற் பெரியோர்சனாடையினை நோக்கிப் பெற் றவன். எ-று.

கருதரும்பெருமைசால் காரிமான்மியம்
பொருவறக்கேட்பது புரிந்தபுந்தியான்
வெருவறக்கங்காநீர்விரும்பியாடலே
நிருவருநாளெனச் சிந்தைசெய்துளான்.

(இ-ள்.) சிந்திப்பதற்கரிய பெருமையிற்றிற்ற காரித்தலமகமகளைச் சதாகாலமும்கேட்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்ற புத்தியுள்ளவன். பிறவிப்பய மொழிய கங்காதிர்த்தத்தில் விருப்போடு ஸ்ராமஞ்செய்தலே விவரானந்தசல் வங்கிடைக்குங் காலமென்று சிந்தித்துள்ளவன். எ-று.

அன்னமாமறையவற் றமைந்தபுத்திர
ரென்னவந்துதித்தவ ரியம்பின்மூவர்க
டன்னமும்புணமிலார் சற்றுமோர்தரா
தின்னலோவார்க்கு மியற்றுதன்மையார்.

(இ-ள்.) அச்சனானென்னும் பிராமணனுக்கு, மூன்று புத்திரர்கள்பிற ர்தார்கள். அவர்கள் மூன்று பற்குணமில்லாதவர்கள். தீர்க்க ஆலோசித்தப் (பாவத்திற்கு அச்சங்கொள்ளாமல்) பிறருக்குத் துன்பஞ்செய்வதே விதமாதக் கொண்டவர்கள். எ-று.

கரவுசெய்திடுதலுந் கட்டுடித்தலும்
விரவுருதாடலும் விலைமடந்தையர்
பாவுமிற்புகுந்தவர் பபோதர்த்துணை
புரவுறக்கலத்தலு மொழுக்கமாக்கினர்.

(இ-ள்.) (பிறப்பெருளை வஞ்சித்துத்) திருச்சிலம், மதுபானஞ் செய்த லும், பரவசப்பந்தமுள்ள குதாபதலும், விலைமாதர்களைத் துசித்து அவர் மனைக் குள்ளே போய்த் தனது மார்பில் அவர்களுடைய குழிமப்பங்குமூந்தும்படி கூறிதலுமாயி, இவைபோன்ற தீய ஒழுக்கங்களையே செய்வார்கள். எ-று.

தந்தையையிடித்தலுந் தாயைவைதலு
முந்தைமாமறையுனர் முநன்மையோர்தமை
சிந்தைசெய்திடுதலு நெறியெனக்கொடு
தந்தைபிசுவாவெனக் களித்தியங்குவார்.

(இ-ள்.) பிதாவைத்தண்டித்தலும், தாயாவைவைதலும், அனாதியாயுள்ள பெருமைவாய்ந்த வேதங்கோயுணர்ந்த பெரியோர்களை நிந்தித்தலும், இவைபோ ன்ற நடைகளையே நியமமாகக்கொண்டு கட்டித்தந்தியை முறிக்கின்ற (மத) யானை போலச் செருக்கடைந்து நடப்பார்கள். எ-று.

முத்தவங்கியென மொழியுந்மத்தா
ரோத்தருஞ்சோநிட மினிதுதேர்தவன்
பாத்துணர்ந்தரிவையர் பாற்புகன்மிறும்
வெத்தவையிடத்தினுஞ் சென்றுவிள்ளுமே.

(இ-ள்.) மூத்தருமாரன் சினியென்று சொல்லத்தக்கநாமகரணமுள்ளவன் துதித்தற்கரிய ஜோதிடசாஸ்திரங்களை றுட்பமாக அறிந்தவன். ஜோதிடம் பார் துகொள்ளத்தக்க மாதர்கள் இன்னொன்றறிந்து, அப்பெண்களுக்குச் சோதி ன்சொல்பவன் இராஜசபைக்கும் பொய்ச் சோதிடஞ்சொல்வான். எ-று.

இளமடமாதர்கை யிரேகைநோக்கியே
வளமுறப்பலம்புகல் வல்லனாயவ
ருளமயக்குறவித முரைத்துப்புல்லியே
உளவுகைக்கொடுபழி கலக்கவிட்டிவான்.

(இ-ள்.) அமரும் பல்வனமும் வாய்ந்த மாதர்களிடத்திற்குப்போய் அவர் கையிலுள்ள இரேகைகளைப்பார்த்து மேன்மேலுஞ் சவுக்கியமுண்டாகுமெ று பலன்களை விரிவாகச் சொல்லுவதில் வல்லவனாக அவர்கள் மனதை மயக்கு படி போதித்து அவர்களைப்பிணர்ந்து ஆபரணங்களை யபகரித்துக்கொண்டு பண்புறிதன்னை யடையுமாறு கொல்வவான். எ-று.

தோன்றுமந்ரட்டிமை சுவாகுவென்பவன்
மான்றயலிர் பொருள் வாஞ்சியாதவன்
கான்றசோமெனச்சகங் காணுந்ரட்டிய
னென்றசெங்கோனடா யிருக்குநாளையில்.

(இ-ள்.) உண்டாகிய அந்நாட்டை அரசாரும் சுவாகுவென்னுந் நாமகர ன்தையுடைய அரசன், அயலார் பொருளை யபேட்சியாதவன் வார்த்திபண்ண த்தை (வெறுப்பாகப்) பார்ப்பதுபோல் பிரபஞ்சத்தைப் பார்க்கும் காட்சி ளவன். நிலையான செங்கோலை விதிவழியே நடத்துங்காலத்தில். எ-று.

ஓங்கவன்மிறுந்நி யுளகம்புகரப்
பாங்கவன்மனைவித னிரேகைபார்த்தனன்
வீங்கவண்முலைத்துணை மேவவெண்ணினு
ருங்கதுதெரிந்தன னச்சுவாகுவே.

(இ-ள்.) உயர்ந்ததும் சிறப்புவாய்ந்ததுமாகிய அச்சுவாகுவரசன் அரண்ம ன்குச்சென்று, பட்டத்தாரியாகிய மனைவியிருக்கும்

அவன்கையிலுள்ள இராகைகளைப்பார்த்துப் பூரித்த பபோதாங்களைத் தழுவி வேண்டுமென்று மென்னத்தை வெளிப்படுத்திய (குறிப்பை) அச்சவா குவரசன் தெரிந்துகொண்டான். எ-று. (௨௦)

வெட்டியவெழுஞ்சினம் வினாந்துபொங்கிட

வெட்டியகொடுமுர னேவல

கட்டிவைத்தடித்தனன் கவலையாக்கின

னெட்டியசனானற் குணத்துப்போக்கினான்.

(இ-ள்.) கொல்லத்தக்க கொடுக்கோபம் மேன்மேல்வளர்ந்துபொங்க மிகு பராக்கிரமமுள்ள பரிசுணங்களைக்கொண்டு, சினியென்றும் பிராமணன் கவலையடையுமாறு கட்டிவைத்தடித்தவனாகி இச்சங்கதியை பிதாவாமியசனான னுக்குச் சொல்லியனுப்பினான். எ-று. (௨௧)

அனையனுமடைந்தரு காசிகூறிலு

னினைவருஞ்சினக்கன னிவந்தெழுந்திடத்

அனையமற்றவன்ருக நோக்கிச்சொல்லுவான்

கனையொலிகருங்கழற் காற்கவாகுவோ.

(இ-ள்.) (அதைக்கேள்வியுற்ற) அச்சனானன் அரசனிடம்வந்து ஆரவ தித்தான். ஒலிக்கின்ற பெருமைவாய்ந்த வீரகண்டையனரிடத்த பாதங்கோயு டைய சுவர்குவரசன் இனையதற்கரியகோயல்கொண்டெலிவெள விரவோடு அச்சனானன் முகத்தைப்பார்த்துக் கூறுகின்றான். எ-று. (௨௨)

துட்டனைப்பயந்தனை ஆறந்திடாயெனின்

மட்டவருத்துவ னுனையுமைத்தனற்

கெட்டனையெனக் கேட்டவெனிய

னிட்டமிக்குறுமொழி யியம்பிப்போயினான்.

(இ-ள்.) துஷ்டப்பிள்ளையைப்பெற்ற நீர் அவனை ஓட்டிவிடாதிருந்தால், உம்மையும் பெருந்தண்டனை செய்வேன். அவனைச்சேர்த்தலால் உமக்குக்கெடு திசம்பலித்ததென்று சொல்லக்கேட்ட சனானன் அவ்வரசன் மனங்கனித்த தக்கவாக்கியங்களைச் சொல்லிவந்து விட்டான். எ-று. (௨௩)

தன்னகங்கவலையிற் சனானன்புகுந்

தினன்பொல்லாங்குவர் தெய்திற்தேயெனப்

பன்னருங்கவலையிற் படிந்திருந்தன

னன்னமென்னடையனை யருகுவந்தனள்.

(இ-ள்.) அச்சனானன் கவலையோடு தன்வீட்டுக்குள்வந்து இவ்வாறான கொடுமைவந்து சம்பலித்ததேயென்று எண்ணி, சொல்லுதற்கரிய ஆயாக் (கட லில்) மூழ்ப்பிருந்தானாக (அந்தசமயத்தில்) அன்னம்போன்ற மிகுதுவான டைய புன்னமூழ்ப்பிரயாக வந்தான். எ-று. (௨௪)

கவலையென்னுற்றனை கனாதிபென்றது

மாவலிக்கொருமக னரசனாலயஞ்

சவலையிற்புகுந்துளங் குறித்ததன்மைசொற்

றுவலையெய்தினத்தன யுனாந்துவாடினான்.

(இ-ள்.) (அருகுவந்தபோது நாயகனைப்பார்த்து) நீர்யாது கவலையுற்றிரு க்கின்றீர் சொல்லிவந்து கேட்டபோது குணக்கெடுள்ள மூத்தகுமாரன் இரா ஜங்கிரகத்திற்குப்போய் அறியாமையால் அரசமாதை விரும்பிப் பட்டபாடுக ளைச்சொல்லி சதாவருந்துகின்றமனத்தோடு மயக்கங்கொண்டனேத்தான். எ-று.

மற்றதுகேட்டவம் மனைவியாயவ

னற்றதுநோக்குறு அறியமைந்தற்கே

பற்றதுவைத்துளம் பரிந்துமாழ்ந்தினான்

சொற்றதுபழுதெனத் துணைவன்சொரந்தனன்.

(இ-ள்.) நாயகன் சொல்லியவார்த்தைகளைக் கேட்டமனைவியானவன், தன் குமாரன் செய்தபாவத்தையெண்ணுமலும், தனதுநாயகனுக்கு வந்த அவமானத் தை நோக்காமலும் புத்திரவாஞ்சையால் மயங்கித்துன்பமுற்றான். இவனுக்கு இத்தவார்த்தையைச் சொன்னது நமது குற்றமென்று சனானன் வாட்டங்கொ ண்டான். எ-று. (௨௫)

உளங் கவன்மைந்தரி னுற்றதன்றியும்

விளங்கிழைமனையிலும் வெறுப்புவைத்தனன்

றுளங்குதலொழிவகை குழிதலுற்றனன்

களங்கியின்மன னுடைக் காமர்வெதியன்.

(இ-ள்.) மனதைக் கவலைப்படுத்திவந்த புத்திரன்மீது வெறுப்புவந்த தன்றி ஒளிசெய்கின்ற ஆபரணங்கோயலரிடத்த மனையாளிடத்தும் வெறுப்புவை த்து, களங்கியில்லாத நல்லெண்ணமுள்ள அழகுவாய்ந்த சனானனை என்னும் பிரா மணன் இவர்களுோடு சேர்ந்துபடுத்துயரத்தை நீக்கிக்கொள்ளுமாறு ஆலோசித் தான். எ-று. (௨௬)

பொன்மனைமுதலிய பொருளியரிவையுந்

தன்மனையொடுமாரர் தாங்களேகொளப்

பன்மனையிரந்துணும் பண்புமேயினான்

சென்மனையிசையமர் காசிகேருவான்.

(இ-ள்.) வீடு பொருள்முதலிய எல்லாவற்றையும் தன்மனைவியும் புத்தி ரார்களும் கைக்கொள்ளும்படிவிட்டு மேகங்கள் தவழப்பெற்ற மாளிகைகளையு டைய காசிப்பதியிற்சேர்ந்து பலவீடுகளிலும் பிச்சையெடுத்துண்டு காலங்கழி க்கலாமென்ற உத்தமசிந்தனையை யடைந்தான். எ-று. (௨௭)

சான்றிடுபெருங்குணச் சாறுவெதியன்

கான்றிடுசோறென யாவுங்கண்டனன்

மான்றிதெகையற வழிக்கொண்டுறன
ஊன்றிசொடிமுதி லுருவிறகாயே.

(இ-ள்.) சர்வசாட்சியாயுள்ள பரமான்மாவைச் சிந்திப்பவன் சாதுர்தன்மை வாய்ந்த சனாதனசென்றும் பிராமணன் எல்லாப்பொருளையும் வாழ்தியாசனம் போற்கண்டு (வீட்டைவிட்டு) மாளிகைமேற் கட்டியகொடிகள் மேகங்களை யளவியிருக்கப்பெற்ற காகித்தலத்திற்குத் தடையின்றிவழிக்கொண்டு நடந்தனா-
ந்தனன், எ-று. (உக)

கண்ணியமறைபவன் காகியெல்லையன்
தண்ணியபொழுதுவந் தாடிப்பாடினா
னெண்ணியவெண்ணியாந் கெய்திற்றாஸிதென்
புண்ணியமாமெனப் பொலிந்துதுள்ளுவான்.

(இ-ள்.) சிந்தித்துவந்த சனாதனன் காகியெல்லையச்சேர்த்தபொழுது பெரு மகிழ்ச்சிகொண்டு ஆகந்தக்கூத்தாடிக் காகிமகிமைபைப் பாடி நான் நினைத்தவ ண்ணங் கைகூடியது பூர்வத்திற் செய்தபுண்ணியமென்று அறிவுவிளங்கிக் குதித்தனன், எ-று. (உக)

நன்றபுத்திரர்களா விற்பம்பெற்றுளே
இன்றவித்துணைவியா லல்லலோவியே
னென்றபுககாகியி னெல்லையேசேர்த்தனன்
ரோன்றவெற்குணையெவர் சொல்லுங்காலென்பான்.

(இ-ள்.) பெற்றபிள்ளைகளால் இச்சுகத்தை யடைந்தேன். மாட்டிலையுள்ள மனைவியால் குடும்பக்கூலி கிங்கினேன். பெருந்தன்னமயுள்ள இக்காகித்தலத்தி னெல்லையையடைந்தேன் சொல்லுமிடத்து எனக்கு யாவர் சமானமானவர்க ளென்று சொல்லிக்கொண்டனன், எ-று. (உக)

மனைவியும்மருகுற வந்தகாலையு
மனையமைந்தரினளா யமைந்தகாலையும்
புனைகலமணிபல பொலிந்தகாலையு
மனையவின்பறிந்தலே னென்றுபேசுவான்.

(இ-ள்.) மனையான் (பூர்வத்தில்) என்டக்கூத்திருந்து, உபசரித்த காலத்தி லும், என் புத்திரர்களுடன் குதுகலமாகக் கூடிக்கொண்டிருந்தகாலத்திலும், பல இரத்தினபரணங்களை நான் தரித்திருந்தகாலத்திலும், இவ்வண்ணமான சுகத் தை அறிந்திருக்கமாட்டேனென்று தண்ணுள்ளே சொல்லிக்கொள்வதாயி னன், எ-று. (உக)

திருந்தியவின்னன செப்பிவேதியன்
பொருந்தியகாகியுட் புக்குவெவ்வியே

யருந்தியங்கைகீ ராடிவெம்பவம்
வருந்தியவசித்தனன் மனங்குளிப்பவே.

(இ-ள்.) திருத்தமுற்ற இவ்வாறான வாக்கியங்களைச் சனாதனனென்றும் பிராமணன் சொல்லிப்புண்ணிப்பொருத்தமுள்ள காகித்தலத்திலுள்ளே போய் பெரும்பாவங்களை யுண்டிவிடுகிற இக்காகித்தலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து கொடுப்பி றவி வருந்தி ஒழிந்துபோமாறு அத்தலத்தில் மன மகிழ்ச்சியுடன் வசித்த னன், எ-று. (கூ)

அன்னமென்னடையுடை யன்னபூரணி
தன்னமர்சேவையுஞ் சறுவரையக
னன்னலச்சேவையு நயந்துசெய்குவன்
பின்னரும்பன்முறை அறித்துப்பேணுவன்.

(இ-ள்.) அன்னப்பறவைபோன்ற மிருதுவான நடையுள்ள அன்னபூர னித்தாயாருடைய லிருப்பத்தைத்தருந் தரிசனமும் சர்வலோக நாயகராகிய லீகவநாதருடைய பேரின்பத்தைத்தருந் தரிசனமுஞ்செய்து அதன்பின்னர் களிப் போடு பலதோத்திரங்களுஞ் செய்வானாயினன், எ-று. (கூ)

இன்னனாய்ச்சிலபக லிருக்கவாயிடை
யன்னபூரணியொடு மரன்மரிழ்தன
னென்னரும்புகுதர வெண்ணுமின்பமார்
பன்னருமுத்தியிற் பதிந்துவாழ்ந்தனன்.

(இ-ள்.) இவ்வாறான ஸ்ல்லொழுக்கத்தோடு அக்காகித்தலத்தில் சிலநாள் வசிக்கும்போது அன்னபூரணித்தாயாரும் லீகவநாதரும் திருவுள்ள மகிழ்தலினால் யாவரும் வந்து சேரவேணுமென்கிற எண்ணத்தைக் கொடுப்பதும் நிறைந்த இன்ப விடிவமாய் ஆகக் கொள்வதற் கரியதுமாயெ முத்திநிலையைப்பெற்று வாழ்ந்திருந்தனன், எ-று. (கூ)

இனியுரைத்திடலெவ னின்பமேவுவோர்
கனிமனத்தாசையைக் குழற்றியிறந்தலே
நனியுடைச்சிறப்பெனச் சூதகற்றவன்
பனியுடைத்தவர்க்கெலாம் பகர்ந்திட்டானரோ.

(இ-ள்.) இன்னுங் காகித்தலத்தின் மகிமையை மொழிவதாயது. முத்தி நிலையைப்பெற வேண்டுகேளார், மனதைக் கனிவச்செய்கின்ற மன, பெண், பொன்னென்னு மூன்றாகையு மொழித்து நிற்பதே மேலாகச் சிறந்த சாத னமாகமென்று பெருந்தவராகிய சூதமுனிவர் குளிர்ந்தமனமுள்ள சவுனகராதி முனிவர்களுக்கு உபதேசித்தருளினார், எ-று. (கூ)

சனாதனன் முத்தியடைந்த வித்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். உச-க்கு. திருவிருத்தம். கூகூ.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தைந்தாவது இரணியகருப்பர் முதலோர் முத்திபெற்றவத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறைமுழுதுணர்வாத மன்னியகையிசத்து
கிறைசவுககாதி நிகழ்நுனிவார்ப்பாராத்
கறைமிடற்றிறைமேய காகியின்புகழின்னு
மறைகுதுண்டென்று வார்வத்தினறைகிற்பான்.

(இ-ள்.) வேதங்களுள்ளாவற்றையும், அறிந்த குதமகாமுநிலர் னாயிரா
ணியத்தில் ஸ்வேதேற்று நிறைந்த சவுனகர்முதலிய விளக்கமுற்ற முனிகணங்க
ளோப்பார்த்து காளகண்டதையுடைய விவிரான் வீற்றிருக்கின்ற காகித்தலத்
தின் மகிமை உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டியவை இன்னமுள்ளவென்று அன்
பினால் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று.

உலகத்தின்வாழ்வார்கள் காகியினொருங்குற்று
மலகற்றபாவஞ்செய் தமைவதையுணராரா
வில்குற்றநாம்புரியுந் கருமத்திற்கிடையுறே
கிலவுற்றதெனக்கூறி கெஞ்சுகெஞ்சுருளுவரால்.

(இ-ள்.) பூமியில் வாழ்கின்றவர்களுக்குள் (கிலர்) காகித்தலத்தை யிலகாத
டைத்திருந்தும் விவருண்ணியங்களைச் செய்யாது அளவிறந்த பாவங்களைச் செய்
துவருகிறோமென்று தெளியாதவர்களாக, நாம் விளக்கமாகச் செய்யுஞ் சற்காரி
யங்களுக்கு விக்கினங்கள் அடிக்கடி வந்துசம்பவிக்கிறதேயென்று மனத்தளர்வார்
கள். எ-று.

பாதகர்காகியிடைப் படர்ந்துசெய்பாதகமே
மேதருகல்வினைக்கு விக்கினமாய்வந்து
நோதகவுறுவிக்கு நுலபராதமிலர்த்
கேதமென்றுரைசெய்வ திலையிலையெஞ்ஞான்றும்.

(இ-ள்.) பாவிகள் காகித்தலத்திற்குப் போய் (புண்ணியமென்று எண்ணி
க்கொண்டு) தாங்கள் செய்யும்பாவங்கள், மேலானசற்காரியங்கட்கு விக்கினமா
கிவந்து துன்பத்தை யுண்டாக்கும், அத்தலத்தில் அபராதஞ்செய்யாதவர்களுக்குத்
துன்பமென்று சொல்லத்தக்கவைகள் எக்காலமும் அடையாவாம். எ-று. (10)

உடு-வது இரணியகருப்பன்முதலோர்முத்திபெற்றவத்தியாயம். உசுடு

மறைமுழுதுணர்வாத மாயணமாமுனிவ
னறைபுகழ்ப்பெருங்காசி யகன்றுகங்கையைத்தாண்டிப்
பொறைமலிவடதிக்கிற் போம்பொழுதிக்காசி
யுறைபவரிதியாசை யுறினவர்க்கிடையுறும்.

(இ-ள்.) வேதங்களை ஓதுகின்ற வேதவியாசமாமுனிவர், சாதுக்களா
லெடுத்துரைக்கப்படும் பெரும்புகழுள்ள காகித்தலத்தை யகன்று நங்காநிலையைக்
கடந்துபோய், மலையகோ அதிகமாகவுடைய வடதிசையை நோக்கிப்போகுங்காலத்
தில் இக்காகித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் பொருளாசை கொள்ளுவார்களானால்
அவர்களுக்கு இடையுறண்டாகக் கடவதென்றனர். எ-று. (9)

அரியணைமேல்வைவி யாகசெய்பவனெனினும்
பரிதருபொருளாசை பற்றிடிப்பவமொழியான்
றெரித்தருபொருண்மிக்குச் சிவணினர்சுருமேலோர்க்
குரியனவெனப்போக்கி வறிஞரினுறைவாரால்.

(இ-ள்.) சிம்மாசனத்தின்மே விருந்து உலகத்தையாளுகின்ற அரசனாகவி
தாவும் மனக்களிப்பை உண்டாக்குகின்ற பொருளின்மீது ஆசைகொள்ளு
னனால் பிறவியைக்கடக்கமாட்டான். உடையோரைப்பிரசித்தப் படுத்துகின்ற
பத்தை அதிகமாகவுடைய உத்தமர்களும் அப்பொருள் பெரியோர்களு
உரியதென்று தானஞ்செய்துவிட்டுத் தரித்தோர்களை யொத்துக்காகித்தல
ில் வாசஞ்செய்வார்கள். எ-று. (10)

நிகழ்த்தருமொருமுத்தித் திருமகள்பொலிதேத்தி
னிகழ்த்தருவிடையசக மென்மனம்பெறமுற்று
மகழ்த்தருபுனற்கங்கைக் கழுத்தளவறனின்னும்
புகழ்த்தருநீர்வேட்டுப் புரண்டிரந்ததுபோலும்.

(இ-ள்.) எவ்விடத்தும் விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற மோட்சமென்னும் திரும
பூண்டிருபையுடன் வசிக்கப்பெற்ற காகித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள், (அறி
மடையார்) நிந்திப்பதற்குரிய விஷயசகங்களை எவ்வாறுபெறமுடியும் அவர்
விஷயத்தை யனுபவிக்கமுயற்சிப்பார்களானால் ஆழமாயுள்ள கங்கையில்
நத்தளவுதீர்த்தத்தில் நின்றுகொண்டு புகழ்ப்பெறும் அத்தீர்த்த பானத்தை
நம்பிப் புரண்டியாகித்தலவரை யொப்பாவர். எ-று. (11)

வளமலிவவிழுத்த மாநகரிடையுறும்
முளமலிமலினத்தாற் பாதகமுருற்றிடுவோர்
களமலிபாதனையே கைக்கொடுகவலுறுவார்
களமலிமனத்துற்ற சஞ்சலமொழியாரால்.

(இ-ள்.) முத்திவளப்பம் நிறைந்த பெருமைபொருத்திய அவிழுத்தமென்
துங் காகிப்பதியில் வசிக்கப்பெற்றும் களங்கம்நிறைந்த மரத்தால் தீவினைகளைச்

செய்பவர்கள் நிறைந்தவிஷம்போற் றுன்பஞ்செய்யு வோதனைக்கதிகாரிகளாகி
ஆயப்படுவதன்றி மனத்தின்கண் உண்டாகியிருக்கும் விட்டுக்கொண்ட
பார்க்க. எ-று.

(4)

மாயையின் வல்லபமே வல்லபம்விடமேனும்
மாயவல்லபமாகத் தோற்றுவித்திடுவதெனும்
பாயமற்றதுவிற்கும் பண்பினொன்றானது
மாயசற்குருவருளா லாகந்தமடைகிற்பார்.

(இ-ள்.) விஷத்தை யொப்பதானும் பரிசுத்தமும் மன்னமுள்ளதே
லாமிர்தம்போற் றேற்றுவிற்கும் காரணத்தினால் மாயையின் சாமர்த்தியமே
(அளவுபடாத) சாமர்த்தியமாகும். பரவிய அம்மாயாவல்லபத்தைக் கடக்குங்குறா
முதையவர்கள், பரமாத்மாவருடைய கருணையினால் எக்காலமும் ஆகத்தத்தைப்
பெறுவார்கள். எ-று.

(5)

காசியின்வசிப்பவர்கள் கருதும்புரியானே
மாசுறுவானமில் வைராக்கியமுமில்
முசிவசிவபத்திமுனைப்பது மவர்க்கில்லை
வீசியவிவையாலோர் விசேடமுமில்லாமால்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் பெரியோரால் சித்திக்கத்த
குந்த தருமங்களைச் செய்யாதிருப்பார்களே யானால் களங்கமுற்ற மெய்க்குறானம்
உண்டாகாது வைராக்கியமும் கேசரிடானுநிறைந்தவெய்தியும் அவர்களுக்கில்லை
தமது வாசஸ்த்தானத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டதனால் ஒரு விசேடமும் டெட
யாது. எ-று.

(6)

முத்தியென்றுணர்செய்யு மொழியுமறிநிலிப்பெனிற
புத்தியுண்டாம்வண்ணம் புருத்திமெய்திப்போ
லொத்தியல்பாதகம்போ யந்தத்திவ்வுறுகிற்பார்
சத்தியோர்பாகத்தான் றுனருளுபதேசம்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் போகங்களை யனுபவித்துக்கொண்டு முத்தியை
ப்பெறவேண்டுமென்னும் வார்த்தையுஞ் சொல்லாமல் மனநிலை வித்தியாமல்
காலங்கழிப்பார்களானால், முடிவில் காலவையருடைய தண்டனைக்குட்பட்டு
வேதனைகளையனுபவித்து பின்னர் பராசத்தியை வாமபாகத்தினுடைய சிவயிரால்
செய்தருளு முபதேசத்தைப்பெறுவார்கள். எ-று.

(7)

ஆகலிற்சமுசாரத் தழுந்துதலற்றிருப்பர்
காதுலிற்பெறுகிற்பார் கரிசகன்முத்தியினை
வீதலிற்சொத்திய யாதனைமிக்வேற்றுப்
பேர்தலிற்செய்யுவார் பாவருப்பெருகுத்தி.

(இ-ள்.) அனுபூதியினால் காசித்தலத்தில் சமுசாரபர்த்தத் தழுந்தாதிருப்பவர்,
குற்றமுற்ற மோட்சுபித்தத்தை அன்போடுபெறுவார்கள். (அச்சமுசாரபர்த்தத்தை

உரு-வது இரணியகருப்பன் முதலோர்முத்திபெற்றவாத்தியாயம். உசுள
யுடையோர்கள்) மாணவஸ்தையைப்பார்க்கிறவர் கொடிதாடிய துன்பங்களை கா
லவயிர்வார் தண்டனையால் மும்மையனுபவித்து அதன்பின்பு குதித்தற்கரிய
மோட்சுகத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று.

(8)

வேறு.

முத்தியகிரோதச்சுவின் மொழிபெரும்புதொர்சைவ
னந்நியதலத் திமிக்கா னற்சிவபத்திவாரந்தா
னந்நிவானிறத்தன்மேசன் சந்தியடைந்துபோற்றிப்
புந்தொட்கலனைநீறுப் பொலிபெருமுத்தினுன்.

(இ-ள்.) முதலாகதாடிய கிரோதாயுசத்தில் யாவராவும் மெதித்துணாக்கும்
பெரும்புதழ்வுளவதும் அரியதவமுள்ளதும் மேலானசிவபத்தியுள்ளவனுமாகிய
தொர்சைவன், காசித்தலத்தில் அந்நிவானம்போலும் திருமேனிவாய்ந்த தன்மேசர்
சந்தியடைந்து வணங்கி மனங்கிலேசத்தை யொழித்து விடுக்கமுள்ள முத்தியிலே
ஊயப்பெற்றான். எ-று.

(9)

அன்னானையிறோர்வேத னவிர்புறக்காசிமேயிப்
புன்னருமகங்காரத்திற் பயின்றுபின்பிறந்தோர்பேயாய்த்
தன்னமும்விரும்பாக்கால தண்டமும்பெற்றுனென்று
லென்னசெய்தாலுபந்த மின்மையேசிறப்புமேவும்.

(இ-ள்.) அக்காலத்திலோர் பிராமணன் விளங்குதலுள்ள புதறமைந்த
காசிப்பதியைச்சேர்ந்து மட்டுக்கடந்தாத அகங்காரத்துடன் பழகிப் பின்மரண
மடைந்து பின்னர் போயவடிவமாகிக் காலவயிரவருடைய தண்டனையைப்பெற்
றுான். ஆதலால் எவ்வகையிலும் பத்தமில்லாமையே றிப்பாகும். எ-று. (10)

வேறு.

சுற்றுபெருப்புதழ்மேய தருமேசர்சந்தியிற்
மேற்றாநலத்தார்மருவுஞ் சிவயோகமடமொன்று
போற்றுமிரணியகருப்ப னென்பபுவொன்புத்தியின்மிக்
கரமுதற்குஞ் சூடையாறு யமர்ந்தனனம்மடத்திறையாய்.

(இ-ள்.) (சுற்றுபெருப்புதழ்) சொல்லத்தகும் பெரும்புதழையுடைய தருமே
சர் சந்திக்குக்கர்ப்பத்தில் அடைந்தோர்மோதனைவிக்கும் கல்லோர்கள் தம்
கப்பெற்ற சிவயோகமடமொன்றுவெய் அம்மடத்தில் குதிபெற்ற இரணியகருப்
பனென்னும் பெயர்பெற்றவதனம் புத்தியில் அடங்காத அகங்காரமுடையவனு
மாகிய ஒருவன் மடாதிபதியா யிருந்தான். எ-று.

(11)

அன்னவன்பாற்றருமறிதி யெனும்பெயரோனரபத்தன்
பன்னருநற்குணமிக்கோன் நருக்கொழிந்தபடிமுத்தியார்
பின்னாறப்புகுந்தளாய்ப் பெருந்புக்கொண்டிருந்தா
ன்னவரொருநனத்தவனை கோக்கியின்றுவார்.

(இ-ள்.) அவ்விரணியகருப்பனிடத்து சிவபதியுள்ளவனும் சொல்வதற்கரிய நற்குணமுள்ளவனும் அகங்காரமொழிந்தவனும் தவவேடமுள்ளவனும் தருமநிதி என்னும் பெயருள்ளவனுமாய் ஒருவன் மடாலயத்திற் பிரவேசித்து மடாதிபதியுடன் கிணேத்து ஒருநாள்வணைப்பார்த்து இதைச்சொல்லத்தொடங்கினன். எ-று.

(கடு)

ஆன்றவிரணியகருப்ப வண்ணலேபாகபதஞ்
சான்றபெருவிரதமுடைத் தலைவனெயிம்மடத்துத்
தோன்றவெதுபுரிந்தமர்வாய சொல்லும்மற்றதுதேர்ந்து
கான்றபதமெனப்பவஞ்சகம் களிப்பயானனுட்டிப்பேன்.

(இ-ள்.) நிலபெற்ற இரணியகருப்பனென்னும் பெயருள்ள பெரியோரே மாட்சிமையுள்ள பாகபத சமயவிரதத்தை யனுட்டிக்குந் தலைவரே இம்மடாலயத்தில் எத்தகாதனத்தைப் பயின்று வசிக்கின்றீர் சொல்வீராக அதையுணர்ந்து உலகத்தை வார்த்தியாசனம்போற்பார்த்து உண்மையிழந்து யான் அநிலையிற் பழகுகின்றேன். எ-று.

(கசு)

என்றுபுகள் றிட்டதுகேட்டு டிலங்குதமணியகருப்ப
என்றுமொழிகுவன்றரும நிதியேவேதார்த்தத்தாற்
றுன்றுபெருந்தவஞ்செபத்தாற் றுகியோகப்பழக்கத்தா
என்றுபரிபூரணனாய் நானிருந்தேனென்றுரைத்தான்.

(இ-ள்.) தருமநிதி இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்டு இரணியகருப்பன் கூறுகின்றான். வேதார்த்த விசாரணையாலும் நிறைந்த பெருந்தவத்தினாலும் செபஞ்செய்தலினாலும் யோகாப்பியாசத்தினாலும் நன்மையுடைய பரிபூரண சொற்பத்தை நான் பெற்றேனென்று கூறினன். எ-று.

(கசு)

ஒங்குதமணியகருப்பா ஷுறுவாதராயணன்மும்
றங்குதவமுனிவர்களு மடையாதருக்கும்றாய்
நீங்குதருக்குடையாரே நிறையுடையொஞ்ஞானமும்
பாங்குறுமோநீயுரைத்த படியெனமற்றிவன்புகன்றான்.

(இ-ள்.) உயர்வுள்ள இரணியகருப்பனென்னும் பெயருடையோ பெருந்தவமுள்ள வேதவியாசர் முதலாகிய மகாமுனிவர்களுமடையாத செருக்கை அடைந்திருக்கின்றீர். அகங்கார நீங்கிவரே பெரியோராவீர்கள் நீர்சொல்லியது எக்காலத்திலும் மேன்மைபாருமோவென்று தருமநிதி கூறினான். எ-று.

தருமநிதிமொழிக்கேட்டுத் தருக்குயிரணியகருப்பன்
பொருவில்பரப்பிரமம்யான் புவனகாரணமும்யா
னிருநிலம்பல்லுயிர்தழைய வெத்தொழிலும்புரிபவனியான்
வெருவிநீயெனமைபென மிகத்தருக்கியுரைத்தனனால்.

உருவது இரணியகருப்பன்முதலோர்முத்திபெற்றவத்தியாயம். உசுக

(இ-ள்.) தருமநிதி சொல்லிய வார்த்தையை அகங்காரமுள்ள இரணியகருப்பன் கேட்டு ஒப்பற்ற பரப்பிரமமும் நானே, எல்லாவுலகங்களுக்குங் காரணகர்த்தனு நானே, பூமியிலுள்ள பல்ஜீவர்களும் தழைத் தோங்கும்படி பஞ்சருத்தியம் செய்பவனும் நானே. களிப்பைத் தருகின்ற இவ்வார்த்தை சத்தியமென்று மிகச் செருக்கடைந்து கூறினன். எ-று.

(கசு)

தருக்குமொழியுண்டி தருமநிதியுரைசெய்வான்
பெருக்குபலவிடயத்தும் பெயராதசெலுநீயோ
முருக்கும்வினைப்பரமிங்ஙன் மொழிந்தாலுராமுமே
திருக்குவீடய த்துறுவோன் சிவவணஞ்செய்ததும்வீணே.

(இ-ள்.) (இரணியகருப்பன்) அகங்கரித்துச் சொன்னவார்த்தையை தருமநிதிக்கேட்டுக் கூறுவான். விரிந்த பலவிடய சுகத்திலும் நீங்காமற்போகின்ற நீர் தானே. தீவினைகளைக் கெடுக்கின்ற பரப்பிரமம் இவ்வாறு வேடிக்கையாகக் கூறினாலும் நாகம் சம்பவிக்குமே காதுகின்ற விடயத்திற் செல்வனின்றதாமுடையவன் வேதார்த்தவிரவணஞ் செய்தபலிணையும் இவ்வார்த்தை வீணாக்குமே. (.)

அடைவரியபெருங்காசித் தலந்தடையுந்தவம்பெற்று
முடையபெருந்தருக்கினு லொன்றுநிலாதவனானாய்
மிடையலவேருகினைப்பார்த் திவ்வாறுவிளம்புவரே
தடையில்பரநந்திரீயலையெனச் சாற்றுவனென்றான்.

(இ-ள்.) கிட்டெத்தரிய மகிமையுள்ள காசித்தலத்தையடைதற்குரிய தலத்தாரீர்செய்திருந்தும் உம்மை அடிமையாகவுடைய அகங்காரத்தினால் ஒருபலனும் அடையாதவரானீர். நெருங்கியபலரும் உம்மைப்பார்த்து இவ்வாறு வாயிறைச்சொல்லி சம்காரியஞ் செய்யாதுகேட்டுவிடுவார்கள் தடையற்றயிர்ம்மாநந்தத்தை நீர் அனுபவிக்க வில்லையென்று யான்கூறுவேன். எ-று.

(உக)

என்றலும்வெஞ்சினமுள விரணியகர்ப்பன்புகல்வா
னென்றுமபேதங்குவிடய அழன்றிடுபேதத்தாலே
கன்றலுறுசேவர்பல நிவ்வாநேகரைந்துழல்வார்
மன்றவுயர்ப்பரஞான மருவாரெக்காலத்தும்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று தருமநிதி சொன்னபோது இரணியகருப்பன் பெருங்கோபங்கொண்டு கூறுகின்றான் உண்டாகிய அபேதத்தைக் குறிக்காது உழலத்தக்க பேதலோக்கத்தால் வருந்துகின்ற பல்ஜீவர்களும் இவ்வாறேபேதஞ்சொல்லி அலைவார்கள் நிலபெற்றுமேய் கிய பரஞானத்தையெக்காலமடையார்கள். எ-று.

(உஉ)

சந்திரன்யான்பரிநியான் துணையியான்மருத்துவன
னிந்திரனியான்பிரமனியா னினர்த்துநாயகெடுமாயோன்
மந்திரசொருபெனனு மாதேவதேவனுமியான்
முந்திரப்போர்களுக்கு வாழ்கிழக்குமலையிடுவாயியான்.

(இ-ள்.) சந்திரனும்யானே, சூரியனும்யானே, அக்ஷியும்யானே, காற்
னும்யானே, இந்திரனும்யானே, பிரமனும்யானே, கொத்துக்கோயுடைய துன்ப
மாலையணிந்த விஷ்ணுவும்யானே, மந்திரசொலுபென்று சொல்லும் மாதேவ
னும்யானே. சர்வவல்லமையுள்ள கடவுளும்யானே, முத்தப்பையாமிட்டவர்களுக்கு
வரங்கொடுக்கின்ற வல்லவனும் யானே. எ-று. (உக)

பன்னாஸ்யோகியற்றிப் பன்னாஸ்யேன
சொன்னாஸ்யுணர்வாரபொ சுவர்க்கமிலைநாகமிலை
பின்னாஸ்யுஞ்சிறுமைமிலை பெருமைமிலைபின்னாமிலை
முன்னாஸ்யு மவுயிழை மொழியுமெனக்கென்றுணர்ந்தி.

(இ-ள்.) பலகாலமும் நானே பிரமமென்று போகாப்பிரகாரஞ்சென்று பர
ப்பிரமமிலையை யடைந்தேன். அதைவாயினும் சொன்னால் நியாயக்கூடுமொ
ளவுக்கு சுவர்க்கமில்லை நாகமுமில்லை, பிறகாலத்தவருக்கு நிறையுமில்லை பெ
ருமையுமில்லை பின்னாமிலையை முன்னாமிலையை என்றுநகுமதிதியே அநியைக்க
வாய். எ-று. (உக)

கண்டிடுவெதவரமாயா கந்திடுமேயிதுமிடம்பக்
கொண்டிடுவதாலெனக்கோர் குறையுண்டோகறுதியர்ல்
விண்டிடுவதுணராய்வி விழியெடுநிலில்லாதாதி.
யண்டிடுபேதங்குறித்தே யலைந்துநிரிபேவென்றான்.

(இ-ள்.) காணத்தக்கவைகள் யாவும் மாயாகாரியமாயிப்பொய்ப்போகக்
களாகும் இப்போகங்களை நிரம்ப அகலப்பவித்தவினால் சச்சிதானந்த வாடிவரபொ
ளவுக்கு ஓர் குறையுண்டாகுமொ நீ சொல்வாயாக நான் கூறுவதை நீயறிவாய்
திருக்கின்றனா என் கண்ணெதிரில்லாது அப்பாற் போய்விடு பேதபாவனை
செய்து அலைந்து கிரியுமாறு செல் என்றான். எ-று. (உக)

சொற்றவிரணியாருப்பன் மொழிகேட்டுத் துணுக்குற்றுச்
செற்றமகல்பெருங்குணத்துத் தருமிகியெனவுஞ்சென்
மற்றவனையடைவானாய் மாதேவற்கன்பிபிற்றி
யுற்றபரஞானத்தா தியர்பெருமூத்தியையுற்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு அணிந்து கூறிய இரணிய கருப்பன் வர்த்தையைக்
கேட்டு மெய்க்கு கோபமகன்ற சார்த்துணமுள்ள தருமிகியெனவுஞ் சுவரிலன்
அவ்விரணிய கருப்பனைப்பாராய் விவிராஜைச் சம்புசெய்து பாஞ்ஞானத்தை
யடைந்து உயர்வும் பெருமையுமுள்ள முத்தியைப் பெற்றான். எ-று. (உக)

அன்னவிரணியாருப்ப வகங்காரமேன்மேனும்
துன்னவணின்மெழுந்து தொல்காசியுருதொறு
மேன்னரும்வந்தடிதொழப்போ யிவ்வாரையுபதேசித்
தின்னரும்பல்பொருளிட்டி போவர்தசெருக்குறவான்.

உருவது இரணியகருப்பன் முத்தலேர்முத்திபெற்றவத்தியாயம். உக

(இ-ள்.) அதன்மையான இரணியகருப்பன் அகங்கார மேன்மேனும்
வளர அம்மடத்தினின்றெழுந்துவந்து பழமையான காசிப்பதியின் வீதிக
டோறுஞ் சென்று யாவரும் வந்தடி வணங்க இவ்வாதே யுபதேசஞ்செய்து
நிறைந்த பொருள்களைச் சம்பாதித்து மாறாத செருக்கடைந்தான். எ-று. (உக)

ஓரிடத்துச்சிவவேட்புறப்புனைத்துசென்றிநிவா
னோரிடத்துநெமொலுக்குரியனைச்சென்றிநிவா
னோரிடத்துக்கணபதியை யுபாசிப்போனென்பபுகுவா
னோரிடத்துச்சூரியனை யுபாசிப்போனென்பபுகுவான்.

(இ-ள்.) திரவியஞ் சம்பாதிக்கும் பொருட்டுச் சிவவேடத்தித்துக்கொண்
டோரிடத்துக்குப் போவான் திருமாவக்குரிய பாகதர்களைப்போல் வேடம்
பூண்டோரிடத்துக்குப் போவான் கணபதியுபாசனை செய்பவன்போலோரிடத்
துக்குச் செல்வான் சூரியோபாசனை செய்பவன்போலோரிடத்துக்குப் போ
வான். எ-று. (உக)

ஓரிடத்துவாயியென வுற்றதற்குத்தாச்செய்வா
னோரிடத்துத்தாந்திரிய நொன்னுளரும்படியடைவா
னோரிடத்துச்சாத்திரங்க ஞள்ளனவெலம்புரல்வா
னோரிடத்துவாயிவம்புண் மெற்றடைந்தோர்மனந்திரிப்பான்.

(இ-ள்.) வாமத்திரியைப்போல் ஓரிடத்துக்குச்சென்று அதற்குத் தகுந்த
தொழில்களைச்செய்வான். கிரியாவல்லவனென்றும், திக்கும்படி யோரிடத்துக்
குப்போவான். சாஸ்திரங்கள் பலவற்றினும் வல்லமைகாட்டி யோரிடத்துக்
குப் போய்ப்பேசுவான். வயிர்வசமயகோலம் பூண்டு ஓரிடத்துக்குப்போய் அவி
டத்துள்ளோர் மனதைப் பேடிப்பான். எ-று. (உக)

இவ்வாறுவஞ்சனையி நெல்விடத்தும்போயுழிதக்
தொல்வாதபொற்கருப்ப னுற்றபலபொருளிட்டிச்
செவ்வாய்மையிலானாய்ச் செறியுமுலோபம்புண்ணி
துவ்வாதுநிலமாதிதொரச் சேர்த்துக்களிப்புற்றான்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாகக் கபடவேடங்கொண்டு எவ்விடத்தும் போயலைந்து
விழிவழி நடவாத இரணிய கருப்பன் பலபொருளைச் சம்பாதித்துச் சத்தியங்
கெட்டவனுடி உலோபகுணத்தை மேற்கொண்டு தக்க ஆகாரத்திலுஞ் செலவு
செய்யாது பூமிமுதலியவைகளை நிறைவாகச் சார்த்துப் போய்ப்பொருளிற் களி
த்திருந்தான். எ-று. (உக)

ஆயவன்மற்றொருநினைத்தே யாவாதுமாயிந்தான்
மேயவன்மறையப்பற்றி வெங்காலவியாசு
ரோயவொருமுன்றுபத்தோ டிட்டவாயிவான்
மோயவனுபெருந்தண்ட மொழியாதுமிகப்புகுந்தே.

(இ-ள்.) அவ்விரணிய கருப்பன் ஓர் நாளிறந்தொழிந்தான். அக்கொடியினைப் பிடித்து வயிர்வக் கடவுள் முப்பதினாயிரம் தெய்வவருட காலத்தனவுஞ் சோர்த்துவிடத்தக்க பெருத்தண்டனைகளை நீக்காது செய்து, எ-று. (௩௬)

ஆற்றிழைமுழுதொழிந்த வந்தத்துவயிரவனார்
சாற்றுவியுத்தேசர் திருமொழிச்சார்வித்து
மாற்றியதண்டமெலாம் வருத்தனையான்பன்னுஞ்
தோற்றவிகுயிவன்பாவத் தொடக்கினிங்கினனென்றார்.

(இ-ள்.) இரணிய கருப்பன் செய்த பாவமுழுவது மொழிந்தின்பு வயிரவக் கடவுள் வேதங்களைடுத்துரைக்கும் அவிழத்தேசர் சந்தியிற்செய்துவந்து விட்டு பேதிக்கப்படாத தண்டங்கள் யாவும் செய்தேன் பலகாலமும் வஞ்சனைத் தோற்ற மிகுந்த இவன் செய்த பாவத் தொடர்ச்சியினின்று நீக்கினான் என்றார். எ-று. (௩௭)

என்றுரைத்தமொழிதெய்வியேம் மெம்பெருமான்விசுவேச
னன்ருமணிகன்னிகையி லவன்முழுகப்பிவித்து
நன்றுபுரியாதுபல நவீனநதினாடைந்ததுய
நின்ருதெரிந்தனைசொல்லோ வென்றருளியிதுகூறும்.

(இ-ள்.) என்று வயிரவக் கடவுள் கூறிய வாக்கியத்தை எம்பெருமானுடைய விசுவநாதர் திருச்செவியிலேந்து அப்பொழுதே அவ்விரணிய கருப்பனை மணிகாணிகாதிர்த்தத்தில் ஸ்காந்து செய்யும்படி செய்வித்து எவனைப் பார்த்து நல்ல நாரியங்களைச் செய்யாது பலபாவங்களைச் செய்ததினால் நீ உடைந்ததுய ரப்பாட்டை இப்போது அனுபவமாகத் தெரிந்தனையோ என்று திருவாய் மலர்ந்து இதைச் சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. (௩௮)

மன்னுபெருங்காசினகர் வசிப்பவர்கள்பொருளாசை
முன்னுக்குடிகெடுப்பதென மொழிந்தகற்பியகங்கார
மென்னுமதுவுக்கடியா விந்திரியமொழித்தமறிந்
பன்னுமதின்பமுறப் பாலிப்போமப் பொழுதே.

(இ-ள்.) நிலபெற்ற மகிமைதங்கிய காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர், பொருளாசைகொண்டால் நமதுகுடிகெட்டுவிடுமென்று சொல்லியவாறுகையை மொழித்து அகங்காரத்தைக் களைந்து இந்திரியவழிசெல்லாது கின்று மனக்கன்பு செய்வார்களாயின் அப்பொழுது பரமசுகந்தையவர்களுக்குப் பாலிப்போமென்றறிவாயாக. எ-று. (௩௯)

மின்னலெனத்தேறிமறை வெறுவாழ்க்கையுட்பட்டுப்
பன்னுமுழிந்தாராய்ப் பதிகின்றபாவிபர்க
ளுள்ளல்சொடுத்திய தண்டமுன்போலுறப்பெற்றுப்
பின்னன்முடிநம்மருளார் பின்புலப்பார்முத்தி.

உ.உ-வது இரணியகருப்பன்முதலோர்முத்திபெற்றவத்தியாயம். உ.எ.௩.

(இ-ள்.) மின்னலைப்போற் காணப்பட்டு மறைகின்ற பொய் வாழ்க்கைக் குடன்பட்டு பலவிதசுகங்களையுமிழந்தவர்களாகி பாபத்தில் முழுகுகின்றவர்கள், சித்திப்பதற்கரிய கொடியதண்டங்களை நீயடைந்ததுபோலடைந்து பின்னிமுடிக்கு சடையையுடைய நமது கருணையினாலே பின்பு முத்தியடைவார்கள், எ-று.

ஆதலினால்பலதன்புமனத்து புனிதம்படைத்தாய்
காதலினென்னுபதேசன் கருத்துறக்கொள்ளெனப்புகன்று
பாதாமிறுமரிதி பதந்தமரும்பெருமுத்தி
யாதரத்தின்புகச்செய்தா ன்ருளுநின்மற்றிவிதாரிதேர.

(இ-ள்.) ஆதலினால் நீ பல தன்பங்களையுமடைந்து பின் பரிசுத்தத்தை யடைந்தனை இப்போது நான் செய்யப்போகின்ற உபதேசத்தை யன்போடு மயிற் சித்தித்துக்கொள்வாயென்று உபதேசித்துப் புண்ணியவாளுடைய தருமநிதி விரும்பியடைந்த முத்தியிலேயில் இரணிய கருப்பனும் அன்போடு சேரும்படி செய்தருளினார். திருவருளைப்பெற்று விம்முத்தியிலேகிடைப்பதருமையன்று, எ-று.

இல்லறத்தினிருந்தாலுந் துறவறத்தினிருந்தாலுந்
சொல்லறத்தின்வழிநின்று தொக்கமறைமுடிபுணர்ந்து
நல்லறத்தராவானி னாகிபெரும்பந்தமெலா
மல்லறச்செம்பிநிதியின்மே லறவிளங்கிக்கதியடைவார்.

(இ-ள்.) இல்லற நிலையினின்றாவும், துறவறநிலையினின்றாவும் அதனதனுக்கு விதித்த தருமவழியில் கின்று வேதாந்த மகாவாக்கியார்த்தத்தை ருருமுகமாகவறிந்து, உத்தமோத்தம தருமமாகிய வெகாருணியம் பாசவயிராக்கியமுதலியவற்றை அறுஷ்டடிப்பாராயின் தம்மைப்பற்றிய பந்தமாகிய இருளொழியத்தக்க ஞானமாகிய சூரியோதயத்தாம் பிரகாசித்து முத்தியடைவார்கள், எ-று. (40)

முன்னுமுயன்றிராக மொய்த்தபலபொருளிட்டிக்
கொன்னுமவறிதேபுதைத்துக் கொடாதிருந்ததோடத்தாம்
பின்னுமருகமுழப்பர் பெரும்பொருளாலடைபயன்றான்
மன்னுமலென்னுணர் மாக்களுக்கென்னுணர்ப்பதுவே.

(இ-ள்.) சித்தித்தும் முயற்சித்தும் அரிதாகக் கிடைக்கும்பொருளை மிகவுஞ்சம்பாதித்து அச்சத்தோடு வீணாகப் புதைத்துச் சம்பாத்திரத்திற் கொடாமற் போய்விட்ட பாவத்தினாலே கொடிய நரகத்தில் முழுகுவார்கள். பெரும்பொருளாலடைந்த பிரயோசனம் நிலைத்த நரகமென்று அறியாத மனிதர்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவதென்னையுள்ளது. எ-று. (41)

மருமலர்நீர்வளக்காசி மாநகர்வாழ்வோரென்று
மருமறையாதிகருணர்ந்த வந்தணராதியர் தம்பாம்
பெருமையுறக்கொடுப்பதுவே பெருந்தருமவற்றுள்ளு
மிருமையுறமதியையார விழுங்குளானினிதித்தல்.

(இ-ள்.) வாசனே தங்கிய மலர்களை யுடைய கங்காதீர்த்த வளப்பமுள்ள தும் மகிமையுள்ளதுமாகிய காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவருக்கும், அரியவேத மாதிசைகளை யுணர்ந்த பிரமணர் முதலியோர்க்கும் பெருமையடையுமாறு கையிலுள்ள பொருளைக் கொடுப்பதுவே அரிய தருமமாகும். அவ்வாறு செய் யுந் தருமத்துள்ளும் பெருமை வாய்ந்தவர்களை இராகு தீண்டித் திரகளை புண்ணியகாலத்திலும். எ-று. (௩௬)

அரவுபரிதியைத்தீண்டு மன்னதினங்கொடுத்திடலால்
விரவுபலனுமடங் கதிகமாய்மிருபருங்
கரவுதவிர்மரணமுறு காலத்திற்கொடுத்திடலாற்
பரவுபலனனந்தமடங் கென்றுகாக்கும்பன்மறையும்.

(இ-ள்.) கேதுக்கோள் சூரியதேவனாத் தீண்டிப் சூரியமரகண புண்ணி யகாலத்திலே தானஞ்செய்தால் நூறுமடங்கு அதிகபலனுண்டாகும். வஞ்சனை யை ஒழிக்கின்ற மாணகாலத்தில் சற்பத்திரதானஞ்செய்தால் ஒன்றுக்கு அன ந்த மடங்கு அதிகபலனென்று வேதந்தட்டும். எ-று. (௪௦)

மறையவராயிருந்தாலு மற்றோராயிருந்தாலு
நிறையவுளத்தைந்தெழுத்து நிகழ்திரு வெண்ணீரணிந்து
பொறைமலையுள்கண்மணியும் பூண்டமைவார்பாற்கொடுப்பி
னதைதாமுற்றிடுங்கொல்லே. அவரையேயனளவும்.

(இ-ள்.) கரணத்தின்போல வாய்க்குபவர் பிராமணரானாலும், மற்றை வருணத்தாராயினும் மனதைத் திருவருனால் நிறைவிக்கும் பஞ்சாட்சரத்தை உச்சரித்து அறிவை விளக்குந் திருவெண்ணீர்நிறைத்தரித்து பொறுமையை நிறைவிக்கும் உருத்திராடிகையுடையபூண்டு இருப்பவர்களுக்குக் கொடுத்தால், உண் டாகும் பலன் எடுத்துகாக்க முடியுமோ அப்பெரியோர்களின் மகிமையைப் போற்பயனும் அளவுபடாததாகும். எ-று. (௪௧)

கன்றுதலில்வளம்பொலியுங் கரகிநகர்வாழ்வாரு
ணன்றுதெரித்திடுகிய நாசஞ்செய்தமர்வார்பா
லொன்றுகொடுப்போமெனமுன் னுலாந் துப்பின்கொடராயிற்
றுன்றுகொடுவகமெலார் துளைந்திடுவரசத்தியமே.

(இ-ள்.) தீலேசத்தை மாற்றுகின்ற வளப்பங்கள் நிறைந்த காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்களுக்குள் உண்மையுணர்ந்து இந்திரிய சிக்கொஞ்செய்த பெரி யோர்களுக்கு ஒருபொருளைக் கொடுப்பதாக வாக்குத்தத்தஞ்செய்து பின்பு கொட்டாமற்போவாரானால் நிறைந்த மகாரகங்களெல்லாவற்றிலு முழுத்தவா முழுவார்கள் இவ்வார்த்தை சத்தியமாகும். எ-று. (௪௨)

தீராதபாதங்கள் செய்தாலுங்கலிகாலைத்
தோராதபெருங்கழுவாய் கொடையன்றியுண்டுகொலே
வாராதவிற்பமெலாம் வருவிக்குங்காசியின்மற்
றூராதபெரும்பலனை மற்பதானமும்பெரிதாய்.

௨௮-வது இரணியகருப்பன்முதலோர்முத்திபெற்றவத்தியச்யம். ௨௭௮

(இ-ள்.) பிராயச்சித்தத்தாலொழிக்கப்படாத பெரும்பாவங்களைச் செய் தாலும், இக்கலியுகத்தில் ஆராய்ந்தறிதற்கரிய பிராயச்சித்தமாவது கொடுத்தலல் லாமல் வேறே யுண்டோ. (இல்லை) விடைத்தற்கரிய சுகங்கெல்லாவற்றையுங் கொடுக்கும் காசித்தலத்தில் சிறியதானமும் பெரிதாக வளர்ந்து நிறைந்த முத்தி யின்பத்தைத்தரும். எ-று. (௪௩)

எண்ணிறந்தபெரும்பொருளை யிடையாலிலம்புதைத்துக்
கண்ணிறந்தவயர்மெலாய் காலனியற்றிடப்படுவர்
மண்ணிறந்தபுகழ்ப்பாப்பி வான்முழுதுங்கைக்கொள்ளார்
பண்ணிறந்தமொழியார்க்கே பதைத்துருகிச்சோருவார்.

(இ-ள்.) கணக்கெல்லாத அதிக தீரவியங்களைச் சம்பாதித்துப் பூமியிற் புதைத்துவைத்துச் சித்திப்பதற்கரிய துயரங்களெல்லாவற்றையும் இம்மூன்று செய்ப உடன்படுவார்கள். (தருமங்களைச்செய்து) உலகமுழுவதும் பாவி அப்பாற்படத் தக்க புகழை விரித்துத் தேவபுலனங்கள் யாவுங்கைக்கொண்டு சுகமனுபவிக்க மாட்டார்கள். காணத்தை அப்பாற்படுத்தும் மொழிகளையுடைய மடவர்களு க்கே மனம் பதைத்துருகி வாடுவார்கள். எ-று. (௪௪)

அராவணிசெஞ்சடைப்பெருமா னடிமலர்போற்றார்பகலு
யிரவுமுயன்றறிதாக விரும்பொருணேடிப்புதைப்பார்
தராதலத்திற்பெரும்புகழும் தழைதருவானத்திருப்பும்
விராவவறம்புரிதார ரவற்குரைத்தல்வீண்படுமே.

(இ-ள்.) சர்ப்பாபரணரும் சிவந்த சடையையுடையபெருமாயி சிவபெரு மாணுடைய திருவடித் தாமரையைத் துதிக்கமாட்டார்கள். இரவும் பகலுமுயற் றித்துப் பெரும்பொருளை அரிதாகத் தேடிப் புதைப்பார்கள். உலகத்தில் பெருங் தேர்த்தியும் போகங்கள் நிறைந்தவர்களுடையபுலனங்களில் வசித்தலையுஞ் செய் விக்கும் தருமங்களைச் செய்யமாட்டார்கள். இவர்களுக்குத் தருமரகசியங்களைப் போதித்தல், வீணாகும். எ-று. (௪௫)

மின்னுகருமுகிவசார்த்து மேற்றவழும்பொழிலுடுத்த
மன்னுபெரும்புகழ்க்காசி மாநகர்வாமொருமறையோன்
பன்னுமருமறையாதிப் பற்பனதூல்கருமுணர்ந்தோன்
றுன்னுருந்தவத்துயர்ந்தோன் நாயகுணத்தலைநின்றோன்.

(இ-ள்.) மின்னலைச்செய்யுங் கரியமேகங்கள் நெருங்கி மேலே தவழப் பெற்ற சோலைகளைச் சூழக்கொண்டு நிலைபெற்றிருக்கும் பெரும்புகழ்மைந்த மகத்தாகிய காசித்தலத்தில் வாழ்கின்ற ஒரு பிராமணன், விரிவாகக் கூறும் அரி யவேதமாதி பலவாயுள்ள நூல்களையுந் தெரிந்தவன், பற்பலவாகிய அரியதவங்க ளாலுயர்ந்தவன், பரிசுத்தமமைந்த குணமே வடிவாக நிற்பவன். எ-று. (௪௬)

உள்ள

காசிரகசியம்.

அந்தநெடும்புகழ்மறையேற் காகியபுத்திரரிருவர்
சந்தியிருகலியாண விராமனொருதனையன்பேர்
முந்தவெழுதனப்பிரியன் மொழிதருமற்றையனும்
மிந்தமகர்தமக்கெல்லா மிருகூறுசெய்தளித்து.

(இ-ள்.) பெரும்புகழுள்ள அந்தப் பிராமணனுக்கு இரண்ட புத்திரர்கள்
பிறந்தார்கள் அழகு மிகுந்த ஒரு புதல்வனுக்குக் கலியாணராமனென்று பெயர்.
மற்றொருவனுக்குத் தனப்பிரியனென்று பெயர் இந்தப் புத்திரர்களிருவருக்கும்
தனது ஆஸ்தியை இரண்டு பங்கு செய்து கொடுத்தது. எ-று. (௧௭)

தந்தைதுறவறஞ்சார்ந்து தடங்கற்கைப்புனலாடி
நிந்தையறுகடைபயின்று நிரம்புறவைந்தெழுத்தெண்ணி
யர்ந்தையறுத்துயர்ஞானத் தமைந்தகிலநாயன்றன்
முந்தையருடலைக்கொண்டு முத்தியடைந்தின்புற்றான்.

(இ-ள்.) பிதா துறவறத்தைபடைத்து பெருமைபொருந்திய கங்காநீர்த்தத்
தில் ஸ்நானஞ்செய்து குற்றமற்ற ஸல்லொழுக்கத்திற்பழவி பஞ்சாட்சாதத்தைச்
சதாகாலமும் உச்சரித்து அகங்காரத்தைக் கெடுத்து மேலாகிய ஞானத்தைப்
பெற்று விசுவநாதருடைய முத்தன்மையான திருவருளை மேற்கொண்டு முத்தி
யின்பத்தைப்பெற்றான். எ-று. (௧௮)

ஒருமைந்தன்மறையென வேரங்கியநன்னெயிரின்தே
யருமந்ததவந்தான மாசாரமறுட்டித்துத்
தருமந்தன்வசமாகத் தம்பிரானருள்பெற்றுத்
திருமந்தியாதனிக்ருந் தெய்வமாக்கியடைந்தான்.

(இ-ள்.) ஒரு குமாரன் பிதாவைப்போலப் புகழ்பெற்ற ஸல்லொழுக்கத்தி
லிருந்து, அரிய தேவாமிர்தம்போன்ற தலங்களைமற்ற உத்தமதானங்களையும் நீதி
யாசாரங்களையும் விடாதுசெய்து சிவதருமங்களைத் தன் வசப்படுத்த விசுவநாத
ருடைய திருவருளைப்பெற்றுக் கிவரந்த வாழ்வைத் தடையின்றிக் கொடுக்குந்
தெய்வத்தன்மையுள்ள முத்திபெற்றான். எ-று. (௧௯)

மற்றொருவனனுத்துணையும் வயங்குமறஞ்செய்யானாய்ப்
பெற்றமுயர்த்தவனடிகள் பேணையப்பொருளைத்தும்
பற்றமையலித்திருவிப் பாவியெனப்பட்டிற்றது
செற்றமகல்கியுற்றான் செப்பியதன்றுணைவன்போல்.

(இ-ள்.) மற்றொரு குமாரன் விளக்கமுறந்தருமம் அனுவளவுஞ் செ
ய்யாமலும் இடபக்கொடியையுடைய வெபிராந்திருவடிகளை விரும்பாமலும் எல்
லாப்பொருளையும் பூமியிலழுந்தப்புகைத்துப் பாவியென்று சொல்லுமாறு
மாணத்தையடைந்து களங்கமற்றமுத்தியைத் தனதுசகோதரனடைந்தது போ
ன்றடைந்தான். எ-று. (௨௦)

உரு-வது இரணியகருப்பன்முதலோர்முத்திபெற்றவத்தியாயம். உள

காசிரகர்தன்னிடத்துக் காயிர்தமக்கருளும்
வாசிடனையாரேயேட சூத்துருக்கும்வன்மையினர்
பேசியினியாவ தவன் பிறங்குறமப்பதிராரர்
செய்யென பணிகழுஞ் செய்கையாராவொன்றான்.

காத்தலமானது தன்னிடத்தில் வந்த ஆன்மகோடிகளுக்கு அது
கிரகஞ் செய்யுந் தன்மையை அளவிட்டுக் கவல்லவர்கள் யாவர் இனிமேற்கு
றுவதென்னை விளக்கமுற்ற அத்தலத்தைபடையாதவர்கள் இழிவுகோக்கிப்பலரும்
இகழப்படுஞ் செய்கையுடையவர்களென்று ஸூத்முனிவர் கூறுவர். எ-று. (௨௧)
இரணியகருப்பன் முதலோர் முத்தியடைந்த வத்தியாய
முற்றியினர்.

ஆக அத்தியாயம் உரு-க்கு திருவிருத்தம். (௨௨)
திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தாறாவது விட்டுணுசூனியப் தேசம்பெற்றுவத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புண்ணியப்பிரிந்தான் போலும் பாதகம்பிரிந்துளானு
கண்ணினன்முத்தியென்று கவின்றனையெனவெவ்வாருந்
தண்ணியருணத்தாயிந்தச் சங்கைதீர்த்தருடியென்று
கண்ணியமுனிவர்கேட்பக் கழறுதலுற்றான்ருதன்.

(இ-ள்.) புண்ணியஞ் செய்தவனைப்போல் பாதகஞ்செய்தவனும் முத்தி
யடைந்தானென்று கட்டளையிட்டார் அதுஎவ்வாறுகூடும் சாத்த குணமுள்ள
மகாமுனிவரே இந்தச்சந்தேகத்தை ஒழித்தருள்வீரென்று பெருந்தன்மையுள்ள
சுவாகாதிமுனிவர் கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினர். எ-று. (அ)

பாதகம்பிரிந்தான் ஸால வயிரவர்பிரிவினாறு
நோதகவனைத்துமேற்று துவலரும்புனிதனாகி
மேதகவுடையழர்த்தி விச்சுவநாதன்செய்யும்
போதகவுபதேசத்தாற் புருந்தன்முத்தியாதேர.

(இ-ள்.) தீவினையைச் செய்த பிராமணகுமாரன் காலவயிரவக் கடவுள்
அன்பினம் செய்த தண்டனைகளெல்லா வற்றையு மனுபவித்துச் சொல்லுதற்
கரிய பரிசுத்தத்தை யுடையனாகி மேன்மையுள்ள விசுவநாதர் செய்யுளுடைய
தேசத்தைப்பெற்று முத்தியடைந்தான். எ-று. (உ)

பளகருங்காசுவைகிப் பாதகம்பிரிந்தாரெல்லாம்
வளரருட்செல்வக்கால வயிரவர்தண்டஞ்செய்யுந்
தளர்வர்பின்புனிதராகித் தாரகமனுவுங்கேட்டுக்
கிளரொளிமுத்தியீடு கெழுமிவீற்றிருப்பானே.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்து தீவினையைச் செய்
தவர்களியாவரும் வளர்கின்ற அருட்செல்வத்தையுடைய காலவயிரவர் செய்யுந்
தண்டனையால் தளர்ச்சியுற்றுப் பின்னர் பரிசுத்தராகி விசுவநாதருபதேசித்தரு
ளுந் தாரகமந்திரத்தைப் பெற்று பேரொளியால் விளங்கும் முத்தியீட்டில்
நிலைபெற்றிருப்பார்கள். எ-று. (ங)

உசு-வதுவிட்டுணுசூனியப்பதேசம்பெற்றுவத்தியாயம்-உசு

மன்னியபுகழ்சாங்கு வடாவர், ண்டஞ்செய்யா
தன்னியமில்லா முத்தி யடைவதெவ்வாறென்பிரேற்
பன்னியருவன்பாத பங்கயம்பணிந்துபோற்றி
நன்மையுத்தின்று நான்மறைமுடிவுதேர்ந்து.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற புகழ்மைந்த காலவயிரவர் தண்டனை செய்யப்பெ
றுது அன்னியமாகிய மேரட்சத்தைப் பெறுவது எவ்வாறென்று முனிவர்
ளே கேட்பீர்களானால் உபதேசித்த ஆசாரியன் பாததாமரைகளை வணங்கித்து
தித்து நான்குவேதங்களின் முடிவையும் அறிந்து நல்லொழுக்கங்களிற்றவருது
கின்று. எ-று. (ச)

பச்சிளமுலையர்பாகப் பரம்பரையாவெங்கு
விச்சுவநாதன்பாத மேதகத்தியானஞ்செய்து
கச்சமிலறந்துட்டம்மா லியன்றனகடைப்பிடித்து
நிச்சலுமொழுவுவாரே லடைகுவாரேருமுத்தி.

(இ-ள்.) பசுமையும் இளமையுமுள்ள குழங்கையுடைய பார்வத்தேவியா
ரை வரம்பாகத்திற் கொண்டிருக்கும் எமது பரம்பொருளாகிய விசுவநாதர்
திருவடிகளைச் சதாகாலமும் நிபந்தித்து அளவில்லாத சிவதருமங்களுள் தம்மாத்
மொனவற்றை உறுதியாகப்பிடித்துத் தினந்தோறும் தவறுதலுண்டிப்பாராயின்
(அக்காலவயிரவர்-தண்டனையின்) நேரேமுத் தியடைவார்கள். எ-று. (இ)

பரம்பொருளபகரித்தல் பாதாகமனஞ்செய்தல்
வரமிகுபரமனிரந்தையக்குதல் கடுஞ்சொற்கூறல்
விரவுபொன்னிவாங்கி மீட்டுவாமைமீன்
தாருளோர்வடுகப்படுத்தே டண்டிக்கப்படுவார்தோ.

(இ-ள்.) அன்னியர் பொருளையபகரித்தல் பிறர்மனைவியனைக்கூடுதல் மே
ன்மையிருந்த பரமசிவநிந்தை செய்தல், கடுஞ்சொற்களைச் சொல்லுதல், பொ
ன்முதலியவைகளை வாங்கி மீட்டுவருக்குக், கொடாதிருத்தல் இவ்வாறுமுள்ள
பாதகங்களைச் செய்பவர்கள் வயிரவக்கடவுளாற் தண்டிக்கப்படுவார்கள். எ-று. (ஈ)

வெஞ்சினம்பொருளாகக்கொள்வோர் விடுபடாப்பொருமையாளவோர்
வஞ்சகநட்டோசபாணம் வயகருவோர்பிறகுமஞ்சரி
நெஞ்சநெக்குருகாரெங்கு ணின்மலப்பெருமானுளே
தஞ்சமென்மடையாரின்னோர் தண்டிக்கப்படுவார்தோ.

(இ-ள்.) கொடுக்கோபத்தையே பொருளாகக் கொண்டவர்களும், விட்
டுகீங்காப் பொருளையுடையோர்களும், தம்பினவரிடத்து வஞ்சகத்தைச் செய்ப
வர்களும் அன்னியர்படுந் துயரத்தைக்கண்டு மனமீரங்காதவர்களும், கின்மலரா
கிய எமதுசிவபெருமான்திருவுடைய அடைக்கலமென்று பற்றுதவர்களும், ஆடி
யடுவார்களெல்லாம் வயிரவக்கடவுளாற் தண்டிக்கப்படுவார்கள். எ-று. (எ)

உயர்தவாச்சிரமம்பெற்று முய்தமொழுக்கம்பேணு
தயர்ந்துமன்விட்டயாவு மது நித்தவாவிக்கொண்டும்
பெயர்ந்தும்வேறெண்ணாகிப் பிறிழித்திடுவான்செல்வார்
நயந்தபவசெப்புத்தே டண்டிக்கப்படுவாராளும.

(இ-ள்.) மேலாகிய ஆச்சிரமநிலையடைந்தும் அவ்வாச்சிரமத்துக்குரிய நல்
லொழுக்கங்களை விரும்பாது மறந்துநாடி மூன்னேவிட்டபோகக்களியாவை
யும் அனுசரித்துப் பற்றிக்கொண்டு மறந்தும் பாவமென்றெண்ணாதவராகி
அன்னியர் நிந்திக்குமாறு நடப்பவர்கள், துயரமுறும்வண்ணம் வயிவக்கடவுளா
ற்றண்டிக்கப் படுவார்கள். எ-று.

(அ)

மட்டலர்க்கிழைப்போல்வா நெக்கியசருமன்மைத்தன்
விட்டுநுமனென்பான் மேதகுதந்தைபாலே
பட்டபன்மறையுமோர்ந்தான் பளகறுகுணத்துமிக்கா
னட்டநெக்கியற்றும்பெம்மா னதுமலர்ப்பதமுட்கொள்வான்.

(இ-ள்.) வாசனைவீசுகின்ற தாமரைமலருக்குரியவனாகிய பிரமதேவனை
யொத்த எக்கியசருமன்குமாரன் விஷ்ணுசருமனென்னும் பெயருடையோன்
மேலானதந்தையினிடத்துப் பதவினைத்தரும் பலவேதங்களையும் அறிந்தவன்
குற்றமற்றகுணத்தில் மேம்பட்டவன் நடனத்தை உயிர்கள் நன்மையடைபுமாறு
புரியும் சபாநாயகரது நேருமமைலர்ப்போன்ற திருவடிகளை மனதில்நிதிப்ப
வன். எ-று.

(ஆ)

இன்னமுங்கற்கவேண்டு மியல்பினதெனுகாணென்று
பன்னருமவிண்டிசன்மன் தந்தைபாற்பரிந்துகேட்க
வன்னவன்வித்தையொன்றுண்டதுதெரிந்தவன்மற்றெல்லா
நன்னயத்தொடுதெளிந்தா நென்மனார்நன் னூல்வல்லார்.

(இ-ள்.) மேலும்வாசித்தறியவேண்டிய தன்மையுள்ளது எந்தாலென்று,
சொல்வதற்கரிய விஷ்ணுசருமன் தந்தையாகிய எக்கியசருமனைக்கேட்க, அவன்
வித்தை யொன்றிருக்கின்றது அதைத்தெரிந்தவன் எல்லாநூல்களிலுள்ள துட்
பங்களையுந் தெளிந்தவனான நல்லநூல்களில் வல்லவர்கள் கூடவாரா
னென்று கூறினான். எ-று.

(க)

அந்தவித்தையினெஞ்ஞான்று மகன்விடாதுமர்வனின்
சந்தமற்றவனைநினை சாற்றுவோர்நாகில்விழ்வார்
முந்தமற்றுடம்பைநினை மொழிநிடுவாரான்மாவை
யெந்தமுடருநிந்தித்த வியற்றிடமாட்டாரொன்னில்.

(இ-ள்.) அந்த வித்தைகளைத்தரல் மகாதேவர் அவனைவிட்டு எக்கால
மும் விலகாது விரும்பியிருப்பர். சாந்தசம்பத்துள்ள அம்மஹாபாவனை நிரி
ப்போர் நாகத்தில் முழுகுவார்கள் கூகனக்கத்திற்கு முன்னிற்குந்தேகத்தை அறி
ஞர் நிதிப்பார்கள். ஆன்மாவை எந்தமுடரும் நினைதெய்யமாட்டார்கள். எ-று.

உக - வது விட்டுணுசரும னுபயோசம்பெற்றவத்தியாயம். உரையு

தேவியானவற்குநானுத் தேகத் துமானமுண்டாந்
தேவியேதுக்கமெல்லாநு சநிகுவனிந்தைகநி
லாகியனானியர்க்குந் துக்கமுண்டாமேன்மூட
ராகியபலர்க்குஞ்சொல்ல வேண்டுமோவறிதிறைந்த.

(இ-ள்.) தேகத்தை யபிமானித்திருக்குஞ் சீவான்மாவுக்குத் திணந்தோறும்
அத்தேகத்தி லபிமானமுண்டாகும் அஃவேனே பலவாகிய துயரங்களாகும்
நெருக்கப்படுவன். ஒருவனிலித்தால் மேலோராகியனானவர்களுக்குத் துயரஞ்
சம்பவிக்குமாறால் மூடராகிய பலருக்குக்கிலேசமுண்டாமென்று நான் கூற
வேண்டுமோ அவையிமுண்டாகுமென்று விஷ்ணுசருமனாகிய குமாரனே அறி
வரயாக. எ-று.

(கஉ)

ஆகவினிந்தைதுக்கந் கொடுப்பதற்கையமில்லை
நோதகநிந்தைசெய்தோ னுவன்றதம்பிதிர்க்களோடும்
விதருநாகில்விழ்வன் முதல்புகம்வினோத்தநிந்தை
புதரங்குதுகவல்லே புதுத்திடுந்துக்கமெல்லாம்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் நிந்தையானது சந்தேகமில்லாது துயரத்தனக்கொ
டுக்கும் அன்னியர்மனம் வருந்தும்படி நிதிப்பவன் தன்னுடைய பிதிர்க்களோ
டும் கொடிய நாகத்திடைமுழுகுவன் கிரோதாயுத்திற்செய்த நிந்தை, மலையுஞ்
தென்னுசொல்லுமாறு எல்லாத்துயரங்களையும் விரைவில் உண்டாக்கும். எ-று.

அறையிரண்டுகத்துநிந்தைத் காமொருபக்கத்துக்க
முறைதுவாபரத்துநிந்தை முகிழ்க்குமோர்மதியிற்றுக்கங்
கறைகெழுதவியினிந்தை காணுமெப்போதுந் துக்க
மிறைதருநிந்தையாரு மொழிநிதிடன்மேன்மையாமால்.

(இ-ள்.) சொல்லத்தக்க கிரோதாயுத்தில் நிந்தையானது ஒருபட்சமாகிய
பதினைந்துநாளளவும் துயரத்தையுண்டாக்கும். மூன்றாவது துவாபாயுத்தில்
நிந்தையானது ஓர்மாதத்தளவுத் துயரத்தை யுண்டாக்கும் குற்றம்பொருந்திய
கவியுத்தில் நிந்தையானது சதாசலத்திலுந் துயரத்தையுண்டாக்கும். (ஆதலால்)
அச்சத்தைத்தருவென்ற நிந்தையை எல்லோரும் நீக்கவிரிதென மேன்மையா
ரும். எ-று.

(கச)

சுகமில்லத்தருமயில்லை துன்னியதானமில்லைத்
திகழ்த்தருவிரதமில்லைத் திர்த்தயாத்நிதாயுமில்லை
யகமெடுமொழுக்கமில்லை யருந்தலவாசமில்லை
நிகழ்வினாதுணர்ச்சியில்லை நிந்தனையியற்றுவாரக்கே.

(இ-ள்.) நிந்தனைசெய்யும் தொழிலிற்பழிவனவர்களுக்குச் சுகம்கிடையாது
தருமமும் அவ்வாறேயாம் பலவாகிய தானங்களில்லை விளக்கமுற்ற விந்
தருமமும் அவ்வாறேயாம் பலவாகிய தானங்களில்லை விளக்கமுற்ற விந்

உ.அ.உ.

கா.தி.ர.க.சியம்.

மும் அத்தன்மையேயாம். தீர்த்தயாத்திரை கோரிடாது மனம் உருகுவின்றால்
லொழுக்கமும் அவ்வண்ணமேயாம். சிறிதவராகக் கடைக்கமரட்டாது நல்
சாஸ்திரவிராஜையும் கோரிடாது. (கடு)

இம்பரினகுடனென்பா பார்த்துதுசெய்யா
வும்பருளிற்றைவனாது புதுக்கருகும்போது
லம்பர்மாருளிவரநின்றை யுறைதலின்மலைப்பாம்பாடி
வம்பலநிகழ்மிட்டு மண்புசைவிறந்தான்மன்னே.

(இ-ள்.) இவ்வாழ்த்தில் ருளுநென்னும் அரசன் தூறு அகவமேதயாக
ஞ்செய்து தேவேந்திரபசவிக்குப்பேரம் ருளுவிதகங்கோயு மனுபயிச்சுக்கா
ஷத்து அவ்விடத்திலே மதமாமுவிவரை நின்றித்தபடியால் மலைப்பாம்பாடி எக்
காவம் புதிதாகலையும் பழிமொழிடைப் பிறர்கொல்லுமாறு பூமியின்மீது
வீழ்ந்தான். எ-று.

(கக)

மறையினேநின்றித்தாலு மறைமுதற்பொருளாயுள்ள
கதைமிடற்றிதைவன்றன்னைக் கருத்துநின்றித்தாலு
மிறையவனையார்த்தம்மை நின்றித்தல்கூடாதென்று
மறைதருகமுலாயிந்த நிந்தனைக்கவிலத்தின்றே.

(இ-ள்.) (துதிப்பதற்குரிய) வேதங்களை நின்றித்தாலும் வேதத்துக்கு முதற்
பொருளாகிய கானகண்டத்தையுடைய விவபெருமானைப் புத்தியுள்வதாக நிந்தி
த்தாலும் விவனடியார்களை ஒருக்காலும் நிந்தைசெய்யக்கூடாது. இவ்வித்தலை
க்குலகத்திற் பிராயச்சித்தங்கொடையாது. எ-று.

(கக)

பதசாரம் வேதநின்றைக்கு குவிக்கின்றைக்கும் பிராயச்சித்தமுள்ளதகவின்
நின்றித்தாலு மென்றும் விவனடியார் நிந்தைக்கொருவிலும் பிராயச்சித்தம் விதி
க்கவிலையாகவின் கழுவாபுகித்தின் நென்றும் கூறியார்.

பாசிவனடியாநின்றை பண்ணுமாபாபிதனைக்
காவறக்கோறல்வேண்டி கரைந்தமற்றதுமுற்றுதேல்
விரவுபொன்விசியேனாய் கோறலேவிதியாமல்வா
தாமுமுற்றுதேலன்னு விரிந்தநூர்நணந்துசெங்க.

(இ-ள்.) பாசுவின் திருவடிவளைச் சொதிக்கும் அடியார்களை நிந்தைசெ
ய்யும்கொடியபாபித்தித்த பாவம்போதேபோரும்படிக்கொலையெய்வேண்
டும். சொல்லிய அந்தப்பிராயச்சித்தஞ்செய்ய முடியாதெனில், பிறருக்குப்பெ
ரும்பொருள் கொடுத்தாவது கொலையெய்வீத்தலே வேதவிதியாரும். அவ்வாறு
ஞ்செய்வதற்குக் கூடாதாயின் அப்பாதகநிருத்தலுரைக் கூட்டியப்பாற்செல்லக்
கூடவன். எ-று.

(கக)

வெள்ளியநீறுபூசி விளங்குகண்மணிகள்பூண்டு
தள்ளியவினையார்த்தம்மைச சரித்திரமடியார்த்தம்மை
யெள்ளியபாவிவார்த்தை யேற்றிடுகெய்யிதோடு
கொள்ளியவருக்குவங்கங் கூற்றுவங்கவிழ்த்துமொத்தும்.

உ.அ.உ. விட்டுணுசரும் னுபதே ப்ம்பெற்றவந்தியாயம். உ.அ.உ.

(இ-ள்.) வெண்மையுள்ள விழுதியைத்தரித்து அருளேவிளக்கும் உருத்திரா
ட்சமாலையணிந்து கிரியைகளை முழுதுமொழித்த ஞானிகளையும் அக்கிரியை
களைத்தழுவிக்கொண்டு உலகோபகாரமாகச் சஞ்சரிக்குஞ் சிவனடியார்களை
யும் நிந்தைசெய்கின்ற கொடும்பாவிகளுடைய வார்த்தையைக்கேட்ட செவி
களுக்குள்ளே இயமன் கொடிய குடுள்ளாயத்தை யுருக்கெவீழ்த்துப் பின்னர்
தண்டிப்பன். எ-று.

(கக)

விரித்துணாசெய்வதென்னே வித்தகனடியாரதே
ருரித்தறக்காலதேச விரோதத்தாலொழுங்கிந்துச்
சரிப்பினுஞ்சரிப்பான்னார் தஞ்செய்யேயுடியாது
சிரித்தலுங்கூடாதென்னிது செப்புவதினை மலுண்டோ.

(இ-ள்.) விரித்துக் கூறவேண்டிய தென்னையுள சிவனடியா ருரைகள்
தங்களுக்குரிய தொழிலைவிட்டுத் தவிரேதற்களா லொழுக்கத்தவற்
சஞ்சரித்தாலுந் தவிர்ப்பு கள் அவர்சு மையறியாது செய்கையைப்பார்த்
துச் சற்றும் நகைக்கக்கூடாதென்று பெரியோர்கள் கூறுவார்களானால் இதற்கு
மேற் சொல்லத்தக்கதொன்றுளதோ. எ-று.

(கக)

இன்னுமொன்றுணாப்பதுண்டா விரும்புகழ்க்காசிமுதூர்
மன்னுநல்லவாழ்க்கையோனா மறவியினிந்தித்தாலு
கொன்னும்வெந்நாகமெல்லாங் குளித்திடவழுந்தாதிற்ப
ருன்னுமற்றநனிமறிய தொன்முமின்னுணர்நினைந்த.

(இ-ள்.) இன்னமும் அருமையாகச் சொல்லத்தக்கதொன்றுள்ளது பெரு
ம்புகமுள்ள அநாதியாகிய காசித்தலத்தில் நிலைபெற்று வாசஞ்செய்பவர்களை
மறவியினால் நிந்தைசெய்பவர்கள், அச்சத்தைத்தருங் கொடியநாகங்களெல்லாவற்
றினு மூழ்கிக் கிடப்பார்கள் இந்நிந்தைக்க இக்கொடுமையைப்பார்க்கிலும் கொடி
தாயுள்ளது வேறொன்றுமில்லையென்று விஷ்ணுசரும்முகிய குமாரனே அறியக்
கூடவாய். எ-று.

(கக)

மறைமுதலடிகண்மேய பரத்தலந்தோறுமேவு
நிறைபுகழுடையார்த்தம்மை நீடுநிந்தனைசெய்தாலுங்
கதைதபுகாசிவாழ்வார் தமைநிந்தைகரையலாகா
தறைபடவின்றுநாளு மளறிவிடையமுத்துமாற்றால்.

(இ-ள்.) வேதங்கட்கு மூலகாரணமாகிய சிவபிரான் வீற்றிருக்கும் மகிமை
யுள்ள தலங்கடோறும் விரும்பி வசிக்கும் பெரும்புகழுள்ள அடியார்களை நிந்தித்
தாலு நிந்திக்கக்கூடவர். குற்றமற்ற காசிப்பதியில் வசிப்பவர்களை நிந்தித்தால்
எக்காலத்திலும் கொடிய நாகத்திடை மூழ்கிக்கிடப்பாநாலால் ஒருக்காலு நிந்தை
செய்யலாகாது. எ-று.

(கக)

தா. பக. நியி.

(இ-ள்.) பொருள் செலவாகுமென்றும் உலோபத்தினாலாவது வீரும்பத் தரும் வீனாயட்டினாலாவது மயக்கத்தைப்பொழித்து உயிர்களைப் பரதுகாத்து

உள அள

சுர சி ர க ரி ய ம்.

வாழ்வித்ததினாலாவது மயக்கத்தைத்தருகின்ற ஒரு பொய்கூறுவானாயின் அடுத்ததேவரும் பிறவிகடோறும் எனத்துக்கு விரோதவகைகளாகச் சூழ்ந்து பல துன்பங்களையும் விளைவித்து நிற்கும். எ-று. (௬௦)

பொய்மையேபாவமெல்லாம் வினாதருபூயியாகும்
பொய்மையேபிறவிமெல்லாம் புகப்புரிசிந்துமாகும்
பொய்மையேவதுமையெல்லாம் போதரப்படுவதாகும்
பொய்மையேநாகமெல்லாம் புகுதரப்புகுத்தாகும்.

(இ-ள்.) பொய்கூறுதலே பாவங்களெல்லாவற்றையும் விளைவிக்கின்றது மியாகும். பொய்கூறுதலே பிறவி மெல்லாவற்றையும் புகச்செய்கின்ற வினாயாகும். பொய்கூறுதலே தரித்திரங்களெல்லாவற்றையும் பொருத்தச் செய்வதாகும். பொய்கூறுதலே எல்லாநாகங்களையும் புகுமாறுபொருத்துவிப்பதாகும். எ-று. (௬௧)

வளைவல்லொழுக்கமுற்ற விருப்பினுமின்மைசெய்யு
மூனமிலீன்றான்மாட்டு மருவருப்பொருக்குசெய்யு
மானமிக்கவராஞ்சான்ரோர் மருங்குநான்புகல்வதென்னே
பின்மார்பொய்மைகூற லெற்றைக்கும்பொல்லாதாகும்.

(இ-ள்.) பொய்கூறுதல், மற்றைய எல்லொழுக்கங்கள் பூரணமாகவிருப்பினுமின்மை யில்லாதனவாகச் செய்யும் அன்றியும் குற்றமற்ற தாயாரும் அருவருக்குமாறு செய்வீக்கும். மிக்க பெருமையுள்ளோராகிய சாதுக்கவிடத்துக்கூறுதலால் வந்துள்ளதையான் கூறவேண்டியுயிராது? இழிவு நிறைந்த அப்பொய்கூறுதல் விவிடத்துக் கூறாமையுண்டாகுமே. எ-று. (௬௨)

பொய்யுள்ளமறந்தோர்மெய்மை புகலினும்பொய்மையாகு
முய்யுமாறென்றுமில்லை யுறுதியென்பதுஞ்சாராது
கொய்யுமாமலர்ப்புஞ்சோலை சூழ்குவலயத்துகாரு
நையுமாறெதுசெய்தாலும் பொய்க்கிலாமைவேண்டும்.

(இ-ள்.) பொய்கொல்லுபவன், தன்னை மறந்து ஓர் மெய்கூறுவானாயின் அதுவும் பொய்யாகமுடியும். அவன் பிழைக்கும்வழி எக்காலமில்லை. உத்தம ளடைஎப்போதுக்கிட்பாதுபற்றித்தற்குரியபெருமைதவ்வெ மலர்களையுடையதும் பொலிவுள்ளதுமாகிய சேனைகள் சூழப்பெற்ற பூமியில் வருத்தத்தக்க பாதங் களை நிரந்தரம் எதுவெய்தாதுஞ்செய்க. பொய்யொன்றமே சொல்லாதிருத்தல் வேண்டும். எ-று. (௬௩)

நிருவளையோத்தியானுந் திறலிச்சந்திரன்னுன்
மருவளர்காடுதீதும் வளநகர்நீத்துமற்றை
யுருவளர்மனைசேயாதிச் செல்வங்கொளருங்குநீதும்
கருவளர்பொய்மைகூறற் கஞ்கபுகழித்தான்சன்மம்.

உசு - வது விட்டுணுகும் னுபதேசம்பெற்றவத்தியாயம். உள அள

(இ-ள்.) திருமாத வளர்ப்பெற்ற அயோத்தியாபுரியை அரசானும் வல் மையுள்ள அரிச்சந்திரமகாராஜன் வரசனை வளர்கின்ற உய்யானக்களையுடைய ரட்டைத் துறந்தும் விளமுள்ள நகரத்தைத் துறந்தும் அழகுவாய்ந்த மனைவி யையும், புத்திரனையும், மற்றுமுள்ள செல்வங்களையும் ஒருமிக்கத்துறந்தும் பிற வியை வளர்க்கின்ற பொய்கூறலொன்றிற்குப் பயந்து தனது சன்மங்கழித்து விட்டனர். எ-று. (௬௪)

ஓரிடத்தினுங்கூடாத பொய்மை யுயும்பர்வோந்தன்
சேரிடத்திடைச்சொற்றுலுந் திசைமுகன்ம வ்கண்மாயோ
னரிடத்திடைச்சொற்றுலு முழியுமுழிதாது
பாரிடைப்பொய்யுங்காசிப் பதிவயிற்சொல்லொணாதே.

(இ-ள்.) ஓரிடத்தினுஞ்சொல்லக்கூடாத பொய்யை தேவர்க்கு அணுகிய இந் திராணித்துச் சொன்னுஞ்சொல்லக்கடவன் பிரமணித்தாணுந் திருடரிடத் தாணும் இன்னும் ராசியுத்தரயினுஞ்சொன்னுஞ் சொல்லக்கடவன் அழி னாலத்தும் அழியாது பூமியின்கண் விளங்கும் கசிப்பதியினிடத்துச் சொல்லி இருக்கக்கடவன். எ-று. (௬௫)

பொய்மையெய்விடைச்சொற்றுலும் போக்கிடுங்கருவாயுண்டு
மெய்மையெய்விடையுங்காசிப் பதியிடைவிளம்புவாரோ
லமையுயிர்ப்புணு யதிலமும்படைத்துக்காக்கும்
தொம்மைமெய்விடையானுலுங் கூடுமேகருவாயாற்ற.

(இ-ள்.) பொய்யை யெவ்விடத்துச்சொன்னு மப்பாவத்தை நீக்கத்தும் பிராயசித்தமுண்டு. சத்தியமே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்ற காசித்தலத்திற் சொல்லுவார்களானால் எல்லாவுயிர்களுக்கும் தாய்தந்தையாகவிருந்து சகலபு வனங்களையும் படைத்துக் காப்பவரும் வலிமையும் வெண்மையுமுடைய ரிஷப த்தை வாகனமாகக்கொண்டவருமாகிய சிவபிரானும் பிராயசித்தஞ் செய்யக் கூடாது. எ-று. (௬௬)

கூற்றுவன்றண்டமில்லைக் கோள்செயுந்திங்குமில்லை
மாற்றருமசனிதிய வ்ளிமழைபார்க்கள்செய்புஞ்
சாற்றரும்வருந்தவில்லைத் தரித்திரஞ்சற்றமில்லை
யேற்றமார்மெய்யேகூறிப் பொய்யினையிரித்துளார்க்கே.

(இ-ள்.) மேன்மேலுயர்ந்த சத்தியத்தைமொழிந்து பொய்யைப்பறத்தோ ரும்படி செய்பவர்களுக்கு இயமனும்செய்யுந்தண்டனைமில்லை. நல்கிரகதோஷ மில்லை. பேதிப்பதற்கரிய இடியினால் வருத்தமில்லை. பெருங்காற்றாற்றான்ப மில்லை. பெருமழையாலுபாதியில்லை. சர்ப்பங்களைத்துயரமில்லை. சற்றுத்தரித்திர மில்லை. எ-று. (௬௭)

உளஅஅ

காசிரகசியம்.

எடுத்தசன்மத்துமேன்மையெவ்வளவிற்குந்தபோதுங்
கடுத்தவைமாற்றலன்றிக் கழிந்தசன்மத்துஞ்செய்ய
வடுத்தபுண்ணியங்களுள் மழித்திடும்பொய்மையென்றிற்
கெடுத்தமேற்பிறப்பினுற்றுந் தொழிவினைபுராப்பதென்னே.

(இ-ள்.) இப்போதெடுத்த பிறவிக்கு எவ்வளவு பெருமையிருந்தபோதி
வும் கோபித்தப் பெருமைகளைக் கெடுப்பதும்ன்றி முன்போன அந்த பிறவி
யிலுஞ்செய்த பெரும்புண்ணியங்களைல்லாவற்றையும் அழித்துவிடுவது பொய்
யென்றுசொன்னான். மேலேவரும் பிறவியிற்செய்யும் புண்ணியங்களை இப்
பொய் கெடுக்கும்பதை நான் கூறவேண்டியதில்லை. எ-று. (10-அ)

(ப-ம்.) நிகழ்ந்ததிலே கூடும்பொய் இறந்தால புண்ணியத்தையும்
நிகழ்காலபுண்ணியத்தையும் எதிர்காலபுண்ணியத்தையும் கெடுத்து நிகழ்த்திவிரு
ந்துமென்பார் உரைப்பதென்னே என்று கூறினார்.

வாதராயனென்றோது மாமுனியாகினுளிற்
போதமார்தரவீரோன்புன் புராணங்களுளிட்செய்தா
னாதரத்தையமேலோ னுறுபெற்றுலகமுய்யக்
காதலின்புராணம் கண்டனர்த்தத்தம்பேரால்.

(இ-ள்.) வேதவியாசொன்று பெரியோராலெடுத்துரைக்கப்படும் மகாமு
னிவர் கேட்பவர்களுக்கு ஞானமுண்டாகப், பதினெண்புராணங்களையும் ஆதி
யுத்திறுவாய்மலர்ந்தனர். மேலோராகிய அஸ்விபாசமுடையாரும்முதலுந்
துக்கொண்டு உலகத்தார்க்கு கடைத்தேறும் வண்ணம் தங்கள் தங்கள் பெயரால்
விரும்புடன் உபபுராணங்களைச் செய்தனர். எ-று. (10-ஆ)

பதினெண்புராணங்களாவன மச்சம், கூர்மம், வராகம், வாமனம், பிர
மம், வைணவம், பாசுபதம், சைவம், இலிங்கம், பெளஷிகம், நாரதீயம், காரு
டம், பிரமகைவர்த்தம், கார்த்தம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்கிரேயம், பிரமாண்டம்,
பதமம் என்பனவாம். இவற்றுள் சைவம், கார்த்தம், இலிங்கம், கூர்மம், வாம
னம், வராகம், பெளஷிகம், மச்சம், மார்க்கண்டேயம், பிரமாண்டம் இவை
பத்துஞ் சிவபுராணமேயாம். நாரதீயம், பாசுபதம், காருடம், வைணவம்
இவை நான்கும் விஷ்ணுபுராணமேயாம். பிரமம், பதமம் இவைபிரண்டும்
பிரமபுராணமே யாம். பிரமகைவர்த்தம் சூரியபுராணமாம், ஆக்கிரேயம் அக்
ஷிபுராணமாம். அன்றியும் கார்த்தம், ஆக்கிரேயம், சைவம், கூர்மம், மச்சம்,
இலிங்கம் இவை தாமதபுராணமாம். பிரமாண்டம், பிரமகைவர்த்தம், மார்க்
கண்டேயம், வாமனம், பிரம்ம், பெளஷிகம் இவைவரசதபுராணமாம். பாசு
பதம், பதமம், வராகம், வைணவம், காருடம், நாரதீயம் இவைகள் சாத்துவிக
புராணமாம். உபபுராணம் பதினெட்டாவன. உசனம், கபிலம், காளி, சுந்தரு
மாரீயம், சாம்பவம், சிவதன்மம், செளரம், தைர்வாசம் கந்தி, நாரதிலிங்கம்,
நாரதீயம், பாரசரீயம், பார்க்கவம், ஆங்கிரம், மாரீசம், மானவம், வாகிடடம்,
வாருணம் இவை அவ்வவர் பெயரால்விளங்கும்.

உசு-வது விட்டுணுசரும் இப்பதேசம்பெற்றவத்தியாயம். உளஅஅ

நிகழ்தருபுராணத் தொகையுமீரோன்பான்செப்பிற்
புழ்தருமிப்புராணம் புகன்றதுமெற்றுக்கென்னி
லிகழ்தருதன்மைநீங்கி யாவருயிற்றுநிமை
யசுழ்தருவிதிவிலக்காய்ந் தருங்கநயுடைதற்கன்றோ.

(இ-ள்.) விளக்கமுற்ற உபபுராணத்தொகையும் கூறமிடத்துப்பதினெட்
டேயாகும். புகழ்பெற்ற விப்புராணங்களைக்கூறியது யாது கிமித்தமெனின்அறி
யுமையைக் கெடுத்து யாவர்க்கும் செய்கின்ற மைன்போக்கத்தக்க விதி
யாராய்ந்து விலக்கையொழித்து அரியமுத்தியை யக தற்பொருட்டே
யாம். எ-று. (10-ஆ)

இருவகையாலொன்பானேன் நிசைத்திடுபுராணந்தம்மு
ளொருவகையிரோன்பானுள் யாதானுமொன்றையோர்வார்
கருவகையினைத் துரித்துக் காலனாற்பாசந்தப்பித்
நிருவகையெல்லாமேவிச் செழுங்கதிக்கிறைவராவார்.

(இ-ள்.) "இருவகையாகக்கூறிய புராணம் முப்பத்தாறுள்ள ஒரு வகை
யிலுள்ள பதினெண்புராணத்துள் யாதானுமொர்புராணத்தை அன்போடறிய
த்தக்கவர்கள் எல்லாப்பிறவிகளையு மொழித்து இயமனால்விசப்படும்பாசத்தை
நீக்கிச் சிவஞானச்செல்வத்தை யடைதற்கேதுவாகிய சாலோகாதிபத முத்திகளை
யடைந்து, மேலாகிய மோட்சபூமிக்கரசராவார்கள். எ-று. (சுஅ)

நிகழ்த்துகிவபுராண சிரவணவிசேடத்தாலே
புருந்தருபாவநீங்கும் புண்ணியமொருமேவு
மருத்தகுபத்திவாய்க்கு மாதேவனருளுண்டாகும்
கருத்தகுநீமையெல்லாம் சமுன்னுமேற்கழியுண்டாமால்.

(இ-ள்.) நெப்புற்ற சிவபுராணத்தைக் கேட்டலாகிய விசேடசாதனத்
தாலே கோபித்து வருத்தத்தக்க பாவங்கள் விலகிப்போம். எல்லாப்புண்ணியங்
களுக்காகும். அரிய உண்மைப்பத்தி கிடைக்கும் சிவபெருமான்நிருவருள்
விளங்கும். பிறவியைத்தரத்தக்க நிமைகன்பாவும் விலகி மேலானமுத்தி சித்திக்
கும். எ-று. (சுஅ)

மறைகளாகமமோர்ந்தாலும் வண்புராணங்களோரா
துறைவனேலவற்றாலாகும் பயனவற்றுவாதாகு
நிறைதருபுராணமோர்ந்து நிகழமுற்றநவயோராத
குறையுளனெனினுமேலார் தன்மையிற்கூடச்செய்யும்.

(இ-ள்.) வேதாகமங்களையறிந்திருந்தாலும் ஞானவந்தைத்தரும்புராண
ங்களையறியாதிருப்பானாயின் அவ்வேதாகமங்களை யறிந்ததனாலுடையும் பிரயோ
சனம் அவனுக்கு ஈரிடாதாகும் இன்பநிறைவைத்தருகின்ற புராணங்களையறி
ந்து விளக்கமுற்ற அவ்வேதாகமங்களை யறியாத குறைவையுடையவனாயினும்
இப்புராண உணர்ச்சியானது மேலாகிய முத்தியிற்சூடும்படி செய்விக்கும். எ-று.

புராணங்களுக்காரதர்க்குப் புலவியபத்தியில்லை
விசுவபலவிக்விசுக்கு மேதகத்தெரிதலில்லை
யராவணிசடையெய் ன்ண லாரருட்கலப்புயில்லைத்
தாரதலம்புகழங்குகித் தலத்தினும்வாழ்க்கையிலலை.

(இ-ள்.) புராணங்களை யறிபாதவர்களுக்குச் சாதுக்களாலேத்தொடர்
கும் சிவபத்தியுண்டாகமாட்டாது. பல உபாயங்களைக் கூறியவதிகளும் விலக்
குகளும் செவ்வையாகத் தெரியமாட்டாது. சர்ப்பரபரணத்தை உலகித்த சபு
பாரததையுடைய எய் சிவபெருமான் திருக்கருணைகளைக் கமரட்டாது. உலகத்
தாரதர் துதிக்கப்பெற்ற காசித்தலத்திலும் வாசஞ்செய்யவேரிடாது. எ-று. (1)

புண்ணியக்காகிவாழ்க்கை பொருந்திய வுறவோடுல்லாந்
தண்ணியகிவாபுராணந் தகவுணர்ந்தவரோடுவென்னி
லெண்ணியவிச்சன்மத்தே புணர்த்தாரோலினுள்ளுள்ள
மண்ணியபிறப்பினுயந்தா னென்பதன்மையின்றே.

(இ-ள்.) புண்ணியவடிவமாய்க் காசித்தலவாழ்க்கையைப்பெற்ற தரும
வான்களெல்லோரும் மனதைக்குளிர்விக்கும் சிவபுராணங்களை, முறையாக
உணர்ந்தவர்களுள் வென்று கேட்பீர்களானால் கித்திப்பதற்குரிய இப்பிறவியில்
தெரியாதவர்களாயிருந்தாலும் முன்னுள்ள பிறவிகளில் ஆராய்ந்திருப்பார்களேன்
பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை. எ-று. (2)

புராணங்களுக்காரதர்க்கல்லாந் புண்ணியக்காகிவாழ்வும்
பராவுநீர்க்குகைகையாட்டும் பழமறையெடுத்துக்கூறும்
விராமலர்க்குழலிபாக விச்சுவநாதப்பெம்மா
னராவோலிச்சிலம்பிற்பாத சேவையுமையாவன்றே.

(இ-ள்.) புராணங்களை விதியாக ஆராய்ந்தவர்களுக்கல்லாமல் மற்றை
யர்களுக்குப் புண்ணியவடிவான காசித்தலவாசமும் துதிபெற்ற கங்காதீர்த்
தத்தில் ஸ்நானமும் அநாதியாயுள்ள வேதங்களாலேத்தொடர்க்கப் பெற்றவரும்
மலர்கள் நெருங்கிய அனகபாரததையுடைய அன்னபூரணியாரை வாமபாதத்
திலுடையருமாய்க் விசுவநாதப்பெருமான் சர்ப்பங்குள் குழித்து ஒலிப்பெற்ற
சிலம்பணித்த பாதசேவையும் மேரிடாவாம். எ-று. (3)

மந்தனமானவெல்லாம் வகுத்துனக்குணாத் தேனென்று
தந்தைதானருளிச்செய்ய விட்டுஞ்சருமன்றா
வெந்தைநின்னருளாடியான்மற் றெய்தரும்பேறுபெற்றேன்
முந்தைவல்லினையுநீத்தேன் முந்தியமுற்றேனென்றான்.

(இ-ள்.) இரகசியமான எல்லாப்பொருள்களையும் உனக்குவித்துக்கூறி
னேனென்று பிதாவாகிய எக்கிசருமன் கட்டியிட (குமாரவிய) விசுணு

உன்வது விட்டுஞ்சரும ஓயத்தென்பெற்றவத்தியாயம். உரகக

சருமன் வணங்கி என்றத்தையே தேவரீர்களுையாற் கெடைத்தற்கரியஇரகசியப்
பெற்றையானடைத்தேன். முற்பிறவியிற்செய்த கொடுவினைகளைக் கடத்தேன்.
முத்திலையும் பெற்றேனென்றான். எ-று. (4)

தனாபுகழ்பெருமைவாய்ந்த சவுனகரு. சிவனுதி
வனாவில்பன்முனிவிரகாதி மரன்மியமனந்தமின்னுந்
நினைதவமுநிலந்நாங்குஞ் சேடனென்பன லுந்தேர்த்தேன்
லுளையளவாமோவென்பானென்னில்பெருமை யாரென்றான்.

(இ-ள்.) உலகத்தாராத் புதழப்பெற்ற பெருமைத்தியை உலகாரதியான
அளவில்லாத முனிவர்களை காசித்தலமெனம் யிப்போது கூறியதன்மையின்
லுமரந்த முன்னா. அலைகையுடைய கடலாற் குழப்பெற்ற உலகத்தைச்சுமக்கும்
சுதிசேடனென்பலனுமாய்ந்து என்னுனாக்க அளவுபடுமோவென்று சொ
ல்லுவானுறல் யாவொடுத்துக்கூற வல்லவர்களென்று குசமுநிவர் கூறினார். (5)

குதமாமுனிவனின்ன சொற்றலுந்தொழுதுபோற்றிப்
போதமாமுனிவரெல்லாம் புந்நிபுண்மகிழ்ச்சிபூத்து
வேதமாமுதல்வனெங்கள் விச்சுவநாதன்மேய

காதல்கூர்காசிமேன்மை கரிசறநின்னாற்சேட்டு.

(இ-ள்.) குதமாமுநிவர் இவ்வாறாகக் கூறியவளில் ஞானமுள்ள சவுநக
ராதிமுநிவர்களெல்லோரும் வணங்கித்துதித்து மனதிற்கிவென்று வேதங்க
ளாற்பிரதிபாதிக்கப்படும் முதற்கடவுளாகிய எமது விசுவநாதர் விரும்பியெழுந்
தருளி யிருக்கப்பெற்ற காசித்தலமெனையைத் தேவரீர் குற்றமறக்கேள்வி
யுற்று. எ-று. (6)

புண்ணியம்புடைத்தோமேலாம் போதமுமுற்றேழுத்தி
நண்ணியவழியுங்கண்டோ காடுமாரகந்நமுற்றே
மெண்ணியவெண்ணியாங்கே யெய்தினங்குறைவொன்றில்லோந்
தண்ணியகுணத்தாயென்று தாழ்த்தினந்துதிந் துவாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) நாங்கள் எல்லாப்புண்ணியங்களையும் பெற்றோம். மேலாகிய ஞா
னத்தையுமடைத்தோம். முதலாகியதனத்திலுள்ள மார்க்கங்களையும் கண்டோம்.
குறிக்கத்தக்க ஆனந்தாபலத்தை யடைத்தோம். கிளைத்தவைகளை கிளைத்தவா
றே தேவராத்பெற்றுக்கொண்டோம். எங்களுக்கு யாதொரு குறையுமில்லை. கா
ந்தகுணத்தையென்று குதமாமுநிவரைத் துதித்துவணங்கினவர்களாகிச் சவுநக
ராதிமுநிவர்கள் காசித்தலத்தில் வாழ்ந்திருந்தார்கள். எ-று. (7)

வாழ்த்து.

காழ்த்துப்பொழிவதுதத் காகிககர்வாழ்க்கெடுங்ககைகவாழ்க
ஏர்பூத்ததுண்டி. தண்டபாணிவயிரவர்கொற்றியின்றோர்வாழ்க.
நாழ்த்தவன்னபூரணியகிலே சனுவாழ்ககயந்துமன்று
லார்பூத்தமுடியினையா னடகல்குஞ்சிதபாதநீடுவாழ்க.

(இ-ள்.) புரவத்திற் புத்திரப்பேறு வேண்டி விஷ்ணுவின் பூசுதத்தே வேந்திரனிடத்தில் வைக்கப்பட்ட தியாகராஜப்பெருமான் முதலிய சத்தவிடங் களையும் தேவலோகத்திலிருந்திப்பூமிக்கொணர்ந்து திருவாரூர்முதலிய வந்த மகேசுத்திரங்கனிற்பிரதிட்டித்தரன்லாகிய முகனந்த சக்ரவர்த்தியைப் போலவும், தேன்பொருத்திய மலர்க்கலைச் சொல்லெழுந்த ஸ்ரீகலையத்தில்தொள ரவாகமத்தில், பாசவிமோதபடலத்தில், துவாதசகுத்திரமாயி அனுஷ்டிப் புச்சுத்தகாக) நிலபெருவியைப் பிவருளானபொதமென்னும் வித்தகாக தாத் திரத்தை யிப்பாதகண்டத்தில்கொண்டவந்து ஸாம்மத்திராபெ மெய்க் திரவருக்குபதேசித்தருளிய கருணைச்செல்வராகிய பாஞ்சோதி முனிவரைப்பூசு லவும், சத்திரபாதத்தத்தமராகிய மாணக்கன்வசிக்கும் பெருமையையுடையவர யினின்றமத்தக் (காசியோது மகிமைகொடியுணர்ந்ததுங்) காசிநல்லமென்னு ம்பிரபத்தத்த யித்தத்தயிற் காட்டிற் கொண் டெவந்தருளிய மீன்கள் பொருத்திய நீர்வனப் பாதைய திருவாவடுதறையென்னும் திவ்யகேசுத்திரத்திலே பெருமையிக்கும் முகிற் பெருமாளைய ஸ்ரீ கப்பிரமணிய தேசிகமுர்த்திய சது அழியாத வெல்லாச்சிறப்புக்கும் வாழ்க்கடவன. ன-று.

உக-வது விபி னாரும் அபதேசம்பெற்ற

நியாயமுற்றியது.

ஆக அத்தயரயம் உக-க்கு கூடிய திருவிருத்தம் தமிழ்.

காசிராமிய முற்றுப்பெற்றது.

சீருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீசமச்சுராய சற்குருகவாயிகள் திருவாடிவாழ்க.

பக்கம்.	வரி.	பிடை.	திருத்தம்.
க.அ.	க.அ.	மூட.	மூட.
க.க.	க.க.	வர்க்க.	வர்க்க.
க.உ.	க.உ.	கேட்ட.	கேட்ட.
க.க.	க.க.	மம்.	மம்.
க.க.	க.க.	க.	க.
க.க.	க.க.	ய.	ய.
க.க.	க.க.	ன்.	ன்.
க.க.	க.க.	லெ.	லெ.
க.க.	க.க.	செய்ய.	செய்ய.
க.க.	க.க.	லோ.	லோ.
க.க.	க.க.	த.	த.
க.க.	க.க.	க.	க.
க.க.	க.க.	ட்.	ட்.
க.க.	க.க.	ஒரு.	ஒரு.
க.க.	க.க.	யக.	யக.
க.க.	க.க.	ரு.	ரு.
க.க.	க.க.	ப்.	ப்.
க.க.	க.க.	ன்.	ன்.
க.க.	க.க.	பா.	பா.
க.க.	க.க.	த.	த.
க.க.	க.க.	ளா.	ளா.
க.க.	க.க.	வவடிவ.	வவடிவ.
க.க.	க.க.	தைபெ.	தைபெ.
க.க.	க.க.	ரு.	ரு.
க.க.	க.க.	னன.	னன.
க.க.	க.க.	து.	து.
க.க.	க.க.	த.	த.

114436